Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

LUCIANI

DIALOGI

OPERA

[illegible]

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.
M D CC

Lucian
3
95

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Ι.

LUCIANI SAMOSATENSIS

D I A L O G I.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adolescens, quomodo fieri possis Rhetor, atque honestissimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophista ipse esse vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1. & 2. H. P.* &c. *Πάντιμον J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη τὸ ὀνοματολόγον λεκτικοῖσθαι Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον, τίχνῃ μὲν οὐδ' ὅτιοῦν † λόγῳ ὠφελοῦντα, σαφῶς δὲ λέξεων ἀδολέσχου ‡ ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀδίκως σκοπεῖν ταῦτα τοῖς ῥήτορσι ὑφέντα· ἐπεὶ δὲ συγχρόνω ἄμφω Λουκιανὸς ἦν Πολυδεύκης, ἐπὶ τῷ Μάρκῳ τῷ Αὐτοκράτορι. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ὦ λόγε corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Ὑφιστάντα] Συνιζάνοντα, *corradentem* pro ὑποξαίνοντα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet ——ον non damnet. Ego quoque ——ον praeferrem. Sed συνιζάντα & ὑφιστάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

A D N O T A T I O N E S.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀριστάνακτος σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe conferi poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Haec duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδιτον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδιτον πάσχειν ἰμῶντλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδιτόν τινα εἰ τοῖς λόγοις ἀγωνιεῖν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte, nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui

δέξῃς. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ὅπῃ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ φθόνος οὐδείς, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὅστε ἄκουε τά γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δυνατὸς [c] ἂν ἐσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὲν τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν δὴ πρᾶγμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης καὶ σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus sis, neque quisquam consistere te *contra* audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

[a] Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. [b] Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *Al.* [c] Ἂν ἐσῃ] Omittit *Fl.* [d] Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. duS.*

Πάνδημον ὄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola hausturn. V. *Jamol.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. γνωμ.* p. 278. *M. duS.*

Ἱερόν τι καὶ τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25: φαίης τοίνυν ἂν ἱερὸν καὶ σεμνὸν συμβουλὴν. *Long. Past.* IV. pr.

ὁ σωφρονιστὴς πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιώτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα καὶ γενναῖον βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἔπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic *L.* In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Οὐκ. c. 36. *M. duS.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius dici rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖαν τὴν ῥητορικὴν ὁδὸν, & τάχιστα — τὴν ῥητορικὴν συντομωτάτην habemus. *J. F. R.*

33. Ἰαφὼν μισεῖν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἔστι ἀδὺ] *L. Bos* de Ellipt. p. 108. vertit, *alia quae.* — *differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes propo-
nitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me *Jupiter*, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐκπομεῖναι ἄξιον. σκόπει γὰρ ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέσταλοι ἔδοξαν ἀπὸ τ λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τ ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι κάμοντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέρομεν τ ἄλλων, ὅσοι τ συνήθη ἐκείνην ἠγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καμαλπρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τ συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίως τε ἅμα καὶ ὀπτομωτάτῳ, καὶ ἱππηλάτῳ καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις ἐκ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμῳ, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τ ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τ ἀνόδου.

[e] Γε] Abeſt a *Fl.* [f] Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *F.* [g] Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *A1W.* [h] Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπους cett. male. Ἔκπους *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg. *A1.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Goſuerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑπάλλου ἐ κατάντη] *Facilem & acclivem* rediderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ καλαχείμῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν τρίβω ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διάνοιαν, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre aſcendentes, & ſubinde in caput devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλαχειμῷ ἔκπους pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ καλαχείμῳ ſatis efficax eſt ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγαμαι φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. F.*

46. Ἔκπους] Ἔκπους ut ἴκνομαι, ἵκνεμαι, ἵκνεο, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μουσικὴ καθυδὸν λαβόν. Et p. 440. ἀσυχῇ. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπους. *M. du S.*

Ἔκπους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄσπνος eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἴκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἴκπνους & deinde ἀνάπαυλας κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χ' δυσβάτων ϗ ὀλιθηρῶν τ' χρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ὀπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, ϗ πολλὰ τραύματα λαμβάνουσας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πᾶσι τ' ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

adſcenſum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa aſperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim ſupra coronatus, feliciſſimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona ſunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑποχεσις ἔτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διός, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾳστά τε ἅμα ϗ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τῆς Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, ϗ ἤδε θεῶν ϗ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔμπροσθε τ' ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τ' ταχίστην ὁδὸν;

4. Promiſſio ſane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

Ὡς ἔγωγε ϗ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ὀπτίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, ϗ τῷ ἀκουσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετ' τ' ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ' δεχῆς διελθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ὀπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπερίεναι γὰρ

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1.* b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀπιστήσῃς marg. *A1W.*

57. Πρὸς Φιλίου Διός] Etſi ſupra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἔστιν ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεὺς. *Ariſtoph.* Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat τὸν τοῦ Φιλίου Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἦ γὰρ. *An. F.G.* Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam τῷ εἰ eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. *F.G.* Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. ſupra Ζεύξ. c. ult. verſus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt.* c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari, peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνουσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter spem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

δεῖ τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧ Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους [d] ἀμφισάντας. ἤχθετο ὧν Ἀλέξανδρος ὅτι τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρασκευάζειν ἀκούων, οὐκ εἶχε ἀφθόνως ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτοῦ. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ᾗ εἶχεν ἔτω. πολλὴν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. ἔτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ δὲ πειρώμενος ὡς ἐδέν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς ἐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερπελάσαντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γράψαντι τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἧς ἐρᾷν ἐδ' μέτριός μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢν ἐμὲ ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθαι, πά-

[d] Διαπάσας] Restitutum ex *J.* & *Vz.* Διαπάσαντα enim cett. [e] Δὴ] Δὲ *El.* [f] Κωλύσει] Sic *El. Ald. H. P.* &c. Κωλύοι *J.* & marg. *AlW.*

in reliquis ἀφθόνωτα, nisi etiam quod praecessit ἀλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Λίτρινα μόλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus XV, id est milliaria Germanica minimum CC, expedito etiam homini XX mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον & ὑποχώρησις potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, ἢν εἶχεν ἔτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur ἰσθμὸν, Φρύνιχον, Πίνακα, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθαι] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρόπολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista καθῆσθαι ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἡσυχῆ, ἐπιδυομένου ἡλιακῆ ὑποπάχνια γυάλαζ ἐπὶ τὰ ἄκρα, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὠφθόνου· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστασαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀπαλαχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἰ που δὲ τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὰς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τῷ γεγαμηκότι.

jam in alto ſedeat, pulchra undique, Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repræſentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruloſ, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

[a] Καρποῖς] Omiſit *El.* [b] Εἴ που] Recte *Fl. Er. B. H. S.* &c. Ἤτοι male *J.* cum *Va.* [c] Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hae nutricaverunt illum caprae cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Graecis αἴξ ἀράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικόσιν παιδίῳ εἴ που Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἔκτα, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Aegyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelligunturi.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ δὲ Νείλου οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμικρα τοῦ ὑράμαλι. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubites*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse posses.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, ἀπότομον αὐτὴν ἀπαντάχοθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑφορπῆσαι ῥᾴδιαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲ ἀτραπός ἐστι γενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποθείξας αὐτῷ, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

8. Πλὴν τό γε τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲ τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

---

d Ἄτρυγον] Ἀτόξευτον *Fl.* male. *e* Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεήσει *F.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. *f* Καὶ] Abest a *Fl.* *g* Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. *h* Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. παιδιὰ vocat ἐμπαίζοντα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. *F.M.G.*

18. Πρόσω] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum στιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* aliisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μιγίστῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλείστῳ χυτῷ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *J.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνα etiam scribitur *Herm.* c. 4. *J.F.R.*

35 Ἡσιόδου] *Hesiod.* l. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagoras litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσιόδου] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτος τὴν πολυτέλειαν φρόνιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακὸν; Noster fere ubique. Sic πολὺ τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* γ. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον ὑφηγημένον enim legitur. Et sic τοιοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοιοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 13. *J.F.R.*

49. To-

ὐ πολλὰ ἴχνη τῆ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· χ᾽ ἐγωγε κατ᾽ ἐκείνην ἄθλιος ἀπῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, χ᾽ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἐώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τῆ ποιητῶ ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τῆ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ᾽ οὐκ εἶχεν ὕτως. ἀπονητὶ γὰρ ὁρῶ τὺς πολλὺς μείζονων ἀξιωθέντας, εὐμοιρίᾳ τῆ αἱρέσεως τῆ τῶν λόγων χ᾽ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ᾽ ἦν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, χ᾽ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ἂν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὅπῃ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, χ᾽ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, χ᾽ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, χ᾽ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄπορα χ᾽ ἀνήρατα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὅπῃ τῆ Κρόνου.

Εὐθὺς ἂν προσείσι σοι καρτερός τις ἀνὴρ, buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utrinsque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ *Pell.* b Ὡς ἂν] Ὡς ὢν *J.* sola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἰκαΐνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ᾽ ἂν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ᾽ ἂν εἰ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ᾽ ἂν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ἂν. Equidem aut ἔπειτ᾽ ἂν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τῆ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ᾽ ἂν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & εἰ scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ᾽ pro ἔπειτα. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ἂν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ ἂν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ἂν. *M. du S.*

Ὡς ἂν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Parasi.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄπορα δ᾽ ἀνήρατα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φύσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens καλεύσει, & iterum sequens φύσει post ἀπαρείτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ὠφελείας τῆ λόγου, οἷα ἐκεῖνα μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, χ᾽ τῆ ἀμφὶ Κράτητα, χ᾽ Νησιώτου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur, con-*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quidam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ἰσχνόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματος δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τῆς τραχείας ἐκείνης ὁδοῦ ἡγεμών, λήρους τινὰς ὁμάτιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἕπεσθαί σοι παρακελευόμενος, ἐπιδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μέν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ἐπὶ τοῦ χρόνου, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ χωροῖς [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τῆς εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγήσεσθαι ἐπὶ τὸν γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἔωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τῶν λόγων, καὶ ῥάδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τοῦ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτου, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

[d] Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. [e] Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. [f] Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* [g] Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτωνα L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

emimitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρᾷς τὴν Ἀκράτολιν, καὶ τὸ περὶ τὸ τριαίνης ἴχνη τὸ σημεῖον. ὁρᾷς τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τὰ ἱερὰ γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λευκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τὸν ἀμφὶ Κρίτωνα & Νησιώτην. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτην vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἱππ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτωνα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτην] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φησί. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανῦσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράφει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲ ταῦτα φησὶ ἀλαζὼν, καὶ ἀληθῶς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὅς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

85 & accurate intentis *quasi* lineis descripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, necessaria esse dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non posse, ut viam absque his emetiare. Quod vero omnium est molestissimum, *illud est*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praescribet, annos multos, non secundum dies aut menses, sed secundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante succumbat & renunciet labori, & longum valere speratam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poscere ausit talium malorum, neque viae se ducem praestiterit, nisi magnum quiddam ante acceperit.

I 10. Ille quidem ista dicet, insolens homo & obsoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te postulet rationes olim sepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatistae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προτιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα] A pictura ducta est metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φησί. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & squalorem, haec omnia necessaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non desideratur in studiosis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *assiduitatem*, quod reponendum. superius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impressis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M.du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, i. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Gesn.* reddidit, *multo studio*. At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuisse. Jam vero verterem, *adsiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Hesychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ ὀδύρμενον exponit, καὶ τὸ παραδόξως πλούσιον, ἀπὸ τῆς λίαν πιαρεῖναι; unde & λιπαρεῖν δίκῃ, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; sed aliorum gratiam auxiliumve rogandi necessitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. supra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto scriptum fuisse ἀποτίνει, ut cum reliquis ad discipulum referatur. In Impr. nihil hic subsidii. *M.du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil sani possum exsculpere ex infinito, quod habent, quorum inspiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus sum, quasi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτῶν sensum commodum non fundit, quod & pristinus Interpres sensit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Gesnero*, cujus versio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem sit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Aristoph.* Pl. vs. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demosthenem designat, de cujus patre diximus ad *Encom.* c. 7. *M.du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adscripserat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æschinem, de cujus patre multa *Demosthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & seqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; neſciens quae nunc recens inventa ſit, brevis, & minime laborioſa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte aſſumtum evertat, aut denique ante tempus ut conſeneſcas laboribus, efficiat. Verum ſi omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirſutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, excendere ipſum, & alios, quotquot decipere poteſt, educere; anhelantesque & multo ſudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgreſſus, cum alios multos invenies, tum in his omniſcium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante inceſſu, in-

ζηλεῖν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e]ἐπιτάττοντος, ὅτε τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεχαινοτόμηται, [f]ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g]ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h]μή σε ἐκτραχηλίσῃ που τῶν ἀλαζόνων, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις ἀδοκήτως. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i]ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k]ἴθι τῷ [l]δασεῖ τούτῳ, καὶ [m]πέραν τῆς μετρίας ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνῃ, ἀνάγειν, καλαλιπὼν [n]ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o]Πρὸς δὲ τὸ ἑτέραν ἐλθών, εὑρήσεις [p]πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀφεστεαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεχλασμένον τε αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα ἐ ἀπρ.] Βραχέα ἐ ἀπράγμονα O. [g] Ὁδὸς] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἰσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et ſic Fl. [n] Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα ἐ ἰδ. π. συνόντα O. & Fl. [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. Al. [p] Πολλοὺς μὲ ἐ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνήθως τοῦτο ἐ ποιητὰς ἐ λογογράφους ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι· ἀντὶ προσκλινῶν, ὡς [q]καὶ τὸν ἑτ. ἀντὶ δὲ τοῦ μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐκ ὀρθῶς γίνεται, ἀλλ' ἡνίκα μὲ ἀπαγορεύσεως ἢ ἐπιτάσεως πρόσωσιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τὸ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ δὲ προστακτικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. V.

[q] Καὶ] Non aderat in editis. Addidit M. du S.

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμος verum ejus nomen fuiſſe dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æſchine mutatum fuiſſe ait. Sed, ut ut ſit, hoc obtinuit. Vid. *Philoſtr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμμαλίσσοῦ] Supra Μισθ. c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινολογεῖν ἀπὸ τ᾽ σκυτολομικῆς translatum videtur. *F.G. Viam ſecare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Weiſt.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equeſtri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendoſe. Vide etiam Ἀπολ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆς μετρίας] Πέραν ſine dubio, propter ſequentem conſonam quaeſivit *Solan.* quia ſic tum ſcribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγων, ut ſit, ἴσθι λέγων. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle ſonarent tres illi infinitivi junctι χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate ſubiato quod poſt χαίρειν erat, jam facile ita conſtruo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hiſce deſignari credam, nota noſtra ad Titulum hujus opuſculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — ἀφεστ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rurſus aſyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hiſt.* c. 35. Adde *Aſin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Paraſit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne ſemper accuſetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διαστεκλιδωμένον] Sic ſupra *de Merced.* c. 33. f. ἀφεστεκλιδωμένον τὸ βλίμμα. *J. F. R.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ' κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲ ἔτι, ὕλας δὲ ᾧ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, τάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ' τ' τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε οὕτω θεσπέσιον χρῆμα, ᾧ Φίλον Ἀφροδίτη ᾧ Χάρισι, ἀγαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μόνῃ γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, ᾧ τ' συνήθη φωνὴν ἀφῇ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ' καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἱ χθυρὴς καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν ᾧ ὥσπερ [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, ᾧ σοφίβλεπτος, ᾧ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καλαστήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, & ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus aſſum-

[a Τίς] Abeſt ab O. [b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. [c Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyrae. Item *Suid.* in dict. κατάγραστα. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtae tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τριττύοις τῷ λόγῳ in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ὀπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, ᾧ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi* ? *Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπισπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης. Mox pro αὐτοθώδη Mſ. αὐτὸς θώδη. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

ſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur : ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere , malum forte talium tantorumque actorem , *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago , conteram. Dicat ergo ad te ita fere , ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit , ac venuſtulum illud atque molle , ut ſolet , fubriſerit , Comicam Autothaidem , aut Malthacen , vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus : ruſticus enim eſt virilis ille vultus , nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te , vir optime , Pythius miſit ad me , quem Rhetorum vocarit optimum , ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit , quis eſ-*

θριπτα ἐλαύνων τῇ λόγῳ. διδάξει γάρ σε ἀβλαβῶν τὰ πρῶτα μὴ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω που πρὸς τῶν ὑ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη δ ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ᾧδέ πως, ε ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, ζ Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ οὐ πρὸς η ἁβρὸν καὶ ἐρασμίου ῥήτορος.

Φήσει h δ' ἴσως πάνυ μέλλοντά σε ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, i ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος k ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσειπών, l ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d [Αὖ] Defideratur haec particula in O. e [Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. A1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος Fl. etiam recte. f Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G. O. g Ἁβρὸν] Τῷ ἁβρῷ O. h Δ' ἂν] Sic Fl. B1. & 2. H. P. S. Δ' ἐ male J. Ταῦτα O. i Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. k Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμοὶ O. l Ὅτε] Ὁ O.

no videtur. F.G.

Ἐπισπασάμενος]. Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, niſi quod Fl. ἰσπ— mendoſe habet. Confer Z. τρ. c. 16. M. du S.

Ἀσπασάμενος — τ' κόμης]. Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione ſunt quaedam non indecentes , ut appellans ſcenici , morae*, caput mulcere , *manum intueri , infringere articulos , ſimulare conatum , ſuſpiratione ſolicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ, 35. χειρὶν ἀσπάζοιο, ἀντὶ τοῦ ἐπιστῶντο ϵ εἶλκον λέξ. δεξιώσεως εἰς ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. J.M.G.

Ἀσπασάμενος]. Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἄσπ— ſi ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum ablat. χειρὶ alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi τῶ ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. J.F.R.

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορίας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. J.F.R.

62. Δ' ἂν] Mſ. O. ταῦτα. *Ven.* utraque mendoſe δ' ἐ. M. du S.

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D.E. πρὸς τ Πυθίας ἐμαντεύσθη,

Χαιρεφῶντι δὲ πολίτῃ ἐκεῖνο δὴ τὸ χρηστήριον, Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογοῦσι τὸ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης. Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. M. du S.

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράστιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νόμους

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te uti*

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. b Ὑποπεπηχότων] Ὑπεπτ. O. c Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *F. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. d Χοροὶ] Χορικοὶ *F.* Vulgato adſentitur O. e Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. f Κλυτίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀπὸ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ * ὑπὲρ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἴσθι. *V.*

* Ὑπὲρ ἐμοῦ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ὑπὲρ σοῦ.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἔπεισ. c. 3. cum Schol. & Ὀδυσσ. loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *F.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδόσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδόσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M. G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδόσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδόσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo errant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδόσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾄσματα ἐνδόσιμα (vel ἐνδοσίμου) καὶ κελευστικὰ πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad* „ *ope-*

uti jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihila propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μοις, οἷς ἂν ὑπατάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι
85 [g] φύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει,
μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ προληθεὶς, εἰ μὴ προε-
τελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπό-
σα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ μα-
ταίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν
90 αὐτῇ [i] δεήσει. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς
ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, ὑ μεῖον
ἔχων ἀφ' τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μη-
δὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γάρ
τι [l] πρὸς πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

*15. Dicam vero prius, quae oporteat ipsum*95 *te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε
οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν,
καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα
ἀφανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν
προϊόντι ἐπιδείκνυς τι τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ
I παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ
τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι,
ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. *h* Μηδὲ προληθεὶς] Μὴ δὲ προσθῇς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. *i* Δεήσει] Δεήσει O. *k* Τοῖς] Omittit O. *l* Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Namque Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. *m* Ἔπειτα C] Ἔπειτα δὲ C *Thom. Mag.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] Ἀ μὲ, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ, εἰ C Λουκιανὸς λέγει ἐπαῦθα σὺκ οἶδα εἴτε πείζων, εἴτε στυδάζων. καὶ πάλιν σὺ Τίμων, διδοὺς ἐπαινεῖ τοῖς θαμέσιος, ἃ μὲ πάντ' ἀραχμίας, ἃ δὲ μίαν, ἃ δὲ ὑμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἐπῳδὴν ἐξελέγχει τοῦτο σὺν τῷ †Ψευδολογικῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψευδολογικῇ] Lege Ψωδοσοφιστῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψευδολογικῇ edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψωδολογικῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. ψωδολογικῇ quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

ra opera. Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *F. F. R.*

82. Ἔστω μόνον, ὦ Κλυτίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζῆλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studium, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλυτῷ est *gloriola?* Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλυτίου] An κλυτῷ Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ἑκατῷ, φύξῳ, & simil.? Interpres κλύτιον a κλεῷ *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλυτίου μέλημα] M— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. πόθεμ' ἐμὸν, σύγκτημ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον ῥόδον ἔαρ μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὕ τε παλαιοτέροις Νεμεαίοις τε παρέσσεται μέλημα. Κέλευσ μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσει] Hoc praefero; licet & alterum imperſonaliter, ut dicimus, acceptum, non sit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Parœmiogr. *F. B.* Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mſ. Ox. etiam ὠθῶ, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ μὲ, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ἃς μὲ & ἃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ἃς μὲ, ἃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μὲ ἐκφοβήσαιμι, ἃ δὲ καθαπτοίμην. Et V. 7. 11. ἃς μὲ ἀπώτατον, ἃς δὲ ἐφυγάδευεν. Item III. 8. 12.

ἂν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. νόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος, ὅπερ [b] τούτοις καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ὀνίνησιν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπερέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν,

controversiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur 5*maximum quidem insciti am, deinde confidentiam post haec, & praesertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modestiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum* 10*etiamvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, incessumque qualis meus est. Haec vero necessaria omnino, & quae sola interdum sufficiant. Vestis autem sit florida, & candida, de Tarentino textri-* 15*no, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa scissilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pedisequi multi, & semper liber. Et haec ipsum te conferre oportet.*

16. *Re-*

a Ἔχων. νόμιζε] Deest ἔχων in O. & pro νόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις· καὶ ἄλλ. δέ] Pro his τούτοις & tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deest in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα Ω. Et mox male Ταραντινήης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὲς] Πολυχιδὲς, τὸ νῦν ῥάκτον. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλους αὐτὴν ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' ἂν ἐπὶ ἄλλα γένοιτ' ἂν ὑποδήματα. *V.*

* Ἐπιπρέπειν] In Impress. σωστρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. *G.* legitur ἐσστρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ἂν μὲ ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ἐνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci caussa sic scripsit Lucianus; si non prorsus Attice, at κοινῶς, & usitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophistas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτοις καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Est autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ἐκ λεπτῶν τῶν Ταραντίνων ἐσταφιστέρων τοῦτο κεκλωσμένον. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρῆσεως ἐκ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Aristaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philostrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his vestibus ad illud *Petronii*,

Palam prostare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἐλιγνὸν.

Plura similia congessit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omisso hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὲς] Vix dubium, idem esse genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυλλούμενον· ταύτας δὲ ἐκ λεπτοχιδῶν ἀπόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδες & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur posse fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condensata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adscribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέμενος πῖλος ἤκμαζεν, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ὁ Μαλθακοῖς (ut verisimile est ergo, in descriptione hominis μαλθακῷ, qualis hic noster) λόγοις, λεπτοῖς (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (sub fin. p. m. 335. B.) — ἐπιλιγμῶν τοὺς πόδας εἰς πίλους τινὰ καὶ ἀμαξίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progrediendum vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα & ὦττα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶϛε, & ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊόντι, ὅρα καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσε[i], καὶ δὲ ἀποϛραφήσε[i] καὶ σκορακιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεϛόν τινα καὶ κατάσκοπον τῆ ἀπορρήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲ τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιϛα, καὶ εὐμόρφου τῆ ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πενϛεκαίδεκά πως, [n] ἢ οὐ πλείω γε τῆ εἴκοσιν [o] Ἀτθικὰ ὀνόματα ἐκλέξας πόθεν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆ γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέπη, καὶ λῶϛε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαϛι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὀπιπάϛε αὐτοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῆ ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

h Δή σα] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐ δὲ] Quaedam ὁδὲ ut ſolent. *k* Ἀτίλεϛον] Ἀταλίϛατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ οὐ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. J.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. Bl. H. Fr.*

---

pag. 989. (i. e. *D. Mercur.* XIV.) *J.B.*

Ἐμῶς Σκυθικῆς] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκιραπιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκιραπιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τῆ Λιγυϛίνου ἔμπαρον ὡς ἀπιϛοκόμιϛον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J.F.R.*

31. Ἄτθα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶϛε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄτθα] Κᾶτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄτθα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπιπάϛε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπαϛε ὧν ἐς τὰς ἰδιωτίας. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφηλα ἐς ἀπῳδά] Λιξικοῤῥάφοι non ἀσύμφυλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici.* Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἐξω τῆ φύλε αὐτοῦ, ἢ σὺν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἐς ἀπῳδά, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἐς ἁρμονίαν, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἔπω σοι ἄκυμορ κακὸν ἔπος, ἠδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, ἠδ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἔφυξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἔφυξε, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th.M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἴσθ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανάκις ὑπὸ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειριζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ὑπολήψονται, καὶ τῆς παιδείας ὑπὲρ αὐτούς. εἰ ἀποστλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τὸν [d] ἀρραβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὸν μὴ ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυν-

do pulchra sit, & florida, licet crassa de pellibus penula sit ipsum vestimentum.

17. *Postea abstrusa sumto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari possis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te respicient, atque admirandum hominem putabant, cujus supra captum suum sit eruditio, si* ἀποστλεγγίσασθαι *dicas pro destringi & pro sole uti* εἰληθερεῖσθαι, *& arrhabonem, nomines* προτίμιον, *& diluculum* ἀκροκνεφές. *Interdum vero & ipse facies, ac pones rebus, nova & absurda nomina, vocans eum*, qui eloquendo valet, εὔλεξιν, *&* prudentem σοφόνουν, saltatorem *vero* χειρόσοφον. *Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara singula protuleris; unum sit remedium, im-*

a Πάλαι] Et sic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴ] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte sic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. B1. H. P. S.* e Προτίμιον] Προνόμιον G. O. & marg. *A1.* In vulgato conspirant Edd. f Ὀνοματοθέτει] Νομοθέτει O. g Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος scilicet. Haec μεταφορικῶς accipienda. F.G.

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum respicit, & ad praetextam togae purpuram, s. ἐσθῆτα περιπόρφυρον. Absurdam nempe hujus Praeceptoris orationem sic declarat, ut dicat similem centoni misero, de levidensi panno, filo crasso, vel de pellibus adeo hirsutis, cui attexta vel assuta sit purpura. Nempe σισύρας nomen non satis definitam habet notionem, & ista complecti potest omnia; quod apparet, si quis conferre velit, quae ad *Aristoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mss. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ διφθερῶν. Rusticorum indumentum, sic *Long.* lib. 2. σισύραν ἐνδεδυμένος, penula scortea ex pellibus ovillis consarcinata, de qua *Casaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποστλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, usurpari jam desierat. *M. du S.*

Ἀποστλεγγίσασθαι] Habet, verum est, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum est, quo nihil contra *Hemsterhusianam* disputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum nisi consultum videretur in ipsa interpretatione signare, quorundam lectorum causa, voces damnatas, possit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis ostendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποστλεγγίσασθαι esset *destrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum esse, Foesiana ostendit oeconomia) *solicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *summicrepusculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον] Ms. τὸν ἀρραβῶνα δὲ προνόμιον. *pro arrabo dicunt* προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προεπιτίμιον, προεπιτίμημα, est *mulcta*. sed προνομία ἡ, & προνόμιον τὸ est praerogativa, ut constat ex *Suida*, & *Hesychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum esse pro ἀρραβὼν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ sit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aestimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum scripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixisse, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante justum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procusa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi consensu. Et sic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, sive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; sed in compositis usus magis spectandus, qui ab analogia saepe recedit, ut bene monet Cl. *Casaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compositas voces originem saepe dissimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: sic ἡμερόκοιτος, non ἡμεράκοιτος, δεξάμενος, θαλασσόπλαγκτος, & similia multa.

Ex-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

τία· ᾗ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὄντινος, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ 55 συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, ᾗ τ' φωνὴν ἐς τὸ ἀκριβέστατον [i] ἀπηκριβωμένου. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὲν μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ 60 τοὺς τ' πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, ᾗ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ὁπτισάμενος ἐν καιρῷ [m] καλαχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου πρόσαιρε.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

65 Ἐπειδὰν δὲ [n] ᾗ δέῃ λέγειν, ᾗ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσί τινας ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τ' λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, ᾗ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῷ ἑλομένῳ

h Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηκριβωμένου] Ἠκριβωμένου O. & *Fl.* *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ *O.* Μὴ δὲ εἰ *F.* & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *Ald.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Λεγέσθω] An ἐκλογίσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δημώνας ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐς γόης τὸ λόγῳ πιθάνοτ' τ' Σαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τῳ ἐπάγε λοιδορησάμενος ἀρετήν. τῷ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς ἐ ὑστεροῦν, λῆρον ἐπάλεσε· τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέκοψε· τῷ δὲ τὸ ἄφατόν τι ἐ ἰλαθέριον ἐ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμήλαχέσαν, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κοφοῦς, non κοφοῖς, ut & ἀγγειλιαφόρος, non ἀγγελιαφόρος. Ita ἀριθμαμαξοποιικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀριθμομοσθικὴν. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χειρ compoſita o praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρὴς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *F.F.R.*

53. Οὔτε ὅστις — ὅτε γ'.] *Thucyd.* VI. 38. *F. F. Weſſ.*

63. Καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe ᾗ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *F.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, ᾗ — αὐτῶν ἑλομένου. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅστις καὶ ἐπί γε γλῶττας ῥᾶμα ἴδῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim.

Poſt δυχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψι, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἑλομένου, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, ᾗ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥᾶμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶττας, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶττας admoveatur. Quemadmodum non aufim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samoſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *F.M.G.*

69. Ἑλομένου] Ἑλόμενον legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

κθών· καὶ [a]μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, τι ἂν ἐθέλῃς· [b]ἐπὶ παντὶ γὰρ ἐπὶ παντὶ καιρῷ ῥῆμα γλώττῃ ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν χρῷ [c]προσηκούσῃ, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, ἐπὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, ἐπὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν ἐπί τινι ὑβριστῇ τύχῃς, ἢ μοιχῷ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ἡ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d]Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e]ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f]Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g]ἐπίπαστα [h]τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cumctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plateacae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμεληθείς O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί τι] Sine τι *Fl.* c Προσήκουσῃ] Τῷ προσηκούσῃ O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπαστα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. V2.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἱστόρηται, ἡ ἐν Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγεμόνος, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ἐν ᾗ ὁ Κυναίγειρος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθείς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πρῴρας τῆς πολεμίου προεμβολίδος, εἰδὸς τι πάθοι ἀνδρόμεδος. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ βέλεσι γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἰσρυεῖσα πλωτὸν ἀπεργάσαιτο τὸ ἰσθμὸν τοῖς βέλεσι σκιάζεσθαι, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσοιτο. Muſavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅπλισαι &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅπλισαι] Vid. Not. ad Ζευγσ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Laecdaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag. & Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐκτοπ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἔτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γῆα, unde γηλόφος, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Heſychium* legas Φαιναζίοι, Φαι-

ναν-

mittent ; & florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπαυθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτοῦ δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum ! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

95 Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τὺς ἄνδρας τὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴει τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παιέσθω, καὶ λαρύγγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν πυγήν. καὶ ἢν μέν σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὑπὸ τὴν αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγον, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, μὰ Δία, ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i. Ἐπαυθείτω] Συναυθείτω O. k. Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l. Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σὺ ᾀδ. O. m. Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς παιέσθω] Οὐκ ἄμοιρον ταυτὶ τὸ μιαρὸν ἔθος κατάστασιν ἴργου τὸν μηρὸν παταγοῦντος. ἀρχαῖον εἶναι. *V.*

2. Καὶ λάρυγξιζε] Λαρύγξιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαρύγξιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν ἐ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν θεατρικώτερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναιτοῦς, Φαναισμούς· ubi tamen Φαναΐζω, &c. ſolent vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φαναΐζω, at in Mſ. *Wittii* extat Φαναίζω.) *J. F.*

Ibid. Πλαταιαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλαυταί. *M. du S.*

Πλαυταιαὶ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. E.G. Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ἰλίγγια] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ἀνόμαζε] Supra dicta illa ἄττα , κἄστα, μᾶν, &c. *F. G.*

91. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit, & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖν vel δέομαι conſtruere cum ἀδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 14. ἀδὲν δ' αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. ἀδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. ἀδὲν γε. —— ἡμῶν δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. ἀδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, ἀδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam*, ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰπῇς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παιέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγξιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγξιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαρυγγίζειν, qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, eo inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere moduliatoremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται ἴσως εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ἴσως φθόνῳ αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] καὶ σχῆμα, καὶ φωνὴν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ πρόσωπον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄττα σε ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τ' ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, καὶ [g] σμικρὰν ἔχει τ' ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα πρὸς τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλεσι τῶν ἐπαίνων ἀφανείμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε μελέτω σοι τ' χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνάδοντα. ταῦτα μέν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μὴ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ πρὸς ὧν ἔφης μέλεσι [l] διαλαμβάνοντα. καὶ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est status rerum orationem deducite. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: si quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & incessum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα admirabuntur, ac viso sudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem esse. In primis vero etiam illa extemporalitas excusationem non parvam praestat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam scribas, aut post aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in ista enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem semper plaudant pedibus, & mercedem solvant coenarum, si quando labare te sentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occasionem suppeditantes. Nam illud quoque tibi curae sit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem observanda tibi in ipsis orationibus. Post ea vero prodeuntem te deducant, suo tectum satellitio, & de his, quae dixisti, disputantem. Et si quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & supra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abest καὶ ab O. c Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα sine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omisit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἴσχυσω] Οὐκ ἴσχυσω O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. i Οἰκεῖον] Omisit O. k Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* l Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχί] Adleverat Cl. *Hemsterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἔχειν, ille ex Scholiaste observat, μὴ post ἀπιστῶ Atticas abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonasmum post ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & ἄρνομαι observare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemissa negatione post ἀπαρνοῦμαι sequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ. *Non nego me fecisse.* At in Dialecto communi abest μὴ, ut ὃν πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & passim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etsi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen servo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. consentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noster promiscue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc nescit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλεσι] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris sustinentur, & memoria illorum assuevit certis intervallis quiescere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀφανείμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium dissimulandi haesitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod solebant interdum oratores ejus notae, quam describit noster, *resistere subito, & laudem silentio poscere*, ut ait *Fabius* l. c. s. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari potest, cum reprehendit 2, 2, 9. *assurgendi* exsultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophistarum rationes & fraudes persequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Gressolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et,* Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

ὑ ὑφρεπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ὑ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τ παλαιῶν ὁ ἀγών; ὑ τὰ τοιαῦτα.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

Τὸ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἀπάντων καταγέλα τ λεγόντων, ὑ ἢν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ὑ οὐχ ἑαυτῷ δεικνύειν n δοκεῖτω· ἢν δὲ μέτριος o ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ὀπτήψιμα. ὑ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὄπισημον γάρ· ὑ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον p ἐπιτείνειν, τὰς ἀκοὰς τ παρόντων ὀπιτρέφοντα, καὶ q ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὀπὶ τῷ φορτικῷ τ ὀνομάτων, ὑ ὀπιφράττεσθαι τὰ ὦτα. r ὀπισείσης δὲ μὴ πολλάκις τ χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, ὑ δῆλος s γίγνῃ μὴ ἀρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ t τ μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς v τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ x τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ὑ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ὑ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ὑ μῖσος, ὑ βλασφημία, ὑ

n Δοκεῖτω] Δάκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπιτείνειν] Εἰπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσειν Fl. r Ἐπισείσῃς] Καὶ ἐπισ. O. s Γίγνῃ] Γίνῃ O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt x Τὸ ψεῦσμα] Τοῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Ἀλαλίγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεύς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεύς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius hac dixit.* *J.P.a G.*

Ὁ Παιανιεύς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Eis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ὅτι] Haec interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidit. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπιτρέφοντα] Ἀποτρέφοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Διαλ. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲ φορητὴν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

70. Ὑπὸ

ϗ ἀφοβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] ϗ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ ϗ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, ϗ πρὸς ἅπαντας λέγειν, ϗ γράμματα [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· εἰς τὴν ῥητορικὴν γὰρ ϗ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' τούτου [f] σου καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· ϗ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὅτι τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· ϗ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔσωσαν οἱ ϗ ὅτι τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ ϗ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, ϗ λοιδορεῖσθαι δεινῶς, ϗ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν ϗ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſumto quae extra ſunt & apparent.

23. In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-

a Καὶ περίβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. *b* Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male ſine puncto *F.* & *Fl.* *c* Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. *d* Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. *e* Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. *f* Σου — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* *g* Τὸ] Τὸν *Fl.* *h* Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. Vr.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. *i* Κἂν] Εἰ καὶ O. *k* Οἱ] Caret artic. O. *l* Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. *m* Διοίσεις] Καὶ παλαυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ὑπό, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περιπίσσεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ϵ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Flore ævi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἴφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
Πλείους ἐπισφέρουσιν· ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλάλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* ϗ καταυτίγε. Legendum ϗ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad Μισθ. c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτιλεῖν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἐρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γονιμωτέρα] Τὸ τῶν γονὴν ἐκμυζᾶν ſcil. *F. G.*

Ge-

ſum per omnia; ſi vero minus, omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile, & miniſtret lingua cum ad ſermones, tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloecismos tantum committere aut barbariſmos, neque nugari ſolum, aut pejerare, aut male dicere, aut calumniari ac mentiri; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium, in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit, & nativa magis fiat, neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω, καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὸς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ καὶ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ὀπορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ ψευδαγγελλειν, καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτως τι ἄλλο ὑποδεδεῖν· καὶ μάλιστα ἂν πρὸς ὕτω πολλὰς τὰς ἔρωτας μὴ [p] ἀμαρκέσης, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισήσῃ, καὶ γοητικωτέρα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

24. *Haec ſi, puer, diligenter edidiceris, potes vero; neque enim quidquam eſt in illis difficile: confidenter tibi polliceor, non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam, quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me, qui ignobili patre natus ſim, & ne pure quidem libero, ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit, matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρύ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι σοι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα, καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲ ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξοΐν καὶ Θμοῦιν δεδουλευκότος, μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ [u] τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. o Οὐδὲ] Καὶ O. p Διαμαρτήσῃς] Διαμαρτήσῃ O. & marg. *Al.* q Γε] Τε *Fl.* r Ἢν] Ἐν male O. s Γὰρ] Omiſit O. t Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαμφοδίτου G. Ἀμφοδίου O. Ἐπ' ἀφοδίτου marg. *Al.* v Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum, haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόητικον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius, cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii, alii *puram, genuinam.* *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξοΐν & Θμοῦιν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto, unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J.P* a*G.*

Ibid. Ξοΐν & Θμοῦιν] Τοὺς Λιγυπτίους δούλους. *F G.*

Ξοΐν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia, ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes, ut ſententiam conficiant. In Graecis, ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἄμφοδος eſt δίοδος, *bivium*, non ἀμφοδίτης. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαμφοδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodem errore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Hiſt.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαυφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent, quae quidem fient optima, ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους, licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror, cur mox illa σωὴν τοῦ κακοδαίμονος καὶ γλίχρου ἡφαιστῆ interpretentur *cum infelici, ſuavi tamen amatore*, quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius, niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη ὑμαῖ σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ ſi paſſus ſum, quia nulla editio praeibat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat, vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲ πρῶτον ὅτι φιλῶ τῷ τρέφοντι συῶν τινι καλοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἀφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συοικήσας, τὸ πρῶτον μὲ ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ δὲ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς τὴν πενίαν ὑφίστάμην καὶ ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τῆς σαρῆς φιλήματα, ἡδύσματά μοι ἐτοίμα ἦν.

temnenda, primo ſolarum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Aderant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum lauté alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Verumtamen pauperiatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de capulo oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *Bs.* & 2. c Συοικήσας] Ξυνοικήσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντίδος *Th. Mag. V.* τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπόν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφημίζη. ἐπεὶ ὑπ' καυχώμενος εἰσάγει ὁ μιμῶν ἔτος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμειλιττόμενος τὴν δαίμονα * ἀνδρίμενος ὧν ἔτυς αὐτὸν, ἤτοι ἐπεθύμησε. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐκτῶδε ἐναντιοῦται ἤδη ὡς Παλαιδύκῃ Δημοσθένει ὁ παρὼν λόγος, εἰ γε Κάστορος ἀδελφὸς Παλαιδύκης ὁ Λήδας, ᾧ ἔτος ἐμοὶ ὁ Δημοσθένης ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνδρίμενος] Ita, pro vulgato *ἀνδρίμεον* dedit *M. du S.*

admiſeris, ad ὥρων pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὅτι αὐτὸς ἰκνοῦμαι εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῃ τῇ δικαίᾳ εἶναι δικῇ. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δεῖται σοι εἶναι πολυπραγμοσύνῃ. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἢ ἦλθεν αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' ἀσχύνης λαβεῖν, ἅτε αὐτουργὸς ἐ γύραν ἐνιέναι πρὸς τὸν βυρσὸν ἰκθύων. Niſi ibi legendum ἰκθύων. *J. F R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρίφωνι] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus paupertatem*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς ἐ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πολιὸν.) Deinde Διόσκουρον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze*. Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς ἐ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατίτης. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρύνεσθαι τρυφᾶσθαι, ἁπαλύνεσθαι, κορύπτειν, χαυνοῦσθαι, λαμπρότερον τρέφεσθαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἐταιρ. *Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris impiendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi ven-

fenes redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὢν εἶχον ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωθοῦμαι δὲ ἐπὶ κεφαλήν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, παροδεύων τὰ πολλὰ καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι πρὸς ἁπάντων καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόαλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὀλίγον ἔμοιγε δο-

g Αὐτῷ] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. h Καὶ] Recte *F. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κἀν male *Fl. P. Bl.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. I. p. 720, 1. Baſ. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐμέθην χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *F. M. G.*

Ἐγαστρίζομαι] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν καταδικασθέντων τούτων; εἰ τοιοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι παλαίειν, ἀπόμεθα καὶ δόρυ τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονήν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν λιμοῦ θάνατον διδόντες, τὴν μὴ κοιλίαν πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *F. F. R.*

26. Τὸ ἄλλο] I. e. laborem Venereum, coitum. *F. G.*

34. Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H. V.*

Καὶ ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. F. G. Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide an Cl. *Goſſe.* melius rem tetigerit. *F. F. R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figuntur virides, ſcalarum gloria, palmae.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *F. B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένῃ, ut ad θύρᾳ referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *F. M. G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto λοιδοροῦμαι ἐπὶ τῇ κοιλίᾳ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nonnum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *F. M. G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon. pr. Gymn.* c. 36. &c. *F. F. R.*

φιλεῖ. ταῦτά σοι ὦ Δημῶ, [a] νὴ τ' Ἀνάδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ δι' μικρὰν ἐπισπασά-
μεν@.

Εἶεν· ὁ μὲ [b] γεννάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσε@· σὺ δὲ ἦν πειθῆς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷσπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσ@ ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἑπέρασον εἶναι,
καὶ γαμεῖν δ' γραῦν τινα τ' κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλ@ , ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τ' Ῥητορικήν, ὡς τὰ τῦ
Πλάτων@ [f] ἐκεῖνο πλησὸν ἅρμα ἐλαύνουσα
Φέρεσθ@, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν περὶ σεαυ-
τῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰ καὶ δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν
τ' ὁδῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολ@ ὢν πρὸς αὐτιὼ τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακρύπτεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμᾶς κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾳστην καὶ πρανῆ τραπέσθ@ τ' ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere decuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra vicisse, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γεννάδας] Γενναῖος male Q. *c* Πεπαύσ@] Πέπαυσαι male O. *d* Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κρατεῖ male O. *f* Ἐκεῖνο] Omissum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολ@] Restitui ex *V2*. Ἀσύμβολ@ cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Τὸν Ἀφροδίτην φησί. ὀμνυσι δὲ τοῦτον οὗν, ἢ ἀφ' τῆς προηγησαμένης αἰτίας τ' γραὸς, ἢ ἀφ' τ' ἀναιδῦς. ἐπεὶ δ τοῦτο μὴ τ' ἄλλων κακῶν ἴχνος τιν αἱ πόρναι, ὁ μιμεῖσθαι δ αὐτὸς ὑποβάλλ@ δ τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφ@ δ χάριν ἐ σμικρὰν ἐκ τ ἀρθρ@ αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένης] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὸν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Nὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λαγύσαις, εἶεν ἰῶ δ καλαυσόμαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλυ. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βάλλωμαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάδ. c. 22. Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνουσα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας δ ἡνίοχ@ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic Φέρεσθαι ad sensum requiritur; construendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ ὥσπερ σεαυτῷ τὸ ἐκεῖνο τὰ-

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus caussa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritari praepo-

ΤΥΧ.

1 ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὁ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιες λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίοις ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, ἐς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, ὅσα φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οἵτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπῃ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ τὴν ψυχὴν λυόμενον, καὶ τὸν νόστον τοῖς ἑταίροις. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἠρώμην.

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

τῶ Πλάτωνος, φήσεται ἐλαύνοιτο πανταχοῦ ἅρμα. Jam age omittas φήσεται, non habebit unde pendeat accusativus ἐλαύνοιτο. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπολάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβλητος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβλητος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam vertrem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *suam illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι: *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβολος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adsequor, quo modo cum πρὸς αὐτὸν & ὁμοίτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreſt. in Electr. *Sophoclis.* Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρτύμβος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' ἀδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla causſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni causſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλαπενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὸς ἔστι πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἆλλα, καὶ τὰ γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γοῦν τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητάς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

a Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἴ γε τὸ χείριστον] *Λείπει καθ' ἑαυτῶ * κόσμου ἄρτου τοιοῦτον δεῖγμα. V.*

* Κόσμου] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan!* an πρὸ τ᾽ ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τ᾽ ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Elliſi p. 327. *v. μᾶλλον.* Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ἅτε τ᾽ ἀφελεῖν πατρί. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πρὸ cum *Euſtath.* accipias pro ἐπιεικέστερον; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν ἰδέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τίνα φήσομεν, τί βούλονται λογοποιοῦντες; ἢ τῷ μόνῳ ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀληθεύοντες ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἐλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλούς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ierem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσπρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop.* Fab. 128. προσπρούσας ἂν τ᾽ κεφαλῆς — καὶ κλασθείσης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibuſque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cygnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διήκειαν τὸ ψεῦδος, ἐκ προφάσεως ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν ἀρανῆ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἀπαίρασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις εἰς ὄρνιν ἢ εἰς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὰς Λάμιας δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια. τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη ὅλα, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἔτοι τὸν Θησέα, οἱ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

---

ὁ Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *Al.*

50 Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη ἐς Φιλομήλαν καὶ Καλλιστὼ ἡ μὲν εἰς ἄρκτον Πρόκνη δὲ ἐς Φιλομήλαν εἰς ὄρνιν μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτος δὲ κτλ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus etiam, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὸν Μορμὼ δ' καὶ τὰς Λάμιας] Μορμὼ, οὖς f. μορμὼν, ὦ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὴν θράττειν ſic eſſe accipienda, ut ἀποσκοπτικῶς μὴν exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*; *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, σὺν ἄξω, inquit, τὸν τέττιγον. Μορμὼ, δάκνει ἔπος. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τίμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Grig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Mineryam petentis ſemine. V. &c. *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Θρῆϊκ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenisſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* ἐκ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκότας] *Sativos quosdam* pro-

βεβλαστηκέναι διηγῶνται. ὃς δ' ἂν ὦν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι ἀφ' ἅρματος ἀερομήστορας δρακόντων πτανῶν, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁρπαγῆναι, ἀσεβὴς ἂν οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, οὕτω σαφέσιν καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἰσχυρὸν τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὄν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅτῳ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσοι λιμῷ τοὺς φιλοτίμους αὐτῶν ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τοῖς ξένοις τἀληθὲς ἀκούειν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

a Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *El.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ὑπομνημονεύει ἄνθρωπος καὶ ἄτης, ὅτε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσσεσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, πρὶν τὸν εἰς τὴν πανθέρειαν αὐτοῦ φόβον. καὶ ἄτης ἰχνεύων τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μίξας ἐν τῷ γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς κεκαψηθῆσαν, ὅτε τὴν κοινωνίαν τότε τῆς γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κυμαλια μετρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Gravium* ἐψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κοροίβου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὅτου μωρός τις ὑπομνημονεύει. ὅτε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελίσσεσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ πρὶν τὸν εἰς πανθέρειαν αὐτοῦ φόβον, καὶ ἄτης ἰχνεύων παρθενεύειν αὐτὴν, μίξας ἐν τῷ γυναικὸς ἡψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς κεκαψηθῆσαν, ὅτε τὴν κοινωνίαν τότε τῆς γάμου γενέσθαι. Nulla est caussa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Ἐπικράτης τῷ πάππου] Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ ὁ Εὐκράτης ἥκω σοι τῶν πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ὠχόμην, ἐ φέρων τὸ πράγματα τὴν ὑπερβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τερατία καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντα. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστός ὁ Εὐκράτης ἐστὶ, καὶ ἰδεῖν ἂν ἐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, ὅστις βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ἐπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, καὶ οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὑπεστήσατο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὀμνύς τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέπουσα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἶη τῆς καθεκτικῆς, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὤν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

[b] διεξιόντα] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Aid.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. διεξιόντας] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντα, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

διεξιόντα] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντα abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καίγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ἦν δὲ εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ ὁ δημαγωγός, ἦν μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπικαλεῖτο σακισφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραιτησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſin.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς & ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὀμνὺς παραιτησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιτέλλων, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἤν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτει ἕωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καλανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, σοφοὺς, καὶ παιδείας; ὅ, τι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἁπά-

15. Πρὸς τὴν Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πιθανόλογον, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφικλείου ἰσχάραν αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

devoveret, si falso accusasset. *J.F.R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J.B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἱρᾶς προσωπεῖον περιθέμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνάχ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς ὁ πίθηκος. *M.du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J.F.R.*

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam *rogo*, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

36. Καὶ παναρέτους; ὅτι περὶ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἁπάσης προαιρέσεως, αἰωνίσιμους ἁπάσης] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M.du S.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M.du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M.du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M.du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amst.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J.F.R.*

48. Τί μᾶλλον εἰκὸν ἐπήκουν] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκουν nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J.F.R.*

Ibid. Καίγὼ μάλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένως. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J.F.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένως, uti περισπούδως usurpat *Aelianus*

H

rei eſt, de unaquaque ſecta, venerabiles omnes, ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates, ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce, cum me vidiſſet, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excuſatione illa vulgari prolata, me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem, curſim ſtatim veniſſe, prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc diſputabant, inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus, *ſi ergo*, inquit, *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; ſtatim ceſſat dolor. Non*

ς̃ης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονουχὶ φοβερὸς τ̃ πρόσωπον. ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, καὶ χρείαν, οἶμαι, τ̃ νόσου ὀπικληθεὶς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τ̃ συνήρφων ἦν. τὸ ῥεῦμα γ̃, ἐς τὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καλελήλυθει. καθέζεσθ̃ ἐν με παρ' αὐτὸν ὅπι τ̃ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τ̃ φωνῆ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντ̃ αὐτ̃ καὶ βαρυνομένῳ, τί μέλλοι εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τ̃ ποδῶν αὐτ̃, ἀπολογησάμεν̃ τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖ̃ [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲ δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τ̃ νοσήματ̃ τὰ μὲ ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστ̃ ἐπιβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημ̃, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμεν̃ χαμόθεν τ̃ ὀδόντα τ̃ μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντ̃, ἄρτι ἀποδαρέντ̃, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύε̃ τὸ

a Πεφυλαγμένως] Πεφυλαγμέν̃ *B2.* ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *A1W.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen *B2.* Editor, fecitque πεφυλαγμέν̃. *M. du S.*

Πεφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus eſſet, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυτίμως ἐκγυοῦς. *Omnia miſeriarum plena videns.* *Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι πραττῇ τοῖς λόγοις. Pro ἀγεννῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt, videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλα. Nam ait: ὃ δ' ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epiſt.* ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θε̃. Taceo vulgatiſſima illa ὁ ἀεὶ χρόν̃, ἡ πάνυ τροφὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν περὶ ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum, in ὅλ̃ & ὅλως εἶμι ἐν πράγμασι, de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τιλδιταῖα μονουχὶ τοὺς παριόντας ἠρέμα ἐ πεφισμένως κατὰ τ̃ ἱματίων δάκτοσι. nec aliud demonſtrat, quam adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego, etſi dedi quae propius accedunt, πεφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμεν̃, licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat, atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημ̃] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕτω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ὀπτᾶλο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τῶν οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. Ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν θεραπεύμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον ἀθεράπευτον; ἐγέλασαν ὀπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ὀπτᾶμην τὰ προδήλοτατα, καὶ ὃς ἂν εἰδεὶς φρονοῦν ἀντείποι, μὴ ἐχὶ ὕτως ἔχειν. ὁ μὴν ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τέχνης, οἴνου τε προσαγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύνασται marg. *A*1. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* ſola fruſtra, cum marg. *A*1.

84. Καὶ ἐγνωκότες μου] Καὶ ἐγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι licet uti, vel *utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐκείνου occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med: *M. du S.*

84. Καὶ ἐγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? *Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos?* *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum vocalis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*; ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa ſiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomache, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum numen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμπαγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μὴ ῥηματίων, ὡς φατέ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέραπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, εὖδ' ἦν ἐς τῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδύσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἰ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, εὖδὲ τὰ προφανέστατα ἂν πιθανῶς ταῦτα, τὴν ἐκ φθινόδου πυρετοῦ τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τὴν ἑρπετοῦ τὰς καταθέλξεις, καὶ βυβώνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δή ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴῃ γίγνεσθαι τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὴν ἧλον. εὖδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μὴ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τῇ τε πυρετῷ, καὶ τῷ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ ἅμα τοῦτο ἐκ τῦ βυ-

c Οὐκ ἂν] Οὔκ ἂν male *F.* οὐκ cett. Δὲ οὐκ ἂν etiam marg. *A1.* d Ἐνδῦσῃ] Ἐνδύσῃ *F.* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδῦσαι pejus marg. *A1.* e Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόκληρον male *F.* & marg. *A1.* f Ὠφελεῖ] Ὠφελεῖ *Fl.* g Τί] Ὅτι marg. *A1.* & *Fl.* male. h Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* i Τῇ τε πυρετῷ] Οὕτω τε τοῦ *F.* cum *V2.* & marg. *A1.*

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνοφθόρως διεστραμμένων, ὅσπερ ἐπὶ τῶν ψευδῶν λόγῳ τῷ λόγῳ λύσιν ἐπάγοντες. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *F. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *F. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *F. F. R.*

βυβῶνα δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γοῦν οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θηριάποντες.

Ἐα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μοι ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρῶσθαι ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργατικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γοῦν αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι θερμπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe : illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *V2.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M.du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὰν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus omtrent de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μοίρᾳ τετέλεσαί σοι τὴν ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. σὺν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγοράν vocant Graeci, a μεσημβρίας diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur: ac Midam videbamus ipsum in grabato adferri a conservis, totum tumoribus inflatum, luridum, putrescentem jam, quod oculis cerneres, aegre adhuc spirantem. Tristi autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, inquit, ego enim tibi Babylonium hominem, de Chaldaeis, quos vocant, statim arcesso, qui sanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam, venit Babylonius, restituit Midam, carmine quodam ejiciens de corpore venenum, cum alligaret insuper pedi illius lapidem, quem de columella sepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortassis mediocre videatur: quamquam ipse Midas, sublato in quo portatus fuerat grabato, discedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de sepulcro.

12. At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiisset, mane, pronunciatis ex veteri libro sanctis septem nominibus, loco per sulphur & facem tribus circuitibus lustrato, quotquot intra fines illos fuerant serpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aspides, & viperae, ac cerastae, & jaculi,

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅπερ σκίμποδος ἄνω τοῦ ὁμοδούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ὄψιν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάρρει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, οὓς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων, ἦκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς φέρων τὸ σκίμποδα, ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο εἰς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. εἰς γοῦν τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱεραλφά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας τὸν τόπον, περιελθὼν εἰς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τῶν ὅρων. ἦκον δὲ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παριὼν Fl. c Ἰάσεται] Ἰάσατο Fl. Ἴασιτο marg. AiW. d Ἱερατικὰ] Ἱερὰ Ven. & marg. Ai. e Τῶν] Omittit articulum Fl.

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kusterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Casaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit, & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam, quo desinerent homines esse frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus, quam id actum esse in frequentissimo populi conspectu, ut res coram tot testibus acta eo minus negari queat. *J. F. R.*

46. Τὸ ἰχθὺς δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemsterhusii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apostoli c. 28. 4. ἰδὼν οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque similia adfert. Quae non exscribam, quia magis nota. *J. F. R.*

66. Αὐτὸς ἀράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M. V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non possum quin adscribam hic, quae in margine veteris Codicis hic sunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησὶ Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J. G. G.*

73. Θείῳ & δᾳδὶ καθαγίσας] Vid. C. *Barthii* Adversar. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum sulphur ad fascinationes adhibitum aliquot poëtarum testimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum sulphuris adhibent in furandis porcis, qui eo stupefacti obmutescunt, & se quocumque abstrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J. F. R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Consultiss. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J. F. R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De physalo Rubri maris vide *Aelianum* de anim. III. 18. qui *piscem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, φρῦνοί τε, καὶ φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιός, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ὥστε καὶ τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τῶν νεώταλον χειρολονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ὅπη τὸ δράκοντος, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε χρήσειν. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα καλαχαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμῶν δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἔπιστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπολὺ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅπη τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſer at draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & din reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec,* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem vo-*

[a] Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηυλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum inveni. [b] Αὐτοῖς] Αὐτοῦς *Fl.* & marg. *A1.* [c] Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: *δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ*, additumque: *vel ſic, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.*

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Iambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὴ συναλισθῆναι πολλοί. Sed quia συνηυλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλίσθησαν daretur a συναυλεῖσθαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. B.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum conſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, ac detrahenda Luna.

14. Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perage-

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ἐσκοδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ἐσκοδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπιδείκνυσθαι, ἔρωτας ἐπιπέμπειν, καὶ δαίμονας ἀνάγειν, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀναπαλαῦσαι, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παραστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρεῖν.

Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, καὶ τὰ χρήματα καὶ τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέσσαρσι μὴ τὸ πρωτεῖα. (ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἐκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦτα

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημαίνου Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὺ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα & τοιμυτικὰ ὑποδήματα, ὰ & ἀγρόϊλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφεις & Δημάδε. *V.*

se ἄγω ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἱμάσασθαι τοῦ αὐθρώπου τινὸς τῆς οὐσίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπίση κέκτησθαι τὴν θύραν & αὐλεῖσθαι verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J.G.*

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνεξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα γράψαν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J.F.P.*

23. Ἀείλυε] Optimo ſane conſilio fic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet aliqos Stoi-

τοιαῦτα τελεσιυργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, δεῖ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίδος, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγχαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὧν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα προσβάλλει τὴν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ χαῖ ἐς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ τὸ χεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅπι-

gunitur, foſſa in ſubdivali domus deprèſſa, circa mediam noctem evocavit nobis prima quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menſes ſeptem defunctum. Graviter autem ferebat ſenex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permiſit. Poſt vero Hecaten evocavit, quae Cerberum ſecum duceret, & Lunam detraxit, multiforme ſpectaculum, diverſamque prae ſe ſpeciem ferens. Primo quidem muliebrem prae ſe formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxiſſet parvulum Cupidinem, Abi, inquit, adduc Chryſidem! Avolat lutum, nec ita multo poſt adſtitit illa pulſans januam: & ingreſſa Glauciam amplectitur, ut quae ad ſummum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate ſubiit, & reliqua ſpectra evanuere, & emiſimus, circa ipſum fere diluculum, Chryſidem.

15. *Haec ſi vidiſſes, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, eſſe multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

a Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam perſonam hic addendam monet marg. *AlW.*

cos primum docuiſſe Logicam, 2. Phyſ. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe ſpecies humana pertinet ad Dianam, bos eſt Iſis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri conſtat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανὰς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος ſeu λύχνη utrumque compoſitum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυχόφως, λυχναυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruiſſem hic margini *Aldinae*, perſonae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omiſere; ſed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum eſt, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Noſtrorum Codd. graſſarer. Immo re penitius inſpecta, ſaepiſſime perſonarum nomina ſtudio omiſſa ab Auctore video; quia ſponte patet ubi incipiat nova perſona, quando illud *inquam ego, inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus *illa* repetita *inquam* & *inquit*, perſonarum nomina adſcribit, quod diſertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quaſi enim ipſos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *ſaepius interponeretur: atque ut tamquam a praeſentibus coram haberi ſermo videretur.* Quare terque quaterque inſertionem illam marginis *Ald.* indicaſſe contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπήσατο ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem venia, puto, parata est, si non ita acute ut vos videre talia possum. Verum enim vero, novi enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob caussam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario spectris ingenio est. Nam illa si strepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum si qua tinniat, venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Magum admiror, si cum possit ipse amari a ditissimis mulieribus, & solida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis sordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid sentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed norunt omnes Syrum illum e Palaestina, talium curationum Sophistam: quot ille traditos sibi*

ψευσον γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτά, νῦν δὲ συγχώ-
ρουμι, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τ' Χρυσίδα ἣν λέ-
γεις, [c] ἐρασθῆν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ
ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ
πηλίνῳ πρεσβευτῇ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερ-
βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τ' ἐπῳδὴν ἡ
γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
θεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἦν ψόφου ἀκούσῃ χαλκοῦ,
ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατε.
αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου που ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς
τ' ἦχον· ἄλλως τε κἀγὼ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ
μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐραθῆναι πρὸς
τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττά-
ρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυ-
κίαν ἐπέρασεν ἐραζομένῃ. [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ
τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάττουσι τ' δεινάτων, οὕτω σαφῶς ἐξαίδον-
τες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τ' Σύ-
ρον τ' ἐκ τ' Παλαιστίνης, τ' ὅτι [f] τούτων
σοφιστὴν, ὅσους παρειλήφει καλαπίπτοντας
πρὸς

[c] Ἐρασθῆν] Et sic *Fl.* cum cett. [d] Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A1.* [e] Πάντες] Abest a *Fl.* [f] Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Dicae magae. Ad historiam de amore Glauciae (qui minorem Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitarum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum posset ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, incolli oppido exigui rationem habens, Glauciam reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. F.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Phot.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονίῳ & κακοδαιμονίαν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τ'] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τ' — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palaestina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* praedixerat, subjecta erant daemonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa aetate ecclesiae. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τ' θεραπείας αὐτοῦ. Ac fine verbo; ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς τ σελήνην, καὶ τὸ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ὑπιστῇ χειμῶνος, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τ ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τ δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τ χροιάν. [b] οὐ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτά, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; distorquentes oculos; spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, & si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, paver vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* sine μὴ. *b* Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A1*. *c* Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1*. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. *d* Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A1*.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δεσμῶν praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J. F. R.*

88. Ὁμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀστίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam conciderent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν, quod facile ex affinitate ultimae in ἀστίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀστίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τ δεινῶν. *J. J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J. M. G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J. F. R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M. V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bar. *Jam vero ob conſuetudinem inuſitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : niſi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo*, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. ſapientiſſimo viro, & libere quae ſibi videntur, & cum auctoritate, domi ſuae dicenti?*

18. *Illud enim de ſtatua*, inquit Eucrates, *quod domeſticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adoleſcentibus, & ſenibus, illud igitur non ex me ſolo audias, ſed ex noſtris omnibus. De qua*, inquam, *ſtatua? Non vidiſti*, inquit, *ingrediens, in aula ſtans ſignum pulcherrimum, Demetrii opus ſtatuarum humanarum artificis? Num diſcobolon*, inquam, *dicis, incurvantem ſe ad habitum emittendi jam diſci, reflexo vultu ad eam quae diſcum attulit, paullum ſubmiſſo genu altero, ut in ipſo ſtatim jactu ſurrecturus una videatur? Non*, inquit, *illud*

ὃν τρόπον τῦ ἔθους, οὐδέν τι εὔλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι τὸ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὴν [c] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας; Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο δὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεσθαι ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ; μᾶλλον τὴν δισκεύουσα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὴν ὀπισθοκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς [i] τὸν δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μὲν τῆς βολῆς· οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὃς,

[c] Ἐπῳδὴν] Ἐπωιδὴν Fl. [f] Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἀλιεθ. Fl. [g] Οἱ λέγοντι οἶκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας Fl. [h] Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένου corrigit Soulius. [i] Τὸν] Sic Edd. omnes. Excepta Amſt. quae τ. caſu magis, quam conſilio. [k] Ξυναναστησομένῳ] Συναστησομένου Fl. male.

vero ſuſpicarer eum non bene adſecutum *Crozii* manum, Clariſſ. virum *J. Odé* conſului, qui eruditiſſimo libro de Angelis conſcripto, in hac materia eſt verſatiſſimus : isque mihi indicavit, ſine dubio *Pſellum* reſcribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Pariſ. 1576. & an. 1615. notis illuſtratum a *Gilberto Gaulminio*, recuſumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οἱ μέγα] Sic ſupra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Chriſtianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an ſuperſtitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores iſti nempe faciebant quod hodieque fere a ſtultis hominibus fit, qui ſuſpenſorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Chriſtianiſmi luce hujusmodi etiamnum ſuperſtitiones, ab ipſis deriſas Ethnicis, apud ipſos Reformatos multis in locis conſpici, quas Romanenſibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaeſtui ſunt. *M. du S.*

21. Φαινομενου] In omnibus Libris erat *φαινόμενον*. Ego audaciter, quia ita ſententia poſtulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etſi *φαινομένου* non improbo, nihil tamen ſine auctoritate muto, quia τὸ *φαινόμενον* quaſi ſubſtantive, pro *adparitione* acceptum intelligi poteſt eod. modo, ut *Phaenomena* philoſophi ponere ſolent; & ſic τὸ *φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος* nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Caſaub.* ad lib. 1. *Athen. J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu diſcum geſtante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur ſtatuae duae, feminae miniſtrantis diſcum, & jaculantis viri. Sed non ſatis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admiſſae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος poſſit eſſe via & quaſi linea, ad quam projiciendus eſt diſcus, ut dicatur hic diſcobolus tanquam metas reſpicere & ſuperare conari ſigna aliorum, qui ante ipſum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος eſt via, qua commeat ὁ λεώς· ſic δισκοφόρος poſſe vocari viam, & lineam ad quam diſcus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoſcet Cl. *Geſnerus*, ſi recte ſenſiſſe

ὸς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ᾧ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ λαδούμενον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μ̃ ὑπὲ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὑπόσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὑπὲ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον πετάλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀπὸ τριτάιου τοῦ ἡπιάλου πολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* b Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γ̃] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὗτος ἐστὶν ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν ἰστόρηται; θαυμάζω. *V.*

50. Ἡπιάλου] Ἡπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille* DISCOBOLOS *Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλου] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὑ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὗτος ἐστὶν ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς τῶν ἱστόρηται, θαυμάζω ἢ ὑπὲρ ἕτερος οὗτος ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου δ' τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὗτος ἐστὶν ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς τῶν ἱστόρηται; θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

ut vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum, inquit, nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Encrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed

ἀνὴρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύνα) ὗτ⟨ος⟩ ὁ ξύλ⟨ινος⟩ σοῦ γελῶμεν⟨ος⟩ ἀνδριὰς, ἢ ὃ νομίζεις τῷ αὐτῷ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπίαλυς, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἥπι⟨ος⟩ οὕτως ἀνδρεῖ⟨ος⟩ ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο [d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περιέισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γοῦν χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται), μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ Πέλιχ⟨ος⟩ ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνω⟨ος⟩ ᾖ. καὶ γὰρ ἐκεῖν⟨ος⟩ χαλκοῦς τις ἦν, ἦν δὲ Κρὴς περίπολ⟨ος⟩. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦ, ὦ Εὔκρατες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν οὐ Δημητρίου ἔργον

[d] Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Ποιοῦντα male *J.* [e] Τοῦ] Τὸν Exc. Τῷ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πελοπλείτης] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίαν] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσκήπτῳ ὁμοίου] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοβορίας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτόσκηπτος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐτάρκειαν, αὐτοσοφίαν etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἡπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ δὴ Τάλως τρὶς περὶ τὴν ἑαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ὡς αὐτὰς ὡς χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κα-

γον εἶναι, ἀλλὰ τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων. δραπετεύει γ̃ν, ὡς φ̃ς, ἀπὸ τ̃ [a] βάσεως χ᾽ ὗτ@.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τ̃ σκώμματ@ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τ̀ς ὀβολ̀ς ὑφελόμεν@, ἃς χ᾽ τ̀ ν̓μηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ· πάνδεινα ἐχρ̃ν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἠμύναλο, ὦ Εὐκράτες; ἐθέλω γ᾽ ἀκ̃σαι, εἰ χ ὅτι μάλιστα ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσ. πολλοί, ἦ δ᾽ ὅς, ἔκειν̃λο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτ̃, χ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τ̃ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημμένα, χ πέταλα ἐξ ἀργύρ@, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὑπὲ τ̃ ἰάσ, ὁπόσοι δ᾽ αὐτὸν ἐπαύσαν̃λο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατ@ ἱπποκόμ@. ὗτ@ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσ πάντα ἐκεῖνα, χ ὑφείλε καλαβεβηκότα ἤδη τηρήσας τ̃ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω πεισεσυλημμέν@ ὁ Πέλιχ@, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, χ καλεφώρασε τ̃ Λίβυν. δ᾽ ὅλης γ̃ τ̃ νυκτὸς πείνει ἐν κύκλῳ τ̃ αὐλ̃ν [d] ἄθλι@, ἐξελθεῖν δ᾽ δυνάμεν@, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δ᾽ ἡ καλελήφθη ἔχων τὰ φώγια, γενομένης [e] τ̃ ἡμέρας. χ τότε μ̀ πα-

75. *unum de Daedali artificiis. Nam, ut ais, fugit de ſua baſi hic quoque.*

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *Ar.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *F.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι@] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τ̃ς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τ̃ Δαιδάλε τεχνημάτων] Τοῦτο ἡ μάστιξ εἶπεν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ † πρῶτ@ Δαίδαλ@ ἄγαλμα εἰργάσαλο πεισικλείς, τ̃ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβόλ-

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήμαλα ante edebatur.
† Πρῶτ@] Πάντων eſt in V. quo forſan Παν̀ς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβόλ] Συμβόλε Kuſterus legi jubet. *M. du S.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*

90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχ@ uſitate dici, oſtendit Rev. *Fac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμεν@ πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἴσχ@ *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἰσχομένῳ, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἴσχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ εἴσχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *F. F. R.*

12. Ἀλαπεκῆθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκιδῶν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*

Ἀλαπεκῆθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaphatus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

πληγὰς ϑὴν ὀλίγας ἔλαβεν ἀλλ' ὁ πολὺν δὲ ϑπιϑυὸς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέϑανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, τ' τ νύκλα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τ' ἐπιοῦσαν φαίνεσϑαι [f] αὐτοῦ ϑπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τ' Πέλιχον σκῶπτε, καὶ μὲ, ὥσπερ [g] τ' Μίνωος ἡλικιώτην, νομίζε παίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἕως ἂν ὁ χαλκὸς ᾖ χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆϑεν εἰργασμένος ᾖ, οὐ ϑεοποιός τις, ἀλλ' ἀνϑρωποποιὸς ὤν, οὔποτε φοβήσομαι τ' ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit jannam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καλῶς, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ϑστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσϐῇ, σείει τ' οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τ' ϑύραν ϑειτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τ' ϑυσίαν ὑποβαλώμεϑα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ ϑύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς ϑύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαναχτεῖ, ἂν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαϑῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τοῦ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τῷ *F.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆϑεν] Ἀλωπεκιϑεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγωνος male *Fl. k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θρυαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *F. Vz.* marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae *ὐφ'*.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκιϑεν quoque ſcribentem. *F. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἐδεδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγαναχτεῖ &c.] Scribe ἀγαναχτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαϑῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ ϑύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἷόν ἐστι ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τ' νεογνῶν ἱερείων caro *tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & ϑύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet *ὐφ'*. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἐστιαϑῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur λάϑε τ' σῶν δειπνῶν, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἀπὸ, ut λάϑε μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu, Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἐστιαϑῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia διανεῖν ἀπὸ τ' τινος partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρηλον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut libet mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγώντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καὶγὼ εἰκάζον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ἥτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινι γενομένῳ, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμίσταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειλο, εἱλουμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὸ τοῖς ὤμοις ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τοῦ πήχεος τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus caussa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

a Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειλο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariss. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M. du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed ἐστειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a στειρόομαι *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid. c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala annuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt , accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

τ ῥινὸς , ἠρέμα προσκυνοῦντες ὕτως ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμισταδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξυ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅπῃ σοφία , καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεᾶς πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων , ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [c] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔσχον, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὸ ἔδαφος, ἐποίησε χάσμα πολυμεγέθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὠχέλο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη εἰς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα , λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος , ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅπῃ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὸν Πυριφλεγέθοντα , τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον , τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον , ἐν οἷς αὐτὸν καλεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον , ὁ Ἴων ἔφη , ὦ Εὔκρατες , αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατ' φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅπῃ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καλαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιπαρᾷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάνυ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδιάκινον referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκάστοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτῳ τινὶ καὶ ῥῆμα γλῶττας ἔλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἥλπισα ἢ διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἱρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιπαρᾷ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. Φάσμασι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοκτυμένοις ὡμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα ἢ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερᾷ

ἀντιλεγέτωσαν ὧν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τ' Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τ' Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τ' Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τ' Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὅς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τ' Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς εἶδον, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί, ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἐδόκει μοι ἐκ τοῦ δαιδός· καγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμαρτύρησαντος τοῦ μάρτυρος τ' ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιοῦτόν τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἄπαντες δὲ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω ἐτέθεντο. ὅτου γοῦν ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipſum etiam Socratem & Platonem vidiſti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, ſed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricoſus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clauſus eſt, & quidam ſervorum requirentes me, & in illis hic ipſe Pyrrhias, adſtitere, nondum plane clauſo hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis ſublucere de face mihi videbatur.* Et ego riſi, corollarium addente teſte latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non viſa aliis haec ſpectaſti: cum ipſe quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Viſebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat ſeptimus. Febris talis, ut ipſa ardentiſſima eſſet vehementior. Omnes autem, me ſolo relicto, clauſis foribus extra expectabant: ita enim juſſeras, Antigone, ſi qua poſſem ſomnum capere. Tunc igitur adſtat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὗπου] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτου *J.* b Ἐμμαρτύρησαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καύσος σφοδρότατος ἑπτέρου G. d Ἐπικλεισάμενοι] Ἐγκλεισ. marg. *Al.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐγρηγορῶντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς εἶδον] Γράφε, ἰκανῶς ἢ ἑωράκει. *V.*
9. Ἐπιμαρτύρησαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In *G.* vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρ. ἐπιμαρτήσαντος.

a. Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat. π. ψυχ.* *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forſan εἰκάζον. Sed ſi per ellipſin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemiſſo εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non eſt mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto exiſtimabit non eſſe mentiri ſuum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμαρτύρησαντος] Quid proprie ſignificet, patet ex *Dial. Mort. V. Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐπιτηκόλοις ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμαρτήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocoſe uſurpatum, pro *teſtimonio ſuperfluo admetiris, ſuperaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Be-

nc-

vimus, veste candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, inquit, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam ſabrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.

26. Quid mirabile, ait Antigonus? Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo, inquam, viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti,

τι, πάγκαλ, λευκὸν ἱμάτιον ἠμφιεβλημένῳ· εἶτα ἀναστήσας, ἄγει με διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ ἐς τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐρινύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ὑπολεγόμενος τὰ τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δεῦρο τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτραχλον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀνεδραμών, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δὲ ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μικρὸν ὑστερήσαντες ἀκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γοῦν οἶδά τινα μετὰ εἴκοσιν ἡμέραν, ἢ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἄμα

---

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελλον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* l Ἢ] Ἢ *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

---

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M. du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Tb. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Ἀκούσας οὖν τῷ φιλοψευδεῖ· ἢ ἀπιστῶν ἐπιλογόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδεῖ eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. *Tim.* c. 4. *M. du S.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῖν, ἐπεισῆλθον οἱ τῆ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τῆς παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπῃ τοῦ κλίνης πρὸς τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τὸν τῶν υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὑπέβαλλον αὐτοῖν τὼ χεῖρα) ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τὴν μακαρίτιν μου γυναῖκα, τὴν τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλαχαύσας, καὶ τὴν ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθημενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γοῦν τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μελαχροὺς ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τὸν νεώτερον τῶν υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. ἐγὼ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacruma-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτλω *P.* male. e Καθίζεται] Καθίσει marg. *AIW.* An καθίζει; adscripsit *J. J. Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν & φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τῶν καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Symp.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ εἰς τὰς πυγὰς — παίσας] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πίλιον] Confer *Symp.* c. 6. ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ & κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν δὲ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἔκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. εἴθ' τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non inveniſſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, ἐκαλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τὴν κιβωτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτῷ· καὶ κατεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἐκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὅτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἅμα, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, τελεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων. ἐπισομεῖν γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, ὅτω τερατεύεσθαι διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

---

4. [a] Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, φησὶν † τὸ παρέλθον ἐπιτελεῖσθαι εἰώθει, καὶ πλέον ‡ἔχειν πίστεως, ἀνωθεν ὑπὸ τῆς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσου τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ εἰς τὴν ὀρθίαν τοῦ θεάτρου πλευρὰν ἀνεῴγουσαι, ἔξ ἧς ἡ σκηνὴ ἐστὶ τὸ προσκήνιον· διὰ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἀμφοῖν θεοὺς ἐστὶ ἥρωας εἰσφέρεσθαι, ὥσπερ λύσιν φέροντας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τοῦτο παραδηλοῦντος, ὡς ἐκ χρὴ ἀπίστοις τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ θεὸς παρῆσι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐπιτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν ἐστὶ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπιφέρουσι τὸν ἐκ μηχανῆς θεόν. C.

[a] Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παρέλθον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρά δύξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in„tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Weiſſ.* *J. F. R.*

§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. *G.*

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὤμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκστάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τ νόσου ἤρετο· καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε πρὸς τοῦ Εὐκράτους, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξύ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τ διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τοῦτο τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὐκράτες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περιπολεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τ κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἦν γοῦν τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀποβλητα φήσω. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιστῶν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἢν δ' ἐγὼ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἤν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῶ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πρὸς τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταύτῃ λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, torvum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, ideque, cum omnes, pene dixero, videam? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλους] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῶ] Ἔρω, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκουσα] Forsan ὑπήκουσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλαξυ εἰσιὼν ὑπήκουον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ ἐ ὁ Ζεὺς ταῦτα ὑπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ὑπακούσῃ τ ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συνῆναι etiam deinde c. 31. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστηκέναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. Quid vero hoc erat? o Arignote, interrogabat Eucrates. Deſerta fuerat, inquit, diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-

πρὸς τ Θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος h ἀνορύξας ἀπήλασε, κ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείας τ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δεμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερῶ κ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, κ ἡ στέγη κατέρρει. κ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ τοιούτων) ἦλθον ἐς τ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παροτρέποντος τοῦ ξένου, κ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακὸν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. κ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῆ, καμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ δεδίξειν καμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, k κ κομήτης, κ μελάντερος τοῦ ζόφου. κ ὁ μὲ ἐπισὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ Φρικωδεστάτῳ ἐπῴδῃσιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα καταδὼν αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην. ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

b Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. *i* Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονοῦ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr. k* Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κόσμει, φόβου ἴχνη. Nimirum συνίσταται vel συνίστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράνιον] Sic ſcribitur etiam N.-Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Tim.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητος ἦν, ἦδ' ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δεμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

πεϱ τὸς ἄλλους, ϖϱοελθὼν ἀπϱοσδόκητος ἅπασι, [a] ϖϱόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαϱὰν [b] αὐτῷ καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ ϖϱοσλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων ϖολλοὺς (εἰ-ποντο γὰϱ τῇ ϖϱοθύμῳ ἕνεκα) ἐκέλευσα ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόϖον, ὃ καλαδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωϱάκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐϖοίησαν, εὑϱέθη ὡς ἐϖ' ὀϱγυιὰν καλοϱωϱυγμένου τινὸς νεκϱὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κεῖ' ἀχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνοϱύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐϖαύσατο ἐνοχλουμένη ὑϖὸ τῶν φασμάτων.

venturum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶϖεν ὁ Ἀϱίγνωτος, ἀνὴϱ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, εἰδὼς ἦν ἔτι τῶν ϖαϱόντων, ὃς οὐκ ἂν κατεγέγνωσκέ μου ϖολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀϱιγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δ' ὅμως οὐδὲν τϱέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν ϖεϱὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀϱίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, καὶ μόνη ἐλϖὶς ἦν ἀληθείας, καϖνῷ μεστὸς καὶ ἐνδαλμάτων; τὸ γοῦν τῷ λόγῳ ἐκεῖνο, Ἄνθϱακες ἡμῖν ὁ ϑησαυϱὸς ϖέφηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀϱίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ ϖιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοϑήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκϱάτει, φέϱε,

32. Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid istuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, sat est in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσίρχομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

21. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ϖοιῆσαι τὴν Θηβαίων γῆν τε καὶ Θάλαττιαν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ὄδειν μέϱος καθαρὸν ὄδι ἀκίνδυνον ὑϖὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίϱειν γῆν καὶ Θάλαττιαν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπεθύμουν, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V. H. II. 4. ἰσχυδαικῶς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μνῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Nostrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στειλάμβοι τϱιχικῶς] Ad ista verba στειλάμβοι τϱιχικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes ineditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκϱοὺς οἱ ϖαλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι οἱ τὰς ψυχὰς ϑνητὰς ᾤοντο εἶναι, ὥσϖεϱ οἱ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ ϖϱοσωϖεῖδες ἐς τὰ κϱάνια μειμιμημμένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas

vel

dignissimum putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita sentit.*

εἰπέ, τίνα σοὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγώ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρίτην ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ἔτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· ᶜ ὥστε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τῶν παίδων, ἐρεχθείων βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ διματίοις, σκιαμάχοις νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιστάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ἔστω πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔνευσε τῶν προσποίησιν ᵈ αὐτῷ, ὅτε ὅλως ᵉ ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μᾶλλον γράφων, Παίσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ὑπέλαβεν μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φής, ἦν δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ἔτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi ipsi venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθών, εἰ καὶ παρ' ἄλλου ἀκούσας. ᶠ τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβιαθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

ᶜ Ὥστε] Sic Edd. Lege ὅστε. ᵈ Αὐτῶν] Αὐτὸν male *F.* sola. ᵉ Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A*1. Ἐνέβλεψε vulgo. ᶠ Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. & 2. *H. S.* rectè. Ταχὺ *F. V*2. & *L.* cum marg. *A*1.

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητοῦσαν μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμιλω * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ & Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐθύκυσθο δὲ & ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄκρισόν τι τριχῶν πλέον, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἐκάσου. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens insertum *M. du S.*

† A Graecis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Graece locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Graecas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quae in speciem simul & formam cranii vel calvariae, vel diu mortui capitis fictae essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Isid. p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅτι τ̃ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ̃ ἥλιον. ἐκεῖνο μὲν οὖν οὐκ ἤκουσα, οὐδὲ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἰ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τ̃ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ̃ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ̃ σοφίαν, καὶ τ̃ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ̃ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογεως ᾠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ̃ Ἴσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπαμήκη, σιμὸν, [d] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦν δ' ὅς, ἐκεῖνον τ̃ Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅτι κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συνιέντα τοῖς

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter bellnas, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *J. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Αἰ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀὶ νοήμονα. ὁ καθαρῶς ἰλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμυθήσεται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & *Tex.* c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40, 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα — ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub.* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πετίσιν) δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος — ἀπηλλάχθαι. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum 'Ατέσεων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τ̃ ἐν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ ἐν στόματι παιδὸς ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμνημόνευτος αὐτῆς, οὐκ ἐν στόματος, ἀλλ' ἐκ βλα-

ſubmittere, & adulari candis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ἐποπτήσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὁραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ χρόνον μικρὸν φιλοφρονεύμενον, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀναγκαιοτάτων. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, ἐξεβάλλετο ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἑαυτοῖς βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλλος ἔχοι τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ὁ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίας. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες τὸ ὕπνιον διαθλίοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. τὸ παιδικὸν ἄγγος. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τύχης θαυμαζόμενον Δαίδαλον. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ἅρμασιν ὑποζυγίων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καθεύδειν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιον τὸ σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcriptis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. XI. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios. ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματίων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τὴν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιον. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum, Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματίων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷς γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M.du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P.* B1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδίᾳ Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλεκτ. c. 18. *M.du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ λέγουσι. Λυκιανὸς δὲ τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπιστῶν δεξιῶς ὑπηρέτησεν καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τ ἐπῳδῆς, ἣν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲ ᾠχετο ἐς τ ἀγοράν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, ἐς τ ὑστεραίαν ἐκείνῃ τι χῇ τ ἀγορὰν πραγματευομένῳ, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τ ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι ποιεῖν ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τ οἰκίαν [d] ἐπαύλων. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲ αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὅσα πρὸ ἦν πρὸ τ [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾠχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶδα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦδ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δέησε

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset;* desine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. *At ille non amplius parere mihi volebat, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur*, inquit Dinomachus, *adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem*, inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur Δοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπαύλων] Ἀπαύλων male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς] Sic & *Tò. Mag.* v. ὑφίσταμαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλημένῳ] Et quæ venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum haustu refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλημένῳ] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φθάσαι βαλόμενος τὴν ἐπῳδὴν, μὴ ὑπράστλῳ αἰσθόμενοι, ἐπικλύσωσιν αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ ὁ δακτύλιός τινα ἰσχὺν ἔχων, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τ σφραγίδος, καὶ ὅτ-

aquarius: ſed elueretur nobis illo ſemper hauriente domas.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque aſſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ὀπικλυθῆναι τ εἰκίαν ἐπαίλευθρον.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τ μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς φλυαρίας τοιαύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεινμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι γὰρ χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ καὶ πάντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ δεισιδαίμονας ποιήσει, ποικίλης τ δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τ δεισιδαιμονίαν. τί γὰρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τ τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσεως τ σφραγίδος, καὶ ὅτι ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τ ἐμοῦ, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυθῆναι] Ἐπικλεισθῆναι Edd. priores. i Ἐκτυπώσεως τ σφραγίδος] Ἐκτυπῶσαι τὸν σφραγίδα Fl. k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος ὁ θεσπίζων περὶ τ μελλόντων ἐν Μαλλῷ. V.

* Θεσπίζω] Ἀμφιλοχός τι σπίζω antea lectum miſere. J. F. R.

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, καὶ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* J. G. G.

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλιεῖ. c. 19. & not. &c. 29. & Pauſ. Att. p. 33. Orig. c. Celſ. 131. B. M. du S.

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. Bos de Ellipſ. J. F. R.

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. M. du S.

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκων οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπερ ἂν ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον πρὸς αὐτὸ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν πλῷ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ἐπὶ μικρᾶς ἐνήρχετο ἡ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ἐπὶ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστὴ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰκότως, ὡς τὸ εἰκὸς,

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

& a Οἱ] Οἱ *F.* male. b Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* c Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίων; d Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle, (vel speciem praebere) ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: δὲ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S. M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπέλαυσα quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυτταῖν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. σὺν αὐτοῖ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οἱ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

αὐτὸς, καὶ ἐνεφορῆντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτει ἀκούσας ἦκω, νῦν τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τὸν γλεῦκος πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὸν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἄν ποθεν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. τέρατα γὰρ, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ καὶεῖν καὶ φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεμαδεδωκέναι καιμοὶ τῷ δήγματος. ὥστε δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας.

ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸ ὅτι πᾶσι λόγου ὀρθόν. ὦ χρωμένους ἡμᾶς, οὐδὲν ἃ μὴ ταράξῃ τοὺς κενοὺς καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. f Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπέλαυσα cett. male. g ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* h Οὐδὲν ἃ] Μηδὲν ſine ἃ *Fl.*

80. Οὐδὲν ἃ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐκ ἔξεστιν ὅπως ἀπιστήσεις μὴ οὐχὶ — ἀγανακτῶν εἶναί σε, ibique notata. *J.F.R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέχοιντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαιντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὄγε νῦν ἔχων ἂν τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελετᾶν ἐκλέγοιτο νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελεκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τῷ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ὀπταμένου, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν τραγῳδῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως δείσους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ διδάσκειν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

I ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

[a] Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω δὲ Φαινωλίδης φησὶ, Τὸν σοφὸν σοφὸς εὐθὺς, τίχυς δ' ἁμότεχνον. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Praelabia, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecismum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noveritque τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adferendo Lectori gravi non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmurienses. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare velo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειροστάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamémnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὁ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ ἀχειρέσει τοῦ πόλεμου· τὰς δὲ τοῦ πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαιᾶν. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

31. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Συρακούσαις ὢν κατασκευάσας ἐκ χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρησεν ὑπερὰ τοῦ ἐναντίου τείχους μακρόθεν· εἶτ' ἀνατυλίττοντος τοῦ ἡλίου, καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀνταναπλωμένας πρὸς τὸ τεῖχος, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς νῆας ἁπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τὴ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

tus qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum est, ista hæc mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαῖον] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαῖον. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defeciisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

31. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen præclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissum censendi sunt. Mendum esse hic in κ— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exercens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sane ignorare me non invitus fateor; quinquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide φεγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλιεῖ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem differte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus somnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτοῦ, ἐπο-
χόμενος Κροίσῳ ἄφοκον διαβιβάσειν τ
στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆ στρατοπέδω
μιᾷ νυκτὶ τ Ἅλυν παρήγαγεν, ὐ μηχανι-
κὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ὁ ἐπινοῆ-
σαι, ὁ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲ γ τῆ
Ἐπειῷ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς ὐ μόνον τεχνή-
σας τοῖς Ἀχαιοῖς τ ἵππον, ἀλλὰ καὶ
συγκαλαβεῖναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγε.

Ἐν δὴ τούτοις ὁ Ἱππίας τουτὶ τῆ καθ'
ἡμᾶς, μεμνῆσ ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲ
παρ' ὅν τινα βάλῃ τ πρὸ αὐτοῦ γεγυμνα-
σμένω, ὁ συνεῖναί τε ὀξέως, ὁ ἑρμηνεῦσαι
σαφεστάτω, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τ λόγων
ἀμείνω παρεχομένω, ὁ τ τ τέχνης ἐπο-
χεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲ
ἐποχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσ
ηὐτύχησαν, ὁ δὲ τ γεωμετρικὸν λόγον,

ferit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροῖσον, ᾧ ἐπ τ Ἅλυν ὑποχείριος ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄφοκον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆ στρατοπέδω ἀρξάμενον, διάρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, ὥστε ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄφοκον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίας] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τῆ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνισαμένοις] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὰ μὲ γ ἡ ὑποθέσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Ηὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae ηὐτ— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμων. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὑτρέπισο, non ηὐτ— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγησε in *Evang. Matth* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράνθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R. Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι δ' δοθείσης, φασίν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιςαμένου. καίτοι τό γε ἄλλων ἕκαςον ἔν τι τῆς ἐπιςήμης ἔργον ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαςον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἐν αὐτὸ μόνον ἐπιςάμενον. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργα κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ [c] κατάθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου καλασκευή· θαυμασία δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ὀπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν παραλαβὼν πα-

θά-

[b] Συνιςαμένου] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Κατάθεσις] Σύνθεσις male *Fl.* cum marg. *A1.*

66. Περίνοια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἔρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pingat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιςάμενος. *M. du S.*

51. Ἐπὶ δ' δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. F. G.

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν & μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interdum, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Bumo* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*. & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑποφολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιλιθευμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραλυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὴν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαι, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pediſſequi & ministri possint, *situs* ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* b Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* c Τῆς] Καὶ τὴν *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτῳ ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit sua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi edificii certitudinem confirmaret.* At religiolior in his Oplopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi edificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponende aedificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κραλυνάμενος] Et hæc insititia videntur. *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Δικ. p. 236. Id est Δικαστηρ. f. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πετόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — κραλυνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alieniſſima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, οὐ ἀριστερᾷ δὲ τῆς εἰς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μὲν αὐτῷ οἶκος, θέρμιττος μὲ ὡς πρὸς τὸ λιβρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρῷ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένους, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲ Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ῥῆμα χλιαρὸν οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ὀπισθόκλιτος, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, οὗ μάλα φαιδρὸς, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος, εἶτ' ὀπὶ τοῦτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* *e* Κεκοσμημένους] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένους male *W. P.* Κεκομισμένους *H1.* & 2. Unde κεκομισμένους deinde natum videtur.

κεκλισμένων οἰκημάτων (βαλανεῖῳ δ' ἂν ἓν τῶν τοιούτων πρεπωδέστατα) χαμόθεν ἐφωτὶ πολλῷ καὶ λαμπρόμενα ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad lavacra vero conclavium ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptiſſima) venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *ediculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmoreae imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopoeo *ex albo lapide*. *J.G.*

81. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τῶν τοῦτον ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M.du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τοῦ οἴκου) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκημάτια & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων ἀφετρίδων, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀφετρίδων non ſatis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Ῥητ. c. 9. *M.du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum tranſire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex occo adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθόντας reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio eſt. *J.F.P.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer. Il. H.* 163. –64. 69. ubi vel quater ita poſitum eſt, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰανίης — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενῆος — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

κος, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, σταῖναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἐξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λιθάδρομος, Νομάδι λίθῳ ἁρμοκεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὧδε θερμὰς πυέλους παρέχεται λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν διὰ τοῦ ψυχροῦ, δι' ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ πανταχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπαινεῖ. καὶ γὰρ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῆς [c] φαταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus eniteret. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Aldus.* Ἀρχομένου voluit. *Wesſelingius.* b Αὐγῆς] Reſtitui ex *L.* & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φαταγωγῶν] Φαθαγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ ἁρμοκεκολλημένος] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum ἁρμοκεκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πύλας] Conf. ſupra Ier. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald. Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχει ἐνιαυτός. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρήσιν μέλλει, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῆς φαθαγωγῆς; corrige φαλαγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τὸ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] Βορρᾶν προεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter caussa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅπι τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχεῖαν τὴν ὅπι τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μή με [f] σπουδάδη τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὀπτανῶσαι κάλλους δείγματα, ὡς μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὐκαιρον, τὸ εὐφεγγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῶς παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ δεινοίᾳ κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων τε ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορέαν Edd. priores male. *e* Τὰ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte *L. B1. P. Δυσὶν Fl. J. Va. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἀφοδῶν ὁ ἀπόκατος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τὸ μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορέαν προεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βοῤῥᾶν, siquidem & βοῤῥᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean spectans.* Quod hic εἰς βορέαν προεχωρηκότα, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄντικρυ βορέου ἀποκεκριμένος dicitur. *J. J.*

Ibid. Τὸν αὐτὸν] Lege τὸ αὐγοῦς. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέου] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορέου legebatur. *M. du S.*

Βοῤῥᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὲς enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ' ὁμοῖος βορὲ ἰχθύων θήσω. Vel *apsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τοῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus adfluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυοῖν. *M. du S.*

Ἀφόδων τε ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων τε ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρίσεσιν quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυοῖν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαιμι, ἀποκλίνω ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σιοιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴ δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδῦναι τὴ πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὴ τεχνίτιν, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς ἐθέλοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἔξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τὴ ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *J.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΑΛΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἡ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Oploporeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium.* F.G. Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. F.G. Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lectt. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J. M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος ἐ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς ἐ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί οὖν ἐ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς ἐ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. XI. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ἐν ᾧ πολλὰ μὲ ἐ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τ στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ Il. Z. 524. — Ὀΐ' ὑπὲρ σέθεν αἴχε' ἀκούειν. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae misererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτῆς τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὀπίσω τοῦ, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένου τοῦ ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γάρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς φρατρίας αὐτῆς ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφορον καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα σκελτάρια κῶφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ἐπιφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abest a *Fl.* b Συμπαληθησομένου] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένου *J.* c Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & *L.* Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* d Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & *L.* In vulgato consipirant Edd.

9. * Σατύρων] Τῶν καλασιρίτων. *G.*
17. Ἀγροίκους τινας.] Εἰδῶ Σατύρων. *G.*

18. † Κόρδακα] Εἰδῶ ἀπρεποῦς ἐ αἰσχρᾶς ὀρχήσεως ὠδηπλησίας ‡ τῇ συρίχῃ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*

† Κόρδακα] Κόρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ συρίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συρίχης, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ὃν φασιν ἰδιωτικῶς κέρδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν βουλεύεσθαι), quod etsi *super nobis consulere* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον ἐ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἐχούσας κεράστας] Οὐρὰς ἐχούσας ἐ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἕκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐπιφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Διψ. c. 3. ὁμοιότατον ἦν, οἷα τοῖς — τυπτομένοις τὰ στέρνα. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio differem urbano; sed ita* COMPRESSA EST, *ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intellgitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀττικὴν refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα καλοκύθινα sequente αὐτὴν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποπραλήγειν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, πρόγαστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑποτρόμου, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτῃ τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικὸν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ σεσκιρτηκότα ὅλον τὸ πρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖας αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἱ

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, apro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *F.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S:* sola. Κροκωτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἱ] Sic *F. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἱ. *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρᾳ] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη ἢ βασιλείας σύμβολον. *V.*
27. Πρ. πρισβύτην] * Εἰδωλ. Ἰκαρίου. *V.*
28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*
32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἰδωλ. Πανός. *V.*

* Εἰδωλ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten erasse patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J. F. R.*

25. Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J. G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F. G.*

27. Βραχὺν πρισβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J. M. G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum,* brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros sese collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτητι ἀνδρῶν. Sic τοῖχον βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J. F. R.*

Ibid. Πρισβύτην] Σειληνὸν. *F. G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J. F. R.*

32. Ἄπει-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

ε τοῦτο δ' εἰκάζειν καλεῖας αὐτῷ τ δεσπότην· τὰς δ' ὧν ποίμνας, διηρπάσας ἤδη ἀπὸ τ γυναικῶν, ϗ διασπάσας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γάρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ϗ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούσιες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ ὡσαυτάπασας ἠξίουν· ἀλλ' εἴ ποθ' ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ϗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ϗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ϗ f θηλύμιτριν ἄρχοντα, ϗ μεθύοντα σμικρὸν γέροντιον, ϗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ϗ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ g ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ϗ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, ϗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ϗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν h πυρὸς ἐμπεπλησθῶς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, ϗ κατὰ τὸ κεραυνῷ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

ε Τοῦτο] Τούτου *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλεγὸς *J.* & *L.* g Ἠγγέλλετο] Ἤγειλτο *El.* & marg. *Mdw.* h Πυρὸς]

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur ἀπίθανον, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πάνα] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo segnius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ϗ τερατίους. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐστίν τι πικρὸς. Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥίνι κάθηται. *J. M. G.*

40. Εἰσὶ — δεσπότην] Omissa viris summis *Bocharti* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4 4 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui diviserunt hanc vocem & ὦ οἵ vel ὧ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi vorum forte, *Bene illi!* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יְרוּשָׁלַיִם — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχείαν & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Ἐῦ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπε] Ἀλλ' ἤκιε. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλυμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatus Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὑπασάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ σφαλοπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τῷ κέρατι δὲ [b] αὐτῷ τῷ δεξιῷ μὲν ὁ Σειληνὸς, τῷ εὐωνύμῳ δὲ ὁ Πάν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰς θύρσων ἄκρων ἀποτυμπανοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτοῖς αὐτίκα

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conspectum venissent, Indi constitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipse tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan sinistrum: ordinum vero & agminum ductores constituti Satyri: tessera omnibus illud Evoe. Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. Bz.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscript. marg. *Ar.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *Ar.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante οὖ ὦ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λέγει τῷ ᾠδῇ ‡ εἰπάσαι τὸν Ἰκάριον ὑδίξε ὁ τοῦ Πάνα· ἐνταῦθα ὀνομασὶ τὸν Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τοῦτον οἴεται τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Ὑπάντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰπάσαι] Εἰπόθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χρῶνται τὸ παράπαν, ὡς ὅταν φθεγξομένοις ἐμφερές. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac lenissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt*. Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

ἐκκλίναντες, σὺν ὕδατι κόσμῳ ἔφευγον, ὑδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι ὑπομείναντες, ἡ τέλος κατὰ κράτος ἁλόντες ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad meorum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ingratum ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκεῖσι (καὶ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοῖά τινα, καὶ κομιδῇ κωμικὰ πάντ' ἡμῶν ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὖν ὅλως τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν ἰδέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σαλυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ὅπου τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' ὅπως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ δοκοῦντι δόξῃ τοῦ πρά-

a Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούσας] Ἀκούσασθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούσας. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in αἴρομαι mutaretur. *J. M. G.*

97. Ἀκούσας] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Exc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ὑπακούσαι habet, pro ὑπακούσαι. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούσας bene procedere. Sed αἴρομαι ſuſpectum. *J. F. R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J. J.*

99. Οἱ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet εἰς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt.* Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ μὴ τὸν ὑλαγμὸν δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὡς μὴ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἥξειν. *J. G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J. M. G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, feriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ergo

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἦν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῆς τότε χαρᾶς, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιείτων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ὀπισημόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· καὶ τούτοις ἄλσος ἔστιν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συμπεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανός, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τοῦ Σατύρου· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, biburntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* *b* Κώμων] Κόμων male *J.* sola. *c* Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* *d* Εὖ οἱ] Εἰοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* *e* Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. *f* Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. *g* Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἱκανοῦ levi discrimine ἱκανίωνι vel ἱκανοῦνι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἱκανοῦ, quod vix apice distaret ab ἱκανοῦ, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἱκανίων, sed ex ἱκάνωμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. *L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo supersit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλλ. τοῦ Ἰνδ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καλεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, ἡ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρεῖντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστίν· καὶ ἂν ὀπτομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ ἔχει συνεχῶς λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν οὖν πάντα καὶ κόσμια, καὶ χαὶ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. ἐπὰν δὲ ἀποχρήσῃ σοι κύκνοις χαὶ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτούς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ὀπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τηνικαῦτα δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μέντοι θαυμασιώτατον οὐδέπω εἶπον. ἢν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν διεξίει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ τέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη ἀπολιποῦσα κατέλιπε.

Ταῦτά μοι καὶ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

---

b Καρηβαρῶντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola. *k* Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύνατος Cod. *Abb.*

57. * Δύντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ καὶ ὅτι (lege ὁ) ψυχρόμυθος, ὧν ἐν κάτω λέγεται. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνατος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύντος] In Luciano Δύντος. Sed quia & Δύνατος recte dicitur, nihil mutavi; nam fortàn ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui Δύναττος fecit, adparet eum Δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τῶν Μαχλαίων] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τῶν] *Perſant.* F. G. Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Λέγεται cod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῇ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ μαλ' τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ᾗ, μὰ τ᾽ Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φρονιμώτερα δόξει τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego; ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ μεμελανευμένος ἐς τὸ μελάνταλον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὢν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνῆπται τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸ γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui superfsunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] *Προλαλιὰ Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται] Ἐνιῆται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contra quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τ᾽ Ὤχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Mss. legitur ἐνεῖται. Nam sicut apud Homerum est ἕεται *indutus est*, sic & ἐνιῆται hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὁλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom.* 1. Μηπτηρ ὅλως. Adeoque & hic suspicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ὤμην ἂν ἐφ' ὕβρει τῶν [c] Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα ἀδικεῖν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ μὲν δοξόταλον ἐδέπω ἔφην εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἅπασιν δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὕτων ἀδενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιλείπουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεδονησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ἐπεὶ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὄπισθεν ἐξάπτει ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

[b] Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* [c] Ἑλληνίων] Sic & *Fl.* cum *J. Er. W. P.* &c. [d] Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. [a] Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

[a] Titulus horum Scholior. in V. erat Προλαλιά, i. Ἡρακλῆς. In C. Προσλαλιά ἢ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλούμεθα, pro ὅτῳ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ ἀξιλαμπρόμῳ, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πιφυλαγμένως pro πιφυλαγμένῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλωίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλωιαῶν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἰκάλει Ἑλλήνιος ὁ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῆς σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ̀ γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, κ̀ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μ̀ ὀπ̀ πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, κ̀ θαυμάζων, κ̀ ἀπορῶν, κ̀ ἀγανακτῶν· Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ὀπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ̀ γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γ̀ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τ̀ λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τῷ Ἑρμῇ ἰσχυρότερος ἐστι. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γ̀ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἀτελῆ ὀπιδείκνυσθαι τ̀ ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτλι μ̀ αἱ τ̀ ὁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται.

Τὸ δὲ γῆρας

Ἔχει τι λέξαι τ̀ νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι κ̀ τῷ Νέστορι ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ̀ γλώττης τὸ μέλι, κ̀ οἱ ἀγορηταὶ τ̀ Τρώων τ̀ ὅπα τ̀ λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γ̀ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ̀ ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ̀ γλῶτταν ὁ γέρων ἐστὶ Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ̀ τῶν ὤτων κ̀ γλώττης συγγένειαν· ἐπ̀ ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τετρύ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego stabam intuens nec sine admiratione, dubius simul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adstans, non ineruditus etiam nostris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium suorum more, ut arbitror, philosophus, *Ego vero*, inquit, *solvam tibi, hospes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus esse, sed Herculi illam assimilamus, quod hic Mercurio multum est fortior. Si vero senex repraesentatus est, noli mirari. Sola enim eloquentia in senectute solet plenam vim & maturitatem ostendere, si quidem verum dixere vestri poëtae,*

Suspensa incerto est juvenum sententia motu:

Dicit senex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Nestoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc est* floridam; (florum instar suavem) flores *enim, si recte memini, sunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, si auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipsum est, hac parte perforatum esse. Memini enim,* per-

a Ἑρμῆν] Et sic *Fl.* cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγις conjicit Cl. *J. J. Wetstenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅτλι μ̀ &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, si Τὸ δὲ γῆρας abscideris, quod male in unum versum compactum est in *P.* in aliis plane non distinctum; tum senarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod sequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Respicit ad Il. Γ. 152. ubi, quod ad finem praecedentis opusculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor senes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλλα Δάσῃρ ἱζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἰεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος esse λείριον, sed ut recte hic *Eustathius*, εἶδος ἄνθους, & speciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, scil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γοῦν λάλοις] Τοῖς γ̀ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-dudum de-*
lirum, quos a vobis didici,

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim-

75 πῃ. μέμνημαι γῶν ἔφη ἐγὼ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, ἃς ὑμᾶς μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσίν [c] ἐστι τετρυπημένη.

80 Τὸ δ' ὅλον ἐγὼ αὐτὸν ἡμεῖς τ' Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πείθοι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτῷ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἷμαι, ὀξεῖς, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γὰρ τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ νίκα φέρε τὸ δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τὴν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, καὶ χαμαὶ ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κωμῳδὴ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ πρὸ ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τὰς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμᾶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος. Ὥστε

[c] Ἐστι] Ἐσι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐσὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐσι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα παρόδου. *M. du S.* Πάροδον etiam esse aditum, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δὲ σε γήρας ὀπάζει. Usus sum horum versiculorum versione *Oxoniana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γέγειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βέλεσι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης δὲ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τὰ ὦτα, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς εὐθέν γε δεήσει, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως ἀκυμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τούτου ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε, καὶ εὐπλοΐας, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δέον-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona sunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, sensim canente mento, auratis vectus*, si voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuvenescere, & florere, & vigere tempestivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* possit, plurimos, & sagittas emittere saepius, cum metus non sit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipse aetatem senectutemque consoler. Et hac ipsa caussa ausus sum subductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia instructum, in medium mare dimittere. Adspiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & secundo vento indigemus, ut, si quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαείων *Fl.* Idem adscriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει ἢ λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία ἐ φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ὑμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μετατιθεμένων. *V.*

* Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδου prave; sed in Impressis recte emendatum est. *M. du S.*

9. Εἰσιδών μὲ] An εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον γέγειον. Vel sic potius; εἰσιδὼν μὲ ὑποπόλιον ita ut τὸ γέγειον, quod glossema videtur, ejiciatur. Sed ἐπίχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών μὲ] Si τὸ γέγειον legeretur, forsan non quaesisset mutationem *Gujetus*, planior enim foret sententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo construi poterit absente articulo? quem tamen facile admitterem si alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βεβούλῃ πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* esse satis indicat, cum Tejum poëtam vocat, sed nullibi apud eum in iis, quae supersunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus sit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, sic enim respondet dativus dativo αἰετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, sed ad fragmenta ejus retulit doctiss. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque suspicatur χρυσοφαέεσσι πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, si libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοις cum Cl. *Gesnero*. Sed quod addit ἢ ex Ionismo oriri potuisse: pro ἀήρι, nempe aliquem notasse ἠέρι, adeoque pro ἢ αἰετοῖς quoque legendum ἀέρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba sit, aptius ad senarium foret, si certum esset versum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de suo intermiscet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ scilicet. *F.G.*

27. Οἵην οἵ] *Homer.* Odyss. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula est orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris sive causidici persona deposita, induisset sophisticam. De qua versione pallii narrat historiam ipse in his accusato. Propterea que orationem illam ipsam suppressit, ne inter declamationes & dialogos illa exstaret, quasi inter aviculas noctua, & pristinae causidicinae vestigium. Dicta vero illa apud Praesidem provinciae causa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumstantis. Atque inde in numeris personarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαιτε, ὁρᾶτε &c. unum ut ὥστε ὁρᾷς &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero distinctionem fuisse etiam illud arguit ἤδη ἂν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Respicit nempe ad clepsydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-
cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

2 μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, ϗ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

1 Ἤλεκτρα περὶ ϗ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τ Φαέθοντα, ϗ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, ϗ ἔτι ἀποστάζειν αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει ϗ αὐτὸς ἀκούων τ ποιητῶν ᾀδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ὀπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.* d Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθίγξοιτό *Fl.* e Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφῦσα δι' ἐπιεικίαν τοῖς τῷ γάμοτι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίας. Sed ἰγχίας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt παροιμιώδης caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἤλεκτρα] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρα] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τῶν δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. τὸν ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τ λόγων. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes fallieret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum confuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κ. τ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe infimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠχὼ]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πρωκόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὁ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανόν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ ἐξισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τὄνομα τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ ἀφαπυνθανομένου, πότε δὲ ὅπι τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα καὶ κατέπεσεν ὅπι τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχον τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτας ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑπ μέτριως μου καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀφαιχυνθείς, ὅτι

populorum unam, & expanso sinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et sane non ita diu est, cum alterius quidem rei causa, sed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverso Eridano navigare. sed nec populos vidi, diligenter licet circumspiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, postulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipsis enarro, Phaëthontem fuisse Solis filium, & hunc, adultus cum esset, petiisse a patre currus ipsius agendi facultatem, ut & ipse diem unum faceret: illum dedisse, hunc excussum curru periisse, & sorores ipsius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas esse, & lacrimari propter eum succina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impostor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid esset tale, putasne nos duorum obolorum causa remigaturos, aut tracturos adverso flumine navigia, cum divitibus nobis esse liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic sermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἦκον] Nihil mut. Edd. Ἤκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Restitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἦκον] In omnibus libris nostris antea ἦκον legebatur. Ego sic necessario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipse contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noster. At quis dixerit adeo male omissum? nam quia satis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forsan id jam per ellipsin vult intelligi, aut ἰχώσας tacite supplendum, quod frequentissime omitti, abunde ostensum supra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτερὰ, *Bis Accus.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam nostram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξὴν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Transitus ille ab dativo ad accus. etiam est in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρῆν πλουτεῖν τυχόντας ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ἅδου διατησομένους, quod frustra suspectum esse *Stephano* & *Rhodomano* docet *Wessel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ei-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίε τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα ὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς δὴ ταύτης ἐλπίδος μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνεπλάττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ἤμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, φίλτατοι, ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἀφ' τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perveneriut.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, καὶ σήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζοντάς γέ τοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὴς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* f Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. g Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. h Μὲν] Non habet *Fl.*

Ἔτι δὲ τούτοις — ὠδηκόσιν ἐπιμελῶνται. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοι ὠδηκόσιν — εἶναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita ὡς hic regitur ab ἔχειν, & ἀναλίγωτας ab infinito πλωτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὡς ἀναλίγωτας πλωτεῖν. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις κακείνων μιμνῄσκεσθαι, ὑμᾶς μὲν τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſerva-

ri, quia & continuantur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόνοις δ' αὐτοῖς οὐκ ἔξεγένετο ἐν τῇ ἡμαρτημένων μεθύσαις περὶ τὸ λοιπὸν ἅμιλλαν βουλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε καὶγὼ νῦν δέδια ὑπὲς ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ χειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν ὅτε ὑμεῖς, ὅτε ἄλλον πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ πωτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποτάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέρους. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἀπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus potest, si quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc sum solicitus, ne qui modo venistis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum speraretis, discedatis paullo post irridentes illos, qui pretiosa id genus multa inesse nostris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego testor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audivisse, neque auditurum unquam esse. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, sed aurum ipsum orationis stillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis sim jam videtis, simplex, literarum expers; neque cantus adest. Igitur vide, si quis majora de nobis speras, ne tibi accidat, quod his, qui aquis submersa vident. Arbitrati enim, tanta esse illa, quanta desuper adspicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς sine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. At. & J. Ἄμοῦσον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. V. (Nota δοτικῇ συντάγματος habet G.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id est frequens. Noster supra *Paras.* §. 17. ὅτε γὰρ αὐλὸν ἔνι *Aristoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κιθάρᾳ ἐν τῷ πράγματι, ubi Illustr. *Spanh.* ex Demosth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *J. Elsn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος — οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vs. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod. Sic. Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Perizon.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor. *J. F. R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἀπλοϊκὸν καὶ ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam sit simplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipsi insit modulatio.* Haec est versio Salmurienſis. Sed in Mſ. est ἄμουσον pro ἄμοῦσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam sit simplex & inerudita*, sic sua ipse per modestiam elevat, *& quam nihil in ipsa sit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Crassus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui se illi contubernalem, in consulatu fuisse narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuisse dicebat.* Ubi *volubilis* est, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, sic circumscribit, τὸν φωνὴν ἡμμελίαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ εὐκόσμοις ἐφοδεύειν. *Vocem accuratis quibusdam sonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μύθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophistae suis orationibus adspergebant fabulas, non contendam, si quis pro vulgata stet acrius. *J. G. G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non satis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuisse nostrum, non negaverim. Sed nec obesse illi debet usus horum nominum. Nempe σκιὰ est species in oculos incurrens, praesertim, cui nihil solidi subest, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum est. αὐγὴ sunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa species. Sic posuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis est, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἰσοφασιν hic pariter & Heliodorus Larissaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ est. *Plin.* 36, 26. s. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra ; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & detegens me, ne quid magni te hausturum speres, aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης δὲ σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγήν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τἀμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, μηδὲ σαυτὸν αἰτιάσῃ τὴν ἐλπίδα.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur : sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in alis ; verum instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Ἡ Μυῖα ἔστι μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις ἀναβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπανταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

[d] Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *L.* [e] Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

3. Ἐμπίσι] * Ἕτερα κώνωψ ἐμπίδων. καίτοι Ἀμφοφόης ὁ καμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ἢ ἐμπίδα, ὦ Μαφίλιες. *V.* (Οἷον πόλις τὸν γνάφαλον ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ σῶμ' ἄδην ἢ κατ' ὀροπήγιον. *G.*) In V. altero legitur sic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ὡς τοῖς ὕδασι, κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωΐου.

* Ἕτερα] Ἕτερος *C.* Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἔχεις τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcellius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora : ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι δὲ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *erusculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas ; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckii* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἕτερα δὲ ἢ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἁπαλαχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus : *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψάδ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] δύνασθαι τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε τοῖς νυκτερίσιν εἰκασία συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε τοῖς ἀκρίσιν μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὃ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν καὶ κεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κανώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῳ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, καὶ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius eſt non qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minasque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* b Δύνασθαι] Δύνασθαι *Woch.* c Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον θήτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐμώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθομαι μὲν ὑμῖν — θαυμαζὼν ὑμᾶς, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis qua-

in veſpis adſtricti. Alvus munita ipſa quoque eſt, thoraci ſimilis, zonas latas & ſquamas habens. Ulcerſcitur ſe non circa noviſſimam alvi partem, uti veſpa, & apis, ſed ore ac proboſcide, qua eo modo quo elephanti inſtructa & ante ſe paſcitur, & comprehendit, & adhaereſcens continet, quum acetabulo extrema parte ſit ſimilis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat ſanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: ſed ſuavis illi etiam ſanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor ſolis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus ſublatum eſculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Naſcitur non ſtatim talis, ſed vermis primum, ſive ex hominibus, ſive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muſcam paullo poſt futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὲν οὖν τὸ ὀρροπύγιον οὐκ σφῆξ, οὐ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν καὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ὀπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι καὶ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, καὶ μὴ μεγάλης ὀδύνης τοῖς κεντηθεῖσιν. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τε ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως ὁπάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνεμῆται *Woch.* male. *e* Ὀδὼς] Ὁδὼς adſpirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνος καὶ τῷ κολύπόδι πλησιάσει. *V.*

quæſo cervix locuſtarum? Certe Lucianus ullam eſſe prorſus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut eſt locuſtarum*, non eſt continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locuſtis, ſed poſt caput eſt velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & ſic poſſit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo poſt etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas ſquammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & *ἡ κατὰ τὸ ὀρροπύγιον* reddidit inſcite, *non aculeo*, quaſi vocis hujus ſignificatio & diſcrimen, quod inter muſcam & alia inſecta notat auctor, reſpiceret formam, & non potius locum ubi ſitus ejus, in extrema nempe parte diverſa, quam eſt in veſpis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Salm.* neſcio quare; nam ſi dentis ſignificatum retinere voluit, cur ſcripturam ap. omnes receptam noluit? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίοδος de fuſcina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae raſtrorum, dentes vocantur, quid obſtat quo minus & proboſcidem muſcae aculeatam dentis nomine inſigniret Noſter? Ita & vertebram primam colli ὀδοντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foeſ.* in Oecon. Hipp. ſecundam Hippocrati hoc nomine inſigniri docens; ſed nihil hic refert, dum a ſimilitudine dentis canini aculeati tamen traxiſſe nomen fatetur. Et quamquam ὀδοντα quoque adſpirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte ſpreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδοντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omiſit) Noſtri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non ſatis ex fide hiſtoriae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μύτοι ὠκύμορος ἅπασα (πάνυ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηκε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utatur, omnia gustat praeter oleum, quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi cum sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; luce gaudet maxime, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τ' ὀπίθυλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τ' ἀράχνην ἀμφιδράσσηται· λοχᾶντά τε γὰρ ὁρᾷ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τ' ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ προϊπτεύουσα ταῖς τῆς θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τ' [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, ὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ υἱ τ' ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudare studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71. Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F.G.* Idem addit ὑπέπτηκε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit*, *subsidentes*. *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam eis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κωμῳδοῦσι τὸ ὕπνου φθονοῦν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomano* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρεία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρίαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσάλικον fuisset enim ἄλλα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barnesium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει ἢ μανίᾳ] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θρασὺν, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter θρασὺν & θάρσος, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μυῖαν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἰάνει, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 469. ubi θάρσος vocatur παράσημα ἐ ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῦκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Σ. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h. v. Cumque θάρσος sit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

b τῷ θάρσει τ μυίας, ᾗ τῷ ἀτρέστῳ, ᾗ λιταρεῖ τ ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. ᾗ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα), ἀλλ' ἐφίε) τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ ᾗ ἀσπάζε) τ μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνη) αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἐπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τ ἀγελαίαν πτῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχε), ἄρτι δὲ τ Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος c ἀποκρύε), ὡς μὴ ἐπὶ τὰ χειριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῇ τῷ βρέφει, τ μυῖαν αὖθις ἐπεισάγῃ τῷ παραδείγματι. ᾗ μὴν ᾗ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπὼν, ᾗ τ ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥσθ' ὁπόταν τι δά-

b τῷ] τὸ male *Ald.* c Ἀποκρύπτει] Ἀποκρύπτῃ *M.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἰδιωτείας, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παράπαιτα, ait, φυλάττου τινὰ ἀφυῆ τινὰ εἶναι θάρσει τῷ θράσει, ἢ δι' αἰχμὴν τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicet, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀνδρεῖα μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος δ' ἔχειν de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γ' ὡς ἔοικεν ἀπειρία ἐ θράσος γίνεται, ᾗ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, ᾗ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θηρευτὴς — δειλός τε ἐ θρασύτατος τιθησι. Sic praeclare nuper Vir. *Wolfius* apud *Libun.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα ἐ θράσος ἀπειρίαν. De eodem p. 325. poſt med. αὐτὸν τε μονομαχήσαι ἀφέντα, ᾗ θράσει τὸ σφαλερὸν ἐπιτιμῶντα. Denique p. 328. extr. αὐτῷ τι τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος πιθανὸν ἦν. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδίως θάρρος ἦν. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος ἐ θράσος, καὶ εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζει, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ διαφορᾷ κεχωρίσται. — τὸ μὲ γὰρ τοῖς τολμητίαις θαῤῥεῖν ἀνδρὸς ἐστίν. — ὁ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμοῦ χωρεῖν ἐ ἀθίζειν — θράσους. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μέμνη) &c.] Il. B. 469. Il. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Υ, 326. p. 817. 35. *Baſ.* ad verba poetae Σειρίου ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἠδυφώνων, ἀδικῶς. παρὰ τὸ ἄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἠδύ. πίστις γάρ φησι τὸ ἀδινὸν συμαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. εἰκότως, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν ἐνεχεῖσθαι ὕδωρ, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στερρὸν ἀδινάων πυκνὸν ἐ ἰσχνόν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ. ᾗ ἔρρωσθαι, ὡς ἐν τῷ ἀδινὰς ἀνασπάσθαι φάρυγγός τι. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λεπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐ ἀθρόον πτομένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

5. Ἀπο-

δάκνῃ, τίλρώσκῃ οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄῤῥην οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ὀπίσω εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὀψὲ πολύ· καὶ κύειν φέρει τὸ θυμάριον, καὶ συμπέτονται ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπὶ πολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, sed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & sua proboscide proportione magnitudinis suae sauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis est libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inscendit, statim iterum desilit; sed diu inequitat feminae, atque illa fert sponsum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu disturbant. Praeciso capite musca diu vivit corpore reliquo, & spirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίσησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτόν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum est, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi solum illud Plato praetervidisse in suo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim musca insperso cinere resurgit, & instaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane persuasum esse debeat, illarum quoque immortalem esse animam, siquidem etiam cum discessit, redit, & agnoscit & suscitat corpus, &, ut volet musca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius saepe, ipso relicto, pro se peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, suscitasse Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατος] Ἐρῇ ἰς μυίας, βωμολόχε. *G.*

18. Πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσκερ ἡ * περὶ τῶν τοῖς ἐγκωμίοις περιφορήτην μυῖαν ὃν ἀφίεται τῷ δηγματος λιπαρῶς, ἵνα δὴ ἐ αὐτὸς ὃν ἀπόχῃ, βωμολόχε, ἀδύνατα τὰ φλυαρεῖν ἐ ἀποκάπλειν ἰς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶν] Lege ἀπὸ σῦ, vel simile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid excidetit facile ex scholio praemisso perspicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra septiduum vitae signa dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de testudinis marinae capite similia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. I. 2. 29. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ γὰρ αὐ (malim καὶ γὰρ καὶ) ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ λαβὼν τοῦτο ἀποπνίγει. ἂν δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τὸ πτερὸν, καὶ τέφραν ἐμπάσας, καὶ καταθάψας ἐν ἡλίῳ αὐτῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inspersione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exsiccetur; alioqui & sine hac inspersione id contingit ad solem & fornacem. Sed forſ. & τὸ πτερὸν legendum. Nisi ex *Genes.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epist. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Josephi* testi-

mo-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

e Ἀργὸς δὲ αὐτὴ ἡ ἄπρακτος ὢσα, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρπῶται, καὶ πλήρης αὐτῇ παντάχῃ τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις f ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ g οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτὴ προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαιο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτῆσιν κτᾶται Σκύθας ἐπαμῃμοῦσα, ὅπου ἂν τύχῃ ὑπὸ τὴν νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. ὑπὸ σκότῳ μοῦνοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ h δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτόν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μοῦνον γε καὶ τερπνὴν, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὴν μὲν ἀγαναχτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* f ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. g Οἱ] Abeſt a *Fl.* h Δρώμενον] Forſan ῥᾳθύμως, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθελοῦσα] Ἡ φλυαρία, ὡς διὰ τὸ ὕμνον ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J.F.R.*

19. Ἐμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἐμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixiſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἡ ἀνθρώπους] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμῃμοῦσα] An ἐπαμῃμοῦσα, ſublato altero η; certe ſic debet, ſi ab αἴρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξαιρωμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπηρμένος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφῃρημένα ab ἀφαιρῶ, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφῃρημένος. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? ſimplex αἱρέομαι facit ἥρημαι, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἧρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναπαυσαμένη φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J.F.R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαντίζεται.

Endymionis nimirum memorem; maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταῖρα τῶν Ἀθηναίων ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ἠδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲ μυῖαν ἀλκίμῳ θέν
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθῇ φόνου.

Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸ βόμβου, καὶ τὸ ὠκῆσιν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπέπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem; maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velociſſimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diſſ. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantiſſimi atque honeſtiſſimi ingenii, doctrinae autem ſolidae, viro, *Joh. Chriſt. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philoſophis Muſcae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adſperſis*, quod de vulgaribus muſcis Lucianus modo dicebat, ſed ſale candido atque puro. Caeterum verſiculus comici ita legendus eſt,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec ſapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua conſule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omiſſum quod de muſcis Piſatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. ſupra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *viciſſim*, ſaepe utitur Noſter, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemſt.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum teſtimonia addidit; nam non inſeruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἔχεῖν ἐν μέρει ἑκάστῳ τὸ αὐτό. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίτους] Εἰ μὴ τὸ Δημοσθένους ἐκ κολακικῆς ἀφθονίας αὐτὸν τεκμαίρου, καὶ συμβούλους τοὺς σίτους ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν

praeſertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

καλλείνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸ μικτὸν τῆς Φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καλαπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω τοῦ παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

1 Καὶ μὴν ἐναντίον ἔχει ὃ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸ τὰ ἥκιστα χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ὑπευδομένοις τοῖς βιβλίοις, καὶ 10 θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι γνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρωκέναι, καὶ καλαχεχόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, 15 καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ὑπὲρ τῆς ἐξέτασιν πρὸς-

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ὑπονοεῖ εἰκάσαι βιβλίον, αὐτόπας τινὰ, Λυκιακὸν, καὶ μὴ λαθὼν, καλῷ τούτῳ δικαιοπραγῶν δι' αἰῶνος. * ἡμείψω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εἰθείας τοὺς σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς †σῆτας. *V.*

* Ἡμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum eſſet ἀμείψω. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἠμείψαμην. *J.F.R.*

† Σῆτας] Ζῆτας miſere edita.

[c] Θυσανιδέους; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod aeroſi ſint ac mutili: tineasque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σής, ὁ σῆψις, *haec tinea*, *robigo*. In addendis adjecerat *J.G.G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L.K.*

[a] ἢ παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῆ ἀκριβῆς, ἢ τῆ ἀσφαλῆς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία διάγνωσις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῆ κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῷ, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾶς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καλακόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τῆ ὀφθαλμῆ τὸ σῶμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῆς τὴ ἀξιτλω, καὶ κακίαν ἑκάστω τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸ ὀρθὸν κανόνα

doquidem curae exquisitae, & certae fidei; quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virotutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

[a] Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ἔτοι γεγόνασιν ἄρις οι. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & ostenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἅρια ὑπὸ τῶν σίων καλαμοκόπων, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, ξὴξ ligna, cornua ἴψ, vineas ἶξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omissa θρὶψ lignis infesta, σκὼψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adsciscerem, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laert.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συνθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ διατρίβας τοιούτους] Τὰς αὐτὰς. sic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῖν σὺ παισὶν] Forsan ἦ μὴν. *Hesych.* ἦ μὴν, ἔτως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῖν σὺ παισὶν] Τὸ ἡμῖν hic locum habere non videtur. An legendum ἦ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἦ μὴν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῖν σὺ παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἦ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δ' ἐμεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τὴ Λιβανιτίδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γενετυλλίδα & κυδοῦσαν, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

scriptor exegerit, quae subleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκριβῶ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρεκεκομμένα.

Τί ἂν φὴς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή ποθε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνο, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πόποτε, οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ δὲ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπου τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τὴν Λιβανίτιδα, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλήξιώσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρίνην ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγῶσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὁλμειὸν, μήτε τὸν τοῦ Ἵππου χρήνην, ἄφ-

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. Fr. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Me. ag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὁλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲν] Ὅρος ὅπου αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λίβας.] Ἔοικε Σύρος εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος ἔτος ἢ Δαμασκηνὸς, ὅστις ἀπὸ τῆς Λιβανίτιδος ‡ εἰκάσαι. *V.*

51. § Ὁλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἤτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐστὶ Βοιώτιον, ὃ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξεἰργασται, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τοῦ Ἑλικῶνος δὲ φησι ὁ Ἡσίοδος νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λίβας.] Hūc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶπαι ante vulgatum fuit.

§ Ὁλμειὸν] Μυρίνην Ed. *Cler.* Et mox ἐξεργάσατο, item τῷ Ἑλικῶνι. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσος ὁ τιμώμενος — αἰχρᾷ δαίμονι Ἀφροδίτης, ὃν ἀκρασίας μέρει τῷ Λιβάνῳ ἐν ἀφάτοις ἰδρυμένον. Σχολὴ τοῖς ἐν αὐτῷ κακεργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (ſic Ro. Steph. ſed malim πολλή τι ῥᾳστώνη, ut referatur ad χαλᾷ) διαφθείρει τὸ σῶμα. Γύνιδές γοῦν τινες ἄνδρες ὄντες ἄφθη, τὸ στόμιον τῆς φύσεως ἀπαρνησάμενοι, θηλείᾳ τόσῳ τὸ δαίμονα ἐλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κληήματά τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητοί τε καὶ ἀπῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ὠόμῳ καὶ λαπαστῇ χάρᾳ κατὰ τόνδε τὸν νεὼν ἐπεχειροῦντο. ἔφορός τε ὑδάτος ἦν τῆς πραπίδος τῶν, τοῦ μηδένα σιμῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν πάμπαν. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Διβανίτιδος] Venus. *M. du S.*

Διβανίτιδος] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνην] An μυρίκην; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλυσαν. *F. G.*

51. Ὁλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὁλμειὸν]. Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. 1, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ᾗ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμνίων σόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ μὲν ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε ἐν χρῷ περὶ τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puri oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

Ἀλλ' ἑνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κτᾷ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα περὶ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; καὶν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ὀπισθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος εἶνος τῆς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, καὶν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τὰ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα, πολλοὶ ἂν ἦσαν ἤδη παμπληθεῖς οἱ πεπαιδευμένοι, καὶ οὐκ ἂν ἐθαυμάζετο ἐπὶ τούτῳ μόνῳ ὁ Πολυδεύκης, ὅτι τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλία ἐκτήσατο.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμνίων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τῷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾶτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἴχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ἢ ὁ Ὀλμειὸς σὺν τῇ Ἑλικῶνι συμβάλλοιεν ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κασταλίδα τῇ Ἀλιάρτῳ πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χειρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S.*

Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῷ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῖν τῶν πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνήν, ὥσπερ σύ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἁψὶ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ παιδεύειν, τοσαῦτα περιέχουσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὀπίνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπιζάμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλούς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ὀπιζαμένῳ χρήσασθαι τῇ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

[h] Ἐθέλοις] Ἐθέλοις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ἢ ἁπλῶς ἐν ἀγαθοῦ χώρᾳ, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ὅτῳ καλόμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος, καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ὑπὸ τῆς ὁμωνυμίας, ὡς ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἴσως Ἰσμηνίας. ἐώνηται μέν, ἐ μέντοι ὁ πλέον τοῦ †ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπολπίσαι. In V. ἐπιλπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 876. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* Ἁψὲ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ὡς ἁψὲ χειρὸς ἔχων, niſi rem notam ſcirem. *Lang. Paſſ.* I. p. 19. Ἁψὲ χειρῶν ἐκπίπτεσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. Ἁψὲ χειρὸς ὁ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. Α. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἁρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὼ τὸν Μαρσύα ἢ Ὀλύμπου κλησάμενον, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τῶ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ Φιλοκτήτης ὢν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a]ἐπὶ σκοπὸν τοξεῦσαι, τί σοι καὶ δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b]ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. καὶ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελέτηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ὡραϊζάλοι τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c]κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d]ἐπανεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμματα ἔτοιμα εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτὸν ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστιν, καὶ τὸ ὁρώμενον

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque sta-

tim

a Ἐπὶ σκοπόν] Ἐπίσκοπα marg. *A1*. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan*. c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan*. Κοππαφόρου *Fl. P. H.* marg. *A1*. Κοππαφόρου *J. B1. S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. Bt. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1*.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τῶν ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ἦσαν ἄρα οἱ ἵπποι τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ ⁂ σῆμα † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ἐπαρωνομάζοντο ἀπὸ τοῦ κάππα κοππατίαι, ἀπὸ δὲ τοῦ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἔνθα αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους κενταυρίδας δὲ ἵππους, οἱ ἐκ ¶ Λαρίσσης τῆς Θεσσαλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὠνόμασται. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan*. nil tamen mutavit; sed σαμπρόραι in textum recepit ex C. cum σαπρόραι tantum editum esset. in V. vero σ̄. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μαδίας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσσης] Λαρίσσου V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 1075. . . Marsyae hic discipulus, qui musicae factorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (Sirot. ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπος τοῦ αὐλεῖν. *M du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripti *Solan*. An τ'αὐτὰ mavult? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in prerio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inusta erat nota K. talis *Aristophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καπποφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit D. ti limus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, poster.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκας ⟨ευθὺς τὸ προχειρόταλον ἐκεῖνο ἐπιφθέγξῃ⟩, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλῷ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πόλε χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ὅτου τοίνυν τοῦτο μὲ ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυσχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδήμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιγριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπίδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. ὃ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲ ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* [f] Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro KAΠΠA quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐπίσημον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-

semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϙ. Ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa.* Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰχίοις μὲ ἵππου
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀυς. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις ὑπὸ πολλοῦ] Καὶ τοι ἐγένετό τις ὑπὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ, odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τίμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοις doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm.* adagio *ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὰ Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, ἀλλόκοτος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑποστήσεται μὲν τὸν πόλεμον, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ὅπλα τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; Οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ὅτι γόμα καλαπίπλων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀναρεύσειε, δεικνὺς τοὺς παρακεκλωπας ἐκείνους αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μέλαφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην. Ἔτι δὲ καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐπαινῶν ὡς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ ἐπιεικῆ, ὅτι τοιοῦτον ἐθεράπευε καὶ ὑπέμενε τὰ πολλὰ ἐν τῇ σκηνῇ καθήμενον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπὸ τῆς λύρας ἄσμασιν ἡδόμενον. ἐπεὶ τί ἂν ἄλλο χρήσιμον ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐποίει; ἢ τίς ἂν ἐκεῖνον ἐμίσησεν ἀνδρεῖον ὄντα καὶ ἀγαθὸν μαχητὴν ἐν τοσούτοις ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἀριθμούμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐάσωμεν.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ *ὑπερπηδήσει] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιοῦσαν. *V.*

* Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσειε Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. B1. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & *ai* male exaratum pro *ei* ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὸν ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seq. 115. scribens: Κόθορνοι δὲ τὰ τραγικὰ καὶ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅτερον τῶν κωμικῶν ὑποδημάτων. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αὐτελὲς μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γεγράφθαι. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de solea

Idem vero tibi quoque uſu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque diſtorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum ſunt, adulatoribus, qui tamen & ipſi ad ſe invicem converſi frequenter ridٍent?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen ſtatim ſupra ſe eſſe videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus eſſet: cithara vero & cantu facile ſe victurum, perſuaderi ſibi a ſacerrimis hominibus, familiaribus ſuis, paſſus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera ſplendidus, tum quod intextam auro veſtem ſibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri ſma-

σπόπλω. τὸ αὐτὸ δὴ κ᾽ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲ βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲ ἔχον τ διφθέραν, χρυσῆν δὲ τ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, κ᾽ καλαιχύνων, κ᾽ ἀλλοτρέφων, ὥσπερ μὲ τ πεπαιδευμένων καλαγελώμενον, ὥσπερ δὲ τ ξυντόντων σοι σκολάκων ἐπαινούμενον. οἱ κ᾽ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνον, Εὐάγγελον τὄνομα, τ ὄκ ἀφανῶν ἐν τῇ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲ οὖν τ γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχὺν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ κ᾽ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθη ὑπὸ τ καλαράτων ἀνθρώπων, ὃς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινόντων, κ᾽ βοώντων, ὁπότε κ᾽ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνον ἀνακρούσαιτο. ἦκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ κ᾽ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενον, κ᾽ στέφανον δάφνης χρυσῆς πάγκαλλιστον, ὡς ἀντὶ καρπῆ τ δάφνης σμαραγ-

ε Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρᾶν Edd. vulgo.

lea calceove ſenum adhibetur. Sed ſpatii anguſtia non ſinit haec fuſius exponere; alioqui pluribus traderem, ὁ ἰαμβεῖος generalius eſſe, ὁ ἰαμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius ſenſiſſe, quam *Pollucem*. *J. F. R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc uſu receptam jamtum fuiſſe eam rationem conſtat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ Ἰλιάδ.] Si certa eſt ſcriptura, patet hinc non ſolum libros Homericos jam tempore Luciani ſic diviſos, ſed literas illas adpoſitas non mere numerales fuiſſe, verum elementarias. Et ita ap. *Euſtath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τ Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ὑ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα κ᾽ γάμμα ὀνομάζουσιν, κ᾽ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ γραμματεῖα καλοῦσι). atque apud alios Schol. non ſemel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipſo *Homero* profectam diviſionem, ſatis norunt eruditi. A Grammaticis Homero poſterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Juriſc. p. 203. Vulgo *Ariſtarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Caſaub.* & *Fabric.* *J. F. R.*

49. Δημηγορῶν, πανηγύλοις] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπεμνήσεσθαι] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀγορ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & ſeqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. κ᾽ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accuſ.* c. 15. Et perſaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μη δ᾽ γέλωτα ὀφλῃ. *Ariſtoph.* Nub. 1031. κ᾽ μὴ γέλωτ᾽ ὀφλήσῃς. *J. F. R.*

70. Πορφυρᾶν —— διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πειραιοῖ non eſſe adverbia, uti vulgus Grammaticorum ſtatuit, ſed ablativos obſoletorum nominum Πυθὼ & Πειραιὼ, quae in tertio & ſexto caſu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ληδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi εὐ, contendit *L. Bos* de Ellipſ. p. 282. & ſeq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adſcripſerat *Hemſterh.* adnotaveratque ſimul, quod verſum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J. F. R.*

78. Εὐάγγελον] Similem Hiſtor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

σάγδας εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. ἡ μέν γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μέλαξυ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντέλουρευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν πολὺ καὶ ἦκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μὴ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὃ φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος ἀναλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνεται. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστὴν ἐλπίδα ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ πολὺ καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀναχρεῖ μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται πόμυσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τοῦ θεάτρου· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγαναχτήσαντας ὅτι τὴν τόλμην, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ διὰ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλγμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens si-

gi-

a Καὶ] Omisit *Pl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Here.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τὸν τίχνης] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὦτρυσε] Ὤτρυνεν legisse videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* ὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες λοιπὸν τὸν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων ἢ ἀμφιέσεως. *J. M. G.*

45. Θρᾷττιαι] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἔρυθρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι εἰς τὸ μέλαινα πόντου] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Melas* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Mi-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Caeterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus praeter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

χαμόθεν τ̃ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γ̃, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ ἡ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ὅτός γε ἅσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τ̃ νόμον τ̃ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγέλιον καλεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̃ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̃ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος πρόσεστι δέ σοι καὶ τ̃ ἀτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττὴ τρυφή. [e] τοιαῦτά σοι καὶ Εὐάγγελος ἔστω, παρ' ὅσον σοί γε ὐδὲν ὀλίγον μέλει τῶν γελώντων τ̃ θεατ̃.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̃ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̃ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̃ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̃ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̃ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̃ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα ὑπὲρ τοῦ Ὀρφέως, ὡς λόγος, τ̃ λύραν δὲ αὐτῇ ὑπηχεῖν τ̃ ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] ξυμμαστιγωμένης] Ξυμμαστιγωμ. male *B1.* [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *F.* & *V2.* quae κόλλαπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald. F. H. P. B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1.* [f] Εἰς τ̃ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1.*

27. Κόλλαπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ παισαλίσκοι τ̃ πλήκτρου, ὧν ἐκδέδηται αἱ νδραί. *V.*

37. Ὤνησο] *Pro.* Ὄνησαι. *G.*

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθὲς ἦρεῖν, περὶ πόδα αὐτῇ [g] καλαπιφρονημένως· ἐπεὶ ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν εὐκαλαφρόπλα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V.* (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

[g] Καλαπιφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλαπιφρονημένῳ, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F.G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doccant. *M du S.*

58. Νέων-

ταῖς χορδαῖς· ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, ἔνθα πολύ γε σώζεται αὐτόθι.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν Πιττακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν τὰ θηρία, τὰ φυτὰ, τοὺς λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθείραντα τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὴν Ὀρφέως μουσικήν· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui istaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque depromta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina redditurum esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυνθανόμενον] Ita *Fl. Bz. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia. M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τὴν &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἀναγκαῖον ἦν πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu vilem comparabas, ut qui furarctur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ δια. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas.* *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τεγεάτας τῇ Καλυδωνίᾳ] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐπὶ

num canes, multos autem ibi fuiſſe, miſerum laniaverint. Hactenus ergo Orphei ſimile fatum habuiſſe, ut ſolos in ſe convocaret canes. Ubi illud quidem manifeſtiſſime apparuit, non lyram fuiſſe, quae demulſerit, ſed artem & cantum, quae ſola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra ſupellex erat non melior barbitis aliis.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum noſtra aetate fuerit, & forte adhuc ſit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, ſi noctu ad illam lucernam legeret, continuo ſapientiam Epicteti adſtituram ſibi per quietem, ſeque ſimilem ſeni admirabili futurum.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depoſuerat, cum in ignem deſiliret, talento ipſe quoque emit, & habet pignus illud atque oſtentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis oſſa Thebani,

πρὸς τ' ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) ἀφασπάσαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνος [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι μὲν γὰρ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ πρὸς τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τ' ἄλλων βαρβίτων.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γάρ, οἶμαι, καθεύδοντος, εἰ τὴν νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὅναρ ἐπιτήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἤλατο εἰς τὸ πῦρ, τηλάτου ἀνίου ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου, καὶ

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H1. & 2. B1. P. S. Amſt.*

77. Διαστάσεως αὐτῶν] Ἐπὶ κακοῦ· ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων. *V.*

81. †Περὶ τὰς μητρὸς] Καλλιόπης φησὶ τὰς Μούσας μυθεύειν γυναῖκας τούτου. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται ὁ ἅρπαξ πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περιγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνὸς] In notito emendarat *Solan.* cum legeretur Κυνῶν.

† Περὶ τὰς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & ſchol. ſequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἐστί μοι, inquit, τὸ ἄγκων ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου διεσπασμένου δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου. ὁ δὲ ἄκανθα ἦν τραχεῖα ἤδη ψιλά. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis oſſibus, quod Sanctorum reliquiis contigiſſe cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae ſint, vel translatae? *Pauſanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τημβρίῳ θόρακος, inventa, narrat, poſt nudatum a tempeſtatibus collem, ὀστᾶ τὸ μῆκος ἑκκαίδεκα ἐς πῆχυν ὡς ἔστιν ἀνθρώπου ἐπεὶ μέγεθος τοῦτο ἔστιν ὅσον ἐπ' ἐλάχιστον. (conformatio ſuaſit humana eſſe, magnitudo elephantum potius aut cetum ſuaſiſſet) Αὐτίκα δὲ λόγου ἦλθον ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι μὲν τὰ τοιαῦτα κ. τ. λ. Dicemusne lacunam eſſe poſt Θρᾴκιον, aut poſt ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverſo reſpectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipſo ingreſſu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνου diſerte ſcripſit Cl. *Geſn.* in nota ſua; an quia Latini amant *Geryon, onis*? Dubito tamen num & ſic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνα in *H2.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου conſentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem eſſe utitatiſſimam, vel ex *Lydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεὺς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τοῦ Γηρυ-

ὀνεύ-

ὴ Μεμφῖται τ' Ἴσιδ@ τὰς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τῆ θαυμαστῆ κτήματ@ δεσπότης, ἢ αὐτὸν σὲ τῆ ἀπαιδευσίᾳ ἢ βδελυρίᾳ ὑφῆκόντισεν. ὁρᾶς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφίκεισαι, βακληρίας ἐς τ' κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμεν@.

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

Λέγε] γ' ἢ Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, ἢ γελοίως, ὥστε τ' Φιλόξενον πολλάκις δὶ αὐτὸ ἐς τὰς λαλομίας ἐμπεσεῖν, ἃ δυνάμενον κατέχειν τ' γέλωτα. οὕτ@ τοίνυν πυθόμεν@ ὡς [a] ἐγελᾶται, τὸ Αἰσχύλε πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖν@ ἔγραφε, σὺν πολλῆ σπουδῆ κτησάμεν@ αὐτὸ, ὤφελο ἔνθε@ ἔσεσθ', ἢ κάτοχ@ ἐκ τῶ πυξίε, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικὸν, ἦκεν ἡ Διονυσίε γυνὴ, ἢ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. ἢ τοῦτο γ' ἐκ τῶ πυ-

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoedias, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier:* & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi:* nam iſtuc etiam de pu-

[a] Ἐγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγέλασται adſcript. marg. *F.*

ρώνε ἀξιακλαῆς ἵστασι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνε βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *F.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγε] προσιλθεῖν Ἀμασιν τ' Βασιλέα. Ib. med. λέγε] τ' Σάμιε πατέρα — ἐκτεῖναι. L. 2. c. 21. λέγε] τ' Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγε] δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον ἵππε. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγε] Φίλιππον ἐν παλαίστρᾳ, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγε] ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθ. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγε] δ' ὕτι ὁ γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγε] ἁρπάσαι. *F.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσ@ ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 443. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἢ γ' Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἦν, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot. Flor.* 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγωδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγωδίας δὲ, inquit, λυπεῖν γράφων, ἢ Διονύσι@ „ ὁ Τυράν@ λυπεῖν ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius. Ammian. Marc.* „ *cel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffer.* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *F.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παιδεύσεως. Tangit *Cic.* ad Att. 4. 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *F.M.G.*

10. Οἱ δυνάμενον κατ. τ' γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus: & illud, *Stulti sibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri potest a Dionysio, ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipse spe de libris concepta, eos volvis semper, & glutinas, & circumcidis, & croco cedroque inungis, & pelles circumdas, & apponis umbilicos, tanquam fructum aliquem illorum capturus? Nempe melior omnino jam ipsa illa emtione factus es, qui sic dicas, *ut libri praecipiunt?* Quin piscibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honestum sit, sed *immane*, ut in proverbio est, *odium* omnium sustines propter impuritatem. Itaque si talem libri efficerent, curriculo quam longissime fugiendum ab illis erat.

ξίῳ, καὶ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεί, καὶ διακολλᾷς, καὶ περικόπτεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνήν, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δέ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μῖσος δὲ ἄγριον, [e] φασι, παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Gesn.* c Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. constanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *A1W.* d Ἐντίθεις] Ἐντιθῆς vult *Gujet.* e Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὲς τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data, a principio ad finem ab eo est obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγελᾶται] Lege ἤγγελλαι & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἐγγελᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic sermo. De hac veterum curiositate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob similitudinem *Silii Italici* factum, qui in *Virgilii* monumento decubuisse fertur, quasi eodem afflatu inspirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum censeo; necdum quid reponam satis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionysii uxor nomine Doris; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic sermo est. Adde *Cic.* Tusc. V. Locra erat, Xeneti viri civium suorum nobilissimi filia. sed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἧκει ὁ Διονυσίου] Non puto, ridiculum quaerendum esse in his versiculis, prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas, & minime Tragicum; ridiculum nescio an quis hodie observet? sed citari arbitror carminum principia eorum, quae miserum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὐσ. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον scribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Hæc omnia *Pers.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem est sive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεί, sive, ut in Ms. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεί. Utrumque enim significat *libros, versus, evolvis*, utrumque verbum hunc apud scriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. sed cum ἀνατυλίττειν, quod hic codex vetustus prae se fert, sit verbum rarius, credibile est librarios pro eo substituisse notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In sequentibus mox ineptissime vertitur, καὶ διακολλᾷς καὶ περικόπτεις, *coagmentas, spolias*, cum vertendum sit *conglutinas, circumcidis.* Chartae enim glutine jungebantur, deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inscribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Isaacus Vossius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illustrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διακολλᾷς, καὶ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εις pro ης, ut c. 19. f. προτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῷ τὰ παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ θοίνας ἀνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ καὶκεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο ὅ τιν, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ὄφι; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσεις, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὐξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν καθ' σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀνενέγκαιτο τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, καὶ τὸ ἄγγελον δὲ ἦν τὸ διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμείνων ὄφις τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. ζητοῦν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Ar.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτεσθαι πέφυκὸς, * ἐπιμήκη κέραλα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λεπτὸν ἢ πίλιον· εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κωλυτὸν § ἀποβάλλει. *V.*

53. Οὐκ εὐξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis cautae cur vulgatum desererem videns, non obiecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέρατα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτο] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. est, etsi neque ἐδύνατον vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλει] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλεται C. etiam, nisi quod τούτο pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum κωλυτὸν, non κώλυει. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σῆφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege πῶ. *M. du S.*

76. Κεῖ-

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei caussa tantum studii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi caussa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut speculum caecus, aut surdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, scire potui, nisi te ipse in illas senis istius tabulas per fraudem inscripsisses, jam perisses fame, & auctionem librorum tuorum proposuisses.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te esse atque amabilem; sed doctum atque oratorem, & historicum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum asseras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terrestrium ranarum instar prae siti clamare, aut non bibere, nisi dirumpantur clamoribus. Nescio enim quomodo opportunus es, qui naso ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam persuaderi tibi passus sis, regi te cuidam similem vultu esse, sic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὅπως ἡ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα ἢ σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, εἰδ' ἂν οἰηθείη τις τῆς ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. εἰ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἂν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ πάλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ πηδαλιουχήσων κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, ἢ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι ἢ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; ἢ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου παθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἐκ τοῦ λιμοῦ ἤδη, ἢ ἀγορὰν πρατίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ἐκ τοῦ κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, ἢ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, ἢ ῥήτωρ, ἢ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε ἢ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, καὶ εἶναι χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γοῦν οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστόν σοι ἐστὶ τὸ ῥινὸς ἕλκεσθαι, ἢ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε καὶ ἐκεῖνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιοῦσθαι τὴν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Κἀμὲ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Restitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς ἂν ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὁμοιοῦσθαι] Ὁμοιοῦσθις *Fl.*

84. Οὐδέτερος ἀπῶν τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνει· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήπου ὅσφαλὲς τὰ τ' γραφῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τοῦ συνδέσμου. *V.* Exstat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *cum Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, si plures addicerent, etsi posses ἐγκεκραγέναι conjicere, quod similia frequentet Noster, ut ἐμβοᾶν, ἐμφανῶν &c. Sed quia supra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίοις βατράχοις διψῶντας κεκραγέναι, neque compositum ἐκκεκραγέναι in Nostro observavi, *Solano* adsentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; sed ne sine auctoritate librorum grassari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo post dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaste probe fuerat animadversum, quem vide a me emendatum. Praeterea post Peregrini mortem scripta; vide supra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων.

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῆεις ἐξυπτιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὕστερον ὑπὸ κολάκων ὑπὸ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ λαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· διὸς λαβὲ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκά μοι δὴ τούτων ὕβριζαί μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὰ

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· διὸς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2*. quae διὸς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μουσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μουσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ ἀλλαγορευούσῃ χωρὶς τὰ Μουσῶν ὁ Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μουσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J. F. K.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sortis extremae invenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35; 1, 6. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἰκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *Stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J. M. G.*

95. Ψευδονέρων] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτητα ἐπιγραφομένων ὑπὸ τοῦ νυνὶ τεθνηκότος. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἀναστάσιος τύχην τεταγμένοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J. G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεταγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. F. G. Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt.* *J. F. R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· διὸς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur διὸς, in aliis depravate prorsus legitur Μουσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μουσῶν ὁ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kusterum*

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Larissae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Larissa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾗ φάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαιζεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ γρησβύτις ξένη αὐτῷ ταλῆθες εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, ᾗ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, φάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾗ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ὦ τινι μὴ τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι ᾗ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι φάνυ σα-

[b] Ὄνομα.] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τοὔνομα adscript. marg. *J.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μίξη τοῖς τότοις τούτοις ἱμπλοκὴν ἔχει μίχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ἃ τὰ Φρύγια, καὶ τὸ Λύδια, καὶ τὰ Καρικά, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα ἴδοι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ. τ. λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium alluSurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod ἁλὶ πάντων dictum putamus, pro vulgatiore ἁλὶ πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam ἁλὶ παντὸς (intell. ἁλσίματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς δὰν πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wesseling.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῷ Πύρρῳ] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀδολεσχίαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τιθή σοι ἰσί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὲ, inquit, κορυζῶντα οὐχορᾷ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δύμῳ. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλῆς, καὶ τύφου, καὶ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲν τὴν ῥῖνα, λίμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντας. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἴκνιν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ἔτω ζωγράφος ὢν, ᾗ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. ᾗ τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ οὐκ ἀπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· σὺ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσεσθαι, ὡς ὠνὴ βιβλία, ᾗ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μὲν σὺ ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, ᾗ οἵοις ᾗ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶδα ὡς ὦτα ᾗ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ἔτω πεφανῆ ἐστιν, ὡς ᾗ τυφλοῖς εἶναι ᾗ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] ᾗ λούμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἴσθ' ἀποδύσωνταί σε, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σὰ πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι ᾗ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκοῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον ἦν ἔτος ὁ Λουκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρκὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκου C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur; ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάτταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phiſta, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis ſcripſit, quomodo furere, velli, pati & agere iſta deceat; ſi, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fuſti ambulet; quid viſum iri putas ſpectantibus? Herculemne illum eſſe? Non, ſi totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim ſunt, quae teſtimonium adverſus illum habitum perhibeant, inceſſus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & ceruſſa, & maſtiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod eſt in proverbio, quinque ſub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero ſperas futurum, uti libro tectus deliteſcas? Sed fieri id quidem non poteſt. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia veſtra.

24. Quod caput eſt, ignorare mihi videris, bonas ſpes non a bibliopolis eſſe petendas, ſed a ſe ipſo unicuique, atque a quotidiana vita ſua, ſumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem teſtemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, ſed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis viſum erit,

σοφιστὴς, ϗ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, ϗ ἁλίσκεσθαι, ϗ πάσχειν, ϗ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἴ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, ϗ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε ϗ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, ϗ βλέμμα, ϗ φωνὴ, ϗ τράχηλος ὀπισκελασμένος, ϗ ψιμύθιον, ϗ ματίχη, ϗ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, ϗ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σύ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, ϗ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, ϗ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν ϗ μάρτυρα ἕσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, ϗ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; [e] Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, ϗ πρὸς ἕκατον πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσας περιφερεῖς λήμας. *V.*

Demoſth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obſcaenitate Demoſthenem. *Libanius* in *vita Demoſth.* Tibicinem Epheſium fuiſſe ait ſupra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti ſint. Conſule etiam *Suidam*; & in eum Eruditiſſimi editoris notam. Ipſe Demoſth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Joſ. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miſcell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Triſt. II. *Ep. ad Aug. Nec qui compoſuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut viatur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Moſis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Theſ. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. ἢ μὴ λημᾶς κολοκύντας. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον ϵ πολλὰ βιβλία ἀνούμενον, οὕτω ὠνόμασεν εἰκότως χύτρας λημῶντες. *Heſych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτρας λημᾶν, ϗ κολοκύντας ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiaſt. *Ariſtoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Heſych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Ariſten.* Epiſt. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Ματίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles iſti; quod & hodieque factitant Aſiatici. Vide ſupra notam ad Μωδ. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν ϵ Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Καὶ-

ξυνελάσοιλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαιλα & ad extremum paupertatis adigent : qui
ἀποδόλ μὲν τινι τ̃ πεπαιδευμένων τὰ βι- debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus
βλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τ̃ [b] νεόκλιστον vendere eruditorum alicui libros iſtos, &
ταύτῃ οἰκίαν· ἀποδῶναι δὲ τοῖς ἀνδραπο- cum his recens aedificatam illam domum,
δοκαπήλοις μέρ@ γῆν ἀπὸ πολλῶν τ̃ ac reddere mangonibus partem certe de mul-
ὀφειλομένων. tis, quae illis debentur.

Καὶ γὰ καὶκεῖνα πε̃ὶ δύο ταῦτα δεινῶς 25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime
ἐσπούδασας, βιβλίων τε τ̃ πολυτελῶν κτῆ- elaboraſti, in libris magni pretii exquiren-
σιν, καὶ μειρακίων τ̃ ἐξώρων, καὶ ἤδη καρ̃λερῶν dis & in adoleſcentulis exoletis, jamque
ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζε@, robuſtis coëmendis : eamque rem calide ad-
καὶ ζηρεύεται. ἀδύναλον δὲ πένηλα ὄντα, πρὸς modum tractas & venaris. Fieri autem non
ἄμφω ἀργκεῖν. σκόπ@ τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆ- poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par
μα συμβυλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τ̃ μη- ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſi-
δὲν πρoσηκόντων, τ̃ ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, lium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil
καὶ τὺς ὑπηρέτας ἐκείνυς ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπι- ad te pertinent, alteri tantum morbo vaca-
λειπόντων σε τ̃ οἰκοθεν, μέλα τ̃ ἄλλοιό τινας re, & illius miniſtros pretio emere, ne de-
τ̃ ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθῆ- ficientibus ſervis, liberos homines arceſſas,
σιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπανλα ἐξαγορεῦσαι τὰ quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculo-
πραχθέντα ὑμῖν μ̃ τ̃ πότου, οἷα καὶ πρώην ſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eli-
αἴσχιστα πε̃ὶ σῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρ- minare omnia quae poſt compotationem a
@, ἔτι καὶ [d] δείγμαλα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te
ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρεχοίμην τὺς ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia
ſceleris oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes
etiam praebere, qui tum aderant, quam in-
di-

[a] Σωφρονήσαιλα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαιλα *B1. F. P.* Σωφρίσαιλα *H.* [b] Νέοκτιστον] Νέοκτηλον *Fl.* ſola. [c] Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* [d] Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Καὶκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ καὶκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ καὶ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel καὶκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνο haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνην & τ̃ ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. ἀφοδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τ̃ ἰδίων τ̃ ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima muratione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ καὶκεῖνα διτῶς ἐσπούδακας, & *in iſta valide incubuiſti, περὶ δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἰρωλικοὶ τ̃ ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις & ἐξώροις. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβυλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβυλὴν ὖσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκλησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιθ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [c] λόγοις διηγεμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κτῶ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὅστε μὴ γὰ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοδραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἄλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῆς, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, ὡς τὸ πληθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰ οὐδὲν καιρέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

[c] λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλελοιπότων σε τὸ ἀκοῦσαι] Ut eis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἶκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἐξὸν σε ἀφέλεσθαι — θησαυρίσαι, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δὴ, sed ὑπῆδαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique οὐδ' mutandum censeo in ὧν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ὑπῆδαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλασίλλοιο] Μιλασίλλῳ forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλασίλλοιο] Ante hanc vocem excidisse puto μηδὲ. *M. du S.*

3. Λάθωσιν] Subaudi τὶ, δῆτα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διὰ γραμμάτια ἐπιδεικνὺς] Ἔτι δὲ διὰ γράμματα ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγεμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὅτι γὰ κύων σκυτοδραγεῖν μαθοῦσα ἐ τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοδραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώναχτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σου τούτων ἀμφὶ χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τάχει καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἄπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδεὶς ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὑπτελαμῶνος ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσῃς τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἄπτει] Ἅπτει *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτελαμῶνος] Ἐπιταγμῶνος *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. F.G. Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J.F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῷ καταπύγονι scil. F.G.

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V.G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui induxit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τῇ Κοττυτοῖς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto,* ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, οἵοις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versos.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemve, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποθ' φθογγὴν ἀφῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, [d] ἴθι, ὠνοῦ μὲ βιβλία, καὶ [e] οἴκοι καλακλείσας ἔχε, καὶ καρποῦ τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκα, καὶ, ἵν' εἴπω τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς οὐδέν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπέχρη

[c] Δὲ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* [d] Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴωθι male *J.* [e] Οἴκοι] Οἴκων *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων, ἄπτῃ τούτων. Nam & ἄπτῃ pro ἄπτεις legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio.* Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων. verum τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχει, vel τί ποτε ψυχῆς ἴσχων. Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιῶ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην χρῆσθαι; *quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato ἄπτει, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. ἄπτει. ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud ἄπτῃ, facillimusque librariorum lapſus, qui ἄπτει inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte ἀνελίττεις eodem halitu ſequatur. Ut enim ἄπτεις, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἄπτει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & ἄπτῃ ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. ἀνελίττεις facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in ει pro η, nihil mutem; nam ut βούλομαι, οἶμαι, ὄψομαι fere perpetuo faciunt βούλει, οἶει, ὄψει pro ὄψῃ, in ſecunda ſing. forſan & ἅπτομαι, ἅπτει formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut ἐπιτυθέσει *ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item τύπτει, ψεύδει ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum ἅπτει quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τῶν πατέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν. *J. F. R.*

46. Ἡδὴ ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, ἔργων. Quorſum enim illud λόγων, niſi cum *Fl.* pro ἐπιτεταμένου, ἐπιτεθαυμένου legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴν — μηδὲ] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. οὐδὲν ἐμὴ παράξῃ. Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. Οὐδὲν ἐμὴ γένηται ἄλλο. *J. F. R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. ſupra Ρητ. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρη ὠφελῆας, οὐκ ἐκ τῆ κάλλους τ βιβλίων, οὐδ' ἐκ τ πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τ φωνῆς καὶ τ γνώμης τ γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύειν τ ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τ βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τ ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲ οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τ μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἴῶ τἄλλα μετὸν, ἀπήλλαξε τ ὀδύνης τ νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρᾳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὑπόσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲ τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλήθει μαχαιριδίων προλιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ἃ μὴν λήσειν γε ἅπαντα ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρουσι μὲ οἱ πολλοὶ καὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse inscitiam tegique ista opinione, percellique *posse homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se current,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *Aiw.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνίητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀναϐ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan λοιδορ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit περὶ ἀγνοίας. V. ὠὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum, pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & definitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰποῦμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑαυτοὺς διὰ συγγένειαν ἥρως ἐχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτὴν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τ φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τ ὄντων μάλιστα τὴν μὲ ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσαναχέτῳ, καὶ πᾶν τὸ ἀφιγγὲς ἰζαφεῖ, καὶ τα-

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. χμήτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τοῦ κυνὸς ποιεῖς, ὃ ἐν τῇ Φάτνῃ [b] καλαχειμώνης, ἢ οὔτε αὐτὴ τὰ κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗ.

1 Δεινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ὑποσκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

[b] Καλαχαμώνης] Κωμώνης *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗ.] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *Bl. S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J. P. H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι.] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυτυχεστάτῳ τούτῳ μειρακίῳ, μὴ καθ' ἓν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λυκιανῷ τῷ παφίτῃ ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σοφιστῇ καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ὀδύ-

ναμαι.

† Ἐπηλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπηλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπηλυ-„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπηλυγάζουσα. „ Unde etiam ἀλύγῳ repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια". Ego recepi illud ἐπηλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. S. R.*

ἐκάστου βίον ὑποσκιάζουσα.] Ἐκ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἐ ἐπικρύπτουσα ἐ ἐπισκοτίζουσα. ἀλύγῃ δὲ ἡ νυξ λέγεται. *V.*

ἐοίκασι] Ἐγκρατῆσαι βιβλίου. *V.*

4. † Ἐπηλυγάζουσα] Αντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα ἐ ἐπικρύπτουσα ἐ ἐπισκοτίζουσα. ἀλύγη δὲ ἡ νυξ λέγεται. *V.*

πάντες ἐοίκασι] Τὰ στοιχεῖα, φύσει ἐ ἀπαθείας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτό. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum* LUMEN *ſuapte natura eſſe ſtatuunt; cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vitae, quantisque periclis,
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. xi. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόν-
θαμεν, τῷ μὴ προσπταίοντες ἀλόγως, [a] τὸ
δὲ ὑποβαίνοντες ὀδὸν δέον, καὶ τὸ μὴ πλη-
σίον [b] καὶ πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ
πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνο-
χλεῖν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν
πραττομένων οὐ λαλείπομεν τὰ πολλὰ
ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς
[e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ
δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς
Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ
τούτοις πάμπλησια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα
τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι
τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ
τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. Καὶ
λέγω δὴ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μὴ ἀποβλέπων,
μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς καὶ τῶν
συνήθων καὶ φίλων ἀμβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ
οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti
partim offendimus praeter rationem, par-
tim ultra quam par est progredimur, non
videntes quod ante pedes est ; quod vero
procul est, & longe distat, tanquam mo-
lestum quiddam metuentes. Atque in uni-
versum, in unoquoque negotio labi mul-
tum non intermittimus ; licet infinita jam
tragoediarum scriptoribus scribendarum fa-
bularum argumenta haec res praebuerit,
Labdaci Pelopisque progeniem, & horum
similia. Pleraque enim fere, quae in sce-
nam ascendunt, mala inveniat aliquis ab
ignorantia, velut a tragico quodam daemo-
one, subministrata. Dico autem istuc cum
ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a
vero contra familiares atque amicos delatio-
nes : quarum opera jam & eversae domus
sunt, & urbes vastatae funditus, patresque

in

a Τὸ δὴ] Ita *J. V2. L.* & Mſ. *Bav.* Τῷδὲ Edd. cett. b Καὶ] Abeſt in B. c Καὶ] Iterum abeſt in B. d Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. e Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. f Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. g Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* h Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caca!* ſic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπεσι ; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt, *ignorantiam, ignorantibus haud minus eſſe malum, quam cacitatem non videntibus.* *J. T.*

7. Τῷ δὲ] Forſan τὸ δὲ. *F. G.*

Τὸ δὴ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τῷ δή. *M. du S.*

8. Τὸ μὴ πλησίον] *Tertullianus:* in Apologetico: *Sed cacitatis duæ ſpecies facile concurrunt, ut, qui non vident quæ ſunt, videre videantur, quæ non ſunt.* *J. T.*

10. Ὡς ἐνοχλεῖν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cacis
In tenebris metuunt : ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quæ ſunt metuenda magis, quam
Quæ pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J. T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J. T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Græci & Latini, apud quos hæc fuſius. *J. T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelect. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J. F. R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in præſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariæ Principem epiſtola : χείλη δὴ, inquit, κατήγορα, καὶ συκοφαντίας ἀπορρίψω· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων, καὶ βίᾳ ἴσχυσε συζυγίας, καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω ; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitæ vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantæ vox civitates & domos integras ſubvertit ſæpe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quæ apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : λοιδορία δὲ χαλεπὸν μέν, inquit, ἀκροβολισμὸς δὲ πολεμικοῖς, ἢ ἀντιπαρατροπὴ, καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, καὶ τὸ δράμα ἐκείνης δὲ ὁ Ἰκτίνου. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commis-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adverſus parentes, & contra amatores ſuos amaſii. Multae vero etiam amicitiae reſciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

πολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γεναμένων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ἀπὸ τῆς καὶ τὰς ἀληθοlὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπλωμεν αὐταῖς, ἀποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀληθολή, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτῃ πρέλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὐ καὶ ὅτος ἀληθληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μεμηχανὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει πώποτε τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἦκεν [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτέτραμμένον· ἀλλ' ὅμως τις τῶν ἀντιτέχνων Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπλομεν] Admiſi ex *Fl. F.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AIW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίῳ B. *n* Πτολεμαίῳ] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτέτραμμένον] Ἀντὶ τῆς ἐπιτροπὴν τῆς κατὰ Φοινίκην χώρ. *V.*

mitit: *a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata.* Praeiare igitur *Menander*: ψεύδης ἀληθολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum praeter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniae regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. II. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemaeo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitae diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetae filium, qui quartus Ptolemaeorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀπὸ τοῦ φύλλα κισσοῦ καθεσίχθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magna Matris foliis hedera, & Ptolemaeum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederae inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ καθεστίφθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστέφοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μεμηχανὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδόταν; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum praecipitis audaciae virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλ@ τὸν ὄνομα, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς περὶ τέχνην ζηλοτυπίας, καταπέμψαντα αὐτὸν πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἰδὼς κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ, καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ ὦς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλ@ ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defecisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖ@ ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ' ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

[a] Καὶ παρ'] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. [b] Κάρτα, καὶ τἄλλ' ὑ πάνυ] Κατα ἄλλ' ὑ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τὴν ἐπανεστάσιος περὶ Θεοδότας. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμ@. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότα. J.F.R.

44. Ἀντίφιλ@] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J.T.

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ ὡς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς ὡς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμεν@. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. J.T.

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaidis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficisceretur. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖ@, ὡς ἂν κάρτα & τἄλλ' ὑ πάνυ φρενήρης τις ὢν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & ὑ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Mſ. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' ὑ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παράφρων, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festiuanter animis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀφρόνα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηραμένας. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμ@. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositisse aliquem puto glossam τὸ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖ@, ὡς ἂν & τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαιείᾳ δεσποίνῃ τεθραμμένῳ, ὅτως ἐξεκαύθη καὶ συνεταράχθη πρὸς τὸ προδόξαν ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων
c λογισάμενον, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνον ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερον ἢ κατὰ
60 d τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφον· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ
e παρ' οὐδενὸς τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσπαν, f ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς g ἔαδε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὴν ἀχά-

c Λογισάμενον] Συλλογισάμενον B. d Τοιαύτην] Ταυτηνὶ αὐτὴν idem Cod. B. e Παρ' οὐτινοῦν] Παρά τινα ὄν, B. f Ὡς εἰ] Nil variat Fl. &c. g Ἔαδε] Ἔαδε adspirat Schol. Non Edd. nostrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσκεν. V.

†Ἤρεσκεν] Ἦρεν edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit M. du S.

λα ὑ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. J. M. G.

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum κ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 687. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Emr.* Ἀλλ. p. 261. A. M. du S.

Ibid. Κάρτα, κ τ' ἄλλ' ὑ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, κ τὰ ἄλλ' ὑ πά„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le„ gere non valerem, an κάρτα vel κ τὰ scriptum es„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. J. F. R.

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognoscis e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. J. T.

Ibid. Ἐν σχολαιείᾳ δεσποίνῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. J. T.

55. Τεθραμμένῳ] *Fractus* verterat Interpres *Parisinus*, quasi legerit τετριμμένῳ. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. J. F. R.

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. J. T.

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, qua reputare aequum fuerat, animo perpendens,*

non, *quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* J. T.

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est:* teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. J. T.

58. Ὅτι ἀντίτεχνον] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντίθησι τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἅμιλλαν ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* J. T.

59. Ὅτι μικρότερον] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. J. T.

61. Εὖ πεποιθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. J. T.

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔαδε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. M. du S.

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. J. M. G.

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. F. G.

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. J. M. G.

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καί εἴγε μή τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καλεληκὼς, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τῶν ἀνθρώπων, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ τῇ πολυελαύνῳ τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam caussae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala, ipse luisset innocens.

Ὁ μὲν δὴ Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται μεταγνῶναι [b] ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύναλο τὴν ἀμβολήν.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο? *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰχνῶναι G. B. & marg. *Ar.* c Παρέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηδὲν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς σὺκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε καὶ πολὺν χρόνον ἀλγοῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκας λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἀλγοῦντας ἐδίως ἂν εἶδεν ἄρειον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, οὕτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, οὕτω λέγεται αἰχνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχνῶναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midae etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midae rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio arumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incertarum, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. 1. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥοῦν πλαγίως ἐκκλίνοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ διακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τὴν λύτταν] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα μακρυγένη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόντι τῇ Ἀγνοίᾳ. Παρὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, Ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ Ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται Ἐπιβολή, γύναιον εἰς ὑπερβολὴν θάρσαλλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καπνώδη ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. Ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Διὰ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα μακρυγένη ἔχων] Περιεργόσοφον τῷ Μίδᾳ τὴν ἀρχὴν κεχρημένον, καὶ ὑπὲρ τὰ πάντα μακρὰ πολλῶν ἔχοντα κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολογοῦσι τινες τὸν ἀρχομένων, ὡς οὐκ ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μάταια γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας εὐπρεπεῖ, ὡς καὶ τὸν λευθανόντων ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τῷ Μίδᾳ] Midas aures habuiſſe aſſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palaephatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſae mentis armata.* *J.T.*

90. Δᾷδα καπνώδη] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflaromandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumnjantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſae* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τῇ κόμης ἐξέλκει. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & aequum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τὰ δίκαια λογιόμενοι παρεκαλοῦσι, τὰς χεῖρας ἀραῖας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέκραγον ἀδικεῖσθαι καὶ ἀγανακτεῖν μεμιγμένον κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς ὁ ἄμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nuſquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa venena, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχθομένους, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & haec familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει δὲ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtas invidia*, inquit Auguſtinus

ἄμορφον, ὀξὺ διόρασις, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καταισχληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ καλλιχοσμοῦσαι τὴν ἀβουλίαν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καταπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὕτη ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὸ πίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲ ὁ Ἀπελλῆς τὰ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὅτι τὰ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis; qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παραμαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὀμαρτοῦσαι. V.*
99. Ὁ περιηγητὴς] *Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. V.*
3. Μελανείμων] *Ἡ μετάνοια μελανείμων. V.*

* Ὀμαρτοῦσαι] Ὁ *μαρτοῦσαι* misere edita, & pro *δύο μαρτυροῦσαι* etiam *δύο καρτοῦσαι*. utrumque emendante *M. du S.*

ferm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque mœrente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim aerugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ διόρασις] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀκριβῶς ὀξὺ διόρασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ἀδὲν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχῇ νόσημα φθόνῳ τι ἐ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσῳπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ ἐ τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπος βασκανόφρων κακὸν ὀξυδερκείς, τὸ δ' ἴδιον οὐ θεωρεῖς; *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλον δ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδον, κακόχαρτον, ὁμαρτήσει συγγόωτα.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisa vultu.

J.T.

99. Ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque describit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comitaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. M. du S.

Ibid. Τις] Adest

6. Age vero nos etiam, ſi videtur, ſecundum Epheſii pictoris artem ea, quae inſunt delationi, perſequamur, cum fine quodam illam ante deſcripſerimus. Eſt ergo delatio accuſatio quaedam, abſente altera parte facta, ignota accuſato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit noſtrae diſputationis. Cum vero tres ſint, velut in comoediis perſonae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio inſtituitur; ſingulatim eas inſpiciamus, qualia ab iis fieri veriſimile ſit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, τὴν τῦ Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ προγράψαντες αὐτήν. ὅτου γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [e] γένηται. Ἔστι τοίνυν Διαβολὴ κατηγορία ἴσης, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [f] τοῦ κατηγορουμένου λεληθυῖα, ἐκ τῦ μονομερῦς ἀναπλεκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τῦ λόγυ. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τῦ Διαβάλλοντος, καὶ τῦ Διαβαλλομένυ, καὶ τῦ πρὸς ὃν ἡ Διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γένηται] Γίνηται B. In vulgato conſentiunt Edd. f Τοῦ κατηγορούμενου] Τῦ κατηγορημένυ B.

Ibid. Τις] Redundare videtur poſt ἐπιβολὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia feſtinata*, inquit *Sarisberienſis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam parinnt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδίστη βυλὴ μενὰ ἀμαύρων· ἡ δὲ ταχεῖα
Λύει ἐφιλκομένην τὸν μετάνοιαν ἔχει.

Id eſt,

Lento incedens pede conſultatio multo praſtat. Sed feſtinans
Semper pœnitentiam ſecum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐστρέφετο γοῦν] *Qua convertens retro vultum, fleus, & pudore ſuffuſa, accedentem veritatem reſpectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν πρασιῶσαι] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppreſſa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas ſua luce diſſipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat diſertiſſimus Romuli nepotum) *qua ſe contra hominum ingenia, calliditatem, ſollertiam, contraque fictas omnium inſidias facile per ſe ipſa defendat!* Ita enim leg. uberius ali-quanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστων ὄντων τῶν ἐλεγχόντων τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστων αὐτῇ προβοηθούντων ὑπάρχειν πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένην, ὁρᾶτε δὲ ὅτι πάντων τῶν ἀδικημάτων μὴ τὸ ψεύδεσθαι ταπεινότατον, οὐκ ἄν ἅπασι αὐτὸ δι᾽ αὐτὸ εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύ[ν]τ᾽ ἀπήρατον καὶ ποτὲ μὲ ἐξαίφνης διάπυστον τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπιστοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπιφανῆ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. Equidem exiſtimo Naturam mortalibus Veritatem conſtituiſſe Deam maximam, maximamque illi vim attribuiſſe. *Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam veriſimiles conjectura a mendacio ſient: ipſa per ſe neſcio quomodo in animos hominum ſeſe inſinuat, & modo repente illam ſuam vim exſerit: modo, tenebris obiecta longo tempore, ad extremum ſuapte vi ipſa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Miletiacor. quum novercae ſcelus privignum falſo inſimulantis patefactum eſſet, *procedit in medium nuda veritas*, victrix ſcilicet intentatae calumniae. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ Διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuiſſet interpres; *qua in calumnia ſpectanda ſunt*: vel, *qua calumnia adſunt.* *J. T.*

14. Γένηται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam abſque Mſſ. Codd. ope inſerere ex conjectura non auſim. *M. du S.*

18. Τριῶν δ᾽ ὄντων] Recte. Duo ſcilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, δισσοῖσι ἐν τῷ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει ἀπόντα κατηγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθεῖν· ὁ δὲ δὴ ἄπεών τὸ λόγυ τοῦτο ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τῦ ἑτέρυ, καὶ νομισθεὶς πρὸς τῦ ἑτέρυ κακὸς εἶναι. *Calumnia res eſt omnium peſſima: in qua duo ſunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de cauſa injurius eſt, quod abſentem accuſat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque explorayerit. Contra, qui abſens accuſatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falſo accuſatur, tum quod ab altero vir malus eſſe judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte.

— Nec quarta loqui perſona laboret. *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, ϖροδιαγάγωμεν τ ϖρωταγωνισ-
τὴν τῆ δράματ- λέγω δὲ τ ϖοιητὴ τ Διαβολῆς. ὅτ- δὲ δή, ὡς μὲ
ϖᾶσιν ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐϛι, ϖᾶσι, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γὰ, ὢν ἀγαθὸς, κακῶν αἴ-
τι- γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔϛιν ἀγα-
θῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ϖοιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς
φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦν-
τες αἰτιῶνται, ϗ μισεῖαι ϖροσκευάζουσιν,
εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] ϖροσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικ- ὁ τοιοῦτ-, ϗ ϖάνομός ἐϛι, ϗ ἀσεβὴς, ϗ τοῖς χρωμέ-
νοις ἐπιζήμι-, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰ
οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τ μὲ ἰσότητα ἐν ἅπαν-
τι, ϗ τὸ μηδὲν ϖλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato ϖροσλαβόντας.

24. Τὸν ϖρωταγωνισ-τὴν τῆ δράματ-] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτραγωνισ-ὴς; tertiarum vero partium τριταγωνισ-ὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆ ϖρωταγωνισ-οῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰ ἂν χρηϛὸς μὴ ἀδικοῦιτ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuset.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — ϖροσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & ϖροσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundasse *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας ϖροσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικ- ὁ τοιοῦτ-] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τ λεγόντων, ὡς ἐϛι μάγιϛον κακὸν Διαβολή· τί γὰ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον; ϗ ϖοιεῖ τοὺς μὲ ψεύδεϛθαι εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἡδικη-
κότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲ ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν ϖαρέϛηϛεν τοῖς ἀκούουϛιν, ὧν ἂν τύχῃ τ ϖολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυϛιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri possit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμι-] *Themistius* Orat. III. ϗ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, ϗ ὃν ἐξαπατᾷ· τ μὲ ὅτι ϖάσχει ὑπὲ δίκην, τ δὲ ὅτι ἐργάζεϛαι ἀναγκάζει. *Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν ϖλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν ϖλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξωϛις — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀποτειχιϛέον, ἀποκρυϛέον, ἀποκλείων in not. *Toll.* adlegatum. Item Noſtr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξί σοι τ ϛόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἔνορκον ϖοιησάμενοι] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὅϛ γ ϖρὸς ἅπαντα τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῷ ἀπόντων λάθρᾳ χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν συλλεγόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτῷ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθασκευάζων αὐτά, ὥστε δὲ ἀφανοῦς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παραστὰς, βατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸν ἀπο-

minae ? Ex-45 καλασκευάζων] *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, Is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκαιο κρίνειεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decurionum deprecari, partim populareis compescere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: nec ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δ' γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαλαγωγήσαντ' ἂν πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

Ac-

ἄλλως δικαίως ἐστὶ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quae aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς ἀφανοῦλας, αἷς οὐδὲ τὸν πίστιν λέγειν ὁ δίκαιον ἰσχύει, οὐκ ἴνι τοῦ φεύγοντι παραλλὼν, εἰ μὴ τὸν δικάζοντων ἔχας ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἀφυλάττων, καὶ τὰς τῷ λέγοντι ὑγιὲς δίκαιο ἀπωθεῖσθαι προσήκῃ, καὶ παρεχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, ἕως τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, pravalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὁμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν καθηγορούντων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & Plato lib. XII. de leg. Νόμῳ δὴ κἀγὼ, δικαστὴν μὲν ὁμοίως δικάζειν μισθοῦσθαι. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cognituru prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scripturae terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor.

ἀπολογίαν τῇ καλήγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὴ καλήγορῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καληγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζόμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπαινέσαι τὸν εἰπόντα,

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit; obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione; delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

[a] Μὴ] Non habet B. [b] Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καλειληφυίας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρὸς ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀκριβῶς ἐν ἀρχῇ τὰς θανατικὰς, τὴν χεῖρα τὸν ὦτον τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, reo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desivit. J.T.

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσεις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ καὶν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ θᾶττον τὴν ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθῆ προκαταλαμβάνοντα. Cur hic haesitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil causae. Τὸ, ἀληθῆ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκην δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ὥστε σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς εὖ κἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta causa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione causae dicendae facultatem illi intercipiens.

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίστατο γὰρ, οἶμαι, κἀκεῖνος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἂν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάζῃ· ὅθεν ἐξ ἅπαντος ὁ ἀλαζὼν ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν ἀλαζονευόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας περιαιρούμενος.

69. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀνάξιος τοῦ πολίτου νομίζεσθαι, καὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει βίου, ὃς ἂν μὴ τοῖς ἐπιφερομένοις ἐπιτιμίοις ἀνθρώποις ἐπεξέρχηται, καὶ μὴ τοῖς ἀδικοῦσιν ἀντιπαρατάττηται, καὶ μὴ τοῖς ἀδικοῦσιν ἀντιπαρατάττηται, καὶ μὴ τοῖς ἀδικοῦσιν ἀντιπαρατάττηται.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦτος

69. Φησὶ δὲ] Φακυλίδης. *V.* Τὸν Φακυλίδου ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.*

Πλούταρχος· ὁ τῷ περὶ Στοϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰπόντα. μηδὲν (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτο inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἴτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἶπεν, εἴτε ἄκυρόν τὸ δυοῖν λόγοιν πίστις γὰρ ἴσχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὖν ἀπέδειξεν, ὁμοίως δὲ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπέσχετο κλῆσις, ἢ ὑπακούσας ἐτιμήσατο. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξε ἢ οὔ. (*Plut.* εἴτ' οὖν ἀπέδειξεν.) εἴτ' οὖν ἄκυρόν ἄρα τὸ δυοῖν λόγοιν. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' αὐτὸν ἢ οὐδέτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἄμεινον ἦν μάταιον. *G.*

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. *G.*

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό πως τὸ ἐν φύσει, Λυκιανέ. *V.*

Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; testis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιητὴς ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te desulit, desinet dicere, si probare debuerit. Non est,* inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & instigat, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Qui dicere tibi nisi clam non vult, pane non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ κακὸς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Fenſio* ἂν inſero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντα ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρ' γυναικῶν Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠῶ ἐλθεῖν — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινήσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Κἄμοιγ' οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Καπυργότερον οὐδὲν ἀλαζόνος ἔστι πω,
Λάθρα δ' ἀπατήσασα τὸ πιστευθὲν θέμενον.
Μὴ δ' ἀνακλάστοις πρὸς τὸ ὀδὰξ αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,

τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὑδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε ταληθῆ καταηγορεῖσθαι ἑαυτῷ συνεπίστατο, οὗτος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ ὑδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο τοῦ πολεμίου.

Ἴδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τοὺς τῶν δυνα-

80 meticulosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereun-

85 dum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui

90 aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τοῦμφανὲς B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται φίλος. *Obscura quivis comitatur dolus.* J.T.

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* J.T.

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Cassander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μακρῷ ἥκιστα τῶν ἐλέγχων, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus venissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. J.T.

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* J.T.

89. Διευθύνει & ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, secumque adversarium professus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* J.T.

90. Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. J.T.

Ὥσπερ ὑδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* J.T.

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] Q. *Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. J.T.

93. Ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθων ἀκαδεῖν, ἀλλ' ἀφούραισι πυροφόραις, οὕτω τὴν κολακείαν ὁρῶμεν οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ' εἴκειν τε & πραγμάτων μεγάλων ὀλίθημα & νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ & βασιλείας καὶ δυνάμεις ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non lecythos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐώρων γὰρ & τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, τῶν τε ἰδιωτῶν, καὶ τῶν μοναρχῶν, χαίρουσι ὅσῳπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους & μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον αἰκρὰς βλάβης ὁμιλοῦντας τριφούσας, ἢ κακοῦ ὑδενὸς μείζονος γενομένου πλουτοῦντός τε & ἢ δ' ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quæ nihil deterius divitiæ, altaneque potentiæ generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐὰν ἰδῇς αὐτὸν ἐπὶ τοῖς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ϗ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμῆντας, ἔνθα πολὺς μὲ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν ϗ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα ϗ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, ϗ τὰ μίση ὀπισφαλέστερα, ϗ ζηλοτυπίαι κακοήθεις ἐνέστεραι. πάντες ὑπ' ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, ϗ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀπτηρῶσιν, εἴ πῃ τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. ϗ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, ϗ διαγιγνώσκει [d] τὸν πλησίον, ϗ πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, ϗ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς ἀτεχνῶς σὺν-

e Ἐλπίδες] Deest in B. d Πλησίον] Πόλιμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

τ πλησίον τι ϵ πολὺ δυναμένων, ἢ ϵ τὰς τ μοναρχῶν οἰκίας ἀπίστα σωιχῶς, γιγνώσκει μάτην ἀκηκοέναι τ ἀνθρωπον τοῦτον ἀληθείαν ἄπαιδα· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται ϵ τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοτεχνήσεις] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ὑπ' ϵ ὑρηται τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· ὑφηται δὲ μάλιστα ϵ πρῶτον τοιαύτη κακοτεχνία, ϗ βασκανία, ϗ δόλος ἐν τ περὶ τὰς αὐλὰς διατριβόντων, ϗ ϵ τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας ϗ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimam genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐπιτηρῶσιν εἴ πῃ] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε· σὺν ἐγχείῃ δ', ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρὼ καλὸν, ἄκη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedes circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.

J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος ὧν βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur ingentis invidentiae.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἑτέρους βουλόμενος, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὥσπερ δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀπωσόμεθα φίλους, ϗ σὺν ἐᾷ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲ ὑποσκάπτει, ϗ ὑφίστησι, ϗ τίθησιν, ὡς ἀμοιβαίους, λάθρα δ' ὑφίστί τινας ϵ ὑποσπείρει διαβολὰς· κρυφίᾳ δὲ λόγῳ κνίσαντος ἕλκος, καὶ μὴ παυσιλόγως εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τῆς Μηδείας φυλάττει μεμνημένος· ἦν δὲ ὁ Μηδεὺς τῆς περὶ τ Ἀλέξανδρον χορείας τ κολάκων εἷς ἔξαρχος, ϗ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους συστήσας μάχους. ἐκέλευον ὖν διαβρύπτοντας ἀττικῶς ϗ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι κἂν θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ διδηγμός, ϗ ἕλη μένει τ διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις ϵ παρεντέμνασι διαβρωθεῖς Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε ϵ Καλλισθένη, ϗ Παρμενίωνα, ϗ Φιλώταν, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris prurî-*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, καὶ ἀπαισέσυρται, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῦ Ὁμήρυ πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ἔνυὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀτειρέος κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς ὁ μὲν μικρῶν τῶν ἀγώνων ὤν, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ ἀφορμὴ ἡ ἐκ βασκανίας ἀπὸ φθόνου [c] ἡμιστεύλοφος λαμβάνουσα· οἰκτρότερα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

oexpelliturque tandem cum ignominia : floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes est probabilior. In universum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen sit, varia comminiscuntur contra se invicem compendia, quorum celerrimum & periculosissimum est delatio, quae initium sumit ab invidia bonae aliquid spei reliquum habente, sed miseriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque simplex quiddam hoc est, ut suspicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *Va.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] T*s Homer.* c Ἡμιστεύλοφος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μόσον ἡ ἰλιάδος forsan legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, si non statim rem perfecit, memoria tamen tenet atque observat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, voluti princeps, & calumniatorum summus, praestantissimis imminens. Jubebat autem suos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametsi admorsus ulcus sanarit, tamen calumnia cicatricem manseram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corrosus Alexander Callisthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae historiam ab aemulo Cratero per calumniam subversi operae pretium est legisse apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum hanc, & sequentia illustrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens superat: quandoquidem exemplo suo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius saepe & victorem stravit ovantem.
J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoscunt hunc articulum; reliquae respuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τῦ Ὁμήρυ] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τῦ νόμυ ποιῶ. quibus verbis *Elsner.* haec Luciani aliaque similia addit. *J.F.R.*

16. Ἔνυὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba sunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum saepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miscet utrimque manus. Ovid.* I. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ἔνυὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κατ.] Adscripserat *Solan.* τὸ in *Homero* esse pro τὸν, recte; sed quod etiam adleverat *B.* i. e. Basilienses, sic habere, erravit; nam utraque *Bas.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forsan Codicem B. significare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipso Homero legi potest. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον δημον *Photius* vocat, epist. prima, commate ρ'. *J.T.*

22. Ἡμιστεύλοφος] Scriptum fuisse ἡ μόσον ἡ ἰλιάδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipse Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τίχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli sunt, nisi astu colas:
Sed malum maximum, si id palam provenit.
J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίχνοι] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo saepe multorum improbitate depressa veritas emergit, & innocentia defensio intercluso respirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi sunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta est, a consiliis malitia deseruntur. Quod si aut confidens astutia, aut callida esset audacia, vix ullo resisti modo posset.* *J.T.*

35. Ὁ τιμοκράτης] *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illustrioribus claruerunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia caret,*

tur aliquis, sed arte multa, nec ingenio pauco, exquisitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, nisi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, nisi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & sexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore est, atque ob id ipsum eorum, quos post se reliquit, invidiae expositus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obstaculum quoddam atque impedimentum ipsum intuentes, dum putat unusquisque, primum se se futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in cursoribus. Nam ibi quoque bonus cursor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολή, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. οὐδ' ἂν [d] κατίσχυσε πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο τοῖς ἀκούουσι.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ὀπίθοις ἅπασιν γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζονται), καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ὅπι τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. καμεῖν γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὴν ὕσπληγα εὐθὺς καλα-

[d] Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. [e] Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καθεδιώξειεν. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγίλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. *Livius* lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media sunt; ad summa fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obstat praelustribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, successu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium liveris ignibus inardescit.* Philo περὶ Ἰωσὴφ φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia semper magnae felicitatis adversaria est.* Lucret. lib. III.

Consimili ratione ab eodem saepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum esse potentem,
Illum adspectari, clarus qui incedit honore:
Ipsi se in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro sunt; quae in hanc sententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor est*, ut ait *Plinius* lib. VI. epist. 17. Et, secundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Est miserorum, ut malevolentes sint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti est apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in fastigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitia gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Isthm. Carm. IV.

Ἔχω δ' ἀφόρμιγα τύχας
Καὶ μαραινομένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρίσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τίχνα καλαμάρψασα.

Id est,

Est tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem summum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praestantiorem supplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impressis & Mss. ἐπὶ, quod ego mutare non sum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non sustinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemisso ἐπὶ, & scribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipsa necessitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγος εὐθὺς καλαπεσούσης] Ὕσπληξ sive βαλ-

καλαπεσούσης, μόνου τοῦ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφάνειαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, [a] καὶν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀποτυχὼν τῆς ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδος, ὅπῃ τὴν κατοχὴν ἐτράπελο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸ τρέχον ἐπισχών, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπισομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶν ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ μὲν πρόσω, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσοις

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶν] Recte *J. S.* Κὰν male P. Καὶ etiam male Cod. B. b Ἢ] Καὶ B. c Ὁμοίως] Ὅμοιος male *Fl.* d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβῖς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὑσπληγος — καλαπεσούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπληγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὑσπληξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλβῖδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβῖς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνου τοῦ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τῶν πρωτείων legeretur. Τοῦ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφάνειαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπισομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸ πόδα ἴσω τὸ ὑπόδημα, μὴ ἐπισομένην μοι φήσῃ ἐμπεπατοῦσαν. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προίχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindicta locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ ληφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cautum media traxere catervae.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἡ ἐκ ἀκλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀκλότριον] Lege ἀδὲ, i. e. καὶ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [c] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστιν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπρεπῶδες, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ τὰ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίο-

[c] Φίλοι] Φίλοι B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψειεν B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *V2.* & *J.* Μηδὲ *P. S Amst.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J. F. R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J. T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον διαστροπαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαπτύσαι, καὶ ἐκ γείτονος κακίας τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus detectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari. Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως est, immunda & foetida ἄκοσμος.
Caesia παλλάδιον, nervosa & lignea δρυάς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντι τὺ πάντες,
Ἰσχνόν, ἀλιπάρεον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O *Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,*
Tenuem, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μὲν τις Σ' νέων, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ κεκλῆσθαι ἐπαινεῖται· τῇ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἴφης· τὸ δὲ μέσον τούτων ἐμοὶ μετρεῖται. ἔχειν μέλανας δὲ ἀνθρώπους ἀποφαίνῃ, λαμπρὸν δὲ θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρότης δὲ οὐ τοῦ ρόδου τινός, ἀλλ' ὑ ποίημα εὖσα. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum esset, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλάρους δὲ & τοῦτο οἶδ' τινος ἄλλα ποίημα, ἢ ἐρασθοῦ ὑποκορίζοντός τε & εὐχερῶς φέροντος τὴν ἀχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. Lege, μιλαγχλώρους, (sive μιλίχρως, ut alii malunt) δὲ καὶ τοῦτο οἶδ' τι ἄλλα ἢ χρῶμα εἶναι ἐρασθοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est, sic ut τὸ οἶδ' vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποίημα *facies* verti: nisi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri naturam tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, factum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J. T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannī ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J. T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὰς διαβολὰς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου καὶ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεσείναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ὑμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικήν· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τύπτω μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐχλευασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὴν εὐσέβειαν, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παροψύμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀγνοούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φᾶσι. b Ἀπεσείναξε] Sic Edd. Ἐσείναξε B. Forsan ὑπεσείναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πάθει τὸ πατρῷον ‡ ταύτης παραχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πάθει δὲ νόσῳ ἀλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενόμενος τὸ θανεῖν διὰ τὸν Στρατονίκην ἔρωτα. ὁ δὲ ἰατρὸς γενόμενος Σελεύκου, διὰ τὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφὸς ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωθέντος τὸ παρατὸν τῆς νόσου τῷ ἔρωτι, ὑπεξέλυσε ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐράσθη . . . ὡς τοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀντιλεῖν τῷ πατρί.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J.F.R.*

§ Εἰς αὐτὸ γενόμενος —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανεῖν διὰ τὸν πρὸς. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυμπανικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J.M.G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercæ amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque nostor fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetæ: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἑώρων Στρατονίκην διανοούμενα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicæ novercæ insidentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J.T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἴκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mſ. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J.F.R.*

79. Ἐρασικῇ] Ἐρασικῶς. *F.G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J.F.R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *non*

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si caussam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι ἀφὶ τῷ ὠτὸς τυπεὶς, ἀφανέκαυ) ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ Φίλον, ὁ θεμείνας τ ἀκριβῆ 90 ἔλεγχον.

Ὅλως γὰ τὰ τοιαῦτα ὀπτῶσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθ τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [e] πρῶτός ὄστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, 95 ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθ τῷ ὠθαδόξῳ τ ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκαταλειλημμένου.

Ἀνυσιμώτατον γὰ [i] ὂν τὸ εἶδος τ διαβο-

[e] Πρῶτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. [f] Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. [g] Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. [h] Ἀληθῆ] Ἀληθεῖ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* [i] Ὄν] Omittit B. Ὅτως vult *Jens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam, plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμουσα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος ἀφεώρα] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim istiusmodi mendacia confingunt, quæ: maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari. J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem molestè ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspicioſa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Doliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet. J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus. J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Nisi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῆ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Jensii*. *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώτατον γὰ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώτατον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων σ' ὡς ἐτάρωσε κάρη βάλεν, ἢτ' ἐὶ κάπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώτατον γὰ ὂν τὸ εἶδος τ ἀφελοῦς, τὸ ὑπεναντίον τ τῷ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε ὁ φίλος Πτολεμαίου τῷ Διονύσου ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸ Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁράντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysius appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πού vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλιθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τὸ, scripsisse Lucianum existimo ὅντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελείαν στιγμὴν, nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J.J.*

Ἀνυμόστατον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῶν ἀκροατῶν movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, perijt Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ ὄν] Impressi omnes ὃν τὸ ὄν. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὄν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐστὶ positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἷς δὲ ἀδελφὸς ὢν διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἰδὼν ὢν εἶναι αὐτὸν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ὢν ὄ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὢν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ὢν, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐπὶ — ἀδελφῇ τινὶ ὄντι. *J.F.R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νέῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Aulete*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νέος ideo Νέος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J.T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J.T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & insuetum, ut etiam Apostolos illudi diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emanciparat.* *J.T.*

10. Παραξιλισίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τό γε παραξιλισίδιον λέξεως ἐστὶν ἔνδυμα, ἀνομασμένον ἀπὸ τοῦ Παρα-

& Tarentinula indutus ſaltaſſet cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, ſed aemulatione quadam ductus ſententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum eſſet, ſi quis neque

ἢ λαβὼν [d] ταραντίνιδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε ἢ ὠρχήσαλο, ἀπολώλ᾽ ἂν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ᾽ ἀντισοφιστὴς ὤν, καὶ ἀντίτεχνος τοῦ Πτολεμαίου τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτιολὴ λέγοιλο, εἴ τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν ἐκ.] Ποτὲ πάσαις ἂν B. Ἂν ποτὲ ἐκ. Fl. Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θήλυος λεπτοῦ καὶ διαφανοῦς ἱματίου ἢ πάντως πορφυροῦν. V.

Ταραντῖνον χίτωνος & τρυφῆς. *Eſt autem pellucida veſtis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum uſu luxuque appellata.* Heſychius: Ταραντῖνον, ſive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσωπος ἔχον ἐπὶ τῶν ἰσῶν μέρους. *Tarantinidium, veſtimentum muliebre tenue, fimbrias, ſeu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οἷον αἰχμὴ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἀλλόβιον, οὐχ ἁπαν, ἢ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum eſt veteris poëtae, Παρθένος δ᾽ ὕβρει δικῆ, φαῖν᾽ πρόσωπον, καὶ γυναικείαν στολήν. *Virgo eſſe videtur, gerens fimbriatas veſtes, & muliebrem ſtolam.* Muliebri autem veſte Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragoedi, omnesque Dionyſiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λεῦκόν χιτῶνα τις βασσάραν, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Heſych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Baſſareus *dictus eſt liber pater a genere veſtis Baccharum*: unde & *Baccha* Baſſarides *dicta Perſ.* Baſſaris & *Lyncem.* Baſſaris *enim genus veſtis eſt, ad pedes usque demiſſa, dicta a* Baſſara, *loco Lydiae*, ubi fit. Ubi *Baſſara* pro *Baſſaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipſa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Baſſaris* apud Perſii Scholiaſten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Baſſarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere veſtis, qua Liber pater utitur, demiſſa ad talos, quam Thraces* Baſſarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha ſuccingebantur. Vulpes Thraces* Baſſares *dicunt.* *J.T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum ſaltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: praeſertim in feſtis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Juſtinus* de Ptolemaeo Philopatore, lib. XXX. *adhibentur inſtrumenta luxuriae, tympana & crepundia*; ſive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete eſſe cenſuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum memiuit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi feſtis ſolemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Miles. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis perſonantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tenant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio ſtimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quae mutuo colliſu non ingratum ſonum edebant. *Auſonius* in Epiſt. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu ſonitum: dant pulpita ſaltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et ſeries nudos veſte fluente pedes.
Mollia Dircaea pulſabunt tympana Thebae;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybella
Fundet ad Idaeos cymbala ranca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῆλαι σωτήριοι· αἰκέλα δ᾽ ὅπλα
Νεβρὸς, λεοντὴ, κύμβαλα δὲ, πλαλαγή.
Sudorumque pares meta, paria arma: leonis
Exuvia, binnulus, cymbala cum ſtrepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & ſericatus & crepidam aratus inceſſit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid ſubtinniret, cymbalo inceſſit.* *J.T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obſequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi ſcelus viderentur, ſi aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Iſocr.* p. 10. *J.T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, ſi quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaeſtionem deſtrebatur.* *J.T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸ Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τῷ ἔρωτι Ἀλεξάνδρῳ ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸ τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίωνα. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέλος colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo pararī, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνίστασαν marg. Ar. b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τοῦ * προλαμβάνοντες. V.

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάπας ‡ λέγεται Λέοντα τὸν βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευσε περὶ Θεοφάνους πολὺν καὶ τεταγμένην διαζῶσαν ἐπίπτωσιν, § ἄτε καὶ ἄκρη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοῖεν ψευδόμενοι. V.

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— V.

† Συλοκάπας] C. D. male Συλοκάκας λ. ὅτε τ. β. βακχεύσειεν. M. du S.

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non viziſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. J. Cler.

§ Ἄτε καὶ ἄκρη] Exc. G. ἅτε καὶ ἄκρα. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκρα, ut in V. M. du S.

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. J. G.

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. J. T.

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſaris pejeratur.* J. T.

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. J. T.

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. J. T.

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λ@ ἔθνον παρέδρῳ, ϗ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρ@ ἥδετό τε ἀκούων, ϗ τὰ τελευταῖα ὑπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ὁ θεῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ ϗ θεοὺς ποιεῖν δυνάμεν@. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τ' Ἀλεξάνδρ@ φίλων [g] ᾠχ̣ὶ τ χαρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τ Ἡφαιστίων@ θειότητ@; ἀφεληθέντας, ὡς ὑ τιμῶσι τ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, ϗ ἀφ' τοῦτο ἐξελαθέντας, ϗ τ τῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε ϗ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμι@ ταξιαρχῶν πας' Ἀλεξάνδρῳ, ϗ τιμώμεν@ πας' αὐτῦ, μικρῦ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφεληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τ Ἡφαιστίων@ τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μ̣ὶ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμεν@ κ̣ὰτ' πάντων [i] τ θεῶν, ϗ κ̣ὰτ' Ἡφαιστίων@,

[d] Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male *P.* [e] Πόσους] Ὅσους B. [f] Οἰόμεθα] Οἶει B. [g] Παρὰ] Et sic *Fl.* cum cett. [h] Τότε] Ὅτι B. recte, ait *Solan.* [i] Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, quæ Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virgilius est numen conjunctum Dianæ, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est παρέδρῳ. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis παρέδρου Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαντο θεὸν τ Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκατον, id est παρέδρον τ δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æsculapio Ὑγείαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρέδρῳ ϗ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse præsentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus ægris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & συμπαρόντας δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollius*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. 71. *J.T.*

36. Ἐκίνων] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant crista. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis æqua potestas.

J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum genus qui sextus & ultimus heros,
Polluit, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Cæterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκαλείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμεν@] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

ν, ὅτι δὴ κυηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῶς τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. ἐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὄντι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γὰν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὅπη τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅπη τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑποσάθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλοιδορουμένου, [d] μηδὲ τὸ ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadverterint, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἰσθωνται] Αἴσθονται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδῃ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιόωσι
Λάθρῃ ἐπιτελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὲ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεϊ εὐμενίοντι, ἐπιπλήξας δ' ἰδέμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τι πέλει, καὶ τόρνυ ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι στείνουσι, πυρὸς βέλος, ἄσπετον ἄτλη,
Δαλὸν ἐϋδμήτων μογέουσιν αἰζηοὶ φέρεσθαι
Ὡς τότε &c.
As velut insidiis media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casura signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum fororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae pavenses cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' εἰ ᾗ] Non satis placere mihi fateor hoc εἰ ᾗ. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἴσθηται αὐτὴν ὑπαργοῦσαν, ἠρέμα τισὶ καὶ σμικρὰν ὑποφύτου ἐ ἐλέγχου τὸ ἄφραντόν τι καὶ ἀσθενὲς. *Qua ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεις] Προόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβὴν] Et hic secutus fum Ed. J. quod enim

gunt; qualia nempe victo animo & in servitutem redacto, fieri probabile est.

20. Machinae autem illis contra absentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba assiduitas, & impudentia & excrem alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio est, cognata vel soror potius delationis. Nemo enim tam generosus est, & adamantino muro sic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praesertim velut cuniculis quibusdam fundamenta subruat delatio.

21. Et extra quidem sunt ista. Intus vero proditiones multae *hostem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura inest omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, fastidium: tum quod mirabiles auditiones sectamur. Gaudemus enim, nescio quomodo, universi

ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἀλισκομένης ψυχῆς, καὶ ἐξωθραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος, ἥ τε ἀπάτη, καὶ τὸ ψεῦδος, καὶ ἡ ἐπιορκία, καὶ προσλιπάρησις, καὶ ἀναισχυντία, καὶ ἄλλα μύρια κακοτεχνήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστί, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς [g] Δημολάης. εὐδὲς γάρ ἐστιν οὕτω γενάδας ἐστί, καὶ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] Δημολάης· καὶ ταῦτα ἐκπορευτέσης, καὶ τὸν θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς Δημολάης.

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, καὶ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, καὶ πάντα τρόπον τῇ ἁλούσῃ τῷ ἀκουόντι συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, καὶ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. ἡδόμεθα γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

[f] Ἀπόντος] Sic *Pl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀπόντος *J.* & *Vr.* [g] Δημολάης] Sic B. cum *Pl. Fr. H. Vr.* &c. Δημοσίας *J.* sola, & marg. *A1.* [h] Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adspirate *Pl. B. P.* [i] Λαθρηδά] Constans lectio, sic *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Gesn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν, καὶ τὸ κόρος, ὁ ἰδίως κόρον λαμβάνων, καὶ ταχέως πληρούμενος. κατασχεῖν τὸ χῆμα· [*] οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαρωμιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα δ' ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαρωμιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & post χῆμα omnia omissa.)

[*] Οὐκ οἶδα] In C hic novum scholion constitutum, quod jam supra alicubi habuimus. In Editis vero *in* omissum imprevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat Δημολάης, ferri nequaquam potest, cum statim sequatur καὶ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς Δημολάης. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hist. cap. 1. *Et natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epist. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὸ δ' ἀιόλον μᾶλλον ἐπιλήθεται ἄνθρωποι,
Ἥτις ἐπήντησεν πυκινότερα ἀμφιβάλητα.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat assiduos copia longa viros.

Monetque *Isocrates* ad evitandam illam satietatem, τὰς ἐπιθέσεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne saepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum: Eximium hac de re praeceptum est apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates. Veterrima quaque, ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debent suavissima: verumque illud est, quod dicitur, multos modios salis simul edendos esse, ut amicitia munus expletum sit, novitates autem, si spem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non sunt illa quidem repudianda: vetustas tamen suo loco conservanda est. J. T.*

93. Λαθρηδὰ καὶ πρὸς τοὺς λογογράφους] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐκ πρὸς τὸ ὡς λογόγραφον καὶ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fautis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ἥττον ἡδέως παρηγαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ [c] τοῖς πτεροῖς κνωμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, καὶ κράτος αἱρῶσιν, οἶμαι, καὶ ὁδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲν ἀκούοντι ἑκόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τὸν δὲ διαβαλλόμενον δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντα. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis Inixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Gesn.* optime. b Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. c Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus nostris libris antea fuerit. ὑ. γ. ὀ. ὀ. ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorsus sensu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus est quidem emendare; eo usque laudem meritus est; sed friget ejus emendatio. Nostra scribentis mentem ipsam jam liquido praestat. Nec ullus jam scrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, supereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo est, qui non a se dictum, aut scriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis signum est. Haec autem cum scriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demosthenis* l. habuisse videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. *Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲν λοιδορίαν καὶ παιγνιαν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινεῖσθαι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. Tacit.* Hist. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* M. du S.

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum esse corruptum ipsa insignis varietas indicat. *Ald.* 2. sic, ἡδόμεθα πάντες, λαθραῖα καὶ πρὸς τὰς λαθραῖα λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caselius*, qui seperatim hunc libellum dedit Helmstadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo sic: *Nescio enim qui fiat, ut omnes clandestinis sermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque suspicionum plena ab aliis insusurrantur.* Melanchthon transtulerat, *Nescio enim, qui fit, ut omnes amore sui immodico admiratio furtim rapiat, & suspicionibus illiciat.* Benedictus: *Nescio quo pacto gaudemus omnes clanculum, eum plenas suspicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, nisi fallor, ex quo τὸ ὃς vel τ' ὃς adeo obscure scriptum, transiit in τάς. Nempe dedisse puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθραῖα καὶ πρὸς τ' ὃς λεγόμενα, καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. J. M. G.

94. Πρὸς τὰς λεγομένας & μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam suam sententiam non addiderit idem occurrere supra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διῆγον πρὸς τὸ ὃς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Gesnero* eadem emendatio in mentem venerit, iste consensus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac si πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα & μετὰ edi curassem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ὃς vel τὰς semel transisset in τὰς, quid mirum, sequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupisse? J. F. R.

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
Suspicio grave est hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad tristem partem strenua est suspicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo suspicionem & conjecturam, fallacissima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aspis exsurgit: ursos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida sunt, consternantur ad vana. Idem inquietis & stolidis ingeniis evenit; rerum suspicione feriuntur.* Ausonius in epist. ad Paulinum:

Nec quae compositis male suada & credula causis
Concinnat verisimilis suspicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ Φαίδρος, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγῃ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνεδρευόμενος. ὁ δὲ, ἢν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παρρησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προσιδόμενος, ἔγνω μάτην τῷ φίλῳ [i] παρωξυμένος.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἦν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας ἀλαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, θυστο-

δο-

d Συνεπιστάμενος] Ἐφιστάμενος B. *e* Ἐνεδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρεύομενος *V2*. *f* Ἔχῃ] Ἔχει B. *g* Ἐξέρρηξε] Διέρρηξε *Coll.* *h* Προσιδόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμενος; marg. *J.* *i* Παρωξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. *G.*

Ita enim illic legendum: non, *male ſuada credula cauſa*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſita cauſa* ſunt fictae calumniae. Sic *Phadr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἰσὶ" πάντες πρὸς τὰς λαθροδίκας λαγομβρας, καὶ μ. ἐπ. Ἀλφεολάς. *J.T.*

6. Τὸν ἐπιβουλεύοντα ἀγνοοῦντα] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarium, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare poſſis.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet: A torrente facile me ipſe tutabor.
J.T.

15. Ἐξέρρηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* *J.T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προσιδόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προσιδόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis proprius ad literas verbi προσισθόμενος accedit. *J. M. G.*

Προσισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J. F. R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρων χειλέων φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ἑρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ϱ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. Θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultans. Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀπεικειρυμμένας βελεύει, καὶ οὐ βάθυς. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύοντες, ἄνω ϵ κάτω ϖϵπολῶν, κεφαλεόφρονι ἰοειδεῖ. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictae locum.
J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ ——ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει ἢ ὀργήν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν αἴσχιον ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν ἢ χολήν, καὶ τὸ μὲν [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα [c] πεπαθῆ τινα καὶ στένθος γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica operſona, triſtem plenamque tragoedian. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ὁ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκινούμενον Edd. cett. c Πάθης] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις κ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύειν.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia prolo-
quens.

Et tamen, ut *P. Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat.
J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Gruevio* ὑποκρινόμενον. mox lego: *κακῶν γέμουσαν. Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis.
J.T.

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα πεπαθῆ τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen πεπαθὴς non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὦν τοῖς ὄψοις apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. πεπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκριτῶν τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνειν eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καὶ οὗτοι μίμηταί ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ δίστρον ἐναυτίου, τοῖς ἀρχηγοῖς ὑποκρινόμενοι, καὶ συνταγματάρχαις ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim *γέμουσα plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe *γέμουσαν μίσους plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe *κακῶν γέμουσαν.* quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκινούμενον. M. du S.

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Gruevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινόμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rarieri ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κα-

νῶ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] ὅτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον ἡ καὶ ἡγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειλήφοτες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ὑποκρίσεις

d Ὅτε] Οἷς add marg. *A1.*

37. Ὅτι παιδικὰς] Οἷον ἰδοὺ πηδᾷς, λυπεῖ, πατὴρ ἡ παρδίας, ἔστιν *ἁμαρτίας ἐ μύρε ὑπὸ πᾶσαι ὑπόνοιαι τῶν ἀληθῶν. *V.*

* Ἁμαρτίας καί] In editis fuit ἀλαζόνα, quod emendavit Selm. addens: C. D. ἁμαρτίας καὶ, & sic V. quo nomine ungentum aliquod haud dubie designare voluit. Cete sic tacite mutare, & ἀλαζόνα edere, ut in Impr. factum est, non decet.

παῖδας certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Anisoph.* Nep. 296. *Μέγα γάρ τι θεῶν πανήγυρις σωφρονικὴ ἀοιδή*, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκρίνεσθαι ἰδιαίτερον προσώπου τραγῳδίαν videtur idem significare quod πανίδιον ὑπὸ προσώπου τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρίσθαι] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικοῦ προσώπου; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινεῖσθαι verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἰδιαίτερον ἐ κωμικοῦ] *Claudianus* in 1. Conf. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J. T.

29. Πεπαιδεῦσθαι τινα ἐ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κωμῳδίαν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μετὰ ὑποκρίσεως, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Symposio. οἱ σοφοὶ δὲ ἐπῄνεσαν, καὶ ἐλοιδορήθησαν καὶ ἐπιμελέστατα ἐ ἐκερέγνησαν. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄνιονα ποιοῦσι τὴν ἀγῶνα ἐ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσίτε γέμουσι τὰ σώματα, nunc αἱ μὲν ἐν τῆς γέμουσαι δυσχρίσεως διακινδυνεύουσι πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Graecos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πλήθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραχώτατος· ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentleius* reposuit, & pro γέμουσαν, σύσσωμον, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege σύσσωμον. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσι] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eadem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ ὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λόγων ἀναφανδόν,
Ὡσπερ ὁ τὸν καλὸν ψευδόμενος φίλον.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεθα.
Τὸν δὲ λόγοις φιλοῦντα ἐ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τῷ δοκεῖν ἐ φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium suum pro se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiae fidem injuriam facit.

J. T.

33. Πεποῖται ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ ὅτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

σιν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λανθάνωσαι. ἢ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καταγόρησε τοῦ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. ἢ ὅλως, ἐχθρὸν μὲ οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ὑπεχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ὑπὲρ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ὑπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ τοῦ οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πιστευομένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄντεια,

mos cauſſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde didicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Ant

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* *Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· ἢ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς καὶ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος καὶ ‡Ζ, καὶ τὴν χάριν ἀντιγράφει αὐτὸς. ἢ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Weſſelingius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὥσμηνὺ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὥσμηνὺ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὡς credas, non ιρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ ΖΙ ἢ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat *μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, *meritus, Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. *Φύονται δέ τινες καὶ ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπεια σμικρά τε καὶ ἀτελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὄπισθεν ἑλκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ φάκελλος ἐκ καλύκου καὶ ἀτάκτου μεγέθους ὑπάρχοντας, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας ὑποκρίσεσιν, ἃς ἀπελαύσεις χρὴν καὶ ἀποσοβεῖν παῤῥωτάτω. Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homuncliones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum atrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficiles & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Synenium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*

Qui noſtrum invitum voluit conſcendere lectum:

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, Φησίν, ὦ Προῖτε, ἢ [c]κάκλαγε Βελλεροφόντιν,

Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑποφθεῖσα. καὶ μικρῷ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχών, καὶ [d]τὸ πρὸς [e]τὸν ξένον αἰδῶς [f]μάχλῃ γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένῃ. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια καλειπῶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέᾳ, καὶ τῷ πατρὸς, οἴδεν, ὦ θεοί, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσ[ε]ί τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός [g]ἐστιν ἐνίοτε ὁ ἀλαζὼν ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [h]ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν [i]τοιοῦτο κακουργήσαιμι. ἆρ' οὖν τῷ Ἀριστείδῃ ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέζη

[c] Κάκταν] Al. male *κάτθανε Coll.* [f] *Μάχλῃ*] *Μάχλης Th. Mag.* [g] *Ἐχρῆν*] Χρὴν B. [h] *Τοιοῦτο*] Τοιοῦτον B.

58. *Κάκταν*] *Grav. κάκτανε. G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ὑδάτου ἂν ὑπογευσάμενος τὰ παιδάρια, σύνοιαν οἴκτῳ προσοικείου. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari caepit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τῷ ἑκόντων συμφόρᾳ] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiae nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur. Origines* lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus. *J.T.*

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur σολμῶσι πιοσόλιτιν. *M. du S.*

58. Τιθαιὸς] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. *F.G.* Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελε] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἔθελα. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiae & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtae & Criſpi Caeſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercae privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Aethiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Muretus* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. *Mod.* c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλῃ] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ὀν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλῃ] Pro vulgato facit, quod & ſupra, Ἀσίν. c. 4. habuimus μάγῳ γάρ ἐστι δῆτα ἡ μάχλῳ. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phaedra apud *Senecam:*

— *Falſa memoravi; & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſeram,
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juvenisque caſtus crimine inceſto jacet,
Pudicus, inſons. *J.T.*

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſtidis vita, negat

ὅτι τὸ Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινάς, καὶ ἐμίσει.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδραν ταύτην φθόνῳ φαίνεται συνῃθειακὼς κατὰ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ὅτι τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος ἅπαξ ἔμφυτον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ᾽ per compend. B. M. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολᾶν male S. Fl. B1. & 2. χολᾶν Ald. Er. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰς Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταὐτὸν ἐστὶ τῷ ὑποκεκινημένος ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ταύτης ὑποφθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * καὶ Θεμιστοκλέης Ἀριστείδης. διὸ ἐν αὐτῷ πρωτοδίκῃ πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βουλὴ, φησὶ, καὶ τῶν † ὁρῶν, Θεμιστόκλεες, τὴν ἴχθραν ἀποθώμεθα, ἐν γὰρ δικῇ πάλιν αὐτὴν ἐσομένην ‡ ἀναλαβώμεθα. V.

* Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης διὰ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod διὰ recte habet, non διά, ut illa. M. du S.

† Ὁρῶν] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἰχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ὄμων.

‡ Ἀναλαβώμεθα] Ἀναλαβ. editum antea. Emendavi M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J. T.

78. Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῆς εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινημένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκινημένος. Sic *Electr.* 1. ἀλέκτρυ πέρι. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινημένος. Sic infra: τὸν δὲ τῶν ἡρώων διολωδαίνουσαν τὴν καμώτων. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολᾶν εἶχε] An χολὴν εἶχε; F. G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσως ψεύδεα πολλὰ λόγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidia plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque præpollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. Elſn. ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τὸ ἔμφυτον

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praetervavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸ Σωκράτει λέγοι, τὸ ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸ Θεμιστοκλέα, ἢ τὸ Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

Τί οὖν χρὴναι ποιεῖν τὸν γε νοῦν [c] ἔχοντα, ἢ ζητεῖς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῆς ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεῴγειν αὐτὰ ἀναπεπταμένοις τοῖς [f] πάθεσι προειλημμένοις, ἀλλ'

[c] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Πάθεσι] Πάθεις male *El.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίζατο] Οὐκοῦν τὸ τῆ Ὀδυσσέως περὶ Σειρήνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

lógo pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J. F. R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J. T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis hæc sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi poenitentia locum habuit, sicubi sera licet in iræ locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim hæc tantum rescissa est, sed & illius damnati suas ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptos ab ea juventutis.* *M. du S.*

98. Τί οὖν χρὴναι ποιεῖν] Legendum puto χρὴν, quod etiam dedit *Casselius*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρὴναι ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρὴν legendum; (forsan pro ἴσχειν) *Gujetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ & ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτυχεῖν δὲ αὐτῶν, καὶ ἀπαρρησίᾳ τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν εἰ τοῖς ἀσοῦς οἰκοδομησαι οἶδας τὸ φυλακτήριον· ὥστε πόῤῥωθεν αὐτὴν ἀφεστάναι τῶν ἐπιβουλῶν. καὶ μάσσης μὲ ἂν ἀπαλλάττειν παρεσκευασεν, καὶ ἀπωθεῖσθαι αὐτὴν, ἢν σε λάθῃ πλησιάσασα, μᾶλλον

τοι καλαμήσειν εἰσδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν αὐτὴν ἐλεγχθεῖσαν εὐθὺς, καὶ λυγιζομένην, καὶ βασκαρίζουσαν, καὶ οὐκ ἰσχυσαν, ἂ τι χρησίμων καὶ εἰ τοῦτο ὑπομένειν ἄπαξ, ὑ ῥᾳστόν ἐνοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποπειράσειν, οὐδ' ἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τῶν αὐτῶν ἠθῶν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέπλασαν, ἵνα δὴ ἥκιστα ἀπολαύσωσι τῆς φιλανθρωπίας· ἴδιόν γὰρ αὐτῆς, καὶ οὐδὲν ἀφέρουσι τῶν μεμυημένων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejiciendæ ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occules, aut intra ædes tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis hæsitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque inepti homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suæ minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant*, &c. P. *Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Episc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχονται. *Muni auditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J. T.*

7. Τὰ

ἀλλ' ὀπισήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθ, καὶ παραβάλλεσθ, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰ ἂν εἴη γελοῖον, τ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a]καθιστάναι, τὰ δὲ ὦτα καὶ τ [b]διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam sunt occupati: sed apponere curiosi janitoris instar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admissione*, atque adsumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores constituere, aures autem ac mentem apertas sinere.

Ἐπειδὰν [b]τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c]αὑτῷ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῶ λέγοντ ὁρῶντα, μήτε τ ἄλλον βίον, μήτε τ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ, τοσούτῳ [d]ἐπιμελεστέρας δεῖται τ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e]πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσι, μᾶλλον δὲ [f]μίσει τῶ καλῆγορ, ἀλλ' ἑαυτῷ τ ἐξέτασιν φυλακτέον, τ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ ἔλεγχον τ ἑκατέρᾳ διανοίας, καὶ [g]μισεῖν ὕστω, καὶ ἀγαπᾶν τ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ πρώτης

31. Cum igitur dicens talia aliquis accesserit, ipsum per se explorare negotium oportet, neque aetate considerata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in sermonibus illius forte inest, solertia. Quo enim quis probabilior est, eo curiosiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accusantis, sed examen veritatis sibi servare, suamque sibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente sit in claram lucem protrahere, ac sic demum vel amare vel odisse, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάναι] Καθιστάναι *Fl.* & B. b Τοίνυν] Omisit B. c Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. d Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. e Πιστεύειν] Neglexit B. f Μίσει] Μίσους B. g Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epist. 1. sectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἠνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ ἀδικούντων ἐπαγωγὰς & πιθανολογίας ἀπεκκλεισμένα. *Aures praebe patulas injuria affectis; clausas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθ] Leg. συμβάλλεσθ, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον συμβάλλεσθ *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipsam apud te.* malim: *rem ipsam per se expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod si damnanda perscrutatus crimina
Paterfamilias esset; si mendacium
Subtiliter limasset a radicibus,
Non evertisset scelere funesto domum.
Ergo explorandа veritas multum prius;
Quam stulta prave judicet sententia.

Et mox:

Nil spernat auris, nec tamen credat statim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere simplices etiam potest,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque dissidens mortalium
Aut gratia subscribit, aut odio suo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus senior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ λεγομένων ἀξίως μηδ' ἀκρίτως μηδ' ὑπὸ πίστεως ὁτιοῦν δὲ κατὰ τινὸς τ φίλων & συμμάχων προσίῃ τις αὐτῷ λόγ, τ ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθ, πρὶν ἢ ἐξεπέσθαι τὴν ἀλήθειαν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconsiderate eorum, quae audiveris, credat: tum vero quoties aut amici, aut socii accusatio aliqua delata fuerit, diligentissime ut omnia prius inquirat, quam accusationi fidem habeat. nam & regium hoc esse, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Justinus Martyr.* Paraenet. 1. ad Graecos: Ἡ γὰ τ χρημάτων ἀκρίβεια ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσι, ἀκριβεστέρα πεῖρα τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquisitio etiam ea, quae antea bene se habere videbantur, saepe aliter affecta esse ostendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratаque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* *F.G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legisse videtur. *F.G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν] Haec omissa sunt ab interprete. Id est, *ut in initio diximus.* *J.T.*

tione; quam puerile eſt, bone Hercules! & humile, & non minime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus, ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀμβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μεταφορικῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ πως εἶναι τὰ ἑκάστου τρόπου. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο δὲ φεύγουσα [i] εἰς τὸ βάραθρον ἡ ἀμβολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφαιδρισμένων τὰ πράγματων [k] καὶ τὰ ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦνομα τὴν Ἀποφράδα, παντί σου δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Εἰς] Καὶ εἰς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Vr.* ſolae & *Schol.* haec addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδες * ἀπλῶς καλοῦμεν τὰς στυγνωμένας. παρῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἐθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθειρκτοὺς ὄντας ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὸν ἀνήκοντα δεῖπνον ἐξαγον γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν στυγνωμένων πυλῶν, καὶ οὕτω ἀπὸ τῆς συνήθους τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινες ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἀπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀθρόως π. τὰς στυγνωμένας. Etiam C. niſi quod ἀνδρας habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque, (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἰσόχρ., & in Πολύευκτος. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἀνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J.M.G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Λίθρακος ἀποφράς ἐστ' βλίττων ἀπιστίαν. *G.C.*

ἀν ἠτιῶ βάρβαρον εἶναί με τ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιόν εἰμι; ([b] τ γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τὴν τοιαύτην ἡμέραν) εἰ μὴ γὰρ παντάπασιν ἀνήκοον ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τ μὲν ἀποφράδα, ὅ, τι γὰρ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὰ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέτιγα τοῦ στερεοῦ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἐμπεσεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τ ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέτιγα, ἔφη, τ ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ στερεοῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέτιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ στερεοῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντα. καὶ σὺ δή, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam. *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, aliis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix*, *quid tibi vis*, *cum loquacem in te poëtam concitas*, *ac-*

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic *P. J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* d Περιπεσεῖς] Περιπεσεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. f Ἐπὶ σαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τραχύτερον. *V.*

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τ γὰρ τρόπον. *F.G.*
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τ γὰρ τρόπων. *M. du S.*
Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τ τρόπον σου, aut τ τρόπων (ἴσασι) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*
9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reiz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ εἶγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105, τόδε ἐστὶ τοῦτο βούλει λέγειν. *J.F.R.*
11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*
16. Ἐμπεσεῖς] *Jambl.* N. 184. ταυτομοίως τι αὐτὸν ἐμπεσεῖν γνώμῃ τῇ ἰσομοίρου τ φιλιάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυνίκης ἰνίοχος & Τίμαρχος. & *Athen.* *M. du S.*
Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χολαὶ ἰάμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. *M. du S.*
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν ἡ quaeſivit *Solon.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ὕτως εὐ λόγους μισγαλόπολις; *J.F.R.*
Ibid. Πολλοῦ γε δεῖ] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasionem & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeterea tua, occasiones, & argumenta, & hypotheses tois iámbeis;

g Tautá soi gé autòs apeilô, é, mà tòn Día, tôi Archilóchoi eikázon emautón h póthen; pollê ge gé deôs soi dè myría sunoidòs iámbôn áxia bebiomména, pròs â moi dokeî oud' àn ho Archílochos autòs dynaméne, prosparakaléses gé tòn Simonídên, gé tòn Hipponáxa sumpaseîn met' autês kàn éi ti tôn prosóntôn soi kakôn. hoútô gé pais paidas apéphenas en pási bdelyría, i Orodoikídên, gé tòn Lykámbên, gé tòn k Búpalon, tous ekeínôn iámbous. gé éoike theôn tis ópi cheilos agageîn soi tóte tòn gélôta ópi tê apophrádi lechtheísêi, hôs autòs mè Skythôn kataphanésteros génoio, khoidê apaídeuton ónta, gé tà koinà taûta, gé tà en posìn ágnôta, dynámên dè eúlogon paraskhoús tòn sòn lógôn andrì eleuthérôi, gé aíkothén se akribôs eidóti, gé mēdèn hypoptéusôn mè ou pánta ekpempeîn mâllon dè khrúsai tà prátteis núktôr gé meth' hēmé-

g Τάυτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec. M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροικίδην Fl. Ὀροδικίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βυπόλων male Fl. l Ὑποτελαμῶνα] Ὑποτελαμῶνα Fl.

tam significare, *longe absum*, veluti contra, ὀλίγου δεῖν λέγω. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέων χάριν ἴσχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δέων & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceio hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώναξα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβειαι, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδικίδην. In *Fl.* ἰροικίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel viliffimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ οἰ πολλοὶ] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι ᾗ νῦν, ὅτι πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, ᾗ φειττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πόλε βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὑπὸ τιμήσιν, ἢ μᾶλλον ἡ κάνθαρος μεταπαιδεύειν ἂν, μηκέτι ταιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὴν ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, ᾗ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν πολυμοιεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καινθήλιος ὢν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ φειμένας ὀγκωμένῳ προσέτι ἀκοῦσαι. ὕτω πάλαι ᾗ πρὸς ἐμοῦ, καὶ πολλοῖς πᾶσι ᾗ πολλαχοῦ κεκήρυκται τὰ σὰ, ᾗ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] Et sic *Fl.* cum cett. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forsan Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ὕτος λοισθορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ σιωπῶν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀμισοφώνης. Ἀριφράδης δὲ ἐστὶ μὲν ποιητὴς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ βούλεται· ἔστι δ' ὁ μόνον ποιητὴς, ὃ δὲ οὐδ' ἂν ἡθέλησε· παιτόπτης, ἀλλὰ καὶ προσεξευρεῖ τι, τῶν δὲ αὐτῷ γλαῦκας † αἰσχρῶς ᾄδων. τετέσι τὸ αἰδοῖον τῷ ἀνθρώπου ἢ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γε Πολύμνηστον ἢ Οἰάνιχον ‡ ἀρρητοποιεῖ. καὶ πολυμνήσια ἢ αὐτὰ καμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ φθόρα φυλάττει, μισεῖ σὰ τῷ αὐτοῦ § πίνεται ποτηρίῳ, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαρῶν. *V.*

* Παιτόπτης] Exc. *G.* Παιπτερί.
† Αἰσχρῶς ᾄδον] Exc. *G.* αἰσχρὸς ἰδεῖν.
‡ Ἀρρητοποιεῖ] Lege ἀ—οῖ. *M. du S.*
§ Πίνεται] Exc. *G.* πίνεται.

48. Βλιτύοις] Rebus turpibus. *F.G.*

52. Οὐ μᾶλλον ἡ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἐν κυλίσει κόπρου, ὃ ταύτῃ φωλεύουσί τε τὸ χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Distertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὸν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ἐκτὸς δὲ ἐ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μίσγει τῇ ἐπὶ σπούσης, προάγει τὸ γιγνόμενον. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. pen μαλερωψίχωρος

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J. M. G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th. M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. *F.G.*

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. *M. du S.*

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἄσφαλὴς λαμπρίστων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. *J. F. R.*

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀνάχ. c. 32. *M. du S.*

61. Κυμαῖος] L. c. ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* *F.G.*

Κυμαῖος] Vid. Ἀνάχ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In Æsopo.

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

ἐκεῖνον [e] Βάσσαν, τ' ὀπὶ τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὁρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἔωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προσκλητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεός, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὀπὶ τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γᾶν τῦτο γένοιτ' ἄν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προσελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπασα τῦ δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τὺς ἀκούοντας, ὡς ὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνιπποις ποσὶ, χτ' τ' παροιμίαν, ὀπὶ τὸν δε τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἄνθρωπον ὀπὶ τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπποις ποσὶν] Ἀνίπποις ποσὶ, ἀντὶ τῦ ¶ ἀντεσταλμένοις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποκειμένης. παροιμία ἐπὶ τ' ἀκαιρούντων ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. V.

88. Βδελυρίᾳ] Ἀκροποδίᾳ. V.

¶ Ἀντεσταλμένοις] Lege ἀντεσταλμένως. *M. du S.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἐμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφαδίως] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μισθωτὸν] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & *Amand.* c. 23. *M. du S.*

69. Βάσσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad *Amand.* c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, personam jam adhibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. F. G.

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος:

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciatat, φίλος Ἀληθείᾳ ⁊ παῤῥησίᾳ θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ ⁊ παῤῥησίᾳ θεός] Senarius. F. G.

85. Ἀνίπποις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλτατε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὔτως· ἐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὅτι [b] τόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τ ἄττα καλαπτύοντων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς ἔτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυρίσταις. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τ [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ἐ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche 95 carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* Iait, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleuſiniis intereſſe, tanquam Barbarus, quod ipſe dictitaverat* Py-

[a] Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* [b] Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* [c] Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὔτως] *Matthiae. V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * *Τίμαρχος. V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀντίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabit veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκούσοντας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνου καλοῦν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accuſ.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὸν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἰώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τοῖς ἰωλοτόμοις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Iſaeus*, qui & ipse *poscebat controverſias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ἰωλοτόμους, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπιεσεν τὸ δίπτερον ἀκούειν τ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἰκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τ quo referretur, omnino censebam scribendum τ, λόγον nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπιεσεν τὸ δίπτερον ἀκούειν τ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἰκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἰκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro τ lecto τ, praeferas, quum ἰκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τ ἰκείνου λόγου. Reliquae τ — ἰκείνου λόγου. Si *El.* sequaris, ἰκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τ — ἰκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ὁ τῇ ἐπιστομίδι] Ita egit hic Sophista,

Pythagoras, se quondam Euphorbum fuisse. Erat porro oratio illa ad Aesopicae corniculae instar consarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, sed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat sodalium aliquem (erat ille Parensis, in caussis multum versatus homo) cum argumenta posceret dicendi, Pythagoram ut ipse deligeret. Idque facit homo, ac persuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

5. *Postea iste in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri necesse est a longo inde tempore commentatam & meditatam, etsi quam maxime praesens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, ᾗ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ὀχεῖ τ' Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τ συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τ Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ᾗ ἔτως ἀνὴρ ἐποίησε, ᾗ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσῃ, συείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλῆς ἐσκεμμένα, ᾗ μεμελετημένα, εἰ ᾗ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἅπασα ἐπήμυνε, ᾗ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A1.* Αὐτοῦ *H. P. S. Fl. B1. Ald. Fr.* *e* Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* *f* Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* *g* Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. pessime, quum tamen λόγον mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγων *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι χώλια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπεβόησεν W. & edita. Ἐπεβόησεν Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

sta, ut actio ipsa fidem sibi derogaret extemporalitatis: quod diversis modis accidere posse constat. V. G. recitabat, ut adolescentuli cum pensa reddunt: aberat ille aestus, illa solicitudo, illa vicissim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites; plena omnia testimoniis, argutiis, sententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forsan μαγίστα. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare ausim: nam licet ὅτι sic per pleonasmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρόνος Æsop. fab. 128. ὅτι μαγίστα φωνὴ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62. ἅπας ὁτιμαγίστη ἀφίλαιος γένοιτο. tamen & adverbia saepe pro adjectivis poni, non solum in tritissimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὶν ἀστοχία, sed & in aliis, satis jam saepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut supra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα πέμπειν ἅπαντα ἐξεπιστείλαμεν. Quae tamen non ita similia fateor, ut nihil regeri possit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Locus mihi, & Cl. *Kustero* suspectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Nisi aliud quid hic desit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidisse puto syllabam, s. praepositionem participio praemissam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus sum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἅπασα] Etsi Cl. *Gesn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro sic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia potest pleonasmus esse, ut supra *de Calumn.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρῆναι ἡμῶν ᾗ θάλασσα τὸ τίμιον εἶναι τὴν γαλήνην ἐφόρησεν. ubi *Bergl.* plura similia. Addo etiam *Long. Past.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δόντα. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκῶν ἐποίησα. Omitto quae satis multa de hoc pleonasmo notata servo. Sufficient, si addas duo illa, quae Cl. *Hemst.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ σαυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὲ ἐδημιουργήθη. Sed si haec non esse prorsus similia huic ἅπασα, dixeris, superius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἅπασα, hic non efficax plane sit, pro *vera*, uti ex *Demosth.* ὁ ἅπας ἀρχὴ, *verus principatus*, & ὁ ἅπας, *falsus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare possem, si liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἐπὶ τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, εἰς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, παρ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτῳ ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλουμέναις μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ τοσοῦτος φανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλως) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] τοιγώμονον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἠδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἰδὲν ὀπισθαφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, ἔστι τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Quî enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Quî, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare conantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam

a Ἔχωσι] Ἔχωσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολήμωσε male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιακός. *G.*
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ συγγραμμα. *G.*
45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωμαι, ait: πεπολέμωμαι, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολεμίων τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam s. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque *ἱερομηνία* vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ulius eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ru-*

νας, ϗ [e] θύσι, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαϛησαμθύυ τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, ϗ πεπιϛεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιϛα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομθύοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ϗ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τ κατάπτυϛον, ϗ ἀλαζόνα, τ τ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ ϗ τ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, ϗ τ ἄλλην ἀσέλγειαν, ϗ μιαρίαν τῦ βίυ, ϗ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, ϗ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τ ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντηλον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ ἡδίϛην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τῦτ' ἀκύσας ὁ σοφιϛὴς τ ἀποφράδα, ὥς τι ξένον ϗ ἀλλότριον τ Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, ϗ τ ἄνδρα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, ϗ πρὸς πάντας ἔλεγεν, Ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐϛι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τ ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐϛιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲ ὅτε ἤκυσα πώποτε, ὅτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι ϗ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲ ᾤετο χρῆναι τότε διεξιέναι, ϗ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τ [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕϛαλον τεκμήριον ἅπαι-

e Θύσι Νυμᾶ] Θύσιν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A*1. Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A*1. h Δὲ] Δαὶ W. ſolus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ἥδιον τὸ μέγα] Euripides: εἰ δ' ὡς τάχιϛ' ἤκυσαν ὀϛάτλυ ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχησαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ νέων Καλανδῶν ἐν ᾗ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται ϗ θύουϛι ὑπὲρ τῦ ἡγεμόνος. V. *Schot.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Stranarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio illo Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora. F. G.* Recte, ideque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνος ſuſtuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ καινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur caussa hunc libellum conscripsit ille Poëta *meus, qui me ad vos praemisit, ut ostendat nobilem Sophistam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis hominés norunt.* Ista quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τὸν δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἀφροκεφαλαιωδέστατα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, καὶ κορυφῇ, καὶ κορωνίς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὤν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, καιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipse suscepi quod reliquum est fabulae) jure meo jam possem, ista *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaestina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac super omnia, quae nunc Ephesi, quae quidem maxime capitalia & fastigium amentiae tuae, & *impositа* moribus tuis coronis. Cum enim, quod est in proverbio, *Ilienses ipse tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· ἐπεὶ

11. Sed potius ista nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μὲν, ἀληθῆ δὲ. G. (Corrupte scriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμοὶ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμοὶ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forsan καὶ ὁπόσα ἂν ἢ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλείσθω ἢ μαγείσθω τὴν δὲ Φοινίκην ἅπασαν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. M. du S.

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc est quod Ephesi hunc libellum scriptum fuisse colligo; vid. etiam c. 22. M. du S.

93. Ἰλιεὺς ὤν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. J.B.

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναδ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. M. du S.

96. Εἶτα γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδος, καὶ Κυπρίδος] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cyblben*, absurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον esse Veneris epitheton, nimirum est quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γενετυλλίδων. sic sane & *Aristoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυθριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον.

Quam suavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & lasciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ οἳ' αὖ μύρτε, κρόκε καλαγλωττίσματα,
Δακτύλιε, λαφυγμοῦ, καλλιόδε, Γενετυλλίδες ſc. ὄζειν.

Haec vero unguentum, crocum obscoena basia.
Et sumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur esse dii sive Deae praesides generationis. Vide antiqua scholia. Recte vero κυθρίδη docti viri emendarunt. Non est Venus sed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inscriptionibus, & in antiquis membranis sic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remensi, ut olim mihi ostendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae est a consiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas secunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, rescribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod verissimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinsius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia lasciviſſima fertur fuisse, ut ipse Lucianus in dialogis Deorum indicavit. J.G.G.

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 722. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μόνον ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἢ δύο ταί, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτι γε μέντοι χωρὶς ἑκατέρα βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ φανερογότεραι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἀγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἐτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. M. du S.

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γενετυλλ.] Eandem vim habet haec

phride autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehensione aut risu dignum *Apophradis* nomen visum est? Ita sane. Nec enim erat Graecorum proprium; sed alicunde quasi comissatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (nosti enim Athenienſium omnia) statim hoc exclusisti, & praeconio de Graeco *solo* ejecisti. Hinc risus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium sit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas esse Athenis ostendas, quam *Apophradda* demonstres non domesticam esse indigenamque Atticae.

δὲ τ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, ἢ [c] Γενέτυλλίδα, ἢ [d] Κυβήβης, ἣν σοι μεμπτὸν, ἢ γέλωτα ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', ἐπεὶ γὰρ ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τ πρὸς Κελτὼν ἢ Θρᾳκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τ Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, ἢ ἐξεκήρυξας τῆ Ἑλληνικῆ. ἢ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀτθικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαίεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, ἢ τ Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, ἢ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τ ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν ἢ αὐτόχθονα τ Ἀτθικῆς.

Παλ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte sic *J.* Κυβίβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τ κακοδαίμονα τοῦτον, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὁμοίωσεν ἀμούσοις λέγουσιν, ἃ προδήλως τ αἰχρᾶς Ἀφροδίτης εἶσιν ἐκθέτα. *V.*

Γενετυλὶς δαίμων ἀπὸ τ Ἀφροδίτης γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata sic. οἱ δὲ περὶ τ Ἀρτεμιν φασιν τ τοκετῶν ἐφόρους. ἢ πάλιν ἀπὸ τ γένεσιν. *Aristoph.* ἰὼ τὸ μιλᾶ, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, ἢ θηλυδριῶδες ἐκλελυγλωττισμένον, ἢ μαινάδων. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

hanc obtestatio, seu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanstidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honesta jam *Aristophanis* aetate fuisse, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipsam ob caussam ausus sum non *Genetricem* hic reddere, quod honestum Romae, ac tantum non severum numen est, sed *Genetriculam.* *J. M. G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non satis video cur articulum necessario insertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut supra *Bacch* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδάνου, quae adseverario eadem est, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διὸς. Ac *Dipsad.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo supra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τ Διοσκούρου. Sed ideo non inferendus, ubi ab Libris abest. *J. F. R.*

Ibid. Γενετυλλίδων] In *J.* uti in Mss. Gr. Γενετυλλίδων. quam scripturam sciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legisset, & hic ita legendum esse credidit: sed longe alia ratio est; servandaque omnino vulgata, quamvis *Pausanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Hesych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τ θεῶν, ἢ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Hesych.* Κυβίνη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Eust.* *F. G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vs. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda est. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut simile quid subauditur. *F. G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Misc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus est, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus scriptis cognoscimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram usurpasset: quam vel uno hoc argumento ἑλληνιστὶ τὸ probare possem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ἐπόταν ἡμέρας τις καθαρὰς τινὰς, ἀλλ' ἀποφράδας ἄγει. *Plutarch.* οὐκ ἂν ἐφ σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ἵνα ἐκ ταύτης ἐξ ἀποφράδος ἐκ συμφορᾶς ἱλαρὰν, ἢ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionys. Halic.* Τῶν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιλιτάριόν τι ἐκ ἀποφράδα τίθενται. Id est atram, inauspicatam & nefastam. Dicitur & ἀποφὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum scite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religiose dies dicun-*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ παέργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφράς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφράς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ ὧν ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ χμή, νὴ Δία. χμὴ τοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μεταπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γάρ, ὦ ὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τῆς πολλῆς πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βουληθεὶς ἄν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de caussis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem . . . . Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. *Φήσει*.

sur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico*: quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico*. His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur*. Horat. *Ille & nefasto te posuit die*. Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico*. &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποσιώπησις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio*. *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo *v. c.* 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' ἄ, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιτρώσκοιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα οὐκ εἰπὼν, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἵνα ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλώττῃ συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν καὶ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τῆς αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοῦνομα διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας ὀκεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲν ὄνο-

[c] Ἵνα] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* [d] Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιών *F.* [e] Στάθητι] Στάχυσσο *W.* male.

64. Ἀφῆλιξ] *Προσώτερος. V.*

librorum vulgo ſcribo. *F. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata, non ſcriptum eſt οὐχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus claudebatur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *F. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἴως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῆσαι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt. c.* 15. ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall. c.* 24. καλλαὶ τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα ἀδόκιμον. *F. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *F. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo. M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *F. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικίστερον, καὶ γυναικὶ πάλαι συνών. *F. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῆ ἄκαιρον ἠτιάσω· φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ κἀκεῖ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτῆ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς ἂν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi feriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰσχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Therameaem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ἔθεν καὶ τὸν Θεραμένην κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' ὧν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριζόντων. *J. M. G.*

80. Λυπάνην] An Δυσάνην; quaſi δυσκαὶ ἄνεμον. Placet. *F. G.*

Λυπάνην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώρη etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάνην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάνη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες τὸ ταῖς ἑβδόμαις, καὶκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις ἐν ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur; quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμην. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum ; flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, pollini facer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut.* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑοδόμῃ. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δισ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῦς ἂν καίμοι] Δῶς ἂν καίμοι, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῦς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F. G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J. F. R.*

Μὴ δῦς ἂν καίμοι πρὸς Ἀδώνιδ᾽ εἰκάσας παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ & ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ληφθέντα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in rebus, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt λῆφθαι, jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J. J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδ᾽] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J. M. G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιᾷ] Intell. *vedl. Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus, &* dextrae claudicatis occurſum. *J. M. G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιᾷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιᾷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπίχω. *F. G.*

91. Ἢ ξυνοῦχον ἰδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F. R.*

96. Κλωδονίσμασι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκλωδονίσμων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J. F. R.*

98. Τῷ ἅπαντι ἔτει] Subaudi τὸ, ἔτος, i. e. ἅπαντὸς ἔτους. *F. G.*

4. Κύ-

c Τούτῳ] Τούτῳ W.

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθὲν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συναλιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τῆς λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferere velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Καὶ ἐκεῖνα [c] μέμνηνται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συναγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τὄνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. c Μέμνηνται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνησθαι male V2. ait Solan. sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν παλαιόντων, ἵνα μὴ ὑφῶσιν (1) ἀνακύπτειν. Ἀμεσοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρέσκετε; κύφων δὲ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ ποιητὴς ἄνθρωπον κύφωνα τέσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ οὐ τοῦ νόμου παρ' ἑαυτοῦ (5) ποιήσηται, διδόσθω σὺ κύφωνι πρὸς τοῦ ἀρχείου ἡμερῶν κ'. ἐπιρρώμενος μίλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ᾖ μιλίτιαις καὶ μυίαις δεῖπνον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ἀφεῖσθαι, τολὴν γυναικείαν (7) περιβαλόντα. V.

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέα ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, κενὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. V.

(1) Erat in Mf. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλοιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν.

(3) Κυφωνισμὸς] Exc. *G.* κυφωνισμὸς. Lege κυφωσμός. C. κυφισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ ποτηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δὴ —— καὶ κεκμηκότων. nisi quod pro voce ultima legit κριμνῶν, mendose τ. δ. χ. διελθόντος, *n. n.* C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. de S.* Περιβαλλόμενος emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεσθαι] Νεανιεύσασθαι edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κορμὸς est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataста, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μιλαφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare; benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, discedens cum plausu, jam tum honoratus ab illis; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud sane quod est in Tragoedia, duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu statim erit omnibus, *Istene? qui tum? post ista?* Itaque ipse, prudenti sane consilio, omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris, sed sponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aestatem, sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui, & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris? Quid ultimorum turpe putares? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo, ut Sinopensis

εισεπέμπετο, εὐμένειαν αἰτήσων σὲ τῷ θεάτρῳ, στεφάνους κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενός σε πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τοῦτο ἦν ὑπολήψονταί ποτε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι, τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας, δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι, διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ, Ἐκεῖνος, ἐκ τότε, καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς οὐ ποιῶν, οὐκ ὀλιγαίνεις τὰ τοιαῦτα, οὐδ' ὀλιχωριάζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν πατρίδα, ὅτε χεῖμα κακὸν, ὅτε θέρος [d] δριμαλέον, ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλεγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τὰ πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἔστι σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς, τὸ δύσμορον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τοῦ [e] Σινωπέως πίθον.

d Ἀργαλέῳ] Ἀργαλέου W. Nil abit a vulgato *Fl.* e Σινωπέως] Consentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum, cui collum inseritur, ut κύφωνι cogatur, qui ita vinctus est, plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθρος ἰκτῖνος Παφλαγόνες malit ὀλέθριος. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic singularis? At substantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemisso ὄλεθρε, κύφωνα, patet; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὸς ἀνθρώπου. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανὶς ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut pestis pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρας] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριωσθεὶς αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀλλογνώμης. Ego tamen συμπεριφθίσας legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχειδὲς ἰργασάμενος] Proverb. *J.B.* Ῥάκος πολυχειδὲς] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. αὐτοῦ πάλιν ἰμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένου. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμοντται] Sic necessario scribendum, non μίμονται, quia non ad ἰκτῖνα, sed ad πολίτας pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρῶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μοι δοκοῦσι δύο μὲν ἡλίους φλέγειν, Διπλᾶς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit, οἰζυρῇ ἐπὶ κώμῃ, Ἀσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστην καὶ μεγίστην] Antiochiae scilicet. *F.G.*

τ' Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τοὺς μὲν δὴ πολίτας ὑδαμῇ ὑδαμῶς μεταπείσειας ἄν, μὴ ὑχὶ τ' ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοῦργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ' Ταρσόθεν ἤχουλα ἐκεῖνον νεαρὸν ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum vetulum illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioso es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τοὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστοὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, καὶ τ' ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ' Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῶν· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ἐπιμανεστέρα, καὶ τέκμαρ ὅπι τούτοις μεῖζον, καὶ ὅπι πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὑπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βουλὴς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Jens. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ὃ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox est insolens.) Kuß. Ἐπιμανῆς habes Is. β. 25. ἐμμανεστάτη autem Philop. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανέστερα] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τέκμαρ μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, sed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτος κεφαλὴ refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petroniani ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βουλὴς ἂν κατίσχυε ὁ τελέσας] Καὶ βουλὴς ἂν κατίσχυε ὁ τελέσας. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὑπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθέρειον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς δείσασι Ῥωμαίων. τὸ μὲν ὄνομα δὲ αὐτὸ δόσους ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνος τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ

80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τῶν μειρακίων τῶν οἰνοχόων τῶν Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ὑπέλαβεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε

85 μὴ πάντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας τῆς οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὀπίσω τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν γὰρ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ-

90 πλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅτι ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ

95 τὰ πρῶτά σου ᾔδεισαν; καίτοι καινόν τι ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ περὶ πόδα ἂν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διός, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι

1 ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τὰς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίων penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox ἂν cum cett. h Ἀξιώσεις] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *Ar.*

97. Παρὰ πόδα] Ἔγγυς, πλησίον. *G.*

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας] *Grand bien te fasse.* F.G. Conf. supra *Philops.* c. 27. *J.F.R.*

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc scriptum oportet; quod superius jam ad cap. 10. annotatum est. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ᾔδεισαν] Interpres οὐκ ᾔδεισαν legisse videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐκ ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non nossent* Bened. dederat. *Nossent* Micyllus. Lectio quidem *Gujesi* adjuvatur signo etiam interrogandi addito. Potest interim & οὐκ ita accipi, quasi: *quomodo non mirarentur, si priora nossent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, sensu eodem manente ac si omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) sed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri posset, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῶν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾴστα κρατήσαι. *quis dubitet, quin nunc tantarum accessione virium — facile profligaturi sitis?* Nec ibi potest abesse negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγασαίτο τὴν ἀρετήν; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. *J.F.R.*

97. Περὶ πόδα] Hoc verum esse, vid. ad *Asin.* c. 20. Etsi & alibi cum ὡς confunditur in Edd. ut ibi indicatum. *J.F.R.*

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπη τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆς σῆς φιλήματος, καὶ τῆς ἰῆς ἐκείνης, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένου; πόσων περιρραντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καταγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὴ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ οὐχ ὅπως εἰπὼν ἐγνωσθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ἠτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγως λέγοντα, καὶ τροπομάδληλας, καὶ ῥιμιζρεῖν, καὶ Ἀθηνιᾶν, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχαλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημάδζ. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημάσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατῶν] Sic *J. Bl. P. M. S.* &c. Ἀνθοκρατῶ *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρατῶ W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὸ κακὸν ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπόλαυσα per *abstuli* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Βρωμολόγως] Forsan βρομολόγως. βρόμος *sonitus*, *fragor*. *F. G.*

Βρωμολόγως] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφένδιξ, & χειροβλημάδζ voluit esse *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias sugillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάδληλας] Μάδλης *lorum*, *flagrum*. *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημάδζ] Ψηλαφᾶν, χειροτριβεῖν. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. ὡς τοὺς ἰαλέμους δὴ τοῦτον ἐγίραφε. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10. 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut flo-reres effeci, quae modo Ninum te, modo Me-tiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, glo-riamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. σὺ γὰρ ταῦτα τὰ βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλορωρυγμένα, εὐ-ογῶτος ἢ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἀφ' χειρὸς ἔχεις· σὺ μόνοι, καὶ τὸ σὸν στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (δῶμεν γὰρ ἔτως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειλιχιώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίᾳ δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετ' μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας ταύτας λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-σχι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Καταδεδυμένων, δυσήνων, ἀθλίων, ἀδυνήτων ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἔρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριώτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριώτατον videri. Lingua, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριώτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6, 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μυτίχε tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναισχυντίᾳ ἔσω. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum*

χιστα, ἢ ὑπουργίας καλαπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπὶ τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσούτους ὕβλυς ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅστι μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραί γῦν μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τούτῳ ἐνδοξος ἐν βραχεῖ, ἢ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω πειθόντος ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καλαρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumeres

a Μαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. *Μαίνομαι* male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀντί; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγεις] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγεσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δεκᾶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμοὶ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοι, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, *μαίνομαι furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim ἢ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἄν] Mallem πόθεν γὰρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἂν legas. *J. F. R.*

73. Καλαριθμήσειν αὐτῇ] Καλαριθμήσειν αὐτὴ, ſubaudite

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

Θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σε προσηγορίας, ὁπόσας κτ' ἔθνη προσείληφας, ὃ κἀ θαυμάζω, ὅτι τ' μὲ Ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

Ἐν Συρίᾳ μὲ ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τ' Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔσῃ. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῆς πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἐνῆλε μελαξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικρῷ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τ' τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲ γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματωδες οὐδέν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πολὺ τὸ πρὸς ἀρχαίαν μοχθηρίαν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τ' αἰσχρεργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκειτο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθεὶς Πολύφημος, νεανίας

97. Βινηθεὶς] Σινησιάζων.

dito ἡ γλῶττα. Sic autem cum superioribus' connectitur: πρὸς θεῶν, ᾧ λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καλαριθμήσειεν αὐτὸν τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαριθμήσειν. *F.G.*

Καλαριθμήσω] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί ἂν λέγοιμι; Itaque suspicor καλαριθμήσαιμι vel καλαριθμήσαις. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κἀκείνῳ τι θειοτέρου] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ κἀκείνῳ τι θειοτέρου προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Κἀκείνῳ τι θειοτέρου] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur κἀκείνῳ. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniisse Athenienslibus, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τ' ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κά-

νίας δὲ ἐπώμιδα, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅτι σε Ὀδυσεύς τις ἐπήει, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκείνῃ μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ἄλλοσε νείκεον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνὶ πλατυτάτῳ κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καλαπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα εἰώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦσα, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεστύθη marg. *A1.* male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λέγωσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκείνῃ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. Μ. 605. Λ. 233. & Ε. 293. *M. du S.*

Κἀκείνῃ μὲν ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδῃ μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. Ε, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ἄλλοσε νείκεον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μίγνυσθαι διαμαρτημάτων, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani definit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. Ε. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, ἐλύθη. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεστύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. Ο. 542. Αἰχμὴ δὲ στῆθος διέστυλε μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Hëſych.* in voce σκύλαξ. Σκύλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζοντα. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας καὶ λεσβιάζοντας. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoeniciſſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδίκαιε γὰρ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi, nosti, *Apophrada* autem solam ut ignotam respuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita sint, non leves nobis poenas luis, sed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire auderes, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiserim*, inquit, *virum, qui virum ipse quaerat.*

29. Deinde cum hic loci sint res tuae, nomina curas, & rides, & despuis alios? Merito sane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes possumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poscat? aut ut Theopompum, de Tricarano judicantem dicat; *tricuspide oratione destruxisse eminentes urbes*: & rursus, *extridentasse illum* (tridente illo expugnasse) *Graeciam*, & esse *in dicendo Cerberum?* Nuper quidem etiam *accensa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & sexcenta alia, quorum neque meminisse operae

ταῦτα μὲ λέγ' τὸ σύντροφον οἶδα, ἢ ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνη ἀτιμάζεις, ἢ ἀποκλείεις τῶ καλαλόγω τ' ὀνομάτων; ταγαρῆν δ' μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι ἢ τ' γυναικωνίτιδος δειδόητος εἶ. πρώην γῆν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, ἢ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, ἢ γελᾷς, ἢ τ' ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. δ' γὰρ ἂν ἅπασιν ὁμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ὅτι μὲ τὰς τρεῖς μοιχὰς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ' δὲ Θεόπομπον ὅτι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς πρὸ χούσας πόλεις; ἢ πάλιν, ἐκλιαινῶσαι αὐτὸν τ' Ἑλλάδα, ἢ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ ἢ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· ἢ ἄλλα μυρία, ὧν δὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανος φρούριον ἐστι τ' Ἀργείας ὕστω διγάμμα. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Paris. eamque secutus *Graev.* plurima omittentes, possem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πάνυ.] Item γὰρ suppressum, ut supra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris suae moechos deprehensos: maritum poscere non gladium, sed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu posset confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. *Dacr.* c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obscurus, cui tamen si non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid discutere forte licebit. Theopompus hic esse videtur nobilis historicus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros historiarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuisse perditos: multas ibi παραβάσεις παιδοφθορίας ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. seq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praesertim facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανος, quod *Φρούριον* esse ait τ' Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πανηγυρικῶ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo suae aetatis historiam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepisset) commemorasse actionem aliquam suam Theopompus, qua de Tricarano (quasi tu *Tricipitem* dicas, quorsum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudasse inimicus Luciani iis verbis, quorum ipsa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem significationis sunt: & ad tridentem illum piscatorium pertinent, quo majores pisces percutiunt; a quo etiam fictum est illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκῆσαι, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Gracci sermonis non satis periti, quid reprehendatur sentire melius possint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis historiam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amasium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκείνῳ, ὅτε οἱ ἀκόσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μεταξὺ περὶ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐμενοῦν, ἔφης, ἀλλὰ ἄτερον αὐτὸν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, *θάτερον pauperum* (alterum, *τὸν ἕτερον*) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit ἄτερον*. Omitto antiqua illa *τριῶν μηνοῖν*, (*trium duorum mensium*) & *ἀνηνεμία* (pro *νηνεμία* tranquillitas a ventis) & illud *πέταμαι* (*volo*) & *ἐκχύνειν*, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὴ γὰρ ἐγὼ τὴν πενίας ἐλαυνόμενον ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γάν, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενον, παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ἐπιορκήσειεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o fave Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *El.* & M.

48. Θάτερον] Κακῶς τὸ θάτερον ἔλεγε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Κακῶς γὰρ τὸ θάτερον ἔλεγεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀπ' ἄτερος λέγεται τὸ γὰρ τοῦ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δυϊκὸν τὸ τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) μὴ δηλοῦντος; τὸ δὲ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἔτι χύσιν μὲ ἐπίσης ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύσιν δὲ οὐδέτερον ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πίταμαι. ἐγὼ γὰρ πίτημι, ἀλλὰ πίτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πίτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ἔστι δὲ καὶ (3) μετοχὴ πιτόμενος, ὡς ἐν Πλάτωνι Εὐθύφρονι, τί δαί; πετόμενον τινὰ διώκεις; πίταμαι δὲ, οὐδαμοῦ, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς ἐκ τοῦ ἵστημι λιχθείη ἂν ἵσταμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνῶν προδήλως βάρβαρον. (4) διϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου. ὥσπερ καὶ πάλιν δύσφημον ἐστὶ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ περιττοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) μὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν ἐστὶν ἀδιόρθωτον, (6) χύσιν γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ πίταμαι· ἐγὼ γάρ εἰμι πίτημι, οὗ πίτομαι, ὡς ἵστημι, ἵσταμαι, ἀλλὰ πίτω, ἀφ' οὗ πίτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ἔστι δὲ καὶ μετοχὴ ὁ πιτόμενος ὡς ἐν Εὐθύφρονι Πλάτωνος, (8) τί δαί; πετόμενόν τινα διώκεις; πίταμαι, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι. Θεμιστίου τῷ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύσιν (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύσιν δὲ οὐδέτερον ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δικαίως εἶναι λέγουσι ταύτην τοῖς πόνου μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑποκωμῳδοῦσαν. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.
(2) Μὴ] In Schol. seq. legitur μὰ in Impr. & V. Sed legendum μὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo οὖν in Impr. factum est. *M. du S.*
(3) Μετοχὴ] Μετοχὲ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Διϊκὴ] Sic etiam C. Lege tamen διϊκῶς. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)
(5) Μὴ] Μὰ edita. Μὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*
(6) Χύσιν γὰρ οὐκ] Ἐπεὶ χίου μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.
(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sal.* pro vulgato Ἑλληνικὴ. *J. F. R.*
(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὲ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ρ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἀτέρα, θάτερον, θατέρω, τἀτέρας, θατέρᾳ, τὰ ἑτέρω, θατέρᾳ, τὰ ἕτερα, ἄτεροι, τὰ ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πλά-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ
65 οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι τὴν ἀπορίαν· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως
70 ἔχοντος σοῦ πεπραγμένου, ὁπότε τῇ Τισίου τέχνῃ οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριακοσίους· ὁ δὲ ἀμφὶ Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεν-
75 τήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιστεύσας.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ
80 παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. εἰ δή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίου] Τισίου λέγει τῷ Κόρακος τοῦ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον ἐ αὐτὸς καλασοφιστεύσαντος τινα προσῶπον εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τῷ Κόρακος, ſcribat: Τοῦτο λέγει τῷ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάσημαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἔαχώς] Τὸ ἐαχότως inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐαχῶς uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδὲ legendum, aut εἰ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῇ Τισίᾳ τῷ τέχνῃ οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ἐπεὶ τῇ T. τῷ τέχνῃ οἶδας, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῇ Τισίου τῷ τέχνῃ οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τούτου. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J.G.G.*

Ibid. Τισίᾳ] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δύσκ— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίου τῷ τέχνῃ] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόραξ, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριακοσίους] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἐ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὀπὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα διαθέντας καλεῖν, καὶ φιλοφρόνως προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ὑπὸ πολλῷ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, καπηλικὸν ἅπαξ φιλικῆς ὁμιλίας ἠξιωμένους, καὶ ἐκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ ψιττᾷν μόνα ἐκεῖνα. εἰ δὲ γὰρ νόσῳ τις ἐπείγοι, ἅπαν τὰ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, καὶ τούτων, καὶ μάλιστα τῶν ὠγωνοῦ αὐτῶν, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vis

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. *M. du S.* ep. 27. *M. du S.*

3. Ἀπίτηδον τὴν Καραμρίταν ἰέναι] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τά γε ἐμοὶ] Pro κατὰ τὸ ἐμοὶ μέρος. *De ma part, quant à moi.* *F. G.*

8. Τὴν ἄμαξαν ἐπεστράφην] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κύναδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὀρ. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνόστολον κύναδον, σόφισμα, κίρκινα, τρίμματα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κύναδος vulpes eſt. Nempe κύναδος legendum, non κίναδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναδος autem nimis quam notum omnibus; hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναδος] Forſan κύναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κύναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κύναδος· ὧδέ μοι θηρίον κύναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. *F. G.*

Κίναδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γέλλα, συγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττομένην τὸ βάρος τῶν σώματος, καὶ ὥσπερ τι κύναδος ἐκτετυφότος, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κύναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κύναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, ποικίλον εὐμηχάνημα. *F. G.*

13. Κίναδος] Forſan Κύναδος. *F. G.*

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων στομάτων, Ἀνάμιξ τ' ἀφροσύνας, Τὰ τέλη δυτυχίαι.

Ea

32. Vides, quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtupor-tis impii ſolet eſſe finis infortuniorum.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν τὸ ἀποφράδα, ἣ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γὰρ οἶδα ὡς ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος, ἐπτοῆσθαι εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελᾷς, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τὰ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ἐν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τὴν Καμαρίνην πόλιν ἐξεπιεῖν, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένους Καμαριναίους μὴ ἐξιχνεῦσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖν Καμαρίναν. Οἱ δὲ τοῦ Θεοῦ ὠθησάντων ἐβλάσφησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσώδες εἶναι τὴν Καμαρίνα, ὃ τοὺς πλέοντας ἀφιστάμενους ἀωδότερον ὄζειν. V.

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ πανοῦργος ἄνθρωπος

* Ὁ ἀσπὶς] Ὡς περὶ Edita: ex Voſſ. utroque mutavit M. du S.

† Συπαλπιεμένος] Sic V. & M. Συπαλπιωμένος Exc. G.

‡ Διατετριμμένον] Διατεθριμμένον Exc. G. V. M.

It ſic laudatur etiam ſupra Ἀλι. c. 3. J. M. G.

19. Ἀχαλίνων] Gell. I. 15. M. du S.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

ΕΙτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσασθαι, καλόν τε ἰδὼν τὴν διαυγῆ τε καὶ βαθὺν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὅτι προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι· οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρόταλον, καὶ χρυσῷ στιλπνόταλον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρόταλον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι φιλοτέχνους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, χωρὶς αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, ὦ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ φιλοτὰ εὐμορφόταλα ἐρωτικῶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποζευγνύναι, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς φιλοτὰ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι,

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam *circa* pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ἐμ μικρᾶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι λίαν ψυχρότητα τὰ * πλατυτριχοῦντα τῶν ζώων ἴσχει ἐμβαίνοντα τῷ † ῥεύματι τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυτριχοῦντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυτριχοῦντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματι] Ῥέθρῳ male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τῶ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ̃ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνη καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, ἀλλ' ἂν ἐπιμείναι ἄφωνος θεατὴς τῆ κάλλους γενέσθαι. πειράσει δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ̃ θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῆ οἴκου μόνον (τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ̃ Μενέλεω οἰκίαν ὑφ' ἑκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὐρανῷ καλὰ, τ̃ ἐλέφανθα καὶ τ̃ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῆ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστους συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῆ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑφήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἐπακολουθῶν, καὶ ἐπιτείνων τὰ τελευταῖα τ̃ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ̃ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἅμα μνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ̃ λέγοντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ̃ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ̃ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὑτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ̃ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις πως τοῖς χρημνοῖς καθημένην, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ̃ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέαν ἐν βάσεσιν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέων νεοττῶν. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καὶ ἐντυχὸν ἰδεῖν] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65.

[a] Ἐμοι γῶν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τὰς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑ ὑποβαλλόσης τ Θέας. ᾠδόν γὰ εἰσρεῖ τι διὰ τ ὀφθαλμῶν ὅτι τ ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τὰς λόγους. ἢ τῷ μὲ Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τ ὄψιν τ ὅπλων ὀρτεῖναι τ Φρυγῶν τ ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενον, ἐπαρθῆναι ὑ στερωθῆναι πρὸς τ τῦ πολέμυ ἐπιθυμίαν· λόγυς δὲ σπυδὴν μὴ ὀρτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲ ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τῦ Ἰλισσῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενον, Φαίδρυ τὲ τῦ Μυρρινουσίυ καλειρωνεύετο, ὑ τ Λυσίυ τῦ Κεφάλυ λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μύσας ἐκάλει, καὶ ὑπέστευεν ἥξειν αὐτὰς ὑπὲ τ ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τ περὶ τῦ ἔρωτος λόγων. καὶ ὐκ ἠχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παῖδας καλῶν παρθένυς, [b] συνεσομένας τὰ παιδερασικά. ἐς δὲ ὕτω καλὸν χωρίον, ὐκ ἂν οἰόμεθα καὶ ἀκλήτυς αὐτὰς ἐλθεῖν;

4. Videtur enim mihi, cum pretioſo conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quaſi ſubjiciente aliquid ſpectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipſum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Niſi credimus, Achilli ab ipſo conſpectu armorum auctum eſſe impetum contra Phryges, & cum tentandi cauſſa illa induiſſet, elatum eſſe & quaſi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem ſtudium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati ſatis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *diſtans* ab Iliſſo: atque ibi aſſidens Phaedrum Myrrhinuſium diſſimulatae ſermonibus ſapientiae luſit, & Lyſiae Cephali F. orationem redarguit, & Muſas vocavit, ratus, in illud deſertum venturas, adjuturasque illam de amore diſputationem. Nec puduit hominem ſenem vocare virgines, audituras de puerorum amore ſermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

Καὶ μὴν ὑ κατά γε σκιὰν μόνην, ὐδὲ κτ πλατάνυ κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, ὐδ' ὅσον

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diverſorium, etiam

a Ἐμοι] Reſcripſi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* b Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B1.* & 2. Συνψομένας *J.* & *V2.* Συνεσομένυς *Pell.* Forſ. συνεψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus ſine ullo ſenſu legas, Ὁ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἶκον πολυτελείᾳ ἡ τῦ λέγοντος γνώμη. At plane ſicut conjeceram, in antiquiſſima illa editione legitur, ἐμοί γ' ὦν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἐμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque ſic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγυς δὲ σπυδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel ſine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom. Il. T.* 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio ſuo. Reliqui fulgorem eorum ferre non poſſunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἰπὼν, ἀς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δὲ οἱ ὄσσε

Δεινὼ ὑπὸ βλεφάρων, ἐικυῖ στίλπνῃσι, φάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliſſo, de muſis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipſius diſputationis Socraticae, quae Lyſiae oppoſita eſt. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συμπειληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit ſcriptura *Fl.* & *V2.* quam ſecutus ſum. Ab ejus enim manu credo fuiſſe συνεψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνεσομένας, an συνέσεσθαι poteſt etiam eſſe futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνεσομένας a συνέσεσθαι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Geſn.* & συνεσομένας a συνέσεσθαι forte formari poſſe ſuſpicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis fit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabilissima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅπι τῷ Ἰλιατῷ καλαλιπὼν, ἢ βασιλέως λέγης ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔριθμον, ὐ συνείργαστο, οὐδὲ καλεμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσῃν· [c] οὐδὲ γὰρ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ὑποδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. ὐ φιλόκαλοι γὰρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, ὐ κατὰ βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμούς, οὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνου, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰρ τοῦ τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ σπουδαιότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸν ἥλιον [f] ἐπανατέλλοντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. [f] Ἐπανατέλλοντα] Ἐπανατέλλοντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τὰς γονὰς ἑλκούσης. *V.*

* Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more η adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τὸν βασιλέως — τὸν χρυσῆν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. f. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονσίαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ου & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆς μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὐρυθμον, καὶ τὴν φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔστοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὴν ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τῆς χρυσῆς ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ἐπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσῃ ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠτοιν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τερπνοῦ κοσμυθμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν χιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήθειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαιδροτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν ὕστως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod fenestrae sunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte dispositae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Insuper admiretur aliquis, quod in formoso lacunari nihil superfluum, in ornato nihil quod reprehendi possit, illa auri decora & commensurata distinctio, nihil habens in usu invidiosum; sed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam insigniorem reddendam sufficiat, aut tenue circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum vesti purpura. At meretrices, praesertim si qua est deformior, & vestem totam purpuream, & collum sibi faciunt aureum, ipso pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deest, extra apponendis, quae aliquam suavitatem habent, solantes. Putant enim, & brachium sibi candidius visum iri, aurum si una refulgeat; & pes quod minus circumscripte formosus est, illud occultatum iri sub aureo sandalio; ipsam faciem visum iri amabiliorem, si una cum eo, quod splendidissimum est, adspiciatur. Atque istae quidem hoc modo. Verum modesta mulier auro, quantum satis est, & ad necessaria tantum utitur: suam vero pulchritudinem nequo nudam ostendere erubescat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forsan αἰθέριον adpictum margini *J.* b Εὔστοχον] Recepi ex *J.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Περὶ] Et sic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔστω *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἐκ τὴν ὠλένην αὐταῖς χιλπνοτέραν ἴστω σ. τ. χ. κ. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: sed magis placeret, si reperiatur in libro bono ὑπὲρ· *praeter usus necessarios, certe decoros.* *J. M. G.*

31. Εὔφορον] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F. G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα scil. *F. G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀγαλήματος. *F. G.* Non video quare. *J. F. R.*

69. Ἰσχύ-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῳ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ἡ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τ ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, ἠ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις ἐνθάδ' ἐργὸν ἐνταῦθα τ χρυσοῦ, ἐνδὲ μόνον τῇ τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἐπολάμπει, καὶ τ οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τῆς ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τ αἰθρίαν.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista deflorent, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

Τὰ μὲ δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῆς οἴκου τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον, ὡς τ Ἑλένης θάλαμον, ἡ αἰγλήεντα, ὡς τ Ὄλυμπον, εἴποι. τ δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τ τοίχων γράμματα, καὶ τ χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν πᾶς ὅσον ἐκεῖνα μὲ ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τ ὄψεως ἐφαπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῆς [h] δρεπομένου.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

b Δρεπομένου] Δρεπομένου *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένου.

71. Καὶ τὰ τ τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησὶν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δρεπομένου. *Tb. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τ δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένου quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένου mutari potuit. Eandem vim habet δρεπομένου *Marcilli*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δρεπόμενος vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδείη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἀν προθυμηθείη καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἀν, οἶμαι, δράμοι κατ' πρανῆς πεδίῳ, καὶ μαλακῇ, προσηνῶς δεχομένῃ τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιτυπῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπαντι γὰν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ὑπιδὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἀμιλλᾶται καὶ πρὸς τὴν πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος δεχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρότεινον, ἃ πολυανθότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὕτος ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ θερμήνας, ὑπιδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τὸν λειμῶνος ἐς τὴν ἄμιλλαν. ὑπιστρέφει γὰν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τὴν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὶ τοὺς κύκλους, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθέοντος. ὁ μὲν τέως χαλκὸς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσὸς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi sane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι Fl. & marg. Al. b Ἥδιον] Recepi ex L. & S. Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς Fl. Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. Coll. Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει Fl. & marg. Al.

92. Καὶ ὀργίλον ὑπιδοὺς ἰ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. G.

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. F.G.

20. Ὅτε] Mallem ὅστε. M. du S.

24. Ἀποστάσαι] Ἀποσπάσῃ legendum videtur. τὸ ἀποστάσαι hic locum habere non videtur. F.G. Ἀποστάσαι] Errat Gujetus; offenderunt ad id verbum etiam Cl. Graev. ac Grom. Vid. T. 2. Icarom. c. XI. πάμπολυ τῶν περῶν ἀποστάσας, ubi ἀποστᾶν pro recedere, abire recte defenditur ab Clar. Jens. adde & a nobis ibi indicatam Cl. Hemsterh. notam ad Deor. Dial. XX. No. 63. aliaque. J.F.R.

28. Καὶ τούτου — θερμηνάσας] Haec insititia videntur & spuria. F.G.

33. Ἰύγγος] V. Xen. Ἀπομν. III. p. 457. Ed. Steph. χρῶ-

splendor si inumbretur, viridem lucem spargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipsum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum est, ad se trahat, vel me tacente nostis; cum etiam si aliquis plane mediterraneus sit & navigandi imperitus, tamen & ipse conscendere navim velit, & circumnavigare, & multum discedere de terra, idque in primis si videat ab aura secunda leniter inflari vela „ navim autem blando levique motu per summos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta est, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plausum illi omni ratione paret. Equidem his ipsis moveor, & jam sum motus, & in oecum dicendi caussa ingressus sum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, spe non parva fretus, etiamsi ad hunc diem informis nostra fuit oratio, pulchram visum iri, velut veste honesta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, sed generosa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata est, tum postquam desii, non vera, ait, me dixisse, sed mirari se, si aptiorem esse ad edenda eloquentiae specimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιαθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μελαχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· ᶜ ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν αὔραν κύφως ἐπυριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ῥέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι προθυμεύσασθαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη ᶠ πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ὑπὸ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφα ἦσαν οἱ λόγοι, καλὰς αὐτὰς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γεννικὸς, ᵍ ὡς φησι, καὶ μεταξύ με λέγοντος ὑπέκρυε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὸν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεέστερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτε Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων] Ὡς καινόν τι καὶ ὑπερήδιστος, Ἀκιανὸς *V.*

* Διολισθαίνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte esse in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χῆτόν μοι τὸν ἴυγγα, ἴνα. Scholiastes *Theocriti* filiam Ἡχοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etsi memini supra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ saepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepositt. & facillima scribarum ac typothetarum in his est aberratio, suspicio non est dissimulanda, & hic ὑπὸ praestare. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἴλκει τυ τῆνον ἐμὸν πόσιν ὧδε τὸν ἄνδρα. *G.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ais.* Immo, *ut ait ipse.* *F. G.*

γραφῇ ϗ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου ϗ ἀμορφίαν. ἐμοὶ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ϗ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτως, πολλὰ ϗ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, ϗ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε ϗ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. ϗ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, ϗ κόσμου, ϗ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, καὶ μοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ ἔγωγε ϗ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ ϗ ἐναντίωσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τὸν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, ϗ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δεξιὸν, ἢ τράχηλον, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, ἐς τὸν σαρδῶ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, ϗ τὸν

I5. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος Pell. b Χρόαν] Χρόα male Fl. c Τὸν] Τὸν L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis eo diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Φόγον αὐτοῦ] Τοῦ οἴκου scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F.G.

73. Ἐς τὸν Σαρδῶ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδῶ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὸν Σαρδὼ πᾶσα omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & J. plene. τ aliae per compendium, quod facile permutatur cum τν. Sed τὸν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis saepe masculi. est. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcherrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, ſit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὸν τ̃ θεατ῀, ἀλλὰ πάρεργον αὐτ̃ ποιουμένων τ̀ θέαν.

Ὅσῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τ̀ ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γ̀ ἐν τ῀ μεγέθει τ̃ καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ κάμηλον δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τ῀ λέγοντι. καὶ πρόσεστί [d] γε μὴν καὶ τ̀ φωνὴν αὐτὸν ἐπιλαράπτεσθαι, ἐν ὕτοις εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεσθαι γ̀, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τ̀ βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τ̀ αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γ̀ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καλασιωπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τ̀ λέγοντα, καὶ πρόθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γ̀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̀ λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἔστιν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γ̀ οὗτός γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φύγοι πρὸ τ῀ ἄλλων, ἐπισημότερος ὢν δειλὸς ἀπὸ τ῀ ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζωάεργος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* *zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖ — ποιεῖ] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γ̀, καὶ φοβεῖ, καὶ τ̀ λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τ̀ λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ πανὶ-λῶς ἀίδρις φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῷ τῷ δοξοτέρου φαίνηται τὸ λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὸν τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῆ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἧττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῆ ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὸ τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὔτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ὤν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὸ αὐλὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει δεδεγμένος, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀίοντι ἔοικεν. [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις πανὶ-λῶς τυφλὸς ὢν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείυ πάγυ βυλὴ, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperito omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.*

19. *Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum*

[a] Τὸν] Omittit art. *Fl.* [b] Ὅλος] Ὅλως marg. *Ai.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλεξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μυστικῶν τινὲς μιμάδων. *G.*

* Errat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in nott. *M. de S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F. G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἰδῶσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ἔστ' ὀπίσω ἔτε προπρηνὲς ἰνώμα,
Ἀλλ' ἀσιμφὶς ἔχισκεν, ἀίδρι φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλῳ ἐκ στήθεϊ ἧκε,

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆι γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆα ἀγασσάμεθ' εἰδόμενοι.

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

sum etiam fabula ; cum altera Gorgonum composita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant , canendo & adulando carminibus, detinebantque appulsos , & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit , & inaudita praetermisit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo , quae esset violentissima, & ad principes animae partes pertineret , statim videntes extra se rapiebat , faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur , lapidei prae admiratione facti sunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iste dixit , ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in specie inest , non in voce. Et si quis juxta collocatos hinc luscíniam & cygnum canere jubeat , hinc inter ipsum cantum tacentem ostendat pavonem ; novi ego transituram ad hunc mentem , longum valere jussis illorum cantibus: adeo invictum quid esse videtur ea, quae per visum voluptas contingit.

τεθεὶς, τῷ ϖεὶ τ̃ Γοργόνων διδάξειεν ἄν· ἐκεῖναι μ̀ γ̀ [c] ἐκήλουν τὺς ϖαραπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτ̃ ἐδεῖτό τινος ἀγατριβ̃ς· καὶ ϖ̀ τις αὐτὰς καὶ ϖαρέπλευσε, καὶ τ̃ μέλους ϖαρήκουσε. τὸ δὲ τ̃ Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ̃ ψυχ̃ς ὁμιλ̃ν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλε, καὶ λέγε, λίθινοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τ̃ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τ̃ ϖαυὸς ὀλίγον λόγον εἶπε ϖρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτ̃ εἰρ̃σθαι νομίζω. καὶ γ̀ ἐκείνου ἐν τ̃ ὄψει, οὐκ ἐν τ̃ φων̃ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις ϖροσησάμενος τ̀ ἀηδόνα ἢ τ̀ κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μᾶλλον δὲ ᾀδόντων ϖροδείξειε τ̀ ταὼ σιωπ̃ντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκείνου μᾶλλον ἂν ἡσθείη ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. οὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

20. *Et ego, si vultis, testem ad vos allegabo virum sapientem , qui statim testimonium mihi perhibebit , multo , quae videntur, his quae auditu percipiuntur esse validiora. Et mihi tu jam , praeco , hunc voca ipsum Herodotum Lyxi F. Halicarnasso. Et quando,*

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμ̃ν ϖροσήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσ, ὡς ϖολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τ̃ ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὦ κήρυξ, ϖροσκάλε αὐτὸν Ἡρόδοτον τ̃ [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα· καὶ ϖειθὴ καλ̃ς ϖοιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐσύλων marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξου] Et sic *Fl.* cum cett. Εὔλου vult *Gron.*

38. Τ̃ν Γοργ̃ν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνας κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξιστ̃σαι οἱονεὶ ἀπελιθοῦν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat : toti sunt in verborum ipsius consideratione. J. M. G.

11. Αἴδηι φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F. G.* Itaque sic edidi invitis Edd. *J. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum ; nam id agit quod in rem est, maxime , qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus est ; pro ἔπαινον ergo dicere debuit Θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημοδόκου] De hoc & sequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem , Phernicum Ulisses apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam sumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' ἤδη &c.] *Hom.* Il. Ψ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Ursinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum , non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θάμνοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui *Xylum* nominandum doceat , adductis multorum testimoniis , & imprimis Zenonis auctoritate , a qua id accepisse se Tzetzes scribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναβάδην δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τυτθὸν πέρι, ὄψιν ἀκοῆς πρότιμέων. ὦτα μὲν τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τῶν μάρτυρος, ἅ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἐπιδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ αἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεοῦσα, καὶ ἐνδιαμένουσα, πάντως τὸ θεατικὸν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οἷος ἔστω καλὸς, καὶ εὐειδέστατος ὧν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μέλλοντος λέγοντος ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. τὴν μὲν τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὴν ἱστορίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὰ ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δέόμενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obſecutus eſt, in medium progreſſus jam dicat teſtimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiſcum pro more ſuo loqui: Vera iſta haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc ſententiam dixerit, viſum eſſe praeferendum auditui, aures enim oculis fere ſunt infideliores. *Auditis teſtem, quae dicat, ut primas tribuat viſui. Merito ſane. Verba enim alata ſunt & abeunt, & ſimul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adſtans ſemper ac manens, ſubit omnino ſpectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adverſarius ſit oecus adeo pulcher, adeo ſpectabilis? Quin quod maximum eſt nondum dico. Vos enim ipſi, judices, dum nos dicimus, laquear reſpiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis concurſi ad ſingulas. Nec eſt, quod vos pudeat. Ignoſcendum enim, ſi quid humani vobis acciderit: praeſertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquiſita, & hiſtoriae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis ſpectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis ea reſpiciatis, age, quantum ejus fieri poteſt, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Reſtitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omnes recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξετάζετε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S.* Amſt. Ὠφέλιμον male *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et ſic *Fl.*

71. Ὧτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* paſſim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epiſt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epiſt. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παντάχοῦ φοιτᾶν, ὅστις οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἐθέλωσιν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiaſt. *Hom.* atque *Euſtath.* habent. *F. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν eſſe ſphalma typogr. ſuſpicor ex *F.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etſi ὑμῶν Graece exhiberet. *F. F. R.*

Ibid. Ἀπολίπητε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per ſe, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipſi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum ſuſpiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *F. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Fenſ.* recte ſentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & ſequuntur, & narrat quid factum ſit, fierique ſoleat. *F. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψωμαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dediſſem, licet ſciam aor. ſubjunct. habere vim futuri. *F. F. R.*

1. Σχημάτων ἓν τέτε] Σχ. ἓ τέτε. *Th. M.* Ego in

mini enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praepenetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tenuis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis rictu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οῖμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιθέσει προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῇ τολμήματι ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴσιν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ [h] Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μετ' μικρὸν γαμήσει, καὶ ἄπεισιν, αὐτίκα ἄγων· πάρεργον τοῦτο [h] ὅτι Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] [h] μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικήν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι περφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι [h] Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε [h] Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἔξης δὲ μετὰ τοῦτόν [h] εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιοσύνης, ἃ τὸ ἐσχέτυπον ὁ γραφεὺς πάρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν [h] εἰκόνα, τὼ νανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. [g] Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* [h] Λόγων] Λόγου *Ald.* male. [i] Τὴν] Articulo caret *Fl.* [k] Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* [m] Ἔγραψαν τὼ] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

νίτε Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *F.F.R.*

5. Ἀθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F.G.*

8. Πάρεργον τοῦτο ὅτι ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Mycillus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *F.G.*

23. Ἐκεῖνω] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὼ habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὼ] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φονεύσαι recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἱ κῆρες ἐξίδωσι *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, [a] δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῃρημένη, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὴ ἀσεβὲς τὸ ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τῇ κύνᾳ. ὁ δὲ πηδᾷ

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciant. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

[a] Δοκοῦντε] Δοκοῦντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε ἐς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus timiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas ἀμὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑωρα σκέπον ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαι, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ἑώρακέ πω ἐπὶ τῷ ἀσπίδι] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ἵνα οἱ θεοὶ, ἵνα χρὴ τὴν κεφαλὴν λάβητε μοῦνοι ἀπεσκεμμένοι καὶ διανύσαι εἰς τὸ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat,
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑώρακέ πω, ἢ μὴ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τῷ λοπαλίθυσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τῇ ἀντίθυρῳ] Leg. videtur τῇ ἀντιθύρᾳ, ſeu potius τῇ ἀντιθύρᾳ. ἀντίθυρος ἰλλυστικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλευρά. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τῇ ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπόηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τῇ ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τῇ ἀντίθυρᾳ aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μίσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id ruſſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πλευρὰ, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus praeſtiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω,

ipsum in altum speciem habet. Atque adstans Apollo subridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

25. *Post ista iterum Perseus, ausus illa, quae ante cetum gesta sunt, & Medusa cui caput praecidit, tegensque Perseum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipse suum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo suo imaginem: noverat nimirum quanti constaret directo visu illam adspexisse.*

26. *In medio pariete, superne, e regione januae aedicula Minervae facta est. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; sed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

σομβρῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῷ κυνί.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τῆς κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλήν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι ἡ ἀσπὶς, καὶ ἡ Γοργὼν τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τοῦ ἀντίθυρον, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα δὲ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

b Ἀλλ'] Inserui ex *Fl.* omissum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σαίνων, quod etiam adscivit marg. *A1.* At nihili est. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. c Τοῦ ἀντίθυρον] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. a Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς λέγει τὸ σιβύλας † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

a Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρις male V.
† Ἡ ἀντίθυρ) In Impressis ἡ ἀντίθυρος, quod plane absurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρα, quod rem totam aperit.

Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut φυρὶς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τῆ ἀντιθύρᾳ] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Nostris scriptum inveniri; in posteriori autem in Mss. O. solo; at reliquos prae se ferre τὸ ἀντίθυρα. Hic vero omnes τοῦ ἀντίθυρον; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τοῦ ἀντίθυρα scriptum fuisse; sicuti ἡ ὠθόθυρος *Plut.* 1096, 1. est posticum. Cum enim neutro genere usurpatur, subauditur semper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρον Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρον ναὸς Ἀθηνᾶς est aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverso januae, ad symmetriam nimirum obtinendam, posita. Νεὼ vel νεὼν non semper esse justum templum & aedem, sed machinationem augustam, recipiendo signo Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praesertim, ad Actuum Apostolicorum 19, 24. ostenderunt, tum luculenter ipse Lucianus docet supra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς describitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lysiae opere quodam, quod in Palatio super arcum Divus Augustus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Christianorum superposita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel signa Divorum, vel reliquiae asservantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, structurae interdum insignes & magni operis, ab ναοῖς hisce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τοῦ ἀντίθυρον] Τῆ ἀντιθύρᾳ *Solan.* Τις pro τῆς *Gron.* ac *Gesn.* quibus adsentior, cum emendatio sit facilior. Edi tamen passus sum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli transpositione haec sanari posse, legendo ἀντίθυρον τοῦ Ἀθηνᾶς. Nisi vel sine transpositione ita construere velis (quod tamen durius) Neutr. gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus supra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noster animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρον pertinere poterit? Mascul. genere, & usitatiore, legitur infra *Sympos.* c. 8. εἰς δὲ τὸν ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui versionem pristinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverso januae Minervae aedicula quaedam est.* At quorsum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mss. emendatiores nanciscamur. *J. F. R.*

Εἶτα μὲ ταύτῃ ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὁ λίθος αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτίκα διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· κἀκ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἕπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανείς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ ἀνόμοιον τῶν βοσκημάτων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν μανίαν ὑποκρίνεται, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑποκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu resipiscit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἥφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτε — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *J. M. G.*

60. Καὶ ἡ διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo monco, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositio eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ζ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2, 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum perveniisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτε θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑποζευγμάτων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανῶσα, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed uti potius adjuvetis ipsi certamen, & conniventes, quantum ejus furi potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγῃ μὲν τὴν ἀκροατήν, καὶ τρέψῃ τὴν θέαν ἀποστρέφῃ, μόνον δὲ καταλείπῃ τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα ἀντίδικον ταλαπωρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπως τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τὴν πρᾶγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη ὁ δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνιστὴς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πανταπασιν ἀνάξιος τὴν οἰκίαν πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὲρ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπῃ. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. τῶν μισθῶν καθελκύσαντες, καὶ οἱονεὶ προκώπους καθίσαντες, ubi frustra *Mollius* conjicit πρωίρους forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀστολῶν ἐπίλοιπα ἢ πρόκωπον ἴδοις. ibid. §. 7. ναῦς ἀεὶ ἐ πρόκωπος ἄν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰς ξιφίδας — φοιτύσιν, ἔχοντές τε αὐτὰς πρόκωπα, προσπίπτουσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. J. F. R.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κοϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδών, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὄνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲν [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

1 SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευσθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅπως μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ἐπιμήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. e Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διακρίναι, νοῆσαι. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνιγρόφθῳ. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κοϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κοϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vere esse similè, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam petita ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τὸς θεὸς, ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἐχομένῳ ταῦτα προστάττοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι ἀπὸ τ τέχνης. ταύτῃ ἐν αἰσιωτάτῃ νομίζων πῃ γε τ σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τὸς ἰσοημέρους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. ἐκ γὰρ ἂν ἐκ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τῦ συγγράμματος διπλῆν. τὸ μὲ εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κ' ψυχὴν, ἔτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παραμένει.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. Bt.* ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid.* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιος vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυιντίλιος habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυιντίλλος] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Iscr.* ad Demon. observat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δλοτόκῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβολεῖν] *Divinando adsequi.* De qua signif. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ Ζεὺς] *Homer.* Il. A. 63. — καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τ τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαιν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhusius* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Dissert. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐκδικότερον & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδών, quod & ἐκ ποδῶν scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *prius quam, antequam, quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὁτιμάλιστα & ὁτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τρεῖς ἀφικέσθαι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀφικέσθαι λέγει. πιθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ δίαιτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ἐπὶ μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ὡς δή τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ὡς δὴ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J.F.R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J.F.R.*

34. Ἐξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἐξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XL. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J.H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum*, *Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J.H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Tretz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinbeilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J.F.R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ & Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μοιρῶν, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J.H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J.H. Majus.* *J.F.R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J.F.R.*

50. Ἔθνη ἄλλα μακρόβια.] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρώτατον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώταλα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τῆς μακρᾶς γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ ἀφθίτῳ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ [c] ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἄθωτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶν ἱστορεῖ, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τοιούτου δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλίγιστον ἀφθαρσίας χρόνον. οἱ μὲν ἀφ' ἑνὸς γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ ἀφ' ἑνὸς δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἀμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παρέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρο-

βίοις

c "Εθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *Aldi.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Θησαυροὶ δὲ παρ' αὐτοῖς ἑκατὸν ἔτων ἕως ἑξήκοντα, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακροβία. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἄθωτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἄθωτας, legendum Ἄθως. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως· τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἄθως τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίαν. quod & ſibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Aegyptum deductae.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτόν γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην τὴν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοή-

ogaevos fuiſſe viros, exercitationibus convenientibus, & aptiſſima ad ſanitatem victus ratione uſos.

7. Diſtribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii faſtigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni auguſtique Imperatoris noſtri Fortuna in ſupremum ordinem evecto, maximum beneficium ſuo terrarum orbi tribuit). Sic enim reſpiciens tu quoque ad longaevorum ſimiles habitus ac fortunas, senectutem ſanam longamque ſperaveris facilius; ſimulque aemulatus eos, longiſſimam pariter atque ſaluberrimam tibi vitam *eadem ſervata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa feliciſſimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, ſupra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *At.* *b* Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. *c* Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ poſtea poſito. Non addicunt libri.

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mſſ. τὴν πρώτην hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noſter innuit, qui aut regio ſanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἄνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Periz.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic ſermo eſt, annos LIX. cum haec ſcriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Caſſius* erit ſtrenuus ſub M. Antonino Philoſopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipſum Commodum reveritum fuiſſe. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* ſcripta ſunt, quem divellit ab Imperatore Noſter, ejusque favore ad ſupremam dignitatem evectum fuiſſe ſcribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* ſuo inſeruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτη, vertoque εὐσεβεστάτην τύχην, *benigniſſimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheoſin p. 286. f. Niſi potius legend. ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέστατον ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη eſt periphraſis pro *imperator fortunatiſſimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lectt. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid ſi ſolo καὶ tranſpoſito ſanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλου] Poteſt fieri ut hoc nomen ſpeciatim ad *Antoninum Pium* reſpiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphraſin eſſe dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Auguſtus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, poteſt quidem locum habere illa itidem uſitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipſo Imperatore poni conſtat; ſed neque eſt, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, reſpondere Auguſto, non eſt dubitandum. Nempe non verſamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, ſervant etiam certa nomina: ſed in Sophiſta, quem alias quoque multum ſibi indulgere in his novimus, qui ἁρμοστὴν dicat Praeſidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, ſed Romanis Graeca ſtudeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Æmil.* in not. Mſſ. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum geſſit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

κοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ὢν ἐπὶ Κύμης ἀμφοτέρων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακότα βιῶσαι.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenère, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. Ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀφθάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸ πάσης

[d] Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶναι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paulus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruſo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἐκ.] Exeidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

ſ. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancisius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — τύχας] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίᾳ τροφῇ, item γυναικῶν σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸ πάσης γῆς, καὶ θαλάττης διεπόντου, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ αἰκυμβίᾳ βασιλεύουσα ἤδη, καὶ γηροῦσα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότῃ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτῆ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μύθῳ τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς, συν-

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

10. Arganthonius ergo Tartessiorum rex quinquaginta & centum annos vixisse dicitur, ut volunt Herodotus historicus, & poëta Anacreon. Verum ista quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum esset* annorum quinque & nonaginta, mortuus est, sicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracusanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum septuaginta annos regnasset, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησίων] Ταρτησίων Edd. priores. b Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλισιανὸς Edd. priores. c Ἀντέας] Ἀτέας *J.* sola, & marg. *A1.* quod verum credo.

sitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχὰς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τῇ δεσπότῃ αἰῶνος. Ceterum phrasis λιπαρὸν γῆρας Homerica est, quam illustrat *Eustath.* ad Odyss. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότῃ] *M. Aurelium* jam senem, paucos ante mortem annos, cum ad sexagesimum vix pervenisse tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτῆ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui sic passim vocatur ab Historicis, *Polyb.* VI. 48. *Zosim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Christianis sub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noster paullo ante: τὸν αὐτοκράτορα οἰκουμένης. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philos. sub cujus imperio extremo scripsisse videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impressis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic scribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipsa Tartesso fuse differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Castillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impressis hodiernis ait vixisse. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexisse ait, cum ad imperium sexaginta annos natus accessisset. Cujus rei certos esse auctores ait. Asinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Testes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non historicis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum est. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77, B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Asin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipsum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad עֶרֶךְ עַנְתָּא, quod sonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adscripsit *Benner.* Trecentos ei affingit *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Justin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non nisi 72. annos vixisse contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurs.* Biblioth. Att. T. X. Thesaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noster iterum infra, & *Schol.* ad Asin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromeni in Sicilia natus, scripsit Athenis, *Plut.* de exsilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de sublim. S. IV. Consule & *Voss.* & *Meurs.* ad *Hesych.* Milesc. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonagesimo obiisse anno testatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλλισιανὸς] Mendum est in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

μαχόμενον πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1. G. V2.* & *J.* Ὀδρύσων reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνήρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐνενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐστι. ὕστερος γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiae. *Voſſius* Καλαττιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλλισιανὸς. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττάκυρα. *M. du S.*

23. Ἀτίας] Ἀτίας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legend. credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀττίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶν ἐπὶ τὸ πέμπτον. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐτ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῆς Ὀδρύσου ἀρχαίου τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Perix.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere Φαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος — μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτὸς φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαρακοστὸν καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τῷ τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιός] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Διδέξατο] Διδέξατο male P. e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: *βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτέρος δὲ, πρ.*

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν Διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιός] Scias, Medium notari Lariſſaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηδὲν σπάσας. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. τὸ δύο βιβλίους. & 55. τρισὶν ἢ τέτρασιν ἢ δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πληρωμάτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐνῆς ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ ἔτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixissem quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ πλέον διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατίστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προϊόντων δὲ ὀλίγον τὸν ἐπὶ Καρύστου ἀφὸ τῆς ἠιόνος. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προϊόντων δὲ ὀλίγον τὸν ἐπὶ Κορύστου ἀφὸ τῆς ἠιόνος. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγων* occurrit, & reticetur ὁδὸν, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγων* cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη *φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελυθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod ἐκρέμασε, ostendit *J. H Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat ἐκρέμασε, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi.* *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ϗ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, ϗ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀχθεσθείς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθείς, ἐφ' οὗ Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ ϗ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων ϗ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεύς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαραχηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία ϗ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γωσθρου *J.* cum *Pa.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque noratu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lect. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. l. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Πρ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum fefe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Memineruntur *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Perizon.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραξ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σωσροχλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖοι, λαὸς τίνες. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἡ μοιχείαν ἐπὶ Μήδους &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαίους ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαγαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαγαυράκους, qui *in Sarmatis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

fithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ[ῶ]ν ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκολλ[ο]ς ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακ[ο]ς, καὶ τῆς κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήρα[ι]ος δὲ ὁ μετὰ Ὑσπασίνην τρίτ[ο]ς βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζ[ο]ς δὲ ὁ μετὰ [f] Τήραιον ἕβδομ[ο]ς βασιλεύσας Χάρακ[ο]ς, ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐπε-

c Λεύκολλ[ο]ς] Λεύκολλ[ο]ς *Fl.* Λούκολλ[ο]ς *Fr.* Nil mut. cett. d Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνῳ rursus P. Recte cett. Ὑσπ——. e Τήραι[ο]ς] Τήραι[ο]ς male *Amst.* f Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B*1. *P. S. H.* Τήραιον *Fl.* Γήραιον *J. Ald. V*2.

12. Καλαχθεὶς] Καταδυχθεὶς. *V.* Καλαστεύσας C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν & Ἀριάκων, vel uno nomine Χαρακηνῶν. Vel, ut *Steinbeil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio*. Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ—— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographiam nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagne* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὁ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Differt. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus*. De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζ[ο]ς] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσινισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, ἐπὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων οὐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προστιθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅπερ ἐστὶ ἑαυτῷ ἡλικίας [b] Ὀμανῶν ἐστὶ δενδροφόρου βασιλεύσας, πενταεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in tufera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὀμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρ῟] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. *ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὸν μάχιμον Σκριβ.* &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe *τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, pauſſatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισ῟ δὲ, ὡς φησὶν Ἰσίδωρ῟] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὀμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alio jui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὀμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὀμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὀμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Guiet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ους non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἴχνεσι] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦ, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσα-

omnino literarum cultores, qui curam & ipsi sui ipsorum *exquisitiorem* habent, ad longam senectutem pervenere; scribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati sunt, & primos quidem Philosophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor supra centum, abstinens a cibo vitam finiit. Xenophilus musicus, eminens, ut ait Aristoxenus, philosophia Pythagorae, supra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de septem illis qui sapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philosophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἑαυτοῖς ποιούμενοι, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τοὺς ἱστορουμένους, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὡς φησιν Ἀριστόξενος, πρεσβεύων τὴν Πυθαγόρου φιλοσοφίαν, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν λεγομένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

ε Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορουμένους] Audis profitentem se dicturum de philosophis *Longaevis* ἱστορουμένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex historia jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centesimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano scriberentur, fuisse existimo. *M. du S.*

Ἱστορουμένους] Ἱστορούμε— scripsi. *Solan.* nescio num casu an de industria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδ.] Qui omnia ridebat, quemque Noster vicissim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20 & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus absque dubio scriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum insania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philos. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ϛ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama est apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum esse in numeris, ubi ϙϑ', pro ϙδ', legitur, monuit *Meursius*, qui observat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum secundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ϛ ἑκατὸν] Et quidem sine ullo corporis incommodo: quod solitarium esse, & id solitarium repertu exemplum, ait *Plin. AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ϛ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Aristoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tusc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illustrandae miror non esse additum scriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recensetur. p. Ed. *Kuest.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidensem dixisset. Quin ipse Pythagoras CIV. annos vixisse traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ἀριστόξενος] Musicus & historicus, de quo, ut alios taceam, videndus est *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meursii* consule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum testimoniis disserit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conspirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Socrates nonagesimo ad plures eum abiisse volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigisse annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de istis sapientibus dubitasse videtur Noster. Nec paria de numero, nomine atque illorum traduat auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. s. *Larraeus* in hist. VII. Graec. sapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Consentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Persaeum existimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ϛ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoscit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid Εἰσερχόμενον] Aliquantulum discrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e schola enim prodeunti id accidisse, ait, exclamasseque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μιμνήσκει; sed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, nisi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ' ἐκκλησίαν, καὶ προσκλαίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, καὶ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τὸν βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, καὶ διάδοχος, ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, καὶ πράξας περὶ ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τὸν βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐνενήκοντα ἕν. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ὁ πρὸς Τίγρι, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleucienſis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φόμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Φυφάκιον, *φάμα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἐκοντὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξέλιπεν. *V.*
62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ τῷ Σελεύκεια καὶ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Φάμα] Φόμα edita. Emendavit *M. du S.*
† Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐτῶν] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτερῶντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τὸν βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alcipha.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίον, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀφθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis νϑ pro ϙβ. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt. AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienſi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϵ ἐνιαυτ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus, octo & octoginta: Poſidonius Apameenſis Syriae, lege autem Rhodius, Philoſophus, & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta: Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἡ Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα.

21. Plato Divinus, unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis, Stoicus, qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit, a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas, duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt, cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus, tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor, annos duo & nonaginta: Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκυφίσθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιοὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγρα-

φέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam, quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελλέα.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas*, vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro, ex Apamea, ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam, & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus, Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Perizon.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres, *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius*, & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant, ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 78. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσοχρόνιος vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit, qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οθ'. ſcrib. ϱθ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum*, qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

Φέων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατόν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

a Σύριος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὃν ἐν Περιπάτῳ δι' ἰτιλιύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ τοῖς χρονικοῖς διδίλωκεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur: οἱ λοιπὸν ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν δύο ἀναγραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ὢν ταῖς στρατείαις ἀνατλάσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ὢν πολίμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ὢν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G. Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεύς] Omnino ſcribendum Κασανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil re-

pu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὧν πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ὅτι τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἐξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ὄντι δὲ ἐτῶν δὲ ἐνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ πρὸς Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* c Γήρως] Γήρως *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστάνδρων ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baf.* ac saepe alibi. Licet Καστάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H.Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviisse annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniisse ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ἑκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adsignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἐξ.] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur πανηγυρικὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* diserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *velusti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπέθανε — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H.Majus.*

ποτνιώμην, † Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

ᾗ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῷ Καίσαρι Σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, ᾗ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ἀφ' οὗ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὰς

voce Euripidis verſiculum protulit, quem ad ſe referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque ſubjeciſſet, ſervituram eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμην] Ἀνιώμην, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνασθήσεως ἐπιτιῶν. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλυκαρῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελείας ῥητορικῆς. Vid. *Suid.* *Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Setadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθλὸς γηραιὸς Σοφόκλεις, ἀνὴρ ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε ἐ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quae Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους οὐ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς τὸ δρᾶμα τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμι. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παρηγνώκει. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta septem supra nonaginta annis vixit, cumque versus finem vitae Pytinen docuisset, vicisseque, non ita multo post obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus septem & nonaginta annos natus, decumbebat quiescens. in lectulo. Cum vero videret asinum paratas sibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque servo cum multo *itidem* confertoque risu imperat, ut asino etiam merum sorbendum addat: atque ipsum per risum intercluso spiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus septem & nonaginta annos dicitur vixisse.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ῀ μὴ ὑφθαυμάσαι, καλαφηφίσαλο δὲ τῦ υἱῦ αὐτῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τῦ βίυ διδάξας τ῀ Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὴ 'δὲν κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὴ εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τ῀ οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτυ ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τ῀ κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγε῀ βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τ῀ μελῶν ποιητὴς, ἑξήκοντα ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* c Ἑπτὰ] Τέσσαρα *El.* d Παρεσκευασμένα] Sic *B1.* & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ries est. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen sumtum illud est ex hominum doctorum sermonibus. Utitur eo Noster in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hist.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurs.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, tempe XCVI. sed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixisse annos XCIV. *Suid.* ait, & risu suffocatum obiisse, & mortuum in lectulo jacentem fuisse repertum. Posterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In scena certantem clausisse diem ultimum refert *Plut.* tractatu an seni sit gerenda Resp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ Παρασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Basileensis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptissime omnes, praeter *B.* habere Θεασα— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at si integra augmenti syllaba abjecta fuisset, nihil mutassem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτυ] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non assequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Testimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemissa. *Val. Max.* eodem, quo Noster, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenset & *Meurs.* ad *Hellad.* Chrestom. col. 973. seqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque testimonia de numero annor. morteque ejus, congessit praeitantiss. *J. Barnes.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη speciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ἔτ' ἂν καλλαγάθλω, ἔστε τις ὦ μοῦσα ἐποίησεν, ἀλλ' ὁδὶ ὦ μέλει ᾠδὴ Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος ὦ τ῀ λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήϊον, carmen est Anacreonticum, sive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Misopog. ipso exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαριεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo supra Noster Sect. IX. p. 26. ipsum Anacreontem & statim adpellat Stesichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta; & Stesichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus supra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratosthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum solum, sed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philosophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixisse narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiserim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille sanctissime, alio libello indicabimus.

PA-

[a] Ταὐτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν significatu Cl. *Perizon.* ad *Aeliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurs.* ad *Hesych.* Milesc. p. 193. seqq. *Voss.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuisse docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipse Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Eusebius* inconstans esse videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogesimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina descendit, *Val. Max.* VIII. 7. teste. Attigisse annum LXXXIX. scribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae post Zenodotum, unde & *Beta* audit, sive *secundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda suppeditat *J. de la Faye.* *Andreas Alciat.* Hist. med. col. 51. narrat se *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidisse* CXVI. *annos agentem, non integris solum sensibus, sed & tam vegetum, ut ferocem quadrupedi soleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam universa illa regio*, inquit, *testis est.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militasse dicitur, & CCCLX. annos vixisse, anno Chr. 1139. obiisse traditur. Addi meretur qui hoc ipso mense Febr. (dum moras hasce tandem aliquando edendas relego, decessit an. MDCCXXIII.) *Joh. Ernestus Scholtz* eques, qui olim sub Carolo Gustavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Risvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque prospera usus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec scribo, veniebat & remeabat, ut sacris interesset more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & stipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Censorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expositorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipsum elogio ornari constabit evolventibus testimonia, quae virorum doctissimus — insignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. seq. plena manu collecta submisstrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipse enim Lycurg. *Strabone* teste X. 464. cum *Homero* in Chio insula congressus est, ejus certe poëmata descripsit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. post init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, secundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiisse ea aetate, *qua & vivere & quiescere volentibus maturum est.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter usurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Kittersh.* ad Salv. Massil. p. 262. & in Sacr. lectt. I. c. 1. p. 5. ac *Brisson.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸς etiam significare *sanctum*, hic probat Cl. *Majus* ex Inscript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi posse: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδέν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ σέρ-10γουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων τοῦ τε καὶ τοῦ θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος. 15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μείρια τέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τι-20μᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *J.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *J.* d Πατρίδας] Πατρίδα *J.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ πατρὶς ἀνασπάστον οὐ ἰσφάλτῳ δοκῶ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Exc.* c. 1. *J. F. R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. J. F. R.*

Ibid. Κωτιάλα] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίαλλα ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωτίαλλα, ut Πέριαλλα ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2 p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J. H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. dn S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huet.* in praep. Evang. prop. IV. 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *J. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *J. F. R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ σέργουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ σέργω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα σέργουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *J. F. R.*

ἀφθαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅταν γὰρ νέος καλὸς καγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅταν πατὴρ καλαμείλησας τὸν παιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα Φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, ὁ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· ὁδὶ γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα μᾶλλον, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτοὶ ἡγεμόνες κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτοῖς ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πεφωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F.G.*

71. Διὰ τὸ πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τι ἐκ βίας, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἧς ἡ πληγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τούτου ἐκ πολλοῦ ῥεῦσι. i. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

ἑορταὶ, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γῶν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκας ἀφικόμεν ἱερυργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας ἀπὸ τ πατρίδ· ὡς γ τοῦτο τ θεὸν, εἰ γ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ὧν ἑκάστῳ νομίζεαι πατρῷον, διὰ τ πρώτιμ ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· γ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ὅπ χώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, γ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ὧν ἐχέτω γ τούτων τ παιδευμάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ὁ γ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τ πατρίδ, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα γ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ γ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεαι. κακώσεως μ γ γονέων εἰσὶ νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὸν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδίδοναι, γ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὠφθη

[c] Πρῶτα] Πρῶτον Fl. [d] Τῆς πατρίδ] Τὴν πατρίδα Fl. [e] Ἀπονέμοι] Ἀποίμοι Fl.

rum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ. *Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Observatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J. F. R.*

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενόμενος, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τὴν πατρίδα· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τἆλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ τῆς ξενιτείας καὶ τοὺς τὴν ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ὀπτεύσοντας τὰ αὐτοῦ καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύδει λαβεῖν τὴν πατρίδα, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. πρόθυμα μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τῆς φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθος ὁ τῆς πατρίδος. ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καλαλῦσαι τὸν βίον ὅπῃ τὴν πατρίδα, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα προκατάθηται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τῶν πατρώων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μὴ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Dial. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰτίᾳ, χρήσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ καὶ — ἀνειμένους — ἱπποβόσκοις] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, amplissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένους] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες, καὶ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπερορᾶν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερορᾶν est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱπποτρόφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱπποτρόφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, συμνομώντας πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud καὶ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦντες legas ἐπαινοῦντας. Nam καὶ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen, patriae laudum non obliviscuntur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ τὸ εὐνοίας τὸ πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαυλαχῆ τοῦ ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὸ χρεὼν, τό γε ὑπὲρ τὴς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς πανοδαποῖς [c] διειλημμένους, καὶ αὐτοὶ τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ὀπιλανθάνονται· τὸ δὲ ἱππόβοτον ὑποφρίττοντες, καὶ κυροτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσήσεται, προτιμῶν τὸν ὑπὲρ τὴς πατρίδος τάφον· καὶ ἓν τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τῶν παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι πᾶσιν ἡ πατρὶς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχῆ νόμοι

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαυλαχῆ] Ἀπαυλαχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo oppositа pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Lmg. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντως. *Persuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J.F.R.*

37. Καὶ κυροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M.du S.*

Καὶ κυροτρόφον ὑποφρίττοντες] Legendum τὸν κυροτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποβότῳ & κυροτρόφῳ illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κυροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M.du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀφειμένοι κότε τῷ κίσμῳ, οἷα φύκιά τινα ἀνάλιοι πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γυρὸν, ὃ τὴν ἀλήθειας ἐν τῆς οἰκουμένης πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸν ὄντως ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τὸν καπνόν. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M.du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτῳ ὑπεβεβλήκοτας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ στρατηγοῦντες ἕτερος, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τοῦτο μέγιστόν ἐστι τῶν παραμυθημάτων τοῖς παρατασσομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλοι. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸ δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ [d] πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ ἀμμοχαυμένη, ἔρημος ὅτι πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδίον ἅπασα, οὐ χλόην, οὐ πόαν, οὐ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεχὴς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ὅτι ἀπὸ ταύτης. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ συνεχομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ἐκζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

1 Quae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena servidissima, inviam omnino regionem reddit.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐτελὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῆς male J. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πεδίον] Πεδίον W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, ὑβρὶς, scil. ἐστὶ, ἢ τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. J. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προτελεῖται περὶ τῶν διψάδων. Th. M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen fusp[ec]tum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. J. F. R.

19. Ὑπαίθα τὸν θεὸν] Nota phrasin poëticam: ὑπὸ μὲν ὁ Ζεὺς &c. F. G.

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τὰ Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος διάκαυστος. M. du S.

37. Ἀκτῶ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε δ' οὖν ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τ' θεὸν τηνικαῦτα, ὁπότε τὸ πολὺ τῦ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτιοθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τ' μεγάλων [i] καμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὀπὶ πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἄφ' ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δικτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετ' ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τ' ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τ' χώραν, ὑπερζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τ' ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τ' νοτίδα προσπεπηγυῖαν· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τ' γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τ' ἰὸν ἄμαχα, ὀπηνέμητα τ' γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσθὲν *F.* & marg. *Al.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Guiet.* *i* Καμαιπετῶν] Καμαιτούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὸ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥστε γὰρ τὶς τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μᾶλλον κατόπιτας ἐ ἐκδιδῶσιν· τοῦ δὲ θερμοῦ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναπαφθὸν τὸ ὂν ἐφ' ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πῆς ἐλίγου αὐτῆ μᾶ ἡ ὑγρότης ἐλαττουμένη ἀπαφύζειν ὑπενδίδωσιν, ὡς ἂν τρέφοντα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ἀσπερεῖ παραθραύεται καὶ διαπεμάζων ποιεῖ ἐ αὐτὸ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκῶ. ἄτοπον γ' ἂν ἦν παρατηρῆσαι τ' τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῦσι — διαπεπηγυῖαν] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſlueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ἐμβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπίγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπετόμενα, ὄχ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim submersi, nido in arenae recessibus defosso; alii in summo versantur, bufones, & aspides, & viperae, & ceraſtae, & buprestae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & scorpionum genus duplex, terrestre alterum, pedestre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales sunt locustis, & cicadis & vespertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem accessu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινόταλον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ δίψας ἐστὶν, ὄφις ὑπὸ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸ ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονῶν, καὶ καταπρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶσι

4. Bestiarum vero, quas ea nutrit arena, importunissima est dipsas, serpens non ita magnus, viperae similis, morsu violento, veneno crasso, immedicabiles statim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morsi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa est affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβαινα W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Saulii*, Ἰκτῖσι Fdd. & M. d Ἐπιπετόμενα] Bene S. Ἐπιπταμένα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλίκτους W. sed supra est ἡ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ Fl.

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμῳ] Credo, hic est ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exustis atque indiscretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quasi postliminio mutatum nuper nolim. Est omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀσίτων dicas, posteriore parte compositi, quasi *piatorem arenae*, nimis generale est, & omnibus commune harum regionum serpentibus. *J.M.G.*

50. Βυπρήστεις] Βύπρηστις est animalculum ex cantharidum genere, sic dictum, quod in herba a bubus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum est ἰκτῖδας seu viverras absurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι, *locustis & cicadis*, quod miror vidisse neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. script. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen est; non potest profecto hic locum habere. *Bochart.* summi sane viri, ἀκρῖσι, nimis a scriptura & sono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Vespertilioni membranaceae pinnae sunt.* Sed scilicet conferendus etiam est alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα sunt) *fragilibus insecta, humentibus hirundines in mari, siccis inter tecta vespertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *pisces* alii plures volant & ipsi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πίπτονται ἰχθύες ὅταν διΐσωσι, καὶ ἐξάλλονται θαλάττης, καί τι τοιοῦτόν ἐστι οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita sint, puto Lucianum dedisse τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι & νυκτερίσι. Corruptio contigisse potuit inter dictantem, qui adspiratas tenuius justo pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adspiratas, & υ pronuntia exilius, ut solent Jotacistae, & pro ἰχθῦσι existet ἰκτῖσι. Ita in Ἔκφρ. VII. post med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuisse, non sine caussa suspicatur V. C. *Jensius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam nostram seq. *J.F.R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino nostrum supra *Mus.* C. 1. *Kust.*) In omnibus Impr. & ipso M. legebatur ἰκτῖσι. *M du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & consuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non possim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι ὡς εἰς ὑποχολήν· ἢ τὸ ὡς διδοξότατον, ὅσῳ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. ἢ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνει αὐτοῖς. ὅθ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἂν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν ὡς διάχρης, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καλασβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον· μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην ποτὲ τὸν Λιβύης τὸ διάπαν, εὖ ποιῶν. Ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ σήλης ἀνεγιγνώσκειν, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, ὡς τὸ μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

h Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδιαψιλαδόμενον marg. *A*1. L. & G. Vulgatum servant Edd. & M. *i* Ὃς] Sic Edd. omn. Ill. M. omiss. sed ὃς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 7. dicente ταχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ὄντα παχὺν] Etsi c. seq. παχὺν τὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαίῳ, & νόσῳ, inter quae παχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* π. jam dederit. *J.F.R.*

64. Πίνουσαι ποσοῖ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, παχὺν τὸν ὄντα, ἔπειτα διυδρόμενον τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madefacit, celeriter movetur, humidius, ut vero simile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα διυδρόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδιαψιλαδόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδιαψιλεύειν est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ σήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλατὺ τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσοῖς habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσοῖς adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· ὑ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ὡς φασὶ τὴν νιόβην, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσμάτι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τῆς ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μυθώ τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς οἶμαι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, τὴν δι᾽ψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειρᾶσθαι τοῦ ποδὸς, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τὰ στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τῷ ἐπιγράμματι, ὡς χεῖρον δὲ καὶ αὐτὰ εἰπεῖν,

Τοῖα παθὼν, οἶμαι, καὶ Τάνταλος αἰνῶς ἰῶ
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δίψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ θηρῶντες, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενοῦσθαι, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,
Tantale, vexavit te sine fine sitis.
Tale olim, proles Danai numerosa, replere
Frustrato te hausta vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam utuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *Ar.* b Δῆθεν] Δὴ marg. *A1.* c Δὲ] Δὴ W. d Περιεσπειρᾶσθαι] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περισπειράσθαι *Fl.* e Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* g Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οἱ δ᾽ ἴδιαι] I. e. ἴξιδιαι, *licere.* *F.G.*

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένον, & supra *Philopss.* c. 22. ἐσπειραμένον. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *J.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὸν δ᾽ πίθον οὐκ ἀναπλήσειν ἀναντλοῦσας (sed exstitit puto in Ms. ἀναντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jens.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies,

quod mem arena illorum solum est. Si vero satis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum sufficiat, pileus est.

8. Ibi ergo insidiantur apud ova Dipsades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miserum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta sunt, ut bibat semper, & magis sitiat, & nunquam satietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adversus Nicandrum Poëtam studio a me dicta sunt, neque uti vos cognosceretis, non nihil me curae in discendis serpentium Libycorum ingeniis posuisse. Ista enim Medicorum magis laus fuerit, quibus scire talia necesse est, ut etiam depellere illa ex arte possint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praesidem *Jovem rogo*, nolite offendi transsumta a bestiis imagine, similiter erga vos affectus, atque illi a dipsade morsi ad potum affecti sunt. Quo frequentius enim prodeo in conspectum vestrum, tanto magis ejus rei sum cupidus, sitisque me urit, quae reprimi nullo modo potest, nec unquam illo satiari potu mihi posse videor. Nec injuria.

οὐ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν, διὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνονται δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες παρὰ τὰ ὠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεί, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα οὐ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελές γεγένηταί μοι, [h] φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μετὰ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ἐπὶ πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄσχετον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. ποῦ γὰρ ἂν οὕτω διει-

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. i Φιλίου] Restitui ex L. G. & *V2*. Φειδίου Edd. cett. & M. male. k Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχεράνητε male *V1*. & 2. l Ἄσχετον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπετον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶεν τοιαῦτα, καὶ οὐ ψευδὲς τὸ λεγόμενον. M.
31. Φύσεις] Δύναται * καὶ οὕτως εἶναι, ἵν' ᾖ οὕτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γεγένηταί μοι. δυσχεράνητε δέ. M.
41. Ἄχετον] Ἄσπετον habent C. Γρ. ἄσχετον. G.

* Quae his unciunlis inclusa sunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid sibi velint satis assequor. *M du S.*
Pro priore οὕτως legit φύσιν. *J. J. Wetsten.*

ties. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per istum statuarium juravit? Mss. optime & certissime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praesidem. Ostensurus magnitudinem sui erga eos studii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, se illorum majore indies flagrare studio, quo saepius eos videat, eo saepius videre desideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης est similitudo a feris sumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mss. Gr. L. & *Veneta* secunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, nisi quod in *J.* est Φειλίου. *M. du S.*

2. Ἡσίο-

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφορεῦμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῇ κεφαλῇ· εἴη μόνον μὴ ὀπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ὀπῤῥέοντα, μηδὲ κυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψης γε ἕνεκα τοῦμοῦ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. καὶ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρου οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me hausto, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο ἅμα Μουσῶν λαβεῖν μετὰ δάφνης αὐτός τε δείκνυσι ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γάρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἅμα τοῦτο λάβοις τὸ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

DISPUTATIO CUM HESIODO.

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfecisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex *W.* Καταλιπεῖν *Edd.* ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τῶ Λυκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Paus.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus*. *M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύοις, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κεκυμμένα. *V.*

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θεσπεσίην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *abscondis* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγέμενος, ἄχρι χαὸς τ' πρώτων ἐκείνων, χάος, χαὶ γῆς, ϗ οὐρανοῦ, χαὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, ϗ πραϋνέσεις γεωργικάς· χαὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, ϗ ὅσα περὶ χαμρῶν δύσεως, ϗ ἀμήτου, ϗ πλοῦ, ϗ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, χαὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ πραγματολὺ, ϗ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τ ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ πραγματέδωκας, οὐδαμοῦ τ ποιήσεως ἢ τ Κάλχαντα, ἢ τ Τήλεφον, ἢ τ [b] Πολύϊδον, ἢ ϗ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ πραγμα Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, ϗ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γοῦν ἐψεύσω, εἰ ϗ πικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποσχομένων ὅσοι τ Μουσῶν ϗ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, ϗ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τ δωρεὰν, ϗ μελαδιδὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί μοί σοι ϗ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ πραγματέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὅν τινα χαιρόν ἄλλον ταμιευόμενος τ χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γοῦν οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολύϊδον] Πολυείδου W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ ejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπόθεσις τοῦ εἰς ὅττινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα ἀδιαλλὴ τ λόγου ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, τί χὴ ἀλλ' μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες τί χὴ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἶτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. V.

de Ὀψ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ὑ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὕτως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis secluso negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπου frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indocti*,

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο ὑποσχέσιν. λέγω δὲ τ' τῶν μελλόντων γνῶσιν. ἢ ταῦτα πρότερον αὐτῷ ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημένοι.

pollicitas, alterum quidem dediſſe; ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

Ταῦτα οὖν πῶς τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἂν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἑαῶν εἰσιν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μὲν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τ' ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τ' Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τ' τε εἰρημένων καὶ τ' παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βδάλλειν, καὶ τ' ἄλλων, ὅσα ποιμένων

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me confuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεχημένοι] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποχόμενοι *Pell.* b Πρέπον] Πρέποι W. c Ὑμῶν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῶν, male. d Ἴστε] Ἴσθι *B*1. Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βδάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βδελλεῖν τὸ * ἀμολγᾶν. *V.*

* Ἀμολγεῖν] Ἀμολγᾶν C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπον ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τ' Ἑρμῶν. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τύμβον ἠγάπα κατακωμωδίαν χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἑάων] *Heſiod.* Theog. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἑάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Φ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſis Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἰὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἑάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γάνυσθαι ὑδατίῳ ἡ λέξις (ἑάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τ' ἑοῦ, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῶν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὑμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus ſui, quam ἀπολογίας, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen.

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἶναι ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· ἐν ᾗ, οἶμαι, χρὴ μὴ τὸ ποιητοῦ ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν καθ' [f] ἑκάστην συλλαβὴν ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τοῦ ποιήσεως δρόμῳ παρρήσιον λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τοῦ μέτρου ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

e Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. f Τὴν] Omittit *Fl.* g Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων λῖπος, ἢ σκόλοπες, ἢ ἱστοξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. †τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους δὲ λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθησόμεθα. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκιδαλάμους] Exc. *G.* σκιδάλμους. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀνακ. c. 3. ubi ἀντιλογίαι ſcribitur. *Kuſtetus* ἀντιλογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παρμάρυσιν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραρυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo παραρρεῖν vel παραρρυῆν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παρρύσιν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἁμαρτεῖν & παραπεσεῖν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραρρυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ τῶν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμος & σκινδαλμοι· ſed σκινδάλμων κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ϗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σὺ, ὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνῃ, ἀλλὰ πολλοὶ ϗ ἄλλοι τὰ τῆ ὁμοτέχνῃ τῆ ἐμῆ Ὁμήρῳ καλακιζουσι, λεπτὰ ἅττα κομιδῇ, ϗ μάλιστα μικρὰ ἄπλα διεξιόντες.

Εἰ δὲ ϗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τ ὀρθοτάτῳ ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ ὗτος, τὰ ἔργα μου, ϗ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ϗ προφητικῶς προλεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τ γε ὀρθῶς ϗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ϗ τ παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ϗ τὸ,

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

ϗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόσεστι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὅν, ὦ θαυμασὲ Ἡσίοδε, ϗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ϗ ἐπαληθεύειν ἔοικας τ τ Μουσῶν [c] Ὀλίγιστοι, αὐτὸς ὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τ ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ὐ ταύτην τ μαντικὴν πρὸς σοῦ ϗ τῶν Μουσῶν [d] προσδοκῶμεν. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae. Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii *sunt*, *qui* Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet:*

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rusti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ὀλίγιστοι] Ἐπίστοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alii.* d Προσδοκῶμεν] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακιζουσι] Κιτῶσι *V.* Καλατίμωσε, καλακιτοῦσι. C.
82. Ἅττα] Τινά. ἢ ἄτινα. ἢ ὠδαπλήσια. ἢ ὀλίγα. *G.*
92. Φορμῷ] Φορμὸς, πρασκαλυμμένοι ἢ πλατὺν ἀγγεῖον ὰ φλοιοῦ, ὐ ᾗ εἰώθεσαν ἰχάδας κομίζειν. *G.*
98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ϵ κατὰ ποιμενικὴν εὐήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀφὲ τῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς ulitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Eos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ϗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἂν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ὅν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vatieinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἂν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν ὅν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ſtici; & optime nobis de illis rebus vaticinentur, ſi pluat Deus, florentes futuros eſſe manipulos: (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe, quin fames ſitim illorum conſequatur: nec oportere media aeſtate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fuſis fruſtra ſeminibus; neque metendum ſpicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devolaturas aves, omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium, & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

ε' ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, ϗ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲ τῦ Διὸς, εὐθαλὴς ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς ϛ Ἐπιλάδη, ϗ ζ διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ὐδεμία μηχανὴ μὴ ὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ διψει αὐτῶν. ϗ ὅτι ὐ μεσοῦντος Διὸς χρὴ σπεῖρειν, ἢ ὀδὲ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τ σπερμάτων· ὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τ στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τ καρπόν. ὐ μὴν ὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ϗ θεράποντα μαχέλλην ἔχοντα ὀπιφοροίη τ γῆς αὐτοῖς, καὶ ἁπτήσεσθαι τὰ ὄρνεα, ϗ προκαλεδεῖται τ ἄπασαν τῦ Διὸς ἐλπίδα.

Τὰ γὰρ τοιαῦτα προδιανέσεις μὲ, ϗ ὑποθήκας λέγων, ὀδὲ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀπεδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ϗ ὐδαμῆ ὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς η ἔσται ι αὐτῷ κ ἀποπεπνιγμένος, ϗ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τ Ἀπόλλωνος ὀργῆς τ αἰτίαν, ϗ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὰρ ἡ μαντική. ἐπεὶ ϗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, ὀδὲ

ε Ὑμῶν] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *J.* f Ἐπιλάδη] Λάδῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & *Fl.* cum cett. Διψήσουσιν W. h Ἔσαι] Recepi ex L. & W. in quo ἴσαι tamen ab altera manu, cum ἴσιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* k Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ἴσαι. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμοτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J. M. G.*

14. Κενὸν σῖτοῦ τ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τ στάχυν) τ καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus, inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob moliitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J. M. G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἴσιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ϗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, ὀδὲ ἂν φθόνος κἀμὲ μάστιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixeris?* Eſt enim praeterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino haec vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa ὀδὲ ἂν φθόνος ϗ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante*

οὐκ ἂν φθάνοι καμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, ἢ προθεσπιῶ, ἢ ἄνευ Καστᾶλίας, ἢ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῆς κρύους δεινοτῆ τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὑ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· ἢ τὸ ἔτι γε τούτου μαλλικώτερον, ὅτι ἢ θέρμη μὴ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, ἢ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας ἢ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως οὐδὲ δεκτέον ἄξιον, ὡς ὐδὲν [a] ἤδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, ὐ πάνυ ὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. ὐ γὰρ ἂν τὰ μὲ ἐπετέλεσε τῶν [b] ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, superveniet, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἤδεισθα W. & *Fl.* b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχνούμενον W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπόρτης. *V.*

ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Sympoſio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐκείνων ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* F.G.

44. Ἤδεις] In W. & *Fl.* ᾔδεισθα. quod obſervatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pauſaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι ὡς μαλλικὴν Ἡσίοδος διδαχθεὶς ὑπὸ Ἀκαριάνων ἢ ἔστιν ἔπη μαλλικὰ, ὁπόσα τε ἐπιλεξάμεθα ἢ ἡμεῖς, ἢ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuiſſes, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι] Ἀφὲ τοῦτο ἄτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀφὲ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παριέναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἄτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀφὲ τί ἄτω φιλοθεάμων σύγε ἐς ἄοκνος τὰ τοιαῦτα; F.G.

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, noſtra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει ἐς ποιεῖν] Etsi commode abesse potest ἢ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Noſtrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ἄτ' ἂν συνίῃ ποτὲ ὅ, τι ἢ λέγει. Ibid. c. 20. f. εἶδα ὅ, τι ἢ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Paſt.* III. 106. ἢ ἐζήτουν ἢ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δίδους ἐγχυτὴν — ᾧ τάχα ἂν ἢ ἐπιδῴην. Et alia quae Cl. *Hemſterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi ἢ τὰ θεῖα ἀμφοτέρως ἢ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμᾶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρήσαι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ ἢ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἵπετο μετ' ἐμοῦ] Phrasis *Aristophanis* Pl. 824. Ἕπου μοι' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι. *sequere me, non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

Λ Υ Κ.

ΟΥχ [a] ἐγὼ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἔωλον νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θέαμά τι τ῀ θαυμαζομένων Τιμόλαον λαθάθοι, καὶν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέουσα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; ὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. Τ Ι Μ. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὕττως ἐφορμεῖσθαι ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τ῀ Πειραιᾶ κεχαλαπεπλευκέναι, μίαν τ῀ ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλαγηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τ῀ θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τ῀ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὴν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· ἐμὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις τὴν χεῖρα ἐπὶ τ῀ ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγὼ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J.* B. P. H. b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl.* Bt. P. &c. Παριέναι *J.* cum V2. d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅπου *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπεσθαι. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μετ' ἐμοῦ, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῷ in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexicogr. ubi ἕπεσθαι μετὰ τινὸς pro τινὶ, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὡς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλλη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τῆς μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν ὄντα [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] θεωγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὁ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν ὁ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, γωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ πολυδακρύσαι οὐκ ἀγενές· ὅτῳ δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro lineo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

a Καλλελυθειμεν] Κατελυλύθαμεν O. b Οἶσθα] Οἶσθ' ὃν O. c Ἐκεῖνον θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνον O. d Μακρὰ] Μακρὰν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένον male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμον, οἶκον ἢ κοιτῶνα. V.

30. *Ἐνδεδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, sut & multis aliis, dedit. M. du S.

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Baif.* 140. M. du S.

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. J. F. R.

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeunte.* J. G.

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διαλ. c. 5. θεωγητὴς τῶν εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kust.*) vid. N. Δ. XX. ipso initio. M. du S.

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπόγειός μύσκιον, & ἀχρίμπτειν ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri:* itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐτυμ. M. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. J. M. G.

49. Συνεσπειραμένος] Conf. supra hoc Tom. ad *Dipsad.* c. 6. J. F. R.

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλαθεροι. De coma Athenienssium. M. du S.

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. F. G.

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet ᾗ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, ἀφ' ὧν τὸ εὐπρεπέστατον, ἔ πολὺς χρόνος ἐπιδῶ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, ᾗ χρυσῶν τεττίγων ἐν ὕρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν ἐς Ἰάονας τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὸ ἡ συνὴ κάτοχε. Quo in loco *Stephanus* ἐπίρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quando, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

45 ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξατο ὑπεσταλμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπότροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ῥόφῳ, καὶ τῷ ὑφ' Φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὰπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρα-
50 μένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἢ
55 οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὸς γέροντας, ἀναδησάμενος [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

4. [l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. h Παῖδες] Non est in *Fl.* i Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *F. V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. k Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. l ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συπεστειραμμένον] Συπεστραμμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἰδὲ πλέγματος τὸ τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καταλῆγον. *V.* (Εἰδὲ ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenientibus loquitur) τὸ εὐδαιμόνων, ἅμα τὸ ἀβροδίαιτον, ἐς πολὺς χρόνον ἐπεδὴ χιτῶνας τε λινοῦς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπανύ-

σαντὸ φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τὸ ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ὧν καὶ Ἴωνάς τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐτι πολὺ αὐτὰ ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, ὡς τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienstum coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλον] Crobylus crinium plexus in acumen delinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienstum *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκων ὑπὲρ οὖσα γαίης
Γηγενίης. ——.

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλον] Κρώβυλος seu κρωβύλος legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὠθούμεθα τὸν ἴσον ὄπιθεν ἕστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τοὺς βυρσῶν τὰς ἐπιβολάς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην ἀπὸ τῶν κάλων, εἶτα ὑπὸ τὴν κεραίαν ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τοὺς κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προίωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne sinistrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ τῶν * κάρια λεγόμενα ὠθοῦσι τοῖς ναυτικοῖς, ἃ ἡ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τὰ τοὺς διῤῥεῖς ἢ διφθέρας — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς (contra tela varia) ἀντεσφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt αἱ ἐπιβολαὶ vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στρατηγικῇ, non bellica: ille ἐπιβολὰς, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὰ ἐπιβολῆς & ἐμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροίακες non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἰάξ quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀγράφῳ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φεύγειν παρασεισαίλῳ, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρέχωμεν, ubi ἀποσοβῶμεν exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασείειν interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere, abire*, non infre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν ἢ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου καὶ ἀπὸ τῆς καλαστρώματος ἐς τὴν θυμίδα, ἢ βαθύταλον καὶ [c] τὴν ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἵαν δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μετέωρος ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ὀπίσω ἐμβεβλημένη, καὶ λιπρὸν δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρώρα ὑπεβέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, καὶ ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* [d] Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo προτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρώρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷς τὸν Δάφνιν ἀνατριβόμενον ἐπὶ τοῖς ὤμοις τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβοῦντα ἐγγυτάτω, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβοῦμαι Μένανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — θαῤῥαλέως ἀτίζομαι. Sed & σοβεῖται παῖς τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliaque de σεσοβῶσθαι κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἕλαγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto fit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum πηκτλίῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χοινίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπίχουσαι χρυσοῦς χηνίσκους. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῷρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re sen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τὸ ἱστίον τὸ [a] παράσειον πορφυροῦν, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ πρὸς τὴν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἐδόξει.

Καὶ τὸ τοῦ ναυτικοῦ πλῆθος γραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καὶ ἐκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιτρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ὤλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. TIM. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & supparum veli colore flammeo, & ante istaec ancorae, & versoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta sufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam senex, servabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Ostensus enim mihi est recalvaster aliquis, *caetera* crispus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima supra Proteum.

7. Audistis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adscript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abest καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τὸ ἱστὸν τὸ * παράσειον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, χάρακ· ἁρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

sententiae adversatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aeneia puppis*
Prima tenet, rostro Phrygios subjuncta leones;
Imminet Ida super profugis gratissima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τὸ ἱστίον παράσειον πορφυροῦν] Salmuriensis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli parasium flammeum.* Quid παράσειον Graecis, Latinis *parasium* sit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione rescribendum censeo τὸ ἱστίον καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit summa pars mali, per quam funes traducuntur teste *Servio.* Paullo post in hoc ipso dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθέσθαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam splendidam, Dioscurorum videlicet alterum, in carchesio consedisse.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, summam vero partem carchesium nominari.* De τῷ πτέρνᾳ & καρχησίου idem notavit Pollux, sed de carchesio addit, illud aliter etiam dici ἱλαστάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carchesia picta & minio illita, ut flammei essent splendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus insurgit, pinus rotunda, splendore sublimis, insignis, carchesio conspicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *splendore sublimis, insigni carchesio conspicua.* sed quid splendor facit ad sublimitatem? Puto legendum: *splendore sublimi insignis, carchesio conspicua.* h. e. qui malus in sublimitate, seu in cacumine splendet, conspicuum carchesium ferens. Catullus:

Lucida qua splendent summi carchesia mali.

J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adscripsit Cl. *Hemsterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiast. Thucydideum σημείοις interpretetur καλαγραφίαις τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, sed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari possit. *J. F. R.*

98. Ἰσὶς τὸ Θωράσιον] Nomen ignorabile nobis παράσειον, nescio an satis cognitum *Scheffero*, qui *Parasiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον est. Sed licet ipsum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obscura. Παράσειον ergo puto illud esse quod alias vocatur σιφάριον, supparum, velum minus, splendidi coloris, majori impositum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat solis navibus, ut haec est, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba consistit, & ex ipso genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim*

lis

xerit navem, quae illis inter navigandum accideriint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάρασθαι ὑπὸ πάνυ βιαίου πνεύματι, ἑβδομαίοις ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας ἀφικέσθαι τοῦ Αὐλῶνος· ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] ἀφικέσθαι μικρὸν ἐπισβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε [h] ἀποπλεύσας καὶ αὐτὸς Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὴν Λίβα, ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

e Ἔσωσεν] Ἔσωσαν O. Ἔσωζεν B1. & 2. f Δ'] Abeſt ab O. g Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. h Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum instravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* J, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσία τὸ παράστιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen.* Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Schefferum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράστιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae παρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῇ ἰσίᾳ παράστιον, nec facile dici ἰσία παρχήσιον, ſed ſolum παρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi παρχήσιον, niſi σὺν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράστιον, docet legendum τὸ παράστιον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*; verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ παρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non παρχήσιον, ſed παράστιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφεῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρωλοπίδῳ ἄν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ὑπὸ τοῦ Λυκιακοῦ θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ὑπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσβηγόμεναι τῷ κλύσμαλι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸ b κυμάλωγὴν, καὶ τὸ ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Ποst hoc enim evenire solet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipsum scissus promontorium, (sunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum sonitu frangitur: atque ipsi saepe scopulo magnitudine aequalis est.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸ οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὅπῃ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. ἐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὸν ὀρθὸν ἐκπεσόντας, διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ὑποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὸν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φὴς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his se etiam deprehensos nauclerus dicebat, cum nox adhuc esset & merae tenebrae. Sed ad ipsorum ploratum fractos *misericordia* Deos, cum ignem ostendisse de Lycia, ut oram illam agnoscerent, lucidamque stellam quandam, Dioscurorum alterum, insedidisse carchesio, ac direxisse navim sinistrorsum in mare, cum jam jam ferretur ad scopulum. Inde, cum recta via semel excidissent, transnavigato Aegeo, septuagesimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes sibi adversum Etesias cursu, in Piraeeum heri appulisse, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea superato, jam esse in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O.-& *Fl.* solemni scribarum errore. b Κυμαλωγὴν] Al. κυμηγωγὴν *Coll.* At Nostrae Edd. in vulgato consipirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omissa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *Al. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B. S.* In articulo autem masc. *Fl.* consentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαλωγὴν] Γραν. κυμηγωγήν. *G.*

24. Ἀπόξυροι] Conf. supra T. I. *Prometh.* sub init. ubi ἀποτομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemsterh.* non retulit in suum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι esse in *Rhet.* c. 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et supra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὸ Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod secuti sumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adscripsit esse ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. servavi, quod indicat *Casaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῶ Νηρέως ἁλ.] Mentem Luciani hic non satis assequor, aut cur Nereum hic adsciscat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. fit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισκ. c. 21. & πανθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοησώμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haesitavi ἐμβ. saltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic postulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Nostri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἢ δυχερείτε] Infra *Philopatr.* c. δυχερείεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? TIM. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, sinistrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inauditam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῦ Νηρέως ἡλικιώτλω, ὃς τοσῦτον ἀπεσφάλη τ ὁδῦ.

Ἀλλὰ τί τῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκείνός ἐϛι; TIM. Πάνυ μ ἂν Ἀδείμαντ© αὐτός. g ἐμβοήσωμεν ἂν· Ἀδείμανλε, σέ φημι τ h Μυῤῥινύσιον, τ i Στροβίχυ. LYK. k Δυοῖν θάτερον, ἢ δυχεραίνϛ καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωλαι· Ἀδείμαιτ© γάρ, οὐκ ἄλλ© τίς ἐϛι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, κ θοιμάτιον αὐτῦ, κ τὸ βάδισμα ἐκείνυ, κ ἐν χρῷ l ἡ κυρά. Ὀπιτείνωμεν δὲ ὅμως τ ῥᾴιπαίον, ὡς καλαλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῦ ἱματίυ λαβόμυοί σε ἐπιϛρέψωμεν, ὦ Ἀδείμανλε, οὐχ ὑπακύσεις ἡμῖν m ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ κ Φροντίζονλι ἔοικας ὅπου συννοίας τινὸς, ἢ μικρὸν ὑδ' εὐκαλαφρόνηϛον ῥᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπὸν, ἀλλά με ἀχμή τις ἔννοια μελαξὺ βαδίζονλα ὑπελθῦσα, ῥᾳδκῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς ῥὸς αὐτὸ ἅπανλι n τῷ λογισμῷ ἀποβλέπονλα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐϛὶ τ πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ o ϛέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν ῥὸς ὑμᾶς· ἴτω γὰρ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. h Μυῤῥινούσιον] Μυρτούσιον O. i Στρομβίχυ] Στρομμίχυ O. Στροβίχυ *Fl.* & *Fr.* k Δυοῖν] Δυοῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. l Ἡ] Omittit *H2.* m Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *F.* n Τῷ] Omittit O. o Στέγειν] Σέγ' ἂν male O. pro στεγῶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτυ ἔϛι© † τῷ τὰ μυϛήρια ἀμύητα ἰξειπεῖν. τῦτο ἔν αὐτοῦ ἀποκλείοντ©, ‡φησὶν ὡς οὐκ ἰξόν σοι ὑδὲν ῥὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥηλον, εἰ γε € ϛ ἀ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, ἐν ὀκινδύνῳ σοι τὰ ῥὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίϛαται, μεμνημίθα γὰρ € αὐτοῦ, κ τῦτο δὴ τὸ τ τραγῳδῶν ῥὸς οἰκεῖον χρὸν ἰρεῖς. *V.*

* Μόνον] Μόνυ antea edebatur, & mox *μυϛήρια* male pro *μυϛηρίων*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τῦ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ὀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivit, quum antè ederetur *ὀκινδυνῦσαι*. Sed pro *ἀ δεῖ* leg. *ἃ δεῖ*, & pro τὰ L. αὐτὰ. *J. F. R.*

ἐμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνός] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. ῥῳ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *F.* praefixum *ἐμ.* omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν —— ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλᾶν ῥὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρηνῶϊκα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mf. Ox. στεγ' ἂν, pro στεγῶν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

93. Καὶ-

γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμύητοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ δὴ φυσιᾶς καὶ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ παροχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ ἐς μέσον καταθεῖναι φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδείμαντον τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. Δημετρούντων γάρ μου τὸν ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιγαροῦν ἐνταῦθεν ἤδη ἐπαινῶν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτός, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me animorum magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μισθ-] Πεχ- O. & *Fl.* f Ἀποφ-ρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἀγρηγορούντων * εὐθυμία, εἴτε καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Εὐθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τὰ ἐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ̃ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ Ποικίλην τ̃ ποικίλην, τ̃ πρὸς τ̃ Ἰλισσὸν ἐκείνην τ̃ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ̃ ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ' τ̃ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ̃ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ἐρίφῳ τ̃ εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ̃ στρατηγὸν, ὅς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταποντιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατ' τ̃ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μὴ μυθήσομαί σε τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τοῦ Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχεις, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τούτου δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' οἷς Fl. h Ἤδη] Omittit O. i Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. k Τῷ] Omittit O. l Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. m Πλοῖα] Sic Fl. H. P. &c. Πλοῖα J. n Σιταγωγείτω] Sic O. Fl. Fr. P. aliaeque Συναγωγείτωσαν J. & marg. A1. o Εἰ καὶ] Sic Solan. non habent εἰ Edd. nec O. p Ὡς] Ὃς Fl.

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. J.G.

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ἐρίῳ. M. du S.

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. J.F.R.

36. Εἰ καὶ] Vocula εἰ quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. M. du S.

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. F.G. Et quia Fl. ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt reperitura. J.F.R.

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. F.G.

λης. σὺ μὲν ἐν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τὰς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλεούσας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, ἢ Ἴσιν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμμασι ποιήσεσθέ με εὐκήν. ὥστε βραχὺ μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὅπως τὸ πλοῖον. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ νεανίσκοι ὄντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριάμενον μήτε ναυπηγησάμενον· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὅπως πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δυνησόμεθα νεῖν. καίτοι [f] πρώην καὶ εἰς Αἴγιναν ὅτε τὰ [g] ἐνοδίεια τελετῶ, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκας' ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγαναχτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum ipſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβῆσομ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτου] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. g Τελετῶν] Ἑορτῶν O.

62. Καὶ εἰς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τῷ ἂν ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δυνησομένους νεῖν. F.G. Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & *Mer.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίεια τελετῶν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸ κόλπον σὺ πτύεις, οὐδὲ οἶδα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. ὅτε σε ἐπῆρέ [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τὴν Ἶσιδος, καὶν τὰ Νειλῶα ταῦτα παρίχῃ τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τοῦ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύναλο, καὶ τὴν πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ὑπελύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπῤῥέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τετραχῇ τὴν ὁδὸν κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκαστον σταδίους, αἰτῶμεν ἄρα ἀν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανθείημεθα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἐκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποχείσονται παρέξοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γὰρ] Th. Mag. i Καὶ] Abest ab O. k Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων Fl. l Καὶ] Omisit O. m Ὑποκείσονται] Ἀγωνίσωνται O. n Ἔσται] Ἔσῳ marg. A1W. o Ἄν] Deest in O. p Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & Fl. & marg. A1.

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν λίαν τὰ ἄγαν πυίας ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειτα σφοδρόν τι τοῖς συμβαίνει τῶν ἐφωτῶν ἢ ὑπερπλῆσαι, ὅθεν ἢ ὑπερμαζᾶν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορηκότος. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ἢ αὐτὸ ἐπὶ τῶν καύφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸ κόλπον πτύειν, ὃ ἐς ἢ ἀφ' τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύσας σκαπτικῶς ὀνομάζει. V.

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. M. du S.

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασὶ. Exc. G.

18. pr. J.F.R.

69. Ἐς τὸ κόλπον] Vid. A. μυσ. c. 6. cum nota nostra, & Theocrit. Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . εἰς τὸ κόλπον πτύειν τὸ νομιστὸν ἐπτρεπόμεναι. Vid. Hartung. 657. M. du S.

Ἐς τὸ κόλπον σὺ πτύεις] Conf. idem supra T. I. Pro Merc. c. 6. f. notamque Solani, id de averruncantibus tum odiosam dici, exponentem. J.F.R.

81. Τὸ ἐπιφερόμενον] Subaudi κῶμα. F.G.

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. Diog. Laërt. p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἄφρ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηΐ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς οὖν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, ὅτοσι Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλης ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε τροχαδραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τοῦ νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμὰ, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῄς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλεῖσθω· ὃν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστὶ, σῖτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἔστω μοι γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καλασθήσεταί σοι τὸ πλοῖον, ὃ γὰρ ἴσον βάρος

optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *A*1. Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ἤδη. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* e Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τῆς Διπύλης ὑπολήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. ὀλίγον ὅσον ὑπερβαίνεις τὸ καλαμάτιον, *J.G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J.F.R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. *J.F.R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ὑμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ἡμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi fors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi facessat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε καὶ σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσῃς ἅπαντας μὲν τῷ χρυσίῳ· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γάρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμέλῃ τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μελατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημόταλα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ἐπισημόταλα] Ἐπισημόταλον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ παρά τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτῃ φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδημοῦντος τοῦ Ἀθαμαντος αὐτοῦ. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. *J. M. G.*

36. Κιθαρῳδόν] Amphion hic est, cujus historiam habes Er. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Er. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ὑπὸ τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forf. legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

πλὴν ὅσα Ἰθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅτι θαλάττη, καὶ περὶ τ' Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶ ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πῃ τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα ἐκ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴ ὁλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες ὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτῦ ἀμογητὶ ἐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴ εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τὺς ἀλεκτόνας αὐτύς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ ἀφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς. Ἐδὴς ὅτι τούτοις ἀληργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδι-

65 21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὲ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τάχ' ἂν *Σισύφου πίτνον τὸ ἄδυ †ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. *V.*

* Σισύφου] Σιὺφου male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod invocare ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀνωμοχλίειν. *M. du S.*

55. Ἰθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione †περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τ' Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμοιγίθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τῶν ἄρτων] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἔτεων

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

Φίλων προσόδοι, ἡ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ἐποπτήσειν, ἡ προσκυνεῖν· ἡ οἱ μὲν ἔωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω ἡ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ ἡ Κλεαίνετος, ἡ Δημοκράτης οἱ πάνυ. ἡ προσελθόσί γε αὐτοῖς, ἡ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιῶσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ [†] θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προχύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδὲν ἐπιβλέψομαι ἐνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τῶν θησαυρῶν, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, ἡ λυσάμενον ἥκειν κελεύσω [†] ὥραν ὅτι τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, ἡ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι πέρ τὸ ἀνθηρόταλον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, ἡ ὁ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας ἡ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, ἡ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, ἡ λαγῶς, ἡ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, ἡ

[f] Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *Aa.* [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *Ha.* [i] Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Ὅτι Φαλερνὸν φασὶ τὸ κάτω ἢ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἐχθύσματα εἰσκομίζεται, ἰχθύας φερούσης ἡ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ ἡ τῷ μεγέθει ἐ τῷ λίπει τὰς ἄλλας παραδεδικμοῦντας. *V.*

‡ Ὅτι θαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἄκαιρον κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόνον δὲ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes obigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avida vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νὼ quoque pro νῶϊ legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταῶς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγῶς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia, tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ τὰ ἐμμάλα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τ' σκύφον ἐπιδείξεται Διονικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν Διαγόμαι, καὶ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατόν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τ' θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίπυλον ἥκειν, καὶνταῦθά πως λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καταφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου χωνευθῆναι τ' οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστί, καὶ ἐπισκώπτει μου τ' εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* c Ἥμισυ] ϛ γ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. e Καταφανὲς ὂν] Καταφανὴς ὢν male O. ὂν male *F.* f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus facitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem sit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν Διαγόμαι] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλίγων μοι κενεὰν ἀπεμάξας, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένου] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὗτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἀκαίρῳ λάβρακος ἢ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis ſupra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat iſta mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Noſti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo univerſae iſtae divitiae ſuſpenſae ſint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro theſauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obſcurum eſt, vir bone, quam diu ſis in iſtis divitiis victurus. Quis enim novit, annon appoſita adhuc menſa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac guſtes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens iſta omnia? An vis, ut eos tibi recenſeam, qui ſtatim, ante quam fruerentur divitiis, mortui ſunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croeſum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidiſſe?

ΛΥΚ. Οἶσθα ἦν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς χρόκης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη ἀπορραγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἡ ἀπογευσάμενος τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποψυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ἡ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ἡ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam ſponſore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum miſere a dolores

Ἵνα δέ σοι ἡ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amſt.* &c. [h] Ἔσται] Ἔσῃ O. [i] ΛΥΚ.] Omiſit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inſerunt & marg. *A1.*

nimirum ſi pro παῖς legas πᾶς, hoc ſenſu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque ſic ſenſus planus eſt & facilis; addam quem ego obſervavi ſimilem ex *Herodoto* locum, qui eſt lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρτητο ὁ παιδικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, ſi iſthic legas παῖς στρατὸς; ſed aeque ridiculum eſt illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adſcripſerat *Gujet.* quare id recepi; nec opus eſt magno conatu ad id probandum, adeo ſe id ſponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

41. Εἴ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo ſi ἔτι ſimpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ὅτι. At ſi pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari ſignificatu retento, *ipſo momento, quo accubas*, ſive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non reſpuerem, ſicubi invenirem. Sed poſſis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδι pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phraſi agit Rev. *J. Elſner.* Obſ. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, conſtans; ſed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. F. G. Hoc probem: etſi enim τό, τε cum ſeq. ἡ bene convenire videtur ad ſonum, non tamen adnexum eſt τε ei verbo, cui debebat; ſic enim ὑγιέγγυόν τε ἐ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νους ἀλάγωστας ὑπὸ τ̃ ἀλγηδόνων, τὺς μὲ
ὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλὺς,
ἢ ἔ ἐντοσθίων τι ἀλγῦντας; ὅτι μ̃ γὸ
οὐκ ἂν ἔλοιο, πλυτ̃ν δὶς τοσοῦτον πλῦ-
τον, ὅμοια πάσχων Φανομάχῳ τῷ πλυ-
σίῳ, ᾗ θηλύνεσ̃ ὡς ἐκεῖν, εὖ οἶδα κἂν
μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβυλὰς [b] οἶδα
μ̃ τῦ πλύτυ, [c] ᾗ λῃστὰς, ᾗ φθόνον, ᾗ μῖ-
σος ὄχλυ τ̃ν πολλῶν. ὁρᾷς οἷον σοι
πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνε̃; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεν-
αντίος· ὥστε ἴστε τ̃ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ,
ἐς τέλος με τ̃ εὐχ̃ς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τῦτο μ̃ ἤδη χρ̃ν τὺς πολλὺς τ̃ πλυσίων
ἀγαθὴν, ᾗ ἀναχαλεῖς τ̃ ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ
σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὖχυ.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γὰρ εἰμι,
Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μ̃
οὐκ αἰτήσομαι γενέσ̃, ἵν γε τοῖς πολί-
ταις ἐπιδείξω̃ ἀδύναλον, οὐδὲ μικρολογή-
σομαι πρὸς τὺς θεύς, θησαυρὸν αἰτ̃ν, ᾗ
μεμελρημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ
[f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, ᾗ τὰ μέγιστα εἶναι δο-
κῦντα, ᾗ [g] ὁ νόμος τ̃ εὐχ̃ς, ὃν Τιμό-
λαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς
ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῷ δὴ βα-
σιλεὺς γενέσ̃, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ
Φιλίππυ, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης,
ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ̃ βασιλείαν
παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον
ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι ᾗ συνωμό-
ται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα ᾗ πρόθυ-
μοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quosdam ne incedere qui-
dem valentes, aliquos caecos, aut intestino
quodam dolore laborantes. Te enim nec
cum altero tanto divitiarum optaturum esse
ea pati, quae dives ille Phanomachus, at-
que ita, ut iste effeminari, etiam te tacente
bene novi. Mitto dicere, quot insidias no-
vi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, &
invidiam, & odium multitudinis. Vides
quot tibi negotia facessat thesaurus? ADIM.
Semper tu mihi, Lycine, adversaris. Ita-
que nec choenicem jam accipies, qui per-
petuo votum meum calumnieris. LYC.
Istuc jam pro more vulgi divitum *facis*,
quod retractas & revocas promissum. Sed
tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe medi-
terraneus homo, Arcas, ut nostis, ex
Mantinea,) navem mihi obtingere non opta-
bo, quippe quam ostendere civibus meis
nequeam: neque ita minute cum Dis ratio-
nes putabo, uti thesaurum optem ac di-
mensum aurum. Verum, (possunt enim
omnia Dii, etiam quae maxima videntur,
& lex optandi *haec est*, quam Timolaus
posuit, cum dixit, ne quid verecundemur
optare, tanquam nihil illis renuentibus:)
opto igitur rex fieri, non qualis Alexander
Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithrida-
tes, aut si quis alius acceptum a patre
regnum tenuit. Sed mihi primum a latro-
ciniis auspicanti sodales contingant & con-
jurati circiter triginta, fideles maxime at-
que alacres. Tum accedentes paullatim trec-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθίιων *J.* b Οἶδα] Deest in O. c Καὶ] Ἡ O. & *Fl.* d Σύ] Σοι male *P.* e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μ̃] Non agnovit Ox. Et sane odiosum est. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo insolentior Editori *J.* visa est, adeoque χοίνικα reposuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄριστος &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιον] An ὁμοίως; *F.G.* Ὁμοίως]

centi alii post alios; tum mille, & non ita multo post, decies mille. Et in universum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero suffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praesse, & tractare negotia: ut eo ipso jam major sim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc thesauro Adimanti valde simile est, neque res aeque jucunda, quam si quis per se sibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, sed ipsum caput bonorum tu quidem petiisti, tantae multitudini armatorum imperare, praestantissimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, nesciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros scutatos. Volo enim scire, quo ituri sitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miseros primum accessuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius eos si volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Persarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις εἶτα χίλιοι, ϗ μετ' ὀλίγον, μύριοι· ϗ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πενταχιλίους.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, ϗ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε δεήσῃ προχειριζόντα [m] τὴν στρατιᾶς ἄρχειν, ϗ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλῳ πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντι θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, ϗ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρόν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὀφθεὶς ὑπὸ τῶν πενταχισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα ϗ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, ϗ ἡγοῦ τῆς στρατιᾶς, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, ϗ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἰ σοὶ φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πενταχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, ϗ προκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε ὀπισάγοντα εἰς τὸ πρόσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν ἔσαν, ϗ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῆς] Τὴν τῆς O, male. [n] Ἄλλῳ πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec desunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Lcg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμὴν male O.

Ὁμοίως] In omnibus scriptum est ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Asini nempe, Arcadiae pecuaria Persio. *M. F. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Persane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et sic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Em. II. p. 266. 30. quo alludere videtur.

ἡ τὸ ἄγαλμα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, ἡ ὑδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῇ σαλπιγκτῇ ἐποτρύνοντος, καλαπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ ἡ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸ χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησῃ καλαδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, ἡ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμοις χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἵππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐτοσὶ δὲ Τιμόλαος ὑπὸ τοῦ εὐωνύμου τεταξέσθω. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

Προΐωμεν δὲ ἤδη τὴν ὁδὸν Κορίνθου ἀγαθὴν

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. S A M. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Qui censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὤν] Ὃν O. d Ἐφίππειον] e Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* f Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. g Προΐωμεν] Προσίωμεν marg. *Ar.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀγοραῖον φησὶν, ἤτοι τὴν ἱππιδίαν, ἣν νῦν σίλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *pasl.* nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inferentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

30. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ἄγαλμα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχρειαῖς] Sic Edd. Κεγχρεαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειαῖς sine diphthongo affert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμδυοι τῷ βασιλείῳ Διὶ κἀπειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις οὖσιν, ἀλλ' [h] ἀκοντὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιδάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, ἀ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς ἀ σῖτος ἱκανὸς, ἀ τὰ πλοῖα [k] ἀφορμὴ, ἀ τἆλλα πάντα) [l] ἀφδάλλωμεν τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, ἀ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαδόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἐπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας ἀφ' Καρίας, εἶτα Λυκίας, ἀ Παμφυλίας, ἀ Πισίδων, ἀ τὴν παράλιον ἀ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γὰρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους ἀ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, ἀ τὸ τοξικὸν εὔστοχα, ὥστε ἄλλῳ μὲν δοῦναι τὸ δεξιὸν, ἐμὲ δὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με ἀ δι' ἀσπείρη τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα ἡγεμόνα σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκοντὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκὴ] Διαρχὴ O. male. *l* Διαδάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάσωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλιξάνδρῳ τοῦτο τὸ ἰσοφίας, κακὴν γὰ παρακούομεν τὴν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τὸ Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καλαλείπει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J. F. R.*

61. Διαλάσωμεν] Corrige Ἀφαλάλωμεν. *F. G.* Διαδάλωμεν] Sic visum mutare pro Ἀφαλάσωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, ἀ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαδόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαδόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa ἀ τὴν παράλιον ἀ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J. G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλογον legit Interpres. *F. G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποίη φάλαγγος τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἐξευκλεὴς, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὑπάρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὗτοι Τιμόλαος. ὅπισθε πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅπι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ἡμῖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ περὶ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίον καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἐφράτην prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξότας O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίον] An πλησίων; adscripsit *Salm.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J.F.R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F.G.*

9. Τῶν πλησίον] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀλφίτων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J.F.R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F.G.* Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγειν vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, CONSCRIPSIT, DELEGIT, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante καταλόγου dixerat. Λ facile in Λ transiit, post quod Ε sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΛΕΞΕ. *J M.G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati sumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

καιρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, ἐπὶ Βαβυλῶνα φυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γ' σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἀπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δέ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολύς, καὶ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ὑπὸ τὴν ἀναγεγραμμένην στήλην καθισάντας ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστερον ἀναστάντας πορεύεσθαι, καὶ ἀύριον πρὸς τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τοῦ τείχους ἐν τοσούτοις στρατιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

---

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τ' ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.* *Ibid.* Ἀναγεγραμμένην] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένην pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὸ ἐδῶ. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὑπὲρ φρονῆσαι τὴν γνώμην. ἐδὼ γάρ. *F.G.*

Καὶ

---

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* n Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. o Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. p Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. q Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. r Κάθησαι] Καθῆσαι O. s Παρὰ] Lege περὶ.

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτράποντο τοὺς καθ' αὑτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτοῦ κρείττοσιν ἐπίκελευε δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur sane, si tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes sitis in periculis, nec prodatis sensum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hostes. Itaque tessera erit *Mars!* Vos vero cum classicum cecinerit tubicen, clamore sublato, incussis in clypeos hastis, urgete manus conserere cum hostibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, siniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt sibi oppositos Medos, sed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: sunt enim Persae & rex inter ipsos. Equitatus autem barbarorum universus in dextram *aciem* nostram invehitur: itaque, Lycine, & ipse vir fortis esto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ μοι ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνειν· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται, αὐτομολήσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites universi: & solus idoneus sum visus, in quem irruant. Videor mihi, si vim faciant, fugere curriculo in palaestram, & adhuc pugnantes vos deserturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam solitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσιμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτράψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπιλαύνειν] Ἀπελαύνειν male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes consentiant; forsan ἡμὲ ἐ σίγε vel simile quid, scriptum fuerat, & πρὸ τέ, pro ῶ τῆς τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & sim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili est. *M. du S.*

82. Προσκυνήσωσιν ἡμῶν] Προσκυνήσωσιν ὑμῶν. *Th. M.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino necessariam hic amplector, nemo enim dandi casum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum scriptorem Graecum ostendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν postulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illustre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Anab. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσωσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* suum προσκυνήσωσιν, etsi προσκυνήσωσιν forsan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi script. invenit. In ὑμῶν autem pro ἡμῶν ei adsentior, modo ὑμῶν dedisset. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον] Oppositionis ratio suadet, aliquid hic omissum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita censeo dedisse Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etsi aliquis sensus inest vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Mitis-

turpe est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae caussa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus illorum est. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in posterum deformis futura sit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipsum cum equo emissa hasta trajeci, ac deinde capite abscisso, ablatoque diademate rex jam factus sum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Post haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus sim, quot contra vi captas sim vastaturus, si qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum esset, agro me, ingressus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Desine jam Samippe. Tempus enim est, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae caussa, (extra stadia enim puto tibi esse imperium) ac Timolaum jam suo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optasse tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laboriosiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

ὀχρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ἢ τετρῶσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῆ, βασιλικὸν γὰρ καὶ τοῦτο τραυθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μοὶ τὸ τραῦμα, καὶ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν ὑλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα, καὶ λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, καὶ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅπη τοίνυν ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μοι πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ καθαιρήσω ἐλὼν κρατῶν, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὴν πλησίον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορός μοι ἤδη ὢν, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρὸς γάρ σε ἤδη μὴ νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ἐκτὸς [i] ἑξήκοντα σταδίων, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτησάμην δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολύ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τοῦ Ἀδειμάντου, καθ' ὅσον ἐκεῖ-

[e] Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπλήσας O. [f] Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. [g] Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* [h] Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἱ sine accentu marg. *A1.* [i] Ἐκτὸς ἑξήκοντα] Recte *B1. 2. P.* Ἐκτὸς adspirate *f. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτὸς pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτὸς γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξτὸς ἑβδομήκοντα, εἰρήσθω γὰρ ἤδη αὐτοῖς ὅσον σταδίων * ἀπέχοι ἂν ἀφικομένῳ ἡ κενὴ μακαρία. *V.*

* Ἀπέχω] Ἐπέχοι V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compositum μετελεύσομαι etiam. Noster non semel, ut forsan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod sciam. Sed ἐπιλεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemst.* T. I. p. 10. *J. F. R.*

94. Ἐξτὸς] *Extra stadia tua jam es, stadia imperii tui peracta sunt.* Male Interpres cum ἐξωτὸς confundit, *sex stadiorum* vertens. *F. G. Sex stadiorum* etiam Cl. *Gesn.* quod mutavi. *J. F. R.*

Ἐκτὸς] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκτὸς, uti recte scribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἐκποδών. Ἐκπρόθεσιν &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem stadia*, ex ratione supra ad c. 16. inita, assignari oporteat. Et re ipsa assignata ex 35. pareat, cum Luciano remanserint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲν ἑτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γὰρ σοι τὰ τῶν τοῦ πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλὴ· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς τοῦ πολεμίου ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πως οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕπνος ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνίστασιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis; at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus, detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus ſero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Vz. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεῶν plurale corrigit Gujet. certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼς pro λαγὼς. Nam quum οὓς huic adjatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼν plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale οὓς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Gujeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *factionum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *ut quem* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὀπὶ πλεῖστον [e] παραμείνῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναιδήτῳ [f] αὐτῶν γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὴ ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ τ' ἀπαλλαγὴν ἔσαι.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑποβάλῃ τούτοις, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπτιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν οὖν, καὶ θησαυροὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τ' Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τ' δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τ' περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τ' δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τ γῆς ἐπαρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμείνῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τοῦτῳ male O. & sine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Glossema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. F.G.

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* F.G.

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψει, σκοπεῖ, & sim. F.G. Habuimus supra, c. 36. pr. *J F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. du S.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ὅπως πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, θεσθέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ σοφωτάτος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάγωμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπ' ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμνῆσθαί μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [c] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδέν γε δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἂν εἴη τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεατὸν εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα ἔνδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελαγειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑποπτερον θηρίον, ἢ Φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὕλλαν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπελαύσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὅτως εἶναι ἀνέρασ-ον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέρασ-ον active ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὃν, ὄντα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsum.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum superest, eum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεῖσθαι *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατέμεινεν οὐδὲν τι δεόμενος com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsrusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumelioſus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine videnti sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τοῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τὸ γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτοῦ ἡλίου, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαιμι, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιμι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ὀπιτερῖφθαι τὸ κρανίον. τοὺς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν, [n] ὀπιχέαιμι κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβριστὴς εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς, ἁρπάσαιμι αὐτοῦ ὅσον ὀκτὼ σταδίους εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι τῶν χρημάτων. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἔξῃ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑπαιωρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τοὺς κρατοῦντας, νικῶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστί, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἄν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαιμι] Ἐπιχέοιμι O. o Ἔξῃ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαντα] Κοιμήσαντα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, εἰδὼν διὰσοι τὴν θυγατέρα ἰδίαν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & διΐξ quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me defuturi haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγου, & accus. rei, ex eod. ἐμὲ δεῖ μόνον μου. Certe dativus personae non insuetus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δοκῶ. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — διάσοι & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ἐδ' ἑκατὸν διάσειν χιλίων ἡδῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἐχολῇ, nihil quidem difficultatis restaret; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρὺψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Mars.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mſ. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἔξῃ] Legendum ἔξῃν. *F.G.*

δυναμένῃ, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ὑπὸ δακτυλίῳ μικρῷ ὀχυμένον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ ὀχεῖς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτοις περιημμένῳ βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περφορισμένῳ χεῖρα δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑποπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δέησε καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι εἰς τῶν ἀναγκαιοτάτων [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὖξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὓς male *Fl.* d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν Ε ἑλλ. O. e Εὖξῃ τί] Ἔξῃ *J.* sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.*
45. Τὴν ἀριστερὰν περφορτισμένῳ] Ἐπὶ * γὰρ τὴν ἀριστερὰς δακτυλιοφορεῖσι. *V.* (δακτύλιον φορεῖσι C. D. M.)

* Γὰρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. *M. du S.*

46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. *F. G.*

49. Ὃς παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obstrictus te a stultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. *J. F. R.*

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.*

idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

60 μιππ@, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ϗ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲ ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, ϗ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι ϗ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντές· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀνιαθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τ' μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, ϗ ὁ πολὺς πλοῦτ@ οἴχηται ἀποπτάμεν@· αὐτοὶ δὲ ἀναλαβάντες ἀπὸ τ θησαυρῶν τε ϗ διαδημάτων, ὥσπ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ@ ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τ οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τ θεάτρ, λιμώττουσι οἱ πολλοὶ, ϗ ταῦτα πρὸ ὀλίγ Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ὑπὸ τ οἰκίας, ϗ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ ὑπ πτερώσεως ἁλυσθείσης, καλαπεσόντα ἐκ τ ἀέρ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύεντας τ δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ϗ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, ϗ Βαβυλῶν@ αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ἠτήσασθε, τοιοῦτοις οὖσι, ϗ ταῦτα φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγον] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγ, omiſſa in O. [g] Ἠτήσαλε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἀμεμπτον, ἀκατάγνωτον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. B.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίκα σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Weiſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 71. *M. du S.*

ET AL-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν τραλιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀχαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲ [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφίκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲ ἐκεῖνος ὁ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁ μέλριός με ἤψαλο. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δέ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ὀκνεῖν χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψαλο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπὴνεσεν αὐτῆς ὁ τραλιώτης ὅτου, ἐκτὸς εἰ μὴ πανταπάσι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ὁρᾷ, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ψιλίας ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη αὖ-

MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum scelestissima, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius caussa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνιον marg. *A1.* b Ἄνθρωπον] Ἀνὸν *J.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J.* d Συνέπιε] Συνέπινε. *Fl.* e Ἡμῶν] Recte *P.* Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B1. S.* f Ἡμῶν] Bene sic *P.* ceteraeque. Ὑμῶν male *J.* cum *V2.*

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. *M. du S.*

4 Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῶα Festum Athenienssium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium personabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον ἔχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expossui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc festo mysteria Cereris, Proserpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiast. ad *Dial.*

autem livida *ei sunt* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti veneficam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ νεκρικὰ, ϗ τράχηλ@ λεπτὸς, ϗ ὀπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ὄσι, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍ ἡρῆαζ τ' Ἀκαρνᾶνα; Οὐκ οἶδα, ὡς Φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτης αὐτῆς, Θετταλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταμθη, ϗ τ σελήνην κατάγυσα; Φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεαζ ξ νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ ἄνθρωπον, πιεῖν τ Φαρμάκων ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγᾶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M T P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ Φίλων@ τῆ ναυκλήρυ θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχε@, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίυ νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γᾶν ϗ μόνον ἐπριάμην σοῦ ἔρωτ@, ὅτι μυ τηλικαύτλω πεποίηκας τ γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέηαζ, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ὃ γὰ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἡρῆαζ] Ἡρᾶαζ *Fl.* h *Φασίν*] *Φασὶν ἐγγύην Fl.* i *Τοσοῦτοι*] *Τοσοῦτ*ι male *F.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. —— ὡς ὕστι μανίᾳ λέγ τὰ Ἀλῶα τ Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur *ἀλῶα*, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis causa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab *A* quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἴν. haec bene jam monuit, dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βαμῷ παρ' Δάματρ@ Ἀλωάδ@. Meminit „ noster (*Alciphr.*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J.F.R.*

35. Καὶ νῦν τρυγᾶσιν αὐτὸν] Sic *Aristophi* in fine *Pacis.* Τρυγήσαμεν αὐτὸν, τρυγήσαμεν αὐτήν. *L. Bos.* *Ibid.* Τρυγᾶσιν αὐτὸν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ὀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

μὲν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ μύθου τῆ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τὴν ἀθλίαν αὐτῆ μητέρα. γαμεῖς δ' ὦ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μὴ τὴν μητρὸς, ὠδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλὰ σὺ δ' ἦν πρότερον ἴδῃ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκὼς ἔχει αὐτὼ, μηδὲ ὅτι παράτροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλως ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὴν Φίλωνα ἑώρακας τὴν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῆς οἶδα, ὥστε ὠδέν ἔτι δεήσῃ τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένως καὶ γάμως ναυκληρικὰς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' ὠδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο καὶ συμβολαίου ναυλικοῦ. τάλαντον γὰρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ καὶ τοὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, ὠδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τοῦ Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τοῦ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καμνάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] ὁ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς ὁ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei solatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miseram ipsius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Thesmophoriis cum matre, cum nondum scirem, illius me opera non amplius visuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adspice; nec aegre ferto, si plane caesios habet, neque quod strabi sunt, & se invicem respiciunt. Quin Philonem vidisti, patrem sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero simamne an pulchram sponsam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam esse maturam nuptiis scio? Sed neque amicus est patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipso habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, solvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum esset, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui superiore anno duxit exercitum, eaque consobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium, finxisti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me ista

[a] Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* [b] Ἐδέδοκτο] Ἐδέδοκτο marg. *Aldi.* [c] τοῦ] Artic. caret *Fl.* [d] Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Δῆμος Ἀθήνησι ὁ Ἀλωπεκή. *V.*

72. Οὐδὲν — δίκαι] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R. 70. *Ita*

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego dispeream, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως ἡ γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶς, λέγε, ἄφρ' ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

ΔΩΡ. Ἀλλ' ὀφείλοιμι, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καὶ φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν εἰς τὸ γειτονικὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλλεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμεναίους ἄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. οὔτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· οὔτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ τῶν ἀπεμπόλων ἀκούσας τὸ μῆρος, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμᾶς· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τοῦ γείτονος Ἀρισταίνετου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψων αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλῇ ἐχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν γειτονικὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ὄστιν ἡ καλλεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τοῦ γειτόνος. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐστὶ] Ἐστὶ male *J.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Pl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *Ar.*

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἁλονήσου. *J.B.*

79. Σωφίλημας] Malim σωφίλημας, aut σωφίδιον. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quæ præsidet λοχείαις ἢ γονήσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ παρ' ἐμὲ Διφίλου ἕωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύαθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ βδακωλύοντος, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίραν αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιπεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ βεβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὅτι τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄθυσα, καὶ λυπῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκωμολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνης παρούσης· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαλάμενος, ἀναχλάσας τὴν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προϊόντα ἥδονται

MATER ET PHILINNA.

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones misceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adveni-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίμενος] Ἀφημένος marg. *Ald.* c Ὥστε] Ὃς τε *f.* d Προϊόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. *Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπιλθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ βεβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τὴν νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (scrat' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. V.*

36. Συνηγόρευες] *Grav.* συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίμενος] Ἀπεστάς. *G.*

* *Καταλιποῦσαν*] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post *συνεκάθευδες* voculas duas interseruit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. B.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito τοῦτο γενόμενον.

42. Ἀναχλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, &, transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniisti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

τὸ τ' Λαμπρίαν, καὶ ἐκορέσθησάν ποθ' Φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν [50] κατεκλίθην, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἀπογυμνώσασα ὀλίγου τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τ' κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τ' Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα [60] συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεταί καὶ αὐτὴ ᶠ ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, καὶ ὠρχησάμην, [65] τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀναχέαντ', καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, καὶ τ' Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τοῦ συμποσίου; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν ἂν ἄλ[70] λοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὑπτίου καταβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ' ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τ' Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; [75] οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ἦδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' [80] αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ' πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἄν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί οὖν ἀνέχωμαι

Δῆ-

ᵉ Καλαμίδου] Sic *Fl. J.* &c. Καλαμίδου *P. H.* ᶠ Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Λέγοιμι ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.* 65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθεύειν πολλοί. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐκείνῳ τὸν ὕπνον ἀπαλλάττειν χρῆναι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀπαλλάσσειν ap. *Athenaeum* pro ἀπαλλαθεῖς poni putarint. *J.F.R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quae-so, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Bartho.*

88. Ἀπέρ-

ἀλλὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μοι, μὴ ἀνθύβριζε δέ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι ταύτην οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμωσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀποῤῥήξομεν πάνυ τείνασαι τὸ χαλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumeliose ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ἔστω ὅναιο) φίλαβοῦσα ἥκέ μοι. θοιμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέφουσα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ φίλει τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέχελο, καὶ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὑπισχνουμένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι φίλει τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καταλελυθεὶ γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MELISSA ET BACCHIS.

MEL.

SI quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεστο male *Fl.*

88. Ἀποῤῥήξομεν] Idem Proverbium apud *Ariſtaenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

19. Κεραμικὴν] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' οὐ τινα οἴομαι — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τῷ τῦ παιδὸς) ὅτε με προσέβλεψεν ἐσιόντα, ὅτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμόντα, ἀποσεισάμενος δὲ ἐκέλευσεν ἀπιέναι· Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν κήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. ὅσα οἶει ὑπὲ τοῦτον μεμηχανῆσθαί με προσβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένῳ τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἴ μοι, φησὶν, ὑπὲ πλέον ὀχλήσειας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. ΒΑΚ. Ὅμως οἶδας τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλὰ μᾶλλον ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ἀφάνσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲν ἔωθεν ἀπεληλύθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοῦνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἦλθε δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπεγεγραμμένον ἐσιόντων ὑπὲ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιτθα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις κατωκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. ΒΑΚΧ. Ὦ τῶν πονηρῶν νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, ἀφελέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῶ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

ὁ τοῦτου] τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γύαλα, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Ὁ, τι

σώσοι γὰρ ἂν Φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ Φιλτάτη, ὅτι χρησίμη Φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα καὶ χεῖνον εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὴ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲν ὀβολὸν [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτανείους δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεήσει δέ τι αὐτῇ τῇ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάπτασα καὶ τῶν ἁλῶν ὀπὶ τοῦ πυρὸς· ὀπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου τροχομίσασα ῥόμβον, ὀπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὀπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τὴν Φοιβίδα, ἣ συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τὴν Φοιβίδα τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ δεξιτερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν δεξιτερὸν ἐμπατεῖν

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J. B1.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὸν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad *Med.* c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forsan ὑποκεῖσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adversar. p. 316. laudato loco, qui occurrit in *Philops.* c. 12. In reliquis libris Θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. B.*

78. Αἰτιάσης] Αἰτιάσεις legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιάσης;] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτιάσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conſcendi te, & ſuperior ſum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπερφέρω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀχὶ, τὸν ἄρτον ϗ τὸ [f] θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incenſam, & coire vos, neſcio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuiſti? verum dic an vera ſint iſta? LEA. Vera, Clonarion, ſed pudet me: eſt enim abſurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii eſt, aut quid ſibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una eſtis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, ſi quam aliam. Illa vero mulier vehementer maſcula eſt. CLON. Nondum quid dicas intelligo, niſi forte quaedam maſcula amica eſt. Tales enim Lesbi eſſe ajunt mulieres, quae viros quidem pati recuſent, ipſae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid eſt. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipſum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

Καινὰ δεῖ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλουσίαν, ἐρᾶν σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι [g] ὑμᾶς ἀλλήλαις. οὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσαι μετ' ἀλλήλων. τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτον γάρ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τῆς κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾶς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ ϗ τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρικὴ ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, τοὺς ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης, ϗ

f Θεῖον] Rurſus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης eſt Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *mixe, ut apud ſeſe maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μισητέον] Aliud odii poculum eſt apud *Origenem* lib. 7. contra Celſum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ θεῖον] *Caſp. Barthius* putat legendum eſſe θεῖον, & *ſulphur* capiendum quod in luſtrationibus & incantationibus prorſus uſitatiſſimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adverſar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τῆς κυροτρόφου] *Per Cererem. Heſych* in κυροτρόφος· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Heſych.* Ἑταιρίστριαι, τριῶδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτῆσα αὐτὴ, καὶ Δημώναστα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναστα δὲ καὶ ἔδακνε μέλαξιν καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμοῦσα ἤδη ὄσα, τὴν μὲ [c] πηνίκην ἀφείλετο τὴν κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησὶν, ἑώρακας ἤδη πώποτε καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic.*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὴ ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Πηνίκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πηίκλου male *Ven.* utraque. Alibi πηνίκλου.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* *F.G.*

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat vulgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum qua fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲ πηνίκην ἀφείλετο τὴν κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quæ ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athletae alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυὴς. quæ de ipſa mulierе intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* *L.BOS.*

Ibid. Πηνίκλου] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* *J.B.*

Πηνίκλου] Πηίκλιον *La perruque.* *F.G.*

Πηνίκλου] Ut *Junt.* πηνίκλιον, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt πηνίκιον hoc ſenſu; ſed & πηνίκιον infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. *J.F.R.*

28. Ὁμοία] Ἡ πηνίκη ſcilicet. *F.G.*

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum unde,* un-

de

hic juvenum, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonassam, & mea uxor est.* Risi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir sis, imprudentibus nobis, sicut de Achille dicunt, inter virgines delituisti? & illud habes quo viri censentur, & Demonassae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: sed neque omnino illo indigeo: sed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi esse dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei esset, ignorabam. *Non*, inquit, *sed omnino vir sum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae suae narrantem, cum diceret, fuisse quendam Thebis ex femina virum: fuisse eundem etiam vatem optimum: puto Tiresiam nomen illi fuisse. Numquid ergo tibi simile quid usu venit? Neutiquam*, ait, *mea Leaena: sed ita nata sum ut vos reliquae: sed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλαθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα τροπαλαὶ ταύτῃ Δημώνασσαν, καί ἐστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅπῃ τούτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σύ, ὦ Μέγιλλε, ἀνήρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δημώνασσαν ὥσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μέν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ ὡδὲ πάνυ αὐτῆς. ἴδιόν δέ τινα τρόπον ἡδίω πολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν· ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. ὅ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τὄνομα. μὴ ὂν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲ ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος *Gesn.* e Δέομαι] Δέομαι *J.* male. f Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervosius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia surripuisse *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile est divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exspectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene se habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere: est autem vestis quaedam species, quae superinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίβρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere vestis τὰ ἐφέστρια dicuntur, suspicor eas vestes texi solitas a mulieribus simul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Nostrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendosa est ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστίᾳ, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum est) Ἥφαιστος sæpe pro igne sumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum seu ignem assidentes fœminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani festo, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in sermone de mysteriis. Hæc ego tentabunduś ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέστρια] Vide an festum notet. *M.du S.*

Ἐφέστρια] Festa fortasse. *F.G.* Marg. *Paris.* „ *Ephe-* „ *stris* vestimenti genus militaris est, unde Ephestria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam festum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari potest. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix possit aliorsum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehensos; idque ipsum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum sit proxime, neque trahi ad aliud possit: putavi nihil esse commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἐφέστια, & intelligere *domestica, patria, memorabilia & singularia patriae suae.* Ἐφέστιον esse, qui eandem nobiscum Vestam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρὸς ὄντι μοι, καὶ ἱκανὴ γῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ἱδὲν ἐνδεέστερόν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσῃ πολλὰ, καὶ ὄρμον τινά μοι δόσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα [a]περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἥσθαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὥστε μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est; inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, si fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ὦ Κόρινν', ὡς μὲ [b]ὑπάνυ δεινὸν ἦν ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένην, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένην, [c]ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d]μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵαπερ ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi emam. COR. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανων *J.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* sola. d Μαννάριον] Μανάριον marg. *Ald.*

62. Πάρισχε] *Aristoph.* Κακῶς παρίξω, καὶ οὐχὶ προσκτήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Σύναι μὲ τῇ Παιδημῷ δῆσει λευκὴν μηχάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οἱ κήπους διαμαλῶ. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M. du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris nostris legebatur hic ὃ, quod necessario sic mutandum fuit. *M. du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόει. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *seu putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J. F. R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μαννάριον. Τὰ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἀννὶς, *Hesych.* Νάννας, ἢ τὴν μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννα & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννᾳ, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M. du S.*

82. Ἀποτρέφῃ] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi.

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille viveret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut flamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita fane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante, vesti-

ἡμῖν ᵉ ἀποστροφὴ τῦ βίυ ὁδὸς ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ ὦ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης συ πατὴρ, οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἐστὶν ἀκῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὰ Φιλίνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τ τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδόμην τὰς πυράγρας, καὶ τ' ἄκμονα, καὶ σφῦραν δυοῖν μνῶν, ἀπὸ τύτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνυσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγυσα, ἢ γήμονα κλώθυσα, ἐπορίζομην τὰ σιτία μόλις, ἐδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τ' ἐλπίδα θρεμμένη. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὔκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλοκομήσεις ῥᾳδίως, καὶ πλυτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλυργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνῆσα μὲ τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνυσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδυσα ἐπ' ἀμισθῷ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτης Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλυτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι ᶠ εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνυσι; τ' Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

ᵉ Ἀποστροφὴ] Recepi ex *J.* & *F2.* Ἀποτροφὴ cett. ᶠ Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱταῖραι.

pressi corrupte ἀποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγυσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμένη] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, πεφαμένη τὴν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμένη ego in omnibus reperio, & si θρεμμένην legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμένη movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. F. R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μισθωμα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae causa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet obconsensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in η. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαΐς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Guyeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J. F. R.*

σαι τ' ὥραν, προβεβλημένην, ἀλλὰ πῶν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέτταρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐφαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὀπὶ δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, ὅτε μεθύσκει (καλαγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε συμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτει μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παρειὰς τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, καὶ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόρινν, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγξεται, ὅτε ἀποσκώπτει τινα τῶν παρόντων, εἰς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτόν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶται δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἂν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐρασθὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὸν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπέμψειε] Μιλαπέμψει fors. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγ. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' ἤδη] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ τῆς ἐλπίδος, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J.F.R.

64. Ἂν ὅτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Παιδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφοτέραι πόρναι, ἡ μὲ Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία· ἢ τινι Οὐρανίᾳ τετίμηκε σὺν κήποις. ἄγγα δὲ Παιδήμῳ, ἀφ' τὸ τῆ ζωῆ συνεταιρικόν τι ἔχειν τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δέμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ἀφ' τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ἐκ δυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον ἐς σὺν ἄφετον, ὁ τὴν νόμιμον τοῦ γαμίου ὑπαιτίττει συζυγίαν. ὡς πλειοδότημα

tam tu ista .... Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtiterit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

45 ἄλλα ἐᾶν, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάμοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 ἤδη ἀνδράδεις. οἱ δὲ καὶ ἐκ παντὸς μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ἔστι μὲν γὰρ οὗτοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπασαι, ἐνδειξάσα σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φῄς; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγώ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ὄφελε, θῦσαι μὲν τῇ Παυδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἄπαυλα *Coll.* b Λουσομένη] Λουσομένη *El.* c Ἔτι] Δ' ἔτι *El.* recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δείμοσα εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ἐπεσπεσοῦσαν. *V.*

61. Πράξεις ἄπαυλα ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

ἤδη ἰσὶ. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆ Παυδήμῳ, διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καλαφέρις, καὶ δάμαλιν τῆ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *F.B.*

Ibid. Παυδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀπορρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Eix. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F.G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ξαν, καὶ ὅλως μακάριοι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γὰρ ὅσα τῷ νεανίσκῳ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲν οὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μύρον, ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμωμοκέναι αὐτὸν φῂς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσεται. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γάρ, ὦ μῆτερ, καὶ ταῖν θεαῖν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἕνεκα τούτου πρώην οὐκ ἔχοντί σοι καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσῃ ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο ταῦτα ἰδέρασα τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑταίροις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαῖόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν οὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὄντι τῷ [e] Ἀρεοπαγίτῃ, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater*, & *Si dominus paternorum fuero!* & *Tua erunt omnia!* Tu vero etiam juravisse illum tibi dicis, se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat, cum fieri ea Epheſi curasset: oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam? Sane missus a Mercurio thesaurus, & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est: & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus, modo senex

a Σι] Neglexit *Fl.* b Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδα *B2.* c Ὁ Χῖος] Omisit O. d Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* e Ἀρεοπαγ.] Ἀρειπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἵματος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani, probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεσι, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη ϵ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἐς ϵ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἳ ϵ ὀμνύουσιν, ἢ τὸν Σίων. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic ἃ μὰ τὰν Θεὼν. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Καλιάδα. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δέδωκας, λαβὼν κουφῶ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἐδεῖ γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere*, dederat *Micyl* Sed non abit inde Cl *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *in-*

di-

nex moriens conniveat. MAT. Ergo, Musarium, cum opus erit soleis, & postulabit sutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum spei a nobis:* & ad pistorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: solvemus enim tibi post nuptias.* Nonne te pudet, quae sola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores sunt? MAT. Non: sed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adolescentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, solum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania rusticus cum veniret, imberbis & ipse, minas ferens duas (vini enim pretium patris missu acceperat) tu illum quidem superbe rejecisti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium istum, hircum olentem? Laevis mi-

95 πας' αὐτῆ, ἢν ὁ γέρων μόνον καλαμύση.
ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ἢ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας
100 πας' ἡμῶν λάβε· ἢ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ἢ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἐς' ἂν Λάχης ὁ Κολυτιεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν
5 οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ἢ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ἢ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ἢ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, ἢ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ἢ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε
5 δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ἢ αὐτὸς (οἶνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τῷ πατρὶ πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδωνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείφασαν ὑποδέξασθαι τὸν ἐργάτιν ἐκεῖνον
10 κινάδρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

[f] Ὀλίγας] Omisit O. [g] Ἀχαρνανεὺς] Sic Fl. Ald. H. P. Ἀχαρνανεὺς J. & V2. Ἀχαρνὶς marg. A1. Ἀχαρνὴς Guiet. & Menag. [h] Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας Pell.

digebat conferre, i. e. opus ei erat symbolam conferre, quid interesset? Et si ἴδι legas, idne impersonale cum nominativo consistere potest? J.F.R.

88. Οὐόνας γὰρ] Subaudi ἃς δίδυκας, ut supra. F.G. Οὐόνας γὰρ] Malim δὴ pro γὰρ, quia eodem spiritu jam dixit γὰρ. Sed esto muliebris sermo, per me licet. At alibi satis eleganter Nostro loquuntur mulieres. J.F.R.

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. M. du S.

99. Ὀλίγας] Deest in Mss. J.B.

6. Ταραντινίδιον] Vid. rursus, si operae existimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. J.F.R.

13. Προσίῃ] Pro προσίοιτο Attice. F.G.

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνὶς omnino leg. videtur. F.G. & *AE.M.* Quare? An quia syllaba abundat, aut Ἀχαρνανεὺς adspirate scribendum Ἀχαρνάνεως? minime. Nam Ἀχαρνάνες vocatos ἀφ' τὸ ἐκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita sine Codd. ope mihi nihil mutare licet. J.F.R.

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias observatum verbum. Suspicatur Cl. *Jensius* legendum esse ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω sit apud *Hesychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι substitutum vivimus supra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid sit de forma verbi: cognatum esse τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & significare *superbe & cum strepitu quodam inflatarum explosarumque narium aliquem rejicere.* J.M.G.

21. Κινάδρας] *Hesych.* κινάδρων, δυσωδίαν τῶν τράγων. F.G. *Ibid.*

Χαιρέας, ὁ χοιρίσκος [a] Ἀκαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ὀσφραίνεται· τί δ' Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέου; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἀκοῦν ἀνέρας σὺ μενεῖς ἀφ' τούτου, καὶ [b] σωφρονήσης, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ὁ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἴσθι· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαμμάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ὁ τέχνην εὑρηκὼς ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδούς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, ἅπερ ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψευδέσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀκαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσῃς] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφρονήσῃς *H.* Σωφρονήσῃς *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει *O.* d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἴσθι] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστήρια συνέχουσα, Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ ἓξ τετμημένῳ τοῦ ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἄλλου καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀμπέλους πατεῖν. *V.*

Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρις Edita. Idem τὸ ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum πατεῖσθαι restituit, quod πατεῖσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖός μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*

Λεῖος — Χαιρίας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*

22. Ἀκαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*

24. Ἀποστεῖ] Ἀποστείτω legendum. *F. G.*

32. Θεσμοφόρου ἱερειά] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 652. *J. F. R.*

33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS. ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Α Μ Π.

[e] Εἴ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ σοίε, ἢ ᾠδιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια ᾠδιέχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐϛιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἐρχομένου ἐρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ' ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐϛίν. ὥϛε εἰ καὶ σέ, ὡς φῄς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηϛὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τῆς πλουσίου με ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. ἧττον γὰρ ἀνιάσει μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπεραλοιηθῇ αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιϛα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶς] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαπάριον] Leg. fort. ναπάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαπάριον eſt a μώω, μώσω, μώσομαι, quod idem eſt τῷ μώμομαι. *F.G.*
41. Οἴει] In Mſſ. ἔτι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἐρᾷ γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, παρὰ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ [a] πυθοίτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, ὑπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ἄλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μοι Δημοφάντου ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεχάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο σφόδρα μακρῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφὼς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενον. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενον ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγει εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ὀπτᾶς πολὺ, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυτο τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis; mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero adventientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

[a] Πύθοιτο] Πεύθοιτο *Fl.* sola. [b] Ἑταιρίσασα] Ἑτερήσασα *Fl.* [c] Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. [d] Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι marg. *Ald.* [e] Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πειθοῖτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. J.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μοι esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ diserte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μοι Δημόφ. Cui μοι iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπολ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura

Bergl.

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus , ſi quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσί, καὶ σὺ χρῶ ὅτι τ Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναπεδεδήμηκει μετ' αὐτῦ, ἠρόμην, [g] καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθατε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθύς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πρᾶτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *F. Fr.* & *H.* [f] Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. [g] Καὶ] Abeſt a *Fl.* [h] Ἐπανεληλύθειτε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* [i] Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *F.F.R.*

9. Ἄπαντας ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *F.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *F.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *J. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *F.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *F.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert, nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν ὀλιγοπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐδόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὸν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' ὀλίγον ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ, πάνυ λαμπρῶς, φησιν, ἀνερρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶ ἐκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ἠύχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γοῦν ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τετριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὀπιπολῆς. εἴασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι, ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. b Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάτην. c Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J.J.* Bene emendat, sed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J.F.R.*

Ibid Παρμένοντα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M du S.*

40. Ἐδόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρῶν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J.B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J.B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienfis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispositerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἐποσεισάμενος τὰς γνωρίμας) ἀναπυθόμενος, εὕροι τ' Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τ' παρόντων σωτήριον· ὅτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἔναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπιαχνούμενον· ὅτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ ἀποδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τ' ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καλάσοι; ΦΙΛ. Τί δ' πίνομεν, ὦ Πανnυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἦν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε· [g] οἶχε, ὦ Πανnυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτην γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς πέπονθα, καὶ σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπαθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐρασθεὶς Πανnυχίδος, ὅτε ᾠόμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Πανnυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀφο-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω Fl. [e] ΠΑΝ.] Omiss. in B. P. H. Adest in marg. A1. J. S. In Fl. uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχε] Non habet Fl.

compendio forsan πάντων est natum. Neque mihi quisquam de summa rerum vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τ' ὅλων tum potius dixisset. Sed de praesenti rerum statu deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ἐκ τ' παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. J. F. R.

67. Φιλόστρατον] Hic Philostratus, si Joh. Jensio credas, (de Script. Hist. Philos. l. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! M. du S.

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀθυμῶ, leg. Aristaen. Epist. 28. lib. 1. J. B.

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ παρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ γὰρ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὑγιαλοῦν πίεσθε σήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενειῶν τῇ φάλαγγι· ὅπλα μὲν τὸ ὁπλιτικὸν, παρ' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα διμοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὅπλα δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]τίθι οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam sequere me, Pannychis: hunc verò mille hominibus praeesse apud Odrysas jube. DOR. Libera quidem est, & sequetur, si voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intrasse melius erit. Irato enim adesse Polemoni non convenit: & magis ipsa zelotypia intendetur. PAN. *(ad Philostratum)* Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut frustra ego tot caedibus exercitatus adsum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obsepsere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & sagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus ista, mercenarie, dicis? & larva quasi terrere nos postulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidisti? castellum forte insedisti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin scies paullo post, ubi accedentes nos protensis hastis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo instructi. Ego autem & Tibys iste (solus enim hic me sequitur) lapidibus vos ac testis ita dispergemus, ut neque, quorsum effugiendum sit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl. b* ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omissa persona. *c* Ἦκον] Ἡκέτωσαν *Pell. d* Μισθοφόρε] Recte sic plerique *Μισθωφόρε J. e* Τίθι οὗτος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίθους hic habebant Edd. cett.

18. * Διμοιρίτης ὤν] Διμοιρίτης, † τοῦτο ἴσως τὸ τριβόλον ἀποδιδόασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἕκαστος στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Διμοιρίτης] Διμοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τοῦτο *V.*
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce *V.* delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita scripsit *Solan.* ἡμιλοχίαν edita.
¶ Ταὐτό] Αὐτὸ *V.* quod in Impressis sic mutatum est. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid simile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. ἴσχω. *F. G.* Parum interest quid suppleas, est ille accusativus subito imperantis, poscentis, ubi varia verba subaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel πάλιν intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, si pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδε. Verum quo brevior locutio, eo imperiosior. Sed quum vel ipsum ὦ sic abesse possit, non jam, cum adsit, peccaverit, qui ὦδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis persona; necessario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

C H E L.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

Χ Ε Λ.

Οὐχ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὑ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ὅτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος Ἀρισταίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν ὀκάκιστα ὀπτῶντα ἀπολέσθαι, ἕλκόμενον τῷ ὠγωνος τοῦ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνο, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἑξῆς ἡμε-

ξῶν,

[f] Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. [g] Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησεν *F.* & *V2.* [h] Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur οἱ δικλῶν μισθὸν λαμβάνοντες, dicitur & διμοιρισὴς & διμοιρεύς. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης a διμοιρία, quam eandem & ὑμιλοχίαν *Suidas* vocat. *Guietus* autem ſic: ſubaudi στρατιώτης, i. e. cui duplex annona datur, διτλῆ μοίρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter τὰ παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextram!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφυς. a. τῖβυς, τίβυ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίους] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίους. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. *c.* 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἔτι σοι ἐμοῦτι. *F. F. R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα θεισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ θεατρίζοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ θεασαμένη ἔφη ἰδοῦσα μὲν τὸν Ἀρισταίνετον, νεῦσαι πόρρω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρεγγυᾶν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐκάθιζον ἅμα ἐς τὴν [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπαύσατο, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει θέλγειν τὸ μὴ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴς διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τοῦτο παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα. ὡς πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγε δὲ, Πῶς μὲ ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὴ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰ αἰ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴς γὰρ Ἀριστανέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ μὲν ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim sane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drose, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A1.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νεμφίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequar Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic B. aliaeque. Ὅλως *J.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit Q. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *A1.* g Ὑπεσυρμένα] Παρεσυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Περὶ τὴν πόλιν. *G.*

49. Νεμφίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀριστανέτῳ] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *J.B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ νοῦν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Arbitetis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Ascurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παρεφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [b] σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθήνιον αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐπάρατον καλαῖσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ἐγὼ τῷ ἔρωτι. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστοαίνετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείληται δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλειτίου καταρεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσὶ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.

ΔΡΟΣ.

[b] Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* [i] Τί σοι δ.] Omisit O. [k] Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. σεσυ. *J. B.*

81. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλῳ. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐστὶ tamen ὅλῳ frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλῳ σὺμὶ τῷ πάθει. Item III. XI. pr. ὅλη εἶ τῷ ἔρωτι. Ib. Ep. 12. ὅλαι τῷ μίσει ἐγένοσθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν *explere ventrem*, *ſuburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάτρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ καὶ κνᾶν [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράψειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον διαφθείρων Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ Δρόμωνος διαβολῆς. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα πυθέσθαι λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινέτου.

nem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

ΕΤαῖραν δέ τις ὠνήσατο, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποτραφεὶς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δεῖπνησαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δείπνου, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ διαλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. εἰ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νιψίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπώθου *P. B1. & 2.* d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. F.G.

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem perentio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀτέκνων λογισμῶν κάμνοντες καθαπτεσθαι. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ? συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀγχινοεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶσθα γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. ὑ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γάρ εἰσι· τ' ἐκ Πειραιῶς, τ' ἄρτι ἀγχεχορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τὴν νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τ' ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν ; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γ' ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, γ' συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελὴς τις εἶ ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς ; ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερά, ἃ εἶδες, Φιλληματίῳ, γ' ὡς ἐχρῆν γυναῖκα πέντε γ' τεταρακοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη ; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο γ' εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ; ἐπίσκεψαι γ' ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τὰς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· περὶ δὲ τὰς κροτάφους ὁπόταν ἀποτήκηται τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι πόλε γ' γυμνὴν ἰδεῖν ; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνένευκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἐπίσταλο γ' μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτη

[a] Ἐτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταῖραν *F. P. H. Bl. Abl. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* [f] Ἂ εἶδες] Ἃ εἰ εἶδες *Fl.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *F. F. R.*

14. Κραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἃ εἶδες Φιλληματίῳ] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἦπου τάχα ϗ ἐλύπῃ σε, ϗ ὑφεώρα; ΧΑΡΜ. Ναί, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τοῦ πατρὶ Φειδομένου τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτίκα, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὑπὸ τούτοις παλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα φιλήματίον τὴν σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτει, ϗ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ πω λέλουται μετ' αὐτῆς· εἰ γὰρ τὸν ἐτῶν ϗ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἀμφιτείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλήματίον δὲ πολλὰ χαίρετω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

ΘΡύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτέ σε ἠτησά, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερον, εἰποῦσα· μήτε παλλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνέλω marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν πατρὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B.
Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me videnti, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτρὸς, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, κ Πασίωνα τ ναύκληρον, κ τ συνέφηβόν σε Μέλισσον, κτήματος ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τῦ πατρὸς, κ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, κ ἐγὼ τῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὑπεροδομένης τ μήτρὸς, κ πρὸς τὰς [c] Φίλας ἐγκαλέσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες εὐχείριον ἔχων με τέλκυσιαν ὑπὸ σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπήνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὑπὸ τύτοις δακρύω, κ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνες, Θράσων, κ σὺ κ Διφίλε, παρῆσαν κ ἡ αὐλήτρις Κυμβάλιον, κ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲ ὄ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σαυτὸν γὰρ ὑβρίζες τοιαύτῃ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, κ πιὼν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ ὃς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τῦ μήλυ ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσπόντισας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, ὡδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίευες *Fl.* & marg. *Ai.* e Ὑπεδείξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἂν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλυ ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quaterve indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τὸν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μᾶλλον τοῦ μαστοῦ ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεδύσατο. ταῦτα οὖν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅτι σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποτε λυπήσῃ, τάχα δ' ἂν ἀκούσῃς τί σοι ἐμοῦ κειμένην με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅπη κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ὀπισθαθῆναι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθῆ εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑφ' ὁπόταν γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παῦε, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἢν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ δὶς

consspectum effugere; quod illa osculata intra papillas sub strophio abscondidit. Haec igitur qua causa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adspexi alium? nonne soli tibi vivo? Non magnum est, quod facis, Lysia; miseram mulierculam dolore cum afficis, insano tui amore flagrantem. Est aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula elisa, aut praecipitem desiliisse in puteum, aut unam certe mortis viam inveniisse, ne meo tibi conspectu amplius molesta sim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me respicis & dentibus infrendes? si quid enim me accusas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne respondens quidem me relicta discedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lysias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum esse? Lapis, non homo est. Verum, si quod res est dicendum est, tute ipsum, Ioëssa, corrupisti, quae nimis illum amaris, idque ipsum ostenderis. Oportebat vero non nimis illum studiose colere. Superbi enim, eo animadverso, fiunt. Desine plorare, misella, & si me audis, semel aut bis venientem exclu-

[a] Δίς ποτε] Διὰ τάχους *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini est dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νόθοισι σοῖς Ἑπίσχων. Et sic idem perpetuo, vid. ib. vs. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At supra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum essent. Quumque ibi promiserim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστοὺς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλασεν de viro dicitur. Possem & alia similia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὤμῳ μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam statuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex istis *Homeri* nihil probatur, quia inde non sequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amaxonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falso; tamen videmus eos ab significatus ratione non abhorruisse.) Immo *Long.* in *Paſt.* Θηλὴ semper adhibet de ubere caprae ovisque, an hinc statim sequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ τέρεν ἠρέμα προκύπτοντες ὑπανέτεσσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλινεν. Rursus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ὁ τοῖς μαζοῖς ἕκαστον τὸ τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam fugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵετο μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — ἣ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aspasiam amante: ἐπὶ τῶν μαζῶν προσέψαλλε. Ne plura congeram. Verum & vicissim μαστοὺς de puero, Noster supra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana sit Grammaticorum distinctio; nisi, quod suspicor, de paucis tantum scriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, digner : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀποκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀναχαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποστείη ὀφθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιὰς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀποκλείσοντος, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιὰς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι στριαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ χάριν, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἀν[c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ὤν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιὰς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀπτάντα αὐτῇ σοὶ μὲν νεανίᾳ [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσῃ; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταῖρά ἐστι. [e] πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς συγκαθευδούσας; ΛΥΣ. Ἕκτῳ σχεδὸν ταύτῃ ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτῳ γε, δευτέρᾳ ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, προσκείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δὲ, ὡς γὰρ ἔφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυψαντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ὀπὶ τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον.

τί

[b] Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. [c] Ἄτεγκτος] Sic *F.* ut supra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *Al.* [d] Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* [e] Πότε] *Al.* πῶς, *Coll.* [f] Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* [g] Ῥᾷον] Ὁρᾶν male *F.*

82. Πότε δ' ἂν κατέλαβες αὐτὰς] Γραῦ. πῶς. *G.*

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γύσσα. *G.*

* Θρίγκον] Θρίγκος ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & Θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *F. F. R.*

40. Ἀποδίσμων] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἔρωτ. c. 41. *M. du S.*

46. Ἔστι τις Ζεὺς ὁ Ἀδράστεια] *Catull.* *F. B.*

59. Λίθος ἐστὶν ἄνθρωπος] Proverb. *F. B.* Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *F. F. R.*

76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.* *Ibid.* Ἄτεγκτος] Sic sola *F.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *F.* fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπορρέβην, ἦκον, ἧ αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ὀπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' ἔγωγε, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοθί ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παραγαγὼν τὴν τροφέα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τῷ τοίχῳ, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἆθυμα ἔνι, τὸ μὲν πρῶτον ὤμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔκτεινα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μελαγχληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃ κόμῃ; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τῆς νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ [d] πηνίκην ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτῳ ὂν, πεῖσον αὐτόν. ἰδὲ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἦν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio venissem, non cunctatus essem, ... jam scitis. . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. . . Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπεισδὲν P. b Οὐκ ἑώρων] Sic *Fl. Fr. V2. P. S.* &c. Οὐκ ἰώρων male *J.* Forf. οὐχ εἶρον. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male *Fl.* Id tamen & adscript. marg. *A(.* d Πηνίκην] Sic *Ald. Fl. J. Fr. H. S.* & *Schol.* Πηνίκην *B. P.*

20. Τὴν πηνίκην] Πηνίκη, τὸ κισσαλοδίσμιον ἢ ἡ * περίθετος κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. *V.*

* Περίθετος] Sic esse in C. notabat *Salm.* quare id recepi pro vulgato ὑπερίθετος. In *V.* ὑπερίθετος. *J. F. R.*

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. *M. du S.*

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. καὶ ἡ αὔλιος πράττει. Conf. & supra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὐλείος vulgo scribitur. *J. E. R.*

3. Οὐκ ἰώρων] Mallem οὐχ εἶρον. *M. du S.*

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasisse*. Discite etiam hic morem fuisse, ut juvenes εἰς χρῶ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ἡ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ἡ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δῆτα σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ καὶ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τὴν κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

L E O N T.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τ' ἄλλων ἱππέων ὀπὶ τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ἡ ὐθεὶς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τ' μὲν λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τ' ἵππαρχον αὐτῶν, ἡ τ' ἵππον, ὀπὶ δὲ τὸ συνεχὲς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀφαλύσαντες μὲ τ' φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὀπὶ τύτυς ἐγὼ σπασάμενος τ' σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεσῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τῷ ἵππῳ· τῷ ξίφει δὲ καθεγκὼν, διέτεμον τ' λοχαγῶν ἑνὸς

e Οὐθὶς] Nil varietatis invenio.

χῇ κεκαρμένοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πυθίλω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πυθίλω dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πυθίλω vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὴ] Illud δὴ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐθὶς] Etſi frequentius οὐδὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθὶς hic

ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὁ τέτραπλεύρῳ τῷ χάραξι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐπὶ ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τ̃ κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέσπεσθε ἤδη Φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἃ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ̃ πράξεως. ὁ μὲν γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῆ Ἑλληνικῆ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος μὲν ἡγεμὼν ἦγειτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τὰς ἑταίρας ὑπαλαμβανομένας ὑποσεισάμενος, ἐδεδοίκεσαν μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ὑποτίλβοντα μὲν τ̃ βάρβαρον ὑπὸ χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ̃ λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ̃ λόγχην. ΧΗΝ. Καγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἂν μοι σοῦ ὑποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, ἃ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ αὖ τ̃ βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ ἐκεῖνοι ἰδόντες ὑπὸ τ̃ πέλτης μάλιστα, καὶ τ̃ φαλάρων, καὶ τῆ λόφῳ. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καλεπεπλήγεσαν] Καλεπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic *P.* sola cum marg. *Ar.* Ὁπλισμένος *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαρίσσῃ] Ita scribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. *M. du S.*

Σαρίσσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque affirmat, uliratius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed *Jungerm.* ad I. S. 138. testetur in Mss. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi passus est *Bergl.* quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius hactenus & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀκο-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius fariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul fariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in fariſſa. Deinde talem ego hominem complectar? & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μᾶλλόν σοι ἡ κόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέσημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερόν τί με τρώσκει, ὀλίγον ἔσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τ' ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, παίω ξυμπαξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τ' κεφαλὴν ἐπὶ τ σαρίσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελυμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ σαυτῆς διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὐδὲ προσβλέψειέ τις, ὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθείη. ἔγωγε ὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπραχθ, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ' ξένος ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τ κεφαλῆς τῆς βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. ὐδὲν γὰρ ὕτος ἀμείνων τοῦ ὁπλίτου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκήκοα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν τεθνευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ὃς δύο τ κεφαλὴν διημμένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ νεκροὺς κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

[c] Πρότερον] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερόν *J.* [d] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. [e] Ἀπεδειροτόμ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδειροτόμ. cett. male. [f] Οὐχ] Οὐκ *J.* [g] Συγκοιμηθείη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* [h] Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. [i] Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod. Scut.* non ut in plerisque ſcribitur ἀποδειροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tax.* c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνί, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ἤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστίν, ἕπου καὶ σύ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνί, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γῶν, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ χείλη λοχαγοῦ ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφεκόψαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερόν σε αὐτῇ [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλήν, τί καὶ κατέπηξας αὐτὸ ὅπῃ τῆς [h] σαρίσσης, ὥστε σε καλάρρειν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτὸ συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτῇ δόξαι βούλομενον; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleſceret, te adhuc illa de decurrione narrante, & vultum mutaret, & perhorreſceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis causſam viderem? Tu vero ita terribile illud feciſti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluereret? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύς emendat *Solan.* Sed φόνευε voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλιφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπόλεκας] Ἀπολέλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσης] Σαρίσης Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύε, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνδυ a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνδυ tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi sis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te fassus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum esse, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ῶ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἐλῶ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀρίστοις εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲν Ὑμνίδι, ἐψευσμένος ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαί με, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, postquam pauper per te factus sum? Cum vero tot tibi res adferrem, amasius, vir, dominus, omnia ego fui. Postquam vero ego jam plane exhaustus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores sto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & solus intus est, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Ista me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum esse. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabastrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; τῶν ὅτε πένης ἐγενόμην δι' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενός, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. ᵏ ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖ ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὴν νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἔστι, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποκτίνυσι, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [1] τὰ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* l Τὰ πρῶτον] Sic *P.* Τοπρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἄμοι convenit; melius quadrat imperativus cum ἴμμεν jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα δὲ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Hesych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem, quia non essent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα Δεφόρια ἄλλων ἦσαν, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ ταῦτα φιλοκαλήσαντος ἰσοδεδυγμένα, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆρες. *J.B.*

Ὑποδήματα δὲ Σικυῶνος] *Hesych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis essent habiles & apti ad pedem: sed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Hiſtoriae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

8a. Πα-

μύρτ ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τῦτο δραχμῶν, 75 νὴ τ Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέονλι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τ μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέπλων, Ἐπίκρτ τῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένυ αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . ‖ ΔΩΡ. 80 Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκρος πρώην ἐν Σάμῳ μ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τ μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρτ, ϗ σαπέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε καἰεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρτ, ἐκόμισά σοι. 85 τι ἦν; ϗ ἄρτυς ὀκτὼ ναυλικὺς ἐν γυργάθῳ ξηρύς, ϗ ἰχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. ϗ τυρόν πολε μέμνημαι τ μέγαν [b] ἐκ Γυθίτ. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, 90 ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθῦ ἐπιπλέων· νῦν γ ἤδη τοίχτ ἄρχω τῦ δεξιῦ, ϗ σὺ ἡμῶν ὑποφορᾶς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, ϗχὶ δραχμὴν ἔθηκα 95 πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τ χεῖρα νῦν μ δύο, νῦν δὲ τέτταρας ὀβολύς; ταῦτα πάντα συνλεθέντα, ὑσία ναύτυ ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor, cum e Bosporo appelleremus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua caussa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae

[a] Ἐκλαθομένυ] Ἐκλανθομένυ male *Fl.* [b] Ἐκ Γυθίτ] *Luc. Holst.* Γύθιν. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοί] Spatium vacuum *F.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *F.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Polluce*, *Suid.* *Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τηλαριχευμέναι διαιρμένα καλέμενα, ἢ νέα τεμάχη τηλαριχευμένα. *F.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἴδος ἰχθύος τηλαριχευμένης. *F.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· τάμνος· ὅτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίτ] Non ausim mutare quidquam ea sola caussa, quod κύθνος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde casei celebres advehi ad alios? *F.M.G.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίτ] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M.* *Luc. Holsten.* in nott. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθνος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιν. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακόν. *F.F.R.*

93. Τοίχτ ἄρχω τῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοιχαρχον appellat. *Raif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ἢ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, εἰ γὰρ εἶχον πλείω κομίζειν, εἰ γὰρ ἂν ἤρεσθαν, πλείν' πλυτῶν ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸ ὅρμον τὸ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἐλλόβια ταυτὶ, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάνδαλα Παταρικὰ, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, καὶ φλυάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ χροιὰν οἷος κάραβος· οὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόροι, πολλαὶ, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὃν αὐτολυρίζειν φασίν. ἀλλὰ ὄναιο αὐτοῦ, ἀξία γε οὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ τῶν γειτόνων [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, καὶ ὅρμους, καὶ δραχμαῖα μυριόμαλα, εἰ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* d Ἀλλ' οὐ] Ἄλλου *Fl.* e Κατέβαλεν] Κατελάβεν *Fl.* f Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* g Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *Al.* h Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκόροι] Ὡς ταύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. ἔστι γὰρ σατύρας ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδες] Τάπητες. ὥσπερ τὸ εἰς δαπέδου τρώγουσα. *V.*

nauſeam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφῶς] Sic antea ὑπερφίλαι γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσιοι] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ ψοφοῦ] Πρὸ— F.G. Sed habuimus etiam ἔκπλουν ἐδόκουν πρὸς τοῦ ψοφοῦ, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum ψοφοῦ dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam οἰκ Γυθίου paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μέ. *M. du S.*

21. Διοσκόροι] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλῇς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλὰς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ τραλιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τάς τε αὐλὰς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεθ' ἧς δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον παραστάντες αὐτός τε ὁ τραλιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστραλιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

COCHL.

Quid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *Ald.* non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπεσὼν, al. ἐπισπάσας, male. *Pell.* ἐπισπάσας.

42. Ἐπεισπεσὼν] Γρ. ἐπισπάσας. G. Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκουροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καλ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρων] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρων, quod ultitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπεσὼν, ab aliis rursus ἐπεισπέσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaeti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρεκον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διψηλάφων, ἀναβαλλομένην τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πόθῳ προσφορωτάτη. κρέκα metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ ἐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἰστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλιῶ] Ἡ αὐλειῶ dicitur, vel ἡ αὐλιῶ θύρα. Τὸ αὐλιῶ non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλιῶ] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ sur-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν
ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέ-
θη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ.
Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτο-
πος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα
αἰτήσασα, εἰ βούλοι μόνος ἔχειν αὐτήν·
ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν
ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐ-
τῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸ Γόργον δὲ
Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ
ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη,
ἔπινε μετ' αὐτῆ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος
τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων,
ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος·
ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα·
ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ
ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μικρὸν [e] ἐπεισέ-
παισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί·
καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέ-
τραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ
ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμε-
νος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη
ὑπεκφυγοῦσα πρὸς τὴν Γειτονα Θεσπιάδα.
ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου,
φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A1*. e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri*. Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γεωργὸς marg. *A1*.

" ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo " enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti- " tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter diſtantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. ἐπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam ἐπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. στεφανωσάντων εἰσπεσεῖν εἰς τὴν ἀγοράν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσπεσεῖν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit*. Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεσέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μεταπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae ΓΠ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio*. *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλαγότας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ προδώσουσι τοῖς φυλακεῦσι τὸν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δῶναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἕως ἂν ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ὑπομένειν δ' ἂν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' ὃν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένην αὐτὰς τὸ πρᾶγμα· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κορem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἕως ἂν] Ὁπόταν Fl. b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολαύσω τὴν μισθοφορὰν Fl.

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt διαφορὰ ἣν τοῖς στρατιώταις δίνειμεν· περίμενον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ & Σατράπαις & τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejuſmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἄνοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deliit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖκα Περιγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περιγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περιγρίνου βίον καθάπτει τοῦ χριστιανισμοῦ. *Cave*, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

ΠΕ-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχεύειν εἰδὼς μικρὰ, καὶ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες οὗτοι, καὶ μάχας διηγούμενοι, ᾠφοί, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Καλοδαίμων Περεγρῖνος, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

ε ᾠφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, cum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat tex *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγος dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς διέλεκται μοι ὁ πρώτος λόγος. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παριδὼν ἐκεῖνο ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγος, λέξω τὸ ὡς τοῦτο ἀπεκάπτειν τὸν τῆς Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Gratiis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultum pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖνος] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖνος] In marg. *A1*. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 563. τὰ πρὸς τὸ κύων Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύων ἢ σοφιστὴν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύων, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα Στωϊκὸν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τεὺς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο. τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηυθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τὴν Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν καλῶς λαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅτος καὶ τῇ πολυανθρωποτάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπως τοσῦτων μαρτύρων, καὶ λόγος τινὰς ὑπὲρ τῦτο εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, διὰ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum subiit; gloriae enim causſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅτι τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῶν ἄλλων

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σαρύσας. G.

3. Ὁμηρικῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενος πειράσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδὲς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ἰσφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γενόμενος] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυμνάσιον λόγων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ σὸν παιδείᾳ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M. du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita σὺν νικηφορικοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξίᾳ καὶ τύφῳ καὶ πολλῇ κορύζᾳ. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἁλιέ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦς] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῷ πράγματος ἀσκευῇ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὴν μὲν ποιητὴν οἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μισημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελᾶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταφορὴν τῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἀ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ὢν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ αὐτὸ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον ταῦτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἳ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πάντα ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τῷ γυμνασίῳ αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὸν δρεττὸν βοῶ-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. Fabr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν τῶν αὐτοῦ καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· παρὰ τοῦτο ἐκ παρασκοῆς ἐμνημόνευσε σημικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S.*

35. Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασιῶν αὐτοῦ. Αὐτῶν pro ἰκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπῆλθον ὀψόμενοι τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀραιόδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe*. Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθίστηκε. *T.F.*

Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F.G.*

Διὰ τῶν γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur haec Diſſert. c. 31. *J.F.R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιδεῖξαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδεῖξαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtae ἐκτρώμαται σοφιας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἡ ἐπιδαύριος ἔχρη τὰ ὦτα καθῆκε, ἢ ἐπιτρέπεται πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λόγος μεγάλῃ φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρὸς μὲ δεξιὸν ἐδιδάσκων, &c. Niſi quod non lubet ἐν ᾧ διοτι σοφίζεται, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

— *conſerunt ſermones inter ſeſe drapeta,*
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me praeſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

— *conſerunt ſermones inter ſeſe de creta.*

T.F.

Ibid.

βοωμένῳ, ἢ ἅπασιν ἁπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς Πρωτέα· ἢ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδή, πολλάκις αὐτοῖς ἐνδεξιὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, ἢ ἥλιε, ἢ ποτα μοί, ἢ θάλαττα, ἢ παλαιὲ Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τὸν Ἡλίου ὀπτησόμενον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι δι' πυρὸς ἐξάγειν τὸν βίον διέγνωκεν ἑαυτόν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἄτοπος

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſibi illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Her-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διατ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κηρυττόντων, ἢ ἀρετήν τινα, ἢ ἡδονάς, ἢ φύσιν, ἢ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ ἔτι ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὸν ὀγκηρὸν φλυαρίαν τῇ ἐπιφωνήματι. *T. F.*

47. Πατρῴε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείτας τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδῶν Theagenes. Peregrini enim facultates, ut οὐκ ἔστ' ἐμοὶ ταῦτα conſtabit, XV. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακισχίλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτυχε;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσος] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἤλθον ἐς ἀθανάτους ὑπὸ πυρὸς ἀμφίτιροι.

T. F.

Διόνυσος] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἰαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῄνουν δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ ἐν τριόδῳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

eules? Non enim Aeſculapius ac Bacchus ful-
mine ? Non enim ultima aetate in crateras
Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Herculem atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

χλῆς ὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς ἢ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ἢ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲ ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκοῦσαι. ἐπῄκουσα οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑποβολὰς διεξιόντος τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥύμα λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ἐγὼ πολλοῦ ἰδρῶτι διῃρέθην ἀδικεῖν γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλφιβηγτούμενον. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεθ' ἆρ' εἰ κακὸν προσοισομεν
Νέον πολαιῷ, πρὶν τό δ' ἐξαντληκέναι.

Priusquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλήσω ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3. c. 2. *Almel.*

Ἔτυχεν οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ & θαυμαστάς τινας ὑπῤῥολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Amplitiſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλεῖν eſt poſita. At ἐξαντλεῖν & ἐπαντλεῖν ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex triſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὡς εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ ἀεὶτὸν ἐπαντλήσειν, τῆς κύτους μὴ ἐχούσης. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & inaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budæus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Cæterum nimis crebro hæc loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα & καθ' ἡμᾶς ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ὑπερίτρητα πάντα ἐπαντλεῖ· *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Cicero ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολλοὺς τοῦ Ὁμήρου ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλεῖν eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλεῖν. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε λέγειν καλλιχῆ μοι τὸν ἀτὸν, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βαρέσαν σωπράνισας, καπέντλησάς μοι μυδὸν ἐς δίνον ῥίψασαν. (male in Salmurienſi hic ἐγκεχωμένον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti.* Paullo ante pro eo dixerat καταχεάσαι· ait enim ille, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσῃ ταῦτα πάντα, ὅσα διῃλάλησας, ἐν ὀλίγῳ, καὶ ὑπαντιάσειν μοι δοκῶ, φοβουμένῳ, ὑφ' ὧν κατεκεχάσας μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſaniae fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκεδάσαν ἀλλήλων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Cæterum τὸ ἐπαντλεῖν verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφεῖλκεν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσαγορεύσειν, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὸν ἄμιλλαν. εἶτα μμύτοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ ἕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσαι δὲ καὶ τεχνίται, τὸν μὲν Φειδίας, τὸν δὲ ἡ Φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, πραμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ φερομένας ἀφαλωθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ ὁρῶν· εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτει quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J.F.R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T.F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T.F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J.F.R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T.F.*

88. Ἁλὰς ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T.F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F.G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει. sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur ἔτι αἰθομένοις. *J.M.G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J.F.R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J.B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν αὖ κραδίης — *T.F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T.F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φαντασίαν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T.F.*

11. Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν· Ἐστὶ] Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν, ἐστὶ. *T.F.*

Ὁ τῷ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heraclitі fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ρατ⸗ Θεαγένης τέλ⸗ τ̃ μιαρωτάτων αὐτ̃ λόγων τὰ Ἡρακλείτ̃ δάκρυα ἐποιήσαλο, ἐγὼ χ⸗ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τ̃ Δημοκρίτ̃ γέλωτ⸗ ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὁπιπολὺ, ὥ⸗τε κ̀ ἡμᾶς τ̀ς πολλ̀ς ὁπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri, faciendum eſt, ubi audimus dictiones adeo ridiculas, videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ὁπι⸗ρέ⸗ψας ἑαυτὸν, [b] Ἤ τί γ̀ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μ̀ ὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καλαπτύσ⸗ ἕνεκα, μονονυχὶ κυβισ⸗ῶντας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείη⸗τε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὁ⸗τι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μ⸗, ἐξαρχῆς π̃ φυλάξαν⸗ τ̀ γνώμην αὐτ̃, κ̀ τ̀ βίον ὁπιτηρήσαν⸗· ἔνια δὲ π̃ τ̀ πολιτ̀ς αὐτ̃ ἐπυνθανόμην, κ̀ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβ̃ς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum, hic Polycleti canon, cum ad virilem aetatem perveniſſet, in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas, ac tandem ſaltu de tegulis effugit, obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γ̀ τ̀ φύσεως τ̃το πλάσμα κ̀ δημιούργημα, ὁ τ̃ Πολυκλείτ̃ κανὼν, [c] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο, ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλ⸗ὺς, μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, κ̀ τέλ⸗ χ⸗ τ̃ τέγους [c] ἁλόμεν⸗ διέφυγε, ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν⸗ ὑπο-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἔπειτ] Recte B. S. Aliae Ἔπειτ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμεν⸗] Sic omnes. Malim ἀλισκόμεν⸗.

4. Κυβισ⸗ῶντας] Κυβιστῶντας. G. Lege κολυμβ̃ντας.
15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τοὺς μοιχοὺς γ̀ τοιούτ̃ λιπτύνειν τοῖς παλαιοῖς ἔθ⸗ ποιεῖν. ἐκεῖν γ̀ ἐάλω μ̀ * πολλὰς τὰς † ἄλλας, τιλαντῶντες, ῥαφανίδα τ̀ πυγὴ τ̃ μοιχοῦ πάνυ ἀδρὰν ὖσαν. V.

* Πολλὰς] Lege πυκνὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας alias Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τιλαντῶντες. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ̀ Πολυκλείτ̃ Κανόνα ὦδε ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν⸗] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς τοῖς ῥαφανίσιν ὕειν κατὰ τὰς ὥρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τ̀ πυγὴν βεβυσμέν⸗] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patenti porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in πφίλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ῇ γε πυκνόμφός σοι, τίφρα τι τιλθ̃ῇ;

ὕτω γὰρ, ait ὕτ⸗, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

σί δ' ἢν ῥαφανιδωθ̃ῇ γε πυκνόμφός σοι, τίφρα τι τιλθ̃ῇ; T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον Δαρθείρας, τρισχιλίων ἐξωνήσαλο τῶν τ γονέων τὸ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπι τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας.

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

Ταῦτα μὲν τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλας ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τ πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τ γερουσία, οὐκ ἀναχόμενον αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῷ

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte hic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ τῶν ἐπιδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντηκονλα δ' ἑπλακοσίας ἐξέτισε *ſeptingentas & quinquaginta drachmas*: & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πιπράσκει μοι πέντε δ' εἴκοσιν Ἀτλικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis*. Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε δ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus*. J.G.

18. Ἐπὶ τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ὃν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλεν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμελητὴν δ ἁρμοστῶν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtae aliter dicebantur ἁρμοσῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμοζονλες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & ſexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄλλο ἄλοτε ἀμείζων] Id aliter Graeci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμαζὸν σοφίαν τ Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. T.F.

Θαυμαζὸν σοφίαν τ Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus*, *per flagitia inviſos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem*. Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. M. du S.

32. Ἰερεῦσι δ γραμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros ilia aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. M. du S.

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπίφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τ Τισαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. T.F.

34. Προφ. καὶ διασάρκης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco διασάρκης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ipſi Chriſtiani nomen διάσ- de ſuis conventiculis non reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſcopum* voluiſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme ei ſub alio nomine deſignat. M. du S.

35. Πόσ-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

καὶ ἀλλαχόσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοθι ἀμείβων.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτὸς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτῃ ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

[a] Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴ μὲν οὖν, καὶ μιαρὰ, καὶ πάντως * ἐπίκηνα θαύματος· εἰ δὲ καὶ τοφλῷ ὅτι ἐ ἀλεξόμενος τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον ἢ ἀθέατον. *V.*

* Ἐπίκηνα] Scripſit, credo, ἐπικηδῆ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτῃ ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτῃ audiviſſe, quem illi πρεσβύτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τὰ Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtaec vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τῆς χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Qui factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτῷ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα παρεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν περιστειαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ὧν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴ ἀδύνα-

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τίλιον ἄνθρωπον, τὸν τῶ παντὸς, ὦ λῆρε, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! causa, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Ἀνυ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ὑπὲρ τούτου referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus delignata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ὑπὲρ τούτου, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nominis: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πάντων κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινῶ pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινῶ τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινῶ παιδεύειν. *Magistrum urgueo*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραῖδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris cuſtodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἦγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὑ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἔνθεν μ εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πεμένουσα γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλ αὐτ ϗ συνεκάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῦ, ὑ φθειρομένους τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτ ϗ ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστ Περεγρῖν (ἔτι γ τῦτο ἐκαλεῖτο) καινὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτ ϗ ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Relligio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule G. *Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias. T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito, ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γ, εἰ τ μ Ἰουδαίων ἀθλίς μίλιστα, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν κ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11., ubi *myſteriosum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γ τῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερ. *T. F.*

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ϗ τ̃ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὄϛιν, ὧν ἦκόν τινες τ̃ Χριϛιανῶν ϛελλόντων ἀπὸ τ̃ κοινῆ, βοηθήσονλες, ϗὶ ξυναγορεύσονλες, ϗ παμυθησόμθυοι τ̃ ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχ@ ἐπιδείκνυ), ἐπειδάν τι τοιῦ-τον γένη), δημόσιον. ἐν βραχεῖ γ̃, ἀφειδῶ-σι πάντων. ϗ δὴ ϗ τ̃ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήμαλα παρ' αὐτ̃ ὑπὲ προ-φάσ τ̃ δεσμ̃, ϗ πρόσοδον ὐ μικρὰν ταύτ@ [a] ἐποιήσαλο. πεπίκασι γ̃ αὐτὸς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum causſa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

[a] Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαλο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τ̃ν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa suscepti fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τ̃ κοινῆ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etti corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τ̃ ἐν τέλει πέμψασι παμυθησ. Μεσσηνίους. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γένηται, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *F. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γ̃ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαρίων ὕπνα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γ̃ addito sensui consului. *F. F. R.*

70. Πρόσοδον ὐ μικρὰν ταύτῳ ἐποιήσαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπίκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαλο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσαλο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαλο? *M. du S.*

Ibid. Πεπίκασι γ̃ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπίκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus comminus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντις ἑαυτοὺς ἀναδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἕθους; quos enim ibi Galilaeos vocat. nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντις] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κεφαλὴ, ἣ πρὸ βραχέος αὐτοὺς ἐταύρου * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἕνεκα ὁρμων ἀξίους, καὶ μὲν δὴ καὶ τὸν ἄλλον ὃν κατέχεις λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῃρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τὸν σοφιστὴν Χρύσιππον; ὃς ‡ σε ἕνεκα τούτου ἔτεκεν, § ἀθανάτῳ ᾠδὰς ᾄσεσθαι κολάσει, ὡς ¶ ᾠδαρίοις τισὶ, καὶ τὰ ἡμίτομα λῳστύρια. ὦ τῆς ἀπειράτου συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλλήνων. V.

‡ Ὅτε σε] Σε huc intrusit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραζάντων &c.] Παραζάντη - διασύρεσθε V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem aliosque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini tibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλουσίως ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ὅτι τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum ectt. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem*. Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quarum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi foederis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant*. Neque enim Graeci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Missso namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem insectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut inscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀνὰ τοὺς ἀκρ. πίσ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimiſit. At ille in patriam reverſus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accuſationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipſius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, ſolis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat ſenex, ſubſtantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iſte dixit Theagenes. Tanti enim nec univerſa Parianorum urbs, ſi vicinas ſibi quinque alias aſſumat, forte vendatur, ipſis cum

ὐδὲ τ κολάσεως ϖολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95 b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καὶ λαμβάνῃ τὸ ϖερὶ τῦ ϖατρὸς φόνυ ἔτι φλεγμαῖνον, ϗ ϖολλὰς τὰς ἐπαναλεινομένας τ καὶηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ ϖλεῖστα τῶν κτημάτων ϖρὸ τ ἀποδημίαν αὐτῦ, ϗ μόνοι ὑπελείϖοντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς ϖεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ ϖᾶσα ὐσία τριάκοντά ϖου ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιϖεν, ὐχ ὥσϖερ ὁ ϖαγγέλοιός Θεαγένης ἔλεγε, 5 ϖεντακισχιλίων. τοσύτυ γὰρ ὐδὲ ἡ ϖᾶσα τ Παριανῶν ϖόλις, ϖέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας ϖροσλαβῦσα, ϖραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν ϖόλις] Παριανὸς ὡς ἴσοικον Περιγρῶν, λὰ Πάρυ τ νήσυ. *V.*

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiisque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav. Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ὐ βραχεῖ] Nemo non videt iſtud ὐ βραχεῖ poſſe eſſe gloſſema τῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Graeci dicunt αὖ ϖάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώτας ἀνθρώϖους ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ὐ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύκατ', ὐ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Graecus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operae pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— ἐγχανεῖται τῇ ϖόλει.
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειν. Iterum ὐ Σφηξίν

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non ſuccurrit. Caeterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισ. c. 14. ἀπιστί σοι ϖλατὺ ἐγχανὼν, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκείαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, οἰκείαν, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν ϖόλις] Στέφαν. Πάριον, ϖόλις ὐ Ἑλλησϖόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ ϖολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν ϖόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλιξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ.

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καταγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐφήκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἦδη, καὶ τρίχωνα πινακίου ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ὀφθεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς εὐγνωμοσύνας κεκτημότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα Φιλόσοφον, ἕνα Φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

28. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M.V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili ὡς χρῆ κυρίας differe dicitur, *Dearr.* c. 27. cui statim additur ὡς γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. περὶ ὧν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 2. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum relinquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi fecerunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J.F.R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J.F.R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J.F.R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut Nigr. c. 14. & N. D. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, οἱ ἅπαντα ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T.F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. οἷς εἶην. *J.F.R.*

35. Εἶτα ὁ δαιμόνιός τις καὶ εἰς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τὰ ἀπόρρητα αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J.P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & sceleatum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus statim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egressus est, satis luculenti viatici instar habens Christianos, quorum satellitio instructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, visus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum censebat, retractata donatione, a civitate repetere bona sua: datoque libello recipere illa Imperatoris jussu postulabat. Deinde, missis contra ipsum a civitate Legatis, frustra fuit, jussusque in his, quae nemine cogente constituisset, manere.*

17. *Post haec tertia ab illo susceptа in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem suscepit, ut rasa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumstantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab istis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξιὼν οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν διαφορυμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκπαλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμεῖναι ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτη δὲ μετὰ ταῦτα ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὴν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τοῦ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦ-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — κακυμβώων *Tan. Faber.* Ἀδιάφορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατρῴοις Περιγρῖνος, οὐκ ἀντιποιήθη αὐτὸς τῶν Παριανῶν *τῆς πατροκτονίας, ἀπαιτούμενον τὸν Δία τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφιεμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτε, καὶ Δίφιλον. V.

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

51. Ἀναφλᾶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. G.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς] Accusat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Christianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi possunt ἀθεμίτητα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Christianis ex decreto Apostolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentissime fese abstinuisse Christianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Justinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις sedulo sibi caviſſe Christianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem esse existimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euseb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Συρίσκου] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Crescente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: Δία πηλίνης ἐψιὰς δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ἐψιὰς de crescente Cynico loquens, p. 81. Quo vero consilio id egerint Cynici, non satis assequor, non enim *sordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice leva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentissimus *Martialis*. Allusio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Aristophanis* ὁ Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, καίειν. Quod equidem non video cur *Meursio* displicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος ῥάβδοις εἰς τὰς πυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλιοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὑπὲρ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ἐπειλημμένον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης αὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις καὶ φιλέλευθος ἦν ὑπὲρ τῆς ἀπονοίας, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ὑπιτεταμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret maxsuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim καὶ τὴν ἀδιαφορων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενος) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum καὶ τὴν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπειρηκὸς, ὥσπερ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἴσον παραδέδοται. Caeterum foedissimum illud ἀναφλὰν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσωπος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae vidvae Epitaphio; *nec mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus stultorum verberet nates. &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat θαυματοποιεῖν Xenophon ὡς Συμποσιῳ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non sinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni intercesserint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F.G.*

63. Τίχιλλον] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Mid. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset ἀφροσύνῃ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῷ προσιλάσιν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſiti perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος μᾶλλον τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε χθὶ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἐπείθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώμασι πρέποντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε δίψῃ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαθηλύναιλα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων μᾶλλον χαρίεσθαι διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν ἦτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον ποιούμενοι. Ἐπίκτητον μὲν γὰρ Στωϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Πρυσαέα, ᾧ μέν ποτε ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδίδωκε τινὰς, στωϊκοὺς τῷ ὄντι καὶ πάντοίας ὠφελείας μεστούς. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, cui etiam cognomentum erat. *J. F. R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ὑπὸ τοῦ πόλεως ἐξώσαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epicterusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Nep. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob. J. J. Weiſſ.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνιθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον. καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιεσφέσιῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — παῤῥησίαν] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii*. *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam*, *in Athenas ivit*. Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τὶτ-

χωρίς, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ὀπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ὑπὸ τοῦ Διὸς καλαφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τοῦ μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θελγόμενος ὢν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, ὥσπερ ἐξαρχῆς ὀλιγόν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τὴν πυρᾶν, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τοῦ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸπιὸν καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τοῦ καρτερίαν ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν περιμένειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τῷ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπισχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πᾶσι μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τῷ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* sequuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτερίαν ὑπισχνούμενος] Legendum est, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπισχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτου] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit Φιλοδοξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

uti, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ τραγῳδίας τούτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατ' σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτῃ παραβαλών; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τ τολμημάτων· καὶ κατ' τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ διὰ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὴν τοιοῦτο θέαμα ἐπαινοῦσιν, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ χαμόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανύτα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ἀκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἄπαξ χανόντα] Γρ. χανύτα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T.F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ἐρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ἀκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ ἁθρήσασα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, μεταμέλεια. Ne plura, in re, cujus exempla ἀπὸ κόνεως nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ἀκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J.F.R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T.F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoris nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπως τύχοι τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησίν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφαίνει;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὁρμήσοντας τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξασθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς

oum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos*, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo*, Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

[a] Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυσώσεως Edd. [b] Δέξασθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὔξασθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καυσώσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere discueretis*; plane contra mentem scriptoris; neque enim istaec ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμίαρον illum Peregrinum, velitisne scelerates homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis a tanto scelere deterriti. Quid autem? eo & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καυσώσεως, non καυσώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mss. R.G. quod arripio, quia nullibi καύσωσις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etsi καυσώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δεινμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τῶν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξασθ'; placet. *F.G.*

Δέξασθ' ἄν] Εὔξασθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praefitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξασθε restitui, quod elegantius visum est. *M. du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξασθ' s. εὔξασθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non sane dixeritis. Et quid sic interrogavi, cum neque discipulorum ipsius quisquam hoc imitaturus sit? Ac Theagenem istum merito quis accuset, quod caetera viri imitatus, non sequitur hac parte magistrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti se adjungit comitem, cum possit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem se dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; secura ista, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum potest viridibus composito, suffocandum se fumo praebere. Nam ignis ipse non Herculis modo est & Aesculapii, sed sacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos istuc pati. Quare fumo melius est: proprium enim vestrum fuerit.*

25. *Alioquin ipse Herculis, siquidem tale*

λατὰς τῦ τοιύτυ γνέα; Οὐκ ἂν εἴποιλε γ τί τῦτο ἠρόμην, ὅπυ μηδ' αὐτῦ τις τ μαθητῦ αὐτῦ ζηλώσειεν ἄν; τ δ' ὃν Θεαγένη τῦτο μάλιςα αἰτιάσαιλο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, ἐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, γ συνοδεύει ᾧδε τ Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμεν@ ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέα, ᵉ συμπεσὼν ὅπ κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. ὃ γδ ἐν πήρᾳ, γ βακλήρῳ, γ τρίβωνι ὁ ζηλ@, ἀλλὰ ταῦτα μ ἀσφαλῆ γ ῥᾴδια, γ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλ@ δὲ, γ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλῶν, γ πυρὰν συνθέντα κορμῶν ᵈ συκίνων, ὡς ἂν μάλιςα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γδ αὐτὸ ὃ μόνον Ἡρακλέυς, γ Ἀσκληπιῦ, ἀλλὰ κ τ ἱερσύλων, γ ἀνδροφόνων, ἃς ὁρᾶν ὅσιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥς ἄμεινον τὸ ἅπ τῦ καπνῦ. ἴδιον γδ γ ᵉ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο.

Ἄλλως τε ὁ μ Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα γ ἐτόλ-

ᵉ Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt γ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* ᵈ Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Σικύων perverſe cett. ᵉ Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τ Ἡρακλέα, ἃς φησι, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis παιδεύσειεν ἐ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, *ſe in ignem* cum ipſo praecipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele γ, ante συμπεσὼν.) *M. du S.*

74. Συκίνων] Corrige συρίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur συκίνων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλλ. c. 47. & tranſlate Ἀκαιδ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιον@ κυνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιλο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſſantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Ennapius Sardianus*, ἀεὶ σκωπτικ@ ἐς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀφ' καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας ἐ ἰδιώτας, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Aeſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem*. *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γδ ἐ κυνῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνων] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ἀτιχρούμ@ εἶδε ἐτέλη. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τῆς Κενταυρίδος αἵματος, ὡς φησὶν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ὅτῳ δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρίας καὶ κενοδοξίας ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶν ἐκείνους μιμεῖσθαι. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησὶν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προσστάντες

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei caussa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

[a] Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίδος αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

89. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιάφορα sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλλικλιθεὶς καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῆς πυρᾶς πλησιάσαντος, ἀλλ' ὑπὸ καλλικλίθη χήμαλι, τοῦτο δ' ἐστὶ πυρᾶς, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆνα καίονται, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὑπὸ καλλικλίθη χήμαλι, τοῦτο δ' ἐστὶ πυρᾶς. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀτέχνως καιόμενοι, οὐδὲν τῷ χήματι ἢ τῇ καθέδρᾳ ἐκτρέπονται. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενον φησὶν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Graeca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula haec quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu crematur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſeminuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum aiunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 στες ἀκίνητοι, ἀνέχον) παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες χτ' ὀχῆμα, χαίονται, ὑδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες [c] καλαλλίσεως. ὅτ@ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε) συναρπαθεὶς ὑπὸ τῦ πυρός; Οὐκ ἀπ' ἐλπί-
1 δ@ [d] μὴ ἀναπηδήσεαζ αὐτὸν, χμ' ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅ@ φασὶ, μηχανήσε) βαθεῖαν γενέαζ χ' ἐν βόθρῳ τ' πυράν.

Εἰσί δ' οἱ χ' μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, ὑχμ' τινα ὀνείραλα διηγεῖαζ, ὡς τῦ Διὸς οὐκ ἐῶντ@ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτυ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ' ὀμοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ' θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad Diog. Laërt. p. 151. B. M. du S.

94. Ἐπειδὰν πίσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν πίσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πίσωσι ſolitarium non placet. F.G.

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. F.G.

97. Ἐτρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. T.F.

Ἐτρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὑδὲν τῦ χήματ@, ἢ τ' καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. F.G.

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. M. du S.

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὑδὲν τῦ χήματ@ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. J. F. R.

Ibid. Οὕτ@ δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτ@ δὲ τί μέγα ποιεῖ; ἢ ἐμπεσὼν ἢ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τῦ πυρὸς· οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ ἂν ἀναπηδήσειαζ αὐτὸς ἐ ἡμιφλεκτ@. F.G.

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ inſercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσειαζ ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. J. F. R.

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσειαζ αὐτὸν ἐ ἡμιφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſeminuſtus quoque* (aut, *quin vel ſeminuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσειαζ. T.F.

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδ@ μὴ ἀναπηδήσειαζ αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσειαζ. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσειαζ, reponendum μεταναπηδήσειαζ. Nam in ſententia verbi μεταβάλλειαζ idem *Faber* toto cælo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. J. G.

1. Μὴ ἀναπηδήσειαζ] Δὴ ἀναπηδήσειαζ. F.G.

Μὴ ἀναπηδήσειαζ] Phratin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μισ. c. 33. οὐκ ἀτέλπιστον ὡς ἂν ᾖ ἄλλο ταυτὸν συμβαίη. M. du S.

4. Μεταβάλλειαζ] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. T.F.

5. Διηγεῖαζ] An ſcribendum διηγεῖται; F.G. Placet conjectura. J. F. R.

8. Ἢ μὴν] Lege ἡμὴν. F.G. Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἡμὴν dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ἐξυτένως quidem, ut *Guiſetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τῦ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν χ' νί@ ἐσσι, recte Edd. licet *Seber.* ἡμὴν indicet. J. F. R.

ξεγρῖν@ κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὁ μὲν οὖν ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συναθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταγνόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, παρ' ἅπαξ τὰ γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

[a] Ἀποθάνοι] Sic B1. J. P. S. &c. Ἀποθάνων H. In qua nonnemo emendarat ἂν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi H. & P. ἀποθάνῃ prave. M. du S.

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἴομεν ἴνα οἱ ὑποτρέσωμεν, ἠδ' ἀναδῦνα
ἀψ λαῶν ἐς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἀπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναπεδῆσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, idem esse atque ἀναπεδῆσαι seu ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβαλεῖσθαι, *consilium mutare*. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. T. F.

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. T. F.

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ἐμποιητούς. T. F.

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. T. F.

23. Βωμῶν — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. M. du S.

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod τοῦτέστι est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) Δόξαντι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀνατεθῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est auream Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καί, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δαδουχίαν ὑπὲρ τῆς πυρᾶς.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καταναύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is ſuam peritiam aperuerit. *T. F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T. F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque tales heroi ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δαδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δαδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλας] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδι αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

nes. At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Ἀλλ' ὁπότ' ἂν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὸν ἄλλον κυναλώπεκας, οἱ οἱ ὀπίσσω
ἕψονται,
Μιμεῖσθαι χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας ὀΐω
Ἀχαιούς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις ἢ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμασίοις τούτοις ὁμιλητὰς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδι] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ἐν ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυνικὸς λώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γυνάδης, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντος] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδοι] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνίοι, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ξ' ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἡφ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐς δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἠλειοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μοί σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τοῦτό μοι ἔστω σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel acuſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe,

τῷ Πρωτέως, θεάσασθαι ἔνθα ἑαυτοὺς ἐξαερώσουσι· τοῦτο γὰρ τὸ καῦσιν καλοῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεασάμενοι ἅπαντες, Ἤδη κεκαύσθωσαν, ἄξιοι τοῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δὲ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴν τὸ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τὸ βοῦς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῄει τὸν καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῶν καλησυρόντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινόντων τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παρεπόμενος, κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, λόγους τινὰς διε-

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contendit *Jenſius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile eſt fuiſſe magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (*Hp.* c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μὲν γὰρ εἰς τοὺς πρόναους καὶ τοὺς ὀπισθοδόμους τῶν ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἀναφωνεῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βαῦς τὸ ὀπισθόδομον ἱματίοις ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Qui ſint κήρυκες & Ἑλλανοδίκαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum paſſim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν πάλαις κηρύττουσι, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *vetro praconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοῖς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τῶν χοΐων, ita δίγαμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τοῦ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, ſed κατόπιν τῶν Κηρυκαικῶν ἀγώνων. Audi quaeſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ τοῦ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι δημοσίᾳ σφᾶς κρίνουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἄλλη στοὰ, τὸ μεῖλιχον αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτῃ ὁμοιάζουσι Κηρυκαίοις οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſaepe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τοῦ &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τῶν Κηρυκαί-

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτῆ, τ' βίον τε [b] ὡς ἐβίω, κ τὰς κινδύνους, ὃς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, κ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μ ἂν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τ περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συνπριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ κ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτῆ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γ τ' Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, κ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. κ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας μὲν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusso affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τότε] Τόγε emend. *Grom.* Nihil variant Edd.

κὴς ἀγνοίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει ὑφ' ἑνὸς τῶν νικησάντων κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑπηρετοῦντο, πρῶτος τ ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος κ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, κ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, κ εἰκών τις ἐν αὐτῷ Πυθικὴ. κ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίου κήρυκος τόδ' Ἀρχίου Εὐκλεΐδου υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' ἰδύφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀτημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ Ὀλυμπίασιν αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδήγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praconis hanc Archiae Eucleis filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προστίθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγξαι & ἀναδήγματα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδήγματα ἱμάτια περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγξαι, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σημαντήριον ἀντὶ τοῦ κήρυκος. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατέπιν τῆ τ κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, ἐπὶν πρὸς τοὺς παιδοτρίβας τ ἀγωνίων τ κήρυκας πόθεν, Λίγυι μὲ ἀγὼν τ καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καφὸς δὲ καλεῖ μακρῷ μιλλίῳ? *J. G.*

Κατέπιν τῆ τ κηρύκων ἀγῶνος] Ὀνειδόδημον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serua te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης ἐμέλλως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτῶ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρί, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] παρὰ δόκησιν αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, ὕτω δυσέρωτα τοῦ δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ πομπῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τοῦ δόξης, ἀποβλέ-

πων

e Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. f Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Pollnce* allata legendum videri ἀναδήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδήγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum *Dem.* c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινὸς. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, nae illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐταύσθην, &, καὶ ταῦτα εἶπας ἐπίχε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἶπεν εἰς τὴν αὔλην ἐκατῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. ἐκ τοσούτου διησόμεθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellae, & alia ὅσα κόμης. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod ſupra dixerat ἐξαιρεθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρί] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, παρὰ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ πομπῇ ἐλαύνονται] *Hac poena exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Poena enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύι. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τέτρακις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ γὰρ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρηκὼς ἐπιδείξασθαι τὸν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες εἴτοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν πεπυκασμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τὰ φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympiâ juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, pro-

ce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus, si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δις. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρηκὼς] *Noctu praemunit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρηκὼς νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T.F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T.F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 28. *Wechel.* Ἔστι δὲ ἄλλο Ἁρπινάτης καλούμενον πεταμὸς δὲ ἐστὶ πολὺ λάσι τῶν πεταμῶν ἄλλων Ἁρπίνης ἄλλα τε ἱρήσια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰδίποδα τὸν πόλιν καὶ Δίσπαι τὸ ὄνομα λαὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνη. Etiam *Straboni* esse restituendam pro Ἔπεια, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J.M.G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimensione a solo ad auras adsurgente, (ut Θέσις. convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. Β. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖαι ὗλαι. Il. Ε. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χέρσοι δὲ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J.F.R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae La-

tis

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, ᾗ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τ' κυνῶν. μάλιστα ὁ γενάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὡ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾳδῶν, ᾗ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τ' πήραν, ᾗ τὸ τριβώνιον, ᾗ τὸ Ἡρακλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπῃ τὸ πῦρ· ᾗ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, ᾗ εἶπεν, ἐς τ' μεσημβρίαν ἀποβλέπων (ᾗ γὰρ ᾗ τοῦτο πρὸς τ' τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι ᾗ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὡ μὴν ἐφαρτό γε, ἀλλὰ [a] περιεχέθη ὑπὸ τ' φλογὸς, πολλῆς ἠρεμούσης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τ' καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲ δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τ' Δί',

a Περιεχύθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae Περιεχύθη.

55. Ὁ ὢν Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ὢν Πατρῶν δὲ τ' Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conflabas*. *J.F.a G.*

Δᾷδα ἔχων τὸν πομπὸν] An δᾷδας ἐστυφλὸν πομπαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνίσ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ὢν Πατρῶν] *Ille Patraeus*. Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus *in variis libris* agnoſcit Πατρῶς, at Πατραῖος non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea venierit Ἀπολ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔτι ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσημβρινὴ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ο', ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι ᾗ πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀλλήλαις ᾗ ἀρετῇ προσηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαίμονας ᾗ ἐπιτήμονας κ.τ.λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δέξασθέ μ.] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἔγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὴ ταῖς ἐμαῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχύθη] Περιεχύθη a περιέχομαι, ut ἐχθὲς ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχύθη, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὡ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ᾗ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσαλο, ἀναμνησθεὶς τ' αὖ τοῦ [a] Φθόνου εἱρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ' γέλωλα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ' πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυλο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, φημὶ, ὦ μάταιοι. ὡ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημένον γέροντα ὁρᾶν, χίονος ἀναπιμπλαμένους πογηρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει περιγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, κ' ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ κ' ὑπὸ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔπαυλο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαλο, κ' εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore oppleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, me quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortaſſis, bene marg. *Aiw.* b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto puncto ſubſcripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quaeſo, odor ille malus in ἀποπνίγεσθ? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγεσθ ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praeſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἰτυφικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* πάσχει. Sed in re ita perſpicua ſit *Fabio* τ παραδειγμάτων λόγ τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθ hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ἐπ' αὐχμοῦ vel ἐπ' ἀτμοῦ, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata illa Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. μικροῦ ὑπὸ τ ῥύματ ἀπεπνίγητο, mox addito ἐπάθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ὅτι ἐ θνήσκοντά μοι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν τοιούτῳ κίνδυνῳ *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere* MORERETUR; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fuſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt*, *involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἄϊσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguae Atticae canonem legitur, *in* Πλούτῳ

Ἐξηξάτην δ' ἐν νῷ δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ἔστιν ἀναλογιζόμενον, ὡς μόνον οὐτὸς ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασομένοις καὶ αὐτοί. ὤφλον γὰρ ἔτι καλαλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεσθαι τοῦ πυρᾶς. ἀπέστρεφον δ' ἐν τοῖς πολλοῖς αὐτὸν, λέγων ἤδη τελελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ φιλοπόνημα ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀναχρίνεσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν ἦν ἰδιώτη τίνα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

ε Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *J.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἄττω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῦρ ἀξαίης. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἦκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἄττω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6, ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀπίστοις γὰρ ποτὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἄττω; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Διν. c. 6. ἐπὶ τὸν πῦρα ἀίξαιεις. & Νεκρ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐξίσχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξεχ ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, — ἴσθι πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινὰ ῥαπάσας ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet, quia ἀσπάζεσθαι πρός τινα minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαναπίπτω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

ga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμῷ πρότερον μεγάλῳ γενομένῳ, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν αἰθέρα, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' εἰς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ἔμφοβοι ὄντες, καὶ ἀνέκριναν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν παννύχιν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὄντι τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus, peritus, eruditus.* Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis, Jupiter, & laborioſis.* Sed ne ἀσύμβολον abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ φιλτατός γε ὁ ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δηλονότι οὐδὲν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι καὶ δυνατωτέρῳ ἱστορίαν φιλοχωρίσαντι πεποιηκώς. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δὲ ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, οὐκὶ χαρίεντι ἰατρῷ κακὸς ποιητὴς παλιγκάπηλος ἐπιδημεῖ; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius.* T.F.

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. J.F.R.

Ibid. Φιλῶ δὲ ὑμᾶς σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμενος] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſime, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* T.F.

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat Δράκας. J.B.

20. Γὺψ ἀναπτάμενον] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audaciter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici.* Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? J.M.G.

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δήμητερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δήμητερ, Δωρικὸν, ὅτι τὸ Θαυμασιωτάτῳ λέγεται, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τοῦ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. T.F.

36. Ἐπιφάνην Στοᾶς] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἡχὼ Στοᾶς appellatam. Rationem addit; βούκολοί δὲ ἀνδρὶ, ἱκέτιν ὑπὸ τοῦ ἴχνους ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἴοι, λανθάνοντα p. 170. Editionis Sylburgianae. T.F.

Ibid. Κοτίνην] Videlicet corona Olympiaca. T.F.

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πτάντα] *Quem ego paulo ante volare emiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum ſperiant. Di-

gravitate reliqua, cum & reliqua narraret de Proteo, & ut vidiſſet ipſum paullo ante, poſt combuſtionem, in veſte candida, & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet, coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit, juratus, ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem, quem ego paullo ante dimiſeram, ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita, quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit: quas non apes in illo loco conventuras? quas non congregaturas ſe cicadas? quas non cornices involaturas, ut in ſepulcrum Heſiodi: & id genus alia? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι, τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως, ἡ ὡς μὲν τὸ καυθῆναι, θεάσασθαι αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν, ἡ νῦν ἀπολίποι περιπατῦντα φοινικῶνα ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ, κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄπισθεν πᾶσι προσέθηκε τὸ γύπα, διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῦ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι, καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων ἡ βλακικῶν τὸν τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι, ποίας μὲν μελίττας ὀπισθήσεσθαι ὄπισθεν τὸν τόπον, τίνας δὲ τέττιγας ἐκ ἐπαγαγέσθαι, τίνας δὲ κορώνας ἐκ ὀπιπτήσεσθαι, καθάπερ ὄπισθεν τῦ Ἡσιόδυ τάφον· ἡ τὰ τοιαῦτα; εἰκόνας μὲν γὰρ ἴσως τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαμάσε scriptor, ſe, dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κιχηρόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat, paucula quaedam ἐπιτραγῳδῆσαι: inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo, &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt, ut eſt *humanum genus avidum auricularum*, ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex, credulus & religioſe mendax, vidiſſe ſe dicit vulturem illum; & tamen, ait Lucianus, memor eris, optime Croni, me auctorem fuiſſe illius fabellae, neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe; nam, neſciens ne ſis, vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι, illum e ſinu emiſeram, id eſt, mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram, &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat: *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram*. *T. F.*

40. Καταγελῶντα τὲ] Lego καταγελῶν τὲ, alioqui ἀλλ' χάμασε dictus fuerit vultur καταγελᾶν τὲ ἀνοήτων. *T. F.*

Καταγελῶντα] Καταγελᾶν. *F. G.*

Καταγελῶν τὰ] Καταγελᾶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere, dein cogitabam; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem, quae καταγελῶν τὰ diſpeſcuit, etſi accentu in τὰ omiſſo, (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre, qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur, id tamen non amplius hic agitur; ſed manifeſtum eſt, riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe, & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit, qui τὰ τῶν τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere, quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα, ἡ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον, optime procedant. *J. F. R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας ἐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας, quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe, monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro, quod non indicat tamen, protulit χελιδόνας, audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit, quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit: ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid, idque tanto magis, cum κορώνη, Apollinea avis, Prophetam proinde decens, longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus, & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus, infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit; nihil profecto nos cogit, ut dicamus, Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis, ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe: quod genus avium eum celebraverit, neſcio an alias, hic certe non refertur. *J. M. G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας, χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi, p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὅτι ἐπὶ τ ἀγορᾶς ἡ ὁ τάφος ἐ ἡ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo, ἐτυπῷ Θεῷ p. 73. Τὶ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐ Πρωτέως (Τρῶας) Νομλλίνε εἰκόνας

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ̃ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ϗ ἐπεστάλκεναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ὑπὲρ τολὰς ἀφεμένῳ αὐτὸν, ἀφορήκας τινὰς, ϗ νομοθετήσεις, ϗ νόμους. καί τινας ὑπὲ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ̃ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ϗ περιδρομέας προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲ ὑδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ὑπὲρ δόξης δὲ, ϗ [c] τοῦ καλοῦ τ̃ πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ϗ πράξαντος, ὡς ϗ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ̃ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναιθήτου αὐτῷ γενόμενος.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι, ὡς ἔχῃς ὑπολαῦ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲ γὰ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἦκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τοῦ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἦκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἦκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲ τάχα ϵ συγγνώσεις, *εἰ ϵ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ὅταν τ βίον λάπτωσιν· σὺ δὲ τίς τῦ τρόπυ †ἀγάσεται, λόγου μὲ ἀμποιησάμενος, ‡ὅταν προχείρως ἐκγεγόνατε, §τοῖς ὕβλοις δὲ ϗ μωρολογίαις τούτου ἐσπαθηκότας; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam ὅταν Edita prave. ὁ τὸν V. Recepi ὅταν, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τινὶ, V.

νας ἴχεις, ὃς ἀνὴρ τ̃ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδρίας τῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὐκ ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, ϗ αὐτὸς λέγῃ χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ϵ ἐπεστάλκεναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ϵ περιδρομέας, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορήκας ϗ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων προεστάτας] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum haec ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τρωάδ᾽ συμπλεύσαιμι αὐτῷ, καὶ τὴν τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· καὶ ὡς ἐπιταραχθείη ἅμα τὸ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ᾽, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽, ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se inveniisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννέα ἀκεδόν πως ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τῆς ἱκανῆς ἐμφαγὼν, ἥμεσέ τε τὴν νυκτὸς, καὶ εἰάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρ᾽ ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μελαχληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καλαλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, καὶ τὸ φλογμὸν ἀ Φερονίκη, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ὅτι τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἔπειτα, μηδὲν

tia eadem plane est. *T. F.*

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere intercesserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. *M. du S.*

72. Τὰ Ἀλκιβιάδου] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ᾽ & κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφ᾽ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντ᾽? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἰκνιφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφ᾽) deducit a νέφ᾽. Plerisque omnibus dici videtur δνόφ᾽ quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T. F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T. F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, f. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φόβου κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J. F. R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ. ἀκούω *Etymol.* in νιφετὸν. a νιφετὸν est Νιφὸ Graecorhomaicum. *F. G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut νιφετὸν, pro νιφετὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νιφετὸν. A νιφετὸν, est Graecorhomaicum νιφό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δὲν τῦ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' οὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲ ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; ὁ πάνυ τὰς ἀμβλυωπῦντας ὁ Αἰακὸς οὐδαμοῦ δέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὅτι ταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὅτι τῷ ἀνδρί. χρῆν τοίνυν πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ', ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τὰ ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune esset.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipse non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis moris oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non sane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc est, ut si quis in crucem mox agendus digiti offensionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuisse*, si vidisset ista, Democritus? Risisset ne, prout dignum est, virum? Quamquam unde tantum illi risus suppetiisset? Tu ergo, amice, ride ipse quoque, & maxime cum alios admirari sistum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ ἐν τῷ] Τῷ ἐν τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte sic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae versio haec est, quam nobis offert *Benedictus* & sequitur *Faber*: *caeterum ego neque ipse ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid est? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opsopoeus *caeterum ego quoque illum non ita multos ante dies conspexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, si auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca constructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὴν ἐντὸς ἄπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philops.* c. 22. *Parasit.* c. 16. & 2. *Bis Accus.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu transponere negandi particulam, periculosum est; verum & infra *Tragopod.* vs. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκέκαστ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκέκαστο pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiast. atque *Eustath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiscentibus, senex interpretatus est somnia*, sive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiscerentur, interpretatus est somnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ sic transponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθλιον ὄν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ὄν, nam non negat se vidisse, sensisse, sed non unum fuisse adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. *J.F.R.*

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venustatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuisse Democritus, si haec vidisset? merito virum irrisisset.* Interpres autem, antequam interpolatus fuisset, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuisse videtur Democritus, si horum spectator contigisset? numquid pro dignitate virum derisisset?* Sensus est. Cum tanta in Peregrino gloriae sitis fuerit, censen' tu, Croni, satis unquam & κατ' ἀξίαν δεκάμοιρα τῦ ἀνθρωπίσκου derisurum fuisse Democritum? Dii boni! unde illi tantus risus suppetere potuisset? Haud dubie prius ei fuisset emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuisset. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de risu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti scripserat *Juvenalis*;

Mirandum est unde ille oculis suffecerit humor.

T.F.

APA-

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

APOL.

VErane narrant ista, Pater, fuisse, qui in ignem se conjiceret in celebritate Olympiorum, jam senem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem se vidisse diceret. JUP. Vera omnino sunt, Apollo, quae utinam facta nunquam essent! APOL. Adeone bonus erat senex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita se habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem sursum ferri naturale est ab assatis corporibus humanis. Nisi enim in Arabiam statim, ut habebam, abiissem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta suaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναγλι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαστοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲ ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲ τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενος τότε ἐκεῖθεν κνίσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γὰρ μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς 5 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πολλῷ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπο-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Gesn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jensius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidisse spectaculum hoc, quia Sol est Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῶν] Nam in praecedenti sermone est, (c. 36.) καὶ ἐκεῖθεν ἡ σελήνη ἀνέτειλεν. ἴδιοι γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ διάστασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non esse Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur esse Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil est in hoc Dialogo Luciano indignum; sive stylum sive rem ipsam spectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum esse Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Personarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adscivi ex *P.* Inscriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etsi in medio Dial. inserta personarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ἐπτωμένων. est enim ab ἐπτάω *assa.* Recte id observatum in *Epist. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὰ ἰλαφοειδῆ, καὶ τὰ διλοφάκια μιλαξὶ ἐπτωμένοις, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. ἐπεμαγήνατο ἐπὶ τῷ πυρὶ ἐπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte scribitur in sola *V2.* ut Men. c. 14. Ἰχθ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave est ἐπτωμένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέων ναυτιᾶν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασαι ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τὸν κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεθαρραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μῶν Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν νομά γε τὸν ἐμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκλεισαν ὑπὸ Ἀνύτου καταγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

multo, vix mihi obliviſci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* b Ἥλατο] Adſpirate P. *S. Amſt.* ἥλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* c Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένην ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F. G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τῆς γραμματικῆς canones ἐμπεσὼν. J. G. G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F. G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ὃ γὰρ ἐπέχρησαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμύξαι ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἐστιᾶσθαι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρῳ) ἐμιλλᾶτο — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰκισσάμενον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνῳ τῷ δεσπότῃ σῶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐσφαλῶς εἶχον, ἢ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύσει, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lect. Lucian. p. 72.—83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiſcuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etſi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum iſti, quomodo illos vocem? qui ſe familiares meos & amicos eſſe ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo peſſime me tractarunt.

4. JUP. Philoſophi igitur contra te aliquid machinati ſunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipſi injuria mecum affecti ſunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepiſti, ſi neque indoctos accuſas, neque philoſophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philoſophos, habitu, oculorum conjectu, inceſſu, nobis ſimiles, & eadem ratione compoſiti. Poſtulant enim meis in caſtris militare, & noſtrum ſibi nomen inſcribunt, diſcipulos ſe, & familiares, & ſodales noſtros dicunt: at vita illorum impuriſſima, inſcitia, audacia, libidine, plena: quae non parva eſt in nos contumelia. Ab hiſce, Pater, laeſa profugi.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεώς, ἐπῄνουν, καὶ σφᾶς τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τῦφον τιμὸν ἐνδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τῦφον τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ, καὶ ὁμιληταὶ, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν πανμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις ἡ μικρὰ καθ' ἡμῶν. ἀπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Geſnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jenſius*, per ſe; ſed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Geſn.* adfert, ubi φημὶ κλαυσεῖσθαι — Κρονίωνα Ἀρήϊτον &c. huic noſtro *Fugitivor.* probando convenit, atque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδεγμένῳ καθεδεῖσθαι. At quod *Geſn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δίκαι χαρισάμενος, id jam nihil probat; nam χαρισαμένως ex Codd. ibi reſtituit *Hemſterhuſius.* Verum addi poſſet *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δὶ αἰχίνης λαβών, ἀπὸ αὐτηρὸς ἐς γέρων — ἀνείρηται ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἰόνται δεῖν φρόνιμοι ἐς μέτριοι φανῆναι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; ſed quia & in iis ad nominativum perſonae reſpicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accuſat. ſimul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Epheſ.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ ὑμᾶς — ἀξίως περιπατῆσαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elſner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππίας μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rurſus *Arret. Capp.* verſ. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προυκρινήσας — πρήσσειν, pro προυκρινήσαντα δεῖ πρήσσειν. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφαιρεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἵνεκα γὰρ ἀκὺς — ὡς ῥηϊδίως χυθεὶς ἐρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo poſteriore exemplo tamen ad nominat. praemiſſ. poteſt eſſe relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. οἴηθη δεῖν μέγα τι δράσας καλοῦσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τῶν ἀντιμάσεων κείσθων; ubi κύριοι pro κυρίως. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum uſitatiſſimum, de quo prius diximus. Sed ſatis eſt oſtendiſſe, vulgatum Luciani non temere movendum, etſi nec diſſimulandum, ſaepe a ſcribis peccatum eſſe in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἤλατο] Adſpirate ἅλατο in fab. *Æſop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἁλλόμαι certe adſpiretur, ut patet ex compoſitis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adſpirationem contra Edd. vett. adſumſi. *J. F. R.*

74. Ἐπ-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ ἀνομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλελεήσας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἑλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιτο ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὴ πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἀφέξειν ἀπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ γὰρ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὴ ὑπεδέξαντό σε καλαπταιόμην τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἠῖξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ εὐθὺς τοὺς Ἕλληνας, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἠῖξα] Ἤξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνικος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἠῖξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἠῖξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. ἐργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in ἐργάσῃ recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τοῦ ἔργου *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, ἐργάσασθαι, sed ἐργάσασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αὐχεῖν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. c. *in mundo.* *F. G.*

Graecis, quos faciles ad subigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo submittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis persuasi, ut descendentes suis ab elephantis mecum versarentur: adco ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de caussa magno in honore sunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

εἴων ὡς ῥᾷστον ὑποδαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὡς γε ὤμην, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὄλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ὅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησίον ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παραδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

7. JUP. Gymnosophistas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conscenso, urendos se praebere, neque quidquam de habitu aut positu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae simile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuisse tum, cum senex arderet. PHIL. Neque accessi, pater, Olympiam, metu sacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamosoque suo latratu posticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo sit mortuus.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἐναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, καμομένῳ τότε τῷ γέροντι. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν λαλαράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελληλυθόσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

8. Post Brachmanes ergo statim in Ae-

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiastes de Opisthodomo Olympico hic agi. Quam supine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. supra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Gesn.* ad *Icarom.* f. *Bergleramque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer supra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid Νεχραίοις] Quaenam ista gens? Quid si Arachosios reponas? M. du S.

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipse sedentis habitus atque situs, ut κατάκλισις supra *de morte Peregr.* c. 25. f. ἀδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρέψαντες τῆς καθεδρας. Etiam alias καθέδρα non ipsam sedem s. id, in quo sedetur, notat, sed sessionem, moram desidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τῆς Ἀρχιδάμου τὸ τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Ostendit ibi *Wassius* synonymon esse καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχρίσεως, ἕδρας, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviscitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ὅτι πρὸς τῷ Καπιτωλίῳ καθέδρα ἐ σχολὴ γενομένη χρόνῳ. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiastae auctoritas imponat, non est hic sermo de illo Palladis in arce Athenarum opisthodomo, sed de postico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuisse praeconibus, philosophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad superiorem *de morte Peregrini* libellum satis ostensum est. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philosophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέζην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κατ' ὀδὰς εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πάντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τῆς ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt: Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostura & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes praehebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ ὧν τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ἦτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ὧν Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

36. Ἑταίρους & *mal.*] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἦσαν. *V.* In *Voss.* altero sic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Ἡράκλειτον. [ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, ἀκατιῶν. *V.*

& ut ipsi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae responsiones, & exitum non habentes labyrinthisque similes responsiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehensi a meis sodalibus, indigne ferre & adversus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum statim fugere, nec amplius illorum ferre consuetudinem. Jam vero Antisthenes & Diogenes, & paullo post Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi persuasere ut paullum adhuc morae quasi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala subiiſſem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philosophia, quam injuriam passa sis, sed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid sit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque servile atque mercenarium, non otiose nobiscum a pueritia inde versatum: servitutem enim serviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis versatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, sintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo isti puerili aetate meditati, neque nomen nostrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadversa, quae meis sodalibus a multitudine ha-

καὶ φειττὴ σοφία, ᾗ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, ᾗ ἄποροι, ᾗ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ᾗ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ᾗ παρεδίδοσαν τοῖς δημόταις τῶν κωνείων. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ᾗ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ᾗ Διογένης, ᾗ μικρὸν Κράτης, ᾗ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὰ μόνης· ὡς μή ποτε [a] ὄφελον· ἐγὼ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγαναχτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ὑβρίσθη. μιαρόν γάρ τι φῦλον ἀνθρώπων, ᾗ ὡς τὸ πολὺ θηλικόν, ᾗ θητικόν, ᾗ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἑρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ᾗ εὐμήρυτα, ᾗ καταγάγοιτο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, ᾗ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση περὶ τὴν πολλὴν ὑβρὶ τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

[a] Ὄφελον] Sic esse in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαταγώνιστος. *V.*

50. Ἂν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἰδόντες ἴδοιτε, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἂν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec desidero. οἱ δὲ enim non semel sic πλεονάζει vel ἐπαοίδῳ inservit. Vid. T. 2. *Asin.* c. 30. sub init. ὁ δὲ ὑδὶ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vs. 72. ὃς δέον — καλαοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μήρινθον ἔτεμε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ὑδὶ τῶν περιοίκων τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὄφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Nosterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentissime, prima correpta, sive potestate interjectionis, sive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; sed quia re vera est *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ἄφελον etiam scribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demosth.* πολίτην, ἃ μὴ ποτ' ἄφελον, aliaque ita scripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutassim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet.* *F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πειθόμενοι, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ χομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅτι τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς Φιλοσοφίαν ἐφόδια; κτηματίζουσι, καὶ μελαχοσμοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὴν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί πως τινὲς ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶδα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ ὑπ' ὀλίγης τῆς παραμελείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὅτι τοῦτο παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ χρῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, insciti, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. V.

89. Γλίχρα] Ταπεινά. V.

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragedo.* J. B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu est invito etiam domino libertas, qui si asserere audeat, fusti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opsonium non salsamentum aut thymus; sed carnes omnis generis, & vinum quodque suavissimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro accessu suo colligunt; vel, ut ipsi loquuntur, tondent oviculas, daturosque sperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος, ᶜ ἄκοντος τοῦ δεσπότου, καὶν εἰ βάλοιτο ἀπάγειν, παλαχθησομένου τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ σύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπά, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀπφοιστῆρες, ἢ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque observarunt, opinor, se aequo fastigio staturos cum his, qui recte philosophantur. Neque enim quisquam erit, qui judicet ista vel discernat, modo externa sint similia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, si quis illos sic placide & sensim interroget: sed clamant statim, & ad arcem suam, convicia, confugiunt, & expediunt fustem: ac, si opera illorum requiras, multa *in ore est* doctrina; sin ex doctrina illos judicare velis, vitam te considerare postulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξίσου καταστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. ἐχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται, ἢν ἔρηταί τις οὕτως ἠρέμα κοσμίως, καὶ μὴ βραχύ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus istis civitas illorum praesertim, qui Diogeni se & Antistheni, & Crateti adscriptos, sub Canis illius signis militare ajunt: qui quod utile inest in natura canum, ut cautionem illam, illam domus custodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥᾳδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένους, καὶ Ἀντισθένους, καὶ Κράτητος ὑπογραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, ᵈ οἳ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, ᵉ οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ ᶠ λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ, καὶ

ᵉ Ἄκοντος] Et sic *Fl.* cum cett. ᵈ Οἳ] Recte L. *S. Amst.* Ceterae ἡ male. ᵉ Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amst.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. ᶠ Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. supra Ῥητ. c. 15. *L K.*
3. Αὐτοὺς ἰῦ μάλα] Lege αὐτούς. *F. G.*
4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*
5. Τὸν ὦ τὴ Κύμῃ ὄνον] Vid. supra Ἀληθ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*
40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th. Mag.* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (saltem in Ed. *Blandi*) qui hinc emendandus, si quid opus. *J. F. R.*
44. Οἳ — οἷον] L. οἳ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ restitutum. Οἷον quod sequitur, ex *Fl.* est, quod etiam recte habet *S* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*
47. Λιχνίαν] Sic scribi satius est, quam in omnibus impressis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὴν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μετ' μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὑπεκκεχυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἦν ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωσι καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰ σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καθ' ὃν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοίεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἷον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει καλλιγορροῦντες αὐτοὶ

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum affectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exsilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nanciscantur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio; ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *F.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Πιρ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. οὐ ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *F. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυμόδωρος] Insignium assentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Struthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ϗ μοιχείας, ϗ λαγνείας, ϗ φιλαργυρίας; οὐδὲν γᾶν ἕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν ϗ τὰ ἔργα. οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέποντες· ὃν ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μετὰ ϗ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ϗ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ϗ μικραίτιον, ϗ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γᾶν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος τυχόντος αἰτίας ὀπίζηται μετ' αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωσι, ϗ ταμόν τι ϗ φοβερὸν δεδορκότες, ϗ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲ, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. ϗ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολὸν, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἂν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, ϗ ὀπισιτίσωνται, ἀποῤῥίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε ϗ ἐσθῆτας τὰ μαλακὰ ἐπριάμην, ϗ παῖδας κομήτας, ϗ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

ε Καὶ] Omiſſum in *Ald. J. H. Fr. Bt. S.* Adeſt in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέστατοι ἦσαν. *V.*
96. Ἰσταμὲν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. ϗ ἰσμοὶ δοκεῖτε τοῖσδε ὄντες οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἄορός τι ϵ λαθητὰς αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἤθροισεν. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτεῖν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἂν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ξειν Φράσαυλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, καμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῷ· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μελετευτέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν κἀγὼ αὐτοὺς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμύστους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶ. κεραυνοῦ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ καὶ τὸ καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἄθλον οἴεσθε

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μελετευτέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευτέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευτέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.*
22. Τὸν τ' Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο αὖ ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio clara est. *J. J.*
42. Παρὰ τὸ δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τοῦτον ὑ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ ὕτω ϗ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῦ Αὐγείᾳ, ἢ τούτοις συμπλέκεσθ. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἀκτέα μέ, ἀκολουθητέον δὲ χ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ᶜ ὡς καὶ ὀλίγους αὐτῶν ὀπτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθ, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς Φιλοσοφῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ ὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονθ, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεθ, ἐκεῖ πυ ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τ Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. χμ μοι τιὼ δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μ ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων; Αἵμός ὄστι τὸ μεῖζον, ἡ καλουμένη δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ ᵈ ὑποπεπαμμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ προποδῶν ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· χμ τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τ τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεθ. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. χμ τις πολαμὸς μέγιστος διαμείβεθ, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μέ ὄστος· ἡ δὲ πό-

a Ὡς καὶ] Ὡς ὑ καὶ *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi.* d Ὑποπεπαμμένον] Sic Edd. omnes.

ὀλίγους καιρῶν alienum ab ejus mente eſt, & δέξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμμένον] Ita ſolet praeteritum πέπλαμαι pro πεπίταμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πόλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεωγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μέ ὄστος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Haemum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅστινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μοὶ οἶδα τὸ σαφὲς, οἵτινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δὲ τῆς ἐπιθυμίας ἣν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες οὗτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inſcendamus ergo, quod felix fauſtumque ſit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo veſtigandae ſunt illae beſtiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes ſunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum eſt. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philoſophia, dic qui nominandi ſint, & ſigna inſuper. PHIL. Ne ego quidem ſatis certo, quomodo nominentur, ſcio, quod cum illis minime verſata ſum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris ſi Cteſones (*Habeones*) & Cteſippos, (*Habiequos*) aut Cteſicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui ſunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν Fl. male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὅστις τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; F.G. Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. ſupra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diſſ. cum Heſ.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὅστις οὐκ ἂν φθάνοις ἐστὶν ὑμᾶς. Sed cum & ipſe *Gujetus* lectionem prioris iſtius loci iſthic probarit, non videtur ignoraſſe phraſin, ſed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam neceſſitatem video. Verum & alibi etiam a ſe diſſentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Poſidonios . . . aut poſſifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M.du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα οὐ χρῇ κεκαρμένῳ εἰς τὸ Λακ.] Expoſuit hunc locum *Meurſius* Miſcellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κτλ.] Vid. *Meurſ.* in Miſc. Lac. I. 16. p. 76. [Reſpexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium inituraе, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque ſicut viri radebantur. Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἐτ. ἀ. XII.] *M.du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα ſubaudi, aut ſimile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phraſin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Πορτικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. θρασύταται γ'] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Θρασύταται γ'. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Θρασ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris ſuae cuique ſatis recte partes aſſignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Θρασύτατοι, quod in reliquis deerat, quod exemplum ſequi S. editorem decuerat. *M.du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abeſſet in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et ſane contra quam *Marcilius* ſentio. Melius enim cohaeret, eosdem ſua inveſtigantes rationem addere, cur alii nullum jus in ſuos ſit fugitivos; quam alium haec ſubjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum ſuaderem, ſi adeſſet in aliis. Et licet in Graecis adeſſet, in Latinis tamen etiam praetermiſit *Birkheimer.* *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ κατὰ τοὺς] Obſcuriuſculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod perſonae non ſatis diligenter appoſitae ſunt: quod ut intelligatur, ſcopus & oeconomia totius libelli inſpicienda eſt. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini ſ. Protei grege Cynicum odio publico voluiſſe exponere. Exordium petitur ab ipſa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philoſophia, ac de Pſeudo-philoſophorum injuriis queritur, eorum praeſertim, qui humili opificio, vel ſervili adeo conditione deſerta ad pallium & philoſophiae profeſſionem confugiant, eamque ſua humilitate atque flagitiis ſuis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehoneſtamenta ſui nominis, atque ulciſcenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites ſuos jubet Philoſophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήματι nomen habeat. (Subſtituimus *habendi* nomen in converſione noſtra.) Credibile eſt igitur, *Cteſiam*, *Cteſonem*, *Cteſiclem*, *Cteſibium*, *Cteſippum*, *Philoctetum*, *Polyctetum*, *Euctemo-*

sunt isti? aut quid ipsi quoque circumspiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere potestis, aut tu, optima, si quos praestigiatores tres una vidistis, & mulierem ad cutem Laconico more detonsam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos isti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim isti omnes. Nos vero mulierem maxime persequimur, plagio ab istis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero simul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopensibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum est, suppallidum, ad cutem detensum, barba prolixa, peram suspensam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

Ισιν, ἢ τί ϗ θεασοπῶσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, ϗή τι ϗ ἐρεῖ θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, ϗή τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] οὗτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ὑνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοιγοῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, γόνυμα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κυρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ἀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* sola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. personam praemittit *P.* sola.

10. *Mirimur*] Zητοῦμεν. *V.*

mens, aut simili nomine fuisse, quem perstringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas est; licet conditio servilis una cum nomine in ipsum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet sub Antoninis adhuc illum vixisse, *Themistius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diss. 5. ad Geogr. minores *Hudsoni* §. 9. seqq. Quare illud forte non absurdum fuerit conjicere, fuisse tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, simiam forte illius majoris, servilis conditionis hominem & ipsum, sed principum virorum amicitiis opes consecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte posteri miscuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) si ad Antoninum Philosophum supervixisset, omitti non poterat in Macrobiis nostri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philosophia, incidunt in viros quosdam, qui suos aliquot fugitivos quaerunt, & ita describunt, ut agnoscat Philosophia, esse in iis etiam illum suum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt nostra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & suos esse confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipsa adeo Philosophia) οὐκοῦν δὴ (non δὲ) inquit: *Statim scietis, quo* θέσει quo respectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, nostrosque esse dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (sic enim licet interim dicere) Dominus, qui est inter illos Viros, negat se ex hoc praeconio intelligere, suum Servum peti, & longe illum aliter describit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, ὅτῳ, ὁ κηρύττεις: sed reducitur in viam a Philosophia, quae eundem esse hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Cantheri sui audaciam. Sed reliqui viri, ipsius comites bonum successum suae inquisitioni inde pollicentur, quod Philosophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμείλιχα ἀπαιδεύτως ἀνευρίσκομεν, personam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc sententiam nostram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, sine auctoritate codicum: sed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca possunt conferre, illis fraudi non erit haec nostra licentia: quam pudenter sumtam, uti demonstremus, supereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluisse possunt cum literis ες, a quibus incipit ἔστιν. Ut saepissime literae bis ponendae semel omittuntur: de reliquis suo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κυρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κυρίαν] A nominativo ὁ χρὼ κυρίας *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Nostrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον θέριστὸν τοῖς ἱματίοις τὴν χροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἀπογνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γάρ, ὡς φησιν, αὕτη.

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἐστὶν ἄλλος ὁ προσιὼν ὄχλον, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστὴς ἁπάντων. πρὸς γὸν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέσσοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ φιλοσο-

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὦ οὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *El.* Ὁ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεὺς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δισσ. ἃ νοῶ legit librarius Δισσ. νοῶ. De appellatione Cantharo s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Geserο* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὁ ad praemissum ἀνδράποδα, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Κόμα] Vid. *B.* πρ. c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῶ κυρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Πρ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Κόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

sophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debebetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo ostende nobis , fili Calliopes , ubi sit : auro enim puto nihil opus habes , qui sis vir sapiens. ORPH. Recte istuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , ostendero ; non ipsum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum est , & in hoc solum se exercuit. MERC. Ostende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e vestigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox est , Homeri versiculos recitantis ? PHIL. Sic est , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hostis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , sed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odisse debes ,
Cui hospes laesus , qui se praestabat amicum.

HOSP. De me hic versus , cujus muliere

σοφία , ἢ [d] Ἡρακλες , ἢ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαμηλὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα , ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς , ὃν ζητεῖτε , οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον , ὦ παῖ Καλλιόπης , ἔνθα ἐστί , χρυσίου γὰρ οὐδὲν , οἶμαι , δέῃ , σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης , ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν , ἔνθα οἰκεῖ , αὐτὸν δὲ οὐκ ἂν , ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ , μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολήν , καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδών , ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ , ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ , τι ποτὲ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν ,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ ἐν φρεσίν , ἄλλο δὲ εἴποι.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον , ὃς Ξενοδόκον κακὰ ῥέξεν , ὄχεν φιλότητα παρέχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος , οὗ γε τὴν γυναῖκα

Ὤιχε-

d Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. e Μισητέον] Μισιτέον male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτός] Hoc interrogative pronuntiandum fortasse. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat servus tuus antea , sed nunc &c. sine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμύλει ἀκούλας] Literae ἀκ quae Ἀεοφις notare debebant , mistae cum primis verbi ἀμύλει , & sic omissae , ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J. M. G.*

Ibid. Ἀκούλας ἀνδρήσομεν] An ἀκούλας ἂν εὑρήσομεν , & subaudito τοὺς δημοσίους. *F. G.*

Ibid. Ξωσῖσι γὰρ ὡς φησιν αὐτη] An ξωσῖσι , i. e. simul sunt ? Locus obscurus nec integer videtur. Sed insititia & spuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἴσχων. Sed τὸ ἴσχων librario excidit fortasse. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegisse. Perlegisti tamen , & probasti alibi ellipsin , nec meministi perpetuo ἴσχων in hisce omitti , aeque ac ap. allos. Vid. supra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πινάκια , *Bis accus.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ πουκάλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδών] *Bl.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδών. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia sic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum scripturam servo. Ac nihil interesse , quidquid differentiae statuant alii , vid. supra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ἢ ἐκ ποδῶν forsan legendum , ejecto ὑμῶν , adjecerat Idem. At quae necessitas quaeso ? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ε. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera sunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut versus stet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκαν τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξενοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc personam interpretes : non male. Est enim ὑποδεξάμενος s. hospes Philosophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχικός. *F. G.* Immo ὑποδεκτός , si

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, καρδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σπανάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ἐς κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῳ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτος κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. φασὶ δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ἵνα ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; φέρε ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμος ἴσως, ἢ ἄρτος τρύφων; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cervæ,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leæna,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis frustum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὀρμήν] Ὀδμήν. *Gefn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *J.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinas*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πού' ἐν στολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ψευδῆντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *J.J.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter P. legebatur ἐπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μενεαϊνούσης.
M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτος κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τοῦ Κερβέρ. τὸ τρίτος hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μυκτῆρας ὦν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειδίον, nec ullam allusionem ad vocem μυκτῆρας. Ideo su-

Non; ita me Jupiter: sed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante se ferebat in Graecia, hic vero Chrysippeus (*auri famelicus*) ex asse est. Itaque Cleanthen non ita multo post videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, pessime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non sane alius. Hem risum! Quid postea non fiet? etiam philosophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: sed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid sic? DOM. Quia de genere plane suppurato est. Nomen autem ipsi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulsor malorum Hercules, audin'? Deinde pera *sumta*, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non sane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Est liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non est mirum, cum etiam Triphales sit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅτε ἦν Ἑλλάδα, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακέ, ὁ Ληκυθίων ὑμὸς δραπέτης τυγχάνεις ὤν; ὅμενγε ἄλλος, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ἔστιν ἀδέσποτος ὑμῖν ὤν; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς [h] ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσσαι. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΥΠΟΔ. Ἔστί τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανον βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [i] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμύτα *Palm.* Κρεμώθην *Pell.* g Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* h Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

suspicor non ita scripsisse Lucianum, & forte Χρέμυτα scripserat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo supra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P. a G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opusculi videtur, quod suspensum innuat, cum inedia vitam finiisse ab aliis tradatur. Vid. *Macr.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, senex, vetustate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες —— τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia incepta & obscura sunt; nec Luciani esse videntur. *F. G.* At si hoc non est urere & secare, quidvis licet amputare. Et si sic grassari velimus in scriptoribus vett. quid tandem sani relinquetur? *J. F. R.*

8. Τρικάρανον] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Crassus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανον βιβλίον] Nisi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conscriptum, quo tendat non assequor. Vid. Ἀποφθ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανον βιβλίον] Est inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανον. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* est, ad hanc Graecam appellationem respexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, sequitur Triphallem fuisse Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, sed libri. Porro τριφάλης, τό fabulae *Aristophanicae* nomen celebre, saepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitiosum puto: sive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρανον accedat: sive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης est. Sic Schol. *Aristoph.* Lysistr. 772. itemque *Eustath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλια interpretantur αἰδοῖα ἀνδρός. Quo sensu Τριφάλητα acceperit *Aristophanes*, e fragmentis fabulae vix est ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipso forte *Aristophane* acceptus, ad posteriorem rationem magis videtur accedere: est enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀρρενότητος. Hinc etiam lascivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴκαδε πάλιν τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνυν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀτῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ πρσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸ χιόνος μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὁποτοί, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ ἀθλίων; ἀλλ' ἀκολούθει δὴ τοῖς πιπωταῖς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis peditibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. [b] Πρὸ τῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* [d] Τὸν Μυρόπνυν] Articulum hunc delet marg. *J.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *El. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριῶνιον λέγει. *P.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν εἷς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δρακ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praecant; ſatis enim per κἀτῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιπωταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. κἀπαλαμφθεὶς τὰ αἰχίστα ἔπαθες. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) πρσέτι & γύτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. *c. 9. de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλεσθαι dictum eſt ad *Mισθ.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *ius maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ ἀθλίων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejuſmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΙΕΡΕΥΣ.

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, ἁ σοὶ τέθυται, ἁ κεκαλλιέρηται ἡμῖν, τί ἂν μάλιστα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ ἁ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τῆς ἀρχούσης, εἰδέναι τί σοι ῥᾴδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμόμην, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτὶ, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, ἁ χρυσὸν πολὺν, ἁ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, ἁ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, ἁ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, ἁ μαλακὰς, ἁ ἄργυρον, ἁ ἐλέφαντα, ἁ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων ὦν, ὦ ἄριστε Κρόνε. δίδου μοι, ὡς τι ἁ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* [a] Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀφ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφορῶσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ἓν' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὡς τι ἁ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν practuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιστέον — ἀλλ' αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — χειῶν τι ἀπέλιπον τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναφαμοῦσα ἀφ' ὧν αὐτὴ νῶτον ἐκράτων — ἐς ἀκανθάς. Fab. CIV. αὐτὴ ἐξιλιούμην. Sic αὐτὰ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτοῦ μηδὲ παντὸς τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὁ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὁ γὰρ ἐμὸν μηδὲν ἀφαιρεῖται τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' αἴτει μηδὲ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅτι ῥητοῖς μόνοις λαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἣν ἐκπρόθεσμον τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμὶ, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπυδαῖον μὲ οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἀρχοῦλας καθίσταται, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμουσα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅτι κεφαλὴν ὠθεῖαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὰ πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥαδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' οὖν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἴτῳ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα ὀπασείων, καὶ τὸ κεραυνὸν ἐπανειλούμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus tantum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. b Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. *G.*

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. *G.*

Τῶν σὺ χρὴ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμυοι κυκλήσομεν ἱπ-ῆδὸν νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μὴν αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρος sine casu transiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τῆς ἑορτῆς. *J.F.R.*

24 Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M.du S.*

28. Σπυδαῖον μὲ οὐδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. *Is.B.* c. 30. δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν. *M.du S.*

Σπυδαῖον μὲ οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπυδαῖον μὲ οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th.M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Ἀνδρῶν δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν. Verum infra, *Charonf.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M.du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοις τὰ συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si compararentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπεσείσαντο, ὡς ἵλεως ἐ φορὸς ὁ κῶδων ἐπεισύσει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ϗ ἐπινεύσῃ τινὶ, ϗ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ϗ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ϗ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ πάμπονήροις τε ϗ ἀνοήτοις ἀνδράσι πρόσκειται τὸ πλῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῷ· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζοντι σὺ συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ϗ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοὶ τὴν ἑξάδα ὑποφαίνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὰρ ἐς κόρον ἀπὸ τῦ τοιύτυ ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ϗ Φορὸς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῦ σκάφους, πρὸς ὅτῳ μικρῷ ἔρμαιτι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν ϗ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ϗ ᾠδικώτερον ἄλλυ δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ϗ ἀμφικονιμύων τὺς μὲν ἄλλυς ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὰρ τῦ διακονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ϗ τἄθλ' ἁρπάζειν τὰ ἄλλοντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ὅτι ϗ βασιλέα μόνον ἐφ' ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amst.* Σὺ *Fl. J. Ald. Va. Fr.* Et hoc omnes obsidet. ἔσται marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jens.* e Ἅμα] 66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ: neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ Φορὸς] Φορὸς ἄντικρυς. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ προτιμότερόν γε σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπίμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἔτῳ δὲ τάχα εἴσεται, οἵαι μὲ ἔσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἆσαι, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. *M. du S.*

68. Ἔτι ϗ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* *F. G.* Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαιλα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθείης γελοῖα ἐπιτάγμαλα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐτῦ ἀναβῆναι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσαλο, καὶ ἀείμνον τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγμαλα μεγαλοδωρίας τ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθ' τ' τοιαύτῃ βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τ' ταῦτα διανέμονλα ὀλιγοχρόνιον τ' ἀρχὴν ἔχονλα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ δῶναι, τ' πεττῶν, τῷ ἄρχειν, τῷ ᾄδειν, καὶ τῶν ἃ καλαριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ τοιούτων ἐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθην εἰδέναι· καὶ μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τ' ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὰ, ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήδιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τ' Διΐα, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καλαπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ' Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σοῦ παρετάξετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ οὗτος, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. SAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν πεττῶν] Πεσσὸς τὸ πανλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγμαλα] Consule de hoc ludicro *Taciti* A. XIII. 15. & *Arriani* ad Epict. I. 25. σὺ Σαπφαλίου λέλογχε βασιλεύς, ἔδοξε γὰ παῖζαι ταύτην τὴν παιδιὰν, πρὸς ἄσσει, σὺ πίε, σὺ κίφασον, σὺ ἔσσο, σὺ ἔπτιλθι, σὺ ἴλθι, ὑτακοῦσ, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ilm. I. p. 10. ὁ Τεγλαλὴς λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τεγλαλὴς. *Aristoph.* Nub. 764. λίθου ταυτίου — καλαν. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ε-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed currendum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laborioſa & juvenis vires poſcens:

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν ὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. IEP. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκοῦν γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιτεύχασι περὶ σοῦ.

KPON. Οἴει [b] γάρ τι τὸ ποιμένα ἐκεῖνον, τὸ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐπ' ὅτις ἄνθρωπος (ὅ γ' θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς σκαλαφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσών, ἤσθιες; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ ὅτε πεπέδημαι, ὅτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὤν (διὸ καὶ περιπεδῆσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς ὅτω πολλὴν ἀδικίαν τὴν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω τὴν κεραυνὸν διπρμφύον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καλαφλέγουσα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες ἦν,

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφείλετο] Male omiſſum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἐξῆς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίθητος, ἀπαθής. G.

ραυλεῖν. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένων. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19: *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρίζας — ἐμπρησεῖς. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ὠναῖος — τετρύπας βοῦς ἑκατὸν πλέσας ἐπὶ τῷ βωμοῦ θεὸς ὁλοκαύτωσεν. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Heſiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὀργὴς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲ τι — πρᾶξαί τι: modo proba & ibi ſit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην ὧν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφαιρεῖσθαι τοῖς παισὶν ὧν τὴν ἀρχήν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιμι, ὅτε πρὸς τὰ τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλοίμην, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἀφίγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχήν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷός ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει πολαμηδὸν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ ἀφ' τοῦτο ἀπαλλαχθῆ χρότος, καὶ ᾠδὴ, καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique, & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1.* & 2. Εὐποιῶν junctim cett. *B1.* & 2. c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *A1W.* Et sic *H1.* Παιδυτρίβας cett. male.

b Οἷός] Bene *L. Fl. V2. P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.*

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷός] *L. Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nisi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον σε ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox ravior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non definis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

δεδευόηα, μεμνημένον ὃ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ὑπὸ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὦ μὴν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἑόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνων γὰρ ἂν καὶ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μεταξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγών, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι βοῶντες, ὥσπερ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μείζονος ἀπενεγκάμενοι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιούμενοι τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται λῃστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντες ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ὀπλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τὴν ὑπ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόραλλας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threiſſae. *G.*

τριῶν *Hagen.* 1526. 8. *Eraſmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nili quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco vertiſſet. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ὦ τῆς μύθου ἐκείνης. ποιοῦσι &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum ſinguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορρᾶς πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὰ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυλικός γε ὁ χαμαὶ, οὐδὲ ὑπτιάδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γοῦν μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, εἰ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ὑπὲρ καρύων, καὶ βασιλέας χειροδονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἴλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπακοῦσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundissima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores siccae ac nudae, destitutaeque foliis, & prata informia, ac sine floribus, & contracti homines instar valde senum, ad focum plerique sunt, cum festos dies agis? Nec enim vel senibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum esset. Exemisti enim mihi tempus festi hujus diei non parvum, ista non necessaria mecum philosophando. Itaque jam ista omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges constituamus, illisque obsequamur: sic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros senes ait fieri. SAC. Sed utinam sitiens bibere non possit! si cui jucunda non sunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa respondisti. Et placet mihi descriptum in libro hunc nostrum sermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius respondisti, legendum offerre, quotquot amicorum nostrorum percipere tuos sermones merentur.

CRO-

a [a] Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omisere *Fr. B1. Ald. H. P. S. Amst.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ κρύα ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφίρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τοῦτο hic deesse videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae scripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil est, quod non concrevit gelu.* sed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la fève.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic stylus. Ego τοῖς excidisse opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec observatio suppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρίξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed potest stare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe sine casu ponitur, (intellecto pronomine τισι vel τουτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι construendum. Immo sic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi constructionem & ellipsin non semel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At si infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκιδάσαι recte habet, hoc tanto facilius se tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* usurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπισᾷς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XXIII. 11. De vulgatissima

CRONOSOLON f. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturnisolon.) ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronosolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad festos ipsius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda sint, ea in alio descripta libro ad illos jam misi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut statim futuros poenis obnoxios, quae contra inobsequentes magnae sane statutae sunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legislatorem a se spretum iri, sed Saturnum ipsum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adstans, sed nuperrime videnti vigilantique praesens oblatus. Erat autem non compeditus, neque squalore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum ostendunt; sed falcem habebat acutissimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi visus est. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos justum est.

11. Nempe videns me severo vultu & cogitabundum inambulare, cognovit statim, quod decebat Deum, tristitiae meae caussam, & graviter a me paupertatem ferri, 20 Ταδὲ λέγ|ι Κρονοσόλων, ἱερεὺς ϗ προφήτης τῦ Κρόνυ, ϗ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τ ἑορτάν. ἃ μὲ τὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· ϗ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενῦσι 25 ϗ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσον|ται τοῖς ἀτιμίοις, ἃ χ|τ τ ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσ|ητε, μηδὲ παρακύσητε τῶνδε τ προσταγμάτων. ὡς ὅτις ἂν 30 οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴ|στω ὅτ|ι, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσας, ἀλλ' εἰς τ Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τ ἑορτάν, οὐκ ὄναρ ἐπισ|ὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγ|γενόμεν|ος. ἦν δὲ ὑ 35 πεδήτης, οὐδὲ αὐχμῶ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν λημήτων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυν|ται, ἀλλὰ τ μὲ ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τάδ' ἄλλα φαιδρός τε ἦν, ϗ [a] καρτερὸς, ϗ βασιλικῶς 40 ἐνεσκευάσ|το. μορφὴν μὲ τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, ϗ ταῦτα [b] προειρηκ|ὺς ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ὅτι συννοίας βαθείζοιμι, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐ 45 τίκα τ αἰτίαν τ λύπης τίς ἐσί μοι, ϗ ὡς

[a] Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* [b] Προειρηκ|ὺς] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. Bt. S.* Προειρηκ|ὼς *J. H. Fr.*

ma autem ellipsi ὅναρ pro κατ' ὄναρ, vid. supra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐσί] Scribendum fuit εἰη. *M. de S.*

Ἐσί] Obsequerer *Solano* εἰη rescribenti, propter adjunctum ϗ διχρωμένοιμι, si auctoritas accederet. Verum quia separatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐσι, quam ἔγνω τί διχρώμενοι, nec exempla desunt dissimilium modorum, & casuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. tic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὴς — ϗ ὑποχείριος. Mox c. 13. ap. Nostr. μηδὲ γυμνάζεσθαι, μηδὲ ἀσκεῖν, & in seqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε ϗ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; sed habemus alia. Subjunct. & Opt. per ϗ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Asin.* c. 39. med. Subjunctiv. & impera iv. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀπῆλθεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaest.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπεύρησε, — ϗ ἐνίκησε· ϗ ὡς Ἀφροδίτης εἰη θυγάτηρ· ϗ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod si ergo & in Luciano pro commate post ἐσί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum seqq. per me licet, etsi

τ' πενίαν δυσχεραίνοιμι, ὐ χτ' τ' ὥραν [a] μοιχίτων· καὶ γὰ [b] κρύος, ὐ Βορέας πολὺς, ὐ κρύσταλλοι, ὐ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι ὐ τ' ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, εἰδὼς τὺς μὲν ἄλλυς παρασκευαζομένυς, ὅπως θύσωσι, ὐ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. ὐ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, ὐ τῦ ὠτός μυ λαβόμενος, ὐ σείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἰώθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καλοὺς μὲν ὐ μιαροὺς ἀνθρώπυς ὑπερπλυτοῦντας, ὐ μόνυς τρυφῶντας ὁρᾷ, αὐτὸς δὲ ὐ ἄλλοι συχνοὶ τ' πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ ὐ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ὐδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις πᾶσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὐ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempestatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad ista munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare se uti sacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde festivam esse. Accedens igitur a tergo, & aure prehensum concutiens, ut apparere mihi solet, *Quid hoc*, inquit, *Cronosolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum sacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & solos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium desperatione versemur? Sed neque tu, Domine, finem vis istis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non est facile, quae a Clo-*

a Μοιχίτων] Sic *V2*. Μοιχιτιῶν cett. b Κρύος] Abest a *Fl*. c Προσεικάζειν] Sic omnes. Forf. προσπελάζειν. marg. *J*. etiam πλησιάζειν adscripsit.

id parvi referre puto: nam rurf. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore distinctione, καὶ ὡς ἰρᾶ τούτυ Ζεὺς, ὐ ὀπτυχῶν πιραυνοῖ. Mox ibid. praemissos optativos excipit indicativus, ὡς λάδοι μὲ αὐτὴν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἐλένῃ, πλεῖοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιὸς συγάτηρ ὃ Λήδας Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & subjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχεσθε — ὐ μὴ ὑγίσητε. Dissimiles casus *Pausan.* Vit. Aristom. ipso princip. Ἀνηκέστων (sic enim lego pro ἀνηκάστων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, ὐ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα ὑδὲν ἐνορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν ὐ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluft. Catil. 21. 4. *Wesfel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elsner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorsus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pausan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μοιχιτιῶν] Μοιχίτων ὧν. An μοιχίτων ὧν scribendum pro μοιχιτιῶν. F. G.

Μοιχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μοιχιτῶν. Non puto tamen cum *Baiflo* p. 211. ita necessario intelligendum, ut unica sit amictus tunica, qui μοιχίτων dicitur; superinductas tantum tunicae vestes respuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens esse de adparatu convivii & sacrificii, vid. si operae est, ap. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Apost.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζειν legendum? F. G. Προσεικάζειν] Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *assimilandi* notionem a me concilisri cum hoc loco non posse. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae satis congruant, neque significatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praesentem se demonstrare, apparere: idque interpretando expressi. *J. M. G.*

62. Μεταχοσμῆσ.] Infra N°. 21. μεταχοσμῆσαι ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάτλω] Legendum est μὴ μάτλω &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίοιον τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas istas voces sic Latine versas conspici, *ut Cybela matri sese adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, ὐ πολλαὶ μῆτες ὠλόλυξαν τὸν τύπον τῇ ὥρᾳ τῇ ἀλεκτρυόνι ἀγυίφονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μηδὲν τ' ὠτοῖς κύκλοις ἀγυιφόντων διαφέρουσα, ὃ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἐπιθυσπίζουσι, verterit Cl. *Heinsius*, *similem mendicis illis, qui in triviis stipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique venturae praedicunt.* At jam in *Pseudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίφοντές τε ὐ ἐνθουσιάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non servant eundem tenorem? Certum est, ubi ἀγυίφειν habet additum casum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi*, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

τῆς, καὶ τὰ ἄλλων Μοιρῶν πάσχειε· ἃ δὲ ὀφείλει τὴν ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔσται. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ ἅμα διδάσκων ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] καὶ εἶπε αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὴν μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνοχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς θεσμούς.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. B1.* &c. *Graev.*

e Μάτην] Leg. ἐ μάτην.

f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἦ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλος μέγας ᾖ, ἀνὴρ δὲ ἐς γυναικωδης. εὐνοῦχος. ἀπόκοπος. *V.*

* Αὐτός] Αὐτὸς edita misere. Forsan ἐστὶ in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγυρτοῦς proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Crescolius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δεῖ τὴν ἐπιμελησόμενον Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξέσται intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mss. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράτ-
τειν ἐντὸς τ̃ ἑορτ̃ης, ἢ ὅσα ἐς φαι-
διὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ
μόνοι γὰ πεμμαλθργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσο-
τιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις,
καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθ ἢ ἀγα-
νακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς
πᾶσι τ̃ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν,
μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ̃ ἄργυρον ἢ τ̃
ἐσθ̃ητα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν
τ̃ᾳ [a] ἑορτ̃ῃ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις,
μηδὲ λόγους ἀσκείτω, ἢ ἐπιδείκνυσθ, πλὴν
εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδραὶ, σκῶμμα καὶ
παιδιὰν ἐμφαίνουσες.

NOMOI ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τ̃ ἑορτ̃ης, οἱ πλούσιοι γρα-
φόντων μὲ ἐς πινάκιον ἑκάστ τ̃ φίλων τὸ
ὄνομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον
τ̃ κατ' ἔτ̃ος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ
ἐσθ̃ητα τ̃ ὕσης τ̃ λειττὴ, καὶ ὅση πα-
χυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς καλασκευὴ· καὶ τ̃ ἀρ-
γύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα
ἔστω· τ̃ῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτ̃ης, καθάρσιον μὴ
τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτ̃ῶ ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam ne-
que privatum negotium intra festos dies
agito, nisi quae ad ludum, & delicias &
voluptatem pertinent: coqui soli & dulcia-
rii operosi sunto. Aequali jure omnes sun-
to & servi & liberi, & pauperes & divites:
irasci, aut indignari, aut comminari nemi-
ni liceat. Rationes rerum curae alicujus
creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc
liceat. Nemo argentum aut vestem dinu-
merato, neque scribito per dies festos. Ne
quis exerceto se Saturnalibus, aut oratio-
nem meditator vel habeat, nisi urbanam
forte aut hilarem, quae ludum & jocum
prae se ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent
nomen uniuscujusque amicorum divites:
habebunt vero etiam pecuniam in promtu,
decimam circiter annui reditus partem; &
quod supereſt ipsis vestimentorum; &
quidquid est in reliquo apparatu pinguius
quam pro fortunis illorum, sordidiusque;
de argenteis quoque non pauca. Ista qui-
dem in promtu sunto. Pridie vero saeri,
circumlatis quibusdam purgaminibus, do-
mo

a Ἑορτ̃ῃ] Ἑορτ̃ῃ γινέσθ Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικοὺς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nihil admittatur emendatio', quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκείτω ἢ ἐπιδείκνυσθ] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζω & ἀναγράφσθ, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. B.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφίτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀποτριχόντων, ἀκαιτούντων c. 25. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 3. ad verb. ἀκτρίφθων pro ἀκτρίφθωσαν, & *Solani* ad Ἐπιστ. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐκταιρίσθων pro ἐκταιρίσθωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πανταχοῦ τ̃ γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐβούλοντο. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. B.*

3. Καὶ ἐσθ̃ητα τ̃ ὕσης τὴν ἀμείνω] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν ἀμείνω τ̃ ὕσης scil. ἐσθ̃τ, non abiimilis est *Aristophanoae*, Plut. 694. τ̃ ἀθάμας πολλὴν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ̃ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* doceuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. B.*

7. Τ̃ῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτ̃ης] Caeterum ante *solennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα περὶ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὴ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμαυλες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος ἰόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτείτων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὀπτὰ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μέλιτόταλα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιτελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίῳ πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. Bz.* & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Dioc-* „ *mitas appellant*; milites vero *διμοιρίτας nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τ ἡμιλόχου ὁ τ „ μοίρας. Lucianus: ἐφυράτιον ἐφεύρεις διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Ar-* „ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῶν Μακεδόνα, ϗ δεκατάρχων, ἤτοι ὀνομαζόμενον ἀπὸ τ μισθοφορᾶς, ἢν τινα „ μείζονα ἔλ. τῶ διμοιρίτῃ, πλείονα δὲ τ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ceterum equis vehebantur; cum res locusque poſceret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man- „ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucianter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. Bz.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθὲς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις περύσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω καὶ ἐκεῖνα. ἀφαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵτινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil servator; neque poenitentia muneris subeat. Si quis superiore anno absens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam ista accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus solvunto, atque habitationis mercedem, si qui eorum hanc etiam debitam solvere non possint. Atque in universum diu ante hoc ipsis curae sit, uti sciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ παράπαν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεύς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀπορρίψῃ, ἵστω τῇ τῶν ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

16. Abesto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod missum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in risum vertunto. Diviti vicissim mittat pauper eruditus librum antiquum, si quis sit boni ominis, aut convivio aptus; aut suum ipsius scriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum statim legat; quod si reposuerit aut abjecerit, sciat falcis se minis obnoxium, etiamsi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deest posterius ἢ in *Fl.* Adest recte in cett. In αὐτοῦ autem conspirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus nostris libris erat αὐτοῦ, quod sedulo sic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ σοιχεῖον ἐξάπτων] Vid. & Lex. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis observandi ante horas inventas, qua de re eruditissimam, sed prolixiorem, quam ut hic inseratur, *Salmasii* dissertationem vid. in *Plin.* Ex. a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem respondere putat Romanorum V. vel VI. hoc est undecimae nostrae, vel ipsi meridici; qua hora convivia tempestiva agitari solita, ut moris erat diebus festis ac solemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis solida hora supersit*
Ad sextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, sed honesta & salubri hora.* Putat tamen nullam horam diei mense Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, sex pedes habuisse; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuisse videtur, quae decem pedum signo notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo solita maturior, ut in festo lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio est, ab avaro dictum puta; consule, si lubet, *Casaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ σοιχεῖον ἐξάπτων] Quid sit σοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίρουσι καιρὸν τὸ ἐπὶ τὸ δεξιὸν ὀδοῦ, ἣν δὴ σοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, sed ipsa gnomonis, quidquid sit, quod vice gnomonis fungitur, umbra; σοιχεῖον est. Quae ad hunc ipsum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Casaubonus*, ex Schol. ad *Aristoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmas.* Exerc. Plin. p. 446. seqq. de umbrarum illa dimensione disputant, si bene perpenderis, ad haec duo quasi capita referri possunt: I. antiquissimis temporibus suae cujusque umbrae dimensio fuisse illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diversitate dicamus, ad anni etiam tempestatem respiciendum fuisse, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aestivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii se habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aestivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuisse, haec ipsa res, & staturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. mensurae diversitas, satis ostendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στέφανος, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρυς πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν πρὸς τ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, ϗ καλαπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς πρὸς τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ ῥάβδῳ εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττυς διακοσίων ϗ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ex caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λούεσθαι μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ἦ· τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, ϗ πεττοὶ ἔστωσαν. καλακείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῆτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] προνομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δι' αὐτὸ πίνειν τὺ χρείττονος μοῖρα κρεῶν, ϗ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] πρὸς πεμπέτωσαν, ἐς ἂν

[b] Προνομὴν] Προνομίαν Pell. [c] Παραπεμπίτωσαν] Παραπεμπίσθωσαν Fl.

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ἦ] Τὴν λεγομένην ἀκτῖνα τῦ ἡλίυ ἢ σωμάτων ἀπεγραφομένην λέγει σκιάν, ὅτυ ἡ αὐτὴν στοιχεῖον ἐκάλυν. V.

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paulo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra Ὥρια c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. πρεσίμησιν. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem πρεσομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.B.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παραπεμπίτωσαν] Προπεμπίτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπίτωσαν rectum est. Infra c. 22. ϗ μὴ τ ἐμφορεῖς τ ἐψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπίτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique cavetur hac lege oportet: sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ προπεμπίτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἐς ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ λαφῦσιν. Hoc enim valet, προπέμπω, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. Διακονέσθω δὲ ἀξιῶ πρώτιον τι τ ἀναγκαίων, ϗ ὅσα παραπέμψει ἐς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παραπέμψῃ χειραγωγῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπων τὰ πλοῖα. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio inunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἐπιφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προτιθέτω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

ac differant quae ferenda sunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla suis: sed aequalitas esto in omnibus.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ πλαγίης ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸ δεσπότιον, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοτησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπίοντες τῷ πλουσίῳ. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτὸς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπαυέτωσαν [f] ὅπι καιρῶν· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπαύσῃ, ἀσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ξυνευωχείτωσαν καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τῶν πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο κακὸν

18. Pincerna acutum cernito *velut* de specula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus esto propinare si quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus si voluerint, etiam ante divitem. Neque necesse sit bibere, si quis non possit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocosi si quis velit jus esto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: si quis pecuniam luserit, postridie esurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero servos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo ministranto. Hasce leges unusquisque dives inscriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum est, quam diu ea pila manserit, neque famem, neque pestilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντως Gron. b Συμπόσιον] Fl. punctum ponit post συμπ. c Ἐξέστω &c.] Varie haec & seqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit Fl. e Πεπαυέτωσαν] Πεπαυέσθωσαν Fl. f Ἐπὶ καιρῶν] An καιρούς; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Ὅτε λιμὸς] Omissa haec duo in Fl.

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῳ Ϲ ὑψηλῷ. G.

δοκιμάσομαι enim non est *comitor*, &c. sed *rejicio*, *amando* &c. Vide locum ea de re apud Nostrum luculentum Ἑτ. Δ. XII. ubi meretrix amasio inter alia amoris sui signa hoc profert; οἶσθα ὅσους ἱμάτας παρεπιμψάμην, &c. Μηδὲ συμπαθησάτωσαν itaque erit, *neve tam cito prosternunto*, & sic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνάτωσαν, non ut idem significans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego posteriori sententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ἰσότητα χρὴ ἐπιφέρειν vid. Συμπ. c. 38. M. du S.

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. F.G.

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπίοντες τῷ πλουσίῳ.] An non scripsit auctor, πάντως πᾶσι? Nam illud confusionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut si velint, primi invadere possint calices, sed & remittere id possint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. J.G.

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere visum est, quamvis omnes libri Nostris πάντες habeant. M. du S.

Πάντες] *Gronovianum* πάντως *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; sine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. J.F.R.

86. Προπίοντες] *Erasmus* videtur legisse προπίοντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives*. Sed vix potest locum habere; nam si vel pauperibus, vel omnibus sine discrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem spiritu addi poterit, divites praebibere debere? J.F.R.

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic solent Graeci. Sic etiam usurpatur haec vox Ἀλ. XV. 28. M. du S.

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

οὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ' οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ἡγοῦμαι).

EPISTOLAE SATURNALES. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

EGO SATURNO SALUTEM. ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

Ἔγεγράφειν μὲν ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τ' ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲν ἡμᾶς ὑπερπλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, οὐ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀμφθείρεσθαι· καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ' αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς καὶ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl. L.* & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τ' μικρῶς μεγαλαυχημένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in *V.* fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξίσω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, καὶ σκώμματος μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξίσω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἴσω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πεττευόμενα &c. *B1.* vero: ὡς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκώμματος δὲ μέτρον ἴσω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεττευόμενα &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχεῖσθαι, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξίσω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. καὶ μέτρον ἴσω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Junſinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲν περὶ Διονύσιον οὐ τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἵμαθον, οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. οὐ πάνυ ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ἐν νῦν] Legendum forſ. ὡς τὸ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐνόησον, θατέρῳ μὲν τῶν ποδῶν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον κἀν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, ὑπὸ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χείρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ ἀφαβαίνειν, εἴ τις ἡμᾶς ἐνεσκεύασε παραπλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς χόρον· ποίαμοι δὲ, οἱ μὲν οἴνου, οἱ δὲ γάλακτος, εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μέλιτος ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

olus, ut est in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. Bt. & 2. H. P. S.* Οἷοί εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φαίνωσι μακρότεροι. *V.*

Potest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Noſtro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἐστὶν δὲ, εἰ δὲ — ἐμοὶς δὲ. Deinde ibid. τὰ μὲν οὖν δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

Ὡς ἐ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ἢ. *M. duS.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis οἷον. *M. duS.*

Οἷοι εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos , paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videamur merito , aut ſi quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & conſilii inopia , & deſperatio , & illud *hei mihi !* &, *unde nanciſcar ?* &, *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris, ferremus, niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint , veſtes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant ; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

αὐτοὺς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ ἐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μὲν πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δὲ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τὸ, οἴμοι, καὶ τὸ, πόθεν ἄρα μοι γένοιτο, καὶ, ὦ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρὰ γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι καὶ ἦπιον ἂν, εὖ ἴσθι, ἡνεσόμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτην εὐδαιμονίαν συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν, ἁμάξας δὲ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως ἐμετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

21. Iſta nos praeſertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲ ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

ε Τούτῳ] *Τούτων P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. Omittit negationem *Fl.*

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.*

e Οὐ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἁλουργίδων] *Porphyrio χλαμύδων. V.*

Venetarum οἷοί εἰσιν , licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt , poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδες corrigit : ego nondum ; mox & rurſus ὑποδησάμενοι ἰμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἰμβάται, pro αἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. *Or.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyſ.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Heſiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄστρα &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus* , nempe ἄστρα ἃ ἀνέρες πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſt.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὧραι. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζεφύρη πνείουσα τὰ μὲ φύει , *Zephyrus ſpirans haec creſcere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἔργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M. du S.*

46. Τούτῳ] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare , pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσιν] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle ſe habet , ſive exclamantis more malis , parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσα μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσας δ' ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum , quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσον legeretur ; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Inſulas. F.G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interſit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῆν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ πρόμμυον ὀπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτούς γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν ἀφανισθέντα, ὀδὲ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γὰρ πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι φειδαλέᾳ μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τοῦ δείπνου, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ἅπασης μετέχειν ἁπάντας, καὶ μὴ τὸ μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸ οἰκέτῃ φειδώλεον ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἑαυτῷ· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἰδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον εὐ

(1) Χοίνικα] Σχήνου edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

ὃ τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῇ θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἱστυγράφους φασὶ (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J.F.R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F.G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτρώγοιεν forsan. *F.G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic sit mutandum. *J.F.R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J.F.R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ὃ ἔνιοι γυναικεῖον κόσμον ἀπετίθεντο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμᾶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ πάριχον ἐς τὴν φακήν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδήτου charactere apud *Theophrastum* est φακῷ ὄψον δὶς ἅλας εἰς τὸν χύτρας ἐμβάλλειν ἄφρο-

idem ſervus; adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jnbe* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τὴν χεῖρα, πρὶν μειρέσθαι δείξαντα μόνον τὴν λοπάδα, ἢ ὅσον ἐπὶ τῷ πλακοῦντι τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομισθέντος συὸς, ἀφανέμοντα, τῷ μὲν δεσπότῃ προτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ περιμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἕκαστος, ἀλλὰ ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι· ἢ που γὰρ γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, τὸν μὲν ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ἔνδον τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθαι τὸν γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μελαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲν τὸν βίον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ ποιήσας· εἰ δὲ μή, ἐκεῖνοι μὲν ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τὸν ἀμφορέα, κατάξαι· τὸν μάγειρον δὲ τὸν ζωμὸν χυσάσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὲν ἐς τὸν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τὸν κύνα δὲ [e] παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλᾶντα ὅλον καλα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλομεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. Va. Fr. Bi. S.* [d] Ἐκτὸς] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλᾶντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαντα.

89. (4) Παραμισθοῦσ] Γράφεται (5) ἐπιβάλλομεν, τῇ λοπάδι ἀλλοίᾳ, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου οἴνου, (6) καὶ ἰδίου. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους ἀφρήγνυσθ] Ἀποσάλαγμα τοῦ στόματος πρὸν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἄλλαντα] Ἄλλως δὲ (7) ἐντέρου ἐσκευασμένου καὶ ἀλλαντοπώλου ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμισθοῦσθαι] Τῇ λοπάδι παραμισθοῦσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλλομεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλομεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἰδίου] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντέρου] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἐντέρου ἐσκευασμένου, miſere. *J. F. R.*

ἄδηστον πωῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. F. G.
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσαι reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπίτνας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισπίπτειν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ δεξαμένων ἤδη κυρίαν. Item c. 53. παρεισπίπτειν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a πταίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9.

καλαφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τὰ ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῶ πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. τὰ μὲν δὲ, καὶ τὰ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μελαξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος καὶ τὰ ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴκοθεν καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτοί.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὴ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὴν ἑαυτῶν δέ οἱ ὀλιγωρίαν τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατέρυπᾶσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης ξυννευλικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτοῖς τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μελαξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τὴν κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ ἀκμὴν τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιοι, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros nocte in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porriguntur, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀναπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταύτας male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἵων εἰσὶν haberent. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦνται *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες εἰσὶ κωμῳδίαι δύο εἰσὶν, ἃ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεστηκυίας ἔχει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν καὶ πλατὺν κοιλαινόμενον εἰς περιφορὰν, ξανθὸς, τραχὺς, λιπαρὸς, πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμώντων ἐκατέρωθεν τὰ στρατηγοῦντα πρόθυμίαν δὲ πάσῃ ἐνέκειτο, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V. H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνουσι ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt*, *insiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Nostri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπίπτων ἀῤῥώστῳ ἐς ἐμὲ. *ille irruens.* &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Past.* 2. 78. λύκος ἐμπίπτων *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut *Asin.* c. 20. ἐμπεσοῦσά τις τὰ ῥάδια, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μὴ τὸν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσπίπτειν. Ubi rursus pro hostili invasione. *J. F. R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M. du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M. 395.

Εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἠκούοντο,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμὰ βοῶν δ', ὡς γίνετο φωτί.

J. M. G.

25. Οἴκοθεν καὶ ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J. J.*

30. Τὴν ἑαυτῶν δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἐκείνοις λυσαμένοις ἔκασοι, τὰ παιδία μὲ αὐτοῖς κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χεντῶν· τὸ μέλαξυ δὲ λεῖον ϗ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα ϗ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυλον τοῦτο ἀφέντες, εἰς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, ϗ μεταδιδόναι ἡμῖν τ μερίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Τί ταῦτα ληρεῖς, ὦ οὗτος, ἐμοὶ περὶ τ παρόντων ὀπιστέλλων, ϗ ἀναδασμὸν τ ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τ ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲ πάλαι βασιλεὺς ὢν, πέπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τ ἀρχήν. ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ τοιούτων ὀπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, ϗ κρότου, ϗ ᾠδῆς, ϗ μέθης, ϗ τοῦτο ἐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τ μειζόνων ἐκεῖνα φῆς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, ϗ ἐκ τ ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τ ἐκ τ ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. ϗ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῆς] Ἀφεῖς *Fl.*

43. Φίλαυλον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν ὄφθην φιλῶν ϗ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δὶ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὅ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥιούσης τ νόμης] Ἀποῤῥιούσης τ. π. *Th.M.* Ἀποῤῥιούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιφθιούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ἐπιῤῥεῖ γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμαζόντων λόγῳ τῷ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλαστον, servum pedissequum, ὑώχου, inquit, τίμιος. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impressis εἷς ὤν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἷς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secludi, ut simul eo facilius adparcat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τ ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λήξεως. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a] τὰ δεῖπνων, καὶ τῆς χοίνικος τῆς χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχουσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε μακαριδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βίον τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξεστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνῳ ἡδεῖ, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἱ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἔπειτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἂν πολὺ κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ' ἄλλῳ τεταγμένον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de veſtibus, ut vobis etiam ſolennis cauſſa aliquid mittant, juſta enim iſta, & digna quae faciant, uti dicitis, niſi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In univerſum autem ſcitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus ſentire, ſi undique beatos illos putatis, & ſuavem vitam ſolos vivere, quod ſumtuoſe coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formoſis atque mulieribus eſſe, & veſtimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id ſit, neſcitis. Curae etenim de hiſce non parvae. Sed opus eſt invigilare ſingulis, ne quid ipſis imprudentibus diſpenſator vel ſtupore perdat, vel fraude ſubducat, ne aceſcat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipſo affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula moleſtiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores ſciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipſum me ita inſanire unquam, ut, ſi quid praeclarum adeo eſſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, deſideam ipſe privatus, & ſub alterius imperio vivam. Sed cum ſcirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῷ δείπνῳ Fl. b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθορὰ ζήσῃ Cod. Graev. d Ἔπειτοι] Ἐπὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla eſt vox apud Graecos φθειριζέω. ſed eſt diſpeſcenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc eſt *verme ſcateat.* ſed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ poſſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριζάω an φθειριζέω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quaſi vivat: an a ζέω *ferveo* ſit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζήσῃ potius formaret, & ſupra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus ſcatens*, habuimus, ita & hic forſan φθειριζέσῃ ſcribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F.G.*

1. Ἴσως] Hic pro *ſaltem* uſurpari videtur. Omnes autem Libri noſtri agnoſcunt. *M. du S.*

Ibid. Ἕκαστον] Σοὶ δὲ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρπασίας καὶ ἰρυγμοῦ ſcil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa ; quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est , dimisi, nec poenitet , imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium , aut porrum, aut cepam , per dies festos arrodere ; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur , in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis , neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi , cum istum *divitiarum* fructum habeant , tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus , aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem , vel pulmonis inflammationem , vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis , qui non plane sit pallidus , non multum cadaveri similis ? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit , suis ipsum *utentem* pedibus , non quatuor hominum humeris invectum ? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse ? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰθὺς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχήν, [f] εὖ ποιῶν.

95 Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τοὺς μὲ συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ὄζει. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀηδὲς 1[g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὅτε καρηβαρῆντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴ ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τ μέθης, 5ὅτε ὑπὸ τ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τ νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ πλευ-10πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τ πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐ-15τῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ Φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲ τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαθυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲ ἄγευστοι, καὶ 20ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, καὶ πλευπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε ; ἢ εἴ τι κατ'

[f] Εὖ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. *Solan.* [h] Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. [i] Συγκεκαττυμένοι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμένοι omnes antea male.

95. [*] Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶμαι, θεραπεύω μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλῶ τοὺς θεοὺς, δυσφορῶ, ἀτιμάζ. *V.*

[*] Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine *AE M.* Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus* , quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμένοι] Συγκεκομμένοι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμένοι hic non placet. F.G.

Συγκεκαττυμένοι] Quid vulgatum συγκεκομμένοι sit, nemo credo ediderat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam , peropportunam , & rejectae satis similem , ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ὁκ ῥακῶν π. ἢ ὁκ ἠμφιέσθην παπῶν συγκεκαττυμένων. *M. du S.*

3. Καρηβαρῆντες] Τὸν περιπλῆν βαρούμενοι ὑπὸ μέθης οὖσι. *V.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ὀλίγον αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐδίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐῶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ τοῦ οἰκέτου ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ὀλίγον ἄπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸ χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἰδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὀπὶ λευκοῦ ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑποθεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καλεφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεγρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξυ ἀμαλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τὴν ἱματίων ὑποπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ὀπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροιτε ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς ὑποθυμοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, καὶ ἐκεῖνον τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ὀπιστελῶ γε αὐ-

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

[a] Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ὑμᾶς. [b] Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* [c] Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἡδὺ legit Interpres. *F.G.*

Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἡδύ. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶμαι τύπαντίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δημόσιος τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπόν, μηδ' ἀνόητόν τι ἐν ἄχρηστον τὸ τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τὸν οἶκον τὸ μέγεθος· ἃ γὰρ ὕστερα τῷ πλουτεῖν ἡμῖν, ὡς ἔοικε τοῦτο εὐδαιμονίζεσθαι. *Ita*

ut promiseram ; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλίγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse ut instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora; tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλχασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῆς ἡδέως. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ὤοντο καὶ τῆς ἑορτῆς, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιττοὶ, καὶ πλουσιώτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῷ χρυσίῳ ὀλίγον ὑπαλάξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ὑπὲρ τῆς ἀναδασμοῦ, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἐστὶ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Nn

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* d Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. J. J.

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία ἢ τὰ δεῖπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, ἢ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ κείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ἁμαξῆς ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· ἢ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' ὑδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γὰρ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὅσα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε ὀκνῶ λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τοῦ μαγείρου, ὑμῖν μὲν παρεστῶτος, ἐς ὃν ἐπιφορτίζητε, ἐκείνους δὲ παθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumelioſe in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis socios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suavissimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causſam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσωσι & φιλήσωσι *Fl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e superioribus, ἢ ὑποχρῆν γράψαι πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Baccho usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτητὴς*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, si fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δαίτης δαίτυμι descendat ὁ ἰσοδαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτητὴν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est *ἰσοδαίτης*, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτίλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζειν. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ὧν-

σης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad *Il.* β. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγεμὼν τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ἐνιοις τὸς δημίους, ἢ τὰς δημιούδη γύναικας· καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτίλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur *ἰσοδίτης*, ὁμοίως ὁ πλούσιος· ἀπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν *ἰσοδαίτην*, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis ; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant : nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit ? & quantum auri in illo artificio niteat ? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet ? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago : atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium :

ὀλίγων τούτων μελαλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χερσὶ τὰ χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύναισθε τὰς πόλεις, μὴ ἔχοντες τοὺς πενήτων συμπολίτευομένων, καὶ μυρίας πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συνελευσομένους. οὐδ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἢν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν ὡς πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφησίας, μεταξὺ πινόντες διασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοὶ [c] διαβαστάσαντες, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὅς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῆς φθονείας ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μείρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ὀλίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ ἡδὲ ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λεοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

[c] Διαβαστάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντες male *F. Mld. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *F.F.R.*

21. Ἴσασιν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβαστάντες] Αὐτοὶ διαβαστάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσος, ὅς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὅς ἐπανθεῖ] Ὅς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *F.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Æliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt ; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malnynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκος μονίμης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σοὺς εἰσι μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυάζονται εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους συνήθεια. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονίαν τὴν δίαιταν καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς οὐ θάμνοιο θοὴν λύκος ἔσκετο ἄνδρα
Ἕκτωρ.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *F.B.*

εἰ πρῶτα μὲ ὁ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδιστα ἁβατριβαί, φίλαι μὲ Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγήμμοι, ὑμῶν τ' δεξιότητα φιλείαν προσκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίαται καλῶς εἶχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίση προσὶ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεται πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεται καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὗς δὲ καὶ ἔλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*

43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτίζειν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*

55. Σαπέρδω] Ὅτι αἱ ἀφυῖαι καλάμοις ἁλισπαμεῖται ἢ τετραχιυμβαι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τιμώχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Cler.*

41. Παρασκυάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & σωισονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτίζειν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξετε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινύσει, pro ἐπινύσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενα μίλακι] Μίλακι ὀπτώμενοι mallem. *F.G.*

58. Τύτλα] Lego ψύττα, i. e. ταχύς. Sic supra

Le;

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *aliis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

ὀπτώμενοι μέλαξυ δρασμὸν βυλεύσουσιν ἐκ τῦ ὀπανείυ ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις ψύτταν καλατείνασαι, ἄπτεροι καὶ αὗται, παρ' αὐτὰς τὰς πέννας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τῦ οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῦ χρόνυ ὑμῖν γενήσονται, ὅτι καλεαγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἄν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικυφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγυ τελέσματος φίλυς ἀμπτὰς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. Nimirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, existimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἴει μόνον ἐλθὸ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, ἠχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὸν ἀναδασμὸν αἰτιώντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. e Ψύτταν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψύτται *J.* & *Va.* Ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. †Ψύττα καταστύσασα] Ψύττα ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποθαμοῦν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταστύσας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψήττας vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex *Lexiph.* c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψήττα *Anach.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψήττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

Ψύττα καταστύσασα] Ψῆτται habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρνίθων modo fit mentio πακτιῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχέως ἀποθαμοῦν λέγεται. Est igitur ὁπομακτοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταστύσας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifesto fallum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III, *Alciphronis*, vid. notam 2. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσο-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο ὠθυκέω αὐτῷ τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπάρχειν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεθα ἔτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ' [b] συνδιαιτητῇ [c] αὐτῷ αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθὺς, μηδὲ πρὸς ἐπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων ἓν [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque epulari, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδιαίτῳ G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητῇ] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδιαίτῳ cett. c Αὐτῷ] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *Va.* sola.

89. * Πάντα εὐθὺς] Ἤτοι παρευθὺς, ἢ ὅσα ἤτουν. *V.*

* Πάντα εὐθὺς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαμπρύτερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαμπρύτερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἐτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wets.*

83. Ἰσοδίαιτοι καθεζῶτες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδιαίτῳ καθεζῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τ' συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητῇ] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mss. *Graevii ἰσοδιαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas ἀρχιτρίκλινον de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. S. & *A.* exstat; in reliquis *συνδιαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων ἓν αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus *προϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quam-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίου, μείζονι ἀναδόντα τὸ ἔκπωμα, ἔνιοι δὲ χεῖρα, ἢ παλλακὴν, ἢ γαμετὴν γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλιμέσαντες τῆ συμποσίου, ἐς δὲ ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συῆσαν διηγούμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καταψευδεῖς αὐτῶν δοκεῖμεν, ἢ ὑμέτερον παράσιτον ἀναμνήσθητι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

Ταῦτά θοι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τὸ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σῦ ε συνθοῖντο, μείρίων δέησεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάσεσθαι, κοινωνέοντων ἡμῖν καὶ συνδειπνέοντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. καὶ τὰ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῦ χρυσίου ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τῆ τέχνη ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔσονται, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶείνων τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθελόντων.

e Σωθοῦντο] Σωθοῦντο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut non deus omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* J.J.

6. Κατελθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιππεῖν, ut καταπέμπειν, ut Latinum *invehi*, &c. J.M.G.

Κατελθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. F.G. Non video mutandi necessitatem. J.F.R.

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. F.G.

18. Ἐργάσεσθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. F.G.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

ΦΙΛ.

ΠΟικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφατριδὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστανέτου τῷ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν ὑ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκῆσαι. Διόνικος δὲ, ὡς αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

PHIL.

I VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem *puto*, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. *b* Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. *c* Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. *d* Σχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωνται γὰρ τοῖς ἐν τοῖ γάμῳ τοῦ Πειριθόου † τετελισμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιβάλλοντες, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνου προέβησαν, ἀφ' ὧν ἐς εἰς πόλιμον προύβησαν ἀσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, καλεῖ τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθείς, τὴν νύμφην ἐβιάσθη βιάσασθαι. κρατησάντες δὲ αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτιμον αὐτοῦ τὴν βίαν, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὦν τούτῳ σωφρονισθέντες Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. *V.* (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωνται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολίμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμῳ. *J. F. R.*

† Τετελισμένοις] Γεγεμμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύροι, omiſſo πόλεμος. Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πολεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non extat hoc loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, conveniens „ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui prin* „ *dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias alia ſint a κλεῖν, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co „ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae „ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to „ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o „ mnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ ϖαρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαρῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βυλοίμεθα τἀληθῆ ἀκῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, ϖαρ' σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τ Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν ὐ [c] ϖαραγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τὺς λόγυς αὐτὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ ϖαρέργως τ τοιύτων, ἀλλ' ἐν σπυδῇ ἀκροώμενον. ὥστε ὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς ὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλυς ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρώνησάν τι ϖαρὰ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἦκιστα ἐχρῆν ὑϖὸ τῦ ἀκράτυ ϖροαχθέντες, καὶ ϖρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα ϖρὸς τὺς ϖολλύς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγυμένυς ϖράγματα, ἐν οἷ-

e Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. *f* Φθάνοις] Φθόνοις B. B. *h* Διηγυμένυς] Διηγυμένοις marg. *A1*.

g Ἐμπαρώνησαν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. &

30. Ἔξω βέλυς] Δεξιώταλα κέχρηϛ τούτῳ, ἀπὸ τ ϖολέμων ἐπὶ τὴν ϖροκειμένην ὑϖόθεσιν μεταφαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τ ϖολέμων ἔξω φασὶ βέλυς τὺς ἀπὸ τῶν τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ ἐν τῇ § ἑστιάσει ϖόλεμος μεθύσκων τῶν συνεστώτων, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖϛ καθ' ἡσυχίαν ϖροκειμένα, ϖαίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν ϖροθύμως ὑϖ' ἐδένος ἄτε διοχλούμενος τ ϖεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τ̃ κλισμοῦ ϖολέμου & τ ἐκεῖ ϖαροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιῶσι male Edita, & mox *διηγῦ*, pro quo *διηγῆ* ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστανέτῳ] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. X. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστανέτῳ] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. ϖὼ Ἀμφιλόχῳ, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖν&] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκῳ] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias*. F. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi *Φθόνοις*, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, *Φθόνοις*, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut *Φθάνοις* in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum *Φθάνω* solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones infidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Mf. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

οἶνον ἢ μέθην γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, ἢ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεῶν ἔργα τῶ Διονύσω εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτῶ ὀργίων ἀτέλεστον ἢ ἀβάκχευτον ἐᾷ εἶδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἢ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνήμονα συμπόταν. ἢ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, ἢ πολλὴν [b] τὴν ἐωλακρασίαν καταπεδάσας. ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτη ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ἔτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ μὴ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κιονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F.* B1. *Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *El.* Γιγνώσκοντα *P.* B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλακρασίαν] Ἡνίκα συνέτεινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστῳ κρατῆρι οἷον ἐτίθεντο· ἢ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέατο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἐωλακρασία. ἄωλον δὲ τὸ χθεσινόν. εἰρῆται δὲ ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβριν. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἐωλακρασίαν καταπεδήσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Ἐωλακρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ἰσοσύλλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκεσθαι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμοῦν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκεσθαι potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scio. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη σκάζει σταδίοις, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲν ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Comment. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὁμῶς — ἀνε-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effu-
furusque uno ſpiritu connexa inter ſe
omnia. Si proinde nunc diſcedere velim,
non ſinas me, nondum auditis illis abire;
ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego
viciſſim faciam me delicatum apud te. Et,
ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex
aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona ver-
ba! Narrabo enim, quando ita cupidus es;
ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego
Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc
melius feceris, & occupabis dicere omni-
bus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελ-
θὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυσί. εἰ γὰρ
ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαί νυν, οὐκ ἐάσεις με
ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, καὶ παρα-
κολουθήσεις, καὶ δήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι
πρός σὲ ἐν τῷ μέρει· καί γε δοκεῖ, ἀπίω-
μεν ἄλλα αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέ-
γε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι
δή, ἐπεί περ ἔτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ
πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ πάντα-
πασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ
ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν
ἅπασιν, ὥστε ἐμοῦ [g] δέησιν.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo
Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret,
convivio vos excepit? LYC. Non: ſed
filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foene-
ratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ
τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυ-
ναῖκα, εἱστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ
† θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς † Κλεανθίδα
τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.
ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἄρουσι] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τῶν σύν-τετελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † σχοίνς ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλαχοῦ παρεῖται addunt C.)

† Σχοίνς] Σχοίνς V. neutrum recte: nam debuit dicere σχοῖνον. *M. du S.*

— ἀνεχόμενοι., & Κρατίνου Ἀρχίλοχοι ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἰψαύσητε τῆς ὑστέρας καὶ (vel αἱ) ζώσης μὲν πλουτεῖν ἐδύκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ ῥᾷον τὸν δῆμον τὴν ὑμετέραν ἴφασαν. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ ἱππόνικος — τέτε τοῦτο τοίνυν τίμημα' εἶδε δυοῖν ταλάντοιν ἐτί. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντα bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch.* in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poetis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦν τὰ σὲ εἰπεῖν ἢ ἐγ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δι. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως, &c. F.G. Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Iean.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριστάινετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίᾳ infra. F.G.

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσους γε ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ περιπατητικός, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβυρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν ὅτου [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν σωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τινὸς τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν δὲ Fl. d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, ἀφ' τούτου † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. V.

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. V.

* Σκολιώτατον] Ita Solan. correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. J.F.R.

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθει male Edita. M. du S.

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. M. du S.

Ζηνόθεμις ἦν ὁ περιπατητικός] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτου ὁ περιπατητικός. J.F.R.

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. M. du S.

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀριστοαινέτου. F.G.

Διδάσκαλος ὢν ὅτου τοῦ Ἀριστοαινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Graecis ea quae conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praeceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter haec adſpiciat, quam facientia Ariſtaenetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane haec ſunt inverſa. Et quanto praeclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Graecis importunum comma. J.G.

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου. J.F.R.

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. M. du S.

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899. 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν γραφομαλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. M. du S.

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. M. du S.

2. Ἰσιώτης] Obſcurus homo. M. du S. Ibid.

que averſabantur; manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitari ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

ϗ ἀπεγρέφοντο, ϗ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παλαιολοίαν ϗ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦτοι μὲν Ἀριϛαινέτῳ αὐτῷ φίλοι, ϗ συνήθεις ὄντες, [1] παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, ϗ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱϛιαῖος, ϗ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὴν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλαταιονικὸς [g] συνειϛιᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, ϗ θεοπρεπὴς, ϗ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. ϗ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίϛανται πάντες αὐτῷ, ϗ ἐδέξιῶντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαϛὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, ϗ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· εἰς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκάλειτο male B. [g] Συνειϛιᾶτο] Συνειϛιᾶται male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῶ ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνειϛίων, ϗ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ ἐ σεμνὸν § οἶμαι. V.

§ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὡς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praeſtantioribus ſalutarunt*. Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτω δὲ θεοπρεπὲς τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες, δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ὅπου τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ὅπου τὸ ἀντιθύρου: aut potius τῶ ἀντιθύρῳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἰκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢν ὁ Ὅμηρος ἐοικότως θύρᾳ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἣν ad ὁρσοθύρᾳ referas; & cum paullo poſt ὑπερθύριον & ὑπερθύριον ne. tro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

gov ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, accubuit.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τ γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀριστάινετος. εἶτα ἐνεδοιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τ Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τ Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, ἢ γένους τῆ πρώτης ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τ ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀριστάινετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τούτῳ τῷ ἀνδρὶ, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπών, ἅμα τ παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ [c] πάνυ καταφρόνηκας. ἐγέλασα, φησὶ δ' ὁς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυχῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδοιάζετο] Ἠμφισβήτει. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκων] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακες γὰρ λέγονται αὐτοὶ, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

minimum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum ſit, & μύρος forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte τοῖχος intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ὁ ἀντίθυρος quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὸν ἀντίθυρον. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀμφίθυρος, ὑπόθυρος, πρόθυρος, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τῶν ἀνάκων] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῇ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν; ἀγάμαι γοῦν ἔγωγε τὸν Ἀριστοίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺσδε δέ, ἀλλ' ἀναμίξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitet ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula viderat.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμούς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, ἃ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τὸν Ἴωνα, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ σκοπιᾶς ἑωρακὼς.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμοὺς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ σκοπιᾶς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἐρεύγεται, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπίπαινε & paroemiogr. in Μυκωνὶς δίκλω. Vid. etiam ſupra Ἑτ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπιπτεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπιπτεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπίπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia pertacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —ισαν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισαν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ῀, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενο῀, τ῀ Μενέλαον αὐτόμαλον ἥκουσα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει ποιήσειν, καὶ ὑπέκρυον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τ῀ καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲντοι τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τ῀ Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώταλον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, πασ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατο῀ ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστaίνετο῀ ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθ [f] παρὰ Ἱστιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε, φησι, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ὅπι θρόνῳ καθίζεσθ ἢ σκίμποδο῀, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅπι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuſte proverbio uſus, *ſponte venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime muſſitantes ſubjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non iſta placebant,

& alia tempori illi opportuna & venuſta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamoſum plane hominem & Cynicorum omnium vocaliſſimum: quam ob cauſſam etiam videbatur ſuperior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Ariſtaenetus juſſit ſella capta aſſidere ad Hiſtiaeum atque Dionyſodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in ſella aſſidere, aut lecto, ut vos qui molli iſto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. J. P.* &c. Forſ. ἀγαθὸν. marg. *J.* Sed nihil eſt opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζεσθ] Καθίζεσθ B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *J.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενο῀] Εὐτραπελευόμενο῀, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόμαλον] Ἀλκιδάμας αὐτόματο῀ ἦλθεν. αὐτόκλητο῀. οἱ γὰρ οἰκεῖοι & γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτο῀ * παρεισέρπῃ σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ἃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπο῀ εἶναι μὴ δοκεῖς Κερκῖναι῀. καλεῖ γάρ τις ἐπὶ δεῖπνον ἵνα καλεῖ, παρεισιὼν ὀκτωκαίδεκα ἄλλα & δεῖ' ἅρπαστα & συκοφάνδις δικαζόντι. τούτοις δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἢν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Euſtath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* verſus emendatos a Cauſaubono, & ſuis numeris reſtitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ δέσποτα, ὦ δέσποινα. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάῳ βοὴν τὴν μάχην εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παραδήσειν αὐτὸ ὑπροπῶς ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντο῀, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ἢ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλον, ὅ ἐστι ‡ κρακτικὸν & θορυβώδη. § ὃ & λέγ῀ τ῀ ἐπομένων παρίσησιν κρακτικὸν ἐπιτήδευμα. *V.*

91. Σκίμποδο῀] Κραββάτου, σκίμπου. *G.*

* Παρισέρπῃ σε] Lege παρισέρπει. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Miſere antea edebatur ὑπογογγίζοντες.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὴ *V.*

§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρυον] Ὑποκρούω, i. e. citharam pulſo, citharа reſponſo. epigr. hic ὑπέκρυον eſt ἀντήχουν, ἀντιφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρυον] I. e. ἀντιφθέγγοντο, ἀντίλεγον. Schol. *Ariſtoph.* *L. K.*

Ὑπέκρυον] Singularis eſt in hoc verbo ſuavitas, quam declarabimus e *Longino* ſ. 40. Reprehendit ibi rhetor acutiſſimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris ſimiles, unde hoc dicit conſequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὀφειλομένας καλλιλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὸν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt conſuetas oratori clauſulas, eas ipſi ſubmiſſa voce quaſi ſubjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulſu ſubindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuiſſet impudentiae ſuae Cynicus; convivae alii alios inter ſe memorare inceperunt, ſubmiſſa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμενοι, [i] ἐσθῆτι πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ, κἂν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κατακλινὴς τὸν τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. οὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάνετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιιὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεθεξανιστάμενος, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπεριπορευόμενος.

Καὶ μύτοι καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι καὶ κακίας μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἐρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάνετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τὸν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριστάνετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσθῆτ male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσον B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδάξασαν] Mſſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἰδιδάξασαν. *M. du S.*

Ἐδιδάξασαν] *Solan.* jota deleto ἰδιδάξασαν fecerat pro vulgato ἰδιδάξασαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἥλικες δὲ ἐδιδάξασαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀνεδιδάξασαν. Ita διηρώτησαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. παιδεπιτελήσασαν, & paullo poſt ἰδιδάξασαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδησαν & ᾄδησαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βίβλου ἀτιχοῦς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βύρσης ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Φόρτον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλιντῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζοις] Non opus eſt καθίζοις cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσθῆτι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσθῆσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ἃ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνοις ἐν ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν; ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεσι τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐν τοῖς ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πινάκια. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

νετ, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῶναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. ἡ δὲ ἔδοκέ μοι ἄριστα ὑποπεπονηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὸν δάφνον καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἠμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήχεος τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀπολήψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῶναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Περισεῖτο] Περισοβεῖτο *Th. Mag.* in Ἀπεσοβῶ. Ἐπεισοβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτιρον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τὸ Κενταύρων ὕς, ὑπὲρ ᾧ ἐξεσοβεῖτο Ἡρακλῆς. *V.*
23. Περισοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκυκεῖτο, προσφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino legere. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περισοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισοβούμενα, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι ἐμειδίασεν] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παρασῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παρασήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸ δάκτυλον [h] ἠλιβόμβυον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου φόρον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, ὅ τινων εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀγνοοῦντος μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ἂν, καὶ παρώφθη τοῦτο, ὑπὸ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ πρόσωπον ἐκέλευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ χαρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἐχώρησε, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτήσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος.

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Ἠλιβόμβυον] Ἠλιβόμβῳ B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. V.

γιῶνας ἀγγείλαι. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem facieus, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem *P.* non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴ κ.τ.ἑ. *Ib. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quosque auctores. Vertoigitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta. L. BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaeneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριέντως ὑφεῖτο τὸ ἐπαροινίας τοῦ σοῦ, ὡς ἐπὶ τοσούτων ἠνεχόμην. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη, συθόμενος εἴ τις ἡ γαμβρὴ παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ὑφαγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τούτῳ ἄπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] πρωΐπινον [c] ὅτι τῷ ἡμετέρῳ θεῷ τῷ Ἡρακλεῖ; ἦ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ὕποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὸ γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθῆκε τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ τις χύτρον [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἤλιξε τῷ θυμῷ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. b Πρωΐπινον] Προΰπτιον *Fl.* c Ἐπὶ] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὲ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσπεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται Ϲ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὴν πρισβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας. ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆ θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem, Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear.* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam uſurpatum *Muſ.* c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὐ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

ςὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲ γὰ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρῃ διεξήει, ϗ ἐπηνεῖτο ὑπὸ τ κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕςερος καὶ ἀκείμενος, ϗ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρυ, ϗ Ἡσιόδυ, ϗ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖν. μάλιςα δ' ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἴαλον ῥινούς. ϗ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, ϗ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, τῷ παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τ προσδεχομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀριςαίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τ χρόνον εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τ γελωποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀφυχυθεῖεν. ϗ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημμένος τ κεφαλὴν, ὀλίγας ὅπῃ τῇ κεφαλῇ ςρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὃς ϗ ὠρχήσατό τε καλα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. h Γε] Non habet B. i Τις ἐξυρημένος] Τις φίρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἴαλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρυ ταῦτα, ἀλλ' ὑ Πινδάρυ ἢ Ἡσιόδυ ἢ Ἀνακρέοντος. G.

1. Οὕτως ὠρχήσατό τε καλακλ.] Κοινῶς ἂ τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τ χορῶν ἄσματα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . ‡ καταπαράλληλον θέσιν κάσις τ χορευόντων, ὅπως ἂν ἐς τὸ θέατρον ἀποβλέποιεν οἱ χορευταὶ ἕλκων τινά. V.

‡ Καταπαράλληλον θέσιν] Καταπαράλληλος θέσις Edita. Correxit M. du S.

82. Αὐτοῦ — ἐν μέσῳ] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. Συγγ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato ἐν μέσῳ. M. du S.

81. Πινδάρυ] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. M. du S.

91. Σὺν δ' ἴαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. M. du S.

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. M. du S.

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλήν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλοις πλὴν Αἰγυπτίων θείων ἱερεῦσι ϗ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν. J. B.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est sublidii; (nam quod O. φίρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Μωσ. c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. M. du S.

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Martih* ad *Pseudom.* c. 15. J. M. G.

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γνάθων. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos fuisse

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ἢ διαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀποῤῥίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτῷ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συνὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπῆδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ᾐδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροῤῥημένῳ ἀνθρωπίσκῳ καὶ καλαγωνιθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ἢ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam ſimile quid jactaſſet, quod Melitenſem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *ſcurrae*, quòd probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto iſtum ad pancratii certamen provocat, ſi negaret, clavam ſe illi impacturum minatus. Ita ergo miſer Satyrion, (id enim ſcurrae nominis erat) conſiſtit, certat pancratio. Erat res jucundiſſima, philoſophus vir compoſitus cum ridiculario, feriens, verbera viciſſim excipiens. Qui vero praeſentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In riſum ergo homines illorum cauſſa effuſi.

20. Hic Dionicus ſupervenit medicus, paullo poſt illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδκιμοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶν κροτῶν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ οὐ Μελίτης, ἴσως δὲ τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰς * ναυσὶν. V.

* Ναυσὶν] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuiſſe, piſtrinarios & uſtores ſemiraſos. *J.F.R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus *Petronii*. *J.B.*
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτοῦν χορὸν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F.G.* Conſtructio illa tranſitiva in utraque lingua eſt notiſſima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέοντι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Paſt.* IV. 127. (al. 135.) & παιηγύριος *Herodian.* V. 6. 14. ac *Dion. Sic.* IV. verſus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ἐν χορῷ ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἀλυκῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Miſere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν eſſe neutrum abſolutum ſcribens. *J.F.R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγῆρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adverſ. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένῳ] Ab homuncione compacto. *ramaſſé*. *F.G.*

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιῤῥίψαι τάχιστα διὰ τῶν φωταγωγῶν ἐς τὸ ὕπαιθρον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per feneſtras in aream projeciſſe.* ἐπιῤῥίπτειν hic non poteſt locum habere, legendum ἀποῤῥίψαι, quod & Mſ. prae ſe fert. *J.G.G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπάστων τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec eſt: *vicinos advocaſſe, a quibus revulſa fera fuit ſervatus.* Quid Graecis ſit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam eſſe revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, tanquam

rat, quod ipse dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingressum se nempe ad illum, cum nesciret jam morbo illum teneri. Hunc vero surrexisse statim, & clausa janua, strictoque pugione, tibias sibi porrexisse, jussisse canere. Deinde cum non posset, pulsasse scutica manus sibi supinas. Denique in tanto se periculo tale quid excogitasse: ad certamen se illum, constituto plagarum numero, provocasse: ac primo quidem ipsum se male ceciniisse: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepisse & lorum, pugionemque quam celerrime per fenestram dejeciisse in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocasse, a quibus effracta janua ipse servatus sit. Ostendebat autem vestigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plausum, quam scurra, tulerat, juxta Histiaeum se inferciens, coenabat de reliquiis, non sine divino ille nutu nobis ad-

δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἁλωκότα θεραπεύων Πολυπρέπουλα τ' αὐλητιδ. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὰς θύρας, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτει ἔχοντα, εἰς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλει δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· εἰς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, ἀναδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκείνῳ, δέξασθαι πρὸς αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐκριῖψαι τάχιστα διὰ τῆς θυρίδος εἰς τὸ ὑπαίθριον τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίειν αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτὸν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μεῖον εὐδοκιμήσας τοῖς γελωτοποιοῖς ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἰσταίου παρεβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν,

[c] Ἐκριῖψαι] Sic Edd. & B. Ἀποριῖψαι *Graev.* [d] Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. [e] Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θυρῶν cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιτέλειον ἕλκος. Cicatrix, puto, est. *G.*

53. Παραβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ συφώνων καταπλήξας. βύσας γὰρ τὸ φράξας. *V.*

† Μετὰ συφώνων] Ita recte C. Μεταξὺ συφώνων καταπλήξας Exc. *G.* Μεταξὺ συφώνων, καταπλήσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec sunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illustrandum nihil plane faciunt. In Mss. nihil est praesidii, in quo legitur quoque Θυρῶν, sed veram lectionem servavit nobis editio Florentina, in qua verissime legitur ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον, revulsis, effractis foribus, quas tibicen ille insanus occluserat, ut paullo ante Lucianus ostendit: τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐκκλεῖσαί τε τὰς θύρας. *At illum statim surrexisse, & fores clausisse.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut posset Dionicus ex illius furiosi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ Θυρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ Θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mss. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. Θυρῶν legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege Θυρῶν. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ ἐς πάνυ χρησιμον τοῖς μὴ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένοις, ut qui vertat, *imo prorsum usui futurus ad ea, quae postea contigerunt.* & forte id γνήσιον Luciani est. Possumus tamen vulgatam scripturam retinentes, commode exponere, *Non sine Deo aliquo ad nos accedens, sed & prorsus utilis factus ad sequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμον τοῖς μέλλουσι ταῦτα [a] γεγενημένοις.

Παρελθών γάρ τις εἰς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τὸ Στωϊκόν, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταίνετου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι φήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γὰρ.

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲ ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελθὼν ὑμῖν μου βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ἐσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, καὶ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ ποτὲ φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ὑπὸ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὑπὲρ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

veniens, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & violentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic *Fr.* Γεγενημένοις cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοον B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀλλοίτερον, saepe vidimus. e Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένοις. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Mus.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, *si vocetur*, ut supra dictum c. 1. N. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. sub init. Εὐκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Bergler.* Ἑτοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Aristophanis* ἐς τὸ σκυλοδιψῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ὁ γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi οἱ & οἱ γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τοῦ οἴκου, τόκου aut similibus opus esse in his; quum & alias οἱ genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σοὶ — ἔστι — οἱ ὑμῶν αὐτῶν ἴσισθε, item T. II. p. 402. γένεσθε οἱ ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μόνοι οἱ ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, οἱ & εἰς Ἀμφαίνετον, οἱ Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, ad

commumerare non sis dignatus. Sed solus ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua causſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonſtres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

ὀκνῶ μὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνῳ ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ὅτι σοὶ τὸ πλέον, ὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγωῷ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον ἦλθε τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελὲς, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς μὲν ἀπολιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· ὅπως γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, ἀπὸ τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόμαλα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι Φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει ἕξεως; ἵνα μὴ τὸν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲ ὄναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνῳ] Μόνον Fl. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγιτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adeſt καὶ in B. k Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἴπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ἀνανικησάσαν. *V.*

2. Ὁ μάντις σωρείτης σοφισικός ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφανῆς. ἐρωτῶσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔδρασέ τι εἰς τὸν σίτον, ἢ οὔ. εἰ μὲν ἔδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πᾶσα; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑκατή, πῶς ἡ κολοτὴς ἐγενήσατο τὸν σίτον; G.

3. Ὄναιο αὐτῶν] Ἀπολαυσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma poſt τι. *L.K.*

Εἶτω, τί κερατίνων] Scribe, εἶπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίνων] *Quint.* I. *Cerastinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. A. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ δὲ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὄναιο] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtanet.* Epiſt. 6. lib. 2. *J.B.*

δὸν ἡγεῖσθαι εἶναι, οὕτω ῥᾳδίως † ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν † ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὅπι λαθέσθαι λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δὶς σε τὴμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἔωθεν [d] ὅτε † οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ δύοιλα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κατ' † Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ † [f] Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκείνου ὅτι † θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἐστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἠλάθετ', οὐκ ἐνόησεν, ἄασάτο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίας χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

est, bonum ducam, facile feram ignominiam.

24. Tamen ne deinde ad illam confugere excusationem possis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum esse: bis te hodie salutavi, & mane domi, & deinde in Castorum, cum rem sacram faceres. Haec ego apud praesentes causam dixi.

25. Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod se solam non invitasset ille ad sacrificium, cum Deos reliquos epulis asciperet. Dicit autem sic fere de illa Homerus:

Immemor, imprudens; multum sibi mente nocebat.

Et Euripides,

Calydonis ista terra, Pelopii soli,
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι Solan. in marg. F. corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τ' οἰκίας] Ἐπὶ τὴν οἰκίαν B. e Τὸ] Recte Fr. P. H. &c. Τοῦ male F. Καὶ τοῦ non melius V2. f Παρέλαβεν] Παρελ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & Schol. Aristoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. ὅτου δὲ λέγεται Ἀνάκειον πρυτανεῖον, ὅσα λιθοστιβῶν συμπόσιον, ἢ ἑστιατικῶν ἐχόντων τὴν εἰ διάφορον. καὶ ἐκεῖνα πρυτανεῖον τόπους, οἷον Ἡράκλειον, ὃ καὶ Ἡράκλειος ἄλλος. Χαρώνιον, Ἀνάκειον, Ἀναστόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. V.

22. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Aristoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam visus est sub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Aristophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. G.

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγω· αὕτη δὲ ἦν Καλυδών, οὐ τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τῆ Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. V.

* Οἷον Ἡράκλειον ἴ] Sic V. Quid sibi velit nescio. M. du S.

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Nisi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματα. M. du S.

10. Ἐπὶ τ' οἰκίας] An B. rectius ἐκ τῆς οἰκίας; F. F. R.

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus haec respondi.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non posse reddi, *de his rebus*; quoniam heic non est neutr. sed masc. & subaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Jusserat enim Etoemocles, ut haec sua epistola palam, & praesentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ἐρῶ τοὺς παρόντας γιλῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praesentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, sed περὶ τ' παρόντων. Quare verba ita reddenda sunt: *Haec ego praesentibus* (convivis) *pro defensione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus sumtos esse versiculos hosce suspicari fas est: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem soleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, si recte attendi, *Barnesii* diligentiam hoc fragmentum. De ipsis illis Dianae iris τραγῳδῶ Noster etiam H. Ουρ. c. 1. F. M. G.

19. Ἠλάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox. Al.* δὲ. F. F. R.

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, οὐ ἀντικρὺ πορθμοὺς

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi pauca de multis apposui, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius* 3 *sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

25 Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἄγκε Λητῦς παῖς ἰοχεόλος θεά.

Ταῦτά σοι σὺν πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑτοῖμος, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ἔστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσα σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' ὅτοις αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γε εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἐγὼ γε φιλοσοφίας οὐδὲν ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσαι, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γύαις P. k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγῷ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Πεποιηκὼς *Coll.* & B.

37. †Αἰχρᾶς αἰτίας] Ἢ καὶ αἰσχίονας, ἢ ἀσεμνύνας. *V.* 39. Πεποιηκὼς] Ἢ καὶ αἰσχύνας, ἢ ἀσεμνύνας. *G.*

† Αἰσχρᾶς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad ἀσεμνύνας. *M. du S.*

mus &c.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem haec Pelopii regio soli, Qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Haec terra* est *Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur.* inepte. verte *ad obsequium.* Sic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Eretico: χάρις ᾖ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τῷ θήλει ὕπειξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κίνημα. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ σπουδαίως ἑαυτὰς ἐκδιδόναι. χαρίσασθαι est *dare. Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

32. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. scribens : ἰσχνῷ μὲν τὸ τροφεῖον τὸ παισὶν Ζωπύρου. ubi malim τῷ παισὶν pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποστῆσαι τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ κ᾽ [a] δόξωμεν ὅτι τύτῳ πεπομφέναι.

nae excusatio; ne accipiat, ne videamur hac illum causſa miſisſe.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι ἐπεχεῖτο ὑπ᾽ αἰδῦς· κ᾽ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χαναῖν μοι ἡ γῆν ἠυχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ᾽ ἑκάστῳ, κ᾽ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὸν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, κ᾽ σεμνὸν εἶναι δοκῦντα. ἐθαύμαζον ὖν οἵ ὢν ἀγαλλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, κ᾽ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γῦν Ἀριστάινετ ἐδόκει μοι ὀκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὀπνεῦσαι, ὐδ᾽ ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ὐδὲ τὸν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίυ.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſisſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

Ἐπεὶ δ᾽ ὖν ἐπαύσατό πόθε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα κ᾽ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, κ᾽ ὠχριῶντας, κ᾽ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καληγορηθέντα· ὁ δ᾽ Ἀριστάινετ δὲ ἐτετάρακτο, κ᾽ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ᾽ ὅμως πίνειν ἡμᾶς, κ᾽ ἐπειρᾶτο εὖ ἀγαθίσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, κ᾽ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσε τύτων. μετ᾽ ὀλίγον

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore.* Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεισαν. c Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & Fl.

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεισαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εισαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἐδεδίκεισαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεισαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 92. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδειν. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ὀπωπιγμὸς ἐπ᾽ αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſa epiſtolae graves ſint ac ſeniles.* *Benedictus* volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Oeneus est Aristaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per Vestam, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῷ παιδαγωγῷ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δέ, καλαί τινος ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε ἐν τῷ ἐνδύσιμον ὠφελούσης τῆς ὀπισθολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσκηνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαί, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀρισταίνετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῆ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, τὴν τινα ἐσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾤετο μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίδος. ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. *e* Πλεῖστοι] Πλεῖστοι male *J.* *f* Αἱ] Sine artic. O. *g* Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *AldW.* *h* Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* *i* Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* *k* Καλυδωνίδος] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίδος media brevi *H. Fr.* *l* Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδύσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ὠδῆς κιθάρισμα. καὶ ἔνδυσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀρισταίνετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς εἰρωνείᾳ ἂν ταῦτα λέγοι ὁ *Ἕρμων. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς εἰλίχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτι ἦν, ἐγὼν τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἱερὸν τῆς Ἀταλάντης, ἐδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἕρμῶν] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis θυοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam θεῖοι reposui. *J. F. R.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίδος] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίδι. *M. du S.*

Χρυσίππου μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεγάλα) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἢ σὺ μὲν τὸ Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀπεκειράμενος, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, ὡμολογηθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε ὧν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἢ μαρτυρὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· ἢ δὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον παρακαλαθήκας, ἔπειτα ὄμοσα κατὰ τοῦ Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, ἢ δ' ὅτι τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔφαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ πίνων, [k] ὑπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου σχεδὸν, καταισκέδασεν αὐτοῦ. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos auditis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Criteni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενέμενο male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδιδόσθαι B. & *Fl.* h Κρίτωνι] Κρίτων male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὑπόσον] Καὶ ὑπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, Θαρσαλίων ὡμολόγει πρωτῶν φωνὰ γίνεται. G.

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturam capiant. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀν. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεῖς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαρτυρὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* ἡ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πλὴν ἂν ἴχνει ὑπῆν. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum la-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus consputt Zenothemin, & prehensa sinistra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfecisset senem, nisi retinuisset manum Aristaenetus, & transgressus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interposito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire necesse est, *Quam parum ergo prodest scire literas, nisi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam risum debere in ipsis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo respiciunt. Tot enim praesentibus Philosophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν δὴ Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τ κεφαλῆς τ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τὰς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (ἐπὶ γὰρ εἶχε κύλικα) ἐπιπτύσει τε τ Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τ γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τ χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τ Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν καθεκλίθη, ὡς [o] διαστήσειεν, ὑπὸ διατειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς ὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τ βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν θεωρῶ τοὺς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἐώρων γέλωτα ὀφλισκάνοντας ἐπὶ τ πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσήει με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ πεπαιδεῦσθαι [s] ἀπάγῃ τ ὀρθῶν λογισμῶν τὰς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, ὐδὲ κατ' τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷδ' ἔλεγον αἰσχίω. ὐδὲ γὰρ εἰς τ οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

m Ἀπεξύετο] Admissum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. *n* Τῇ ἀριστερᾷ] Τῦ ἀριστέρᾳ B. *o* Διαστήσειεν] Διασείσειεν *Fl.* & marg. *AlW. p* Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. *q* Κατ'] Πρὸς B. & *Fl. r* Ἄρα] Abest a *Fl.* Non immerito, quia jam praecesserit. *s* Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. *t* Συνεχὶς] Ἀτενὰς B.

35. Ὡς διαστήσειεν] Γράφεται διασείσειεν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τ μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τ μὴ κεκριμένως ϵ προσιόντος φιλοσοφούντων περὶ ὧν ϵ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τ μὲ θύραθεν τῶν προσεκτήσαντο, τ δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. [*] Ἀτενὶς] Σωσιχὶς. *V.*

[*] Ἀτενὶς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχὶς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum est, quapropter hoc sit meritus. Lege ergo ἀναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius est, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus est, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς ὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς ὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοῦς παρῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientissime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque absurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄστε ἔτι ἀπότος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ὧν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὥστε παροινοῦντες, ὥστε ἀχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσῳ ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν χρημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἀσελγαίνον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενέπιμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνουρεῖ ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιόταλα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τῆς Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ἐπὶ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥῖψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ἐπὶ μείζω τὴν Ἰλιάδα κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Conversa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum esset, designantes: sed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos esse putarent. Sapientes vero lasciviebant, conviciabantur, supra modum se implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille assimilare, si quis dicat, simillima esse istius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projecisse, e quo tantum ad Ilium bellum exortum sit. Et videbatur sane mihi Hetoemocles, epistola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exstitisse.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτοῖς ὁ Ἀριστάινετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅτι καὶ χρὴ τρόπον· ἀποκρίναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

56. Neque enim desinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos esset Aristaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *satis fuerit, si ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par est, ulciscar. Responde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatissime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. Fl. Fr. P. &c. Ἐγεγράφη male F. b Ἐστιώμενοι] Sic Fr. P. H. S. Ἐστιόμενοι male F. Ἐστιάμενοι B. c Εἶναι] Deest in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inserui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον Fl. g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic esse in Edd. & B. addit Solan. h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτοῖς] Bene sic B2. Fr. H. P. S. Αὐτὸν male Fl. & F. k Εἰ] Omisit Fl. l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔῤῥιψε μῆλον οὐ τῷ ἀρίστῃ, οὐ ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. V.

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἑστίασιν τὴν ἀκολασίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωτηρίας ἀξιουμένης, ἄλλου ἄλλῳ τερατείαν ἐπεδείξαντο. Quo loco *Bergl.* observat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. F. F. R.

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ οὐρεῖ] Eadem fere rursus *Alciphr.* Ep. saepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν κατὰ τὴν κωμικὴν ἀδιαφορίαν εἰς στόμα χαλάσας ἐς πᾶσιν τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

fovemtem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accensent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγουσιν τὸ χρημάτων ἢ κτῆσιν, ἀδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ πλουσίους ἀεὶ ἔχητε, καὶ δανείζητε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ διὰ μισθῷ παιδεύητε. πάλιν αὖ [o] τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην ἀφίσπα ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὢν παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ὅ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [r] ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ἐπὶ πολὺ τὸ [s] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς καλαθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλγοντος

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτήσασθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τὸ αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀποῤῥίπτειν] Αὐτὰ μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὰ μὲ ejeci. *r* Τὸ] Abest a B. *s* Καλαθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Hora*„ *tianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus ju*„ *gulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejen*„ *tem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ὧν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ὧν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λύσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὰ μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξασθαι τῆς ἀνδίας ὕτω γὼν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ὅτι τὸν αὐτῶν τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρῆκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀριστοαινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ὅτι μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῶν ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικυρείῳ, ὁμοίως κοινὰν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἄμφω, ὃ γὼν Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ὅτι καὶ ἐν αὐταῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, *ut nimirum apud Platonem noſtrum*; *major pars otii in diſputatione conſumta eſt*. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur*: deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος ἦν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρέας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῶν] Αὐτῷ *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμνησό μοι] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἰδος πλακοῦντος. *G.*

15. Ἀπαλλάξασθαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἔντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon* ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἔπίδειπνα dictam, trad.t Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύλλω ἐπαλλάσσειν ἰσφάρτιν Λάκαινά τις καὶ ἰυθίως ἐφεψήσετο πορδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lautitiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum*. *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus*. Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Λεξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρων. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur*, *incipio*. Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo*; & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. καὶ μικρὸν ἐπισχών, Ἐχρῆν μέ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κατὰ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείᾳ γάμῳ, κατὰ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβάρικα ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸ ζῆλον ὅπὶ τούτῳ, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ ἐξάμετρον ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ]

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ παῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς ἁρπαγῇ; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τιθέσθαι τὸν λίθον ἐπὶ τῷ μοιχαρίζειν καὶ ἐπὶ τῷ φθορεῖ. † ὅτου δ' ἐπὶ τῷ ζηλοτυπεῖν, τυτίσι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα χωλά. καὶ τούτου χάριν εἴρηται ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες δὲ τοῦτο Δικαιαρχου ποιήσαντος εἰς πλείονα ὕφορι τὸ Συμποσιακὸν, § καὶ λοιδορίαν καὶ κωμῳδίαν τῶν ἱστορικῶν. ὡς ὁ λόγος δηλοῖ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν λεχθέντων καὶ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μοιχοῦ, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*

† Οὗτος δ'] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* ā in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

σων, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, καὶ ὅσα ἐντραγεῖν ἔξεστιν ἢ καὶ ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντροφᾷ. Ἔντραγων, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis. *J. M. G.*

26. Καὶ τὰς παρ' αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀσκληπιάδης hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihil prorsus. Lege ἐχρῶν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀριστοπέτη ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναστ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρὸ ἔχουσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέσσων τ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ τ' Σελήνης.
Νυμφίε, χὴ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραιπνῶν κράτιστε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, χὴ Θέτιδος παῖδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσόμεθα.

Unica tandem qualis Aristaenecti in domibus
Diva Cleanthis hera sollicite est alita!
Omnium excellens aliarum Virgineārum,
Et Venere melior, sive adeo Luna.
Salve tu quoque, sponse, bonorum optime juvenum,
Nereo praestans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rursus thalamejum hymnum,
Communem ambobus saepe canemus olim.

Γέλωτος ἦν ἐπὶ τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένυ, [e] ἀρέας ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, χὴ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ' Ἀρισταίνετον, χὴ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, χὴ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, χὴ Ἴων ὁμοίως, χὴ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίυ χὴ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεας, χὴ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, χὴ πρὸς τὰς ἁρπόνυς ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τ' ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένυσι, ἕως τ' Πατρόκλυ νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, χὴ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιστα ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιστα ἠδικημένος.

42. Risu super his, qualem credere par est, exorto, auferendi appositā jam tempus erat; auferuntque Aristaenetus & Eucritus quisque quod ante se erat: & ego mea, & Chaerea quae ipsi erant posita, atque Ion similiter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre postulabat, quae egresso jam Zenoni fuerant posita, ac sibi soli posita esse dicebat, pugnabatque cum ministris: tendebantque adeo in diversa, gallina utrinque comprehensa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimisit, risu multo convivis praebito, praesertim cum post ista indignaretur, velut injuria maxima affectus esset.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. b Κραιπνῶν] Receptum ex *Fl.* & schedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. c Νηρῆος] Νηρῆος B. Et sic *Guj.* voluit. d Ἀσόμεθα] Ἀεισώμεθα Edd. Ἀεισόμεθα B. e Ἀρέσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἱρεῖσθαι B2. Ἀνελέσθαι *Coll.* f Παρακείμενα] Προκείμενα B. g Ἤδη] Δὴ Ox. h Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* i Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. k Ἀντεπειλημμένοις] Ἐπειλημμένοις O. l Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρίσθαι] Γρ. ἀνελέσθαι. *G.*
77. Ἀντέσπων] Γράφεται ἀπέσπων. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλυ νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κινηθῆναι μάχην μεγάλην Ἑλλήνων & Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλυ σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Hesiodo*, & *Anacreonte* consarcinata. Bene, quantum ad materiam; sed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio instituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipso Luciano de hujus carminis absurditate, curam solicitudinemque omnem deponito, si sapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη scribendum esse, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Hesiodi* imitatione factum, qui carmen satis prolixum scripserat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graevia-*

na Hesiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae pessimos versiculos nimis bona interpretatione donaverat *Erasmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipsa caussa, quod mala est, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipsum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Ἦ οἵη ποτ' ἀρ' ἦγ' ὦν Ἀριστοπέτη μεγάφωνον. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Hesiodi?* vid. *Casaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quasi sic legeretur in Edd. Luciani, nescio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. se-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut supra dictum est, accumbebant: supra Zenothemis, alter infra. Apposita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque ista pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & suam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipso capite quasi rei gestae versamur. Zenothemis ergo, sua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur istum plus justo sibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in se invicem, ipsas sibi gallinas in faciem impingunt, prehensisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, solo excepto Ione; hic enim se servabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηκα, ὁ μὲν ὑπὲρ Ἕρμωνα, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· τὴν ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτυχεν, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὸν ἑαυτῷ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γάρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁδ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν παγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi consertis manibus pugnant. Zenothemis sublatum de mensa scyphum

Οἵδ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἐξάμενος ἀπὸ τῆς τρα-

[m] Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. [n] Δεῖ] Abest ab O. [o] Ἤδη] Non comparet in O. [p] Δὴ] Δεῖ O. [q] Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. [r] Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. [s] Εἰς] Ἐς O. [t] Δεῖ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Λιπαρωτέρα. V.

sequent. F.F.R.

Ibid. Μεγάροις] Lege μεγάροισιν, & ἦγ' pro ἦγε, si versum velis hexametrum: ac totum potius sic refinge cum *Salmas.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη πότ' ἀρ' ἦγε Ἀριστονίτ' ἐν μεγάροισιν. Et vid. Cl. *L. Bos* Obs. Crit. p. 114. seq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiscum ἡ οἵη probantem, i.e. μία, μόνη, *sola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non sanet, quod *Salm.* & *Gesn.* etiam vitiosum volunt manere. F.F.R.

63. Πρέχεσα] Πρέχεσ' ἀλλάων πασάων πάρα. F.G. Optime; nam sic versus constabit, qui jam claudicat, quum media in πρέχεσα corripitur. F.F.R.

64. Ἤδ' αὖ τὴ Σελήνης] Corrige ἦδ' ἄλλα τὴ Ἑλένης. Placet. F.G. Ἑλένης etiam legi jussit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decrescere videbitur oratio, si dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo sic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non crescat oratio, nec praestantius nomen postponatur, quum Venus vulgo formosior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Potest tamen *Gujesii* emendatio locum habere, si vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac si versus requiritur pentameter, melior erit *Gujesiana* lectio, & sensus eo melior, quia magis ridiculus. F.F.R.

65. Καρτιρῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa est. Ac si versum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque subsequentem habebis pentametrum, si mox παιδὸς resolvas, ut fiat trisyllabum παϊδός. Quod sic edi curavi, cum neglectum esset in Edd. prioribus. F.F.R.

69. Ποκάκις ἀεισόμεθα] Lege ἀείσομεθα, vel ποκάκ' ἀεισόμεθα, quod pl. est ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. M. du S.

14. Καὶ-

πέζης, κείρθμον πρὸ τῶ Ἀριστανέτου, ῥίπτει ὅπι τ' Ἕρμωνα.

Κἀκείνω μ[ὲν] [a] ἥμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῦ νυμφίω τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ ὧν ὧδε τ' γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῦ μειρακίω, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῦ. ἐν τοσύτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῦ Κλεοδήμω μ[ὲν] τὸ κρανίον, τῦ Ἕρμωνος δὲ τ' σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ' οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειρῦντας, κατέτρωσεν· ὁ μὲν ἀπετράπετο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μ[ὲν] Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ' ὀφθαλμὸν τῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ' ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ' Διφίλου, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιλα τῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [c] ἀπὸ τῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτὸς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τὸς ὀδόντας ὑπὸ τῦ Κλεοδήμω, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο ὧν ὁ ἄθλιος κατ' αὐτῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μ[ὲν] γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat, in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat,

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum student. Maximum malorum omnium

a Ἥμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε ὧδε O. b Καπεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ Fl. d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, *μεγάλῳ. V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνω μ[ὲν] ἥμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνω μ[ὲν]] Manifeste nimis παραδῦ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἥμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. ὧδε. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἥμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἥμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Ἀ[λ]

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τ' προστυχόντα· ᾗ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τ' βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] πρὸς τ' τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τῶ Ἱστιαίου διδαχθείς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας ἂν ᾗ Κενταύρους εἶδες φεύγοντας, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, ᾗ αἷμα ἐκκεχυμένον, ᾗ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· ᾗ γὰρ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, ᾗ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. ᾗ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας τὴν τ' αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, ᾗ πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιῶν· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· ᾗ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τ' δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ὅπ' τῷ Ἀλκιδάμαντι, ᾗ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

f Πρὸς] Πρὸς O. g Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετρεμμένας Edd. h Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O: i Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. k Εὐπόρησαν] Et sic Fl. cum cett. l Ποτὲ] Τότε male O.

65. †Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφρόντιζων ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit M. du S.

38. Αἷμ' ἐμέων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατρεπομένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥίπτω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ὑπηρέται συρόντες — ἐῤῥιπτοῦντο. J. F. R.

55. Εὐπόρησαν] Forsan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J. F. R.

59. Ἀλκιδάμας τ' τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. J. F. R.

60. Συνενεχθῆναι] An συνιῶσαι; placet. F. G. Quidni ergo συνιμιχθῆναι; J. F. R.

καὶ Ἴων. καὶ οἵ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπιλημμένος, βοῶν ἀπόλλυτο ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκεκόπει) ἀντιμαρτύρεται λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλὴν, ὅπου τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, μικρὰς [e] ὁ ἄθλιος τὰς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διονίκου ἐπεμελεῖτο ὅπη τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν ὅπου τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male se habebant: senex in primis Zenothemis utraque manu, altera nasum tenens, altera oculum, perire se doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipse quoque malo affectus, duobus quippe excussis dentibus, antestaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponsus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus est, taeniis obvoluto capite, in currum impositus, quo vecturi sponsam fuerant, acerbis miser celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi somno sopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum mansit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum semel in lecto, in quem obliquo se corpore abjecerat, dormire occepisset.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* b Ἐπιλημμένος] Sic *P. Bt. S. Amst.* & O. nisi quod ἐπιλημμενους male. Ἐπιλημμένος prave *J. Fl. Fr. Va. Ald. H.* c Καλειλημμένος] Κατειλημμένος Edd. priores. d Ἔμελλε] Rescripsi ex O. & *Fl.* Ἔμελλεν Edd. reliqq. e Ὁ] Abest ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεύδοντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. *V.*

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur: Πονήρω] Ἀντὶ βαρέος.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τὴν ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλημμένος] Haec olim conversa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hac oculum, illa nasum tenens*, sed & Cl. *Gesn.* errorem pristinae versionis correxit sponte. Post ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipsi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπιλημμένος] Ox. P. *J.* & *A.* In reliquis ἐπιλαμμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Erasmus* sic legisse, qui verterat: *quo sponsam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego rescribendum καταδεύδοντες, quod menti scriptoris optime convenit; nec a scriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mss. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἦ. in reliquis ἦ, corrupte. versus autem sequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres versiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alcestidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus subjiciuntur isti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι οὐκ ἔστι. Τῶν δ' ἀπίστων τόδε πρώτιστον. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τι] Legendum puto levissima mutatione Ἐκεῖνό γε, & sic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συμποσιάζειν — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemst.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. qui versionem Erasmi: *Non esse tutum, cui non sit opus, cum ejusmodi philosophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non sit opus.* „ Ἄπραγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non est; πράγματα enim sunt „ lites, ut alibi pluribus ostendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam usus est vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non esse tutum ei qui litium amans* „ *non sit, convivium* agitare cum hujusmodi philoso„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philosophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis saepe, post„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita mansit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῷ συμποσίῳ, ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῆς δαιμονίας·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, οὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλι οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τὰ ἱρὰ μεγάλων

[g] Ἡ] Sic emendavit *Solan.* Ἡ *F.* & *V2.* Ceterae ᾗ. [h] Γε] Sic O. Τε Edd. [i] Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. [k] Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. [l] Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. [m] Τὸ ὄνομα] Τὸ ὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο εἰς τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀναλπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta in„ ter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγμονα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγμονα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Εἰσὶν ὧν ἀπράγμων ἐτύγχανον, καὶ πράξεις παλαῖας. *J.F.R.*

1. Ἔστι δὲ Συρίη] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγίνετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει πάντα θεὰ. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus; interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ὡς ἔπαυε κακὸν ὢν, δοκέων ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ ὔνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλι] Lege πόλει, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a] ἀπίκτο. ἐς ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b] χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c] δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τοῦ ἱροῦ [d] εἰσαμέων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὁκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσυρίοις ἐὼν· καὶ τὰ ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίη μαθών· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e] εἰσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f] ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g] ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ ὑπὸ πολλῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, ὑ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios sine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκτο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέονται] Χρέωνται Fl. & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμέων] Εἰσαγομένων Fl. Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἱσασθαι marg. AIW. & Fl. hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic Fr. J.H.P.B1. M. Sed a recentiore manu. Ἀποδείξαι Fl. S. & marg. AIV. g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Arist.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. J.F.R.

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι Φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. J.F.R.

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὑπομενέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt.* IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. J.F.R.

12. Εἰσαμέων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo.* F.G.

14. Ἀσσυρίοις ἐὼν] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. M. du S.

15. Μαθὼν] Ἐμαθον legendum videtur. F.G.

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quacunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quacunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem.* Quae sunt utraque ab vero alienissima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίη μαθὼν, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoscens quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae mei annis antiquiora commemoro.* J.G.

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* J.F.R.

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμέες Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέας II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέας VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. J.F.R.

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. AIW. hic & Dial. seqq. fere omnes ex Fl. sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδείξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδέξιος ὧδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros eſt.

4. Eſt vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipſi dicunt Aſtartae eſt. Aſtarten autem puto ego Lunam eſſe. Ut vero ſacerdotum mihi aliquis narravit, Europae eſt, ſororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum diſceſſiſſet ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & hiſtoriam de ea ſacram tradidere, eam, pulchra cum eſſet, a Jove amatam, qui mutatus in tauri ſpeciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro inſidentem, Jovi. Templum autem Europae eſſe, non conſentiunt.

ὡς ἔμπολυ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, ὧν ἐγὼ πλεῖστα ὄψιος. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [h] τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς μὲ αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτῃ δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτῃ δ' ἔσαν Ἀγήνορος τοῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφαντὸς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσαν καλὴν Διὸς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαν, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τῆς Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸν δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχω-

[h] Τούτου] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. ſtudioſe notat *Solan.* [i] Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* [k] Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὸν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃ φασὶν ἀρτεθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, τὴν δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καλισφήμησαν. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νομισμα Σιδώνιοι βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καβαστατισμένον. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαῖτο editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόμαστα ἰρὰ] Prioris vocis ſcriptura ex W. eſt. In Impr. ὀνομαστὰ legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ἐ νοῦσον τὸ ὄνομα ἐ τὴν νόσον. &c. Noſter infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Καμβύσῃ. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ἕκαστον. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — λέγ᾽ δ᾽ ὀνομάσαι τὰ ἴδια — τὰ μὲν δὴ ὀνόματα φόβοι νομοτεθειωμένα ἐστί. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic ſtudioſe affectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματι quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄψιος] In marg. *Baſil.* adſcriptum: *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati ſuus Deus eſt, ut Syriae Aſtartes. Xiphilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Caſſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* εἰς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν [59]ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφίσι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b]ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c]ξυρέσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρῆσαι τὴν ὥρης ἔστιν, ἡ δὲ ἀγορὴ μεστοῖσι ξείνοισι πλατέα, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *bis ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἱ λέγουσι πρὸς σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

a Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. b Ξυρέονται] Ξύρονται W. at Fl. vulgatum tuetur. c Ξυρέσθαι] Sic Fl. &c. Ξύρασθαι W.

61. Μνήμην] Ἀντὶ, κατὰ μνήμην, ἢ εἰς μνήμην. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Euterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παρθενέαται in ſingulari. Ut ἀλφηστέαι & προσκέαται ibid. 134. D. & κέαται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικέαται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικέαται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ἤπερμα ἐπικέαται, & c. 27. ἀνακέαται αἰτίῃ, & c. 34. κέαται θρόνῳ & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἐπέῳ ἴσῃ] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur *invenirum* eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo, vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ks-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, ὅτι ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα τρήσεται. ἐρέω δὲ ὁκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι, κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸ μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μιν οἱ ἄνεμοι [d] Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾷ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόταμος ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [b] ὄρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτησὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. Ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. Ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. e Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. f Ἐθηησάμην] Ἐθηησάμην Fl. & M. g Οὔρεος] Sic M. Fl. Ald. B1. P. H. S. Οὔριος J. h Χροιὴν] Χροιὴν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἱμάτιος Διὸς προφήτης Ἡσαΐας ἐτεκμήρατο ἐν τοιάδε [οὐ] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ βήματι, διὰ ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας· ὁ λόγος ἐλθὼν * περὶ πάντα τὰ ἔθνη ὅμοια τὸ θαλάσσης, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐπιστολὴν τὴν παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένου ὑπὲρ τῆς πλανωμένου λόγου ἡμῶν. ὡς καὶ τῷ τὸ ἁγίου Κυρίλλῳ δοκεῖ τὸ τοῦς ὦν τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήματος αὐτοῦ M.

* Περὶ πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. M. du S.

† Βυβλίνας] In Ed. βύβλινας, bis. M. du S.

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. M. du S.

81. Ἕτεϊ ἱμείρῃσι] Subaudi λέγει. F. G.

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. J. F. R.

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non Θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel ττ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in παράσσω, ἁπαλάσσω, Θυσσάλων, τάσσω, πρήσσω, ἐλάσσων, πράσσω, πυρίσσω, ἀποφράσσω &c. J. F. R.

95. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. J. F. R.

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante Θάλασσα. J. F. R.

3. Ἐπὶ

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, διὰ τῆς Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθόγεως ἔχει· ἄνεμοι οὖν τραχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἐξάμβοοι ἐπὶ γῆν τὴν ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει χάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, συθόμην αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ὅτι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

causſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanum ſaultum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini infernunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφόρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. eſt. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἴδει χρώματος ἐμφερῆ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τοῖς ἡμείρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμείρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τοῖς. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, ὁδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ν euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ὁρέων & ὁράων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Συρίης c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τάδε μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μᾶλλον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰφθίμοις γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰφθίμοις

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὦν τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειστέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν ἡ ὅλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἐκδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδέδεχαται.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντί μοι ἐτέων πέρι, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστί, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἡντινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ χάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἐκδαμᾶ.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὦν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

[f] *Φέρουσι*] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. [g] *Ἀποκέκριται*] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. *Καὶ μὴν ἐς ὅλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι*] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. *Φέρουσι*] *Φορέουσι* ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſit. *Φέρω* & *φέρομαι* *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At *Φορέειν* pro *adferre, portare, unde Φορεὺς bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto φέρουσι* tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13: 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. *Ἀποκέκριται*] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. *Ἑορταὶ*] Forſan *ἱρταὶ*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. *Ἀποδέδεχται*] Pro *ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ*, i. e. admiſſae, receptae. An ab *ἀποδίκνυμαι*, ſeu *ἀποδείκνυμαι*? *Deſignatae, conſtitutae. F. G.* Eſt ab *ἀποδέχομαι*, ſ. *ἀποδέκνυμαι.* Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. *Δέκομαι*] Bene; ſic & *δίκαζ Herod.* VI. 382. C. *δικάμενοι* IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam *ἐπιδέχεται* I. Aph. 5. *ἐνδέχεται* I. aph. 7. *προσδέχεσθαι* III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. *Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα*] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro *Σκύθαν.* F. G. Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. *Ἄττεα* pro *Ἄττην.* c. 25. a. m. *διστόεα* pro *διστόην*, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & *Καμβύσεα*, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & *Ἀριστογόρεα* & *Ἀριστογόρεω* in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut *Ἀριστεὺς* & *Ἀριστέας*, *Βορέης* & *Βορέας* &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσα λέγυσι· τῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τῦ τὸ πολλὸν ὕδως ἐγένετο. Δευκαλίων δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκυσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγυσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, ὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲ ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. ὅτοι δὲ γένει τῦ δευτέρυ εἰσι· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέυσι. ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιτα ἔργα ἔπρασσον· ὅτε γὰ ὅρκια ἐφύλασσον, ὅτε ξείνυς ἐδέχοντο, ὅτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδως ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε ὃ πάντα ὕδως ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο. Δευκαλίων δὲ μῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβυλίης τε καὶ τῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ' αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν Φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, sub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc saeculum, qui nunc sunt homines, non illi primi fuere: sed illud saeculum periere omnes. At hi alterius sunt generis, quod rursus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum est. De istis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una omnes*

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *F.* b Εἴσασθαι] Ἴσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲ ἡ γενεὴ] Τῶν πρῶτον ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πολὺ enim & πολλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πολὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πολλὰς ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πολλοὶ p. ſeq. Πολοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπολὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. B.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλωτο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἔχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τὸ ἥλιον ἴσχον ἐς τὰς δῦσις. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, fi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant, quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna: in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta essent, altaria constituisse, & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi: & est sub templo sane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit, non novi: quem quidem ego vidi, ille parvus est. Signum hujus narrationis *est, quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum; sed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt: deinde vero in hiatum ea descendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτει. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος ἐπὶ τῷ ἱρῷ πολλὴ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ καλεόμενον δέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ὅπι τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἱδρύσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔτι ἐπὶ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲ ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε ποιέουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ ὑπερθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι τὸ πρῶτα μὲ ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲ ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ, τοιόσδε ἐστί.

14. Ἄλλος δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τὰ δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστὶ. ταύτῃ καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rursus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἶχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο, item ἔρρετο, & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus εἶχε. At c. 17. rursus ἴσχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse, est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conspicuus, mihique cum in vivis esset, peramicus, in nummi Apamensis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuisse ostendit, cui adstipulor, etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M. du S.*

91. Φέρουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur Φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M. du S.*

Φέρουσι] Reciperem φορέουσι, nisi nimis frequens esset φέρουσι, tum hac dissertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M. du S.*

ϗ τόδε τὸ ἕδος [a] εἰσαῦς νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἰσαῦς, ἀλλὰ μητρὶ ἑωυτῆς, ἡ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετὺς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνει. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ πᾶσα γυνὴ ὄφι. πίστιες δὲ τῶν λόγων αὐτοῖσι [c] ὑ χάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ϗ οὐκοῦν ἰχθύων γε ψαύουσι, ϗ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, τερὴν δὲ μούνην ὑ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετὺς ϗ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς τερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τ μὲν νέον, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ὄφι, τάχα κε [d] δέξομαι· Δερκετὺς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ ϗ πας' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἰσαῦς] Ἰσαῦς *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οἱ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δέχομαι cett. Δέκομαι P. e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. P. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάστλα τρίβολον Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, εἰ νηοῦ τοῦδ' ἔβιτο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſignem in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὁ δεῖνα μισῶ τοὺς Σύρους λέγω.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἱκετῶν λάβῃ τινὰ
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἕως ἅμα
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σαπρίᾳ ἔλαβεν, εἰς δ' ὀδὺν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρῳ, ϗ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ τοιούτῳ σφίσιν.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ἂν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ αἰτιατικὴ διαθεῖν, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶσαι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ϗ ἄκοτε ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀτάργατιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας ὑ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ ὑ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, ϗ τοὺς ἱερεῖς ἱσμοῦ ἔτι τῶν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. ϗ τάδε ὑ Δικαιοσύνῃ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὁρῶν ϗ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τήν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, ϗ τ' ἄλας τυφῶνος ἀφὸν καλοῦσι ϗ τ' ἀπαγορευομένων ἐσθίειν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλας μὴ προστίθεσθαι. ϗ κυβερνήτας ὑ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέονται), καὶ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζονται).

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἱρὸς, τὸν ἐγὼ σοφῆ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν θεὴ Ῥέη ἐστὶ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. Ἄττης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Σαμόθρακες ὀπιτελέουσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, καὶ ἐσθῆτα γυναικηΐην ἐνεδύσατο, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι καὶ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοισιν, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γόος] Γόος μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, καὶ τ βίου λύει τ θαλάττης ἔχεσθαι. οὐκ ἔκεισα δὲ ἐ τ ἰχθῦν ὑπὸ ταύτης προδάλλεσθαι) τ αἰτίας, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθὺν γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὐκοτε ἰχθύων ψαύσει] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπόλους τοῦτον ἡμῖν πλουτεῖν
Ὑπερείδην δ' οὐχὶ τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιράμιδος τέλος ἐς ὄψιν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἀφάνισεν ἑαυτὴν· οἱ δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, καὶ πολλῶν ὀρνίθων εἰς τὴν αὐτῶν καταπτησάντων, μετ' ἐκείνου καταπτασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δέχομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκομαι; In reliquis δέχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίους. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἴνιοι εἰσὶ δ'] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἰνίοισιν ſine δ'. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γίνος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττης a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τ Ἄττιν φασὶ Ἀχαιοὶ, *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄττις dicitur. *J.G.G.*

Ἄτης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ἐ τ γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἡγοῦμαι. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιθῶ ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅπλα τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνον), καὶ Ἄτλεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ἤ. ἐπεὶ καὶ ἐς τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causſam aliam audivi, multum fide odigniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴ μὲ Θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰ δὴ Διόνυσο ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴ ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *Φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττια] Pro Ἄτλιον. Conf. supra c. 12. Σκύθαι pro Σκύθαν, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῃ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ἢν οἱ μὲ Ἀφροδίτην, οἷόν Ἥρων, οἷόν τὴν ἀρχὴν καὶ στέρεσθαι &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνου L. 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκείνου IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Bas. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo λὸ τ Ταύγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσο ἐξ Αἰθιόπων ἥκοντα. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo sine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore; meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἥνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀνήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφαιρῶτα τὸ γ, καὶ — ἐκτιθέντας τὸ ι, ἐνίκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐν τῷ Φελλέως, ait. Τόπος ἔστι καλούμενος ἐν Ἀττικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τ Διονύσου ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φάλλος καλουμένη, ἥτις τ Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τ Συρίης Θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[e] κέρασα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, οἱ δὲ Φαλλοὶ ἑστᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

65 [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστι ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλοὺς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα 70 ἔχοντας. [i] καλέουσι δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[e] Κέρασα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κύρια *J.* [d] Προπυλαίοισι] Προπολίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν οὖν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. φορέουσι *Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *J.* & *V2.* [i] Καλέουσι] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευρόπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν αἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς τιμῶν αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν οὐ ῥῆμα ἱμερτοῦ χάριν αἰδοίου ἀνδρός. καὶ τοῦτο φορτίδιον ἑαυτοῖς, καὶ οἱ μὲν τοῖς τραχήλοις, καὶ οἱ μὲν τοῖς μέσοις μηροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες οὐ τοῦτο τὸ Διόνυσον. τὸν δὲ τιμῶν τοιοῦτον ἔχειν τῷ Διονύσῳ λόγῳ τοιούτῳ αἰτίαν. οὐ Σεμέλης καὶ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσος. αὐτὸ δὲ κεραυνωθῆναι ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆ Διονύσου. φορτιζόμενοι δὲ τούτῳ οἱ ζητοῦντες Πολύυμνον παῖδα ὄντα λεγόμενον φορτίσαι τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέσχετο δώσειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ παιδεραστήσαι αὐτόν.

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελασίσας] Πελασίας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρουσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέουσι δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in *φέρουσι* conſentiat , id in *φορέουσι* contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi *φορέειν* potius eidem ſit portare , *φέρειν ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν , ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ἀνδριὰν καὶ βαλανείδιον, lege βαλανείδιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐστι ἐξευρημένα, ὅσον τι πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἰσχυρῶς ὃν τῷ ἄλλου σώματος. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τῶν σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τὸν

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τ̃ οἰκισ̃τέων τ̃ῦ ἱρ̃ῦ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ῦ νηῦ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένελο, κ̀ ὅ̃τις μιν ἐποιήσαλο. λέγυσι τ̃ νηὸν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμθναι τ̃ τ̃ ἀρχὴν γεγενημθνον, ἀλλ' ἐκεῖνον μ̀ καλενεχθῆναι χρόνῳ ὕ̃τερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στρα̃λονίκης ἔμμθναι πο̃ίημα, γυναικὸς τ̃ῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆ̃ος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρα̃λονίκη ἐκείνη ἔμμθναι, τ̃ ὁ πρόγονος [e] ἠρήσαλο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ῦ ἰητρ̃ῦ ὀπτοίη. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̃ῷ κακ̃ῷ, [f] αἰχρ̃ῷ δοκεόνλι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειλο δὲ ἀλγέων ὑδέν· κ̀ οἱ ἤτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπελο, κ̀ τὸ σ̃ῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνελο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς ὑδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωσ̃τέονλα, ἔγνω τ̀ νῆσον ἔρωλα ἔμμθναι. ἔρωτ̃ος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀθενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ̀ τ̃ῇ δεξ̃ῇ ἔχε τ̃ῦ νεηνίσκυ τ̀ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τ̀ς ἀνὰ τ̀ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μ̀ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκελο, τ̀ν τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχελο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλελο. τὰ δὲ γιγνόμθνα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa *fuisse* Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis impositа, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. *b* Νῦν] Restitui ex L. & W. Πρὶν Edd. *c* Μὴ] Hoc & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *d* Βασιλῆ̃ος] Bene pleraeque. Βασιλέως W. Βασιλίως *Fl.* *e* Ἠρήσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωσ̃τέονλα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρρωστέοντα *Fl.* male. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἴκετο M. Forsan ἵκετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ̀ν νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, fine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆ̃ος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆ̃ος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆϊς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἰκυίη] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητροῦ] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo *minus* ἴκε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχελο dubium an εἶχελο, & ἄρχελο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent; manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nemiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τ' ἔρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου τ' πατέρα, κάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδε ἡ νοῦσος, ἔφη, k τ' ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ἐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ τα ἀλγέει μὴ ἐόν, ἔρως δέ μιν ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τ' ἀδάμαρ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τ' ἐγὼ ἔτι μετήσομαι. ὁ μὲν οὖν l τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ἐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ m ἔσχετο, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πάντα n ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, o φόνον p προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κως ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς εἰ αὐτὸς ἂν κοίλε γυναικὸς ἐφείσαλο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καίτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· ἐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, q καὶ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γὰρ τοι σὴν

k Τὸν] Ἡ Fl. & M. l Φρενοβλαβείῃ] Φρενοβλαβίῃ W. m Τοιῇδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. n Ἔχετο] Sic jam & Fl. o Ἔγειρε] Ἐγείρας W. & Fl. p Φόνου] Φόνον Pell. q Προξενίεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἔχω an σχῶ dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μάνιστον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φεύγιστον 270. B. ἄκιστα IX. 586. f. ἰργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκιον. VI. 387. D. κατοίκιστο ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείβοντο, ἔφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἠπίστευντο 588. C. ἤγε 589. &c. λίσσεται infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὸν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones

uti, nihilque opus esse ἂν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείῃ] Si φρενοβλαβίῃ legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενίεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴσῃσι conveniat. *F.G.*

Προξενίεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴσῃσι, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενίεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω dicam. c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα ποθεῖς· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθεῃ μὴ τετέσθαι, ἢ τῷ μὲν παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, καὶ πόλιν ὄνομα τῷ [a] Εὐφράτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρασε ἔγνω τε καὶ ἴήσαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιόνδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλι νηόν· αὐ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα, ὑδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὸν ὄνειρον ἀτηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκελο, καὶ σῆσιν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατιὴν πολλήν, τοὺς μὲν οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τῆς ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτοῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ ὄνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐθέλον ἀόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἡμέας, [c] τὴν δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuum nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discedit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem co-*mi-

a Εὐφράτῃ] Sic *Ald. Y. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & *Fl.* b Ὥρην] Sic Bt. & 2. Cett. ὥρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα — βασιληίην] Diserte asserit etiam *Plus.* Demetr. 1661. & M. 607, a. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφράτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux.* l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφράτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφράτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφράτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἐπὶ — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam, opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchrum comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali causſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμψον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ᾗ ἱρὰ τελέσαι, ᾗ στρατιῆς ὁπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομψῶ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῦ μέζονα χρήματα, ᾗ γυναῖκα, ᾗ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τ' Στρατονίκην γένοιτο, τ' μὲν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ὑδαμῇ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μὴ δὲ ὑποστειλαί μιν, τελέσαντά τι τ' μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τ' ἑωυτῦ οἶκον ἀπικνέεται, ᾗ στρωτὸν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί τῆς ταύτης τ' πίστιος; τί δέ μοι ὁδῦ, τ' τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ᾗ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴ μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐξέλαι. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, ᾗ ἄλλοισι θυώμασι, ᾗ ἔπειτα, σφρηγίδι τ' ἐφορέῃ σημηνάμενος, τὸ [i] τρωῦμα ἔπτο.

μὲν

[e] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρωῦμα] Sic pleraeque. Τραῦμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐλίσσετο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὦρλω] Sic spiritu tenui B. in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἄσρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίην ἄρην ἐποιεῦτο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδεμίην ἀρὴν ἔχειν ἁρπαδίσιον. *Nullam rapturam curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδίξαι] Ἐπιδίξασθαι pro ἐπιδίξασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσσεο] Etsi in talibus amant etiam Iones augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίσσετό τε ὦ γοῦνα &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσεο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τ'] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὴ] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρωῦμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τράματι *Aret. Capp.* p. 113. m. τράματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit αυ, ut Φαῦμαξα p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὴ δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τ' [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοί τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγῖδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τ' ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τ' νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μὴ δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴν Ἥρην τουτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβου ἐόντος μὲν ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηϊδίως τὸ νηὸν ὑπέκειτο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸ νῆ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum signum domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum causssam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulciscí voluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκέοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὦν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέατο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπικέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοῦ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περικαθέατο VI. 388. C. Περιβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὦν] Pro ὢν millies apud quosvis Iones & Nostrum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπιτοῦτο ὦν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ὦν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἄντετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχατο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultó Codici W. νεὼν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

20. Ἥν] Jam contracte; at supra ἤεν. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅτεω ἤν ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἢ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem variatur in Ἧι III. *aph.* 9. cum ἧσι ibid. 11. & 12. Sed ᾗ eodem *aph.* & ᾗσι aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐν δίνῃσι] Proba phrasis *Loop.* 127. *M. du S.*

21. Αἰσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβῳ ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ὀπινοίει ὧν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη ἡ χάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῷ παρεοῦσι ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνου ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβου αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτετο, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὡμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλέοντος δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ἔπρηξε ἔλαττον, μανίης μὲν [s] οὔτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γούνων] Γούνου male *F.* *n* Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεον *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλεε W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. *q* Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. *r* Οὔτε] Οὐτε *Fl.* Lege ἔσχετο, etſi ἔσχετο M. cum Editionum vulgo. *s* Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. *Λίσσετο*] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἥπτετο adjungatur, non ἅπτετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. *Ἤνεικε*] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. *Τὰ ἔπρηξε ἔλαττον, μανίης μὲν οὕτω ἔσχετο, ἔρωτος δὲ ἀδυμοῦ ἐλήθετο*] Haud dubie legendum ἀπέσχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μυγάλοις μυστηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & ἔσχετο, non ἔπρηξε, ſcripſit ἰσχνῶς, ut ſupra c. 14. med. ἔσχετο ἰχθύων ψυχῆς. *F.F.*

Ibid. Οὕτως] Certe ἔσχετο leg. etſi ὀκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. *Μανίης — ἔσχετο*] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, Θαλίης δ' οἱ ἔσχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔσχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ἄλμαο *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέσθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χόλου ἔσχεο βίης, & Il. N, 747. μάχης ἔσχοντο ἕκαστοι. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Aliqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲν ἦκε ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *F.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔσχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ἔπρηξε non agnoſcunt. *M. du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diſerte ἔσχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἔσχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus re-

τῷ δὲ ὑδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃ τῇ μυθίῃ ἐποιέετο ἔρωτα ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ ὐδεὶς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῇ Στρατονίκην, ὑδαμᾷ τὸ βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ἐπὶ τοῖσι θείοισι ἀλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μελεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐτι ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῇ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸ Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] οὖν ὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, ὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὸν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὸν αἰτίην, θαρσέων τε [b] ἧιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, τῷδε-

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, caussamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὦν] Νῦν W. male. b Ἧιε] Bene *Fr. P.* &c. *Fl.* ἦεν. M. εἶεν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male *F.* d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε *Fl.* e Τοὶ] Οἱ male *Fl.* & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπέκοποι τὰ αἰδοῖα, ὃς τῶν καστζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Fens.* recte quidem ἀπίχετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Aur. carm. Pyth.* vs. 9. κρατῶ — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & χάζ hac potestate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.-5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *quam ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἴσχετο μισείν significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo ἴσχετο τὸν ἴσχειν, *opus strenue adgreditur*, vel proprie: *gnaviter urgebat corpta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἴσχειν vel χάζεσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. *J.F.R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸ βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J.F.R.*

47. Σὺ-

in medium accusare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: gravierque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici se scelere obstringere Combabum affirmans, qui & adulter esset, & in fidem sibi habitam contumeliosus, & in Deam impius, cujus in opere commisisset talia. Multi adstantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidissent. Tandem placet omnibus mori statim Combabum, qui morte digna perpetrasset.

25. At ille huc usque steterat nihil dicens. Cum vero ad supplicium jam ducendus esset, loquitur, pignus suum reposcit, interfici se dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* caussa, sed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae discedens ipsi commendasset. Ad haec vocato quaestore rex adferri jubet, quae custodienda illi tradiderat. Cum attulisset, detracto Combabus signo quae inerant demonstrat, seque ipsum adeo, quomodo affectus esset, dixitque, *Haec ipsa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi necessitas imposita esset, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime secundum. Talis tamen cum sim, facinoris, quod non nisi vir committere potest, reus sum.* At ille obstupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intulisti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καὶ κηγορέειν ἄρχεσθαι, ὡς οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίην προφέρει· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριστὰ Κομβάβου ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θανάσιμον Κομβάβου, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐστήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὰ κειμήλια [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβρις οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρουρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, οὔτέ με ταύτῃσι ἀδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἥιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐοῦλα μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοιοῖς δὲ μύθοισι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίῃ ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, ἀμείβετο μὲν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤιτεε] Αἴτεε W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνεῖκαι *F.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. [k] Ἤνεικε] Ἤνεικαν W. solus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἥιον] *Fl.* ἦον. M. εἶον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σδευσάης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & seqq. *M. du S.*

56. Ἥιον] Sic M. In plerisque Impress. ἦιν. Sola *Fl.* ἦον. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. supra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. ἕνεκα & οὕνεκα vere Ionica sunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. οὕνεκα seq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. observatur discrimen, quin & οὕνεκα sequente vocali, & οὕνεκεν sequente consona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων ἕν εἵνεκεν τὴν ἰητρίην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui οὕνεκεν hic rescriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπίδειξε] Lege Ion. ἐπίδιξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδιξάντα non προσδείξαντα. *F. F. R.*

85. Διεπότην] Pro διεπότην. *F. G.* Conf. supra c. 12. Σκύθια pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐργα-

δὲ σεαυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀέτλιε, ὃς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέαι· [b] ὄφελε· μὲ γὰρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲ αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ Φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus solus virorum designasti? Non omnino laudo ista, miser, qui ea sustinueris, quae utinam neque tu passus esses, neque ego vidissem! Hac enim defensione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis caussa dabitur, mors delatorum: postea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immensum, & vestimenta Assyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a nostro te conspectu arcebit, neque si cum uxore jaceam. Haec dixit simul & fecit. Illi statim ducuntur ad supplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Assyriorum quisquam sapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμιμνε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵην γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ὁμοιμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ᾕρηντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

26. Postea cum petiisset, *ut liceret sibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipsi hoc etiam rex virtutis & bene factorum caussa, uti aeneus in templo staret. Stabat, *inquam*, honoris caussa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, vestitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentissimos, consolandi illius casus gratia, in communionem jacturae illius veniisse. Exsecuerunt nempe se ipsi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiscent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὄφελλεν W. Ὄφειλεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Ἀπ——ιεν W. Ἀ——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ—— Edd.

2. Εἰσαγγελίου] Ab εἰσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc nescit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. sub init. & alibi. Ita αὐτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Dissert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, sine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Asin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas. Barth.* M. du S.

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impressis legebatur ἐνεδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκίρνται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίρνται.) Nisi quod Fl. prave ἀπεκίρνα-

hanc multis illam caſtrandi ſe morem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

ἑλοῖσι τ τομὴν ὅτι νέον ἔβαλλε, ὅκως μὴ μοῦνον ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἄπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστῳ ἔτεϊ ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου f παραμυθεόμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ g χαριζεόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ h οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ i καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναχέαται καὶ τοῦτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνενείχθη γὰρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχεθο. μετὰ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἐωυτὴν διεργάσατο. ὅτι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην k ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου μὲν μοι m περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ καὶ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέχει. τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ ὑπὸ πολλῶν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην n ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθούμενοι] Παραμυθ. male *F.* g Χαριζόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. h Οἵδε] Sic Edd. & M. i Καὶ] Non adgnoſcit W. k Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. l Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. m Περὶ] Omittit W. & *Fl.* n Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *F.* & marg. *A1.*

aperta. *M. du C.*

Ἀποκέκριται] *Juſtinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *F. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ Φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην [a] καὶ ὄγδοον στάδιον ἕκαστος ἵδρυσε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτων τὸν ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίην δὲ οἱ τοῦ ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τοῦ [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμαλα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ ὑψηλότατα τῶν δενδρέων [d] ἥεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀρρωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τοῦτοισι. Φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc vestibulo etiam stant phalli, quos Bacchus statuit, iique altitudine tricenorum passuum. In horum unum phallum vir singulis annis bis ascendit, moraturque in summo phallo tempus septem dierum. Causa illi hujus ascensionis ista memoratur. Vulgus putat in alto illum versari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque sic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis causa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altissimas aquarum multarum metu ascenderunt. Mihi quidem ista quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei causa, non dixerim equidem. Vide-

[a] Καὶ οἵδε] Et sic M. cum Edd. [b] Ἀγαθὰ] Ἐὺν Fl. omisso ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἀπάσῃ. [c] Εὐχωλέων] Bene S. & Amst. Εὐχολέων cett. & M. prave. [d] Ἥεισαν] Ἴησαν W. [e] Ὧν] Νῦν W. male. [f] Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. [g] Κατίζουσι] Recte J. H. Fl. Fr. cum W. Καθίζουσι male B1. P. S.

76. Οὐκ ἰρῶν] Οὐδὲ γὰρ ὅσιον, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἰρῶν, παιδίων Διονύσου * κατάγορον. παρ' ὅσον δ' ὁ Φαλλὸς τῷ πατρὶ Διονύσου ὑπόμνημά, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσος ἐκτίτικότα, Σεμέλης τε μητρὸς μόνοτοκα. M.

* Κατάγορον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατηγορίαν. M. du S.

ait. Nodum solvant alii. In M. nihil subsidii. M. du S.

60. Ἡλικίην δὲ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & est justo major. Interpres ita vertit: *etiam hi statura trecentarum ulnarum.* Nescio quare; nam ὀργυιὰ est τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel sex pedes multum excedunt unius passus mensuram. Pro τριηκοσίων credo legendum esse τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & sic debere legi, evincunt ea, quae inferius ait de catena, qua homo in summitate Phalli positus, ea quae sunt ad victum & alios usus necessaria, vestes, vasa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium sunt tantae vires, ut possint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσ.ων] Τριήκοντα forsan. F. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Fl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. supra c. 16. J. F. R.

79. Σειρῇ μακρῇ — ἢ ὡς Αἰγύπτιοι, οἶδα τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem sollicitavit, sed infeliciter, summus vir Cl. *Salmasius*, in suis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illustretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extat in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque procera densis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles se ad scandendum Orientis populis praebent, utilem sibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine subeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum sane salebrosum & mendosum ita debere legi contendit Salmasius, *utilem sibi arborique inductis circulum.* Quae lectio mihi videtur aliquid habere absurditatis, qua enim utilitate affici potest arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine nostri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem sibi arborique indutis circulum*, & ita censueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolae Palmiferae regionis in Africa celeriter cum suo circulo scandunt excelsas palmarum arbores: scilicet induunt se una cum arbore ipsa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & subsultim attollentes, celerrime usque ad

ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic ascendere.

δοκέει δ' ὧν μοι ϗ ὅδε ἐς ἐκείνου μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, sursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

Ἡ δέ οἱ ἀνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, ϗ τ Φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρην ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τ σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκως περ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ ὅπωπε, ὅπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τ ὁδῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τ αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃσι, ἀνέλκει τ οἱ θυμὸς, ξύλα, ϗ εἵματα, ϗ σκεύεα· ἀπὸ τῦ ἕδρην συνδέων, οἰκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τ εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε ϗ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνου πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑωυτῶν ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τοὔνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[h] Ἀνήχεσθαι] Ἀνήχεται M. Vulgatum probat *Fl.* [i] Ἄλλοθί κου] Et sic *Fl.* cum *F. P.* &c. [k] Τῶν] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [l] Κομίζουσι] Τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι W. & *Fl.*

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. *F. P. a G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti *Fensius* emendare jusserat, & ex W. restituimus, μακρὰ) mentio fit. *L. K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τ εἶπον ἡμερέων] Putat Lucianum scripsisse τῶν, Ionice pro οὗ, ut passim in hoc libello (quamvis & τ pro οὗ scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. *F. F.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Fensius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *F. F. R.*

93. Κομίζουσι — ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι. *M. du S.*

σον ποιεῖ). ἅμα δὲ εὐχόμβῳ, κροτεῖ ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμβιον, εὔδει δὲ ἐδαμᾷ. ἦν γὰρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τὸ πτώσιος ἡ ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἐχέτω. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνίοντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔχει, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μεγάθεος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχει, θύρῃσί [k] τε ἠσκημένος [l] χρυσείῃσι· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσῷ τε πολλῷ ἐπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-lu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. b Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. Ἐπικέαται cett. c Δοκέειν] Δοκεῖ Edd. & M. male. d Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. e Τοσαῦτα] Τοσάδε W. f Καὶ] Omittunt W. & Fl. g Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. h Ἐπικέεται] Ita Solan. Ἐπικέαται J. B1. S. &c. Ἀνοικέαται H. P. pejus. i Αὐτὸν] Recepi ex W. & Fl. Αὐτὴν cett. male. k Τε] Sic Edd. & M. Lege γὰρ. l Χρυσείῃσι] Reſtitut. ex W. Χρυσίοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & Fl. In reliquis ἐπικέαται. M. du S.

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri ——κέαται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi Solano, ut hic reciperetur, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. J. F. R.

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκεῖν. M. du S.

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τῆς] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγεθος &c. F. G.

Ibid. Ἐκ γῆς μεγάθεος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. M. du S.

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in Aldinis adhuc libris frequens eſt, permutentur, inſuper conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. J. M. G.

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. Fl. tamen cum reliquis hic errat. M. du S.

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & Fl. ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. M. du S.

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui nescio an hic ſatis inter ſe conveniant, hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli poſiti. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τῷ ναῷ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἠσκηται θύρησι χρυσείῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae* Cic. Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum est aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur, regionis Arabiae, qui e longinquo ascendenti spiritum inhalat optimum; & si inde discesseris, non deserit; quin & vestimenta tua diu servant odorem; & ipsi tibi semper obversabitur.

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ὀπώζει δὲ αὐτῇ ὀδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγεται τὴν χώρης τὴν Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμοῦ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

31. Intus vero aedes non simplex est, sed thalamus in ea factus alius. Ascensus etiam in hunc parvus. Valvis non est ornatus, sed totus ex adverso *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero soli sacerdotes, ac ne sacerdotes quidem omnes; sed ii, qui proximi censentur Diis, & quibus omnis administratio sacrorum curae est. In hoc collocata sunt signa, tum Juno, tum quem, Jupiter cum sit, alio ipsi nomine appellant. Ambo aurei, ambo sedent. Ve-

Ἐνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη. θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς αὐτίον ἅπας ἀνεπέτασται. ἐς μὲ [p] ὧν τὸ μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. οὐ μὴν πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ὀνόματι κλῄζουσι. ἄμφω δὲ χρυσοῖ τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζουσι· ἀλ-

[m] *Αὖτις*] Αὖθις *P.* [n] *Πάμπαν*] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] *Οὐκ*] Margo *B1.* frustra. [p] *Ὧν*] Recte W. ut semper in hoc libello. *Οὖν* Edd. except. *B1.* 2. quae *ὦν*. [q] *Ἐσέρχονται*] Recte sic emendatum in M. *Εἰσέρχονται* Edd. male. [r] *Μοῦνοι*] Omisit *Fl.* Adest in cett. & M. [s] *Τοι*] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἷσι, frustra. [t] *Ἐν δὲ τῷδε*] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *J.*

lini cremare Caesaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diversus hic & minor est θάλαμος, interior & sanctior recessus, cum choro templorum nostrorum comparari qui possit. Alius est in Cnidiae Veneris templo ille ναὸς s. σηκὸς ἀμφίθυρος, augustior, quaedam aedicula, cui inclusa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Οπισθόδομος, posticum templi, plane separatus & bene munitus ad thesauros asservandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρησι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata est, instructa. F. G.* Habuimus crebro supra, ut Ἔρωτ. c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. ὑφάσμασι ποικίλοις ἠσκημένος. Rursus ibid. 33. Ἐπιστ. XI. post m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπηλοι χρύσεα καὶ πορφυρᾶ ἱστορήσαντες ἱστορία. *Diod. Sic.* IV. c. 77. ὑπάρχειν θηρευτὰς ἠσκημένους. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσῆν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσῆ. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & supra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum est ἔνδοθι proprie esse *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem sensu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὖλῆς Δώτης' ἴσαν &c. Exemplorum satis habet *Sebarus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus est emendatione. Adspirationem enim sic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & satis patet in compositis ἀπικνέομαι & similibus. Ita ἀπ' ὧν *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adspirata plerumque adscita, ut ἀφ' ἑωυτοῦ I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ὁκοίων, ib. ἀφ' ὧν ib. ἀφ' ὁμαλῆς ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rursus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτῶν, ib. 9. f. Item ἀφ' ἧς p. 8. f. Sed defino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὧν] Sic W. & *B2.* recte. Sic enim postulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mss. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ὦν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus est de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holstenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adscripsit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero satis designaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non possiderem, locum investigare nequeo. *J. F. R.*

ἀλλὰ τ῀ μὲν Ἥρην λέοντες [a] φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καίμιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem leones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πῦργον, καὶ κεστὸν, τῷ μάνην τ῀ Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τ῀ οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῶοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέγιστον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ὅτι τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem considerranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum *habet*, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes

tor.

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. *b* Ταύροισιν] Ex *Pl.* Ταῦροισι male *F.* Ταύροισι cett. *c* Εἵματα] Sic W. Ὅμματα Edd. *d* Περικέαται] Et sic jam *Fl.* cum cett. *e* Ὑδατώδεες] Vid. nott. *f* Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. *g* Ἔργου] Ὄρους W. Sed in marg. est ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & *Fl.* Φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holst.* ad *Steph. Byzant.* sine *v.* in omnibus Impr. Excepta *Fl.* scriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. est, quam nos lubenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὅμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵμασι scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. constat. *F. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοὶ, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Εὑμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *F. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne avium stercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *F. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, 2. Vide tu *Hom.* Il. Ε. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam ἐφεικέαται emendat *Solan.*? An quia sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tota reluceat : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc institue-

Φαείνῃ). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲ φέγγος ἀσθενέει. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. καὶ ἄλλο θωυμαστόν ὅτι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐσεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἰσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ἐδαμᾷ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲ ἰδίην οὐκ ἔχει, Φορέει δὲ τ' ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος [n] αὐτοῦ περὶ καὶ εἴδεος λέγουσι. καὶ μὲν οἱ μὲ ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὧν ὅτι τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τεύνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς Θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἵνεκα ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲ θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἶδος οὐκ ἔνι, μούνου γὰρ Ἡλίου καὶ Σεληναίης ξοανα ὑπεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε

h Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Κάρτα *F.* male. *i* Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πορφύδεα W. *k* Ἐσεὼς] Ἐσίοις *B*1. Sed *B*2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. *l* Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forsan. *m* Μὲν] Ex W. est. Non erat in Edd. *n* Περὶ] Deest in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερίη W. non adsentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et sic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — θρόνος. & ibid. iterum &c. Et κατάκειται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀνακεκτέαται *patefactae sunt*. Atque in praeteritis etiam sic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J.F.R.*

54. Ἰδυπάδιες] Florentina tribus verbis ditior, sic habet: οἱ δὲ ὑδυπάδιες· πολλοὶ δὲ οἰνάδιες· πολλοὶ δὲ πυρράδιες. Sed nescio anne illud οἰνάδιες lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οἰνάδιες etiam in W. esse, sed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J.F.R.*

56. Φορέουσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M.du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M.du S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem ἐσορέῃ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare aulus sum. *M.du S.*

Ἰσορέῃ] Cum ἐσορᾶν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἐσορέῃ. *J.M.G.*

75. Σημήιον] Confer c. 36. *L.K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph.* Ὄρν. 514.

— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ τῶν βασιλέων
Αἰετὸν ἔσχε' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὐτοῦ θυγάτηρ γλαῦκ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ἅτε θεράπων ἱέραξ ἦν. *J.M.G.*

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ εἰσιόντων, ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζεσι ἐγὼ κ᾽ τάδε ἤμαθον. λέγεσι τοῖσι μὲ ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, εἰ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἥλιον δὲ καὶ Σελήνην, πάμπαν ἐναργέας, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τ᾽ θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲ γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἤγηνθ᾽, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ ὅσοι Ἀπόλλωνος γενειήτεα ξόανον δεικνύουσι καὶ τάδε ποιεύμενοι, ἑωυτοὺς μὲ ἐπαινέουσι, Ἕλληνας δὲ καταμέμφονται, καὶ ἄλλως, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα ἡβέμονες ἱλάσκονθ᾽, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἐν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι χαριεργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἱματίοισι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ περὶ, πολλὰ μὲ ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηίου ὑπομνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲ πας᾽ Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ πας᾽ Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲ οὔτε ἱρέων ἄνευ οὔτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κεῖται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβεω] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἐν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. solus. g Εἱματίοισι] Εἱματίοι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κίονται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ez. Spanheimius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: ἐν δὲ τὸ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. *F. G.* Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐδ᾽ ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ἱρεῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent: at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον]. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέε], καὶ ἡ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέε]. οἱ δὲ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέε]. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεταί μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲ συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκόταν οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηίου περὶ, κόταν χρή μιν ἀποδημέειν, τὴν εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμοῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μέσην ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἑστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεα· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Ὧδε *Fl.* *k* Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. *l* Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιρεὺς Edd. vulgo. *m* Ἐπειρέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. *n* Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* *o* Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. *p* Κέαται] Κίαται *Fl.* & ſic emendat. in M. in quo κίαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ἔστι ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλωνα. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεὺς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, οὕτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An συντροῦσι; τὰ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Lucianus. *M.V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hic rurſum tangere, ſed quia Solan. ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεστι. *F.G.* Ἐνὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιερῇ τῷ νεῷ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἔστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ὑπιδεικνύουσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεὸν [c] ἀπίκοιτο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκεσι δὴ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδος τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἰκελον. τοῦδε δέ οἱ [f] Σαρδαναπάλου ἔστηκε, ἄλλη μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοιτο] Ἀφίκοιτο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. J. melius. e Ὡμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεε Edd. f Σαρδαναπάλου] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὰν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῦ, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J.F.R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare malim νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J.F.R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίνυν δὲ. *J.F.R.*

54. Ἀπίκοιτο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me moveat, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένον etiam *Herodoto* centies. *J.F.R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφορὰ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὡμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεες] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱραπολίτῃσι; *F.G.*

Ibid. Ἀποδεδείχαται] An pro ἀποδεδειγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδείκνυμαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδειγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F.G.*

Ἀποδεδείχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδείχαται] Supra c. 10. f. ἀποδεδέχαται) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

γάλοι, ϗ ἵπποι, ϗ ἀετοὶ, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἠδαμᾷ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τέ εἰσι, ϗ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν Φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι πολέμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ὀπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίνεται. πορφυρέην [m] δὲ μούνος ὗτος Φορέει, ϗ τιάρην χρυσέην ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες ὀπτιμανέες τε, ϗ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, ὅτε ἀείδοντες, ὅτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, ϗ αὐλέουσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέουσι. ϗ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειροθήεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τῷ W. ſolus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B1.* [o] Κατάρχωνται] Sic *B1. J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόω deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες ἑ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρη] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ἂν, ἀφ' ὅτου in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκω, non γίγνωσκω, quater quinques p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι χάρτα μεγάλοι· ἔτοι δὲ ᾗ ὀνόμαλα ἔχυσι, ᾗ ἔρχονται καλεόμυοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἶην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ στέγυι [a] δὲ στοίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, ᾗ [e] ἔχε τὸ στοίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲ οὐκ ἐπειρήθην· λέγυσι δ' ὧν ᾗ δισχοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμυαι. χτὶ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθυ ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, ᾗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, ᾗ πολλοὶ ὧδε νομίζυσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει σύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, ᾗ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ ᾗ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμυοι, στεφανηφορέυσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι ᾗ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγυσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. ᾗ δῆτα ὁ μὲ ἔρχεσθαι ὀψόμυος, ἡ δὲ πρόσω ἰσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέυσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτέω *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθυησάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώματα] Bene M. B1. *Ald. Fr. H. P. Va. S.* Θυωμάλα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A1.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμυοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ στέγυι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ὁ τῇ στέγυι στοίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὖτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχει. *M. du S.*

Ἔχει] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quae nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἡλικίρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυτημναίστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae instituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipse accessi, neque illam profectionem expertus sum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro se quisque adferunt: illa obsignata sunt cera: nec vero ipsi eam solvunt, & aquam deinde effundunt. Sed est sacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vasa recepit, sigillumque inspexit, accepta ejus rei mercede, solvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipsi illatam aquam fundunt, & sacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum festorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores excisas ingentes in aula statuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus suspendunt: addunt aves, vestes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγισται δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [b] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τυτέων περὶ σαφὲς ὐδὲν ἔχω [i] εἰπαι· ἐ γὰ ἦλθον αὐτὸς, ὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τ ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέυσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήϊον ἕκαστος ὕδαλι σεσαγμένον [k] φέρυσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν ὀκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήϊα, τιμύρτε σφρηγῖδα ὀρῇ, καὶ μιαθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τ δεσμὸν, καὶ τ κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τυτέου τῦ ἔργυ τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τ νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδυσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέυσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τ οἶδα, μεγίστην τῦ εἴαρος ἀγχομένυ ἐπιτελέυσι. καί μιν οἱ μὲ πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέυσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέυσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τ δενδρέων ἀπαρτέυσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

b Ταὶ] Sic *J. H. Bl. S.* &c. Τὰ *P.* Αἱ *Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρυσι] Nil mut. Edd. & M. Forsan. *Φορέυσι.* *l* Ἀλεκτρυὼν] Et sic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀνείκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδυσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδυσι male *J.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem spiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto subscripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ἕτερα καλούμενος; ἐρωδιὸς γὰρ τί σωστέλλεται μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πᾶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πολὺς μηχανῆ ὄρνις ὀκ ἀμφιβιος οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Clav.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea significatione reperiuntur exempla, sed duntaxat in foeminino, forte & in masculino Lucianus usurpavit, ut sit ὁ ἡ ἀλέκτωρ. *J. P.* a *G.*

38. Ἀπιστίσται] Ἀφαφίσται dedisse arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum spiritu, quod malim, quia sic statim iterum in eodem, ὀρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἰητῶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέυσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ sunt signa ipsa, antiqua religione sacrata, Dii quasi ipsi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήϊα horum signorum imitatione expressae imagines. Ut lucidior esset interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorserunt oculos*, de simulacris. *Justin.* 36, 2, 13. de Mose, *sacra Aegyptiorum furto abstulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶαι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν περιξ χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι γώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηὸν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μοῦνοι δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπικέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔτηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε διὰ [k] πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl. P.* Ὀρτὴν *J. W.* verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Al.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρκια Edd. & M. male. e Ἀπικέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἕτεα] Ἔστι M. ἔστι marg. *Al.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἐνιέναι simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J. M. G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J. F. R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra*. De φορέουσι, saepius supra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέω semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J. F. R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρκια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M. du S.*

Ὄρκια] Quid sibi ὄρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J. M. G.*

74. Ποιέωσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέωσι etiam deinde in hoc opusculo. *J. F. R.*

75. Ἀπικέαται] Vid. ad c. 32. *J. F. R.*

77. Τὰ

ſn quamcumque vero domum iſta abjecerit, ex ea veſtem muliebrem & mundum accipit. Haec in caſtrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non ſimili aliis ſepultura ſepeliuntur: ſed ubi mortuus eſt Gallus, ſodales illum ſublatum ferunt in ſuburbia: depoſitum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde ſeptem dierum numero, ſic in templum intrant. Ante hos ſi intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hiſce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: poſtridie autem, ubi luſtravit ſe, intrat. Sed qui domeſtici fuere mortui, triginta dierum obſervato numero ſinguli, & raſis capitibus, intrant: ante vero quam iſtuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos ſolos, quos abominantur, neque immolant neque iis veſcuntur. Alii non abominabiles putant, ſed ſacros. Inter aves columba res illis ſanctiſſima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῆσι τομῆσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 85 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροι μιν αἰείρουσες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, 90 ὀπίσω ἀπονοστέουσι· φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· 95 ἢν μού τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ' ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῶ νέκυ ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι περιστερὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀπαῤῥίψῃ W. *l* Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. *m* Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B1. Ald.* *n* Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμισαν *J.* & marg. *A1.* *o* Ἑπτὰ] Ἑπτὰ *Graev.* Nil mut. M. & Edd. *p* Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato additipulatur M. *q* Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. *r* Ἐναγέας] Ἐνάγεις *Fl.* *s* Ἱρώταλον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim aſſervantur uſus; ego τὸ δὲ reponendum cenſueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico obſervatum eſſe video, qui ſcripſit ἴσως, τὸ. *M. du S.*

78. Τέμνει] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὑπερθε] Anne ὑπὲρ ſit ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro ὃ valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Obſervato ſeptem dierum numero*, Mſ. ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praeſtare credo τῷ ἑνιαυτῷ, ob ſacrum numerum ſeptenarium. Dein tirones *notare* velim, ut φυλάττεσθαι τινὰ, etſi *cavere* aliquem ſignificat, ut fugias, veluti φυλάξεσθαι τὸ δίκαιον *Aelian.* I. 5. & φυλάττεσθαι ἀκοσμίαν XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aeſop.* fab. 23. τούτους φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apoſt.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν eſſe *obſervare*, *expectare*, ut obeas eum. *Long. Paſt.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὴν προβατικὴν καὶ ἀμέλειαν φυλάξας, & *obſervata*, *captata paſtorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νύκτα δὲ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* ſimiliter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμοὶ μιμήσῃ φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῷ δεῖνι. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus poſtulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Di-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τύνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶ [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας οἶν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὀπίσω τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῆ κτίνεος ὀπίσω τὴν ἑωυτῆ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῆ τε φέρει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέον. ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτῆ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. ἐς δὲ οἱ εὐνῆς ὀπίσω ἐλθεῖν ὅσιον, πρὶν τέω τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati sunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque pascuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hosce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac supercilia. Post sacrificata ove, reliquas carnes concisas epulatur. Pelle autem humi strata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis suo capite suscipit: simul autem precibus petit, praesentem victimam recipiant, majorem pollicetur in posterum. His perfectis, & suum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem suscepere. Tum ablata iterum suo de capite, in viam se dat, usus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi semper decumbens: nec enim lectum ante conscendere illi fas est, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipsa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. sed a recentiore manu. Δικαιέουσι *J.* & *V2.* b Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* c Πανηγ.] Omissum πέρι post πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* d Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. e Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. f Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. g Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* h Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. i Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέουσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etsi nec alterum improbum. Vid. satis testimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus decrat, cum sententia postularet, inserui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joseph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὅταν λούσωνται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri jussit. Sed non solum locutio convenit; verum & ritus quidam Esseniae sectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Josepho describuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum vestigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, sed a recentiore manu est litera χ, unde constat primo scriptum fuisse ρεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram suspicor, & licet in aliis compositis saepe α in ο migret, & vicissim, tamen hic diphthongum αι servandam arbitror, quia in ceteris compositis manet, ut χαμαιπετὴς, χαμαιγενὴς, χαμαικλινὴς & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Hesychio*, qui χαμοίκοιτος cum ω scribit, non etiam χαμαίκοιτος sit scribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud se recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis suis *retinent.* Tessera illa & conjunctio hospitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conservaturque. Neque sane mox dicerem *sumptis libamentis* ἐκσπάσας, sed datis & fusis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Non persuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δέκεσθαι significare *in familia sua retinere.* Est sine dubio οἶκοι δέκεσθαι opus hospitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξενοδόκος ἀγνοέονται. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξενοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται. καλέονται δὲ [35] ὑπὸ Ἀσσυρίων οἱδὲ διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν προσδοκήσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ὑποσπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· [40] ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] σφάλλουσι τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλεόμενα χθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν [45] ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπιχειρεόμενοι, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπὸν, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματοφορέουσι. [50]

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μύουσι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

k Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. *l* Αὖτις] Bene *B*1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. *m* Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζωὰ eod. mod. *n* Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. *o* Κατανιχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. *p* Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. *q* Ἐς πύρην] Hoc recte exhibent *B*1. *Fr.P. S.* & M. Ἐσπύρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πύρην *Fl.* male. *r* Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V*2. M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρπὸν] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitur*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* in τῶν ἐκλογῶν Ἀττικῶν, in dictione ἐκιδρωμὼ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſeptiesita jun-

ἢ τοῖσι ἠιθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιγῆ- gem posuere, ne aliter contrahant nuptias, ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κό- quam comas Hippolyto posuerint. Idque μας κείραι. ἢ ὧδε ποιέουσι τοῦτο ἢ ἐν τῇ ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juve- ἱρῇ πόλι γίγνεται. οἱ μὲ νεηνίαι τ' γενείων nes mentorum ibi primitias ponunt. Sub- ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς mittunt autem adoleſcentibus ſacros a nati- ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ [b] vitate inde cincinnos: quos in templo ipſo γένωνται, τάμνουσί τε, ἢ ἐς ἄγγεα καλαβέν- deſectos in vaſculis deponunt alii quidem τες, οἱ μὲ ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν argenteis, multi vero aureis, iisque in tem- τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγρά- plo fixis, inſcripto ſuo quisque nomine, ψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν. τοῦτο καὶ ἐγὼ diſcedunt. Hoc ego etiam adoleſcens feci, ἔτι νέος ὢν, ἐποίησα. ἢ ἔτι μοῦ ἐν τῷ [c] ſeſtque adhuc in templo cincinnus pariter ἱρῷ ἢ ὁ πλόκαμος, ἢ [b] τὸ ὄνομα. meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

ΒΑδίζοντί μοι κατὰ [c] τὴν στοὰν, [c] ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, [d] ἕκτης ὅπη

I *Nambulanti mihi in porticu, in ſiniſtro exeuntium inde latere, ſexto decimo, paullo an-*

a Μὴ] Μὴν *Pell.* b Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adſcript. marg. B1.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεὴς τῆς Ἀκκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι καὶοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pauſan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte obſervante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἰκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἱκάνει *Homerus* ait, & ἱκάνω *invado* ſignificat, poteſt *quemcumque invadam* etiam ſine ulla ellipſi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι ſcriberet; ita enim ablat. ſive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut ſaltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etſi ſcribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοισι, vel quod ad ſcripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; niſi mox a ſe id praeſtitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perſpicuitate longe abeſt; Sophiſtamque potius olere videtur. *Kuſt.* Luciani ſi genuinus foetus cenſendus hic libellus, a juniore ſcriptum eſſe, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed ſuppoſititius eſt. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in ſuo Demoſthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Eſſe non videtur Luciani, ſed alicujus Lucianum κακοζηλοῦντος. *Th. M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor eſt hujus libelli, quod in neutram partem facile confici poſſe arbitror; prior pars Satirica eſſe videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel ſolutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophiſticum dicendi genus, quod movit *Marcillium*, ut Luciani eſſe negaret, itemque quod *Ariſtotelis*, *Xenocratis*, *Theophraſti*, condiſcipulorum forte ſuorum, auditor fuiſſe dicitur Demoſthenes; haec, inquam, non impuranda ſunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia perſona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus ſpero, ſi interpretatio noſtra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri poteſt, etiam dictionem & formam exempli ſui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, ſcripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad ſtilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M. V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum conſenſu non cre-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverim. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν ἀπαντήσαντα. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν γιγνώσκουσιν· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦ δ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἢ δ' ἐγὼ, περιβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, καὶ τούτου δέομαι· ἀορὶ γὰρ τὴν νυκτὸς ἐξανέστην, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τὰ παιδικὰ ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἐξάμην, ἦ δ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὥστε οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσκυνεῖν τοῦτον δέομαι ἦκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐπιδείξας. ἔστι δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τῶν Πτο-

d Γάρ του] Omittit γάρ του *Th. Mag.* V. ἀορί. Τοῦτο Πτολεμαῖον *Graev.* Cod. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *Bt.* male. *f* Τοῦ τῶν Πτολεμαίων]

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς λίαν πρότερον προσάπτουσα, ποτὲ δὲ, ὡς λίαν τρίτην ἀφηγημαπικῶς, ὥσπερ πολὺ ὕστερον Πλάτων τὸν φιλόσοφον ἐτῶν ὑπῶν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Enang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aoſop. P.* 129. f. τὴν ἰδιότητας, φίλος; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπως ἂν ἔφλω. δεῖ μού μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δέομαι, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἔστι δήπου] Vid. *Plut.* 1577, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ καθειμθύον τὰς κόμας. προσερῶν τε ἦν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μέλαδιδόναι τ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὼ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγμαλα εἴη. πάλαι γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ [a] Δημοσθένην, ὑπισχνῆσαί τι πρὸς τ αὐτῷ γενέθλιον. εἰ ὧν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεαθ, συμβολοίμην ἄν σοι. χοινὸν γὼ ἡμῶν τὸ Ἑρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲ, ἔφη, καὶ τῶν νύκτως τε καὶ τήμερον ποιημθέντων, δοκῶ μοι τ [b] εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγράψαθ· θείως γὰρ πως καὶ μανλικῶς εἰς τ ποίησιν ἐξεθαχχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ὑπίτηδες γὰρ τοι τετὶ τὸ [c] γραμματεῖον ξυνηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ ἑταίρων ξυτύχοιμι. δοκεῖς ὧν μοι ἐν καλῷ σὺ τ σχολῆς εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demissis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copiosa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipsae res ineſſent, olim sane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὼ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A1.* Εὐῤῥοίας *Ald. 2.* Εὐροίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον Ϛ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ Ἑρμῆν ὡς ἴφορον τ ὁδῶν ὥριζὸ τὰς ὁδοὺς ἴχραφον. ὥστε καὶ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρανομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τῦ τ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ καθειμθύον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in ς. Vid. ejus Orat. contra Creſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλη quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλην, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνη vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνην. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβολοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τ Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐῤῥοίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi usu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo se spectaculo oblectans, fabellas habere cum palaestrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimescenti. THERS. Iste ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demosthenes, quam ut comparari cum Homero possit, esse orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demosthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil est. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etsi magis

τὸν τὸν δόλιχον νενικηκότα, οἷς ἤδη λελυμένῳ τὸν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τὸν θέας ψυχαγωγούμενον μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] Ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τὸν πάλης ὕσης. Ὁ δ', Ἀλλ' ὑπὸ τὸν βαλβίδα οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὸν τῆς ἀθλήσεως τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενον.

ΛΥΚ. Ἴσως γάρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττων ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καλαφαίνεται· καὶ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὁμήρου ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀμφισβητήσαιμι δ' οὐκ ἂν τοὺς ἥρως, εἰ

[d] Ἐπίδοξον] Rescriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. [e] Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τῷ τὸν δόλιχον] Δύσταξ καὶ, τῷ τὸν δόλιχον νενικηκότα, (3) καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀξιοτάτην τῶν ἄρθρων ὑποσύλλαξ εἰάθασιν Ἀττικοὶ, ἢν τῶν δύο ἀνάγκη παρελίσαι, σωυπακούεται γὰρ τὸ λοιπὸν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσαι ὕστερος, καὶ πίπτοιθας τὸ τῦ νενικηκότα (4) τὸν δόλιχον, σωυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τὸν γενικῆς ἄρθρου σωυπακουόμενον ὕστερος, καὶ πίπτοιθας τὸ (7) τῦ νενικηκότα τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσαι τοῦτο τῦ προτέρου, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τὰ ἄρθρων ἐλλειπτέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχον ὀνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. καὶ δείκνυσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένης, ὁν ἀμφιλέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμενον] Παραμυθούμενον, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Quinque haec absunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Absunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox post εἰ recte inserunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admisi ex C. cum abesset in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλιπεῖ] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confusa haec in V. ad vera sua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id est ad sequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρων retulit, ubi igitur eadem repetit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἴ ἄρα τω] Ἐγκλιτικῶς & Attice τᾳ pro τινὶ, ut infinita magis sit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πίπτοιθας τὸ τῦ τὸν δόλιχον νενικηκότα] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam est adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in stadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & statim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum sit vertendum, *& tu mihi videris in carminum stadio vicisse.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorsus antea legebatur ἐπιδόξην. L. Codex hanc scripturam suppeditavit, ex qua sensus jam aliquis erui potest, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forsan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, sed ne sic quidem satis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae causa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ γὴ [a] πλείων εἰμὶ τῆ γνώμην πρὸς Ὁμήρῳ τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῶ Δημοσθένους; 60

Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τὸν λόγον ἀτιμάζεις χῆ τῆ ὑποθέσιν, δῆλον ὡς τὸ ποιητικὴν ἔργον ἡγῆ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεῖς πεζὰ πεζῶς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, 65 ἔφη, ταῦτά γε, καὶ εἰ πολλῆς δεῖ τῆ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἴσοι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι γὴ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὅτι πνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖαζ, χὴ φαύλης φροντίδος. 70 ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, χὴ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χὴ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τῆ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τὴ σφοδρότητα, χὴ πικρίαν, χὴ τὴ ἐνθουσιασμόν. χὴ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς 75

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Vicke mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρῳ] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρῳ. πρὸς τῶ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ διὰ τοῦτο μεγίστω εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τὸ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, οὐ λοιδορίαις τοὺς ἐκείνου ὑφέμενον. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπηται ὑπὸ τῆ θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλῳ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρῳ] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲν ἄπαυ ἀγαθὸν ἐ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρῳ, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῶ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan κῆ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππε μίθῃ] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. ᾧ δὴ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἅπας, τὸν καθ' ἡμέραν ἀκρατίαν τῶ βίῳ, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς καὶ δωδεκάθεα φάναι, παραιτεῖσθαι καὶ ἐν ὕπνῳ εἶναι μᾶλλον ἢ τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππε μίθῃ] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῶ βίῳ καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς ἐκ τοῦ ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκρατοῦς. *J.M.G.*

77. Ἐξ οἴνου ἄρις] *Hom.* Il. M. 243. Ἐξ οἴνου ἄρες ἐμύνας περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — εἰ οἱ ἀνὴρ ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πάμπαν μὲ &c. *M. du S.*

Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα· φάναι δ' ἔ, τι ἂν ὁ Θεὸς δῶ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἧκε μίτ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis Ol. *Phil.* quae & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquis Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra!* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ τοῦτο] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ τοῦτο ἐστὶν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης ἐ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, ἢ πολὺν ἔγωγε ἐ μακὸν ἤγημαι καλλιπόρνους, εἰ ἄρα σώζεσθαι, ὅτε τῆ ἐ πόλει ἐκ πολέμου χῆμα ἐ τάξις προσῆλθεν. *J.M.G.*

84. Ῥίπτε Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

kus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ χορδακισμούς, καὶ τ' ἀσέλγειαι· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας, καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ ἀγήρω τε καὶ ἀθανάτω τε ἔσεσθον, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ μυρίαι γεγόνασιν αὐθις αὐτοῖς ὑπὲρ ταυτὸν ἡ ἀγωνίας ὑπίδρομαί.

Ἤδε-

c Ἂν] Deest in *Fl.* d Ἔσεσθον] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔστεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. e Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομὴ.

76. Κορδακισμούς] Κορδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τῶν * μίμων Ἡσύχ. *V.*

* Μίμων] Sic scripsi, erat enim μίων nullo sensu, cum *Hesychius* nos docent Κορδακισμὸς esse τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videntur μίων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶχα εὖ ὑπεχώρησα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Πλουτ. Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τόνε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν, οὐκ εἶχα, εὖ ὑπεχώρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. *M.* 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχωρεῖν μὲν ἅπασιν οἷς ποιεῖ τὸν ἀγαθὸν προσκαλουμένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς δῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, Φασὶ δ' ὅρυγμα εἶναι οὕτω καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς. Λέγεται δέ, ὅτι καὶ μετεβάλλη τις τὸν λίθινον, καὶ ὅρυξ εἶναι νομίζηται, ἀπόθετόν τινα πάντως, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ἄτε κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατον] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona. „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „ colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. *M.* „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia mille modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι. Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομὴ.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ θέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν διατροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν διαβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον παντάχοθεν.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis observo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲ ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένος, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. Μᾶλλον δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μέλει δὲ ἀκμαιοτάτης μάχης μᾶλλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σχεδαννύντος.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴ τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ χαλάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς χρείας ὑπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

[a] Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* [b] Μύθοις] Bene ſic *Fl. F. B. S.* Λύθοις *H1.* Λύθοις *P.* [c] Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένος] Ἐκλελυμένος, παρειμένος. *V.*

5. Διαρκεστέρου δὲ τόνου] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τῶν μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ ποιήσας τὸν Διομήδη τῷ Γλαύκῳ, ἐργάσιμος ὕδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγκαρίζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſthenis apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*

† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πανοῦργα. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρῷ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καίριος vel καιρία πληγή, nemo temere ignorat. *F. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένον] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Τὴν σὴν] Lege σὴν. *F. G.*

22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *F. F. R.*

24. Τέμνων] Scilicet ἀγάπησμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦν σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *F. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4r

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in anmoi

ἀν [d] τ' σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὑδὲν ἧττον τεμὸν ἀγώνισμα τ' εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὰς σὰς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, ὑ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσῃ, φημὶ· [f] τῷ τεμὸν μὲ ὀκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τ' ἐπαίνων, πλὴν γε τ' ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, παλῖς, χὐ γέν[ος], ὐ χρόν[ος]. εἰ γῶν τι σαφὲς αὐτ῀ ἦν, ὀκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτ[ον] ἀνθρώποις ἔρις. παλῖδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ' Λυδὸν, ἢ ποταμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ' Δρυάδων, ἀνθρωπίνης γένους ἔνδειαν· χρόνον δὲ, τ' ἡρωϊκὸν ἢ τ' Ἰωνικὸν. ὐ μὴν ὅπως πρὸς τ' Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅτι γε ὐ τὄνομα πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνεσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθ[ος] ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλέα καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτην δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A*1. adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυταὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B*1. Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B*1. [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B*1. 2. *Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald. H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μεγαλώπην marg. *A*1. [k] Μελησιγενῆ] Μελισγιγης *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B*1. Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *F.* aliaeque Edd. [n] Περιστενὸν δή] Περὶ στενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, ‡ Ἰός, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἰος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἰος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4. 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἢ τ' Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅτε γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴν, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στενὸν] Ego unica voce περίστενον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπραχλον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατ' χειρὸς, ὀπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων ἀδρὰ σοὶ δεόμενον. τί γὰρ ἂ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἂ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲ αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τὸ Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τὸ ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καλοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὸν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demosthenis? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

[a] Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ ἴσως μίλτται θειργάζου τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπισοβῆσαι τὸ μίλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ δοκοῦσί μοι αὐτὰς ἐνσάξαι Πινδάρῳ. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deesse auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγχρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnovit Schol. *Aristoph.* Νιφ 298. cujus Lyrici loca plusculo laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγειων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγειως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττικὴ. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἴ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν ἀφ' τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμῶν θεωμένας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῇ γένυϊ, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν ᾧ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἄλλοις, οὓς λόγος. Λαβεῖν τε Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἁλιρρόθιον τὸν υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καλοικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ait Demosthenes. Maxima igitur omni-
no mihi esset dicendorum copia. Neque
vero sic seponere laudationem mihi videar,
cum in lege & *formula* laudandi sit illud
ipsum, a patriis ejurare quos praedicandos
sumimus. Isocrates autem corollarium *lau-*
dum Helenae inseruit Thesea. Ac Poëta-
rum quidem natio libera. Sed tu fortasse
metuis, ne illum e proverbio jocum con-
tra proportionem violatam tibi arcessas, ma-
joremque ipso sacco tabellam atque inscri-
ptionem dicaris appositisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit
Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo
utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census
major tum Athenis Trierarchico. Si vero
is, Demosthene adhuc puero admodum, sa-
tis functus est, non calamitas putanda illa

60 λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν
ἦν ἄν μοι πρεττὴ πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώ-
μιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ
τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῆς παλιρίδων ὀρχοσμεῖν
τοὺς ἐπαινεμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμ-
65 πόρευμα τῆς Ἑλένης Φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέα.
τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ'
ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα
ὀπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι
μεῖζον προσκέοιτο [b] τὸ ἐπίγραμμα τῷ σω-
70 λάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λό-
γον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς,
κατὰ Πίνδαρον. ὑπῆρχε γὰρ Ἀθήνησι λαμπρότε-
ρον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τῷ Δη-
μοσθένει ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτε-
λεύτα, τὴν ὀρφανίαν ὑπὸ συμφορᾶν ὑπολη-
πτέον

b Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. *c* Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B2.* vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὃν delet. *d* Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλι τῆς ἀσυμμετρίας *Fl.* *e* Τὸ ἐπίγραμμα] Τὸ ἐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἶποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienses habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται . . . ἐγὼ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἶποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι πρεττὴ πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem*: neque enim ἀναρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τὸ γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J. M. G.*

64. Ἰσοκράτης —— τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὸ ἐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὸ ἐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii*: sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐθάλοντο Φασιὰκ κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior* 7. pr. patriam & genus Megaelis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἰδιαίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τῆ Φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῶν ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ἂν ὅτι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τῶν ἐπῶν ὑποπνέουσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τὴν ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τῆς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κωμᾶν, ἐκ τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, οὐκ εἰς τὰς Φρύνης, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Though Homer neither instituted nor exercised himself in the study of history, yet we must of necessity begin with his praises, who was himself the author of them, who had no matter, education, exercise, or discipline to work upon, nor so much as the Muses breathing in the shepherds of his verses, to inspire him. But you, Callistratus, have a long catalogue of illustrious names, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Though innumerable pleasures in Athens invite and allure you, and your patrimony lays you under necessities, and your youth makes you prone to pleasure, and you had liberty to run into excesses, your tutors neglecting you, yet the love of philosophy and civil virtue kept you in order, and carried you not to the doors of Phryne, but to those of Aristotle, Theophrastus, Xenocrates, and Plato.

Καὶνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μηδ' ἂν] Sic *Fl. Bt. H. Fr.* Μηδ' ἐν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳθύμως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡληκίας male *J.* d Ἀπολισθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* e Κωμᾶν] Κωμῶν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. καὶ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ὦ marg. *J.* recte.

94. Κωμᾶν] Κώμων τρίφων. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνων, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M.du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell* III. 13. meminit & *Plut.* *M.du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M.G.*

88. Ὁ καταλόγος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M.du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M.du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M.du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κωμᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, ἢ μὲ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος φοράν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης παλάμῃ κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, ἢ δ' ἠρανίᾳ χρυσῆς τινος σειρᾶς ἕλξιν, ἃ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπῃ ἢ αὐτῆ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, μανίᾳ σώφρονι τὰς ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, κυρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τῆς ἡλικίας ἐπώκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἐπιπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι ἢ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲ ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καλαπτυχῶν ἢ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαιθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲ τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ ἢ τῶ ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι ἢ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* *k* *Μανίᾳ*] *Μίαν Fl.*

16. *Μετελθεῖν*] *Ἀσκεῖν. V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστότιλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρὰ] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι ἢ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲ τὰ προγεγραμμένα ἢ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐκ ἦκισα ἀφ' ἧς βραχυλογίας, ὡς πυκνὸν & σφυρήλατον τοῦτ' ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, nosce te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis*, sive sine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mſ. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε ἢ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] ὦ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχήν, οὐχ ὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζειν φασὶν εἰς ταὐτὸν αὐτῷ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ὀσφραίνειν ἐφαίνετο τοῦ νυκτερινοῦ λύχνου· καὶ τοῦτό μοι, ἔφη, σοὶ τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν· ὁ γάρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὸν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε καμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὴν πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

[a] Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. [b] Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει Fl. [c] Τοι] Τι Fl. [d] Μετείοις] Μετίησθ Fl. male. Μετίοις correxit Geſn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereia bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacti, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *oratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Ἀισθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de ὦ pro ὁ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ὁ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπιτήδευε „ πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν διάνοιαν, „ ἅπασιν ὁμολογεῖται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus il- „ lis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius De- „ moſthenis κατ' ἀφίδα oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ *mercatus duo officinas ferrarias, alteram* μαχαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, ἀγανοῇ καλαχεῖν με τ' ὦτων, ὥσῳ βολανεὺς καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελησίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τειχῶν, καὶ τάφρου, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, δείσην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθῶν πολιτευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τῆ τὰς ὀφρῦς συνάγοντῶ, καὶ δεδιότῶ μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν ε ἔργων ὁπλίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γ', ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τ' ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τ' λόγον ἐπιχειρίας τινὸς, ὡς σὺ φῄς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τἀναντίον κατέχει πάθῶ, οἷον αὐγῆς περιλαμπύσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τ' Δημοσθέ-

ε Ἔργων] Ἔργων prave *V2*.

„ χαιροπωλοὺς μὲν τριάκοντα & δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροπωλοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίου: ἰσοφίρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεστερημην, ἀλλ' ἀπὸ τ' δοξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημοσθένη] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C) λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων τὰκότως δύσκολῶ & δύστροπῶ εἰμί τις ἄνθρωπῶ. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένη δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθία] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγῶ) ἴξω πάντὸς ὡραισμοῦ & παιδιᾶς καὶ δεινότητα & σκυθὴν σωηγμῷῶ, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας & φροντίδων, καὶ τ' λιγομβρῦς πικρίας τῷ τρόπου καὶ συγγότητῶ. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότῳ] Sic infra c. 32. κρότῳ & τόνῳ τ' λέξεων. *L. K.*

44. Μετιοῖς] An μετίοις; F. G.

50. Καλαντλήσας τ' λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis καταρθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν & ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες οὐκ τ' πολιωῶν ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρίσεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρισβείας eligerem. Sed & iterum πρίσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Δημοσθένους δόξαν τὴν ὄψιν ἀπερεῖσαι. καὶ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τῷ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰρ μικρῷ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τὸ ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μέν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τῷ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. καὶ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθου τοῦ τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τὰ μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ὅτι τὸν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, καὶ μάλα ἂν ἀπορίης ποῖ τὸν λόγον ἄγων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι ποὶ τὰς [e] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέσοιεν· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μελατιθέντες. οἶμαι δὲ καὶ σὲ μελαπηδᾶν, ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σαίρῃς, ἐν κύκλῳ σε ποιεῖν ἑλκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς ἀφθόρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημμοσθένους fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *inſuicius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

[a] Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Fenſ.* [b] Μοι] Sic *Fl. H. R*1. *S.* &c. Μὸν *P.* [c] Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* [d] Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *AIW.* ex *Fl.* [e] Συρακουσίους] Συφακουσίους *Fl.* Sed nil opus eſt. [f] Γὰρ] Omittit *Fl.* [g] Ἀνδρίας] Ἀνδρίως *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *J.F.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Fenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Fenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Fenſio.* *J.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἄττων] Gloſſema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρείας forſan praeferendum, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἴσμηνον] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum ſic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vſ. 1. *J.F.R.*

21. Ἰκανὰ γοῦν σοι ἡ ὑ Περικλέους. ἐκεῖνα μέν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σκιβοῦς, τι καὶ τοῦτο δεῖ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ἐόν· ἔμμονον ἔχοντες, εἰδ' οἷον ἐξετάσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον ἐκρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſundelae quoddam calcar accepimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

ῥημάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς παλαιοτεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, ὅτου πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτὸν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τὰνδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὸν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς καθ' αὑτὸ, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

[h] Πρέσβεις] Forsl. πρεσβείας. [i] Χρυσηλάκατον] Χρυσηλάκ. male *J.* [k] Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* [l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδν. καὶ σὺ *Coll.* [m] Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* [n] Γ' ἂν σοι ἀδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἢ ἀ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἐ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τῶν μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ ἐ σύγε] Γρ. ὕτως οἶδν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. dn S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἄρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἡ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορική. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πτισσῶς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτὸν γε οὐχ ὁρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete; sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mf. & editio Florentina nec non *Basileensis*: ἀλλ' αὐτήν γε οὐχ ὁρῶμεν, *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: ἄλλον ἂν εὑρεῖν τὴν φαντασίαν ἔδει ἡμῶν ἔχοντα. Salmurienses: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem fuisse.* Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασίαν

σαι εἰδ' ἡ Περικλέους. ἀκούω μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ τινὰς τὸν Πυθοκλείδου τρόμον δόξη θαυμαζόντων, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐκ ὀρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὸ τῆ φαντασίᾳ, εἰδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, εἰδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὸ τῆς χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τῆ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλαλελείφθω λέγειν, εἰ παύτη τράποιο.

Πρόσγε μὲν τὰς τῆ ψυχῆς ἀρετὰς, καὶ τὰς πολιτείας αὐτῆ τραπομένω, καλὸν μίαν ἐντιναῦν ἀποτάμνεσθ τὸ ἀφετηρίον· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντροφε ἐλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' ἐκ τῆ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνεις ἐκ μερῶν ἀφετίθεσθ, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τ' φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' εἰδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθ [k] περὶ τ' πάντ' πάντ', ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τ' αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τ' ψυχῆς· τ' ἐνεργεσιῶν δὲ εἰδὲ δυατὸν ἅπαξ ἐλθεῖν. ἔσικεν εἰδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεσθ, καθ' ἓν τ' αὐτῆ καλῶν ἐπαινούμενος

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converso decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

[a] Αὐτοῦ γε] Sic *Fl. Fr. B1.* & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Add.* [b] Δῆλον ὡς ὑπὸ] Δῆλον. ὡς εἰδὲν ὑπὸ τὴν *Fl.* [c] Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. [d] Οἷον] Ex *Fl.* recepi. Οἷόν cett. [e] Ἄλλα] Ex emend. *Gesn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. [f] Δαψιλῶς] Sic plerique. Δαψιλὲς *J.* δαψιλὶς *Fl.* [g] Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὴν *H2.* Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. [h] Λαμπρότης] Λαμπρότητος male *H1. 2.* [i] Γὰρ] Omittit *Fl.* [k] Περὶ] Ὑπὲ marg. *A1.*

σία est *affio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες *Mss.* ὡς ὑπὸ τὴν φαντασίαν εἰδὲν ὑμνοῦσαν ἔχουσαν, εἰδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχουσα aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque superest quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγειν ὑπ' ἐνθυμήματος ἢ πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄγκου τινὸς τῆς ἀναφορᾶς. *Cum scilicet ea, quae dicis, quasi subjecta & subnascenti motu corripuit, videris tenere, sedamque audi-*

toribus ob oculos ponere. ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷον autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ἑρμηνείαν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἐν ἑνὶ εἰδ' ἢ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impressis καὶ ἓν ἢ. *Fl.* vero μὴ &c. *M. duS.*

22. Δοκῇ ἢ] Lege ἢν. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta superesse, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in *Bruto* auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror esse, qui nihil ab eo scriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis esse composita.* De Orat. tamen II. 22. *Confiteor* scripta Periclis ait: nisi forsan ea tantum in-

quandoquidem universitati suarum laudum ne ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, solura oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos posituras eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum fit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ira? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat*. Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

ἐπεὶ τό γε σύμπαν ὑφ' αὑτοῦ ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τῆ Θερσαγόρᾳ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἂν ὑπεδεδιχθαί μοι βελόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τὸν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ περὶ τοῖς ἐμοῖς μέτροις προσιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν ἐγώ, ἔφη, τὸν ῥᾳστώνης ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τὸν φροντίδος ἀπεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόῤῥησις τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ἤδη, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῆ δίκην τὸ τῆ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ὃν παράξειν ἐν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαιπάλῳ [o] παλαιαῖς ἐν τοῖς τειόδοις. ὥστε [p] ταύτης τὸν ἀπορίας ἴσως σοὶ τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τόγε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδῶ, θαῤῥαλεωτάτῃ εἶναι τὴν συνθεωτάτῃ.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ λόγῳ *Fl.* m Παράξειν] Παράξειν *F.* prave. n Καλαιπάλῳ] Καλαιπάλῃ *Fl.* o Παλαιαῖς] Παλλαῖς *Fl.* p Ταύτης τὸν ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόῤῥησις] Προόῤῥησις πλέον. Ἰσοσθένης φησὶ, ὅτι προόῤῥησις τοι γέγονεν, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Poëta fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt. Cic.* Or. 9. Vide autem Nιγρ. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κόπτον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κόπτον] Τὸ κόπτον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλεκτο τι κόπτον τοῖς ἀκούουσι, etiam minus apte legitur. *F. F. R.*

26. Ἔχουσαι] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοῦσις inter ὡς & ἰσὸν *Fl.* inserit ἤδὴν ἁπάσων, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷαν quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ἁπάσων. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷαν] Lege οἷον. *F. G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F. F. R.*

27. Βάσιμον ἐκ κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *F. M. G.*

42. Πρὸς τὸν ποιητῶν] Gloſſam esse τὸ ἰσὸ, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro ἰσὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F. F. R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν] Ἐλθεῖν τὸν εὐεργεσιῶν an significare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ' ἁπάσας ἐλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γάρ, εἶπον, ὑπέθεμην, [a] ἣ φασὶν Ἀννίκερίν τ Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τ μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαλλησίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς περὶ τ Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ἐπὶ τ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδέν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα τ γῆς ὑπολειπεσθαι· τὸν δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλείπειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινοργεῖν ὁδούς, τ τριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τ ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τ ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τ δὲ Παύσωνα τῷ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τ γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τ ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδύς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἵᾳ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μεταθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἁλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras;* lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo.* De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀννίκερι] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Ælianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia.* Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἢ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾗ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ϵ τ Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεῖν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλεῖσθαι, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, surripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminisceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi. *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ἰδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῆ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τὴν ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καταναλώκει πάσας ἰδέας ἢ θηρίων, ἢ φυτῶν, ἢ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μέν, εἶπεν, ὑπὲρ τὸν Πρωτέα μηχανᾷ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπιτεταμένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι καὶ τῆ σῆ [i] κυήματος [k] ἀφορίᾳ γενόμενος, καὶ τὴν ἐμὴν ὠδῖνα συμφορτίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπου τὸ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁ δ' ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τὴν ἀκροατικὴν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῶν βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεὶς,

f Ὅ] Ἃ marg. *Al.* *g* Κατηναλώκει] Κατειναλώκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *Va. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύματος *Hl.* & 2. *k* Ἀφορίᾳ] Ἀφορία τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F. G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J. F. R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Ms. & editio Florentina. *J. G. G.*

91. Μίμφιδος] Καὶ μίμφιδος. *F. G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inseram. *J. F. R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

5. Κατηναλώκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνέβησαν. Conf. c. 41. ubi eadem rursus κεκαταλελοίπεσαν. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J. F. R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπιτεταμένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione:* malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H. V.*

Ibid. Ἐπιτεταμένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἐπιτεταμένου ἐν ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J. F. R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὦμα, σκόπει. *F. G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

ηοδεὶς, τὸ βιβλίον ὃ χτὶ παρεργον ἐκτησάμην· ᾗ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτι δ οἰκίας, ᾗ περὶ Δημοσθένους ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκῦσαι. ΑΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῆς εὐαγγελίων χάρις, ᾗ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὴν ὑποσχεσιν ἔργον σοι γενέσθαι· σὺ δ' εἰστιάκας μὲν με λαμπρῶς τῷ Ὁμήρου γενεθλίου, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς ᾗ τὰ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, ἀφικόμεθα ὀλίγου, ὅσον ἀποδῦναι τῷ ποιήματι τὸς δικαίους ἐπαίνους, ἤειμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μὲν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐτυχὸν δ' οὕτω τὴ γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρεῖπας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῆς ὀνομάτων [c] τε ᾗ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τιμῆς, εἰ, μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὴ [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα, tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isthoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri natalicis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum venimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecto autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo salutantium fecit cantica, Alisodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματείῳ *Fl.* b Παρεῖπας] Παρετρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Ποίησιν καινὴν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέροις] Ἑτοίμοις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπεμνήμασι] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἴκαδε] Pro οἶκον positum. *F. G.* Ita vicissim οἰκεῖν fere pro οἶκον *Herodian.* 2. 7. 3. ἔστι γὰρ οἰκεῖν ἐν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἐλαζονεύεσθαι. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*; vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forsan hic οἴκοθι scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τῷ βιβλίῳ] Sic legendum videtur, τὸ προσῶπον ἁπλῶς μόριον· τὸ δὲ φασὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τῷ βιβλίῳ insititium videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τῷ βιβλίῳ praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τῷ βιβλίῳ, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensu carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

composita sint, ea hos, qui in medium opperamur proferunt, non minus commendant, quod sic honorem habuisse Diis videantur.

28. *Liber itaque hic (est autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad nostram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum esse, adesse Archiam. Porro hic Archias, si quis iuniorum forte ignorat, comprehendendis exsulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demosthenem persuasionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat spe ista suspensus Antipater, in dies exspectans Demosthenem. Cum igitur audisset e Calauria venire Archiam, statim, ut erat, intro eum jussit vocari.*

29. *Ingressus ille, ... Sed ipse libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni salvus sim, si adduxisti Demosthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demosthenis adfero. ANT. A spe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi ossa & urna, Demosthenem ipsum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς τῶν εἰς μέσον ἐν χωρῷ κομίζουσι χάριν ἐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μ ὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τ ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέστελλε δ' αὐτῷ ἡ Δημοσθένην ἀπὸ τ Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βίᾳ ἄγειν πρὸς τ Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ ἡ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τ ἐλπίδος, τ Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς ὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ Καλαυρίας ἥκοντα τ Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λαμπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ ᵍ Ἀντίπατρε. ANT. Τί δ' ἃ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἀδυνάμην· ὑδρίαν γ κομίζω τ Δημοσθένους λειψάνων. ANT. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γ τ ὀστῶν, ἡ τ ὑδρίας, Δημοσθένην ὄκ ἔχουσι; ΑΡΧ. Τὴν γ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν ʰ ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἃ ζῶντα

f Τόδε δρᾶμα] τὸ βιβλίον] Ita *Gesn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τῶ βιβλίῳ. g Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. h Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impressi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ανt.] Conf. supr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non sunt magni pretii. *M.V. La Croze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quasi novus dialogus. Vid. Misc. Ob. supra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γ τ ὀστῶν] Subaudi δῶ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ANT. Τί δ' ἃ ζῶντα κατιλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confusa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ἃ βουτίας, ἓθ' ἵνθ τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae transpositione sananda etiam monet Anonym. in Misc. Obs. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deesse viderat & *Wolf.* initio operum *Demosth.* Transpositione etiam sanaverat *Solan.* exceptis duobus versib. quos aliter constituit. At nos *Gesnerum* sequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ANT. Τί δ' ἃ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi constare potuit Mss. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter se cohaeserint, vel distractae fuerint potius, facile intelliget, si quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus sit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiss. *Reitzium*, ut subjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidisse aliquid, cum ante hos viginti annos observarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exstant, omnes derivati sunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (versuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Basileensi* 71. & 75.) quibus

τα καʃειλήφατε; APX. [a] Καʃειλήφαμεν. ANT. Κατὰ τ̃ ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; APX. Οὐκ, ἀλλ' ὕστερ ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ANT. Τάχα τ̃ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὑ θεραπευόντων τ̃ ἄνθρωπον; APX. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένεʃο. ANT. Τί φῄς; αἰνίγμαʃα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχεʃε.

APX. Οὐ γὰ ἐκέλευες τῷ τε πρώτῳ μὴ βιάζεαʃ; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἃ γὰ ἦν ἐμελήσαμεν. ANT. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσανʃες· ἴσως ἓν ἐκ τ̃ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. APX. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεαʃ δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκεʃο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ANT. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ̃ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ̃ Φαληρέα, καὶ τ̃ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ̃ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην, τ̃ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Καʃειλήφαμεν] Καʃειλήφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. *Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσανʃες*] Additicium videtur. *F. G.*

2. *Ἱμεραῖον*] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ̃ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occaſionibus *velut* innatantes, & ad parvam ſpem turbarum ferociter exſurgentes, deinde paullo poſt, ventorum veſpertinorum more reſidentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demoſthenem, ſeque ad ea praebere miniſtrum, quorum mox illos ipſos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo poſt illam calumniam ſplendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigiſſe accepimus. Verum hic (*Hyperides*) penſi nihil habuit, neque puduit ipſum contra eos, qui olim fuerant amiciſſimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius cauſſa exſcindi.

πεινὺς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὀπτο-
πολάσαιλας, ϗ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλ-
πίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτή-
ξαιλας ὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν
πνευμάτων· ϗ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, ϗ τ'
ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νο-
μίσαιλα κολακίᾳ τῷ πλήθυς συκοφαντῆ-
σαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα πα-
ραχεῖν ἀξιόχρεον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν,
οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γᾶν τ' συκο-
φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην
αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ
ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπηχύνετο κατ' τοῦ ποτε
φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενον, ἣν ἐχρῆν
ὁδήπου τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos noſtros inimiciſſimus Demoſthenes? ANT. Non ſane, ſi quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque ſibi, quidquid eſt in moribus incorruptum ac ſtabile, judicet. Nam honeſta profecto apud hoſtes etiam honeſta ſunt: virtus, ubicumque fuerit, pretioſa eſt. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum poteſtas eſſet, dimiſit. Verum ſi quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρὸν ἡμῖν ἔχθιστον ὁ
Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρό-
που πίστεως, φίλον ἂν ἄδολον, ϗ βέβαιον
ἦθος ἡγεμόνῳ· τὰ γάρ τοι καλὰ, ϗ
πασ' ἐχθροῖς καλὰ, ϗ τὸ τ' ἀρετῆς, πα-
ταχῆ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τῶν
Βῆλιν ϗ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυ-
μάσαντα, ϗ κτεῖναι παρὸν ἀφέντα.
ἀλλ' εἴ δή τινα πάντων, ϗ Δημοσθένην,
αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἴ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἴ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. Λὰπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas miſſos ad Antipatrum, & ibi periſſe. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαιλας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαιλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλιν τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc obſervationem, ventos quosdam veſpertinos mox ponere, firmat *Ariſtoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ' ὄ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum profeſſus Demoſthenem accuſavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accuſationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρὸς ἐστιν, ἀλλ' εἰ ϗ προῖκα πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitioſe *Salmuriienſis*: pejus Amſtelodamenſis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, ſic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo ſuo reditu Demoſthenem ἀνατείναλα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένος γὰρ ὁ βεβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δίκας τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν ὀήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminiſſe oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praeciſam (*Plut.* 1560.) & a priore accuſatione Demoſthenis reconciliatum novam deinceps paraſſe. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Exciſam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demoſth. p. 859. C. Alii praemordiſſe ſibi linguam, ne conſcios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* 7. 269. ubi Σπερχιὸς dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ πάνυ σχολὴν συγγενόμην, καὶ ἀφ' ἑτέρων ἀναπυθανόμην, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτοῦ εἶχον θαυμάσας, οὐκ ὡς ἂν νομίσειέ τις ἐκ τῶν λόγων δεινότητα· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, πρὸς ταῦτα κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀλλοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ κρουστικῷ. μέλεσθαι γὰρ ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συναγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι περιτυχόντες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τῶν τε φρονημάτων, καὶ τῶν

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Athienses vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδιὰ *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συρικτικῷ *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπίρχις. *M. du S.*

Βοῦλιν Σπίρχιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπιρθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Aeschines in oratt. meminerunt. F. G.

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ προσβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ προσβάλλειν. F. G.

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. F. G. Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ κελευόντων προσδυκεῖν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιδαι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν κελεύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. F. G.

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: οὐκ ἐκ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμῶν λαβόντες. F. G.

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι παρ' ἡμῶν λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione hic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ἀλλ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem servaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro sententiam fuisse noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iste in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demosthenem adjiciente, „ Jure suo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi sibi sumit Demosthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expensarum mearum rationibus inscriptus est, cum tamen mallem ipsi, quam scribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expensa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demosthenem.

ὀσυνέσεως, ἀκλινῆ τ' ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις Φυλάττουσα τρικυμίαις τ' τύχης, μ' πρὸς μηδὲν τ' δεινῶν ἐνδιδόντα. μ' Φίλιππον δὲ τ' ἐμὴν γνώμην ἔχουσα περὶ τἀνδρὸς ἠπιστάμην. ὅτ' μὴν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν τ' πόλε, καθαπτομένης [e] τ' Φιλίππου, μ' Παρμενίωνος ἀγανακτηκότος, καί τι μ' σκωπτικὸν εἰς τ' Δημοσθένην ἐπενεγκόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παρρησίας τυγχάνειν μόνος γέτοι τ' [f] ἀπὸ τ' Ἑλλάδος δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τ' ἐμ' ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρασχεῖν. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, φόρους, θρέμματα, γῆν μ' Βοιωτίας, μ' δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. *e* Τῦ Φιλίππου] Αὐτῦ *Fl.* cum lacuna. *f* Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* *g* Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo, quia alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accusativi casus; sunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδύνατον, non est in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τειχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec isthuc referre, cum commodius non possem, satius visum est, quam prorsus omittere. *M. du S.*

haerere, ut sine injuria & internecione sententiae divelli non possint: & tamen longe erant distracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae posuimus, in quibus multa varie tentata per hosce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & nostris amicis. Ponam illud, in quo non διωτίρας, sed δικάτας minimum φρονιόις acquiescere mihi visus sum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad distributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in potestate Philippi bis fuisse constat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus s. vectigalia, pecora, praedia dare & assignare suis illis amicis mercenariis posset, semel in bello sacro, & deinde post pugnam Chaeronensem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, φόρους, θρέμματα, γῆν μ' Βοιωτίας, μ' δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea sententia, quam interpretando expressi, seu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque scriptus est aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepisse*. Ita sanari potest locus difficillimus, nulla litera immutata, nisi illa negatione, quae orta videtur ex studio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo possunt. Nisi poëticum esset, (certe non satis attendi, an etiam in soluta oratione adhibeatur) poteramus etiam suspicari, οὐκ ἐ. ὁ ἐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, sententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulsus Demosthenis consiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τ' Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod scilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi possit. Vid. *Casaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' ὃ ζῶντα κ.] Perturbatissima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui saltem conquestus sit, abrumpi subito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut nescio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μή τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὴν δὲ βελοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας τε καὶ λόγου πειθῷ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀθαμῆ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιαῦτας δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τῇ γὰρ μὲν Διοπείθης Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον λόγῳ Φροντίδος, ὃς εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρός ἐμοί γε, καὶ φλήναφος. τίδ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καθαζόμενοι καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, si „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar„ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi„ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu„ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal„ lorum, & quidquid eſt militis mercena„ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt„ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli„ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve„ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me„ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele„ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* *b* Προείμην] Προέμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit; quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1038. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιέντα τοῦτο λίσεσθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J. M. G.*

86. Τῶν δὲ μὴ Διοπείθης] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐδ' Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, καὶ Πύλας ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

choris. Si unus Demoſthenes Athenis non eſſet, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Theſſalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus imminet, & noſtros impetus ſubſequitur, ad noſtra ſe imperatoria conſilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum eſt & propugnaculum, quo minus una omnia impreſſione habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, non Phocenſes haberemus & Pylas, nec Cherſonneſum, & quorum circa Helleſpontum potiti ſumus.

Ὁ δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς χρημοῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἃ τεχνάζοντες, ἃ ἐπιχειροῦντες, ἃ βουλευόμενοι, καὶ [e] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόσβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐχὶ Χερρόνησον, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & ſecans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & triobolum

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲ ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομῇ τινι καὶ καύσει τὴν ῥαθυμίαν τῇ παῤῥησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μεταθίησι δὲ τὰ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυλικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ὑπὸ τῆς ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐρρυμμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

[e] Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ar.* [d] Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* [e] Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριον δὲ Πυλῶν ἓν τὴν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ ἓν τῷ κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε λοιπὴ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ τὴν δὲ τὴν ἐγγὺς ἓν τὴν μείζονων, λέγω δὴ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλας ἴχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Petterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi λοιπῷ. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, πάλαι
[a] τούτους καλαχεκλιμμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατειργασμένων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ὅσον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἢ μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γὰρ αὐτοῖς ἀκοῦσαι, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, τοιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ὅπου τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ καὶ τὸν Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνίζεται ἡμῖν, πανταχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hos-
„ que olim inclinatos ad majores ſuos re-
„ vocat, atque ad aemulationem eorum
„ quae Marathone ac Salamine geſta ſunt:
„ mutuique auxilii foedera, & conventio-
„ nes inter Graecos conſtituit. Hunc ce-
„ lare non eſt, non decipere, non emere,
„ non magis quam Ariſtidem illum Perſa-
„ rum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt
„ quod timeamus, quam triremes omnes
„ & claſſes. Quod enim antiquis illis A-
„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe-
„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru-
„ dentiae nomine comparandus cum The-
„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum
„ in republica. Dicto igitur audientes il-
„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae
„ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et
„ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes,
„ cum Chareta & Diopithen, & Proxe-
„ num, & horum ſimiles quosdam impe-
„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero
„ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc
„ hominem armorum faciant & navium,
„ & exercituum, & temporum, & pecu-
„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me
„ Macedonia in diſceptationem vocet: qui
„ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir-
„ cumquaque concurrat, deprehendat, re-
„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἢ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλαχεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si ἐν tantum ſubaudiri voluit, bene: ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin ἐν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς ἐν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ ἐν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς ἐν Μαραθ. πεπτ. At quando abeſt ejuſmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησαν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἦμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγορῇ quoque pro ἐν ἀγορῇ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι ἢ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς ὑποταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, *am-
„ pliſſimas claſſes dimittat, copias in aciem
„ mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum nos duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim
„ praeter ſpem & vitio ducum, & militum immodeſtia, & nec opinata fortunae
„ inclinatione, quae in multis ſaepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen
„ uno illo die & imperii & vitae adeo in
„ periculo me conſtituit, conductis in
„ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Athenienſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënſibusque,
„ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis
„ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis,
„ meque ad interiora Atticae penetrare
„ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

συλλέγω. [c] ὁ δὲ ὀπιμήκεις τάλως ἀποπέμπω, συντάττω δυνάμεις, ἀντιμεθίστημι.

Τοιαῦτα καὶ τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ὅτε γὰρ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὁρμωμένους, διασείειν αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γοῦν Χαιρωνείας, οὐδὲ μνείαν ἐποιεῖτο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπον ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μικροῦ γοῦν εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τοῦ τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τὸν περὶ τοῦ ἀρχῆς καὶ ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τοῦ Ἑλλάδος συγκινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὀπτρέψας παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit. *J. J. Weiſs.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ὀπιμήκεις eſt ὀπιτικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Periclis autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφάμιλλος ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέσχετό μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγω, * ὀπιμήκεις τόλως] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀφιστάμενοι. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γοῦν Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἴφρασε τὴν δυνατὸν ἐν τὴν δύναμιν τοῦ ῥητορος, ὡς μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας ἐν τῷ σώματος ἀναρρίψαι κινδύνου ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus elliptin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀμ-

γοίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τοῦ Δημοσθένους λόγων ἐγείραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μήτοι καὶ πάντως ἥττονα ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅπως σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἐρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μοὶ γ' αὐτῷ, καὶ κατ' ἐρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῆς τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἂν τ' Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα ὕστω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καιρείας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶτε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepissemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi caussa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἓν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. V2.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AIW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσεπιπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M.du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἴλιγγι. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M.du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M.du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M.du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, διαφορ-

μαι

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

πον, ἢ τ πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ἢ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καὶηναλωκότα. Ἁμαρτάνοιτες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ παλρίδ ἀδήλοις τύχαις· ἢ καθαπτόμενοι τῆς πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. ὅσ' οὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλε. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ παλρίδ εὐνοίᾳ πολιτευόμε, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον Φιλοσοφίας προθέμε.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεθύμουν αὐτῷ συγγενόμε, τήν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντ, καὶ τ ἀεὶ ὠθεμπεπλωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποτὰς, ἁπλῆ τιν ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγ, ἢ Φιλαλήθ συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι ἢ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα παθόντα τ αὐτῆ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ἢ βεβαιοτέροις κεχρῆθ Φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτ' ἂν ἔλεγες· ὕτω μανικῶς φιλαθήναι ἦν. ANT. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

42. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ἢ γ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διαφέρομεν· οὐδὲν ἐκπλήττει τε ἢ ἀπιστία τ ὁρώντων. ἔοικε γ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βεβυ-

[g] Καὶηναλ.] Κατανηλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Vz. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διαφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήττει τε ἢ ἀπιστία τ ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus , ac illi, qui audiunt , percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διαφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen Eiu. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum , τ μὴ ὁρώ-

βυλευμένῳ· εἰ δὲ ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆτο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παρέλιπῃς μηδέν· οὐ γάρ τι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καὶμὲ δὴ σχώπτων ἐς τὸ πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσαις, οὐ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοσον,

die habuisse, id quod apparatus indicat. Consederat nimirum intus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni„ bus, *inquit*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνουμένους Fl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως ἕκητι, ἑκὼν ἂν ἐγὼ ἐκὼν εἶναι πεισθείην. V.

ὁρώντων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ὁρώντων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus ἐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo τῶν ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? J. M. G.

37. Καθῆτο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. J. M. G.

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν: sed nihil varietatis invenio. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. J. F. R.

56. Ἐς τὸ πρότερον βίον] Histrionem fecisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. M. du S.

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. F. G. Id jam curaverat P. additis etiam in versione personis, quae S. omisit, quia in Graeco non comparebant. J. F. R.

59. Οὐκ·] Archiae responsum. F. G.

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic desiderari videtur, μᾶλλον ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρῳ διεφθορυῖαν. F. G.

72. Μηδ' ἂν ἐμοῦτον ἔταξα, τάξιν λιτὴν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem ὡς, legendumque ὡς ἂν ἐμοῦτον ἔταξα τάξιν λιτήν. Ita certe Epi-

„ eſt: neque mirum fuerit, ſi Demoſthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios conſtitui, ut dicta
tibi ſervarentur: „ Tametſi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conſpe-
„ ctum venire Antipatri nolo: ſed ſi vere
„ iſta praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum eſt, ne vita ipſa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipſe me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim eſſet, Archia, ſi
„ vitam mihi Piraeeus ipſe praeſtaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & foſſa
„ meis impenſis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea ſponte ſumtus in pom-
„ pam ſacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ ſaepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me ſervati ſunt.
„ Si vero etiam miſericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem eſt, ſed tolera-
„ bilis tamen miſericordia a neceſſariis,

ὐδὲ θαυμάσιον, εἰ Δημοσθένην ὅτῳ [b] λαμ-
βάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεσκευάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτίκα πας' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γάρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθέλοντὶς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παῤῥησία βήματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προγόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν εὔνοια, τά τ' ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν τεθησαυρισμένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, ταπεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] παρὰ τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰσχυνόμενος,

[b] Λαμβάνουσιν] Λαμβάνουσιν *B1.* Correxit *B2.* [c] Εἰς ἣν] Ἧς omiſſo εἰς *Fl.* [d] Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amſt.* Ἐχορήγουν male *H1.2. P. B. J. Ald. Fl.* [e] Παρὰ] Reſcripſi ex *Fl. J.* & *V2.* Περὶ male cett. [f] Αἰσχυνόμενος] Αἰσχυνόμενον *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ὅτου ἔχῃ, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταυτὶ τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demoſthenis encomii loco praepoſitionem κατ' ἔλλειψιν omiſſam eſſe velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo diſcimus, quemadmodum iſtiusmodi ellipſis ſit ſupplenda. *J.J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς uſurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Baſ.* 373. & a Cl. *Jenſio* laudatus *Epiſt.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus eſſe addita praepoſit. εἰς ἣν cum Cl. *Jenſio* ſcribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeſchinis* in Orat. contr. Cteſiph. p. m. 275. B. ſive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνθητε ἐλλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέτακται ὑπὸ τῶν νόμων. *J.F.R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id eſt *praebitor* fuerat Demoſthenes Liberalibus, ſ. Διονυσίοις τὸ ἄσει. quo in munere quomodo ſe geſſerit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J.M.G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἐδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύμασιν ἐλίττ, ἅτε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *J.M.G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege παρὰ. *F.G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendoſe. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰσχυνόμενος] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falſa legatione*: cum ea in primis cauſa legationem Macedonicam a ſe teſtetur ſuſceptam, uti captivos, quibus id promiſerat, liberare poſſet. *J.M.G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὰς ἐράνους συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, ἡ θάλαττα, ὦ δέγε τυτυῖ Ποσειδῶν αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, ἡ τῶδε τῷ βωμῷ, ἡ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται Φυλάττειν τὸ ἀσυλίαν τῷ νεὼ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθναίην, ἢδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντι, καὶ Πυθέᾳ, καὶ Δημάδῃ συνελαττόμην. ἐξῆν γὰρ καὶ ὀψὲ τὴν ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἡρέμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεθάλλεσθαι. καλὸν γὰρ σφύγετον ἀπὸ θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ ποτὲ αἰσχρῶς γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ἀπαλλαττόμενος τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athe„ nienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non „ igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim per„ fugium mors est, ut ab omnis turpitudi„ nis periculo simus liberi. Et nunc, Ar„ chia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eli„ genda, abjiciendaque libertate, pulcher„ rimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos in dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Pors* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανος numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανος fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδρικὰς *pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse ἔρανον, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀσ-

Θεσ. c. 15. ad verba κὴ φίλῳ δὲ ἔρανον κηλεύσαντι ὑστερησεῖν, εἰκὸν ὅτι σὺν ἂν δώῃ &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτυῖ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέᾳ] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut* 1555, 1. Ubi Πυθέᾳ, legendum, non Πυθαίῳ, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδῃ] Pro Philippo hic Athenis facichat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῇ ζωῇ; ut jungatur ὀψὲ τῇ ζωῇ, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide annè vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσα-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tragoediarum apud te meminiſſe, nonne „ praeclarum eſt illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſolescunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Archias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum „ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane rum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma ſola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias eſſe, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γ', ἔφη, σοι τ' τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὑ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ χ' Ὑήσκω' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· χόρη χ' ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀχήμονα, τ' Ξενοκράτους χ' Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; χή τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τά δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν τερπρᾷ κεραννύντος. Ἐπειθήν ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ἄν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὃ δ' ὡς ἤσθετο, δὴλος ἦν καταγελῶν, χή τ' θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, χ' τριήρεις, χ' τείχη, χ' στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι χ' χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τ' δ' ἐμῆς ἀποσκευῆς καταφρονεῖν, ἣν ἴσως ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, χ' Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαν male P.

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σιαζ τ' ψ. valeat μεταμοίζειν ἑαυτὸν ἀξιῶ τ' ψυχῆς. Etſi enim vulgo acculativum adſciſcit μεταμοίζειν, ut *Aelian.* XIV. 7. ἵνα μὴ τ' βίον — τοῦ λοιποῦ μεταμοίσοιτο. neque exempla mihi ſuppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum genit. conſtruxerit, quocum & alia ex μετὰ compoſita interdum conſtruuntur, ut μεθίστασθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τοῦτου, ut *Herodian.* Item μεθίεσθαι, in *Evang. Luc.* XVI. 4. ἵνα μεταναβῶ τ' οἰκονομίας. Nec non μεταπεσεῖν τ' ξυνέσεως ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλαλεῖν χόλου, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut in ἀπαλλάττειν νόσου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & ſimilibus ſolet: quod tamen in μεταμοίζειν nondum definio. Ideoque ψυχῶν, quod *Geſn.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J.F.R.*

4. Ἐυχθέως θεοῦ.] Vid. *Hyg. Fab.* 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M.du S.*

11. Προμηθεῖ.] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290 *M.du S.*

14. Ἡ δὲ χ' θ'.] De Polyxene. *F.G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M.du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐχήμως. Mox malim χ' ταῦτα πάρα monente Cl. *Weſſen.* *J.F.R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laertius* 4. 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J.M.G.*

24. Ἐπειθήν ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ἄν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F.G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* l. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι. μεθ' ἧς δὴ τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὔτε [b] Εὐκτήμονος, οὔτε Ἀριστογείτονος, οὐδὲ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐδὲ Φιλίππου τότε, οὐδὲ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀθέμιτον ὁ νεὼς ποιήσει· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξειν ἔφομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτης καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δὴ ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμιεῦσαι, λύσιν ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπελθὼν τὴν οὐδὸν τῆς νεὼ καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καί μοι ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

Triballi, & Macedones, ipso illo muro ligneo firmiorem, quem respondit quondam Deus vastari non posse; qua quidem providentia sine metu versatus sum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Aristogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, „ manum mihi injicere; quantum enim in me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed „ Deo adorato sponte sequar". Atque ego in spe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Postea tormentis ab ancilla expressimus, olim repositum illi fuisse venenum, quod absolvenda a corpore anima libertatem ipsi pararet. Vix enim limen templi egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evola-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόνικς *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν *L.* [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio esset: quid Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, τοῦ Ἀριστογ. καὶ Πυθέ καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon cum aliis ex *Plutarcho* noti, rum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 848. C. Δ. Πυθέαν ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδοντα ὁ Καρδόπης ἐξ Ἀθηνῶν φυγόντας, Ἀντιπάτρῳ παρεγένετο, οὐ μὴ τὴν ἰκανὴν φίλων καὶ πρωτείων ἀξίωσιν τοῦτον ἐκ τῶν ἀμφὶ Φίλιππον τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ πρότερον τοὺς Ἀθηναίους. Δημοσθένης δὲ τοὺς ἐξ ἀρχῆς προστεύσαντας πρὸς μίξεις ἑαυτὸν ἡγεμονίζοντο ἐπιστρατεῦσαι, ὅπως αἱ πόλεις σωπήσωσιν τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τὸ Ἐπιδ. Narrat deinde plusculà acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν προφύσομαι] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δὴ πού] Etsi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιὼν. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμιῦσθαι] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Weth.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (Φάρμακον ἐξενεγκάμενοι illi fuisse τὸ κρίκον) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obſeſſi expugnatique Demoſthenis poſſum referre. ANT. Demoſthenis & iſta, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propoſitum, quam civilis providentia, in manu *ſemper* pignus certiſſimum libertatis habere. At ille quidem diſceſſit, vitam habiturus in beatorum inſulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, ſectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipſis, qui ad Marathonem cecidere, praeſtantius.

ὁ τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαθεῖα ἀνδρὸς ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρείου μὲν αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μεθ' ἑαυτοῦ χεῖρα τὸ ἄριστον τῆς ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδούς, ὀπαδός τις Διὸς ἐσόμενος Ἐλευθερίου· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῆς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

J U P.

NOlite amplius muſſare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miſcere ſermones, & aegre ferre,

Z E T Σ.

1 Μηκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοί, μηδὲ κατ' γωνίας συγκεφόμβοι, πρὸς ἓς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] *Φάσγανα* marg. *Ar.* *g* [ἢ] *Et Hi.* & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina perſonar. ex *Bi.* addo, quae Διὸς, Ἑρμοῦ & Μώμου inſcripſit. Cett. omiſerunt. ΖΕΥΣ *El. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omiſit *Hz.* *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζετε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. V.*

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἀδύτας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam ſatis ſcio; nec, ſi ad quem locum referatur certo ſciri poſſit, alius videtur eſſe momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.] Clarum hoc Demoſthenis jusjurandum, quod & apud ipſum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὑψ. quod ei inſit, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρων] Ridicule ſane. Famae Demoſthenis aliquanto melius conſulunt, qui epiſtolam ſcribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ ſolum adſcriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demoſth.* ſiſ. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένης γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδὸς τις Διὸς] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη τοῦ συνοδοῦ ἐστι Θεῶν. Πιρ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Platacenſes, poſt liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pauſan.* Boeot. p. 283. 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque uſitatum. *F. G.*

2. Συγκεφόμβωμαι] *Conglobati.* *L. K.*

9. Ἀκουε,

πολλοὶ ἀνάξια μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται καὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καλῆγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μειοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἀπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ἐδὲν ἐμῦ δέησις.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς ὐκ ἀπόχρη θεὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφαίνυσιν, ἐδὲν μέγα, ἐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῶναι εἰπεῖν· ἐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ἐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ἐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὅτε δεδιός τινα, ὅτε ὑπ' αἰδῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ἐδὲν ὑποστελλόμενος ἐρῶ.

si indigni multi convivio noſtro interſunt? ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Pero autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *El. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὸ, οἷς ἐφῖται, ἀλλὰ τὰς θηλείας καὶ τὰ ἴρατα. ἃ γὰρ ἔχω θηλείας θρεπτικὰ. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph.* Θεσμοφ. 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἔκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἐρώτα μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint *οἱ ἐν τέλει*, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πόλεων vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δύλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νε-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiscum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profiteris, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῶν ἀπήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ ἀφῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸ ὄνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλοις τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γοῦν γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπειδὴ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* *c* Εἰσεποίησεν] Ἐσώσεν *Fl.* *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδημάτιος· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιόν τι ἀλλοιωθὲν, ἢ πρὸ τοῦ ἄτρου φυλακή τις ἢ ἀσφάλεια. *V.*

40. Μέμοιρται] *Participant, poſſident.* F.G.

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰ δ' ἐν τῷ ἐμπλεύσαντα καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J. M. G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra Θαλάμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Ba.* & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἐμπ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere, invitis

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέραλα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγου τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὰ ῥῖνα, ὄπερ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστοι, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέραλα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τερατίας; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαι αὐτῷ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸ στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τὴν Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅσῳ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη καὶ ἄλλων.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους·

prarios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis subnascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rustici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ἡμῶν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male *J.*

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. *V.*

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ]. Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργός· τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἐκαρίᾳ ἡ πρώτη ἄμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. οὗτος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμαίνουσι τῷ κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ἃ (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν οἰνοφορίαν καθαχθέντες, ἀνεκτείναν τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι· μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορόσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· ὅτου μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀπεθανατίσθη. ἐπεὶ δὲ κατίσησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς σὺν χήματι ἀρκίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὀρμὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν ἀφθεῖραι. ἀλλ' ὁ μὲν αὐθὺς ἀφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνῳ ὑποχρεμῶντες τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐπιτελέσαι, ὠρμήκεσαν ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μεμηνήκεσαν ἔτος ἀεὶ ὃν τῇ ἀργῇ Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πήλινα χήμαλα, καὶ ἀπ' ἐκείνων ἀναβάντες ἐπαύσαντο τῶν μανιῶν. *V.*

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impressis mutatum est. *M. du S.* Deest tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧν erat in Impress. Οὓς Exc. G. & V. Lege οἷς, ut in C. est. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμῶν C.

Edd. quia sic *Boeth.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Petitus.*

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, aker sanat, & ex morbis excitat, complureſque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem ſibi paravit. Hos igitur accuſare noli. MOM. Tua, Jupiter, cauſſa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe ſi nihil aliud, ignis adhuc habent veſtigia. Si vero liceat adverſus ipſum te libere loqui, multa ſunt, quae dicam. JUP. Quin adverſus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis poſtulas? MOM. In Creta quidem non hoc ſolum audire eſt, ſed aliud etiam quiddam de te dicunt, & ſepulcrum oſtendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegienſibus, ſuppoſiticium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & cauſſam, quod tot ſpurios hic noſter confeſſus habet, tute, Jupiter, praebuiſti, mortalibus te feminis miſcens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma deſcendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehenſum taurus cum eſſes, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum eſſes aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ σὲ φέρῃ τῷ λόγῳ ὅπου γῆς, ὁ μὲ αὐτῆς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, ἢ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμός, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ κατηγόρει αὐτῆς. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι λοιπὸν σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἔξεστί μοι πρὸς αὐτὸν σε τὴν παῤῥησίαν χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. πῆ δ' ἂν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲν οὐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον δεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν τῆς τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῖν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὀπτιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καθεύδοντα τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τὴν χρυσοχόων τις καταεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίᾳ κόλπου κατακτισθεῖσαι τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἃς πρὸς τὴν ἠῶ. αἱ δὲ λοιπαὶ Ὁμηρικῶς εἰσι, τῶν ἐπὶ Κέρινθον φερούσας. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱερεῖα ἐστιν ἰδεῖν ὡμὰ τὰ αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποδεεστέρα ἐστὶ τῇ Δαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἡ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ἐπάτιον ὡμῷ τὸ ἐνώτιον τοῖς τῶν ὠτῶν λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκαι V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholiaſtes Coll. ex quo nonnulla emaculavimus. M. du S.

rizon. ad Melian. Hiſt. 3, 18. ubi Lucianum in primis illuſtrat. J.M.G.

71. Κεφάσται, οἷα] Οἷα ad κεφάσαι ſimul & κέρατα referri vid. ſupra dictum Bucch. ſub init. J.F.R.

80. Ἰκαρίῳ] Vid. Hygin. 224. M. du S.

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. F.G.

82. Τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης] Tzetzes. p. 37. Et Apollod. III. 100. A. M. du S.

84. Τὸ ξύστρα ἐκεῖνο ἐπὶ ἴσῃ ὀργ. κεν.] Th. Mag. v. κρηδεμνον. M. du S.

92. Πολλῶν ἀντάξιος] Hom. Il. A. 514. M. du S.

4. Τάφον] Vide not. ad Tyr. c. 4. M. du S.

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. AIW. adſcriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς Steph. J.F.R.

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non conſtat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. M. du S.

17. Ψέλλιον] Th. Mag. v. ψέλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. J.F.R.

νη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἠμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ζεὺς θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ὅτι τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄρρενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, καὶ τ' Ἐνδυμίωνα, καὶ τ' [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπαίνω γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὀφθαλμὸν τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ὀφθαλμὸν τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Salan. Gesn.* Ἰάσωνα Edd. septem Ἰάσονα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, καὶ τ' Τιθωνὸν, — καὶ τ' Ἰάσονα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae λυπθίωσιν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅτε τ' Ἰασίωνι ἰσόθεος ἐμάχοντο
Ὃν θυμὸν ἰσχάσας μέγας Φιλότητι & ἰδνῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, ἐδὲ δὶν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσονα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis sit Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Ptol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apolod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque o brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. P. B.*

46. Ὁ Κορύβας] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Prat.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισκυνιλίθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

Ἡ γὰρ τοῦτον τῷ Γανυμήδει ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ἔτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τὴν φωνήν· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτοῖς, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀποθεοῦσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἑκάστοτε βούλωνται, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγλαθών.

Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια· σὺ δέ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐναλλόμενε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλεται καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεισδυέντα εἰς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὁπόσης, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σύ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπισεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπισεισυκλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur *ἐπισεισυκλήθησαν*. *M. du S.*

49. Ὁ τὴν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Monfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Aelian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tr. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ σὺ ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῆς Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἔν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῆς αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γῶν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοτε γὰρ περὶ τούτων σκεψόμεθα ὅπως σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με κνησιᾷ τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεοπροπεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοὺν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκ ἔτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσι. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντικρὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δ' ἂν τοσοῦτοι γενώμεθα, ὁπόσοι μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpissima sane ista nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, sunt aenigmata, neque omnino derideuda a non initiato. MOM. Omnino ergo mysteriis nobis, Jupiter, opus est, ut sciamus, Deos esse qui Dii sunt, qui autem canicipites sunt, illos esse canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his considerabimus otiose. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, sacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praestigiis duorum obolorum causa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, sed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfusus fuerit, & coronas habeat, & praestigiatorem hominem, quod genus multi sunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae statua febricitantes sanat Olympiae, & Theagenis in Thaso; & Hectori sacrificant in Ilio, & Protesilao e regione in Chersonneso. Ex quo igitur tot numero facti sumus, magis perjuria in-

vec-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. *Μητρολόου Th. Mag.* v. Πατρ. male. *Μητρολοίου Fl.* b Καλαντικρὺ] Deest in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολώης υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσαν γῆν, μηδένος αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἔγκλημα· ἡ μήτηρ κατηδέχετο. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις οὔπω ἦν, ἡ μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ ἀπεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἀν ἄλλοχοῦ ὑρισθῆναι, (4) ἢκει πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου. Θολερὸς γὰρ ἐστὶ καὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑποκτυπῶν αὐτῷ προχωσιν (5) ἔστε τοσοῦτο ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦξαι, ἥτις ἐκείνῃ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον ὄντα (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ ἀποφευγθῆναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοπαίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ υἱοῦ Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὴν τότε ἀνομάσθαι. *V.*

(1) Μητρολώης] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλώου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impresso prave editum est Ἀλκμαίων. In C. vero scriptum: Ὁ Ἀκελόου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἐκτονώς.

(4) Ἥκει] Quam C. Ergo legit ἦ, recte *M. du S.*

(5) Οὕτως] Οὔτε edita. Mutavit Idem, nescio unde; nec satis adridet illud ἔστε δυνατὸς — ἔστε. *J. F. R.*

(6) Τὸ τῆς μητρὸς] Τῆς τῆ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omissum erat in editis.

(8) Hic aliquid deest, quod suppleri potest ex Pausaniae Arcadicis, ubi hunc Alcmaeonis habet historiam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατωπαίδος γῆς non meminit. *J. Chr.* Sed sic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occisa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & sceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidisse tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater jusserat (p. 77. C.) *M. du S.*

Ma-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

ἡ ἱεροσυλία, καὶ ὅλως καλαπεφρονήκασιν ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

1 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἄτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἄτε συζῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὅτι τούτοις γελῶ. ἢ πῶς γὰρ ὄψιν ἢ πολυθρύλλητον ἀρετὴν, καὶ Φύσιν, καὶ εἱμαρμένην, καὶ τύχην, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας προσενέγκῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδές ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ὅπερ πλεῖον ἂν γίγνηται.

ΨΗ-

---

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίας υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένης] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένης] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄτε θεῷ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐπίσημοι τῶν Ἑλλήνων οἶδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενοι, καὶ ἔχοντα ἀθλα τῆς ἰσχύος τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

Ἐκκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος ᵃ τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, εὐδαιμόνως ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρασάμβολοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἀξιώσασιν ᵇ ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶς θέλωσι.

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

DECRETUM.

BONA FORTUNA.

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia & nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bt. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* ᵃ Τῆς] Sine artic. *Fl.* ᵇ Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Huds.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῇ βουλῇ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι περὶ τῆς βουλῆς ἢ περὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ ☉ τῆς δήμου, ἐν τῇ ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Exech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J.M.G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίας hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitóres autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βουλῆς ἢ ὅτι Κρόνῳ, τέτταρας δὲ ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲν καθέζεσθαι ὀμόσαντας τὸν νόμιμον ὅρκον, τὸν Στύγα· τὸν Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους εὐσεβοῦντας, καὶ ἀποδείξεις τῆς γένους. τοὺντεῦθεν δὲ οἱ μὲν παρίτωσαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφαίνωνται, ἢ καταπέμψουσιν ὅτι τὰ σφέτερα ἤρια, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τῶν ἀδοκίμων, καὶ ἅπαξ ὑπὸ τῶν ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τῷ οὐρανῷ, εἰς τὸν Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτῷ ἕκαστον. καὶ μήτε τὴν Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τὸν Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τὸν Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲν καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ τὸν Διὸς, τὴν Ἥρας, τὸν Ἀπόλλω-

[c] Θήκας τὰς] Omiſit *H2.* ſola. [d] Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῆς Κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπισάτει Ἀπόλλων] Ἐπισάτης erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπισάτην faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπισάτῃ, ἔχει δὲ τὰς κλῆς τῶν ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπισάτει· Λύσιλλ' ἐγγραμματίσιν· Εἶπε Σωσράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγγραμμάτιον Μῶμος] Etiam hoc appoſite. Γράμματιον ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκειν τῷ δήμῳ ἐν τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* mu-

nere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείῳ Διῒ] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἠρίῳ] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἠρίῳ] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

ποῦ, ἢ τῷ ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χώσαι τ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῷ Δημοσθένει τῷ κηρύγματος μὴ πείθηται, καὶ μὴ ἐθέλῃ ὅτι τοὺς ἐπιγιγνώσκοντας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάζειν.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ οὕτω γιγνέσθω. πολλοὺς γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύττῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ ταῦτα παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγιγνώσκουσιν, εἰ νεών τις μέγαν ὅλης γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

cæterorum alicujus: illis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro ara. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuſet, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θήλην male B. ait *Solan.* Sed errat si B1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλη, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θήλην ἐπιστῆσαι] Pro θήλην, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρέτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J. P. a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & B1. ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. His tamen additum in iisdem: Οἱ ἰφεξῆς δύο λόγοι τῶν ἀγγέλων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J. F. R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cuja.* Suppositium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμαν] Diserte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ χρῶ κακαρμένοι, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur πώγωνα ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομᾶν. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositicium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητοι πολλάκις καὶ ἀχίτωνες προέρχεται. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceari erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit τὸ ἀνυποδήτειν usus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ὑποδήμασι calceos indulsisse. *Oppianus* etiam in venatoria institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ἰοῦσιν
Καίνυσθαι τῶν ἴχνη ποδώκεα, δυσδιάκτου θηρός.

Clem. Alex. Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ οὐ μᾶλλον ὑποδήματα ἀνυποδησίας κακὸν εἰ μὴ τραχύνοιτο. ἡ γὰρ ὑπο-

CYNICUS.

CYNICUS ET LYCINUS.

LYC.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

ΚΥΝΙΚΟΣ.

ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΛΥΚ.

ΤΙ ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ γυμνοδερκὴ, καὶ ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτλω, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, καὶ σκληρώδη ὀπλεξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας εὖ οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφαχρησάμενος, θέρους εἶς ἄλλοτε ἀλλαχῆ, καὶ εὐκαλόμενος ὅτι ξηρῇ δαπέδῳ, ὡς ἄσπι πάμπολλον τυτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μύτα καὶ τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀσθηρόν; ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖόν ἂν πορισθείη ῥᾷστα, καὶ τῷ κλησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἔχει μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖνος. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ & Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκὴ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ ξηρώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐκαζόμενος] Εὐκηκαθόμενος *Fl.* *e* Ἄσπλω] Ἄτλω *J.* ſola, & marg. *Atlw.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλου *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δῦ Κυνικὸν ἰδεῖς φιλόσοφον. (Deinde) Καθυπνώει οὗτος ὁ λόγος ἄλλα τε παμπόνηρα, καὶ ὅ Λουκιανοῦ. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ὑποῦθι τὸ παλαιὸν & διάφορος ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τ φιλοσόφων ὕδυμα αὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχων πλατείας & κεκολπωμένας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδιδάσκειν τοῦ διδάσκειν. Nota eſt & Ro„ mani Catonis *ἀνυποδησία*: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen. Ἀπομν.* 1. — τὸ & ἀχίτων ἀφελείας *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. *ἀνυποδητεῖς.* in *Nub.* tamen eſt *ἀνυπόδητος. M. du S.*

3. Γυμνοδερκὴ] An *γυμνοδερμῆ* a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκὴ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. *ἀνυποδητεῖν* iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item *ἀνυπόδητος* c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum *ἀνυπόδητος*. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφαχρησάμενος cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ἀσπῶ] I. e. *ἀστράτου, ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσπλω] Ἄσπω. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed *ἄσπη faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An *παμπόλλῳ. F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλης μυριάδος. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ ὑ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τ πολλῶν εὐτελέστερον ζῶντα, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, ὑ οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τ πολλῶν ζῆν δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, ὑ ἄπορος. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τ πτωχῶν, οἱ τ ἐφήμερον τροφὴν μέλαιτῶσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἰδῶμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, ὑ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲ ἑκάστῳ, ὅσῳ ἂν ἐξικνῆται πρὸς τ ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσῳ ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τ χρείας, ὑ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τ ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γοῦν αὐτῷ ὅ, τι ὑ τ χρείαν [b] ἐκπληροῖ τ ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν, εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελῶ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine ὑ *H. P. B1. Er. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto ὑ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδεὲς;] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδεὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ' ἕξ' ἔργων;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τὸ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ ποδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν ἄλλων; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] ἧττον χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τῶν ἄλλων [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἀρετὴ γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνοντό μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, ὥστε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχῇ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φὴς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τὸ φύ-

e Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Aldi*. f Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. g Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. h Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν *L.* Οὐδὲν *Fl.* i Ἢ] Ἢ *L.* k Ἔχειν] Deest in *Fl.* l Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* m ΚΥΝ.] Addidi ex *J. B1. H.* &c. Aberat in *P.* n Εἰ κακῶς] Εἰ εἰ κ. *Jensii*. Nil mut. Edd. o ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *H1. 2.*

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδέ. At quum *L.* & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἴη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἴη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. F.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἴη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subauditi, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

φύσεως, ὧν σὺ τιμᾷς, ἡ τ' θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καταπεπηχότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδοκότων πολλὰ κἀγαθά, ὡς ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τ' χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονήν, σὺ πάντων τούτων ἢ τ' γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ ἐδεστὸς μετέχεις αὐτῶν, ἐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅταν καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅταν ἀν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ ἐδεν χρείττω τ' κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παραρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, ἐδὲν ὀλιγώτερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τ' ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδύ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλωπισμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τ' τεχνῶν ἔργα, δῶρα τ' θεῶν ἐστί. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τ' καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα πλησθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi ficut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. CYN. At tu fortasse recte *istae*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnige-

na-

a *Μόνον*] *Μόνῳ Fl.* Sed perinde est. b *Παραρκεῖ*] *Ἀρκεῖ Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἴη καὶ ἀσθενέστερον. *J. F. R.*

13. *Ὀλίγων δὲ ὄντα τραφῆναι δύνασθαι, ὑπὸ τ' πολλῶν ἐστιᾶσθαι μᾶλλον*] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione secutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideranti. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

neque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope siat solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in

ὦ δαίμονες, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀσθενέσι παρασκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀλεθρεύσεσθαι μέλλων· οἷός ἐστιν ὁ ἀνὴρ, οἷός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ὀλιγοδράμων, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐσθίοι κοσμίως, καὶ πέντε μόνοις χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῇ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοικάτε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐπορίστων· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ κακὰ

ἔχειν

e Δι] Δια Fl. d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὁ tantum Fl. e Ἔχων] Forf. ἴσχων Geſn. f Κακὰ] Κατὰ male Hr. cum tamen H1. recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriantur opus habeat*, *quum a multis*, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur*. J.G.

64. Ep-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες. ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἀφ' πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βέλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; ἆρα μόνον ὅτι πολέμοις ἀπόλλυνται ἀφ' ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἀφ' ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἀφ' τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

Καὶ ταῦτα μὴν τοῦτοι πάντα γίγνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τὰ δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων τὸ πότον, οὐδὲ τὰ χρυσῶν, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸ ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ ταλαιπωρίαι περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

[a] Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὀδύν. *F. G.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴν. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ ἀλλοφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχειν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀντ' ἀμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἔστιν; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι' αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύνασθαι γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδωδίμους μόνον τὰ πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἂν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ἐγὼ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τὴν δὲ ποικίλων καὶ πανδοκαπῶν οὐκ ἐφίεμαι.

Καὶ πῶς δὲ βίον θηρίου, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τὴν τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, ἀδενὴς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καὶ μάθῃς ἀκριβέστερον τὸ, τε ὀλί-

b χρῆσθε] χρῆσθαι male *Fl.* c μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Gesn.* Bene; sed jam non opus. d Θηρίου] Εἰ θηρίου *Fl.* e Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Nὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J. F. R.*

ὀλίγων ϗ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὴ παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντάχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

tius comprehendas, quale utrumque sit; tum paucis indigere, tum multis, cogita. pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam sanos: in universum vero quod ubique deterius est, illud pluribus indigere eo, quod est praestantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τῶν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν ἂν γυμνὸν νοσεῖν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτοῦ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ὁ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· ὁδὶ μὲν οὖν πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἅπαντάχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτῷ, μέχρι ἂν ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἦ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἄπορος ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀθλίαν [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, pequе pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

Ἀλλ' ὅμως καὶ εἶναι ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατεῖν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδητος. Ut Philopatr. c. 21. &c. e Μόνον] Μόνῳ Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus', Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime Dio Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, ἀλλ' ὡσπερ ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, ὅσοι ἱερὰ ἄγουσι Ἡρακλέους κ.τ.λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἄπορος ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀθλίαν τοιοῦτον;] Cynicus contendeas, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſeram & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus caussa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam appositum viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἐμείνυς γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τὸν λεόντων τίς, ξυρώμενον. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· ὑτωσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους ὧν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιούς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν ὑ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ φιλύμνιοι πᾶν τὸ σῶμα μέρος, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων ὑδὲν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· ἔτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* *g* Ἵππων] Ἵππου *P.* sola. *h* Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος *Fl.*

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Herculem praepaupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς σθενεῖναι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab tersissimo scriptore speret? *J. J.*

40. Πεμένναι τοιοῦτον] Etsi σθενεῖναι τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τῆ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὐτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δή που ἄφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῆ μοί τινα νομίζεις πολὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῆ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ τραγῳδῆ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ πολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲ δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅπερ ἀναιδέστατον[a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ὄντι, καὶ ὅπερ[b] ἀπεύξαιντ' ἂν οὗτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus aequo habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detrita gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Pt.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, si recte habet, sensu plane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut assolet, sed *quod pudorem incutere valet*, hic necessario significat, sed tamen esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅπερ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέστερον superlativo quasi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναιδής est ἄμοιρος, ἄτιμος quae si sequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxuriosi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναιδέστατον vel ἀναιδέστερον. *J. J. Wetst.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Παρ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δάκη τις ἀνδρὸς τὸν αὐτὸν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite versum: *& quidem quid faciet, eum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντὶ. *L. BOS.*

Τί ἂν δάκη] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντὶ. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δὲ] Al. ἡμῶν δὲ. *F. G.* Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. P. R.*

30. Καίτοιγε δὲ ἡμᾶς μεταβαίνοντας, καὶ ἐπικρίνοντα τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὺς ἀσκεπτοτέρους ὄντας περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae facitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dederunt:

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & iisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῆ τριχῶν, οὐκ ὀδμῆ. ἡ γὰ ἀπόζετε ἤδη ὡς πλησίον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλισ᾽α. καίτοι τί ἂν δοίη τὶς ἀνδρὸς τ᾽ αὐτὸ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντ᾽; ταγαρῶν τὰς μὲ πόνους ὑδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ὑδὲν ἐκείνων ἧσσον. ἡ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, ἡ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲ ὑπ᾽ ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι περ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲ ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθ, ἡ θάλπ᾽ φέρειν, καὶ τοῖς τ᾽ θεῶν ἔργοις μὴ δυχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ ἕ.ᾳ. τ᾽ εὐδαιμονίαν ὑδενὶ τ᾽ γιγνομένων χρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, ἡ τὰ μὲ παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τ᾽ δὲ ἀπόντων [c] ἐρίεσθε· χειμῶν᾽ μὲ εὐχόμενοι θέρ᾽, θέρους δὲ χειμῶνα, ἡ καύματ᾽ μὲ ῥίγ᾽, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, ἡ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲ ἡ νόσ᾽, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπ᾽.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπίθεσθ ἡ [e] ἐπανορθῶν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, καὶ

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *F.* male: Prius cett. [d] Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *H1.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *F. V2. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπίθεσθ ἐ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀ᾽. ὄντ᾽ κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τ᾽ ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευομένους. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestram vivendi rationem; vos, inquam, qui saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsa non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλόμενοι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βουλευόμενοι pro βουλομένων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως, βουλόμενοι. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταπίθεσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταπίθεσθαι τὰ ὑφηγημένα ἄλλοις ἄλλα, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅσους πολλάκις αὐτοὶ οἱ δῆμοι ἀποδοκιμάσαντες μεταπίθονται. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ κατάρχοντας ὑπὸ σωφροσύνης ἢ σωφρόνως, εἶτα ὑπὸ ἀκρασίας ἡττωμένους καὶ μεταπιθομένους ῥᾳδίως πρὸς τἀναντία. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταπίθεσθαι αὖθις τὰ ὑφημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις δεῖ ἐν πράττεσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες δεῖ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν ἐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ πρὸς πλησίον τι, ὃ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὁδὶ δὲ οὐκ ἔτι καθεῖναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ που φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἰρεῖτε ἁπλῶς ἴσως, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κἂν μέν γε δὲ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπερ τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοχρηματίᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅτι πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρεσθε ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ χρημνούς. ἵστε δ' εὖ μάλα ὡς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαῦτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, εὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit*. Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati*. Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε καλῶς βουλομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *F.* & *Va.* c Φαίνεται] Δύνανται G. d Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε *Fl.* Πάσεσθε marg. *Ar.*

32. Βουλομένοις] An βουλευόμενοι; *F.G.*

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύνανται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. *F.G.G.*

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta B2. quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequissimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim versari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu discas, quam illum non viros modo bonos, sed ipsos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, simulacra Deorum adspice, utris similiora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, sed barbarorum etiam templa circumiens inspice, utrum capillati sint Dii & barbati velut ego, an sicut vos tonsi fingantur pinganturque. Verum etiam sine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipsos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψότατοι, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. ἥκιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μὴν καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλοὺς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμᾷς περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omisit *V2*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπτει male *N2*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solm.*

ergo expressi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *V2.* abest ὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel εἰδωλίων omissum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Weiß.* vel id pro ἀνθρώπων substituendum est. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὰ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁδὲ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὰ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, potest? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehende-

re

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. B1. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th Mag.* male in v. τεθνήξεται. Sed recte ψευδοσοφιστῇ idem v. a. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *B1. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆρά γε] * Βελόμενος ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ὢν Λεκιανὸς βελόμενος † —— ἐσπήγαγε σολοικίζοντα, καὶ διὰ τοῦτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ὠνόμασεν. ἐπιεικὴς ὢν ὁ Λεκιανὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὸν σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὰ σολοικίζοντα. *V.*

* Βελόμενος] Lacuna hic est in V. Deest nempe ἐλέγχειν, aut simile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit *Initium* MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deesse. *J. Clav.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum esse Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat salis: sed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum explorasse. Est enim mire fabricatus propter varias texturæ significationes. De quibus copiose Ammonius qui Dialogi hujus sufficiens Interpres esse poterit. Dialogi sequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipse Lucianus hoc testatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit τῶν δὲ ἀφελώμεθα τὰ ἄφελον. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem sententia est & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego sane non ausim adfirmare Luciani esse. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloecismi damnantur. Immo dimidia saltem pars eorum falso Soloecismi accusantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticismi non rudes adhibuere quod recte etiam sensit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθνήξει, quodque pluribus post Cl. *Graevium* ostenderem; nisi notarum jam esset tantum, ut copioso esse non liceat. Si tamen Lucianus auctor est, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non sollicite ὑπερατθικίζειν necesse duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos est, quos nulla lingua alia expresserit, cum lepos omnis sit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miscela, quam, sententia verborum salva, raro licet transferre in sermonem alium. Quo itaque magis studeas exprimere omnia, tanto magis insulsus fatuusque his, qui comparare Graeca non possunt, evadas necesse est. Haec itaque, quam non sine molestia & pudore quodam damus, interpretatio non potest juvare nisi eos, qui de singulorum verborum sensu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloecismos deduci. Ne quis Graece qui plane nesciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus sit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc sola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expressi autem in illis, quae stribliginem habent locutionibus, naturalem singulorum verborum significationem, sive eam contextus admittat, quo facto Soloecismus non apparet Latine tantum scientibus, sive minus, ubi deinde laborat sententia, quam utcumque positis in Parenthesi verbis explicare studui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *stribligo. A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen usurpat; *Plutarchus* saepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici essent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν αὐγὴν παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγριώθησαν ἀφὲ τὸ ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Eusthius* loquitur in *Dionys.* de situ orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc est, *modo solœciſſabo.* Quae locutio jam solœcismo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, sed aut cum praesenti, aut praeterito. Ἄρτι ἦλθε, inquit *Thomas Magister*, οὐκ ἐπὶ

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

ἕτως ἔχοιμι; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ἢ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φαράσαι δυήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸ ἀρνούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νυν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπισάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, εἰ γάρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμῳος male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι εἰ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πης ἀλλ' ἄρτι ἥκομεν ἐξ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἰπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἐξ παρωχημένου, ἄρτι ἥκω, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιῶς infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi praeſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam praeſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἦκες ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de praeterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic praecipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι δύο τὴν δικαίαν ταύτην ἐγὼ καὶ τέτοιμα ὥσπερ παιδία νῦν δὴ ἰθίμιλον. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνιτιμιριζε, τῷ παρωχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα· ἐν τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ καὶ τῷ δηλ' ἤδη δύο γενικὰ ἴφθιτο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰκοσὶν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ δ δεκὰ ὁ Λυκιουργὸς εἰς τοῦτο ἀπαρίσκοιτο, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεσται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι αὐτὸ τῷ, ὅντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, ποῦ λοιπὸν ζήσομεν τὸ Λυκιάρτιον σολοικισμὸν, τὸ λέγοιμι ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quae & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae ſororis ſuae filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, quae tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὴ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπισάμενον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμῳος. *M. du S.*

17. Ἐπισάμῳος] Ἐπισάμενον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαμᾶσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καλαμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους νεοτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε Ed. & *Amst.* Non habent σε ceteras.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέν, τὰ δέ. *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον οὐδέποτε μέλλοντι συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῇ, ἀλλ' ἰνεργῶς ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῇ, ἑαυτὸν δὲ παρεγκλίνον. ἔδει δὲν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθῆσαι δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι τὸ νῦν προσκειται, ὃ οὐδέποτε οὐδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται. Διττῶς δὲν τὸ ἐπὶ σεσολοίκισται. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρεῖς σεσολοίκισται. *V.*

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graeco.* *J.Cl.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μέν, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λεκιανὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ σὺ τῷ ῥητόρων διδάσκαλον. Ἔπειτα δὲ δὲ αὐτὸς ἃ μὲ παιδότι ἐπαιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ Δημώνῳ· καὶ πάλιν σὺ Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς θορυβοῦσι, ᾧ μὲ πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξηλέγχει τοῦτο σὺ ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφορήσαιμι, ἃ δὲ καθαρήσαιμι. Ibidem in eodem: δύο μὲ πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αὐτί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίον. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτεινον. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὸν μὲν συνίτριψε, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δώσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον αὐτὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελημμένοτι. ὡς τὸ, ὄφελον κατδυθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου. Παρειλημμένοτι δὲ ὡς τὸ τοῦ Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προτροπία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτον τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δώσῃ soloecismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δώσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον σὺ ἄδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὤφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare ſi quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, ſi nihil *ejusmodi* dictum ſit. LYC. Dictum & ſtribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexiſti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, ſi intellexiſſes. SOPH. Non magnum illud quidem, ſed *mihi jam* profeſſo neceſſarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexiſti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas neſcio. LYC. Recte iſtuc dicis. Neſcis enim. Et praecede ſaltem ad anteriora: neque enim ſequi vis. Intellexero enim, ſi quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τ' ἁμαρτάνοντα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεχθαι, καὶ σεσολοίκισαι [b] τέτραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα μὲν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. Bi.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόιθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσθεν προσίθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προβαίνοντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς ἂν ἐς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπὶ πρόιθι φησί. *V.*

mina in Graecis ſervaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικισης integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae ſponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Geſn.* ſic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενειους] Id eſt, *omnes pubeſcentes*, cum ἀρτιγενητους *nuper natos*, *ſive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φῶα, inquit, ἄωα ἐκ τ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτην τε ἐκ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνον, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id ætatis eſſet, fertur etiam teſtudinem, id eſt chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἠτ' ὀλίγη, τὴν δὴ ἀρ' ἔτι ἐκ βρέφος λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero:*

Inde fides leviter poſita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυσώπους *in fimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca hiſtoria: διέπλευσεν εἰς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενειους ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγένητους non potuiſſet dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos.* qui nuper barbam emiſerunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *Bi.* & *A.* eſt illud σε. in reliquis deeſt. *M. duS.*

34. Μέγα ἂν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, maſculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκαθλον γοῦν ἆθλον οὐκ τοῦτον ἐ μικρὸν ἐκτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τῶ δὲ ἀγῶνι τ ἆθλον εἶση ἀναγωνους τὸ μῶλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut præmium ſignificet. Idem in *Gymnaſiis* recte τὰ ἆθλα δύναιτο ἀναιρεῖσθ. Et in *Saturnalibus*: ἢ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in ſecundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere præmia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem ſignificant propemodum. *Demoſthenes* in epiſtola ad Athenienſes de Lycurgi liberis: ἢ μὴ γῆρας ἐκ φυγὴν ἐπίχειρα τ ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλον, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τ ἀγῶνα δηλοῖ, θηλυκῶς δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his ſcribunt *Moſchopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moſchopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexiſſes utique*, *ſiquidem voluiſſes*. Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inuſitate, pro quo Atticus dixiſſet συνῆκας ἄν. Medius ſcilicet aoriſtus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit eſſe futuri activi primam perſonam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo junctio ſolœciſmum eſſe. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino uſitatius eſt. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando ſecutus ſum. Excitat Lycinus Soloeciſten, ut, quandoquidem male ſequatur praeeuntem, id eſt Soloeciſmos a ſe commiſſos non ſentiat; ipſe permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc eſt vitioſe aliquid dicere, a ſe, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipſo fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν ſoloecum pronuntiat Scholiaſtes, qui ipſe quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὼ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγώς, τοῦ λαγὼ ἡ γενικὴ, ἡ δ' αἰτιατικὴ τοῦ λαγών μὴ τοῦ * νῦ, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦ hic male in V. Sed mox *v.* tantum habet, etsi in Impr. νῦν utrobique editum sit. *M. & S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecissimum usitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δὲ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς οὐ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης οὑτωνοῦ, καὶ μὴ τοῦ *v.* λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν σωυαρπάσειεν ἡμῶν καὶ οὐ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθησομαι. Ξενοφῶν δ' ὁ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ *v.* λαγῶ ὁ ὠδισπωμένος, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λιγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεὼν, καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὼν ἐνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ὠδὶς Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκλαι Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ ἀφὼ τοῦ ω. ὠδὶ πλησίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲ βατίδις καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες αὐλίποδες, εἰσί δ' οἱ ἓ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὠδισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὼ λήγοντα τὸ ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, καὶ μελαληθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, καλὼ, νεὼς, κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μὲ Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πεύθει τὸ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀτθικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀτθικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μὲν τοι ἡ πτῶκα λαγὼν, εἰ μὲν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀτθικὸν τὸ ο. *Typhon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τὸν λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casu* λαγὸν, *veluti* ναὸν, λαὸν, *quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant raja, lepores & foeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* Ω *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut* ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλὼς. *Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi,* λαγοί. *Quod vero dicunt* πτῶκα λαγὼν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *si Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus. qui & *de Domo sua*: ἀνέῳγεν τὸν λαγών. *Herodotus* λαγὼν μηχανησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύνι. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος δὲ ἔτικτε τὸν λαγών. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὼς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐστὶ δὲ ὅτου τὸ εὑρίσκειν τὸν λαγὼν ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἐπιτάττων αὐτῷ ὡς κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θεῖν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, θεάσεσθαι ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, Δεῖ τὸν ἀγωνᾶ θεῖν βαθεῖς καὶ λέγοντας Χριστιανοί. Cæterum pro ἆρα παρῆξεν; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hæ notæ typis fuerunt descriptæ: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50[b] παρῆξεν; ἀλλὰ ἡ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὰ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

[b] Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. Va.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae guariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴν ὢν (Ὁμηρ.) ἀφῆκεν τὸν Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμεινον ἂν ἐφ' ἅπασι σχεμόνη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἰσωνείαν πρὸς συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ σιφῶσι τὸ κύκλῳ τὴν πιφαλὴν ἀφεθῆ. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *ponere ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδιόν ἄνω. Ita & ἀλφεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ δ' ἀπολαύσεως, ἐς ἅπαν ἀλφεῖν τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἱερόμνημα πεῖ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νῆι, καὶ θεῖ κατὰ τὸ κλύδων. In *Icaromenippo* c. 19. Θεῖ φίλων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θαμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ κλαίοντι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Ecclesiaſ. vſ. 109. Ὅτε ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλαύτη). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ ἄριστοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς κακίαθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῖκτο κατὰ φυλὰς ἄλλος ἄλλοσε κεκλιμένος. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, *ſi μὲν νῦν σε μεθῆκα θαιῶν. Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγῶ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ ὦσι λύκοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷς χαρίεν φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ὃ τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐκπετάσαντες ἵνα ὃ τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπέσῃ ἐνίδῃ. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles retendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaeque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδιᾶς διέφθαρας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διέφθορα ἤθη τὰ ἀλφθείρων, ὅ ἐστὶ τὰ ἀλφθαρμένα. Ἀριστοφάνης δὲ Κώραις· διέφθορα τὸν ὄρκον. Μένανδρος· Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διέφθορά. Ὅμηρος· φρένας ἠὲ διέφθαρε, (id eſt, διέφθαρε τὰς σεαυτοῦ φρένας) εἶδεν εἰ διέφθορὸς αἷμ' εἴπεις ἀτειχῶς σολοικίζοντες. *Phrynichus:* Διέφθορὸς αἷμα τὸ ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ὅταν σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθαρε. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφελὼν πολὺ τὸ διέφθορὸν αἷματος. Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ κακχετοῦσι μηδὲ διέφθορόσι φλέγμα ὃ χολὴν τινί. Idem in libello εἰ πρισβύτερα πολιτεύτεον. Διέφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀργυρεοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διέφθορόσι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἢ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἤδη σολοικίζοντας καλενόησα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἴσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλα-

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ *Fl.* omisso καλανοῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησι ἡ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὐκ ἔγνως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἴφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν αἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, οὐτὶ τῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλεῖ Φ Ἀσκληπιῦ Δ[ι]αλόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρὼς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ ἀντὶ τῦ ἐφθάρη. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ Φ ὁ παρακείμενος Φ οὐ χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· Ἦ πῶς τοὺς Ἀθηναίους εἶη διεφθαρκώς. *Joſeph.* ὧν δὲ αὐτοῖς Φ τῶν διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς σωματοσμῷ Φ. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἰρμιναίαν αὐτῷ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας καὶ τῶν ἐκείνη ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τὸν υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: Φοράδην δὲ ἐσιφοίτα διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τῶν ἀρθρων. Et in eodem: Ὅμοια δὲ τῷ μειρακίῳ Οὐαρ Φ, διεφθορὸς ὑπὸ τῶν κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορότων ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes. J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρε, διέφθορε δὲ τὸ ἕτερον, ut τὸ τινα & τὸ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, absque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolœciſmo ſolœciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μειδιατικῶς ἀ ἔτεκε, καὶ θηλάζυσι τὰ τιχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Ælianus* XIII, 1. Ἡδῦπαν τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται ἂν περὶ τὸ θήλε Φ θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτεκε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος Φ νηπίων καὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Φ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τῶν οὐκ τὰ τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, οὐκ τῶν ἵππων θηλάζει εἰς τὸ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὠφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχειν καλεύω τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν τι κύσεσιν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῦ ῥήματος ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτο παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὐξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Φ ὁπαρξάμενος Φ ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσφυόντες ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, καὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Horum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lactent*). Aut si ne nunc quidem me stribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*crescentes*) pueri soloecismum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec si ignorabimus, nihil intelligemus nostrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum esse ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ καὶ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοιλα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσῃ τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ' ἑαυτῶν, ἐπεὶ κ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] *Πιούσας Fl.* omisso ἢ. c Παιδία] *Παιδίσκα Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοιλα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ὄντα εἰκὸς παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ γὰρ ἐ τ δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σισολοίκισαι, κ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἄν, κ τῇ τοῦ μέλλοντος χρόσει, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττομεν. *V.*

In altero *Vossiano* sic: [ἄν] ἰσέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μὴ τοῦ ἂν ἐκφεροῦ. ὁ γὰρ ἐγνῶται ἔχε ἄν, κ ἐρῶ ἀν. Δηλῶ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἐν τε τῷ εἰσέτι ἐ παρακειμένῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσωμεν. μέλλοντος δὲ ἐντος, τίς χρεία τοῦ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὲ ὄνομα ἐνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. sequens, in quo refelluntur quae hic prave observata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc scholium existimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & consumtos sinu recipiatis. Sed pro *status* in hoc loco legendum est *satus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, sed originem & causas originum. Et sic legendum esse, ex Graeco satis constat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *satus* vertit. Hac voce vero Cicero & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum est, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum salaciamque Caeli satu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum satu orti estis, attendite.* Tuscul. quaest. lib. II. *Cultura animi Philosophia est, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad satus accipiendos.* Idem de senectute: *Quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: κ τοὺς πονηροὺς μᾶλλον' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur castigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Est tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroastri*: μὴ σύγε αὔξαις τὴν εἱμαρμένην. *Synesius* περὶ Φιλάκρας passive dixit: ὅτι τρίχες καὶ τοῖς ζῶσιν ἐκ νεκρῶν, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξονται, id est, crescunt. Active autem, ὅτε μὲν ἂν καὶ αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τῶ ἐξωλεστάτων κατάλογον. *Synesius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, κ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρίφει, τόδ' αὔξει βίοτον πολύπονον. Id est, *Herculem alit & auget industria*, Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem est reverentiae sacrae scripturae, quae his superstitiosis Grammaticorum & Atticorum legibus semper soluta fuit. Magnus *Erasmus* in illud Apostoli scribens quarti ad Ephesios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere significationem quam neutralem. Sed praeter superius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controversiam bis capitur active. Is est in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae subjiciemus exemplis, passive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Colos.* II, 19. II. *Thess.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι ἐ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Josephus* in quarto antiquitatum: Πολλῷ μᾶλλον αὔξειν ἐ φυσεῖ. *Thomas Magister* sentiens cum Ecclesiasticis scriptoribus dissentit a Luciano, quem operae pretium est audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐμψύχου, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, κ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τῷ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τ παλαιοθεμιστίου, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥωμύλον· Ἀλλὰ κ εἰκότως ἠὐξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας. κ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξεσθαι δίκῃ) ἐ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὔκουν ἐπαίνῳ ἐ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν esse augere, facere ut aliquid crescat; interdum tamen accipi pro crescere, quod unico ex *Aristide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi passive pro crescere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* sententia. Tu vero, quisquis Atticus esse voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, passive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametsi elegantissimus scriptor *Josephus* in secundo ἀρχαιολογίας passive dixerit, κ αὐξηθεὶς τῇ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rursus passive: φιλίᾳ ἀπὸ τούτων ηὐξησε. passive. Nec nobis obstare debet unius *Aristidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ σολοικίζοντα, ἢ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν ὕστω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ὧν συνεγε-νόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, ἢ οὐκ ἤλεγχε τ ἁμαρτάνοντα.

70 5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] *Πόσους παῖδας ἔτικες. V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι καλὰ τ ἐρωτικῆς πραίνειν. pro πράσσειν. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An a *Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Fonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloecismus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁπόία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐζήτουν ἐπὶ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξῶμωσε τ γυνή; Τὸ δὲ ἀντιπαθητικὸν, ὀπηνίκα; μικρόν τι μὴ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὔτε Ἀττικὸν ἐδὲ ἀρχαϊκὸν, ἐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ὑπεὶ ὅτε τὸ τινὰ σημαίνει. ὅτε τὸ ἄ τινα. ἐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῇ ὀπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐζήτουν ἐ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρους. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐζήτουν. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας, dicitur pro ὁπόία ὥρα ἐστὶ τ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὀπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum n pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὀπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐπὶ τ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντ δὲ τιν, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς μὴ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας σὺν ὁρᾷς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ἀσαύτως ἐ τὸ τηνικαῦτα ἢ τὸ τηνικάδε, ἢ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ ἐ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρ βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαιδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκετε ἢ ἀνθρώπων ἤδης. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει ἐ ἡμᾶς αὔριον πεῖσαι τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν· οἷον εἰπόντ τινός· πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς ἄνευθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capiendа. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ ὑποκριτὴν, πηνίκα ἐὴ ὅτε τ σκηνῆς ἐλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντ, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι ὖσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ ἡμέρας; ὀπηνίκα. μικρόν τι μὴ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἴχει κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δίοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διαγίγνῃ τὰ περὶ τ μείζονα; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τάνυν, ὦ Ζαυμάσιε, πηνίκα παύσει ὕτως ἀμιλλᾶς παροράμενα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γιλοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμοῦνται, ἢ τὰς κόμας σείσαντες, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γιλοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμού-

με-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μύτοι γε τ ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξειστι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τ σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρῳ δὲ φήσαντι, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φὴς, εἰπὲ τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ †ἥμαρον, ἐσχάτης ὥρας. τί ἂν φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἰπωμεν, τὰ τῆ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τῆ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνεώτος. *V.*

†Ἥμαρον] Lege σήμερον. Sed abſurdum eſt Scholium. Idem mendum eſt in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῆ πατρὶ ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεώτος. *M. du S.*

μουσαι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriis legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ οἰκ πατέρων καὶ υἱοὺς χαροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τ πόλεως ἔθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ἴσως δ τ πατρῴων ἐστέρησαι, poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio. *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς ἐχθροῖς. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένοιμαι τ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πάτριοι φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas*. Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὦ ἐμοὶ πάτριοι φίλοι. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone*: πατρῷον, inquit, φίλον ἔστω. Et *Herodianus* in primo: Τιμῶν πᾶσαν ἀπίμησε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος ἀμφέλλειν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καί πω ἐ πατρῴας ἀπεμπόδιε φιλίας. *Moſchopulus*: πάτρια ἔθη τὰ τ πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium eſt & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῴα, πατρικὴ, πάτριος, προγονικὴ, καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικὰ, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἔθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, praeſertim apud *Heliodorum Epiſcopum*. Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέδοσαν τ πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſoloeciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur λάπτεις τ πατρῴων προσκυνῆσαι ἤδη, καὶ δίκαιον τὴν Μηδικὴν μετενδῦσθαι στολὴν ἑαυτόν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ ὑπατικὴν ἐ φιλονεικήσοντα, μήτε ἐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπιτροπίας τινὸς, ἐκβῆναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ις. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια τε &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius*. Πατρῶον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἔθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis*. His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλάκη ἐ Σαμοθρᾴκιον, τ πατρῴων ἡμῶν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἡμᾶς ἀπὸ τ πατρίδος, ὡς ἐ τοῦτον τ θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστι, ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὸν πρῶτόν ἀπὸ τῦ τόπου θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quid non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρῴους θεοὺς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνεύσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῷον ἔθος pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* N°. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατὴρ * σου; ἄλλως δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιρώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλως δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus eſt?* Alio rurſus dicente, *Concivis meus eſt: Neſciebamus ergo*, inquit, *te barbarum eſſe.* Alio dicente, *Iſte eſt ebrioſus*; (ebrioſus) *Ma-*

* Σε] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιοι εἰσὶν, ὁμόγλωσσος, ὁμόφυλος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ὧν τὴν ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων οὕτως τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voſſ.* Cod. ſic: † Ὥστε Σικελὸς ὁ αὐτόχθων Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἴσως πάτριος, καὶ πατριώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γάρ, ἀπὸ τοῦ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτῃ. Ex mendoſa ſcriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; ſed συμπ—. *M. du T.*

† Ὥστε] Hic videtur deeſſe vox πατριώτης, licet nullum lacunae veſtigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. ſenſu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῶαι αὐτῷ εὐνοιαι ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, ſed qualis *patris* eſſe ſolet, generaliter ſignificatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιρώτης ἐστί μοι] Pro civis meus eſt, cum dicendum ſit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adſcripſimus *Pollucis*, *Heſychii*, *Moſchopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους μὲν πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσιν. Ἄρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν τοι καὶ τοῖς νόμοις ὁ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* eſt in ſexto de legibus: δυὸ δὲ λείπεσθον μόνα μηχανᾶ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μάλιστα ῥᾴδιον διλυσιεῖν ἀσυμφωνήσει εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Heſychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moſchopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γάρ φαμεν πολίτης τὸ συμπολίτης, καὶ ἡλικιώτης τὸ συνηλικιώτης, οὕτω καὶ πατριώτης τὸ συμπατριώτης. Καὶ ἐπὶ ξηλυκοῦ ἡ πατριώτης σολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σολὴ αὐτὸν ἐκσπάσατο πατριώτην ὅσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἀπὸ τοῦ σὺν λέγων Ἀττικῶς ἑρεῖς. Nimirum antiqui magiſtri docent ita inter ſe differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter ſe dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & ſervi. neque dicendum eſſe συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημώτης, συμφυλέτης, ſed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημώτης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaequalis*, *contribulis*. Haec barbara ſunt, pro quibus melioris ætatis ſcriptores dicunt *civis*, *aequalis*, *tribulis*. Inſignis igitur error eſt *L. Vallæ*, qui exiſtimavit *concivis* eſſe vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixiſſe. Scribit idem *Euripidem* dixiſſe συμπολίτην in Theſeo & Heraclidis. quod & *Ariſtoph.* Scholiaſt. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum ſcribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μέντοι Εὐριπίδης πως λέγει ὧν ξυμπολίταις τῇδε βοσκούσῃ χθονὶ ὁ τῇ τεκούσῃ τῶν τω' ἀρχαίων χρεών. Hic eſt locus ex *Heraclidis*. Theſeus intercidit. Legitur & haec vox apud *Joſephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς συγγενεῖς ὁ φίλους. Et *Ælianum* III, 24. Νεμέσεια τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεσπιεῖς συμπολίτας παλαίστρας συμπεριηγχάνισαν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες Λυκαίας ἐθέσπισεν μὴ τὸ συνηλίκων βαῖς γενομένους ἰδεῖν ὁ θρέμμα, καὶ τοὺς μὲ διεκρῖσιν, ὃς δὲ ἀπέκτεινε. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teſte Polluce. Sicut apud *Iſocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ προμάντεις ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ὁ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apoſtolo, qui ad *Epheſios* capite ſecundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epiſtolae *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epiſtolae ad *Theſſalonicenſes*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytheronem vocat πατρώαν Oedipi: Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἴσῃ τὰν αὔριον παστάδων μὲ ὃ σέβει ὁ πατρώαν Οἰδίπου ὁ τροφὸν, καὶ μητρὸς αὔξειν ὁ χορεύεσθαι. *Dies craſtinus haud abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicoſtrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitioſa eſt ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam uſurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortaſſe multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elſn.* ad *Epheſ.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐστι μεθύσης] Soloeciſmus in eo verſatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυσος vel ὁ μεθύσῃ, τὸ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magiſter*: Μεθύσῃ γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦς μεθύσῃ, τὸ κέρδος ἔσκε. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρεσβύτης φλοιῷ μεθύσῃ. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων ἐδείκνυτο ἔστιν. ἐπὶ δὲ ξηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τὸ λάλιν μελέτῃ· Οὐκ ἔσθ' ὁ γυνὴ μοι μέθυσος. Σὺ ταῦτα Ἀττικοῖς ἐπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε ὁ μεθυσικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρωϊκῷ βίῳ· Ἔσπα δὲ αὐτὸν ὁ μεθυσικὸν ὁ ἀνάστας ἐρώτα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-85 ἔφη, [f] λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν, ἐτέ-

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρᾳ δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' [e] δύο μμ. φησίν, [f] λήψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν,

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. A1. recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παρέστω Fl. [e] Δύο] β Fl. [f] Λήψεται] Bene ſic Fl. Fr. P. &c. Λήψιαζ male J. cum V2.

85. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἐνός. M. V. Idem Schol. in altero V. [Λῆμμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φρονήματος.

τω. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύσου ἢ μεθύσης. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ἐργὰ μεγάλη γυνὴ μεθύσης. Idem tamen XIX. πῶς γὰρ μεθύσου ἢ πορευόμενος πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μέθυσον dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μέθυσον καὶ πάροινον dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυστικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſoloeciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οὗ δ' ἐγὼ τὴν μεθύσην Ἀλκὴν. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μεθύσης εἶναι Φίλιππος, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρᾳ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet ſoloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi, ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρᾳ δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ θάρσημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀνδρείᾳ in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρίᾳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόγιστος Καὶ πολλῷ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲ αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κάτιχε, inquit, λῆμμα τὸ θηρίον ἥδιον γὰς. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τῆ Ἀχιλλέως θηλύνθη φησί. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ἀπὸ λήμματος ἐπροθυμίας ἀσάμβου. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρεψε. pro λήμματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γυναῖκα μὲ τὸ λῆμα, συνετὴν τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μυκήλαι παῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηνμένων. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐκ φύσεως. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὸν θυμὸν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς ἀγέρωχον, τὸν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ, δεῖ δὲ πρὸς τῷ τάχει καὶ λήμματος. Παράστημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ ἀγερώχῳ τῆς ψυχῆς ἐνεκαρτέρουν τοῖς θυμοῖς. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Καπῶς ἐπάνω τῷ ἀγερώχῳ τῆς ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb* Ῥωμαῖοι δ' ἀλκὴν σώματος καὶ ἀγέρωχον ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τὴν οἰκουμένην ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲ πάρεστι τῶν δὲ σῶν ἄτολμον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ λῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κἀκ σὺ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκεις τύμβον λῆμ' ἔχων τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἕνεκα καὶ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀταιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τῆς ἀνδρείης ἐστρατεύετο εὐδαιμονίης ἐούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν τῇ ῥώμῃ σὺκ ἴσοσι ἴσαι αἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μιμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντος, πρόσεισιν ὁ μείραξ ὁμμὸς φίλος, ἔπεισα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸ εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, ἢ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ ὑλαθηθῇς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντος, τὸν θεὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula* (*adoleſcentulus*) *amicus meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo* (*Timeo*) *virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem*, *illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ ἐ φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς *λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς εὖσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. V.

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in ϕασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel fine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

88. Διδίττομαι] Τοῦτο ὑπέργυιον ἐ πάνυ σημαίνει. V.

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Casaubonus* male λῆμμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερφρόνησις, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλλὰ· Ὡς μὴ καταφέρων τὸ λῆμμα ποιήσει. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας: Ἵνα δὲ μὴ καταφέρων γένηται τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſeris, cognoſceretur.* Ubi exemplaria τελαμώνιος habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur.* *Demoſthenes*: Τὰς σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δῆτα τὸ κερδαίνειν φιλεῖ.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὁμμὸς φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μείραξ vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ἐπὶ τὸν μειρακίσκον ἀφικόμενος, αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma.* Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὁ παῖς καλὸς ὁ μειρακίσκος ἐδόκει μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ὁ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμος· μειράκιον δὲ ἑκάτερος παῖς οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μείραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ μειρακίσκος, μόνος Ἀριστοφάνης ὁ Πλούτῳ· Σὺ δ' αὖθις χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκε πανοῦργε γάρ ἀρικός. Σὺ δὲ μειράκιον ἐ ἐπὶ θηλυος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἐράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειράκιον κύλικας ἐτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐ ταύτας μᾶλλ σε τὰς μείρακας. Idem in *Pluto*: Ἀλλ' ὦ πανίσχυρ σὺ, ἰὼ τὸν μείρακα μεσῶ σε ταυτί. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ἐξελούμην τὰ μειρακύλλια. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀθήνῃσι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐ μειράκιον ἀλλὰ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ ἐ μειρακίσκος ἄφρων· Μείραξ δὲ ὁ θῆλυς. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείρακα, ὁ μὲ κωμῳδικὰ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μεῖραξ ἐ μείρακας ἐπὶ θηλειῶν τάττουσι· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunnaſius* vertit: Μείρακες ἐ μεῖραξ *adoleſcentuli* & *adoleſcentulus*. cum ſit *puella* & *puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνωμαζόμην. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ὁ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεαγένης ἐστὶ ἐ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα τῶν ἐφήβων, *excedens ex ephebis*, vel ἀντὶ τοῦ ἐφήβου τῶν ἐφήβων, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ ἐ βούλῃ τοῦτον σκαλαθῦραι. Id eſt, σωφρόνισαι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubigitare.* Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐνταῦθα θηλυν ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τοῦ κιναίδου ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere*. *Micyllus* ingenue fatetur ſe ſolοeciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque feminum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo φιλοζηλίαν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δεῖ

ſummiſſimus; *Lepidum*, inquit, *ſummo facere aliquid altius*. Dicente quodam, *Expello*; (*Exire volo*) *Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ τὸ κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμᾷ δέ τινος εἰπόντος, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος,

ex

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ὁ κεφαλή. τὸ δὲ κορυφαῖον ἢ ἄκρον) ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμᾷ] Σημαίνει τὸ ὥρμησεν ἔστιν ὅτε καὶ ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloecismus hic in eo eſt quod δεδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Δεδίττομαι τὸν δεῖνα ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι, καὶ οὐχὶ ποιητικῶς καὶ λογογράφως. Ἀτεὶ δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι οὐχὶ ποιητικῶς μόνοις. Ὅμηρος τὸ Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι᾽ ἦ τοι καλὸν ἐν πολέμῳ δεδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat δέδικα poni pro metuo, δέδιττω autem eſſe terreo. Δέδικα μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, δέδιττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Lucio*: Κύων τοῦ χάσματι δεδιττόμενος. *canis vitio ſive oris hiatu terrens*. Idem in *Philopſ.* Καὶ δεδίττεσθαι καιρὸν ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ὕστερόν με, ὦ Ζεῦ, δέδιττον). terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Βόλαδόν᾽ ἐκεῖνον τὸν Κήρβερον καὶ δεδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ δεδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter deinde mutantem legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελευταῖον μὲ λέγε· Τελεσταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ὁ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, ἀ γὰρ περὶ τῆ ὑπερθέσει καὶ ὑπέρθεσιν δεῖ ὑπάγειν. εἰ δὲ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα οὐκοῦν ἔχουσι. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μαζοτέρων τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιότατον, inquit, ὑπεκλυψάμενόν τινα τῶν νεωτέρων Φαβωρῖνον. λέγε ἐν κορυφαῖον. *Suppudiit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐκατοστότατον a *Thoma* merito improbatum, & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολοτην Περικτιόνιον ὁ κορυφαιότατος Σπεύσιππος. Idem in Pompejo: Ὦ Περκέννας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιότατον δ᾽ ἦσαν οἱ καλούμενοι ὑπὸ τινων ἕτεροι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀκριβῆ δὲ ἦν γνῶμα τῶ κορυφαιοτάτῳ προστιθέντα τὸ ἀμετακινήτους αὐτοὺς ὁ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συναλλάγματα δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συναλλάττων ἐξ τὸν κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in Ὁμιλίαι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρῳ οὐ τοῖς ἔργοις. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος]. Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide *Συγγρ.* c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμᾷ δή] Ἐξορμᾷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμῶ ὁρμῶ, inquit, τὸ παρόρμησις ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷ τοῦτον τὸν νῦν καιρὸν χρησὸν ἐς ἀρᾶς ὄντα. Et in eodem ορετε: τῶ Τελαμῶνι ἐξορμῶντος τὸν Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλέος ἐξόρμα· ὦ δὲ νιν πομπαῖς ἀυτήσεις, πάλιν ἐξορμώσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καὶ μοί τις ἀσπίγγιλον ἐς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ κόρας ὑφαιρεῖν ἐξορμᾷ. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξόρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τὸν ἄλλον πρεσβυτερώτερος. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ᾽ ὀλίγον ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰωνίαν. Quo tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παρεῖχον τε τοῖς Λακεδαιμονίοις ὁ ἐξόρμησιν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, prio quo doctiſſimus quisque ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μάλιστα. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις ἡδὺ χύτραις ἔπεσι ἀναστάτου γραῦς, ἡ τοῦτος δὲ νῦν τὸ γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεσεν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἀναδὺν ἐπιπολῆς τὸ σῶμα. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεσε αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ ποσὸν ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῷ κατασκευάσατο ἐπιπολῆς τῆ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Εἰ καί τινες εἰς βάθος καθίσαν, ἀλλ᾽ ἐπίπας ὁ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα· Δοκιτόμους ψυχὰς τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπιπολῆς ψυχούσας τὴν ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη διὰ βάθους εἰς πλάτος ἐμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εἴρηκεν ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀλιτολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ πιθάκνης. λέγοντ@ δέ τιν@, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλ@ δὲ εἰπόντ@, περιέστηκ αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περίεστης τ᾽ ἕνα. ἑτέρ@ δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumſteti (ſubterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit; *ſi unus ipſe unum circumſtetiſti.* Alio dicente, *Commiſcebatur (Comparabatur) illi; Ommino etiam ſeparabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατιᾶς γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέστηκ αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ἴδιε εἰκῆ, ἢ μετῆλθεν αὐτόν. τὸ γὰρ περίεσται ἐπὶ τῶ κύκλῳ λέγεταί τινα περιέχειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περίεστη δηλοῖ τὸ περιῆλθε αὐτόν. πῶς ἂν εἷς ὢν περιῆλθε αὐτῶ ἕνα;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιε εἰκῆ, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ᾽ ἐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τῶ πυκτεύειν ἢ δικάζειν χρῆσις τ᾽ Ἑλλήνων ἐθνῶν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν ἢ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν ἢ διάλυσιν, ἣν ὡς φασιν ἐν τῆ συνηθείᾳ εἶναι ἀντίταξιν. * ἐν συνεδικάζετο ἴδιε εἰκῆ, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὐν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - ὢν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες οἱ ὁμοῖοι ὁμοίως εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἄνευ τ᾽ ος προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδὶς τ᾽ δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης γὰρ φησὶ Λίγυπτίων· Ἐπειδὴ σοι ἀφ᾽ βραχέων ἐ ἐπιπολῆς ἀπεκινήμεθα. Θουκυδίδης ἴσην. Ἀφ᾽ τὸ ἐπιπολῆς τῶ ἄλλε εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: σὺν ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ ἢ ἐς βάθ@. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod *συντάσσειν* dixerit pro *κελεύειν*, cum *συντάσσειν* proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor* in ſecundo: Ἐπὶ τ᾽ νεὼν τ᾽ Ἴσιδ@ ὅπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τ᾽ ξένον ὁρμῆσαι. Idem in eodem: Ἐπὶ τὸν χειμῶνα τὴν κάμιλον ἃ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἔστειλον. *Diodor.* ſaepe *συνέταξεν* pro juſſit, & *συνετέτακτο* pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, *συντάσσειν* utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon*. Apud *Joſephum* ἐπιβουλάς τε ἢ λόχυς συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes*. Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συντέτατο ἐπ᾽ ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *Imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τύραννα, *paratum ſubjicere nomen.* Demoſthenes ἐ συντεταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιέστηκ αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas*: Μὴ εἴπῃς περίεσταμαί τ᾽ ἵππου. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περίεσται; ἀλλὰ περιέστημαι. Λιβάνι@· ὁ ἐπιστολῆ ἢ περιέστημεν τὰς ἐπιστολάς. *Lucianus* in Menedemo parum Attice dixit περίεστημεν αὐτόν ποτε Κράτητ@. Περίεστημαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτρεπόμεθα ἢ περιεστήκαμεν, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Nos ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo. Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρόσεστιν ἰδιώτη@ τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φώτων τοῦτο ἐ περίεστιν. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιέστηκε γὰρ μὴ πολλοὶ φ᾽ τ᾽ λόγων ἀσπλογίας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι τραέξωσι τὸ πλῆθ@. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον φ᾽ ἐκπλήτ@ καὶ ἐ τοὺς θορύβους περίεστατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περίεσθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in quā notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon.* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J.G.G.*

1. Ἐτέρ@ δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero *συνεκρίνετο αὐτῷ* ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum *διακρίνεται αὐτῷ* ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνεσθαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲ ἦν ἐν τῷ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διακρινόμενος. Sed de *συγκρίνειν* audimus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ἃ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τῦ ἑνοῦτο, ὡς ἔχει ἢ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάκρισις. ἐπεὶ ἢ ὅ φασιν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τῦ πρὸς τ᾽ δοκοῦντ᾽ δὲ παρεξετάζειν, οὐχ εὕρηται παρὰ τῶν δοκιμωτάτων τ᾽ παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτε παραβάλλειν, ἢ παρεξετάζειν, ἢ παραπλέκειν. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, ὡμοιῶσθαι. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ δικαίῳ, ἢ ἀπῆλθον ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν; πνεῦμα δ᾽ ἄνω, τί τῶνδε χαλκῶν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ὡμοιῶσθαι τῶν ἀλλήλοις τούτε κατεγνωσμένοις ὡδὶ πολλοῖς, τούτε πολλῆς τυγχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Nos igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρός γέν τ᾽ εἰπόντα, νῷ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῷ ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τ᾽ ὀπτχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δέ τι-

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῷ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ᾽ ὅτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ὃν παίζων αὐτὸν εἰρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῷν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἔδει γὰρ αὐτῶν καὶ νῷν ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τυτίσω ἡμᾶς, ἀλλ᾽ οὐχ ἡμῶν. *V.*

† Εὐθεία] Εὐθεία καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, ſepoſui. Huic igitur parui. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ αἰτιατικῇ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe refinxiſſe teſtatur. *M. du S.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ αὐτῇ § φαμὲν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῷ ſine ſenſu.

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῷ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῷ ἀτίμως, καὶ μὴ ὑβριως. *V.*

¶ Φαμὲν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

** Κοσμίως] Κοσμιῶς Exc. *G.*

χάσασα σπυδῆς. Et Lucianus in imaginibus: *Καὶ τοι Νιρέως ἐκείνη πωρεξιτάζετο.* Ibid. *ἐγὼ δέ σε οὐδ᾽ ἐκεῖνα ᾐδέω τοῖς Ἡρωϊκοῖς παραβαλλομένη μου.* Et paulo poſt: *Οὐκ ἂν παραβάλλαιμι εἰκότι θεῶν γυναῖκα Φαιδρόν.* Ibid. *Αἰγαίρω δ᾽ αὐτῆς εἰκάζων ἐκεῖνο τὸ σύμπηξίς τε καὶ ὄρθιον.* Quare minus Attice dixit Athenaeus: *Τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον πανταχοῦ ἂν εὐτελές τι φανεῖν πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον.* Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιος, inquit, *συγκριθῆναι τοῖς θεοῖς εἶναι τὸ σῶμα τι.* & Philo: *Ὅς ἔστιν εὐγενείας ὑδενὶ θνητῷ σύγκριτος, nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: *Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων.* In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμματά τι τῶν αὐτοῦ, *σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου.* Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ᾽ ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδώς, ὅ, τι ποτ᾽ ἐστὶν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τίνδε τῷδε, καὶ συνκρινειν, ἡμάρτηται. Χρὴ δὲ ἀντεξετάζειν, καὶ ὠφελβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum *σύγκρισιν* vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit *σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα.* Vertit *Franciſcus Scorſus: Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho σύγκρισις* ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῷ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi *νῷν nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: *Θαυμαστῶς τόγε ἀκούσεις νῶν πάντες ξυνδικεῖ.* Idem in *Sympoſ. Πράξομεν ὁ ἂν φαίνῃ νῶν.* *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῷν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro νῷν ἁμαρτάνομεν*, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam νῷν dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: *Μίγνυται*, inquit, *ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.* Nimirum *μίγνυσθαι* recte dici de viro cum muliere conſuescente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: *Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. Herodot.* in Clio: *Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ.* Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: *Ποῖον δὲ φιλόμητορα μίγνυσθαι μητράσιν ἐκ ἀδελφαῖς ὅπως ὁ τῶν τοιούτων πρώτως φιλόσοφος ἐνομοθέτησε*, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod. μιχθεὶς ἐν φιλότητι*, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: *Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι ἐνὶ εὐνῇ.* Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ Θήλειαι — ὅταν τῶν πρὸς ἄῤῥενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyſſ. Α. 72. Φόρτυνος Θυγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δ᾽ τινος ἐπόντος] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet *καρῆναι*, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐπάρῃ κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ᾽ ἀνδρώτων τοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρόν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα

enim, inquit, *malum feciſti, & dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

a Εἶπε] Οὐν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως ἀλληλομάχων ἐφαρμόττει λέγεται, ἢ ἀμφισβητῶν, ἢ φιλονικῶν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ ἀγωνίζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῶν δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο καλλικρεῖτον. Τὸ δὲ κείρασθαι σὺν ἐπ' ἀτίμῳ. Ῥιβέντος οὐ ἐπιτολῇ τῇ· Οἶμαι δ' ἀκρυσιν ὑπό σε τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζουσιν, ἰδίᾳ δὲ οὐκ ἐπὶ προσόντων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἣν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῖδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα οὐ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἀεὶ τύπτεται ἐπὶ ἀτίμῳ κειρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad cienda riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tondefentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχῶ δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχῶ pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶ φίλε, ὡς πρὸς τὸν διῶκε περὶ τοῦ δίκης ἐζυγομάχει· ἀλλ' ἀμφισβήτει, ἤριζον, ἐφιλονίκει. Τὸ γὰρ ἀζυγομάχητον ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ὡσαύτως καὶ τὸ ἀδικαζόμενον. Οἷον ἀδικαζόμενον τῷ διῶκε, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀλλοφύλως, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμενον ζυγομαχῶν τῷ καρύκῃ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὸ ἀλγεῖν, καὶ τὸ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε ὃν βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξήτασται. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν ὁ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τάλλοθι διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον σὺ πίνακι δίκας, κρεμάσας ὑπερηχὶ μαστιγῶν, δέρων, τρυβλῶν, ἕτι δ' αἷς τὰς ῥῖνας ἕξος ἐγχίων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβλη σὺ τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae, Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δὲ τινος αὐτοῦ σὺ τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato, Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere, procedere*, ut loquitur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτω σὺ τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτουσι. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαφρὰν τὴν ἔρω ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἐν προκόψωσι τῆ σοφίας, τοσοῦτ' ἐπαφιεῖσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὅπερ προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προσθήκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' ἐκείνοις τὴν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποκαπνίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod

Cœ-

aegrotantem ; Quam ob rem , inquit , *aut quid quaerit , qui torquet ?* Cum diceret aliquis , *Proficit in disciplinis ;* Ille , *Plato* , inquit , *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo , *Num declamabis (declamabit) iste ? Quomodo igitur* , inquit ,

ρουῦντα , ὅτι τῷ , ἔφη , ἢ τί βουλομένῳ τῶν βασανίζοντων ; προκόπτει δέ τινων εἰπόντων ἐν τοῖς μαθήμασιν , ὁ δὲ Πλάτων , ἔφη , τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα , πῶς ἂν , ἔφη , ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματι τούτῳ ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν , ἀλλὰ παθητικῶς τ μέλλοντα. οὐ γάρ φασι μελετήσω , ἀλλὰ μελετήσομαι. V.

* Τῷ ῥήματι] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere* , vel *praecastrare vinum* , quod tum fit , cum vini vires facco franguntur , ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophraſt.* VI. de cauſis plant. c. 24. διφθιὸν , quod male vertit Gaza *morale vini genus* , cum fit ſaccatum , colatum διὰ τ ἠθμοῦ ut pulchre docuit Vir ſummus *Thom. Reineſius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus , lib. III. Var. Lect. cum quo ipſae litterae in illa plaga videntur elatae eſſe. In *Heſych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσαπίζειν impingere interpretantur ? Cum tamen in eodem *Heſych.* recte legatur ὑποσάπιζειν ὑπάθειν τῷ σαπρῷ ἢ προκόπτειν , *ſacco colabat* , aut *praecidebat.* Apud *Euſtath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσαπίζων τ ὠδῶ τὸ προκόπτειν ἐφαιρεῖ. Τοῦτο δὲ ἴσως ἐκ διὰ τῦ κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦσθαι σάκκον. Ὑποσαπίζειν eſt etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui ſaccos & marſupia praecidunt , qui nobis dicuntur Beutel-ſchneider. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῦ προκόπτω , quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba : Πρὸς κόπτουσ' ὠδῖν οἷς παρῴδων κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae ſumus paſſi , nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce paſſiva : Οὐδὲν τ πραγμάτων προκοπτομένων , *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia : Ἐς τὸ πρόσω τε ἀεὶ προκόπτοντο τ πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τ ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id eſt , *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδιατειθέντων , εὐπραγίᾳ ὄντων , ἔτι προκοπὴν ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem ſenſu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι , inquit , ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδιδόναι , ἀλλὰ κατὰ τ Σεβαστὸν μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem , ſed circiter Auguſti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum ſuorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ , ſaepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι , & non abſtinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὼ μηδημίαν , inquit , *ad* προκοπὴν ποιοῦσιν ἄνεσιν. Lucianus quoque in Alexandro , ἐλπίδας ἐ προκοπὰς ἀνεῴλλετο. *Epictetus* in Enchiridio : Παρὰ μίαν ἡτταν ἐ ἐνδοσιν ὁ δαίμων ἀπόλλυται ἡ προκοπή , ἢ ἐ σώζεται. *Joſeph.* etiam utroque utitur vocabulo : Καὶ γάρ , inquit , ἐφ' ὃν ἦν ἀλώσιμον ἡ πόλις , οἱ πράξαντες τὸ τεῖχος ὡς ἥλετο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuiſſet , ſi murus proceſſiſſet ut coeperat.* Idem : Εἰς μυρίαλλα παιδίας προέκοπεν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἀλλ' Γίνεται ὠδῖνος Ἀντιόχῳ μείζων προκο-

πῆς αἰτίων. Idem in X. Antiquitatum : Τῶν γραμμάτων ἐ σοφίας οὐ προκοπῇ ὑπομόνοις εἶχεν ἐν τιμῇ ἐ τέγγων διτέλει. *Dion. Sicul.* de Dione , ἅμα ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλῳ ἔχων προκοπῇ. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera mirificum ſcriptae , quod ipſum* προκοπὴν *aliquam ſignificaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apoſtol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σω ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epiſtolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ κ παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τ φανερῶν λυσιτελῆ προσεθῆκεν. Videtur autem hic auctor in plerisque non ſatis accurate locutus , quippe qui ſaepe peccet in id , quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iſte in Neſaſto θάτερον pro ἕτερον vel ὁ ἕτερος , θάτερα pro τ ἕτερα , & ἕτερα pro θάτερα. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in ſecundo : Θάτερον , inquit , τ παίδων τ πρεσβύτερον pro τ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερον ἐπιχλευάσας θατέρῳ , ubi dicendum fuit ἕτερον , pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. ἓν δὲ τ ἐκείνων ἕτερον τ εἰς Αἰγυπτίαν ὠδῖνα τὸν πρῶτον ὑπὸ τ Ἀρσάκης τοὺς υἱοὺς διαρθέντων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho* , qui in libello de lectione poëtarum , δυοῖν ἐν ἑτέροιν ἡ ταυτὸν ποιῆσαι ὠδῖνα dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magiſtrum.* *J. G. G.*

Προκόπτω] Προκοπὴ , pro progreſſu in literis , *Ciceroni* adhibitum in Epiſt. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elſn.* & *Polybii* , & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium eſt in μελετήσει quod apud Atticos eſt ſecundae perſonae , pro *declamabis.* Barbaris vero eſt tertiae perſonae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες , pro *declamabit.* Meminiſſe hic debet ſtudioſus lector verbum μελετῶ , tametſi futurum medium uſitatius habeat quam activum apud Attice loquentes , utendum tamen eſſe aoriſto activo , non medio. Teſtantur hoc Philoſtratus & Lucianus. *Philoſtrat.* in Marco Sophiſta : Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη κ' μελετήσομαι. Idem in eodem : Μελετήσας δὲ κ μελετῶντος ἀκροασάμενος , κ' ἐθαυμάσθη ἐ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ κ ῥήτορα τ καρχήσιον ἐπὶ τῷ δίκτυῳ καλινδούμενα μελετήσαντα μὴ τ δίκαια ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum : μελετῶ , μελετήσομαι , ἐμελέτησα , μελετήσας , ut ab ἐπαινῶ , ἐπαινέσομαι , ἐπῄνεσα , ἐπαινέσας , ab ἀκούω , ἀκούσομαι ,

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20
δεινα;

me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?

Ἀτθικίζοντος δέ τινος, ϗ τεθνήξει εἰπόντος ὅτι τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, ϗ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν [a] καθαρώμονον. ϗ πρὸς τ εἰπόντα δὲ, τοχάζομαι αὐτῇ, 25
ὅτι τῇ φείδομαι αὐτῇ, μή τι, ἔφη, δι-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris*; (*morietur*) *Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum

ἀφι-

a Καθαρώμονον] Καθαρώμον male *F.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῶν λέγειν ἐπὶ τῇ τρίτῃ, ἀλλ' ὁ * τεθνήξῃ ἐπὶ ἀντίρρ. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ τοχάζεσθαι ἐπὶ τῇ † ἀκριβῶν τάττεσθαι τὴν βολὴν, ἢ τῇ τιμωρεῖσθαι. *V.*

* Τεθνήξῃ] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ: oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βέλτι per βέλη aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβῶν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι, non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἄκουσας. *A.G.G.*

22. Ἀτθικίζοντος δέ τινος ϗ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ϵ ἐνταῦθα μὴ Ἀτθικίζειν καθαρώμονον. Hoc est: *praestaret vel hic tenen Atticissare mortem inprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris. Aristophan.* in Nebulis: Σὺ σ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιτ' ὀλίγον μέλλοντος λέγε. Πλάτων δὲ ϵν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ὑτος ὃν ἂν δέῃ. ϗ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταδοίη, τεθνήξει. ὅπερ ϵ Λεκιανὸς ϵν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε ϵ τεθνήξεται τ γεγόνοτα ἅπας. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim προσώπῳ. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγελε. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξώρμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἂν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ὧδι νῦν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.E.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτῷ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, τοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum τοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τ ἰδίων πολιτῶν τοχαζόμενος. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἄφισῶ δὲ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφισῶ & ἀφισάνειν, pro eo enim dicendum ἀφισάναι. *Thomas.* Ἰσάναι, οὐκ ἰσάνειν. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίσων ϗ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς· ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέποντες ἢ ἀμβάλλειν τινὰς ἢ σωτηρίαν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰς ὄψη μισθισάνειν legitur in sacris literis pro μισθισάναι. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκούοντων ἐπετίμησεν ὡς διέφθορεν τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀπεκαθίστη τὴν ἰδιοθηρίαν. Idem tamen eodem modo recte dicit: Τὸ μ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι ἀφισάναι τ Παλαιτίρχοντα τ Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωίσαντ τὴν συναπολωθήσασαν εὐνοιάν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus*. Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε ϗ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, ϗ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ ϗ φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τὸ πλὴν μ τῷ μή. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε ϗ πλὴν εἰ μὴ τόδε, ϗ ἐκτὸς εἰ τόδε, ϗ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω ϵ χωρὶς εἰ τόδε ϗ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Lucianus ϵν τῷ βίων πράσει πλὴν εἰ μὴ σκαπανίσαι ϵ ὀδοφόρον αὐτὸν ἀπέδωκεν. Κρεῖττον μὲν τὸ εἰ χωρὶς τῷ μὴ λέγειν. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φησ ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνόν τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπέχῃ σου. Idem in ratione *Consct. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτ' ἐκώλυσεν

τις.

ἀφιξᾶν aliquis diceret, & alter ἀφιξάνειν; (*pro* ἀφιξάνει *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicetis*. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὐξαῖς δίον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκριβέστερος εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ θάμνιον ἢ τὸ Εὔξυνον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν. *Demoſthenes* περὶ τοῦ ὁ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθείᾳ γεγονυῖα. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαλεοπούς ἐστι δαίμων. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸ Ἀλκιβιάδειον ὑπερφαίνειν τιλιότερον φρατηγόν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τοῦτον ἀλοήσας λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινι εἰπόντι] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἰκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ἔτι αὐτούς τε ἐξεῖν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἰρήσειν. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πορθμίας αὐτὸν ἀναχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο τῷ τόσῳ. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενον θεσπεσίῃ Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ θεῷ χρησόμενον. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, quae mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror.* id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent.* id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos.* Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἰκῆς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἐκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, ἢ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιρρήμασιν ὁ σωτάτλεσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοῖε, ἀπόπιρυσιν, ἐκπίρυσιν, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὴ τοῖς λοιπῶν Θεῶν θρησκεύῃ. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσαεί ἄζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὰ φοίρια. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἴποτό τε πάντες ἐλέγοντο. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοσαυτάκις ἀρξάμενον τιμᾶσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. Ia II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προοίμιοι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ καὶ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ὁ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ προπέρυσι ἀδύνατον ἦν σοφόν. male προπέρυσι impreſſum eſt.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε δὲ τὸ δίκαιον. *V.*

Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ ἦν Πλάτων εἰς τότε λέγω. τῷ δὲ ἰδοὺ, ὅπερ τῷ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅπερ τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὥσπερ ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιre ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas.* Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔστω *F.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τῷ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι, quare in eo quod ſequitur, ἀρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμνησκόμενος, inquit, ὧν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τῷ ἐκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἵν', inquit, ἐκπαλαι περὶ τῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὡς ἐσκευακὼς ἐκπαλαι πιστάς. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων· ἐκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων οὐ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ. Ἦ οὐ παλαιοῦ ἄρα εὐδοκιμεῖ τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. Οὐ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπεύγε ἀπεκρίθη οὐ παλαιστέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντήϊον οὐ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἦτορ ἡμετέρη τε ἐστὶ οὐ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ὠφελεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικέπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιέπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἡμοῦ πρώτου ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ὅτος, ἐξ οὗπερ ἀφελκύσθη. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον κωλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχαὰς αὐτὸς ἐλάμβανεν. *F.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι οὐ τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *F.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in οὐ τοῦτο. Sed *is* τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τῷ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε uteretur. Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video plerosque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδοί. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ· Ἰδοῦ μοι καὶθάρσεος εἶα ἔχω καρά. *F.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλώσ. Πρῶτον μὲ κίνησιν ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe, audiſſe, intellexiſſe. Suidas* dictione κεγχρίλη, κύριε τὸ ἄρμον ἀντιλαμβάνου. Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ἅμα συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* θηλάζων ἐπιρρηματικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus, intelligimus.* Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *F.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro *βραδύτερον.* Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ὁ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος· οὐ Ἠμύσας βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιν φασίνει. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λιβάνιος· οὐ ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀπὸλ καὶ σμικρότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲ πολὺ βραδύτερον καλαφέρει. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲ ἔλεγεν. βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίνει. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῶν κτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἑλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τὸ ἐλάττω, τὰ δὲ τὸ μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα φερόμενα ὑπὸ τοῦ βραδυτέρου ἰόντων ἐφαίνετο καταλαμβάνεσθαι καταλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίττουσα ἕλιττε λοξὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊόντα τὰ βραδύτατα ἀπὸ ἀφ' αὑτῆς ὄντα τοῖς ταχίστοις ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

jo-

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, *βαρύνειν quia putaſti* (*ita inſolitum, ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖας. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος, Οὐκ ἔστω, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, Οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δέ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπτασθαι δὲ ὅτι τῷ [b] πέτεσθαι

[b] Πέτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πίτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Περὶ ταχυτῆτος. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασί, καὶ τὸ λέλοιφα, ἐλίφθαι. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velociſſime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum ſuperarent, ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant, ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Καλεύειν, inquit, ἀνοήτου καὶ ἀγαπακτῶν βράδιον ὑπομένοντος. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀφηγητίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον δ' ἀπέδοσαν οἱ γυναῖς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus elegantur τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἥξομεν. Idem ἐκείνης μὲν δὴ ὀλίγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου ταχίων ἐπιδυσχεραίνω. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) ἐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſtilicet non eſt ſimile.* *Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσπαλεύσαντος δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τὸ τοσοῦτον ἀπεδεήλθε. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον δὲ ἐκ ἀμαρτήσεσθε. Idem in *Toxari* Θᾶττον γοῦν τύπτομαι ἕκαστος αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδύσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον δὲ ἵνα τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σώζονται δὲ τάχιον οἱ μὴ τοῦ ἑτέρου διωκόμενοι τάγιον ἅμα καὶ τρέφων ἐπιλύσῃ). *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ἢ κατ' αὐτήν. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνισαὶ ταχίους ἢ φρονιμώτερος. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγομεν ἢν ἐς μάχην ὁρῶν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲ ἤπλεον αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῶν προσδοκίας ἐπάντων ἐπιτελεσθέν. Id eſt, *expectatione celerius.* *Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ πολλῷ ἐ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἢς ἐ τότε γῆρας τοσῷδε ταχύτερον ἐπῆρχε). Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς παῖδας ἐν τοῦτῳ τῇ χώρᾳ πεπαίδευται τι ταχύτερον μᾶ τ' ἄλλας αὐτὸς ἴσ. Μεγαδύσης ἀνίσγαψε ἐ φθόνῳ ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐκαίνε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυδύνδυον αὐτανδρα τὰ σκάφη συγκλυδῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρίσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς ἐπὶ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ τῶν δεκαεμβρία ἡ βεβάρηκα λέγωσιν, ἀλλὰ βεβάρημαι διὰ παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστοφάνης δὲ τετάρτῳ τῶν ἰαμβῶν Οἱ δ' ἦσαν οὐκ βεβαρημένοι οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ πόρος μεθυσθεὶς τῷ πατρὶ (οὐδὲς γὰρ ἔπνε ἦν) εἰς τὸ τῦ Διὸς κῆπον ἐπορεύθη βεβαρημένος ὕπνῳ. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, ἢ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαρεῦμαι, ἢ βαρεύμην. Οὐδὲ ἀλλήν εἶναι κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμην. Παλαιός· Ὁ δὲ ἐξανασὰς πρῶτος, τὰ μὲν ὑπὸ τ' ἀμφοτέρας, τὰ δὲ ὑπὸ τ' ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἐνδεκαπηχέων ἔτος. καὶ αὖθις· ὁρᾶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὸν σύμπλουν. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὑπὸ δὲ δεινὸν φέροντας βαρεῖτο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγουσι] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet λέλογχα.* Ἐξιλήκειν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλέλογχειν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Καρικλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνθρώπει σύγκληρον εἴληχα τύχην. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πίτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent ἵπτασθαι pro πίτασθαι.* Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Neſſido: Εἶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τ' ῥητόρων μηνοῦ, καὶ τὸ ἀπτημοῖα, καὶ τὸ πίταμαι, καὶ τὸ ἐκκύπτειν. *Thomas* vero: πίταμαι ἐδεῖς τ' Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πίτασθαι omnino legendum πίτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπτεῖο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas*. Πέτομαι, inquit, ἐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκώμμα ἡμῶν ἐπιγελᾷ· σὺ γὰρ ἐκεῖθ ὁ πετόμενος μᾶλλον ἢ ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσας, πετόμενος δὲ αὖθις ἐπὶ τ' λόγων ἐν τῷ

ται πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲν ἀπὸ πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. περιστερὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸ φάτνον ἐρεῖν, ἔφη. φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγοι; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

(volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις (volatus) *plane scimus. Columbum* (pro columba) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (pro lente) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅπῃ τὰ ἄμιλλαν τῶν προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γὰρ σε καὶ νῦν δυήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τῶν ἐξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπί ἑνὸς εἴρηται ἢ ἀμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

ἐπὶ ἓν τὸ δυήσεσθαι μέλλοντα, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνίοντα σολοικίσαντα. *V.*

54. Δυήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσασθαι·

* Τιμήσασθαι] Quid hic faciat nescio. ἐπί autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, *μέλλοσι μὴ συνιέντα δυήσεσθαι. J. J. Wolf.*

συλλόγου. *Phrynich.* ἔπταισεν ὁ δεῖνα τὸν, ἐὰν ἁπαξ εἴπῃ τις καὶ μάθοι, ἢ ὀλίγα πταίσεται δὲ λέγει. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῷ πίπτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσεισι πιπτόμενος. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μυῖ' ὀδὲ πίπτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῷ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὸν ἐκάστου γνάφαλον ἐκπεπτωκότος. Idem tamen in *Amor.* dixit, ὀλέτται φοίζῳ δὴ πταίμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιστάμενοι. Ibidem: ἅπαξ ἤδη σὺ τοῦ ἀετοῦ ἦν, συμπαραπτάμην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μογοστὸν δὴ πταίοντα τὴν ὀλκάδα παρημείψατο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ἰδιώτας ὄρνιθας ἐκδύοντας μὲ ἀλλὰ τὸ λιμὸν, καὶ παραπταμένους μὲ ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἴσταμαι] *Plato Theaeteto* — πίπτεται. Ed. *Basil.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τοῦ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτύσει derivant ἔπτυμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi, quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιστερὸν δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἀλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ τῷ περιστερός. Φερεκράτης δὲ Γραφοῦσι φησὶν ἀποπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse φακὸν*, id est, vasculum olearium cum *φακῇ lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel *φακοὺς* pluraliter, *φακὸν* pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸν φακὸν τῆς ἐλαίας, moxque λήψῃ τὸν φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι τὸν ζωγράφων, τὸν καλὸν ἰφικτεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δὲ ἀθύμως, τὸ μετέωρον καὶ ὑγιαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφήνασιν. *Rugis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς λέγουσι φασίν. φακοὶ οἱ ἐπὶ ἀμοὶ ὑχ' ἑτέρων· φακὴ δὲ ἡ ἑψομένη. τετήρηται δὲ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὸν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὑμῶν σατύροις ἐντέτηκεν ἔξω. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ ἐτάκησαν. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce simile Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui exposituram. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα χθὲς ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμὸς, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit* se assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum es*-

μὲ οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σε λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς σὲ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα ὀχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί δῆτα ποιησόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ὀχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲ ᾤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' ὅτι ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μὲν ὁ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεῳγε-

† Ἀνώγετο] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

το λέγων ἡ θύρα σε πάνυ πρωΐ. *V.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν· ἵππον γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἴσχον ὁ Θῆρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, καὶ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιττόντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν πάλαισραν καλαλαβόμην. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδε Πύῤῥῳ πολλὰς εὐδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάλασσαν. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Histor. Ecclesiast. οἱ ναοὶ ἀνεῳγόησαν. *Joseph.* in III. Originum: Εἰκόσι μὲ πήχεις ἀνεῳγόησαν κατὰ πόλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲ ὠθεῖται λικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε ἦν πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ ἔσω γέμοντα σωφροσύνης, καὶ διατρεφόμενα πρὸς τοὺς θεοὺς τὸν ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἐκλαπτον ἢ ἐπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μίσου ὠθεῖται μόνον τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνέῳχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Σωσιθέου ἐν ἱστορίᾳ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τύπος οἰκίας τοῖς λησταῖς ἀνεῴγασιν. Λυκιανὸς ἐν τῷ Μίκυλλος ἢ Ἀλεκτρυὼν καὶ ἐνδιατρίβοι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' λὰξ πῶ μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἅπλους τε ἦν χρημάτων ὁ πέρσης, οὐκ ἂν ποτε Ἕλλησι ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ευς, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμηνίας, βασιλίας, ἱερίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὰ δὲ σωφρονιδῶς ταῦτα λέγειν ὀφείλοντα ἐκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani sumtus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo εις modo ευς dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμψουσιν αὐτῷ διχιλίους ἁπλίτας ἐξ Ἀχαΐας ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμψουσι διχιλίους μὲν ἁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πενταποσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem ἱππεῖς notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti.* *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ ἐξαφυγὼν τὺς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Τωὖτ' ὡς ἐγανάθλω ἐν φυλῇ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ὡς αὐτὸν ἴσχον ἦσαν ἱππέας ἐν πεζοῖς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ ἐν τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλαλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἡκόντας ὑπ' Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Φιλοὺς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότερον τοὺς ἱππέας προύδοσαν. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

Tox-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλεσόησας; ἀλλὰ ἔοικας ὑ φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲ φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

fe) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

ΛΥΚ. Πάνυ γὲν ἄδηλόν ἐστι, τὸ χ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμᾶς λεγόμενον; ἀλλὰ τᾶτο μὲ δῆλον· σὲ δὲ ὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*respondet*) enim ille consu-

73. Μαντύεται γοῦν] Χρᾷ μὲ ὁ Ἀπόλλων, μαντύεται δὲ ὁ προσών. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: ᾗ τοξότας, ᾗ ἱππέας, ᾗ τραπηγούς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς ἐ ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, φυγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κυρέας, καφέας, σαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἱρμηνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐριτρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φονῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐχέουσιν ὕδωρ. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλας προσαγορευομένους, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem Δημόνικον, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τ πόλεως κοινοὺς δὴ γονέας τοὺς ξυμπάσης ἡγεῖσθ. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *costas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his costis vide quae docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ἐκτετραόρροι τεθρυππεῖ, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: εἰς σανίδα ἐ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: ᾗ ἐπιτροπεύσας Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοσούτους ἐδυνάμωσε βασιλέας ἀθροῖσαι. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀνωθ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προπέμπει, Σαυρίτη εἰς λόγους προπαλεύμενος. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατανύσας; ἀλλὰ] Videtur post κατανύσας fuisse paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiae personae pronomen Junxerunt verbo tertiae personae. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ὑπαργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρίστας. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον χηματίζειν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντύ) γοῦν ἐκεῖνῳ πᾶσι τοῖς ἱροπᾶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντύεσθ dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύονται ἐμαντεύσαντο τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀσεβήσαντας τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεῖα εἰς τὰ ἐπιμηνίᾳ μαντευσόμενον ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντύεσθ. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρᾷ, inquit, ἀντὶ τῦ πρᾶξαι βαρύνει). Χρὴ δὲ ὑποστιγμῆς ἀντὶ τῦ χρεισμὸν δόσει, ᾗ χρᾶν ἀπαρεμφάτου. Χρᾷ γὰρ ἴσι ἐ τρίτῃ τῦ α εἰς η χρῆ· ᾗ ὁ μὲ Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντύεται). Hanc *Moschopuli* sententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra censeam omnino χρᾶ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua fit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾶ usurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγῳ ἀνὴρ, ὃς οἱ προσιὼν χρᾷ τὸ ἐκαμύτρου τόξον. Et paulo post: Ὁ μὲ δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ τῶ τριμάτρου τόνου. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾶ, ὦ Μίνιππε, τὸ Βοιωτίᾳ. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἀγνοήσει πρὸς ἀφορολὴν τῦ χρὴ, ὅ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρῆναι τοιοῦτ' ὁ φοῖβ. Sed ut ad μαντύεσθ revertamur, non semper observatur illud Luciani de hac voce praeceptum, sed ab accuratissimis & Ἀτθικωτάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τ' Ἀπόλλω τ Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντε δὲ πο-

21

fulentibus universis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexisti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloecismus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed nostine aliquem *sibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, οὐ δὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε περιών; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & statim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τὸ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρός.

τε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῦ λόγυ μαντευομένῳ. Pauloque post: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύ) ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tiresiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν & ἀναιρεῖν. *Isocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπείλει παρὰ τῷ τράσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἦν μὲ δὴ ἀπέλῃ μὴν βασιλέα εἶναι. *Chrysost.* in Babyla martyre: ἐπύθετο σφοδρῶς τ δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν & ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τ κατὰ γάμυς αὐτοῦ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis reposcens postulansque sibi ut ille responsum daret iis de rebus quas animo versabat.* *J.G.G.*

Μαντεύονται] *Aristoph.* Av. 594. & 597. de consulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de respondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus sit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε περιών] *Nam singuli solœcismi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. sensus est: singuli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur solœcismi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloecismus versatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuisset καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς esse participium, fecitque locum suspectum de mendo, cum nihil sit scrupuli. Occurrit vero ista locutio quam hic reprehendit Lucianus, sæpe in sacris scriptoribus. In epistola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τ φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρεών. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant singuli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat positum pro καὶ εἷς εἷς, inde & in quibusdam editionibus scribitur κατὰ εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici scriptores utuntur. *Philostrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *singulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, κατὰ δὲ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τ Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶς καθ' ἕνα. *singulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγόντες ποτί. *Ælian.* 21. Εἰ τ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεὶ' ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μεταλύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Basilius* Libanio: αἰχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et sic Apostolus quoque more Atticorum in epistola ad *Ephes.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demosthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτοῦσι βοηθήσειν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magist.* οὐ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; sed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et sic puto apud *Thomam* legendum esse. Scriptores tamen Ecclesiastici sacrorum librorum auctoritatem sequuntur. *Socrates* Ecclesiasticæ historiæ lib. XVI, 13. Ἐκιδὼν γὰρ ἄλλος ἄλλα δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπιλάμβανον. *Eusebius* historiæ Ecclesiasticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἁθρόοι ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τ πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτυ. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *singulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque est καθ' εἷς Lucianum dixisse cum singulari λανθάνει, at Solœcistam conjunxisse cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic sit solœcismus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομαι αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρός, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moschopulus* in eadem est sententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύεται ἡ γυνή. Nimirum magistri docent, μνᾶσθαι proprie esse *ambire* pueram; sive fœminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τ᾽ μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τἀμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, ᾗ τοῦτο ἢ ὅτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθών, ὡς ἀπολείποι ἡ γυναῖκα, ἆρ᾽ ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui *sibi conciliet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis *nubens* Soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

a *Μνηστευόμενον αὐτῷ*] Haec male neglexit *Fl.*

86. *Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα*] *Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τ᾽ ἄνδρα ἰρεῖ. λύει δὲ γυναῖκα ὁπ, ἀπ᾽ ἐκβάλλει. V.*

& dici de viris Attice, *μνηστεύεσθαι* vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: *Μνηστευθείσης γὰρ τ᾽ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ.* Proprie etiam Lucianus in Nefasto: *Πρώην γοῦν ἐπιδὴ γάμου ἐν Κυζίκῳ μνᾶσθαι ἐτόλμησας.* Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: *Ταύτῃ μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλιδίνης Ἀλιάρτιος. Herodot.* quoque in Clio: *ταύτῃ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῇ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σωυτὴν ἐπ᾽ αὐτὴν μοι μνᾶσθαι.* *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δίκας, inquit, ᾗ γέγη τηλικαῦτα ᾗ πλοῦτος ἐμνᾶτο μειράκιον ἐπ᾽ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δέον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐπὶ τοῖς γάμοις ἐπιτελῶ μνηστεύομαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τ᾽ μητέρων ἕκαστον προσαγορεύειν ἑαυτὸν ὅτι μνηστεύομαι ἥκει. Et paulo post: *Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν.* Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, *ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα ναῦλαι.* Moxque in iisdem: *μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς πόρας.* Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce *μνηστεύω γάμον* legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: *μνηστεύειν γάμον αὐτῷ.* Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: *Ἀλλ᾽ ἢ πέπυσθε δὲ μνηστεύειν γάμους σὺν ὅπλοις; Isocrat. βουλεύσασθαι αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. Diodor.* XX. *Ἀξιολογώτατοι τ᾽ ἡγεμόνων τοῦτον ἐμνήστευον.* Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguæ locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *G. Barthius* docet Adversi. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a meliorisætatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. *Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα*] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: *Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τ᾽ ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λυσίᾳ δὲ καὶ Μιλήτῳ τ᾽ λέλυκε ἐκβαλὼν τὸ γύναιον.* Nimirum uxor cum a viro divertit, nuptium remittit, dicitur Graecis *ἀπολείπειν ἄνδρα*, Latinis *divortere*, *discedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, *ἐκβάλλειν γυναῖκα.* Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Josephus*, *ἵνα δὲ τ᾽ ἄνδρα καλλιεπῶν αὐτῷ γήμασθαι.* Attice idem dixit in undecimo *Ἀρχαιολογίας* de Esdra: *λογιζόμενος δὲ ὅτι ἂν ἐκβαλεῖν αὐτὸν τὰς γυναῖκας προσέῃ.* pro quo eodem in loco etiam dicit *ἀπαλλάξασθαι.* Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: *Ἀπολιτὸν ἐμὲ τὸν νόμῳ γαμετὸν.* Ibidem in *Bis Accusato*: *Τὸν νόμῳ γαμετὸν ὄντως ἀτίμως ἀπολείπει. Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, *ὥσπερ εἴ τις τὸν γαμετὸν ἀπολαβὼν ἐτέραν δὲ συζῴη.* Attice dixit idem in *Romulo*: *Νόμῳ μὲ δίδοις γυναικὶ ἀπολιπεῖν τ᾽ ἄνδρα, δίδοις δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων.* Ibidem: *ἀπεπέμψαμεν γυναῖκα.* Hermogenes Sophista: *ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, ᾗ ἀπολαβεῖν τὴν ἐσαεὶ γυναῖκα.* *J.G.G.*

93. *Εἰ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν ἐσιών, ᾗ ἐξιὼν κόπτοι*] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit.* Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter *κόπτειν* & *ψαφεῖν.* Exiturus cum foreferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque absistere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *foros crepare*, Graecis *ψοφεῖν*: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσει. ἢ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιών, ἢ ἐξιὼν κρούσαι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲ οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα κόπτοντα, ἢ ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβρισὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἴσως-

[b] Πήσοντι] Ex Fl. reſcripſit Solan. Πάσεται J. Bl. M. P. B. &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔνιοι τῶν ἰατρῶν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἧττον. V.

2. Νῦν δή] Πλεονασμὸν, σημαίνον τὸ ἀρτίως. ὅπερ ἐν τῷ ἄρτι λέγῳ τὸ ἀπαρεμφάτῳ σὺν συμφώνῳ τῷ διέξιτ[*], μιλλόμενος. V.

[*] Ἀντίδοτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀντιδώτου. Sed in V. unum erat ἀποδώτου, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. M. du S.

Latinis *fores pulſari*, & *pulſari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν αὐτὸν ὁ ψοφῶν ἥκων. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitivis*. Ὅτε οὖν δὴ κόπτων τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δὴ τινα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque : Οὐ μὴ ἀφετριῶ, ἀλλὰ γοῦσαι τὴν θύραν. Et in *Nubibus*: Γοῦσαι τὴν θύραν. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede : Ἐρομένῳ δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρούσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξηθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κρούσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalypſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De foribus aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum praeſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γέγομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ἤ ἐστι πρὸ μικροῦ, ἢ νῦν δή, ἤ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις τοῖς τυχοῦσι τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δή' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων· Πλάτων Δημελαμβίῳ εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὴ δὴ ἐπὶ σωφρόνως ὡς δὴ σαύτων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱκετίσιν· Νῦν δή μ' ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θύρας, πόθου ἰσχάνει. Νῦν δή' ἀδ' ψαμάθους ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελανίππῃ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπαΐουσ τύχῃ. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γέρων ἐσί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλωλα δόμων καμὸν λιμῷ κακῷ. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως οὐ μὴν τόν, ἤ καί φασι μόνῳ παραχρημόνῳ συντάσσειν. *Euripid.* Phoeniſſis: ἔκφερε δὴ νῦν ἀφ' ἑστίων ἐμῶν ἑδρᾶν. Ibidem: Ἄκαιρος δὴ νῦν ἡ τὰ πρὸς τούτους κακή. *Plato* in Gorgia : ῥᾳ' ἂν ἡ ὃν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρική. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, σὺν τῷ μακρᾷ. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τῷ πατρὸς ἀνικὰ τίσιτε λόβην. Et alio loco : Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ἰδόν. Idem in Phaedone : Ὦ Σώκρατες, ὅτινα τὸν δὴ σε προσποιοῦσι νῦν οἱ ἑταῖροι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῷ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν δή aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὑφέξουσιν, inquit, δηλοῦσι, ὅτι τὸ νῦν τεθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σύ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πᾶς' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν ἀλόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάπτεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ ἥττως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἣν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ ὕττω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σόν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in-te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Ceſa*.

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, σὺν ἀρχῇ κεῖται μόνον εὑρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος σὺν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόμασι τοῦτο ἐπιφέρουσιν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινά, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ σὺν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεί· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος σὺν Φαίδωνι· ἦν δὲ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J.M.G.*

18. Ἢν μὴ φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J.M.G.*

20. Σὲ ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἢ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιάκυμα, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς αἰκάστας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λελεῖφθαι, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει ἢ μόνον ἀφεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν ἀλόγον. *J.G.G.*

Σὲ ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare*? SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ἢ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτην, πλὴν [c] ἢ περὶ τὰ πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἕτερα πρὸς ἕτερον γίνεται, τῷ μὴ ὀρθῶ πρὸς τὸ ὀρθόν, τὸ δὲ τῷ μὴ ὄντι πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆται. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρὸς τινὰ, τὴν οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* g Εἰ] Forſ. εἰὰ. h Λέγειν] Sic *H. P. F. Bl. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζειν εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera ἀφαιτείλατε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato Symp.* p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεθιστάναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλαξ ἐπὶ τῶν ποιούντων ἑαυτὰ λέγεται. Ὑπαλλάττειν δὲ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀντ' ἑτέρου τιθέναι. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus*: ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere*. Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερα πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo; quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγειν ἐστὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς — περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit *Mo-*

χείαν ὠφέλειαν τῷ σπουδάζοντι ἐμφαίνει. τὸ δὲ σοί τινα, ἢ ἐκείνῳ σοὶ [a] ὃν σπουδάζει. ἢ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ ἢ ἀκριβῶται τοῦτό τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῆν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῷ [c] καθίζειν, ἢ τὸ [d] κάθισον, τῷ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἥκιστά σε λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς ἑζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆμον ἐδρην. ἀντὶ τοῦ μὴ καθεζόμενος. πάλιν ἐν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα συγχέαι, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τῷ καθέζομαι

tentis utilitatem ſignificat: *ſtudere alicui*, utilitatem ejus cui ſtudemus. Et haec fortaſſe aliquantum miſcentur, fortaſſe autem accurate quibusdam obſervantur. Melior autem unicuique accurata obſervatio. SOL. Nempe.

II. LYC. Verum *conſidere* & *ſedere*, itemque *aſſide* & *ſede*, numquid poſti quid differant? SOL. Non novi, ſed hoc dicere te audivi, *conſeditor* eſſe peregrinum. LYC. Recte tu quidem audiſti. Sed ego *aſſide* & *ſede* differre ajo. SOL. Et qui tandem differrent? LYC. Quod ad ſtantem dicitur *Aſſide!* alterum autem ad ſedentem. V. G. *Quin*, peregrine, *ſedes*, *ſedem inveniemus* & *ipſi*: *ſedes*, pro *manes ſedens*. Quare iterum dictum ſit, mutare talia, peccare eſt. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid pu-

a Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθέζωχ] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amſt.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Geſn.* ex *Amſt.* Κάθιζε cett. Κάθησον *F.* Καθίζε *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moſchopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαί τινος περί σε πραγμάτων. *F.G.G.*

49. Ἐκείνῳ] An ἐκεῖσε; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζω, ἢ τὸ κάθισον, τῷ κάθησο. *F.G.*

56. Ἄλλοθι τὸ κάθισον, τῷ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad ſtantem, quem juberemus ſeſſum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam ſedet, quemque cogamus, ne ſurgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, ἢ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν οὖν κάθισον πρός τινα λέγεται ἵνα καθίσῃ· τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸ καθήμενον ἵνα κάθηται, ἢ μὴ ἐγείρῃ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆμον ἔδρην. Sic lege hunc locum in edito libro ſatis mendoſum, quod vero paulo antecedit, τὸ καθίσατε, ἀντὶ τοῦ λέγουσιν· ὡς ἔγω ἤκουσα. *audivi te dicentem imperativum καθίσατε, ſede, vocem eſſe peregrinam vel barbaram*, Luciani fuiſſe reſpicit verba quae in *Lexiphane* ſic poſuit: Τὸ ἵστασο, ἢ ἀναστάθητι, ἢ τὸ καθεσθείς ἐδὴ μετοκωχὴ τοῦ Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex ſuperioribus Luciani verbis colligit hic aliquid deſiderari. cui equidem non invitus aſſenſero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷον ἐστὶ συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα τὸν γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντα. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus eſt. Nunc viciſſim *Thomam* & *Phrynichum* audimus. Ἐκαθίσθη, inquit *Thomas*, καθιστᾶς, καθιστῶσαι, καθιστᾶσαι, ἢ ἄσα λὰν τούτων, βάρβαρα. λέγε μὴ καθίζαρας, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, καταπεφεύγασι, καθεδοῦσθαι, ἢ ἄσα λὰ τούτων. *Phrynichus* inquit, καθισθείς, καθιστῶσαι ἢ πλεονασμὸν καθιστῶσαι) ἐκάθισα. Parum igitur Atticè *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον ἦρτο, διηγεῖτο, ἔλεγεν. Et *Baſilius* in epiſtola: Ταῦτα λογιζόμενος πολὺν χρόνον ἐκαθίστατο. Lucianus in priore veterum narrationum: Ὑποτρόμων δὲ ἐκαθέσθητις ἄσπερ ἢ περὶ τράπεζαν. *Heraldus.* in V. Συνεκαθέσθης αὐτῷ ὁ τῆ βασιλικῇ φορείᾳ. *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ ἅρματος. Idem libro VIII. Καθεσθῆναι δ' ἐπὶ βαθρῶν. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magiſter*: Καθίζω ἐγὼ, ἢ καθίζομαι, ἢ καθίζω ἕτερον. *Pollux* ſcribit *Xenophontem* καθίζειν uſurpaſſe pro καθίσαι ποιῶ. Locus eſt in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀπαγγελλόμενα δ' Ἀμείψ, ὡς ἐκεῖνοι ἤδη ἐπὶ τ θρόνου τ βασιλικοῦ καθίζω collocatum eſſe. Sic καθίζειν δίκαιον apud Demoſthenem & Galenum. *Moſchopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς, ἢ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Καθήμενος δὲ ἐγὼ, ἀεὶ φανέντων, &c. Τὸ καθιστῶσαι, ἢ ἐκαθίσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω οὐ μόνον τίθεσθαι ἀπὸ τῆ ἄνευ ποιῶ καθίζω, ἀλλὰ & ἀμετάβ. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἀμαυτὸν ἀπῆρα ἐπὶ θρόνου. *F.G.G.*

57. Εἰη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. duS.*

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *ultrà*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significat alterius potestati subjicere; *καταδουλοῦν* vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 Ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴτοι τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἀλλ' ἤδη λέγε, ἵνα [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος σὺ κατανοεῖς. οὐκ οἶδα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ ἀλλὰ τὸ καθαδυλεῖν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καθαδυλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καθαδυλεῖν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ [k] μὴ αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἐν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΛ.

f Ἕτερον] Καὶ ἄτερον *Fl.* g Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. h Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Pl. F. V2.* Ἱκανὸς cett. i Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Ms προδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. k Μὴ] Ms legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ὁ τῷ Εὐαγόρᾳ φησὶ τὸν μὲν ἄλλον βασιλέα τῇ μεγάλῃ καταδουλώσασθαι. οὐκ ἀσφαλὲς δὲ τὸ τοῦ Λυσιακοῦ. *V.*

61. Ἥρω ξυῶ'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἥρω ξυῶ'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἥρ', ὃ ξυῶ'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥρω. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἥρω significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τεῇ δ' ἕδος ἐστίαν αὐτοῦ ἐπιτέλλω Ὀδυσεῦ. Τηλέμαχος δ' ἑστίαν ἐρύσας, φώτων τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *assîde* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγω] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, ὁ μόνον ὁ συγγραψάμενος τινα, ἤτοι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γενόμενον, οἷον ἢν Θουκυδίδης, ἀλλὰ & γράψαντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ ὑπάτους καὶ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲ ἐδόκει. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ ὁτὰ ἐφ' ἑαυτῷ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα —— λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut excidisse descriptionem τοῦ ξυγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδυλοῦν] Τὸ μὲ καθαδυλοῦσθαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδυλοῦν ἑαυτῷ. *Moschopul.* paulo aliter: δυλῶ ἑμαυτὸν, καταδυλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδυλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆ θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδυλωμένους τὴν Ἑπιδαύρον. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloecistam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bourdelotii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἀλλὰ τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Faeces, non sequi post hunc alios super hoc argumento

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸν ποιητὴν, ὥχρακέ τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei est, Critia? totum te mutasti. Superciliis deorsum contractis profundas volvis sub pectore curas, sursumque & deorsum vagatus *animos sub vulpe latentes*, ut est in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριεφῶντος &c. B1. ac 2. In cett. omissa. a Συνένευκας] Συνέωικας Edd. priores. b Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. Fl.

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ἔστω ὁ λόγος ἄλλα τις, καὶ οὐ Λυκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ οὐ δεῖ ἐπιφέρειν. V.

* Ἐκ] Aberat propositio ab editis. Addidit M. du S.

3. Βυσσοδομεύεις] * Ἐκ βάθους σκέπτῃ. V.

to dialogos; satis tamen manifestum puto, illud τῶν δὲ ἀμελέτωμεν τὸ ἀμήλογον, tantum de hoc dialogo capiendum esse. J. J.

Ibid. Διαλύσωμεν τὸ ἀμήλ.] Non audiendus est *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc esse ultimum dialogorum ipsius Luciani, reliquos suppositicios. Vera esse potest ipsa propositio, sed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μαχρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸ διάλογον. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non est hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae styli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noster Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Christ. 171. ut patet in *Pseudomante*: at hic nebulo se baptizatum significat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον ὕραινον ἀιρεσάτησας δὶ ὕδατος ἡμᾶς ἀνακαίνισεν, adscribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Christi 68. ad annum servatoris 171. pervivere, sive annis 103. Atqui etiam post bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus sit, negari non potest. Saperdae autem prorsus illi sunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo isto, de Babyloniis, Aegyptiis, Persis, Scythis verba fiunt, hujusce distortissimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere posse, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater est, Neronis principatu eum suscepit. Th. M.

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur existimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; sed palam est, esse spurium. M. du S.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum posito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inscriptionis obliviscitur, neque quod in *Peregrino* . . . . plebs illum impostorem vocat ἵνα φιλόσοφος, ἵνα φιλόπατρις. Metellus est Consul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. J. M. G.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquisitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, rescissus est. M. du S. In meo exemplari, quo Cl. *Wesselingi* beneficio utor, adest; sed nihil varietatis in margine notatum. J. F. R.

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non esse mihi certissimum est, ex stilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem est Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipso proficisci nequivit, quia sua ipse non excerpsit; Auctorem vero aetate posteriorem esse, satis demonstravit Cl. *Gesner.* in singulari Dissert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique statuit scriptum Constantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophista Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exstat scripta a Juliano epistola. Ita vero studiose hunc Dial. pertractavit *Gesn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forsan

εἰάς. μή πω τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτλω ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; οὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἷμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ὅτε τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀίεις ἐμοῦ ὀπιθοωμβοῦντα τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπέφασαι, ἢ καὶ τὴν χεῖρα ἀναμένεις ἐπιβαλεῖν; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ δυσπαρήμπτον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τρικάρηνον] Κέρβερον. *V.*

ut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρίφων vel Τρίφον, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Σωνίσκας] Lege σωνίσκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τὴν λέσχην βυλεύων, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I. 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸ ποιητὸν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ εὐσκεπτὸν τὸν νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδεύειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥφαι, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδες. κερδὴς γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βελὴς κερδαλέης, σωστὴς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου· παρὰ τὴν κερδὼ, ἥγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὠχρὸν τί σε] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτλω] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήλικ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Καλεῖται δὲ θεοὶ, inquit, φαύλως ὑφ' ἡμῶν. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφωνεῖ hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεπέφασται. *J.M.G.*

14. Ἢ σὲ τὰ χειρὸς] An ἢ σὲ εἰς τὰ χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica, Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζῃ τὸ ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταὐτά. *F.G.*

καὶ ᵃ ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ κατὰ κρημνὸν ὠθούμην ἂν ἐπὶ κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τῶν θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ἐπὶ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· οὐ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τῶν ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ἐπιβλέπειν, καὶ τὸ ἄστατον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω περι-

ote iterum illae audiendae sint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi jam inclamasses, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, & Cleombroti de me saltus, Ambracioten illum dico, narrari quam scitissime potuisset.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philosophorum portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quiesce paullum Triepho, & noli molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *J.* quae ἀποψύξαι

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηρανθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloss. Graecol. ἀποψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopseud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *J.M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem se de saxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότου] Notissimum est *Callimachi* in eum Epigramma, sed nimis pulchrum ut non hic adscribatur. Est autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἴπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης
 Ἥλατ' ἀφ' ὑψίστου τείχεος εἰς ἀΐδην,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
 Ἓν περὶ τῆς ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

J.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *J.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. supra *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *J.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari ostendive sibi cuperent, aut ipsi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum est apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ περιίδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέφοντα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ περιίδῃς με κ. τ. λ. *Contempl* c. 1. περιόψει οὖν με κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς φιλίου με περιίδῃς. Huc refero obscuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καταφρονεῖν ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ ὁ φίλος ὁ περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praecesserat, ita enim nimis inepte cum iis quae sequuntur cohaereret: sed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepisse quasi, idemque sibi voluisse existimo, ac si dixisset, οὐδὲ γὰρ καταφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino insolens esse arbitror, ut ex iis, quae sequuntur, superior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemsterhusii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus est, quadrat, quod est apud Comicum in *Ranis* vs. 512. ubi muliercula Pseudo Herculi aliquid, quod e re illius esset, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μή σ' ἐγὼ περιόψομαι ἀπελθόντα. De aliis precibus passim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδή σφι οὕτω δοκέοι περιιδεῖν αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae est in Deûm matrem, gratias eidem se habere ait, ὅτι μὴ περιεῖδεν ὥσπερ ἐν σκότει πλανώμενον, sed edocuerit rationem mysteriorum &c. *J.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Gesner.* adlegata aliter exponit *Hemsterh.* quem vide. (sed video ipsum hoc jam notasse.) *J.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. οὐ μικρὸν οὐ-

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, χείγιστόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῦ δεινῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλας, μή τι κακὸν παθήῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμεῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάροις τοῖς πολλοῖς ἀναφανὴς· καὶ πῦ καλαπε-

σῶν, Τριεφώντειον πέλαγος [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρίν. ἀ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν γαστέρα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῦ δεινῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρου γὰρ ὀλίγου πνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

---

b Καλονομάσῃς] Καλονομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀρίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

εὐκαλαφρόγνωτον πρᾶγμα ὡς δοκεῖ ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθήῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί πῦ καλαπεσῶν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ πῦ τὴν θάλασσαν καλαπεσῶν Μενίππειόν τι πέλαγος ἡμῖν ἄφῃς ὁ Ἰκάριον ὀνομάζῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heumon.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philoſ.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἦν, ὥσπερ οἱ τῦ γλαύκου ὠόν τες, ἐμπεφυσημένον τὴν γαστέρα, ἐμοῦ δόμου κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — φὺ — αἰ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Hoquam verbum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam οὐκ ἔστιν πόντον (frequenti praepoſitionis πρὸς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. B, 148. Odyſſ. O, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam *Nig.* c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' κάλων αἱ ὁλκάδες τ Εὔξεινον πόντον οἰχήσον, τ κυμάτων ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκ τῶ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκατοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ὦ κλόνος τ γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀνεφήνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ὦ, τί τὸ τερατῶδες, ὦ ἀφ' τ ὠύχων ἀκηκόεις. KPIT. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ὦ ἐξ ὠύχων· ὦ γὰρ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, ὦ κεφαλὴν κύουσαν, ὦ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, ὦ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μελαβαλλόμενα· ὦ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ ὦ χελιδόνες εὐηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τό, τε naves ingredi Euxinum Pontum eogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Ai] Sic noſtrae, Tr. Geſn. Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίον, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. F G. Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τροίην ἵξον. Plura ex eod. L. *Bos* de Elliſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων ἵκοι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἥλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθης τ γαστέρα ὁ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκόρυγησεν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt τροφός τις ὁ εἰλεῖ διεκορκόρυγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ ἐντέραν τ ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

J.M.G.

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἔπος. F.G.

Ibid. Τῶν ὠύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὠύχων vel ἐξ ὠύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ ὠύχων ἀκούων, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὠύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὄπιθεν Ἄργος ὅλος βλέπειν τῷ κέρατι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐνδεδυμένη μὲ ὑπερφυεστάτην ἐκδύσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κνήμῳ] De Baccho, alludit ad γαστροκνήμιον. F.G.

Κνήμῳ γαστρὶ] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κνήμῃ ſuam, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεί] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα μιχέμεν τῇ δ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὕπνον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὕπνῳ, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me ſaciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξειε.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σε ἐπῳδὴ τὸ ἠκροσμένον ᾖ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σε αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται ὅτι σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσεται ἀμυνόμενόν σε, εἰ καθαίρεις τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ ἐγὼ σὲ μὴ ἀγνοεῖν καὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ δυνήσεται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην κατεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· καὶ δὲ τὸν ποιητὴν Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀπυ-

[b] Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* [c] Κατάπληξις] Κατάθελξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi DIs placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύραμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem θύρεθρα id eſt θύρας, & θύρετρα, hoc eſt θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάθελξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀκούσματος καλαπληκτικοῦ ut apud *Lucret.* 4. 1157. *Magna atque immanis* (amaſia) κατάπληξις *plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνόμενον] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμυνέμεναι &c *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 590. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ϗ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέ, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τῆ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ϗ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ ϗ ταῦρος; ϗ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, ϗ διέφυγε λάθρᾳ τὸν γελάγυν, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βρονταποιὸς, ϗ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, ϗ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βουπλῆγι καλεκτάνυτο. τὸ δὲ ϗ Αἰθίοψι συνευωχεῖας, ἀνδράσι μελανтέροις, ϗ τ' ὄψιν ἐζοφωμένοις, ϗ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίκαις, ἀλλ' ὑποδεδρεγμένος

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis causſa, quin taurus etiam? & nisi celeriter susceptо in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

[a] Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαιο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δ' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖσε, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur ἐκεῖνο, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαιο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσαιο ab ἐπωμόω. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kuſt.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσαιο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαιο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμόσαιο] Etsi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kusterо* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καλαύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸ χρυσοκόμην τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, ϗ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ἀλλόδιον ἡμῖν γόνυ. *J. M. G.*

4. Κατεκεκτάνυτο] Forte κεκλακτάνυτο a κεκλακτάνυμαι. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A, 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum ἄμετρον rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — ϗ τὸ πνίγος ἔτι ἰσχύει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἰμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄιδου *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κυναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστις ἰσχύει. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτου ἢ φυγαῖς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ὑφαναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνους vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήμασι *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτου supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποδεδρεγμένος] Non ausim damnare Nomisetivum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνιοι. c. 1. Ταῖς πλούταις ἂν ἔδοξε — τὸ μὲ πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀμοιβαῖα παρὰ τ' τίχης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τι δυώδεκα σύχλῳ ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀριθμὸν Λυδὸν ἐν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῦ μὴ ἀτυχέσαι αὐτοῦ. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

Ὃν-

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, aliosque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate perfundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδρίαν παρ' αὐτοῖς, οἰνόφλυκτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τοῦ Διὸς τοῦ τῆς Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὡς προφήτην ἄριστον, καὶ ὁ ἰητρὸς, ὦ γαβέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις, τὸν Κροῖσον πρώην διαλαλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενον;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀλαλητικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σὺ-

ὁ Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. c Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσων *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἐν παλαιστῆναι ὑπερμενέα Κροῖσον —
Ἀστράπτων ἰητῆρι' ἐναίσιμα σημάλε φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀνακόλουθον quidem & σολοικοφανέστερον agnovit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem novitatis. Ὑποσιφυγμόν Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pisisfare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποσίφυγμα καθεδρίαν] At locus ex *Prometh.* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετῷ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lascive cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τοῦ μηροῦ. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἴσχε, inquit, ὡς ὅλῳ ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γυναικῶν, καὶ παλαιχθὶς τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. ἰατρὸς ὢν ἐ μάντις, ὡς φασὶν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξῷ (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob.* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲ πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διαλαλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσ' Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἁπλῶς δὲ σὺ τίκτεις γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλλησι, γυναικῶν τίκτειν ἤσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον.] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὑπερμενὲς κέκλητο Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται;
ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τῶ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὀπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ὄφλ; τὴν γὰρ Ἄρην ἐκ τοῦ δεσμοῦ περιζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμνυον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰσχ- ἃ μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν b ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τὺς διδασκάλυς δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῦς, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὴν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτεῖραν τὴν πρεσβύτιν θεὸν, τὴν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχὸς ὄφλει, ὡς μοιχοὺς ἀμαρτάνων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὴν κακόδυλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὴν ἀσελγομανοῦντα ὅτι τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ οὐδαδέχεσθαί σε, ἀφ' τὸ προδιαβληθῆναι πρώην οὐδ' σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τὴν Ἀθηνᾶς ἔτι ὀπιμνηδήσομαι, τὴν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχίων S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐπισσάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσσον αὐδήσαχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum *ἐννοσίγαιος*, & *ἐνοσίχθων* saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J. M. G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim *ἐνοσίχθων* & *ἐνοσίγαιος*. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J. M. G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F. G.*

Δημαγωγος] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo *δημαγωγεῖν*, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J. M. G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F. G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἑὸν πατέρ' — αὐτὸς Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J. F. R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτιν] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam caussa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

45 γε, τ' ἐνόπλιε, καὶ παλαπληκτικῆς θεᾶς, ἣ καὶ τὴν τοῦ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει περιάπτει, [c] τὴν Γιγαντολέτιν θεόν. εἰ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέ-
50 γε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὀπτερεῖ; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ παλαπλήσει τὰς πολε-
55 μίας, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τούτου ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί δὲ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία
60 καίομεν ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' εἰ οἱ δυνάμεί γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῷ ἐπιφέρει.

65 ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλλωπισμένος. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτῷ, πλὴν γε τῆς ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρία male J. & V2. non cett. f Παρὰ] Bene J. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσωτικὸν θεοί. J. M. G.

38. Μή μοι] Ellipsis τοῦ λόγε vel similis; ita fere *eborus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiasta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφαιρεθείης. Sed respexisse proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. seq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τοῦτό τ' ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μνησθῇς τὸν ἵππιον. J. M. G.

39. Καταδέδλον] Lepide miseram servitutis suae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. J. M. G.

40. Ἀστεγομαι.] Specimen ejus ἀστεγομαχίας habes Od. Θ, 335. seq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* J. M. G.

42. Προδιαβλῆσαι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc composito usitatum, addito hoc Philopatridos testimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc isthic in textum non fuerit admissum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod suo loco non spernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. J. F. R.

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τοῦ Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. F. G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet. A. E. M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, nisi forte τὸ τοῦ Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. J. M. G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, si χρῆμα intelligas, vel quasi demonstrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. J. F. R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἥττους τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἑκατέροις ἀλκὴν & δύναμιν ἐξισουμένην. consentit etiam *Hesychius*. Recte igitur, puto, sensus hujus loci in versione est a me expressus. J. M. G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis seu μηρία θεῶν Diis grata putabant, & in sacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falsе ἀποφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. J. M. G.

σώματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέραστος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισμοῦ, ἐπαοιδίαις ταύτῃ πεσόντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐκέκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρ μ' ἐλάνθανε πόλει τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώποις θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καραλομήσεται, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen sese nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mille

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr.* B1. 2. *H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amst.*

77. Προσταιρίζετο] Ἑταίρας προσίλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομῶν *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. 1. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. σεμνὸν dubito, an apud alium veterem legatur. προσταιρίζεσθαι honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδίαις] An ἐπαοιδαῖς? *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰ *Hesychio* φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & B2. recte. In reliquis Κρι. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρήτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt: Πρίσκου δὲ τοῦ Σκυθῶν ἰλαστάρχου, καὶ Ῥωμαίων αὐτοὺς ἐκπολιορκοῦντων, οἱ Κρῆτες ἐκ Ῥόδου ἐκπλεύσαντες βάρβαροι, πράξαντες ἔδη ἀφυγόντας ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: characterem autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4, 8, 9. Ipsi Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lubemsch.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כרתים in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere*, *ambit circumfluus humor*. Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

γίας ἀμφιμελεϊστὶ τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. χὠ μὲν τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε στρατηγέτην ἀχαϊαμάχην ἀποκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καί πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐξευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀμεμνήσθην τὰ τοῦ Κρητὸς, οὗ τάφον ἐπεδείκνυτό μοι τοῦ Διός σου, καὶ τὰ τῆς μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται ἀμαθύουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴν ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δέ τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δέχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione στηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἔστι λέγοντας, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ἱερατικωτάτας, ἀψαύστους μικροῦ καὶ ὀφθαλμοῖς ἀρρένων, εἰς μέσον προαγαγόντες καὶ ἐξ ἐδάτου γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνεφύσησεν, εἶτ' ἀνασπάσαντες καὶ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲν ἰδίοις ἐδώκασι κυσὶ διασπᾶσθαι — οἱ δὲ σπείρουσιν ἔτι τοῖς σπλάχνοις σούδη τροφὴν ἐκτιτράσιλος, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφιᾶσι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaestina sanctorum Martyrum Eusebii, Nestabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apostatae, irruente in eos turba gentilium discerpti atque necati sunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ δέ τέ μιν. *F.G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *F.F.R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δίχ— legebatur. *M. du S.*

Δέχμια] Δέχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel Δ in Λ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *F.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆς ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione alleganda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bachica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῆς εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀπήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τῶν ποιητῶν τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

poſſent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulciſſimam hanc lucem reducere. Sed nugae ſunt ſcilicet naeniaeque & fabulae a 1 Poëtis portentoſe confictae. Itaque & hanc omitte.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν καὶ κασίγνητον καὶ ᾠδὴν ἔχει;

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac ſororem non accipies.

ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένην, ᾠδὴ δίωκε.

TRIEPH. Tace ob laſciviſſimum illum 5 concubitum, manibusque ac pedibus extenſam ocius praetercurre.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσομαί γε;

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

TRIEPH. *Per magnum Regem, caeleſtia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amſt.* ἐκομόσωμαι. *Geſn.* ἐπομόσομαι, quem ſequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότου prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Reſpicitne ad Il. Ξ, 197. ſeq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem coelo Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras ſoleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος noſtro *Gregor. Nazianz.* Orat. τηλικ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὰ ἠφιλημένα καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἥρας, ἵνα ἀχαμωνεῖν αὐτὸν ἀναπείθει μασούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad inceſtas cum fratre ſororis nuptias refert. Sed fere eſt, ut turpius etiam quiddam ſuſpicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3. 3. Τὴν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τοῦ Διὸς γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑνὸς σώματος ἀνάγειν ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρυσιππος δὲ πῶς οὐχ ὑφίσταται σημαίνειν, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chryſippo interpretatione phyſica excuſatam memorat Origenes contra Celſum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τὴν ποδῶν — ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἐκτεταμένων. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρατείνας. *Theophr.* Char. F. G.

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χειρῶν] Jupiter Junoni ſuae, quod natum ex ſe & Alcmena Herculem quovis modo perſequeretur, & noviſſime naviganti boream immiſiſſet, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus ſuſpendit, fere ut ſolent, de quibus per carnificem quaeſtio habetur. Fabula eſt Il. Ο, 18. ſeqq. Allegoria, quam proferunt Scholiaſta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ eſt, ſive aër, ut alias: vincula aureae, ſtellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαί] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoſcunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani perſonam melius ageret videretur, parodias etiam in rebus graviſſimis nebulo inſerendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed iſta iis relinquimus diſcutienda, qui hiſtoriam Dogmatum in eccleſia Chriſtiana curioſe perſcrutantur: quippe qui aliunde argumentum hiſce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula ſolenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium plerisque tractum eſt, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem eſſentiae, perſonarumque diſtinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epiſt. *Joan.* V. 7. ubi haec ſententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἓξ ἑνὸς τρία] Diſtinxi prout ſenſus poſtulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in *Jov.*

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκον ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὸ τέτρακτὺν φὴς τὸ Πυθαγόρου, ἢ τὸ ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐνθάδε μέλρειν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἄφρ' εὑρίσκα δέ μοι Γαλιλαίῳ ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίρριν, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J. M. G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M. du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M. V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate feciſſe, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J. M. G.*

17. Τέτρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. I, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J. M. G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi* c. 5. *J. F. R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. *tr.* c. 3. *M. du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nub. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur. quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J. M. G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M. du S.*

Γαλιλαίῳ — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J. M. G.*

Γαλιλαίῳ] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J. F. R.*

25. Ὀπίρριν] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, illic 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίριον Nasutus. *J. M. G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Pauli ἁρπασιν, quam phrasi *Aristoph.* ex Nub. 225. exprimit. Ibi enim:

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἥν μοι ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, ἀφρὶξ φόβου γάρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τῶν Ἀριστοφάνους τῶν δραματοποιῶν ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχται γάρ αὐτῷ τοιάδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squalorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Ἔσχομαι *V2. Leg.* ἴσχομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Διὰ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε τῷ θείᾳ ἀρετῇ εἰς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II. 79. scriptum est: τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύνειν, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam κοινὸν αἱρέσεως κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac *figura* usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιήματα] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιήματα nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καταπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

simsumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

ἔφας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο, ὃς σὺ σέβῃ θεούς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα εἰς ἅπαντας, ἐγχαράττεταί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητικῶς ἀκούσομαι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

Ὅτι δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ γὰρ ὃν βίη Ἡρακληείη Φύγε κῆρα, Ὅσσῳ φίλτατος ἦεν Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,

Ἀλ-

b Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος *Hom.*

58. Ἀσώμου] Ἐνώχου. *V.*

ristophan. av. p. 573. Ed. B. quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M. du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod οἱ ὁ transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν ἔπαξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τοῦτον hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur οὐκ ἐκ φαινομένων. Nota est *Exucontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ οὐκ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi καθ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττεται, illud ablolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseων mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκπέμψωσι, ἐπιστρωννύωσι, κατάξωσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητικῶς] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M. G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J. M. G.*

66. Ἣρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργα-
λέος χόλος Ἥρης.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλώθες τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με φρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', εὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

Ὥστε πάντα κατὰ τὴν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλόεσσαν [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παίδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μὴ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι θέλῃς τὸν Μοιρῶν ἐθελήσης, εἰ καὶ τάχα παιδάρια ἐγεγόνεις μὲν τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.

Sed fors dira virum, & Junonisque ira subegit.

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam perituras erat.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δάμα. *Hom.* b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δὲ] Ex *Hom.* inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἑ] Αὐτόν. *V.*
72. Γινομένῳ] Ἀνθρώπῳ. *V.*
81. Τὸν υἱὸν] Σαρπηδόνα. *V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὑς ἔφατ· οὐδ' ἀπίθησε Διὸς [illegible] ἄσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. *J.M.G.*

70. Κατακλώθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant: αἱ καλαχλώθουσαι ἢ καλαμεχοῦσαι ἀπὸ τοῦ εἱμαρμένου, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per *accumulationes staminum vox* explicatur, quanquam ipsa *Suidae* verba modo adducta Graece subjuncta sint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Ψ, 314. sed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. Κ, 1. seq. historia ipsa narratur, sed quos noster adducit versus, mutata persona leguntur Od. Ψ, 314. seq.

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅ μιν φρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria perituram, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὼ ἐπιλέγει ἡ εἱμαρμένην, ᾗ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντα, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας Φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ὅπι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσεται.

Ἀλλὰ καὶ ὅπι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθῖσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ σαφῶς Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

[d] Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. Bl. F.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοέσσης inſerta. *F.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *F.M.G.*

90. Τῷ διδασκάλῳ] Χρυσοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *F.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *F.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *F.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην δ' ἐς πατρίδα γαῖαν. *F.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *F.F.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *F.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *F.M.G.*

λόγον· [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀπο-
χωμένῳ μὲν τῆς μοιχείας, ἢν δὲ Ἀγαμέμνονα
ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, εἰ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον,
θανατωθήσῃ πρὸς τῆς δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῆς ποιητικῆς, καὶ
ἀμφίλοξα, καὶ μηδέπω ἡδραιωμένα; ὥστε
ἔασον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφωσι).

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριε-
φῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπέ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegisthо dixit, si vellet se abstinere ab adulterio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἢ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἢ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J.P.a G.*

Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. seq. *Palmerius* legit, ἢ μοιχῷ Αἰγ. *J.M.G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J.M.G.*

Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso εἶρηκεν & καθείμαρτο). Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte sequatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum continuari, facile patet; sed jam ipse hoc adguovit. *J.F.R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J.M.G.*

Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J.F.R.*

26. Παρὰ τὴν Δίκης] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐας hoc loco δίκη, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J.M.G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*

Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν,

qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vir enim, nominativum θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J.M.G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J.M.G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam rei, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀναμυκλάω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rursus sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J.M.G.*

35. Τὰ τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J.M.G.*

Τὰ τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moïs. p. 313. *M. V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in differt. §. 21. *J.M.G.*

Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M. V. La Croze.* Ac Differt. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*

Ἐν ἔθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χριστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere

po-

ſumne etiam res in caelo deſcribuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, ſi modo bonum aliquem eſſe inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo ſcribas eſſe dicis, qui quidem deſcribant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in ſapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi auſculta, ſi modo vivere aeternum deſideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque ſuper aquis conſtabilivit, & ſtellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adeſſet, produxit; quid adeo mirum eſt, omnium etiam deſcribi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exſtructa, ſervulos ancillasque eo conduxiſti, ne viliſſima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Θῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττεσθαι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ᾖ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φῂς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, μὴ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεὸν δεξιόν, ἀλλὰ καληχούμενον, πείθου μοι, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ὡς δέρριν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον δὲ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί θαυμάζεις, εἰ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεται; εἰ γάρ σοι οἰκίδιον καλαπευάσαιτο, οἰκέτιδας δὲ εἰς αὐτὸ συναγαγόντι, μή ποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόλητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα πεποιηκότα θεὸν εἰκὸς ἅπαντα ἐν εὐκολίᾳ ἀδιαφυλάκτως ἐκάστου πρᾶ-

40. Εὐστόμει] Ex *Ariſtoph.* Νεφ. 831. ſeq. ubi legitur εὐστόμει, μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἀνδρὸς δεξιοῦ. Unde ſuſpiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: niſi dura ſatis ellipſi τὴν κατὰ omiſſam dicamus. Caeterum nomen δεξιός, Dei epitheton, illuſtravit *Spanheim.* ad Callim. H. in Cerer. vſ. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Chriſtianorum verbum. Res notior eſt quam ut ei diutius immorari opus ſit: obſervo tamen in *Aſino* de animali uſurpari, cum docetur; & in Z. τῆ. quod opuſculum certe Lucianeum eſt, de pueris c. 39. qui locus probe obſervari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeſte ad Chriſtianorum Catecheſes alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δέρριν] Ex ſcriptura ſacra petita haec imago. Vid. *Pſ.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Eſ.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraeſentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέρριν] Ita οἱ ὁ *Pſ.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιον καλαπευάσαιτο] Dativi abſolute poſiti ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτρανεῖ σοι μοιμᾶσθαι τὸν κρέα. Vix enim eſt, ut ad ſequens μοι ſuppleas σοι

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Ἀλεξίφιλος γὰρ φλαῦρον τὸ φαῦλον. φλαῦρον μὲν οὖν ἐστὶ τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δύσφημος, λυπηρόν. *V.*

43. Δέρριν] Δέρμα. *V.*

poteſt Triephon, illos ex gentibus ſcribi in libro vitae, qui ſint Chriſtiani? Bonos autem viros eſſe inter gentiles, quis neget? & notum eſt, Chriſtianorum etiam multos iis gentilium, qui honeſte viverent, ſalutem aeternam denegare non auſos. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακαλύπτω in his cum Cl. *Geſn.* adgnoſco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem ſtatuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαί τοῦτο amet conſtrui, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτρεπτόν regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. poſtulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφόλατλας σεαυτῷ ἐπιβρεχθῆναι σε μοιμᾶσθαι τὸ κρέας; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακάλυψον. Si cui tamen ſecus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαφθαμοῦ] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν λόγῳ τοῦ θεοῦ dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Chriſt.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μόνος ἐγνωκὼς ἐκ ἐμοῦ ζεὺς, ἰλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀπεκώπτει Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita ſi non ſentiendi, certe loquendi occaſionem dedere veteriſſimi idololatrarum, qui in ſole, unico aut ſummo Numine, curſus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatiſſimam quaſi inſpectionem mirabantur. (Il. Γ. 277. Ἥλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῦ ὄμματα, & ſimilia forte orta ſunt. Plura habet in hanc ſententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ᾗ ἔννοιαν; αἱ γάρ σε θεοὶ κότταβ-
ΒΟΣ τοῖς εὖ φρονεῦσιν ἐγένοντο.

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντι-
στρόφως τὸν Νιόβης παθεῖν· ἐκ λίθου γὰρ ἄν-
θρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν
προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ'
[a] ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμάτιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλῶχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυδήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Phi-
lomela *elim*, fiam, & per viridantia prata tuam

a Ἐμοῦ] Ἐκείνου, ἴσως L. b Ἑτερεῖον] Et ſic Pl. cum cett.

52. Κόττα6ος] Παιδιὰ. V.

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. *Ἀπολίγομαι. V.

* Ἀπολίχομαι] Non agnoſcunt C.

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἅ[ι]πτων γὰρ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόττα6ος] An τῇ μάσει ἀνθρωπίνῃ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόττα6ος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ô Critia, adeo contemtui ſunt & deridiculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a moribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſint homines. *J.M.G.*

54. Καί με —— παθεῖν] Ἀναλόγως eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἀκούσας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. σὺ δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ὁ ἀληθρὼν) ἐπεγεῖρε τὸν τῦ θεοῦ ἔργα ἐς τὸν πλούτωνα ἀφεὶς ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim ἀπὸ τῦ κοινοῦ verbum κωλύσει ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Jenſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ἀφ' poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦσθαι. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὺ ποιήσω σε ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ ὄν τ.] V. *Ariſtoph.* Nιφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ὄν καρδίας] *Ariſtoph.* Nιφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ὄν τ' καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτερεῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτερεῖον ſcribi ſolet, neque altera forma usquam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos.

vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τὴν θαυμασίαν σε ἔκπληξιν κατ' ἀνθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ τὸν υἱόν τὸν ἐκ πατρὸς, ὃ τοῦτο γενήσεται. TPIEΦ. Λέγε, ὡδὲ τῷ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών· ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Ἀχιλῆος ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπῆειν ὅπι τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πολὺν ὄχλον πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅπι τῇ ἀκοῇ ἐφίοιτο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις προκάμψας, ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσαιμι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδά-

ε Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἐπωμύσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς κ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲν] Μὲν κεύσῃς Ed. *Geſneri* 3. forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲν ad verſum. In *Amſt.* μὲν κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l. d. eſt: Ὅς κ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ἄχρις τί σου εἶλε παρανίας. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλλειαθῶ] Supra ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωκας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum ἀπὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *remittere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θυμηδίαν σκάζοντα καὶ ἀπαυδῶντα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπαυδήσοντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ὃ γὰρ δὴ καὶ μὴ ἀπαγορεύσας ἀπέπτυσα, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρῶ ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ ἐμοὶ δοκῶ τῶν φιλοσόφων ἀκούσασα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δέ ὁ σκῶψ τὴν λαμπρότητα τοῦ χάσματος ἄκρᾳ τὴν χεῖρα ὑπὸ τῶν μυκτήρων καταγνύντων. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτικοὺς, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπίνομοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, ἢ συμπολιτικόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. Τ. ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς ἀποκεκλιγκωνισάμενος ἦλθον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἐχώρουν ὡς αὐτόν.

liticum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τὄνομα Χαρίκε-85 νος, σεσημασμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ρι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὑπὸ πολιτείαν, ſunt ἐξισωταὶ, ſeu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M.duS.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Heſychius* per ἐπόπτας ſimpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεῖς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dictum §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Grutero* 361, 1. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non poteſt eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui polita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſitoribus, Peraequatoribus & Inſpectoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἐπανορθωταὶ illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum ſuum habuit, quem rogat ut & alias aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios λογογραφέα legere, *Φέρων γραφέα* alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* λογογραφῆς liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, κοινὸν ſibi eſſe *Gregorium* τῶν κατὰ τὴν ἐπανόρθωσιν σκιμμάτων, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimoniales aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *F.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *F.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inſeruit. *F.F.R.*

85. Χαρίκε-νος] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M.duS.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* ſ. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγξατο ἐπισεσυρμένον τι, Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐπίσυρτε, καὶ ἀναρμόστως μάχου σε. *F.M.G.*

89. Ἐπιφθίγξασθαι] Forſan ὑποφθίγξασθαι. *F.G.*

90. Οὕτως ὡς πρόσθεν] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, δυσιλλημμένος. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum praeſentia mala levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum votebant, ſucceſſorem ſpoponderint, & jam animo deſtinarint, cujus eos inſimulat Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſolent qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *F.M.G.*

91. Καταλείπει ἰλλιπισμοὺς] Forſan καλαλίγα. Et ἰλλαπισμοὺς ab ἰλλαπάω, quod eſt ab ἰλλάπω. *F.G.*

Καταλείπει ἰλλιπασμοὺς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus: ἰλλιπασμὸς dicitur legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Laſcaris pro eo reponendum cenſuit ἰλλιπασμὸς reliquiae. Alii* ἰλλιπασμὸς, *faginatio*, a λιπαίνω. Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἰλλιπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλιμωλία, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 552. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἰλλίμωλα eſſe Conſtantinci aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem. Ἐλλιπασμὸς, puto, eſt conniventia circa ἰλ-

ronchos, tussimque imis ductam pulmonibus, enixe screat. Erat vero sputum ipsa morte lividius. Tum exili voce: ita infit: *Hic, quemadmodum antè dicebam, Peraequatorum indulgebit omissa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impensas aeque ac publicas solvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέβηξε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος κυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καὶ ἰσχνῷ μόνον ἔτος, ὡς πρόσθεν, τοὺς τῶν ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλευπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δέ-

ἰλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in describendo & peraequando censu. Haec de Peraequatoris sententia, & spe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in posterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἰλλείμματα, & Peraequatoris factum ἰλλειπασμόν. Constat caeteroquin, parce satis Julianum indulsisse reliqua, quod Ep. 47. de se testatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae scimus utiliter observasse, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto se aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuisse, non ignotum, cujus rei insignia aliquot specimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodos. de Instrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quasi suo quodam jure immunitatem a publicis oneribus sibi dari postulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Justinianei* tum *Theodosiani* leges, testantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caesare nihil, omnia pro Deo habèrent. Ad has igitur quasi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incensos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἰλλειπασμοὺς refero, & τὰ καταλειπόμενα explico de non novanda, sed in statu suo relinquenda, ista praeteritione. Hoc quidem proprie significat καταλείπειν. Quod praesens posuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro secundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumanniana*, aut quod alias suspicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: sed non ita bene ad ἰλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales descripsimus: quos quidem legibus posteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate ecclesiis & bonis ecclesiasticis concessa, satis constat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *F. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς] Studiose, puto, hic cavillatur, cum Christiani non de novis tabulis, dissolvendoque per unam epistolam aere alieno, locuti sint, sed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio est. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τὰ τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam dissolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuisse, docet V. G. Lucian. *Cronosol.* p. 617. Vid. *Casaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum est, nisi forte in glossariis recentioribus aliquid restet subsidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kusterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομανάχους Cel. *Heumannus*, ingeniose, ut solet; sed vereor ne Juliani etiam aevo sit illud nomen recentius. Εἰρωνιτὰς Neuburii, viri & ipsius ingeniosissimi ferrem, si de Socraticis philosophis sermo esset. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, sed quis capite diminuit & prima illos syllaba truncavit? Εἰρηναρχὰς aliquamdiu mihi placebant, nec sine caussa, quod praemium Sophistis dari solitum εἰρηναρχία, ut ex Aristidis vita constat. Vid. *Masson.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere sibi Sophistas, qui hic inducuntur, Christianos a successore Juliani Irenarchias. Sed post annos xxv. redeunti ad prima nostra cogitata, visum est, nihil adhuc illis prolatum esse vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc solius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri nostri foetus sunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέραι forte σοφώτεραι. Compositum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac posterioris quidem haud obscura est significatio; de praestigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi solet. Εἶρα vel ἶρα autem concionem significat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰράων προτέροιθε κ. τ. λ. & *Hesiod.* Theog. 804. Esset igitur εἰρημάγγης concionum integrarum deceptor, praestigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Eustath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Basil.* non ἐκκλησίαν tantum, sed μαντείαν etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait significare, ut adeo εἰρημάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum se, tum alios decipit, quod quidem auctoris consilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Christianorum de republica dedita velut opera deridenda sibi sumserit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hist. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειροτάτας. *M. V. La Croze.*

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἢ καὶ φλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ δὲ αὐτὸν δὴ ἥδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ καινῷ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, καὶ ἄσκευος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens, co-*

[a] Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδετος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Gyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ ἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis λὸ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παττελὴς εἰκότως τὸ γένος τ ἀνθρώπων λὸ τ τεχνῶν ἐξετάζων, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, καὶ τὴν βακτηρίαν, καὶ αὐτὸ τὸ κυνῆν μηδὲν ὂν τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam praviſſimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίνος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς ἂν τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφυγημοδεικτοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγεγραμμένον ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F.G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοί ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου & Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Petit.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀνάβασ. 3, 2. *Artemidorus Oniroscrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J.M.G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Oniroscrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem, si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα & νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας & μερίμνας σημαίνει, καὶ θάνατον προαγορεύει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρὼς πλουτοῦσιν] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χωνὸν κρατῶν, ἄχραντος ὢν θέλεις ἴσχειν sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δ' ὦ, ἵνα μὴ ὅπερ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀπο-

comam detensus , insculpsum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen ; hunc auro viam inundaturum. Tum ego , *secundum Aristandri* , inquam , *Artemidorique praeceptiones , non bene haec vestra vobis somnia evenient : Sed tibi quidem augebuntur debita , pro portione qua solutionem somniasti : hic vero vel obolo , quem habet , privabitur , prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi super alba rupe , somnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ὕστερον τῷ χρυσῷ ἐπαλύσῃ τὸ λεωφόρον. ἦν δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, ὦ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· ὕστερον δὲ ἐπὶ πολὺ τῆς ὀβολῆς γε στερηθήσῃ, ὡς πολλῷ χρυσίῳ εὐπορήκως. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ὑπὲρ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καλαθαρθέν-

ἐνυγρόμβου. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάμης λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat , tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant : *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἴχω δέ τοι, ὅσσ' ὐ ὀνείροις
Φαίνοις, πολλὰς μὲ οἷς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε φενακίαν ἄφρονα, τοιαύτας γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδεα φοίνοις ὄνειρος.

J. M. G.

10. Ἀναλόγως τῆς ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet , ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον , cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίου πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἅδῃ πλάττει , ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἱκεῖ σκότος ἢ ἀφ' τοὺς ἰχθῦς τῆς ἱκεῖ γῆς τόπους, ὡς εἰκὸς τοῦ ἡλίου ἔτι ἀφλεύκαινον δύοντος. *Ariſtarchus* νεκυΐαν univerſam, i. e. τὴν ὠδὴν ταύτην Odyſſ. obelo confixerat , & hoc inter alia argumento fuerat uſus : ἀπὸ δὲ τούτου εἰκὸς εἰς ἅδου λευκὴν εἶναι πέτραν ; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ραψῳδίας , τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐρεμνὰ αὐτῆς λευκαίνει. Audiamus etiam *Heſychium* , qui , quae hac de re habet , ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' ταύτης λέγει τὰς πέτρας τὰς ὠκεανὸν φέρειν. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν τὸ ἀνθρώπινον. ἀφ' τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος διέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus , *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent , qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri* , & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen , *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit , e quo populo forte ipſum hoc eſt , quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀῤῥήκτους αἰόλου πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπε , νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὁ μὲν φαίνοις οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμον δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαί, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, τὸ ὅτι προσαγορευόμενον ἀπὸ τοῦ γάλακτος τριφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laert.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἐμπλέων , καὶ τούτους δαίμονας καὶ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους , καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum* , ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα , voce de ſomniis adhiberi ſolita , vocat. e. g. Od. A, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas , ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis , volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. A, 306.

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ ἴκελος ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται.

Populum , δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur , cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia , ad illud exaggerandum ait , illos in rupe forte alta, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

δέντες, τοιαῦτα ἀνυποστόλως ἐν ἀκαρεῖ τοῦ νυκτὸς εἶπε.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ἀπαγγέντος τοῦ γέλωτος, ἡ δ' ἀμαθίας μου καταγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνησα, ἢ ἔστιν τι κωμικευσάμενος, ἃ ὁ χρ' Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ὁ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. ὁ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσίν, ἀλλ' ἀληθῆ ἐνυπνίσονται δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ὑπὸ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς ἀμαθίας αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυ-

runque indormiſſe populo, cum ſolutus eum I graciliſſimis hiſce noctibus ſomniaſſet.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio riſu metus eſſet, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *Out ex comoedia loquar, neque ſecundum Ariſtandrum Telmeſſium, Epheſiumque Artemidorum, probe inveſtigavi iſta ſomnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, ſi enim potis es ut ſileas, pulcherrima te myſteria edocebo, atque 25 jam jam eventura. Cave enim ſomnia illa putes; veriſſima ſunt, & intra Meſori menſem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audiſſem, damnata ipſorum animi levitate erubui,

a Μεσορί] Ex emend. *Solani*. Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἤ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. *V.*

26. Μεσορί] Αὐγούστου. *F.*

vi adeo noſte, tantum ſomniaverint. *J. M. G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τοῦ νυκτὸς ὕστερ] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enconi.* c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μάκιστα ἐστὶ καὶ νύκτες. *J. M. G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philopſ.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ ὅλως ἦσαν καταγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἀνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paullo poſt τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς ἀμαθίας αὐτῶν καταγνούς. *J. M. G.*

19. Ἐξερρίνησα] *H. Stephanus in theſauro.* ἐκρινίζω *ex Luciano aſſertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno,* μυκτηρίζω. & ita *Scapula* & *Baſileenſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco aprime convenit: idem ergo eſt ἐξερρίνησα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J. M. G.*

20. Ἀρίστανδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμησσέα. Vid. *Plat.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἤ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopſeude*, etiam cum expreſſa perſonae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὃς ὁ Καλλίδημος κ. τ. λ. *J. M. G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J. M. G.*

26. Μεσορί] Notat ſcenam dialogi Alexandriae eſſe. *F. G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορή legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὶ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in differt. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe Μεσορὶ pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τοῦ νυκτὸς ὕστερ. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in vicinium ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J. M. G.*

Μεσορί] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 14. *M. V. La Croze.*

30. Δημὸν ἐπιταῦδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φροντιστὴς δήμου τις ἐστὶ καὶ ἐπιταῦδες ὡς ἐμοὶ δοκεῖν

dui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas, pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

ἰδίᾳσα, ᾗ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τ᾽ Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ δρμὴν ἡ Τιτανώδης ἐνιδὼν, δραξάμενός μου τῆς [b] λώπης, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιήσας τε, ᾗ ἀναπτόμενος τοῦ τε παλαιοῦ δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρελθόντες, πείθει με τ᾽ κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἀπαγαγεῖν, ᾗ ἀποφράδα τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρα, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μεμαθηκέναι. ᾗ δὴ διὰ λιθομεσιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους ὐδοὺς. ἀναβάντες δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον [d] Ὁμηρος τ᾽ Μενελάου φησί. ᾗ δὴ ἅπαντα [e] ἐσκοπία-

[b] Λώπης] Λοπὰς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐκσπάρασε *B1. 2.* [d] Ἐσκοπίαζον] Lege ἐσκοπίαζον ut c. 19. Etſi hic ο est in Edd.

32. Λοιδὰς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρῳ]. Ῥήτραι, συνθῆκαι, λόγοι, *λόμοι, ἀμοιβαί, ὑφηγήσεις, ὑφηγήματα, συγχώρημα. *V.*

* Νόμοι] Γόμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

α. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρῳ ποιήσας] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας αὐτὰς ὠνόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. ἔτυ δὲ περὶ ταύτην ἱστοροῦσιν τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὅτε μαντείαν εἰς Δελφοὺς κομίσας περὶ αὐτῆς, ὧν ῥήτραν παλαιῶν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐκοινώσατο, & ἔχων ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἄλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλιξεν, ὡς τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. ἐν μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. Toxari c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud εἰσημαίνων γεώτιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*
Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poſſi pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

ἔμφρων δ᾽, ἐξαμέων γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τῶν μὲν Μενέλαος ἰσταμένω ἐείκτο φυὴν ἰδὲ εὐρέας ὤμους. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρηνέων δὲ αὐταῖς — ἄνδρες, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δὴ γεγόνασιν ἡμιθέοτες ἢ θεὸς θυγατρὶ ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V. H. 10, 18. Βουκολῶν δὲ αὐτὸν τὸν Σιμαίθιν ὁ Φάφις, ἡράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione luſerorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι & χάλκεοι ὐδοί. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὁμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τῶ πατρὶ μεμφόμενος meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πάλιν; ἆρα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ὀπικεκυφότας, καὶ καλῶς χριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεκαπτίας παρεγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λύγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ἔτοι ὡς τὰ χάχιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅτι τοῖς λυγροῖς, ὥσωρ αἱ ποιητοιδὶ ὅτι θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἀλλήλων ἐχόντες, ἐψιθύριζον μὴ δὲ τὰ ἤρετό με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πάλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἔπου γε τῷ σχήματος ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοιγε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω παγλαχῆ. Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ δ' πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε χαιρήσουσι· οἱ δὲ ἀνέπευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατ' αὐτοὺς γνώμην· ὑμεῖς γεδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἄπαντα καθορῶντες, ἐξυδερ-

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Parci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Chremylus: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, supercilio-rum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *cladis enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humum sublati, tanquam de specula omnia prospicientis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. Gesn. Abest artic. ab aliis. b Χαιρήσουσι] Χαιρήσουσιν B1. 2.

49. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. Hem. l. c. In Exc. G. Τηλεμαχος. M. du S.

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. J.M.G.

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. J.M.G.

51. Ποιητοιδὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. J.M.G.

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πολυδότειραν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πολυδοτείῃ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. J.M.G.

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. J.M.G.

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* J.M.G.

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diss. nostra §. 28. J.M.G.

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. J.M.G.

64. Δυστυχεῖ] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστυχεῖ. Schol. δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγωνιᾷ καὶ πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστυχούντων γυναικῶν. Ἢ δυστυχεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γενήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. J.M.G.

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est causa, nisi simpliciter de pleniunio velis intelligere, ad quod quidem πάνυ λῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Desinite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. J.M.G.

69. Ὁ

tis, etiam ista quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terram consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis instar silicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κέρατα ἢ τάδε τοιαῦτα. πῶς δὲ τὰ τοῦ αἰθέρος; μῶν ἐκλείπει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη ὑπὸ κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνισθεὶς τὸν Δία, ἢ ὁ Κρόνος ἀφεστὼς διαμετρήσας τὸν ἥλιον; ἢ Ἀφροδίτη εἰ μὴ τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, ἢ Ἑρμαφροδίτους ἀπεκύησεν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ βαγδαΐους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν ὀλοὸν ἐπιστρωννύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν καὶ λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμέσθη;

Οἱ δὲ ὡς ἄπαντα καλῶς βεβηκότες, καὶ ἐφυάρην τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μέλλοι ἀγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καλαλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσοντο. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ πρίνος καόμενος, οἰδηθεὶς, μέγα τορον ἀνέβησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοῦντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνεόντων

e Πολὺν] Bene *Fl. Pr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνίσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoesch.* Ἢ Ἀφροδίτη ἢ τετραγωνίζουσα ἢ στωϊκοῦσα τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati seminares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J.M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forsan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam, *κατάγειν* aeque a *κάτω ἄγειν* quam *κατὰ* & *ἄγειν* formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut *κατάγειν εἰς ᾅδου* ap. LXX. frequentissimum, quin & *κατάγειν δάκρυα Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item *κατάγειν ἐξ ὑρεινοῦ Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum sit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in *καταῤῥίπτω*, dejicio; etsi *κατάγειν* longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸν κατὰ λοιμὸν ἐκχεῖν, ὃν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπηχησιν ἔτι δὲ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si P. *Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τῶν ἰχθύων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad risum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μετεωλλαγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ', εἴθ' ὥσπερ πρῖνος ἐμπεπηδηκὼς βοᾷς, ad quem locum *Biseius*: ἔστι ἡ πρῖνος κιττομένη ὑφ' ὕδατος. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu Ἀηδόνων τι διατορώτερον. *J.M.G.*

87. Θηγοῦσι ὀδόντας] Formula *Aristophan. Batr.* 819. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πίσυνος δ' ἦν ἐν λόγχαις καὶ λευκολόφοις τριφαλείαις *Aristoph. Batr.* 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ἢ λόγχας, ἢ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ὅτι κεφαλὴν καταδήσει, ὡς ἡ παλιρίδα ὑμῖν [a] καλατρύχελε. εἰ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ἢ τὴν πολυάχολον μαθηματικὴν κατεμάθετε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ἢ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τῆς ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραιδίων, ἢ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τῶν γυναικῶν ὀπίνοιαι μετέρχονται.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τὴν γνώμην, ἢ τὴν ἀφύνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ὀπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίκης δέκα ἄσιτα ἀφαμενῶμεν, ἢ ὅτι πανύχιος ὑμωδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἶπας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ἢ διπορημένον.

cula spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audivistis, aut male sedulam mathematicorum artem edidicistis. Si autem vaticinia & praestigiae in hanc vos frandem impulerunt, duplo major vestra est stupiditas. Quandoquidem vetularum ista mulierum sunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi consectari solent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad ista, o Ipulcher Critia, detonsis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermissis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Post decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia somniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaestionem

[a] Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρύχελε *J.* [b] Ἠκηκόητε] Sic Nostrae, Ἠκηκόατε *Gesn.* melius. An *ἠκούσατε*.

89. Τριφαλείας] Lege *τριφαλείας*. F.G. Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet *τριφ—* ap. *Homer.* perpetuo scribatur, tamen Scholiast. ad Il. Γ. 372. Τριφαλείης exponit — *τρεῖς φάλους ἔχοντας*. adeoque *τριφαλείας* ad origines propius accedens eo minus mutandum. *J. F.R.*

91. Ὡς] Lege *οἱ*. F.G.

Ibid. Καλατρύχιτε] Proprie *vexare* est, *asperare*. Sed ipse deinde explicat per *ἐπιφθόνῳ τῇ πατρίδι*. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Astrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheseos*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos esse, non opus est ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Christianos, sed *καταμεμαθηκέναι recte tractasse, edidicisse*. Verum fuit saltem primis temporibus ista laus Christianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infensis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic est incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* industria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. *seq.* concinnavit catalogum selectum scriptorum, qui astrologiam apotelesmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Christianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per posticum quasi recepta ita diu in Christiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραιδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae sexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis est, conjuncta, superstitionum foecunda mater esse solet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonsus mente sive sententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pseudomante* c. 15. vocat *τοὺς ἐγκεφάλους τοὺς παιδικῶς πεξυρημένους*, id est, ut interpretor, ovium instar lanigerarum, tonderique solitarum, stupido hebetique ingenio praeditos: statim enim subjicit *ὡδὶ ἰακύτας*, fuisse illos *σιτοφάγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ὑπ' ἀνόητα εἶναι ἀλφιστίνας*. Etiam c. 6. dixerat, *τοὺς πολλοὺς ὑποκαίροντας* i. e. *ἀποτέμνοντας*. Nostri Germani non modo tondere, scheren ponunt pro ludibrio habere; sed quidam etiam balbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita *οἱ ὁ*, quod in *Cant.* IV, 2. est עֵדֶר הַקְצוּבוֹת, simili ellipsi reddidere *ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων*. In ipsa autem calvitie & reso capite videtur aliquid olim fuisse contemtui obnoxium. Unde graviter adeo irascitur Elisa pueris calvitiem sibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus assem frustratui*, quo loco utitur *Elmenhorstius*, ad illustrandum illud, quod est apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii stupidorum* (de mimis loquitur) *rasis capitibus*. Quaedam etiam in hanc sententiam annotata sunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctissimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Casaub.* ad Pers. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid

tu-

sem habeat. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causſam ita peregi: *Etenim* vera sunt, *quae urbani homines saepe de vobis dicunt, somnientibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu subridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *ista, o sublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura sunt investigaveritis, sed vestris ipsi somniis inducti, quae neque sunt, neque futura unquam sunt, nugabimini. Nescio vero quomodo somniis fidem habentes ista deblateretis, honestissima quae sunt aversemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam detestabili facinore bonum consequamini. Omittite igitur absurda illa emotae mentis ludibria, malaque consilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod pessime Patriae precamini, fallacesque vestros sermones ad ipsum referetis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Φάρος, οὐκ ἀγενὲς, ἀντεῖπον· τὰ γὰρ κάλλιστα. τὰ γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφη, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά σου παρεισάγουσι. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑποκαγχάζοντες, ἔξω σου παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἐγὼ δὲ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν ποτε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καταπεπτώκατε ὑπ' αὐτῶν, ληρεῖτε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν ὑπὸ ὀνείρων τῶν βδελυγμάτων. ὥστε ἐάσατε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ παρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή σου θεὸς ὑμᾶς ἐς κεφαλὴν βάλῃ, ἅτε τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι καὶ λόγους κακοὺς ἐπιφημίζειν.

Οὐ-

b Ὀνείρων] An ἀνάρσιος? *Pell.*

tamen dissimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonsuram respicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοείμων τις, ἐξ ἀρίου θεραγενόμενος, κακαρισμένος τὸν κόμιον memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonsuram in usu fuisse, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* constitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τὰς ἐκείνου, inquit, κουρὰς τρίχας θεσμὸν ὑπ. τ. λ. & ne nugari suo more putemus *Nicephorum*, praesto est *Theodorius* qui H. E. 4. 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τοῦ Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θεσπεσίου Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε κουρέα, οὗτος αὐτῷ τὰς κουρικὰς ἀπεκείρας τρίχας. Nec parvi momenti sunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Episcopis, ubi ob ξύρισμα γυμνοῦς *coronatos* appellatos esse clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuisse jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmas.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἄστιτοι] In ipsa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abstinentia ad visiones apparitionesque sese praepararunt. Et cacozelia quadam rerum sacrarum factum est, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, lustrationibus, jejuniis, animas suas ad commercium cum Deo spiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. προσιτέοντες τῇ θεῷ. Ex recentioribus sufficiat in praesentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ἄλων ἐμπειρῶν ἀστίτων refert. De Christianis omnium fere temporum nota res est, imprimis si in censum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non sunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illustratur. Vocabantur a Juliano Christiani, ait vir ἀνὴρ, p. 122. seq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραιδίοις συγκαθεύδοντες & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μοναρχαῖς πανηγύρεσιν ἐντετυγμένοι, καὶ ἰωβῆται, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς πανυχίοις σύνεσιν ὠδηλαφοῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὼς] De iratorum canum rictibus adhiberi solitum verbum: *Aristoph.* Pace v. 635. ἐγκεκυφότες ἐσ' ἀλλήλοισι & σεσηρότες. Schol. λέγει τὴν κυνῶν ἐκ μιλαφορᾶς. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται σεσήρασιν ἀλλήλοις. Possis forte convertere *sarcastice subridentes*; σαρκάζω enim & σαρκασμὸς λέγεται τῷ σκώπτειν, unde & σίσυρα. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id est, non ut alia somnia e somno & in lectulo ducunt originem, sed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de mysteriis* 13. 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem constituto provenire Divina illa & futuri praesaga somnia. *J.M.G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, *adhaudiendum*, ut scilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, posse aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* significet: ita nulla opus fuerit ellipsi. *J.M.G.*

27. Ἐπα-

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ καλεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσιθῶ σοι, ἄτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνης τὸν ὕθλον. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξόγκωταί μου ἡ νηδύς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ παιδὸς ἀξιάμενος, καὶ ἡ πολυώνυμον ᾠδὴν εἰς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος ἔτός ἐστιν, ὁ τοῖς μακροὶ βιβᾶς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι θοἰδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquieſcam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo ciratisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.* Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντες θυμὸν ἐχθαίροντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249: bene, ſi ἐχθαίροντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis digoum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus; ſed ubi δεινὰ βεβουλήματα, quorum aeque mentio facta c. 4. ſi quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane rericet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξόγκωται] Nimirum quod ante in Critiae effeceranr nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἤκων ἡ Δίκη, ὥσπερ οἱ τῶν γλαύκων μισθοί, ἐμπεφυσημένη τὴν γαστέρα, ἐμοῦντα δηλαδή, ἢ ἔτι πολλῷ ἐπιμελοῦς ληθεδανόν τι φάρμακον, ὃν πιοῦσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί μου ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ὁ γὰρ ἔκπλουν, οὐδ' ἐπιτόλαιον τὸ μαίεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλά τι παλαιὸν ὑποικοῦν ἐν τῇ ψυχῇ κακὸν ἐκπήδησε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ παιδὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam*, *declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & maluit intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini*. Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride*; *nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonos pios que negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀλλ' ἀθρόα μαίνεις γὰρ ὀπιπολύ. μῶν τι καινὸν πέπραχθ'; ΚΛΕΟΛ.

Πέπωκεν ὀφρῦς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσῃ δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐτενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς
Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ὀπὶ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ὅτι ταῖς ἀληθήκαις. οἶδας γὰρ ἡ ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς ὑ καλαπτοήσῃ. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δεδεμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δεδειον ἡμᾶς ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἶτ' ὄν οὐ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τ' ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, οὐ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B1. 2.* Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* b Εἶτ'] Sic vett. Εἶθ' *S.* & *Amst.* Εἶ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι ὠδελφάμην;] Vid. §. 21. differt. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μὴ παρέλθῃς;] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M.du S.*

49. Καλὴ ξυναρπίς] V. diff. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. differt. Non puto autem opus esse, ut ὀφρῦν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M.du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδ hic deesse videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλήψει] Plerique libri ἐκλείψει; quod sic ego mutavi. *M.du S.*

67. Βαβυλ. ἐκ. Αἰγ. δεδ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπιστ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M.du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμφὶς δούλιον ἦμαρ. & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς ὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, δεχεσθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν. [a Οὗτος ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni fumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari finamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

Περιπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν ὑγιείας τῶν ἀγρῶν χάριν ῥᾳστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) ἡσυχίας δεόμενος. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσιὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θεᾶς μυθίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτου ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κέφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μύστου καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

HERM.

1 FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi causa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis causa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B*1.2. Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuſt.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magiſter*, v. χάριν εἰδέναι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνοι μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπὸ τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὴν νῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. καὶ μέντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῆς τε διακονουμένων, τῆς τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῆς δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλαθοῦ τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

Ilis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διασίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τίμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ Διὸς φυγὴν αὐτοὺς ἰσχάς τὰς ἁσας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένῳ, ταύτῃ αὐτοῖς καλαθεῖναι τ χάριν· ἄλλως τε κ ὑπ' ἐκείνων ωδηκεκλημμένῳ, ἐπ' ἄκροις ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν τοι τῷ συμποσίῳ κ ἄλλοι πολλοὶ, οἱ μὲ συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ κ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, κ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, κ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, κ τρίτος αὐτός· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν κ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε κ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰ προθύμως ἠρξατο τ λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος ὅτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τ ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἄν μοι κ τ αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τύτους προήχθητε τὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ 'γαθὲ, πάλαι δυναμένους τ ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιῦν.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causſam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τ λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένῳ γὰ αὐτῦ μέλαξυ ἐμῦ τε, κ Ἀνδροκλέους τῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτῦ, ἀποβλέποντές τε εἰς αὐτὸν, κ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸ κάλλος. ᾠδὸν ὧν πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τῦ μειρακίου. ἀγαθέντες δὲ ἡμεῖς τ ἀνδρῶν τ φιλοκαλίαν, κ ἅμα ἐπαπέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τ ἰδιωτῶν περὶ τ καλλίστων, ὧ μόνῳ τύτων οἰόμεθα

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρέντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπιχειρῆσαι μόνον τ ἀρχαίων ἰσοστοιχίαν &c. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

58. Διό-

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hocce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ᾗ δὴ ἁπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸ ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὃ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' ὑδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους ἔτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ὑπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, ὑτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους ὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' ὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ ὃ σπουδάζομεν τὰ ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγῴη τὸ ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ μὲν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τὸ ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν ὡς χρὴ περὶ τοῦτο ἀφελεῖας εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν δύνασθαι περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ἠξιώθησαν ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῶν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτοῦ τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

[a] Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. [b] Αὐτοῦ] Αὐτὴ Fl.

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκοροι ap. Nostrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τῆς ἀθανασίας αἰτία γ. &c. *F. G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit; ne-

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ἔτι τὴν γῆν συνεξεταζομένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεχαρίσθαι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστε αὐτὸν οὐκ ἀναστέγασι συμμεταστεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὑπεμέλειαν ἀεὶ ποιεῖται τῶν καλῶν, ὥστε ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅπη γῆς ὤν, ὅτι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώποις γε οἶδεν, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' οὖν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω τεθράρρηκε σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic vicisſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-*

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θύρας *J. V2.* *b* Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λύδᾳ *J.* *c* Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — σωνιξεταζομένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

[a] Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον τ' ἠυκόμοιο ἄνακτος Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ τὸν γέρθεν γῆς τιμὴν παρὰ Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἐπιμάρτιοι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita ſit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,*

Θρασὺς, ᾗ καλαπληκτικὸς, ὥς ἐν μὲ τῇ πρωτέρᾳ δημηγορίᾳ τ' Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτ' αὖτῷ ὅτως ἐφόβησεν, ὥς ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων ςῆναι τ ὀργὴν τῷ Διΐ· τὰς δ' ἅπασας θεὰς ἐν τῇ ὑςέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέςησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναςάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι ᾗ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οὕτω γίγνεται πρᾶος, ᾗ ἥμερος, ᾗ τοῖς πᾶσιν ὑβριεικὴς, ὥςε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ᾗ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, ᾗ τοῦτο καλλίςου, ᾗ οἷον τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς ᾗ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲ Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλῃγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπερ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεποιθότας [d] δὴ, οἷον τ μὲ Ποσειδῶνα τοῦ Πέλοπος ἠτημένον, Ὑακίνθου δὲ τ Ἀπόλλω, τ Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δοκεῖν συγγενόμενον κα-

d Δὴ] Δεῖ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοπ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi Cic. Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θήρας] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide *D. sp.* c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαφον] Vid. T. I. p. 256. *Deor. Judic.* T. I. c. 5. *J. FoR.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τ οὐρανὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲ γυνόμενον κύκνος —— τοῦτο δὲ αὖ ταῦρος] Peſſimè Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*: notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητὴς] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπασας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷόν τ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici poſſe.* Parum accurate; non enim οἷόν eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένου] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρι-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῆ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρῃ ἀμφισβητεῖ, ἐφ' ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ Ἀγαμάχε ἐφ' θήρας· ὡς δ' αὐτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη ἐπιχωρεῖ τῆ πολεμικῶν· τῆ δὲ γάμων, Ἥρᾳ Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλεμένη ἐφ' ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅτι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὅτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάσησειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τὴ τοῦ κάλλους ἐφυσίαν· ὡς γ' ἐλάβομεν τοῦ μήλου, ὡ τὴ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα ἡ ἑτέρας εἴη τὴ ὄψιν, ἀνέρχονται ἐφ' ἣ τῆ μὲ πατέρα, ἡ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τὴ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἢ τίς ἐστιν ἀποφήνας καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῇ βαρβάρῳ, ὃν ἐπιτρέπει τὴ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ ποιοῦνται, ὡ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥστε ὡ τὴ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὴν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ ἐφ' τοῦ κάλλους πείθασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν ἂν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ

hominibusque praebuisse. *Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.*

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne alimnde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno candida brachia sua celebrari, quam dici Veneran-*

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστ Fl. b Ἑτέρῃ ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F. G.

96. Τῆ κάλλους ἐφυσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam*, *praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H. V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utriusque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλυ Κρόνυ· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἅπερ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἐπιδείκνυσιν ἔχει πῶς οἱ χρείττυς ἔχυσι περὶ τῦτο, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδὲς, τῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ἐκεῖνν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταλο τύτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγορῦντ' αὐτῇ καὶ τ Δία προλαβῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ περισπούδαστον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτὸς μιμυμένυς τὺς θεύς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τῦ κάλλυς εἶπεν, ἐπιθεὶς τῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τύτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν προίσταλο τ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤρτέλο τ λόγων, πολλὰ πρότερον προκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέυς· ὁ γὰρ ἐβούλελο λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβύμενος λέγειν. ἤρξαλο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τ βελτίστων καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲ δοκῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὺς λόγυς οὐδὲν λυσιτελῦντας ποιῦνται. καὶ διεληλύθασιν οἱ μὲ περὶ τ αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγύμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τ

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J.M.G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρη] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisо A. quanquam in M. Codd. ficquenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν ὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καλαλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ μὲν τῶν ὄντων ὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων καληγορῆντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τῶν εὐηθεστέρων οἰόμενος εἶναι πάντη, καὶ τῶν αὐτῷ λυσιτελεστάτῳ καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τῶν λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτῃ ἀφθονίᾳ παρέχειν τοῖς βουλομένοις ἄπεστι τῶν περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καὶ ἐκεινός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τὸ ἀμείνονος οἴεσθαι πειρᾶσθαι τύχης. τὸ μὲν οὕτω μὴ περιφανῶς ὑπὸ τῶν κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲν ἂν παρῇ πρὸς πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μετέχοις, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δύνασθαι; ὁ μὲν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quem multis adeo ei rei*

64. Ἀκούειν καλλίστῳ] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Charitatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ὅσα —) ἀεὶ· οὐ οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε —. Et ſtatim τοσαυτῇ — ὥστ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοί] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔστι τῶν ἡλικίας ὅσων ἐντὸς] Legend. videtur, ἐκεῖνο τῶν ἡλικίας ὅσων ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum*. *Heſych.* οὐκέτι ἐχεί, οὐ δή. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μήπω ἡλικίας ἡμῶν, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro ἐν. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὸς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τῶν ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὥς', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus ſit, ut vel ſic ſuam vix dignitatem conſequatur, non abſurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet poſt Philonem verba ſint facienda. Adeo vero auguſtiſſima & maxime divina rerum eſt, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut ſuperioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus conſtitutam, negotii alicujus cauſſa agens in Peloponneſo Theſeus, ita ad conſpectum formae illius exarſerit, ut in regno firmiſſimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum ſibi putaret, hac ſi carendum eſſet; felicitate ſe praeterire univerſas, ſi haec ſibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec ſpem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum ſperabat, quae juſtam aetatem nondum attigiſſet; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneſo formidandum erat, aſſumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum aſportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illam reliquo tempore amaverit, exemplum poſteris uti eſſet Theſei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos deſcendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ ἐπαινεσόντων, ὥϛε μόλις ἂν τ ἀξίας τυχεῖν, ἐδὲν ἀπεικὸς κ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μ Φίλωνα ποιεῖϛ τὰς λύγας. ὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ ὄντων ἐϛίν, ὥϛε ἴν' ὅσα θεοὶ καλὰς τελιμήκασι, ωαρα-
90λείπω.

Ἀλλ' ὃν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, ὕτως ἐθαυμάϑη ωρὸς ωᾶσιν ἀνθρώποις, ὥϛ' ἔτι τ ἡλικίας ὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ
95γενόμενος ὁ Θησεὺς, ὕτω τ ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάϑη, ὥϛ' ὕσης αὐτῷ κ βασιλείας ἀσφαλεϛάτης, καὶ δόξης ὐ τ τυχούσης, ὅμως ὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐϛερημένῳ, ωαρελθεῖν δὲ ωάντας εὐδαιμονίᾳ,
1εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. ὕτω δὲ ϑρασυνοθεὶς, τὸ μ ωρὸς τὸν ωαῖρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γ ἂν αὐτὴ αὐτὸν ἐκδῦναι μήπω ἡλικίας ἠμελέτην, τ δ' ἀρχὴν ὑϖερ-
5φρονήσας ἐκείνου, κ ωαριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ τ ἐν Πελοποννήσῳ ωάντων δεινῶν, κοινωνὸν τ' αὐτῷ τ ἁρπαγῆς κ Πειρίθων ωροσλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴ τὸν ωαῖρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ Ἀτϑικῆς· καὶ τοσαύτῃ
10ἔσχε χάριν αὐτῷ τ συμμαχίας ταυτησὶ, ὥϛ' ὕτως ἐφίλησε τ ἅπασὰ χρόνον, ὥϛε κ τοῖς ὑπογενομένοις ωροδείγμα γενέσϑ τ Θησέως κ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδη καὶχεῖνον ἐν Ἅδου γενέσϑ, τ Δήμητρος μητ-
ευ-

a Ἠγάσϑη] Conſtantem eſſe lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσϑη. Nam ſi ἠγάσϑη vere ſcriptum ſit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ὕτως ἀγασϑῆναι λέγεται τούτυς, &c. *J. J.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσϑη] V. *Jenſ.* ſed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. ſic plane apud *Philoſtratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσϑη τ ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσϑη] Non recuſarem ἠράσϑη, ſi qui libri exhiberent, propter ſequentia, amori propriae; ſed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione ſatis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ εὖνον κ ϖυκνὰ βλέϖειν ϖρὸς ἃ ἄγαμαι. & paſſiva illa terminatio pro ἀγάσασϑ, non ſit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ ἀγασϑῆναι, unde & patet id plus eſſe quam *laudare*; nam gradatio eſt, quando ait: Ἄξιον δὲ κ τὸ Κυλάκης τῆ Ἰνδοῦ τίλῳ ἐπαινέσαι, ἄλλῳ δ' ἂν εἴϖειν, ὅτι ϵ ἀγασϑῆναι. Si quis tamen id paſſive velit exponere, quia ἀγασά ϕῳ eſt frequentius, is meminerit *Euſtathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipſum ἄγαμαι praeterit. eſſe paſſivum, aeque ac ἴραμαι, ideoque nil mirum, ſi & aliis in temporibus paſſive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασϑεὶς αὐτοῦ τὸ τότ' ϖαῦτα. *J. F. R.*

98. Οὐκ ᾤετο βιωτὸν] Subaudi τ βίον, quod ſaepius additur: ſed & interdum omitti, idem *Steph.* ſatis jam docuit. *J. F. R.*

τευσάμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέσθαι καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτῃ πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλλιθήσειν τὴν χάριν, καὶ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι.

Cereris, *postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.*

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστευόντο ταύτῃ, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι περιμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμωμόκασιν ὅρκον τοιοῦτον ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἄν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτῃ αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. καὶ μὲν δὴ ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, καὶ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. καὶ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἡττηθείς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτής, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχήν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο ταύτης γάμον.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Palladis, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνημένης ἐκείνης στρατείας ἐπὶ τοὺς Τρῶας, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐλθούσης, ἔχοντες οἱ περὶ τοὺς Τρῶας, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur *τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hanc dignus esse judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἐάσαιεν] Αὐτοὶ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. T.F.R.

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον? F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad ἀδεῶς ἀποίκειν, idque confirmat sequens ἀποίκειν; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mise-

Graecis vero haec illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri volaere, qui putarent nunquam se belli causam, pro qua morerentur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quae juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κειν τ' αὐτῆς, οἵῳ Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαιτες ἔχειν, ἀπαλλάξειαν τ' ἂν πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν ποτε νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, περὶ ἧς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολωλῶτας ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχόμενος ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνέστησαν τῶν πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένων πολέμων. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ὅ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπλῶς τὸ πρέπον φαίνοντο διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βάλλομαι μεταβῆναι, ἁπλουστέρως ἔλαττον ὄν, ὥστε δεῖξαι τὸ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένων, τὸ Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διαχισμένους, τὸ ἥλιον προσοράν. ὡς γὰρ ἐλάβετο τὴν ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ὑπερενεγκοῦσαν ὥρα,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. [e] Διαχισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

missos. J. F. R.

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. J. F. R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. in S.

84. Παρενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Pa-

τὴν μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ
θεῖναι, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκότ' ὑπεραγαπᾶν
παρὰ φύσιν,) καὶ λάθρᾳ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεται δ' ἐκδιδόναι
πλαττόμενος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται ἡ ἐπιθυμία ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπερ ἐβούλετο, κατασκευάσειν. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος καὶ τὸ τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἡμίλλατο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τῆς κόρης, ἆθλον τῆς νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ φέρειν τῆς κεφαλῆς ἀτιμηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποσχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τῆς ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτως ἁψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τῆς κόρης ἐκπεσόντος μὴ τοῦ ζῆν, τὸ μὴ ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι νομίσαντες, τὸ δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι πρὶν τῆς κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τῆς πονηρίας μισήσαντες ταύτησι, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεῆσαντες τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηνται τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τῆς ὥρας ὑπὸ χρόνου ἀπολαύσει· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Curru enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella excideret. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκότ'] Recte ſic *P.* ut *Jenſ.* voluit. Γεγενηκότ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* b Ἄλλον] Ita *Fl. H. Bi. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἱππείαις. *F. G.* Eadem ſibi adſcripſerat *AE. M.*

89. Τὸν γεγεννηκότ' ὑπεραγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγενηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἣν ᾗς] Τὸ ἣν ejiciendum videtur. *F. G.*

1. Ἆθλον τῆς νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum tranſpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἡμίλλατο. Sic deinde ἀτιμηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F. G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἀτιμηθέντας (licet hoc ab infin. φέρειν pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lops fuit) & currum illi donare pulchrius ab arte elaborarum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et potitus est, interfecto in metis victoriae socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honorata inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure fuscenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ@) ἀγωνιεῖ, ἅρμα τε χαρίζον@ τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύρι@ εἶναι. ᾗ γέγονέ γε τῆς κηδεστὴν ὀπὶ τέρμασι τῆς νίκης ἀπελθόνος.

Οὕτω τὸ τοῦ κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπούδασται πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, περίεργα λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ ᾧ Ἀριστίππ@ διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσα περ εἶπον ἐπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τῷ[c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κακῶς μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὰ πάντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τῆς δυχερῶς ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὰ ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων; καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὥδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Ει

[c] Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *F.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *F.P.* a G.

Ibid. Τρισκαιδέκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τριῶν & δέκα ἡδη νίκας p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *F.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan τῶὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ sive πολλαχοῦ politum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δ'] Subaudi ὄψει, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τῆς δυχερῶς. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὴν αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκείναις καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιεῖσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, καὶ δεῖν ἐπαίνων εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαι παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὸ φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μετὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς παθεῖν, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εὖ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα χοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὸ ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, καὶ φαγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ θεοῖς τισιν, ἀνθρώποις ὄντες, ἀνθρώπους ἐρᾶν.

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum superest, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper his, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succesſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conſpectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave *Fl.* b Περίεστιν] Περιέστιν *J. Vz. Fr.* c Οὐ] — ἴσως L. Id est, ὃ forsan delendum esse. Sed male ὃ omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, χοίη Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. *F.G.*

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. *F.G.*

67. Λέγειν ἕκαστα δόξαι] Scio, δόξαι posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricolum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δέξασθαι. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

85 ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

90 Καὶ τἆλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ' Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες ὑποβολήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque abcerravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus
Olympi?

Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τὸ ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν ὑπόδειγμα τὸ καλόν ἐστι· καὶ ὅτε πρὸς πολεμίους εἰς κάλλος ἠμέλησε τὰ στρατεύματα συντάξασθαι, ὅτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, ὅτε μὴν γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγράφθαι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ καλὸν τέλος ἐστίν· ὧν δὲ εἰς χρείαν ἤκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα κατασκευάζειν. τῷ τε δὴ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τοῦ οἴκου, ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ δὴ καὶ τοῦθ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα κατεσκεύασε, καὶ κάλλιστος, καὶ οὐ γνώμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γοῦν Ὀδυσσέως οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λέγεται τοῦτο, ὥστε τὸν παῖδα εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὡς ἔοικεν εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός νυ τοιόνδε Ὀλύμπιον ἔνδοθεν αὐλήν.

Au-

e Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἰδοὺς L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* Γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam ſupra c. 15. m. μισουμένων & οὐδὲ προσολίγων ἀξιουμένων, ubi paſſivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πράττομεν, καίη] Lege πραττόμενα καίη. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα καίη] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἴσχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόποιό τ' ἄνακτος· Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός νυ] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τῆ μειρακίῳ πατὴρ οὐκ ἄλ-
λῳ τῳ χάριν μιλτοπαρήους ἦγε τὰς ναῦς,
συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν,
ἢ ὅπως τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχοι. καὶ
σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν
τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ κάλλος ὁρώ-
σας, καὶ τοῦτο τυγχάνειν [a] τῆ παντὸς τι-
θεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάν-
των ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιο-
σύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων,
πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν
δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν
ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετε-
σχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς
μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὄν,
εἴ τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν
ἄλλων, κάλλους ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ
διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένους,
τοὺς μὲν δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ κόλακας κα-
λοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυ-
νάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπό-
νους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς
νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπι-
μελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλ-
λος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέ-
ρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τὸ τούτου
τι μετασχοῦσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκό-
τως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσοῦτον
ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες
προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθέσθαι δυνη-
θέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laborisque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τῆ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F. G.*
21. Μιλτοπαρήους] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδριάς. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscissis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲ δὴ καὶγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὑπέπτηξα παρατεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· ἧττον δ' ἤδη καὶγὼ ἀδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα αὐτῆς σέ.

[d Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα κόσμος. *J. F. R.*

32. Τῆς ἰδίας κεκοινωνηκότων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τοῦ κάλλους κοινωνοῦσι vel κεκοινώνηκασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud in animis honestum complectatur. *J. M. G.*

60. Οὐδ' ὅτῳ δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνησίως. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' ὅτῳ δοκεῖ τοῦ Λυκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. *J. F. R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἢ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονῦια τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἢ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τ Πελοποννήσυ, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυήρει τοῖς θαλαττευμένοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμασι. MEN. Τῦτο δ' ἂν ἢ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὑπὲ θαλάττη πόλεις, ἢ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] καὶκείναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

AT Isthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *B2.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *H1.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inſcript. perſon. *a* Ξυήρει] Ξυείρει *P.* *b* Καὶκείναις] Bene ſic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείναις male *S.* & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit *Olearius* ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum ſtatuatur Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos illos fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μυσωνίῳ ἐφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τ Ἰσθμὸν, διδεμένῳ τε, καὶ κελευσαμένῳ ὀρύτειν καὶ αὐτὸν μὲ ἀνιυφημῆσαι τὰ εἰκότα· τ δ' ἔχειν τ σμινύης, καὶ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ λαπᾶν σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τ Ἰσθμὸν ὀρύτειν τῇ Ἑλλάδι; ἢ δὲ καὶ κιθαρῳδοῦντά μι εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνιυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀνιυφημῆσαι, *deteſtari.* Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσεζευγμένων ἡμῶν τῇ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἢ σοὶ, Μυσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5. Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud serium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam parvo inter-

σαλῆ πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι ἄλλο ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον ὅτι τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, ᾧ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τοῦτον μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἃ τοῦ ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθείς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Πφ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κἀκείνας ἀπόχρῶν ὁ οἶκος καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κἀκείναις. πάλαι scilicet ἐν τῇ μισογείᾳ, quibus abunde ait esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Κἀκείνας ἀπόχρῶν] An κἀκείναις ἀπόχρῃ; *Bas.* edit. κἀκείναις ἀπόχρῶν ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ εἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ ἐ πλησίον. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abscideret Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit

μίξαι πάντας, εἰσαίσο τ' Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσ[αι] [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ μ' τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲ, ψαύουσι δέ πη καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνον μὲ Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τ' Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὅτι τ' ὀρυχὴν ἦξε, κροτέμβωός τε καὶ ᾠδόμβου, καὶ καθημένου ὁ γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τ' [c] ἀρχὴν πεπιστευμένοις ἐκελευσάμβου ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆει εἰς τ' Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲ δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πειρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέδη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ὅτω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τ' τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὴν male S. & *Amſt.* b Τῆ] Sic P. ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ἀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγυ ἐπιμῖξαι πάντας, εἰσαίσο τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐστιᾶσ[αι] τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec,* inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? *ἰσθιᾶσαι eſt ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἐσθιᾶσ[αι] autem Ἑλλάδα hic ἐσθιολυκῶς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγυ] An ſic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγυ ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρᾶς ἐστιᾶσ[αι] ὑπὸ τ' ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγυ ἀλλήλοις ἐπιμῖξαι] Legendum arbitror τᾷ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἰσαίσο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαισε, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμῖξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνον μὲ Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ἀ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τε ἐς Λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὖτε χρυσῆν δίκελλαν τῆ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſe ligonem porrexiſſet, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſet.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἐ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Weſſ.*

silio. Dicebant autem Aegyptios, dimenso utriusque maris fastigio, non ejusdem illa libramenti deprehendisse, sed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *sinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad insulam illam appellente, plane submersa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a secando Isthmo neque Thales ille sapientissimus, & consultissimus naturae demovisset: magis enim secare illum jam cupiebat, quam *ipsum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capessiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Isthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria caussantem: maria enim pari undique fastigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipsas suburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipsi quoque heri audistis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Musoni, propter quam ita furiose Musicus est, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

σαν δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμετρήσαντας ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέραν ἡγεμένης τῆς ἐκ τοῦ Λεχαίου τῆς Αἰγίνης δεδοικέναι. τελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ καταδρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸ μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ὑπ' ἀνδρὸς [e] Θαλοῦς μετέσχησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, [f] ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμην, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδύεσθαι. τοῦτ' καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι' ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων

e Θαλοῦς] Θαλλοῦς Edd. hac priores. f Ὡς τῆς ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Wess. adscriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Isthmum perfodere praeter Neronem conati sint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philostratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philostr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλοῦς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλοῦς. V. Ἰσσ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor respicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὡς τῆς ἐκείσε ἦν ἀπτόμην, eo sensu, quem expressi. Nomen viri est non Βίνδαξ, sed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non dissimulo, mihi in mentem venisse legere, ὑπατεύτατος vel ὁ ὑπατεύτατος Exconsul. s. Exconsule, quae satis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & potest fieri, ut consulatu ante functus fuerit, quo respectu sit ὑπατεύτατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Augusto institutum, quos ipse in suas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Consulares essent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, καὶ οὐ τοὺς ὑπατικότας ὄντας. Hactenus itaque mirifice blandiebatur mihi conjectura, sed refrigeravit illum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rarissima vox ὑπατεύτατος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in versionem quidem recipere Vindicem Exconsulem ausus sum. Interim nec illud dissimulo, libellum mihi satis recentem videri, quem ὑπατεύτατος non dedeceat: sed non aliis adhuc, quam stili argumentis. *J. M G.*

69. Ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμην] Melius ὁ τῆς ἐκεῖσε νῦν ἀπτόμην. *Th. M.*

Ὡς τῆς ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῆς ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.*

74. Ὑπὸ σ'] Lege ἀπό. *F.G.* Non opus est, si loca Urbi proxima cum *Gesnero* intelligas, quamquam qui hoc historiae respondeat, non plane dijudico. In ipsa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teste etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, posset hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ὑποδιδόναι] *Subsidere, fondre sous lui.* *F.G.*

76. Προπλαίσαντος] Scripserat haud dubie προσπλεύσαντος, qua voce statim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λήμνῳ προσπλεόντων] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, ὅτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματι, ὅτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρύ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὕτω καλῶς κατεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγῳ ὑπιλειαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲν δὴ καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐφαλεῖ, καὶ ὃ χαίρει βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μέλος ἦναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς χρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτοι, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν δή, τῷ μετρίῳ πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δὲ τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

80 qui Lemnum appulerunt admirati quidam ſunt, alii deriſere. MUS. Verum iſte, Menecrates, neque admirabilis eſt quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum ſine reprehenſione & mediocriter inſtruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam ſonat, depreſſo ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo ſtridit ac ſtrepit. Interim toni vocum muſicarum mitigant illum, *tolerabiliorem que faciunt*, cum ſibi non confidit, colorum muſicorum humanitate, & modulatione flexibili ſane, & bene compoſito ad citharam cantu, & quod ubi tempus eſt ingreditur, & ſtat, & transfert ſe, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud ſolum turpitudinem habet, quod Imperator videtur ſtudioſe ac ſubtiliter iſta tractare.

95 7. Quoties vero imitatur ſuperos, vah riſum! quam multus excidit ſpectatoribus, licet ſexcenti terrores impendeant, ſi quis illum derideat. Nutat enim ſupra modum collecto ſpiritu, ſummis pedum divaricatorum digitis inſiſtit, retrorſum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

niſi hic etiam aliquid corruptum eſt, Menecratem hunc Lemnium fuiſſe, neque inſula illa ante haec egreſſum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi ſcriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fuſca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philoſtr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φάσημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuſcae.* Κοῖλον igitur illud ſ. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depreſſo & introrſum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adoleſcentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adſcriptum, ſenſuſque videatur poſtulare, non dubitavi ſic edere. Interim verſionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχρισμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δὲ ὕτω κατεσκευασμένα] Nihil praeceſſit de praeparatis carminibus; ſed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim ſequitur βομβεῖ πως — ὑπιλειαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de menſ. & ponder. mox a principio, quem obſervavi indicio *Caſauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de ſeptuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἵππου, ἐνὶ τόπῳ χρησάμενοι, τὸν δεκοῦσαν ὦπα βόμβησιν, εἰς λειότητα μετεῖπαλον κ. τ. λ. Βόμβησις eſt ingratus ex repetitione ſonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus ſermo, ſemel tantum ponenda? Hoc certe diſcimus, βόμβος eſt ſonus aſperior, qui dicitur junctura λειαίνεσθαι. Hoc ad noſtram rem ſatis eſt. Nam βόμβον eſſe *obſcurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, ſatis conſtat: quod cum *fuſca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῇ φθόγγῳ] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον diſtinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγουσι ἡ μόνον φωνῶν ἀξιακριτική, ἡ δὲ τῇ φθόγγων ἐκάτι κοινή, ἀλλὰ τεχνική. *J.M.G.*

Ibid. Ὑπιλειαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ὑπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt.* Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ὑπὸ τῦ τροχῦ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἐπαρκῶν πως δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μυσώνιε; τέχνῃ γάρ που χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μὲν, ὥσπερ οἱ παλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μυσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀήκοόν τε τῦ λόγυ. ΜΟΥΣ. Ἄκυε δὴ λόγυ ἀτόπυ μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένυ.

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμένυ, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδὸς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην πλείους μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα Φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ[d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῇ εἰωθότι ἐπλάττετο καὶ τῇ στεφάνῳ ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δῶναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβῶ. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ὀδυσσείαν exscripsi. *Th.M.*

94. Μόνῳ τῦ] Lege μόνον τῦ. *F.G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J.F.R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κιθαρίζοντας] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. οἱ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι ῥωμαλέον, ὑποπίπτοντες εἰς τὸ παλαίειν. Et — κολακεύει — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλακεύει. *J.M.G.*

10. Τὸν τ. τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M.du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμυ κειμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem anteceserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Mulicum ibi agonem vere facit. *M.du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praelides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thelauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθημα — ποιητρίας Ἰσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτῇ] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J.F.R.*

χης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὅπῃ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπε τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτοῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτῷ ὑποκριτὰς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent.. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδὰ ταῦτα νεανίᾳ τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν τόμιον, παρ' ᾧ αἱ ὀμφαὶ ἐπέπνεον, ἀποφράξαι ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καλαλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δ'] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαν Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos delcribit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera condiscerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum certeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. F.G. Idem notarat *La Croze*. Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τοῦ, scil. uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγορᾶσιν ἦλθες, bene habet. vel ut supra scil omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναθῆσαι. Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίαις sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parciùs antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τὸ δὲ δὴ Ἀπόλλωνος (εἴτ' ἂν ἀγανακτήσας ὅτι λυπηρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τόν τε χρᾶν τὸν Κιρραῖαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώτας ἔδυκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ τόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620. 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

M6

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, ϗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζ τὸ τοῦ θεοῦ ὤετο, πρᾳότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὔφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, κελεύων ἡμῖν θαρρεῖν τε, ϗ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ κωλύω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μισώνιε, ϗ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἅπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅπερ γὰρ τοῖς νεμῶσιν οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς φυγάμενον,
Ποδάγρα, πολυτέκτονε, κωκυτῷ τέκνον,

Ἦν

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ὡς χριβατωτῶν ὁρμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scripsit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται ϗ τῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accenseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσχίοις,
Μέγαιρ' ἐρινὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
[a] Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τ' ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον τοιοῦσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes

[a] Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῷ cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exalperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4, *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Miſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσχίοις, h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ὐ λήγουσι, *non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγείνατο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέλωλα (l. ἐξέλωλεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο ſignificatio erit, *partum abegit*,

vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὀνοτέροις III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνᾶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνᾶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχίλῆος. Et ut θείοιο ſaepiſſime fit diſſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς ἔοικε, ὡς ἐγὼ μέγα κράτος ἐστὶ κἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic

po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membris fragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακοῦς δεδραχότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν δεθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μὴ τὸ λυπρὸν καὶ τελαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, καὶ πικρῷ χυμῷ χαλῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε διαφίγγον πόρος
[e] Ἔσχε, καὶ [f] μεμυκὸς ὀπιτείνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτοῖς ἀλγίπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμοῦ σάρκα πυρπολοῦμον,
Ὁποῖα κρητὴς μέσος Αἰτναίοις πυρὸς,
Ἧ-

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχῶρ ὁ φαυλὸς & πικρὸς χυμὸς Pell. c Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τόδε Pell. d Τῷδε] Τόδε Guj. e Ἔσχε] Ἔσχες, καὶ διδυμὸς Pell. f Μεμυκὸς] Μεμυκὼς Fr.

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς. (c. 4.) G.

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. J. F. R.

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. Boivin. Ceteras ejus ac Gujeti conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi Gujet. unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, Jenſii obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνηῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita Il. lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμυλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas multi mortalium ac multi mortales, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris multos mortalium criminum poena manet. Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? J. F. R.

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. Er. Schmid.

12. Στρεπτόν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. J. F. R.

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδοι, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aeacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. Er. Schmid.

16. Ὡς μὴ τὸ λυπρὸν] Squallidum, ſquallens. F. G. Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μὴ λυπρὸν & τελαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, καὶ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνους, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διαφίγγον πόρος πνεύματι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i. e. ἀφ' τοῦ ἰχῶρος φαύλου. Τόδε διάφιγγον. i. τοῦδε διαφίγγοντος. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. Ea vero poros ſtringente ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum Gujeto, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὲ, calami puto, ac manus lapſu. Boiv.

Ibid. Τελαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie τελαίπωρος eſt τέλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδημαι ligatus ſum, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. Plutarch. de Homer. Er. Schmid. F. G.

20. Ἔσχε] Diſtentum eſt.

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. Gavel in Miſcell. p. 419. J. F. R.

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi διδυκὸς, ut vſ. 120. — διδυκὸς ἐκ μυχῶν γυίων. Longe majorem curam paſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. J. B.

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάσθον τοῦ ποδάγρου dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiae, partim propter ἀλγοφιγξὶ τοῦ πόρου ἐκ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκηστίας vocatur Ariſtoteli de mundo c. 4. Cujusmodi μυκηστμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. Er. Schmid.

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τῶν σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & Plin. per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτοῖς legi etiam poſſet ἀπ'

Ἡ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρου χαροφάγος,
Ὅπου δυσεξέλικτα [b] κυματόμβυγος,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολιάζοντες.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἁπαλῷ τελεῖσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίοι κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παράπληγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis foſſae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaeſtuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut fruſtra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtultis lactati miſere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Inſani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματοόμβυγος] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amſt.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Ὄρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμενοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἡ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρου] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πράγματι, uti *Gujeto* viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυσέκμαρτον, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βεκολιάζοντες. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀποφ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίοι κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακρίτως εἶναι, ὥσθ' ἑτεροῖα εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcue Phrygiae & Lydiae nomina ſumpliſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν eſt perperam pulſare inſtrumentum muſicum. inde ὁ παράπληξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percuſſa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτρους, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vſ. 53. δεκρόοις γόοις pro γοεροῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾶν habet & Noſter in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gavel.*

39. Βρίθουσα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀϋτὴν reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium

&

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
Ἄρηϊ χρέκτουσα θήρᾳ
Πολεμηίαν [k] ἀϋτὴν,
Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύσται τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρῳ δὲ [l] δένδρεα [m] πτοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν στένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* *k* Αὐτὴν] Ἄτλῳ Edd. *l* Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* *m* Πτοαῖς] Πτοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. *n* Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* *o* Νύκτερος] Νυκτέρους *Guj.* *p* Γόοις] Γοῶσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J.M.G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F.G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαις χλοητόκοις dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in ώς, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet πτοαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non πτοὶ aut πτοὰ pro herba, ſed πόα ſcriplit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epicheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed *ad* ποίαις hic χλοητόκοις dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πτοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πτοιαῖς, non πτοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρῳ δὲ δένδρεα πτοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πτοαῖς legendum eſſe, ait Cariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πτοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J.J.*

Δένδρεα πτοαῖς] Quid ſi πτοαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphonetin conſtituat, quemadmodum ὕρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Cariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πτοίαις magis placet. *J.F.R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέρους, & γοῶσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νυκτερὸς μήνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῷ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις. ut facere etiam in δακρύου *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πανταὶ τ' Ἀδόνες σὺ ἄμμι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε κἀδακρύετε.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύοις ἐν δέ σοι φράσω θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων δ' ἰδάκρυε τὸ δύστηνον, εἰπὲ ὅτι πίθων,

P2-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγόν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὼς βάκλρον, ἐξέρεισέ μου
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυπον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαῖον ὡς ὑπισχήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τὴν ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδρᾶς πάσον.
Δέκαιον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἔνι μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὀρθὰ θύρας ὁρμηθρόφ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, ξυπαλεῖν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα κωμῶντες χερῶν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστεφεῖς·
[c] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemiteamque dirigas.
Veſtigium tenax ut iqfigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus lueti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, ni
fallor, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto
adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὼς] Λιλογχὼς male *Fl.* b Τε βαῖον] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάει *Guj. jun.* e Τίνες] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id ſit. *F. F.*

54. Ὦμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *F. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *F. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius tonclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternas ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν ξυπαλεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro θὶ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ἔτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ἐς ἐν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ἐς ἐν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παραμυθούμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτή, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia πολυγρίποις βοηθεῖ μὴ σύστ@ τοιαῦτα, ἃ τραγεῖα. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parvia ſambucus item hircino callia ſevo.* *Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτή, vel ἀκτίς, vel ἀκτίον etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non inest insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis accessistis hospites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam est, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque incessus indicant,
Mystam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipse dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapsam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ἐ τέφονθ' Δελφίδ' φύλλα δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμν' [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τ ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλίου ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
De vertice capitis alterni
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γερμίρουσι Edd. g Βακχείων] Βακχῶν *Guj.* Βακχεῖα *Fl.* Βάκχιον marg. *Ar.* h ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. k Ἁλίου] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino imposita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioscor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Glossae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνες δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem observavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦ] Ὦ requiri, si quantitas pateretur, quia nondum resciverat, essetne Deus, an Dea, cujus festum agebant, monet doctiss. *Gavel*, in Obs. Misc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς θ' ἐστι; ὃν θ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit,

Unus quidem sum: sed Deam non dedecens.

Dum vult & ipse ποιητίζειν, stultissime perdit sensum. Ego existimo, Podagrum, ubi audiret se vocari mystam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogasse, *Egone quoque* (qui tam miser sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noster, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vs. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τ κατωργιασμένων
Ἔλαθον ἐμαυτὸν;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βακολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὁμίλησε καλῶ ὅτι ☾ νύμφη. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etsi leve est, monendum hic tamen; quia neglexere priores. Structura est ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe σταγόνων ἄπο scribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omissum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vs. 99. ἀμετέρᾳ, 110. τὰν θ' ἰὼγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ@ Ὀλυμπίων,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὶ σκότιον [a] φά@,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,
Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,
Τότε ᾗ Ποδάγρας ἐφάνη κράτ@.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανῦ,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὐδι@ αἰθήρ,
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,
[c] Εὔολ6@ ἐθρέψατο Πλούτων.

Saturnius, ſupremus coelitum,
Excitatricem belli Minervam.
Noſtram vero Deam beatam
Senex in mollibus ulnis
Primam generavit Ophion,
Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Orereturque fulgida Aurora,
Et lucidum ſolis jubar:
Tunc Podagrae vis apparuit.
Cum enim ilibus te enixa
Parca Clotho deinde abluit,
Riſit omne jubar caeli,
Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Eam vero de lacteſcentibus uberibus
Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φά@] Χά@ *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασεν Edd. priores. c Εὔολ6@] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολ6@ Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρουσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμ@, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδ@ *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδ@ gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμ@, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμ@. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.* Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic peperierit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere *quaſi*, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγ@ poet. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγιτ@, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὐγλακ@. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. σχεδιάτησον κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόμῳ. *Muſaeus* 158. ὦ θέλγητρον ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει πρόσπόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ τόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται τροφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσυφος ὑπὲρ κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *F.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *F. F. R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλικτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diviitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *F. F. R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F. G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει πρόσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει πρόσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *F. F.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. *F. G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujetii* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavelium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχύνομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὶν αἷμα βωμίοις παρ' ἱμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *F. F. R.*

Ibid. Ἀπὸ τόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίτομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύτομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contortiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *F. F. R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγις ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Ψ. qui etiam σκορτίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F. G.*

Ibid. Κρία] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρίατα, κρίαα, κρία. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀπόκοπη eſt ex κρίατα. Nam contra tum α. ſemper longum, ut γίφα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Κεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὸν καλωργιασμῶν Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἥκετω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴς, ἡ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ἀκεῖαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπιεφυγεῖν vel ὑπεκφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετω] Ἥκεἰο τοι γὰρ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἠδὲ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στηριζομένη] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀλγοδυνὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηροὺς] Non ſatis accurate in variis lect. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοιοῦ. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κόρωνα *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro ſ. κορώνης ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er. Schmid.*

123. Ἔσθίει] Lege ἔδει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἥκετω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἥκετω *Gujetus* ἥκετω τοι reſcribit. Si cui haec tranſpoſitio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενὴς. *J.J.*

Ibid. Ἥκετω] Quidni ἱκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πραυμενὴς, ex πρᾶος & θυμὸς. Signif. *mitem, clementem.* Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & *1055.* *Er. Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. *F.G.* Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι. *Tacitum eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἴσω λεὼς — *Ariſtoph* κάθιζε σίγα. *Er. Schmid.*

132. Στηριζομένη] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στηριζομένη χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ἀκεῖαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τ' ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλως ἀξιερρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλως ναοῦ ἀξιερρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox ἀξιερρεμὴς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πάντες, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα

POD. Quis insuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem potest,
Nec affusus focis ardentibus cruor.
Non aedes signa divitum suspensa habens.
Quam nec Paean medicamentis superare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aesculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exstitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miscentes semper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, sed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii consolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Pastinacam coctam, folia isti Persici,
Hyoscyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ᾗ 'ϛὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβῳ πλεκτρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θέλει,
Πάντων ἰατρὸς τ' ἐν ἐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τὴμὸν ἐκβαλεῖν θένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, χὠ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, χὠ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακὴς φέρουσι τὰς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἔφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβὰς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἑλλεβόρου, νίτρον,
Τὴ-

k Ἄτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* *l* Αἰεὶ] Ἀεὶ *Jens.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἔφθὸν] Ἐφθὸν *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βόλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδιλα *Guj.*

ῥίνα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miscel. Obs. saepe laudatis p. 425. Sed non satis similis mihi locus *Josephi* videtur, qui vulgari modo ita construi posset, ἐν κύκλῳ πάντας ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, suspensa.* *J. F. R.*

145. Ἔφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Frustra, ut bene monet Clar. Miscellan. Obs. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem suam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior solebat esse, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam nostra peregrinus & ipse. Nam si Italiae fuisset, antiquitus Latinum nomen invenisset. Er. Schmid.* Verum opponi posset, sic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina sint Graeca. Sed causa est in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, rustici, laborioli ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, nisi ubi malum est hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & seqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioscoride* laudari ac describi, additis ad singula testimoniis eorum, notarat *Schmidius*, sed ea addere spatium non sinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; sed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non possum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenosus, aut palustris. *οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων* sunt lentes palustres per se nascentes in superficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per se, & cum polenta. *Dioscor.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam versio pristina, *Lentes de stercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiss. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in versu stare non potest, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida elisa legendum ψύλλιον? (Sed Clar. Observationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, versui pedes non constabunt, nullum remedium video, nisi si legatur ψύλλια, & media producta sit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid sibi indulserit poëta in tot herbarum nominibus in versum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλὰς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείρα βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρον, ἀποπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ ἀφ' τεσσάρων ἄχος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Gnj.* b Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* c Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. d Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt παλαιὰς ἰσηθεὶς *Pollucis* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* addit que alios μικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem μικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄχθος ἐπ'] Ἄχθος usque ad ὁ δὲ nothi. *F.G.*

Ἄχθος ἰπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἰπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντία πίνοντας ἢ γυίοις ἐφάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. T. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἰπαοιῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἐίσθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἰπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm.*

Ibid.

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [c] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος [d] ἕτερον [f] μῶρον ἐξαδεῖ λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε τῶνδε τ' [h] χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κ' πειρῶσί με,
Εἴωθ' ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῶν μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲ εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μ' γέλωτος, κ' κρότου,
[l] Ὅτε ὀπὶ λουτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlas

a Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς θελκτῶν *Guj.* f Μῶρον] Μωρὸν *B1. 2.* g Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. h Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* i Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *J.* male. k Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* l Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς ; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν θελκτῶν *amuletorum.* F.G. Prius recte. nimis audacter poſterius : atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret ; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adieveram ; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἢ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ' κρανείας; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. F.G Κρανείας non patitur verſus. Κράνης conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quali eſſet pro κράνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαθῶν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo : Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ὧνδε τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſiverе: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυράνις, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὧνδε τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i.e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης ; at ſic laborat verſus ; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Deriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὧνδε τ' ὠράνης. Eſt autem ἡ ὠράνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὀροφή, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlas]

Ἄτλω γάρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κράτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ὧνπερ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλεῖμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μῦται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πολυσθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδέσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασιναγραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.
Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἰπ' ἦδ' *Guj.* b Πολυσθενὲς] *Guj.* recte. Πολυσθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθίης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Κωλοσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκοφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυκοφόβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Περικονδ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴ κατὰ τὸν Ὅμηρον Ἄτλω ἐκείνῳ, ἔπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἶφ' propter spiritum *duorum*, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ὃν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρόσθε Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' οὐδὶ ἡ πίλνατται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod *opulentis cohabitet*. *Sic Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὴς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. *F. G.* Ἐπιδεσμοχαρὴς gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδρεσμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκους, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. *Er. Schm.*

Ibid. Κατακλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſu'em.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τῶν λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γάρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν σοφῶν, εἴ τις σὸν ἢ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τῶν μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
210 Νικωμένων, ἄνασσα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, καὶ καλωμύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίᾳ.
215 Διὸ δὴ καλαιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἦκω, τρίτα διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπλης, ἀγγέλων ὠκιστέ μοι.
Τῶν δὲ κατὰ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῖς κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν ἁλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλώδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅπου διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐτρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Σοσγμ. male *J.* *l* Ξύλων] Ξύλον *J.*

200. Δειδυκροβόα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. *Sinapius offutremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπτα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An περιμυοδύλε. &c. Supra σφυροσφηνιστόμα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἵππος ἦν] Mallem, Ἄκυε· ἵππος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκάτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔστι σὸν, &c. Integrum ergo erit, Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Εἰφυσικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλώδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλώδες πέδον pro κορδυλοβαλλώδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὀξέσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλισθῶ πεῖπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἐσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, ἀφέλυτο δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἐρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κουφίζων πόδα,
Δόγμιος ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν τενὼν,
Ἕως ἀπῆνη πλησθράμη προχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤθελον.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπραχται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἀξίοις τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Istuc

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθου *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J. Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὴ *Guj.* e Δι' ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Jens.* δι' ἐκείθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπειχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῆδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. F. G.

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavelii*, Clar. *D'Orville* notat „ἐκλυομένῳ aperte in metri legem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ ἀλίσκον, ὁμοίως μέσως, ἐκλελυμένως: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ita: Ἐνθενδὴ. Ego omisso in τάδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν ταὶ ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδὴ cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Jensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τενών. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέρας. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέμα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*, item *fimbria vestis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τενὼν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι est *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Doriensium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ σήκωμα in usu est, et & composita, ἀνασηκῶ, addo ponderi quod deest: ἀφασηκῶ, pondus manu aestimo: & hoc ἀντισηκῶ *rependa*: simplex tamen σηκῶ nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἔξη

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔγω δέ σοι δῶρημα θυμήρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας πειράσῃ χεῖρων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μιαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίσαν σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειαθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ δὴ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα
Ἐγὼ

[k] Ἔγω] Ἔσται malit *F. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλήιζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειαθένης] Πλησθένης Edd. hac priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλήιζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλήιζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλήιζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quæ utraque expositio satis commoda; cum κλήιζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐτρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ signum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suæ causæ inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiæ veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλήιζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statue de κλήιζεται in Ocyp. vs. 134. *F. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *F.M.G.*

Ἀχιλλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc respicit. *F.F.R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *F.F.R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειαθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πλησθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Philoctetes. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *F.F.R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τὸν Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιαδ-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὔτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην παθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα παιδοδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγορεῖμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δῆτα τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίδια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἷδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τῷδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, παρεδροὶ τῆς ἐμῆς βακχεύματων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

σιαίδιον per σιαίζειν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιρτιάδου Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedixit Odyſſ. Λ, 135. Θηρὶ ὑπαὶ λιπαρῇ moriturum. De ſ. ina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J. M. G.*

Λαιρτιάδου] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile. Λάρτιος dicitur aliquando pro Λαέρτιος. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφόρ' Ἀδῆ μ', ὦ παῖ Λαρτίου, ὀλέθρια σπεύδων, &c. Boivin.

Λαρτιάδου] Ita potius lego quam Λαιρτιάδου, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob colorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius: Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς οὔτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. (i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ ἰρίσας ἰχαρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν τούτῳ. Nota phraſin. *E.G.* Ἐς ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἢ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρους.
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχῶρων [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἰ ταλαίπωροι μέγα,
Ἁπανθ' ὑγιᾶ προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξυν ἐμοὶ,
Λιπῶσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονὸς,
Ἀϊστὸς, ἀφανὴς, σύμαλα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, καὶ καλῶς φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μή

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

δὲ ὦ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ὦ. Id eſt δὲ ὦ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδονται, ὡς τιθηνὼς σὺ ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — οὐδ' ἐν βίλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταινίῃ ἀλεχέμεν ῥοιεῦντας. Ubi forte legendum ἢ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Oxyp.* vſ. 95. δεινὸν ἐκ ποδῶν πάσσειν πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρίψατο ἐν μαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ ἐκ πλούτου πρῶτον Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἢν δ' εὐγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἢν γὰρ ἐκ λόγου δυνατώτατον. *J. F. R.*

275. Δρῶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*; ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρὸν ἰχῶρα βάθος] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Διῶτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιπῶσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ ζαθερχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄνασσα, Φάρμακον γὰρ ὅτ' ἐμόν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνα σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μεταιούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσα, Φαρμάκοις δ' ἀείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντᾶις, Σαλμωνέος
ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ ψαίρει κείνου πρὸς δέρμα πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

Li-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. V2. Ald. Fr. P. B1.2. H.* Πύθιος *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumpsisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδαίνυτο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τῶ Νέσσου. F.G.

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείζονα. F.G. Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βροντᾶις Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. A. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Φ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείζων. F.G.

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πύθιος] Τὸ ιν in Πύθιος hic corripitur. F.G.

Πίτυος] Parisina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυι cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν radere tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονὶς δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὲ rescribendo; tumque, si postremum α. in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur) fa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem serto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

'Αλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδος ἤλθεν [f] ἐς ἔριν.
'Αλλ' ὀλέσασα τύπον, ἢ νῦν ἔτι νήματα πλέκει.
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ὅστις μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρόν, ἄδριμυ, βραχυβλαβές, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαστον.
Πολλαὶ μορφαὶ γὰρ ἀτυχούντων,
Μελέται [k] δὲ πόνων, ἢ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συνανύκληροι, λήσεσθε
Πό-

[e] Μαιονία δ' Ἀρ.] Μαιονίδ' ἀρ. *Schol.* [f] Ἐς] Restitui cum *Guj.* Εἰς Edd. pessime. [g] Φέροις] Φέρης *Pl.* [h] Ἀνώδυνον] Ἤδ' ἀνωδ. *Guj.* male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. [i] Εὐληκτον] Lego εὔλυστον' *Er. Schmid.* [k] Μελέται] Μελέτη *Boiv.* [l] Συνανύκληροι] Σύγκληροι *Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. Μαιονί δ' ἀράχνης] Μαιονίς. *Guj.*

sanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ἡ Μαιονία & ἡ Μηονία in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in Μηονία sub τῷ η inveniatur iota subscriptum, quiescens tamen illud iota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μάκρος, τὸ ου in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἤδ' ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἢ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀθάνατος ac similibus, notissimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F. G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gavel* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συνανύκληροι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγροῦντας παραμυθοῦμαι
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συνανύκληροι] Ejusdem navis socii. Metaph. i. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τὴν παρόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur,
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπαχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, πάνυ ἀστεῖον. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F.G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J.M.G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorfisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit *PEDES AEGROS.* Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J.F.R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F.G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid si legamus ἦγε προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *alliſum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

1 Δεινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις
κάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἀρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοσοῦντ᾽.
5 Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας [a] ὑπ᾽ ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τὰ συμφορᾶς,
Ἀλλ᾽ εἰς ματαίαν προφάσιν ἐξηκισμένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
10 Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ᾽ αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ᾽ ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὄνομα,
Πᾶσι θριαμβοῦμαι φίλοις.
15 Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὢν τ᾽ κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οἶδ᾽ [f] εἰμὶ τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ᾽ ὃν δάκνει με, καὶ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τ᾽ ἄπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακοῦργος λοιδορεῖ βλασφημίαις,
20 Ἀλλὰ κατ᾽ ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, καὶ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ᾽ ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
25 Φρονεῖ καθ᾽ ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

[a] Ὑπ᾽ ἐμοῦ] Ἡμείων ὕπο *Guj.* [b] Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *F.* Τ᾽ ἀτρεκῆ *Guj* [c] Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. [d] Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἦγε προσκ. *Boiv.* [e] Καὶ τότε] Καί του *Pell.* [f] Εἰμὶ τοῦτο] Τῶ δ᾽ εἶμι *Pell.* [g] Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. [h] Μέ τι] Μ᾽ ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. F. Fr. P.* Εἶν᾽ ἡμῶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θριαμβοῦμαι ἐμοῦ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F. G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F. G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἀκτικ. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρενῶν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξηκισμένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι κατεπηχεῖτο. Sic εἰς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐστόχως,
Ὡς ἦν ἐθὸς μοι κοὐδὲν ἕλκος τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τ' βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τ' κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἵχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένην,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς χτ' ποδῶν ὅτος πάρην,
Ἀτραυμάτιστος, ἄβατος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, κ' [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τ' ποσοῦντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, κ' κἀφίεσον,
Μή πως με πίπτων, καλαβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc remordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut cursu vel lucta laeso pede,
Imponit educatori misero seni.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me prorues.
OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & *Fl* Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένην] Ἰκνευμένην *Guj.* Ἰζευμένην *Schmid.* c Προσέρχεται] Πρόσχ. *Guj.* d Τείνω] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνων legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Æschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένην] Ἰκνεύμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦντα. *Hesych.* ἱκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἱκνούμενον pro ἱκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένην] Optime hunc versum restituit *Guietus*, sed pro ἱκνούμενον mallem ἱκνούμενον, si quidem Dorismo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένην, cauſſam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένην, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a χολὴ *bilis*, cum sit ex χωλὸς *claudus*. Tum pro ἰχν— leg. ἰζευμένην, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰζευμένην, viscо captum. ὁ ἰξὸς *viscum*, inde ἰξεύω *visco capio*, aves proprie: postea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰζευμένος est pes viscо captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a ποῦς & ἄγρα *captura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum post βιάζεται. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, ſubaudito ὁ πόνος. *F. G.*

39. Τὸ τ' ποσούτων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, s. processu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me istum versiculum, fateor. Interpretatus sum ac si legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem sententiae convenire, apparet. Alia quaestio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὀγκυλος γέρων, i. e. στεμὸς, γαῦρος, teste *Hesych.* Senex dicitur vs. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα μηδὲν ὢν σθένει. An potius τὸ γογγύζειν glossema habendum τῷ ὀγκολογεῖν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Hesychius*, ὀγκολογῆσαι exponit γογγῦσαι. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor observ. Misc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem versui minore negotio consulitur, sensus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forsan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexisse hunc versum. Sensus est: *morbo subactus juvenis, instar est senis.* Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τ' νόσου ἀνάγκας. ἀμφισβολίαν autem sic resolve: πᾶς νέος γέρων ἐστί. omnis juvenis instar senis est. est tamen & alius sensus: nempe cogente necessitate, senes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. En teneo te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, nē quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas promta senes sequitur viros.
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδὺ κρατῶ σε δίχα βάρες, ϗ πείθομαι,
Καὶ τ' ποδῦντα πόδα τιθῶ, ϗ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἶσχος [g] ἐν παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔσθ' νέος.
[l] Πείθυ λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
[n] Ἔστην ὁ πρέσβυς, σύ δ' ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπτωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τύτοις ἀκέτ' ἔστιν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κἀ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
[o] Πόνος προῆλθε σᾶ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κἄφυν ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστειλα, ϗ συνεμίχθην πόνῳ.
ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μωρὲ] Sic *B1. 2. Mῶρε J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μὲ] Μοι *Fl.* [k] Ἔσθ'] Recepi ex *Fl.* ἐστὶ cett. [l] Πείθυ Recte sic *B1. 2. V2. P. S.* Personam Ὠκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τῶν χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* [n] Ὁ πρέσβυς] Ὦ πρέσβυ male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forsit. ἔτεινα, vel ἔτειλα.

Ibid. Ἐστὶ νοὸς] Lege ἐσθ', recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid si, τῶν χερ' ἢν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα. &c. *F.G.* Τὸ πέρας ferri non potest. Addi posset *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, si senectutem meam, id est, senectutis meae opem tibi subtraxero. vel τ' γήρους' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum existimo τὰς χέρας, ex versu 170. Δίξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρέπεται] Παρέσπεται mallet Doctiss. *J. Gavel*, vel προθυμία γὰρ γέρου' ἀεὶ παρέσπετ', nisi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum observatt. Editor animadvertit: „ Παρέπεται deterius non videtur τῷ παρέ„ σπεται, nec tribrachys deterior anapaesto. Secun„ da emendatio vim versui videtur illatura, nisi ulti„ mam in προθυμία corripi posse ostendatur". Certe α in προθυμία longum est, aeque ac in φιλία similibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem usurpatum. τὸ ἔστειλα hic locum non habet. *F.G.*

Ἔστειλα] Versus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστειλα contra metrum corripitur, secunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dedisse credo doctissimum *J. Gavel*, licet inverso ordine excusa in Observatt. sint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod sensum quidem expeditiorem facit, sed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐνίσεισα, ex vs. 9. vel, si liceret, σίσεικα, simplici pro composito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμίχθη, sine augmento. Ad quae Cl. Editor rursus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur subiici decompositum συνεμμίγνυσθ. Sed cur sine augm. legeretur, nescio. συνεμίχθην pari quartaque sede tribrachyn legitime efficiet, & solemne est Librariis Latinis Graecisque secundam praepositionem negligere. Consulantur addenda ad *Liban.* Epist. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔστειλα tentat Vir Cl. ἔτεινα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illustratum vid. in Obs. p. 434. At Doctiss. *Abresch.* in animadv. ad *Æschyl.* p. 242. emendat ἔτιτλα. Ac τίλλειν valere ἀνύεσθαι, τελεῖσθαι, auctoritatibus probat; quare hoc forsan praestat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χυρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; ὠμοκυκλοῖς [e] ψευδήλογος;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὃ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀμφιτρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποτ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν
φίλοι,
Τὸν σόδα πορεῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον ἐπὶ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ἔστιν ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. Bt.* 2. *H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς *Pell.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pell.* d Ἵνα] Ἧν *Guj.* e Ψευδήλογος] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογὼν J. Bt. H.* Ψευδολογῶν male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἁπαντᾷς *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm. Prov. denuo currere.* F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, κυρέων ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridiculi ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα.] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἧν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαι] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Ἐὰν γὰρ τύχωμι μαθὼν κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν δ' σὸν πάθος·
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν γὰρ ἀληθίαν. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque ἴσως πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτῆς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱστοποιῷ legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγγ[ος]] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῆς πάθους ἧ συμφορᾶς.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, κἀ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἰ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινός πού με τῆς ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, κ οὐχ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί l παθών; μήνυσον, ἢ ποίᾳ τρόπῳ;
Μαθὼν m γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τίν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς ἂν ἀηδὴς ἡ πάρεστι φλεγμονή
Τόπῳ κατ' αὐτῷ, οὐκ' ἔχεις τίν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; n καθαχνήσω σε τὴν πόδα;
Ἂν γὰρ προσῇς μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σε χενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηνὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κἀχ] Bene *El. P.* aliaeque. Κἀκ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *El.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Καταχνήσω] Καταχνίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγιὴα ſ. ſoſpita, v. g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγιὴα denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λίμωξ σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀναπληϊκόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ἡ καλὸν μὲν σὺ διώξει τὸ ἱππικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀναπληϊκόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non poſſum. *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἃ φέρω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. ἃ φέρω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶ εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τῶν τροφίων verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλὴν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis iſtis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.E.R.*

91. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν σὺ σε χρή; *J. Gavel.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γιγνώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰρ προσῇς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Paſſim σε τις obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujetii* & *Pellet.* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.B.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὺ σιδηρόχαλκον ὀπφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπτᾶλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδῶς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἔκλυες ὢν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γᾶν ἄκυέ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν ὢν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, κἀπιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὑπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, κἀ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῶν ἔξω ποδός.
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὕτω προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικράν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσαλο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲ [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ἐν δέοντι.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, κἀ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio,
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tp.* cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρπον *Guj.* [d] Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνην *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβου λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ὠδὶ πᾶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? F. G.
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. F. G.
102. Ψευδῆς — ἀκήκοας ἔργων] Versus hicce misere est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὢν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: Ψευσθὴς γὰρ ἔκλυες ὢν ἀκήκοας λόγων. Sic versus optime & sensus constat; idem enim est, ac si dixisset, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τ' λόγων, ὢν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδλῆς, aut ψευδῆ, si pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβου λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* κἀ πάντας φόβου λαβεῖν, quibus subdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem κἀ corripi nequit, quod Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Gujetus*, κἀ φόβου πάντας λαβεῖν, vel *Boiv.* πάντα ἐ φόβου λαβεῖν. Videndum tamen, possitne retineri φόβου & λα-

Famelico similis mandenti mastichen.
MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.
MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud insscius diri, cui junctus est, mali.
Et nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,
OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et quî miserum sat insuper *ludos facis?*
EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πειθῶτ' ἔσκε μαστίχην μαστωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπασας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲ, ὁ δὲ πονεῖς, ὅπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν φράσω σοι τῶ πάθως τ' συμφοράν;
Πάσχων γ', οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τ' πόδα,
Πλάσει τὸ λοιπὸν ὃς θέλει κενὸς λόγως,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευχ' κακῷ.
Καὶ νῦν μὲ [k] ἀχμὴν [l] εἶς.
Ἐπὰν δὲ χὴ τ' ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἐν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τῶτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεινό γ', εἰπὲ, χὴ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲ ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τῶτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τῦ τόπυ μὲ, ὅ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲ ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τύτῳ σὺ πρόσθες ὅπι τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τ' δύσηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινῶφ ὖσα, φείδε' γ' ὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* l Εἶς] Εἷς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλαίζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέων *B*1. & 2.

λαῶν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναπαθήμονος] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Προῆλθε. F. G.

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρίσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αὐτὸν βάλλω, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρίσσων [τ' ἀτρεμῆ] βάζων ἰμά. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam supplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δυοῖν ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam restitui jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄττομαι substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῦ χάριν.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] χ' ἁχώριστον πόνον ἦλθες 145
ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, ὅδ' ἔστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστι χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χθονὸς [e] εἰσῆλ- 150
θεν πόνος
Ποδὸς δ' ἄλλου, χοὐ [f] μοι συμπάσχει καλῶς;
Ἧ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθεῖσαι πόδα,
Νήπιος, οἷα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum velim!
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Incautus, ut puer subito perterritus,

Sed

a Μοι] Restitui ex *J.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κἀχώρισον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνου ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] *Bav Fl.* si βόον haberet, reciperem. d Ἧς] *J.* Ἦς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Ms Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *J. B1. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μοι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μοι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάσχειν voluit, credo) vel ἢ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει. ait *J. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem servavi, etsi licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *J.F.R.*

152. Πῶς ὅλος] Lege ὅλῳ ait *J. Gavel.* An quia πῶς praecessit? Sed aliis non videbitur satis gravis causa. Et ὅλῳ ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλῳ erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *J.F.R.*

156. Εἴπερ τύχη σὺ δίω.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δίωμαι primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posse docet, vel Εἴπερ τύχη ἡ σὺ &c. vel Εἴπερ τι τύχη, vel εἴπερ τύχη τι σε δύναται. Parum abest quin illud τι τύχη edi curem, ita se commendat. *J.F.R.*

163. Ἄφευκλον] Est asyndeton pro πάθῳ κακὸν ἢ ἄφευκλον. vel lege ἐς πάθος κακόν. *J. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴ δὲ ἡ κρυφείη (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακόν, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *J. Gavel.*

167. Ἧς οὐκ] Versus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *J. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τραπᾷ] Τραπᾷ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum sulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θείλων λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τῶν ἰατρῶν τῶν ὁμιλούντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν·
Οὐ γὰρ σιδηρόπλακτον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεχμήριον·
Δεινὴν δὲ κἀκ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣν οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὸ πόδα κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίου ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τὸ νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

[g] Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. [h] Αἰ, αἰ] Αἰ, αἰ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr S.* [i] Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδούσι *J.* Ἰδού, σοι *B1. 2.* interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eip. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίους ὑπ' ὠλ.] Βακχείους ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίους in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac ὑπὸ saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τῇ δυσπότῃ, κλίπτης ἅμα κἀλίκτης ἀκλαυσὶ, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τῇ δυσπότῃ — ἀκλαυσὶ, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανὸς εἰς τὸ ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδὼς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Δικαιρίδον ὄφελμα.
Ἀλλ' ὁ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν πάλαι πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πάλαι ὁς φίλος ὠς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ὀφελὼν μείλια δούς.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio*:

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. b Τειρόμενον] Sic P. & *Anth.* Τειρόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram-„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἀλλ' ὁ Χῖος ἐγὼ δὶ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τᾶς πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίαν.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Δικαιρίδον ἐσι] Scribendum videtur Δίκαιρον a Δίκαιρος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. Δικρίνομαι, Δίκριτος & ἀδιάκριτος. F. G. Emendatio τῦ, Δίκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Dion. Sic.* XI. c. 7. συγκλῆτον δ' ὄντα, ſaliaque ſimilia, unde vulgatum Δίκριδον defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* Δίκριδον ſcribendum autumat. ſed Δίκριδον recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπίκλην ἀθέου. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν πάλαι] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* f. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero*. Menippi filius. ἑῆς *ſuae*. „ γαμβρὸν. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ ἧς γα-„ μβρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὡς μὴ σχολάζειν γαμβρὸν „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμβρὰ πάθεσιν. *Marcoſinus.* Venereae „ libidini. Πτῶμα ναύμαχα. a naufragiis tranſlatum. ἐσθλοῖς „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμενον] Τεινόμενον, Typogr. vitium, pro τειρο-μενον

Ille ſed, adſpecto quod non ſperaverat auro,
Ad veteres ſumtus notoque damna redit:
Dilapidat cenſus concedens omnia ventri,
Et quae ſub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miſerum mala rurſus egeſtas
Abſorpſit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui ſua perdidit, illi
Non ſit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρωνα πάρ' [c] ἐλπίδας ἦλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος· πᾶσιν χάριν, ἐς κύ-κ' κόσμον,
Τῇ δ' ἐπὶ μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς πρόσθεν ἔτι θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In ſufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quaſi ſit vicina tibi, ſic utere rebus:
Et quaſi mors longe ſit tibi, parce tuis.
Ille vir eſt ſapiens, haec qui duo cogitat, & ſic
Sumens & retinens ſervat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σαυτοῦ ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφός ἐστιν, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσαλο.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τοῦ θνητοῦ, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.

Ἡν

a Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. d Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura ſint, ea non notabimus: ſatius eſt, ut non Luciani Editionis, ſed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J.P.D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lect. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiſſ. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia caſtigabo, quae non ſemper operae eſt in variantt. meminiſſe. *J.F.R.*

6. Ἐπιμειλίαι] Lege ἐπὶ μειλίαι. *F.G.* Et ſic *Ald.* Itaque ſic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Theſ. atque oſtendente, *Homeri* imitationem eſſe, pro ἐπίδηλος μειλίαι, & deſiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμειλίαι junctim ſcribendum demonſtres. *J.F.R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex ὑπὲρ φρένας; ſed tutius ſequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J.P.d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur ſaepe haec & aliae literae, quae ſecundum canonas abeſſe ſolent. *J.P.d'Orv.*

13. Εὐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J.F.R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos verſ. eod. modo. Ut autem ſupra, in *Solec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium eſſet, ſecundaene ſit perſonae a τεθνήξομαι, Atticе formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abreſch.* anim. ad *Aeſchyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam eſt paullo poſt fut. paſſivum, cui in verbo abſoluto locus non eſt, ſed medium, a τεθνήκω. *J.F.R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Ἀνωνύμου, non Ἀνωνύμου eſſe perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & ſequentis Epigramma

Ἓξ ἐπέεσσιν γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἔκειμαι.
Καὶ τί μοὐστὶ μαχεῖ; γυμνὸν ἰδὼν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc diſtichon propter in verbis luſum cenſeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἐπ' ἐπεσι prior vox male omittitur in Vaticano. *J.P.d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα. Aut homo. res vita praetereuntę fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράπουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis est felicibus: una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miseris ingens temporis est spatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀχολάστοις Non Veneris puer est, laedit qui corda, sed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδον ὁ ἔρως πρόφασις. Praescribit vitiis mens male sana suis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτερμι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata est ea gratia: si qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιλο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τερημιώδης, εἰς ὃν ἀπάσας Pertusus cadus est homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortasse latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὸν &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde sequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32, Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ὧν ἧς ἄγαμος, Νυμφίε, — quod Luciani esse, viri cujusdam docti manus adpinxit; sed quum nesciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex God. esse, postea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & God. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 59. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc sensum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Parisiensis:

Ἡ χάρις εὐ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη·
Καὶ ταχὺς εὐεργὴς, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AR. M.*

Eod. modo est in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. nisi quod κενὴ duobus inclusum commatibus, quod imitatus sum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, *f.* sine certo auctore exhibetur. In vs. secundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσας in Cod. Vatic. quod ferri potest. Sic passim Codd. & vett. Inscriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. 1. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. *f. Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Ritterth.* p. 56. addidit *Solanus* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἔπικειέσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάτων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον χὠ πλούσιον ἔστι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλάτηκε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

e Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ἐὼ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὲι Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σώμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικεῖσθω] *Theognis:* Κύρν', σοφίζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικεῖσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τὴν Δήμητρος τελετὴν πάρα, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφόρια καλέουσι, τὰ τούτων μοι πρὸ εὔστομα κεῖσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem αἰεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἀτὼν. *J. P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πρόσθ' ἥρετο, κἀγὼ πάλιν ὅτῳ·
Οἶδεται, εἰμὶ δ' ὅλως ἀδέσποτος, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἶ μακάρεσι,
Καὶ [b] σὺ ῥᾳδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἂν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἡ πρόνοια δοξάσαι·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους καταγάγῃ.
Καὶ σοῦ τὸ ὀφρῦν, καὶ τὸ τύφον [f] καλαπαύσει,
Κἂν πολλοῦ χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* b Σὺ] Σὸν *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. c [A]ν] [H]ν alii, & *Vat.* d Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. e Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύσῃ *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀλλοπάλου εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἕτερον μεταβησόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς οὐδεὶς σύνεγγυς βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ οἶδεν οὐδ' ὅσσον Ὀδυσσῆος ἐς δῆμον ἵκω. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel ὅστις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως ἀδέσποτος] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥοπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucilii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μειονίῃ δ' ἐπὶ τοῦτον ἐπ' ἀνταλίῳ τιτα-
ιῶ.

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρύον, ἢ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας·
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, [g] μὲγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἐξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι διακρύμεται, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἢ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, ἢ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις Αἰθίοπος Ἰνδικόν; ἴσχε τέχνης,

Οὐ

[g] Μὲγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. *Met' P.* male cum *S.* [h] Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένου alii. [i] Νίπτεις] Νίπτας Codex unus.

πόντου Τμώλῳ ὑπ' ἀτρύτοις ἀθρόον Πακτωλὸς ἀθύρει Χρυσὸν ἀμοιβὸν ἀμείβων ἐφελκόμενος καλαμόζων. Sed pertinent ad verba πᾶν ποτανοῖς, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μακ. ἀνάγει] *Heſiod. Ἔργ.* 5. Ῥᾴδιὰ μὲ πρὸς βριάειν. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Πενταμὶς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Scholion*. Ὅτι τὴν Ἐρώτων ὑπὸ τοῦ Κύπριδος πάντων ἀλιτηρότατον γίγνεσθαι.

XVI. Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένου. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἐφελκομένην poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένου] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adſcripſit: Ἐφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J. F. R.*

XVII. Ἐξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. ϛ. θ. ι. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄθλων non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σου] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτας. *J. P. D'Orv.*

1. Δίπας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν; [a] ἰδέναι γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῶσιν ἄμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Εἶχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἐν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴς [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ φαδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνισάμην] Ἀγωνισάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege καρύσσετο cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit μηδένα; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lud.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀσόχως λαπτέον, ἢ μηδένα ποτὲ καλαπυγμαχησαίλα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τὴ τέχνης ὢ τὴ πυγμῆς ὄσα οὐ ἠκοίλα. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐσὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὠχῷ δὲ τοῦτον ἀπέκτειναν. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἰδέναι, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Εἶχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, οὐ ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραῤῥεῖ ὁ αὐτὸς Ἀσωπός· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἱδρύσαντο Ἐλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ὑπὲρ μάχης τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν στεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponneliaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych.* κάρυξ. κήρυξ ἢ καυλός. καρύσσουσι. κηρύσσουσι. praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur frustra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit, sed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ φαδ.] Αἶραί μι φαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ frustra adest αἶραι, id est ἆραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμμαλίκη φυσίζωος] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτις κατὰ κρατερὸν πίῃ ἐρύκει. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχρην δὲ σοὶ] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῆα ἔχρην σοὶ αἴσῃ

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῶσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ τοί σοι θεκαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῆ μεσταὶ μὲ ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ἐχ ὄρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

g Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζως male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* h Εὐρομύη] Εὐρομύνα Cod. *Vat.* i Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. k Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. l Δέκτρια] Γράφεται ἐ λίκτρια. marg. *Anthol.*

ἐξεκαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

g. Καὶ γὰρ σῆ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτρια, pro δίκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σευῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐώδης ξείνων δίκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δίκτρια. Mox δωμήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δίκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

ἐυώδης ξείνων δίκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτρια, dicax, melius legitur δίκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτρια pro δίκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δύν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀνδίᾳ τῆ ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λυκίλλου non Λουκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, τὸ χίμαιραν πῦρ πνεῦσαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ φάγεθρα,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου θοῦς ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε ταμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves,
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Antholog.* L. 1. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

XXV. *Interprete* I. F. Reitzio.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ἡ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

, 2. Ἀγέλη — πυρίπνους] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιστάτα. *Pindarus*: ἡ βοὸς οἱ φλόγ' ἀπέξαινεν γενύων πνέον. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum misit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium. Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ἡ λῆμνος ἀρδὼν ἀφτόνων ἐξάκουσεν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse, quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λῆμνος οὐ ἡγεθέη τόθι πὴρ κακὸν ἔργα μεμηλὲι θηλυτέρῃσι. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμφιλύκεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ Λημνιοῖσι πήμασιν enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ πιρ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ita literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ φάγεσθαι, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ἡ γλυκερὴν μολίσσει δῶκαν σωμάτεσσιν ἰδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου θοῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo remittitur, pes est Latinis, Graecis ποῦς, λίγυσται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτω τὸ κρούσιον τὸ κάτωθεν τῶν ἱστίων. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῶν ὀθονίων. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσηρὰς λίγυσιν, οἷς δὲ ἐκτροποῖσῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρα μέρης ἐπὶ τὴν πρῴραν πρατόνοις, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. *Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ἐπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte mirari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa impera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas, modo clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. ὡσὶ γὰρ πόδα νηὸς ἰκέσθαι. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ἡ πλώς δὲ ἐ τραπέζης τὰ βασάζοῖα πόδες καλοῦνται, ἡ τ' ἰσὸς τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὶ πάλιν εὐφη., ecce versionem sblutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, invelensique poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto se liberare. Aditurus vero Pythia, & ubi rursus inveneris* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Isthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur, Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Εὑρὼν πωήτας, εἶπε παρίσθμι[b] ἔχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρε,

Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.
Εἰπεῖν οὐ δύνατ', ἢ παράπυθ' ἔχα.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;

Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Θαῦμα[c] μή, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν

Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.
Ἤθελε· φεῦ, κείνη καὶ σέκυι ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,
Τὸν τῦ δειπναρίυ νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Αὖ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μίνι *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Λυκιανοῦ ſed Κιρυλίυ, ſive Κιρυλίυ „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρ„ ίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Lulit, dico, in vocibus „ ἰσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παράπυθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθειν, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J. F. R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ις. ἐστὶς τῦ αὐχένος ὁ, τε οἰσοφάγυ (ἰσοφάγυ male legebatur) καλουμένυ ἐσὶ τὴν ἐκπυμάδα, διὰ τῦ μήκους ἓ τ' εὐσότητος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγ. τὴν εὐσότητα τ' φάρυγγος πληθύσης. τὰ ἑκατέρωθεν αἰκότως παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγγι φυομένη. *J. F. R.*

2. Εἶτι παρίσθμι ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h. e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J. F. R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2 p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verno *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατίδυνεν pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J. P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt ſo. tallis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λυκιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λυκιλλιανοῦ lege Λυκιλίυ, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J. F. R.*

3. Μὴ εἰ σιγῶσα] Unumquemque olim fugillans. malim tamen, Θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J. F. R.*

Καί σε διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τῦ δειπναρίυ] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λυκιλλίυ eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ὑμᾶς pro ὑμᾶς. *J. P. D'Orv.*

Αὖλέ, καλῶ χαμνοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ὅτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἰδὴς ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐπὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὃς ἔστι τοῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, Φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Ποιμένιον θωμάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύουσα, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὸ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδεις ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν ποήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίπου] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ δειπναρίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voce.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τῦ δειπναρίου] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Groviana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

a. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὁ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*, Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λυκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνοι poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, *al.* ΔΙ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi ſacro tuam ſub imagine formam :
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς τόδε καλλιέεργες ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In caſſum Eutychides poſuit me ex more Priapum,
Palmitibus ſiccis invigilare jubens.
Alto ſum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abſtulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ τόδε βέβλημαι χρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera ſcutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formoſae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit ſenium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe ſuos adeo formidat viſere canos,
Ipſa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἔθηκεν ἐῶ κάλλεϊ λῃΐδιην.
Μύνῳ ἐνικήθη καὶ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἀνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν τρυγέει τολμᾷ ταναληθέα μορφὴν,
[b] Τῆσδε συνεχθαίρει τ' σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[a] Πρίηπον] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praeſenti activa ſignificatio dari ſolet. *H. Steph.*

Ἀρωμώλω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδρωμώλω, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter ſentiat. *J. P. D'Orv.*

XXX. Τῷ Παφίῃ] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia ſcilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemiſſo, quod Veneris imagini quoque adſcriptum. *J. F. R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr.* 477. *Steph.* 338. Ne fruſtra verſio *Grotiana* mecum communicata ſit, ecce illam:

Arida me poſuit propter ſarmenta Priapum,
Ut meri morem ſic gerat Eutychides.
Ambior & foſſa; ſi quis tamen adveniat fur,
Nil ſit, cuſtodem me niſi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani eſt, Codd. teſtibus. Duo ultimi verſus a codice abſunt. In inſcriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, ſcil. ἄγαλμα. *J. F. R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τ' Λαΐδ' ἀναπεφύτι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma ſit omnino dignum Luciano, dubitandi anſam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quaſi non Λουκιανοῦ, ſed Ἰουλιανοῦ eſſet. *J. P. D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Poſtremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adſcribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*

6. Σκιόεντα] I. e. ſpeculum. *F. G.* Immo umbratilis in ſpeculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ϗ [a] Νηρεῖ, ϗ Ἰνοῖ, ϗ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρῆ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λευκιλλιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λεύκυλλος exaratur; sed Λευκίλιος adseritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ ὑποπλοίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro ὑποπλοίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, ὑποπλοίῳ pro Ἰνοῖ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ϗ Ἰνοῖ, ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano :

Γλαύκῳ ϗ Νηρῆϊ ϗ Ἰνοῖ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana sistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τ' βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λευκιλλίου reponendum pro Λευκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis consecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Par„ thenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τοὺς Σαμοθράκην ἡγουμένους· ὡς εἴ τις μυηθείη, οὐ τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι λιματτόμενος. quae exscribere non sum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσασιν μὲν ἢ ἐκ μεγάλης σωθεῖσι νόσου ξυρᾶσθαι οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρᾶσθαι a ξυρᾶν radit, non ξυρᾶσθαι ibi legendum, ut ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, ϗ σωτηρίαν ὡμολογον διηγουμένων, οἷαι νῦν αἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ξυρησίαι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae*. *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani P. S. & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸ λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν ὕστερον βάψεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Ψύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διακελεύεται τοὺς εἰς συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παρακαλοῦσης, πρὸς δὲ τοὺς ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονῆς λόγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ δὲ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπότοις μόνοι μεθύειν δεκοῦσιν, ὥσπερ δὲ ὁ Ἀκίνδυνος. μείζη δὲ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία δὲ διαφθορὰ, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν ἀνομασμένη. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adscrit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐν πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντα εἶναι,

Αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.

In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μένη pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo*: Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habeas. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε, αὐτὰρ ὕπερθε Φοξὸς ἦν κεφαλήν, ψιλὴ δ' ἐπεπήδεε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄψει. τί μαίνεαι; ἔπποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χ' ὁ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ πέρ' ἀπίεναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας, ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἃς ἐπὶ ῥυτίσιν ὁ γλυκὺς ἵζεται ἵμερος.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit πικρὸς ἵπταται ἵμερος. L. VI. 421. Γηραλέων συγίτις μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἰσομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἴστ' ἀμβροσίης, ἴστι πιεῖν. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν πορφυρῶν. Duo Scholia in eadem edit. adpolita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίστηρον. τρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. § 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Παλαιὸν ἦν κατὰ τὸ λοιπὸν, ὃ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φάσει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζεσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀλοιφὰλλαν αὐτὰς, φησὶ, τῶν δι' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὁ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, καὶ ὁδὶ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ὁδὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιφέρων τῇ γυναικείῳ κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήσεσθε, νίτρον δὲ τρίβετον, καὶ πυριτρόφιον. ὄπιθεν σφενδόνη, ὑπισθοκάλυμμα, φῦκος ἐξιδίρεται.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exempiari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδὼν ἁπαλ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In Fr. p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ χήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγοῦνται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aeſtivis vix ipſe id percipit horis
Bis centum quoniam naſus it in cubitos.
Egregius naſus, qui ſi quem forte per amnem
Ducat iter, piſces non ſemel ipſe capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θερειναῖς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα ἑξακοσίων.
Ὦ μεγάλη μυκτῆρος, ὅτ' ἂν πολλαμὸν ἁλιαίνῃ,
Θηρεύει ἐ τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox ſola recuſat
Artificis dextram victa colore ſequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώματι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus ſit Bytus, is quem
Communis ſenſus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως ʰ Βύτος ἐξὶ σοφιστὴς,
Μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & teſtudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόραξ, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

ᵍ Τούτῳ] Τούτου *Vat.* Sed cum *Salmaſio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* ʰ Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γραπτὸς] De naſuto quodam, qui quidem vinum cito ſubodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuiſſet, cito & promte propter naſi longitudinem reſpondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aeſtivis, ad nares ſe quibat diffundere. Ultimum verſum hic reſtituere non potuimus. *V. Obſop.*

Ὁ γραπτὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, ſi Cod. *Vat.* credimus. Sed miſere adhuc truncatum circumferri, at ſic ſupplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores verſus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίων] Propter naſi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερειναῖς] Has *Vitruvius* ſolſtitiales vocat in cancri ſigno & circa ſolſtitium ampliſſimas, ſcil. aeſtivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aeſtiva eſt.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menſes Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menſes* dixiſſe exiſtimant. Aſconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caeſare & Auguſto ſumpſerunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pſeudol. hibernam horam pro breviſſima, cum anguſta lux eſt, poſuit. cum vero aequalia ſunt ſpatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Aſtron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur ſaepe *Galenus* ἡμερινὰς minime addens, uti cum tradit τρεῖς ὥρας τοῦ ὄντος ἐν τῷ ἕβδομα ὕπνου) has ipſas aequinoctiales ſumendas reor, id eſt partem totius diei vigeſimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decreſcere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θερειναῖς ὥραις cum Cl. *J. J. Weſtenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non poteſt. *V. Obſ.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene, *Salmaſio* conſentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic reſpondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani eſſe Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vſ. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae ſyllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium eſt *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκὸς] Ab impoſſibili, negat ullum ſpectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri poſſe. Suffragatur hujus poëtae ſententiae & *Philoſtratus* L. 2. de Sophiſtis, in vita *Pauſaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῇ Ἡρώδου πλημμελείᾳ, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχεδιάζειν ἀπήγγειλε δὲ αὐτὸς παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδοκικῇ ξύνηθες, ξυγχεούσῃ μὲ τὰ σύμφωνα τοῖς στοιχείοις, συγκλείσῃ δὲ τὰ μακρόμορα, καὶ μακύνουσα τὰ βραχέα. ὥστε ἐκάλουν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μακάγυιον, πολυτελῆ ὄψιν ποιοῦντα ἀρτύοντα. *V. Obſ.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν τράγους [b] δοκεῖ σοφίαν παρεσκευάζειν, Si promissa potest sapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖτολμός ἐστι Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θαῦμον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J. P. D'Orv.*

Λυκοῦς κόραξας] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J. F. R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκλω] Rhetorem Cappadocem sugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat, in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ versu 3. αἳ scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J. P. D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J. F. R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὖτολμος exhibet αἰτόλμος. Platonis enim nitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J. P. D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V. Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potuit. *J. Br.*

Εὖτολμος] Εὐτολμος ornatum significat. *V. Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V. Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εὐδήμων & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J. P. D'Orv.*

Βακτροφορουμένῳ] Cum baculo mendicantis. *J. Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γάστρι, ventri, gulae. Χιονώδεα. album. *J. Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J. Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sutilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν τρυφῆν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοσοφώτατος, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sine tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῦ πωγωνοφόρυ κυνικῦ τῦ βακτροπροσαίτυ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ ϯ μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲ γὰρ πρῶτον ἀπέχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δυλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονάδεα
[c] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] ὃ πινυτὸν ἦδη ἔκλεπε νόον·
Ἱέτησεν δ' ἀδόκητον προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν ϯ ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπωχε θεὰ, μύνη πλούτυ δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιζομένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίη πόμα Βάκχυ.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδομες male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὑ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulvae ſuillae*, *dubito*. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ἐ poſt στυφνὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J. P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφνὴν mutare non licet; etſi mox τὸ σε in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰσχνὸν. *J. F. R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερεὴν, ἰσχνὴν, αὐστηρὴν, πυκνήν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὸν εἶδον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τὸ νοῦν maſculinum eſſe? *J. F. R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοὶ. E. βόλβῳ πικρός. *J. J. Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i. e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J. F. R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J. P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραι λιλογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τῦ ὀκλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ἐδέσματα.
Τέκνα [a] ἃ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οἶδον,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egestatis furiosum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴ σε με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ἃ δέομαι γὰρ
Οἷνος τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi misisti, gratesque peregi,
Sparsus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas posthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abstineam.

Est etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adscriptum: sed quo chartam conspurcari nolim. Sic primum distichon se habet:

Αἱ τρίοσαι τοι ταῦται τὰ παίγνια δῶκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάχαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

[a] Καὶ] Νῦν *Vat.* [b] Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* [c] Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Fr. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κἀ] Sic exaratur Romae: *Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκεον οἶδον.* quae scriptura merito arrisit *Salmasio.* ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de paupertatis: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati postes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non insolitum esset. Simul *Homero* saepe celebratus χάλκεος οἶδος respicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οἶδον] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque nostrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario *τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου.* In alio codice η in rasura cubat. *εἰς πλούτου* corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, nisi quod indicet ulcus. An legendum: *Τέρπῃ δ' ὀπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη*; In collatione quadam habetur. Fr. *πρόποδας.* At qui *πρόποδας* vel sensui vel metro congruant, non perspicio. Sequens Epigramma *Εἰς τὸ κενὸν* — (quod supra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἶκῳ, subaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut sic: *τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου* (locupletis cujusdam) *πρὸς πόδας*, quos dolore infestas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & simplex expositio *τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου* (scil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non semel in Luciano vidimus) *πρὸς πόδας* scil. *αὐτοῦ*, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου lusus est haud inficetus. *Obsop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορίᾳ significare putat, quod podagrici semper sint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muscam praetervolantem pedibus insidere. Ego ad baculum podagricorum tantum respici crediderim, quo semper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγρων λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ἐκ τρυφῆς ἐ ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. περ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες ἐ γεγρώδεις, καὶ παχύκημοι, καὶ πίονες ὑπὸ ἀσελγείας.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque Graece scripti etiam: sed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praesertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipsi essent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBsecro te, ô Charon, sine me ut jam navim conscendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectasti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede coelestium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & ossa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô justissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua, atque inconcussa. CHAR. Rem justam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis desiderii? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes, quos unquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium: Par enim sibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque sedis tuae. Neque licebat tibi succurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subjectusque alienae potestati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias necesse sit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum relevare dolorem salva lege officii mei possum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graves assiduosque labores perferentem sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis solent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus sciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, qua jam omnium annos supero, longaeva aetate mea pertaesum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suae quemque distaedeat semper, vivatque contentus nemo studiis suis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiæ, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quæ me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quæ vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vimpati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare possit, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam præ miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quæ quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitæ integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quæ optimis honestissimisque ortæ parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quæ sanctis parentum suorum exemplis educatæ, vitam instituerunt: peccare castigatæ, sapienter ad mansuetudinem edoctæ, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quæ se a thyasis, saltibus, jocis, quæ se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quæ contra sanctitatem, quæ malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutæ, molliter vixerint, assuefactæ deliciis atque turpi otio, quæ nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quæ praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis institutis moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsæ consecrasse videantur. Et quæ secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculæ, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quæ cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimæ tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiæ principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniisse, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus, claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectae sellae, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiae commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suae si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantae istae eorum deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quae quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos prae caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quae foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatae naturae Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quae pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suae gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quae plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriae: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideraque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique præſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaeret, quæ jam certius certo cognoſco magis fugienda eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam navicularíam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima exiſtimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo sermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrociſſimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla anguſtia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum, ubi sedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O si mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna possem voce, admonerem de suo quemque officio & dignitate, accusarem tantam laborum frustrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perversaque judicia: sed quam maxime increparem, qui vel magistratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: ostenderem tanta, quæ antea ignorabam, sed te docente nunc intelligo, mala eorum, gravissima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a superflua agendarum rerum cura: incenderem desiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, castigateque vivendum, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cujusdam vel umbræ magis similia mundi bona: invitarem ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad spem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte sane: sed vides nos ripam attigisse: egredere jam. PAL. Et jam egressus sum. Ad judices eo. Placidam opto tibi semper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi semper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epistolas oravit modo, ut ad se irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus despecta ab omni coetu Deorum sim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confestim ad se redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit nostras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, si non modo apud ipsum maximum Jovem, verum & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, observavi, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita despiciar, malo esse truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam sim nuda & foeda? Hoc ita ut sim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram sane ornata apud Elysios campos inter veteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piissime atque religiosissime coluere. Interea loci cum jam non pauci salutatum ad nos advolassent, è vestigio Fortuna Dea insolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba consepta atque stipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque si majoribus cedendum est, tibi turpiter cedendum censeo. Illa vero illico in convitium sese effert adversum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis disputare. Illa excandescens, Apagite hinc verbosi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adſint. Quid? Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitae ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunae debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Aeternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἑξιστωτί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Qui in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia insectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumelioso dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Selencia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque orbem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. *Grabii.*

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quiqui eam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. *Ἤνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν*, κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur *Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας*; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter *περιφράζει*. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis *κατ' ἐξοχὴν* mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βουμένη Πέρσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter bellū Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Paeto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est *προφύγιον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisset deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ὀνειροκριτικῶν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγνευσα τοῖς ὀνείρασιν;* De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 1x. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatoria in majus extollerent Poetae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (a) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia XXX. minimum anni interceserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (b) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (c), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (d) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (e), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακοζήλματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, discipiamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64 p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.
(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.
(c) Lib. de anima c. 36.
(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 402.
(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, intercessisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίκασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque ominibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. *πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ κόσμου*; *Χαίρουσίγε πάντες*, inquit, *καὶ ἔτιγε χαρήσονται*. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: *δυστυχεῖ γὰρ ἡ πόλις*, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, *ἀξιωθερικέσατα νοεῖν* illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: *Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμὲν* & paullo post: *τοῦτο ἐρεῖ τοῖς πασιν, οἱ ἡμέραν τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ κατακτήσεται*. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatride scripto quasi prae„ lusisse Lucianum, praevias persecutioni *κωμῳδίας* memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus, in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* *Κωμῳδίας* illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonia*. T. 2.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (*a*): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (*b*), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(*a*) In *Pſeudom.* c. 38.

(*b*) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (*a*) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi vocula *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (*b*). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διατάρχην* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Pauli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (*c*). Ad verba (*d*): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(*a*) c. 11.
(*b*) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(*c*) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(*d*) p. 570.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam depoſcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. PETRUS DANIEL HUETIUS, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſiquidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκαθέττουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt HUETIUS: *ſi quidem & inter gentes* CHRESTUS *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Di-

xe-

(*a*) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςτε ἔασον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀναπλᾷς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπὸ γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνω vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ Φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν ; Ἡ Φρὴν, inquit, (*a*) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*) :

Ὡς φράτερ φράτερφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις ;

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9. (*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (*a*): ξυναγτίσωμεν ἐπ' αὐτόν,

Ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus *Φορτικά*. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σε πρῶτον κιχάνω τῇδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἐπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἵη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀρισαινέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter positus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιάτῳ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχείη.

Hic

(*a*) Ἀναβ. c. 2. (*b*) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμιςι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνεόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, & sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςε ἐάσωμεν τούτους. ὥςε ἔαςον καὶ ταύτην. ὥςε ἔασον ἅπαντα. ὥςε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λαμπρῶς ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a mulierc ularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίςῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχυλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σώματι τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι — οὐδέποτέ σε διέλαβε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo,* (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adularum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν οἶκον ἀνάκτων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρρηξε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον ἀνήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ Φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptii menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14 miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A.C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατοχλουμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde cautae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomedienſi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν καινταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatae fucataeque dictionis sapiente, quae seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, &. saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quae hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi proposueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἁθέοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicae successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra probabile admodum factum a nobis esse, in Constantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianae religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. ξυνωρίδα τίνων. Et tamen puto, usum nostri auctoris suo id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταγήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὠχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβλημένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ πράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet : imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere ? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄχυ· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe prosecuti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλῶ, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur : ἔδει μέν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἔπαιον ἤγγειλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ᾠδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*) : nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt : de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Bulentarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοδευμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum : ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetæ, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχὴ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Martyred. Conſt.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

κἂν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. DODWELLUS, ita se rem habuisse, e TERTULLIANI Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi DODWELLUS mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum, Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. EUSEBIUS enim (*a*) & HIERONYMUS (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut DODWELLUS interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneration defeciisset Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in GREGORII NAZIANZENI *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversum Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita LIBANIUS (*e*) speraisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speraisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid ? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, *τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω.* Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) *οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν.* (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspicioса maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πέντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec motibus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exsiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quæ de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quæ restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum causſæ meæ & sententiæ praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quæ res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianæ initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum *, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiæ primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (*a*): Ἴστεον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALÁLA, apud quem (*b*) eadem leguntur. Cum enim nominis Christianorum Antiochiæ, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviſſe Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaestinæ adeo fines religionis Christianæ pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisset dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (*c*), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidæ gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quæ supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS *d*), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εὐσεβούντων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(*a*) Voce Ναζωραῖοι.

(*b*) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(*c*) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δὲ φύσις ὀνομαζόντων ἴχνιν τ Χριστὸν κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(*d*) Orat. III. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: *ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ.* Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus *ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους*, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe *τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν*. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. *Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ* (Trajano) *λέγων, ὡς οὐκ ἐπιμελεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει.* Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. XX. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de *τοῦ τόμου* hujus epiſtolae vel *γνησιότητι* diſputantur apud *Baronium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4: ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. *Τριβιανός*.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum XX. non vixiſſe.

rit (a), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam caussa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum insectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (b). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (c), ut adeo ab ira ejus ob laesam ficulneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitæ Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illæ etiam Ecclesiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereesset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiæ nostræ verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quæ quoniam brevissima est, & elegantiæ omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (d).

Iov-

(a) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(b) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐκκέπασαι αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα δι' αὐτῶν παραδόξων, καὶ ἀπεμφαίνοντος τὸ πλάσμα φυγαδεύῃ, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄτοπα δὲ ὧν δεδρακε ποιητικῆς Μούσης ἀδύνατα vocat, quae de συνδιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(c) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῆς ἐκ τῶν ἀνθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E. 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀστείαν Deus comminiscitur. &c.

(d) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lips.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιςῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid ſi dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſuperſedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligar, niſi quis utraque συγγράμματια inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deſerendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem To. Eckardi viri ſane docti, &c, quod aeque magnum eſt, moleſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, s. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpsionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polystrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diversorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Protesilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Protesilai. 426.
Diogenis & Mausoli. 429.
Nirei, Thersitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antisthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tiresiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Sostrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Melissa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Musarium. 295.
Ampelis & Chrysis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philostratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Drose. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëssa, Pythias, & Lysias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipsades. De Dipsadibus. III. 234.
Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

Electrum. De Electro s. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muscae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epistola ad Nigrinum. I. 37.
Epistolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

Fugitivi. III. 365.

G.

Gallus, s. Somnium. II. 703.
Gymnasia, s. Anacharsis. II. 883.

H.

Halcyon, s. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, s. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, s. Praefatio. III. 82.
Hesiodus. Dissertatio cum Hesiodo. III. 240.
Hippias, s. Balneum. III. 66.
Historia quomodo Conscribenda. II. p. 1.
Historiae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Historiae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hospes, s. Scytha. I. 859.

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 32.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caue.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharес. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 22.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Lucl.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 22. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2 I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Lucl.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

In-

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 43. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis caussae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio aulicis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones eorum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum, circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc.* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt.* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon. vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adfimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloei filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, f. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amathus, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Sifinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Merc.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens*, *Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & actas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D. Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Nepruno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaïdum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos lûs. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. I. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpalia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, parafitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rh. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conſ.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Laſſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capiti Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. aurium fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conſ.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conſ.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis divitor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fumine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Gym.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Dome* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quomm. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Sals.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Merctr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Conf.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Mers.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus actas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Diſſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 29. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Conf.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philoſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Sals.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleonae. I. *Cons.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. I. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Conc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. naturae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columba res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba faceta. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis feminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 10.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Canc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivium memorem edi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum memiaisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mort. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati naurae. III. *Nav.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adsuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt milites. III. *Merc.* XV. 1.
Cristolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollini lateres consecrat aureos. I. *Cons.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cons.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cons.* 9. sq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. 2. *Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisscus philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

DAdis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Dandamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujus. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quendam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate. ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. *1. Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal. pr.* 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laps.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſius e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor*,
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Baceh.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi*, *pecunia*, *avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

Ebrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina*, *adoleſcentia*, *Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 3. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales illorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu extinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Nur.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Merctr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines*, *Demoſthenes*, *Salaria*, *Praemia*.
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras*.
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Moret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus*.
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus*.

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae*.
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis*. felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae*, *nomen*, *honor*, *fortuna*.

Fœmina. vid. *Mulier.*
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura, parentatio.*) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Diſp.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Deme* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poeſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. istius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae humilis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus causa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theseo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confecit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theseo. ib. 16.
Heliconem non audiisse umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, auctor sponsi. I. *Alt.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Ora.* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Dome* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aet.* 1. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diff. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 10.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. D. *Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Meretr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exacquari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debent esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historiis omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. D. *Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis *nominibus* appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae; (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. D. *Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus lacerатus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam, II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 3.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 22. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 19.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non extinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienſium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum, III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua*.
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Salt.* 17. arte saltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus*.
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus*. Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injusti. v. *Mali*.
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio*, *disciplina*, *adolescentia*.
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop.* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Thesea inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quinam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 12.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expolitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excuſationes in donando. III. *Mieret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibſi. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli iguei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hiantulum. I. *D. Mar.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Solec.* 3.

Lerneae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19, 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae v. actio contra v. I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Mere.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Mere.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendacioqum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 10.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr.* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 1. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Merct.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Corocbi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. *v. conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Q. Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaca, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Corocbum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, *v. Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori ademto reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, *v. didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol. v. Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſuripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Crin.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Magetwix verſutior. II. *Tim.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſeiris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mneſitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exferat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum, ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praeſert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Metetr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviu.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opinſones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cons.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

Naſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato, natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. *Dial. Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix, nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cujus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nycterion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

Obolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Diſp.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, quanis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam excoluere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci iduneus. ib. 39. seq. it. 51. illius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cent.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Par. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, focia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus dilaceratum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divitionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superponitur. I. *Cant.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem inlidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peracquator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Par. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. ff. II. *Salt.* 36. ff. I. *Tim.* 10.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 19. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi imi in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur cociderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 3. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Bar.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paralitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indiguari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Sceptici. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 49. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mor.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pineo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Praeceus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paralitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phil. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar. I.* 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Eun.* 3.

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Pryraneum. I. *Cauc.* 4.
Pseudopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri cohuntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicisagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreστes.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Lucl.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Lucl.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bianx ejus doctrina. I. *Aucl.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Aucl.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi inflixutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, *vel tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica sucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poësin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes. super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Aët.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63. seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. soloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum, saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Meretr.* XIV.

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Mere.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Mer.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permuta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, naucleros. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt* 4.
Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt.* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves assati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. 2. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo exstructa, ubi nomen inscripserit. II. 2. *Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Ioar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuara Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo voluctes. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Const.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Const.* 10.
Templa quo politu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odryarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cane.* 9. Terra mihi hilcat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therſagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Thersites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tiresias, ejus loquendi cupidus Ulysses. II. *Astr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Astr.* 11. cur duplicis naturae fuisse dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compensata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & sapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tisiae ars. III. *Pseudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annosus. I. *Herm.* 50. eum ipsum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hist.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philosophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. pericque philosophi ad cutem rasi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probrosum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris descriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae caussa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mnesippo amicitiam. ib. 62. seq. ejus cum Sittonide amicitia. ib. 57. litteraturae caussa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. seq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae vestes intus pannosae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharsidi peregrina. II. *Gymn.* 23. inest tragoed. suum saltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale spectaculum. ib. 27. in ea solocismus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, spernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, personarum ornatum actionibus dehonestantes. ib. 14. Tragoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. seq.
Triangulum triplex quid significet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pseudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & passim.
Tricolor gemma. III. *Merc.* IX.
Triephontis persona. III. *Philopat.* 2. & seq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 21.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philops.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hist.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & seq.
Trojanorum concionatores. II. *Here.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pseud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conspecta filii caede, se quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet esse generosum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus sub persona Megapenthis. I. *Cat.* passim.
Tyrocilla. II. 2. *Ver. Hist.* 25.
Tyrrheni, arte saltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rursus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coelestis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus statuam deperit adolescens temerarius. II. *Amor.* 25. seq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, s. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus cestus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei surripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaestu ei fit sacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant studium. I. *Cont.* 21. a Croeso veritas temta. ib. 11. seq. quaedam ejus epitheta. I. *Pisc.* 16. sociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Vesta. per Vestam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Vestis, vid. *amictus.* veste quidem superbiens, scite admonetur. II. *Dem.* 41. Vestes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & passim. Pauperum, cribro ac reti similes. ib. 24. splendidae nil prosunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum est. ib. 16.
Via tutissima quae tritissima. III. *Dem. Enc.* 21. f.
Victimis sine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum sollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in gustando eo non est opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Migr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate sumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeschylus tragoedias scripsit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, sed crescunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adolescentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non semper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diversae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam sit. ib. 22. eam semel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. seq. e media ad istam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perseverandum. ib. aspera & longa ad illam via. ib. 2. seq. virtutis studium in quo non consistat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3. Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Conſ.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Conſ.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Crom.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. & *Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviſſe ultra Xoin & Thmuin. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Αβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτερίαι I. Cont. 11. 505.
ἀβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμωσὶν inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς . ἀμωσίνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰομεν εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς . . ἀμωσὶν ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾶν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386: σὺν ἀγαπᾶν] σὺν ἀρκοῦμαι I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπάτωσαν] ἃ τὶ τῶ ἀρκεῖσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγελ I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγειροῦσες τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγωνία I. Prom. 9. 193.
ἀγέραχ II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλ. τοὺς μὲ Ἀγκύλας λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν καμῖσας II. Alex. 47. 252.
ἡ Ἀγοραῖ II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγορασὴς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδε γενόμενον ποτε, νῦν δὲ Μενίππε καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρας βήσομαι εἰς ἕτερον καὶ γὰρ ἐκεῖ ἔχειν μοι δόξω ἄστο, καὶ πάλιν ἔτ εἶται, ἐμοὶ δ' ὅλως ἀδίκως, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχάμαλ I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἦγον al. ἤδη al. ἰδὼν II. Gall. 18. 729. ἄγω . . ἄξεις al. ἴξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑςάτῳ δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τὸ ἀΐδω I. Cont. 1. 487.
ἀδικεῖν I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντις Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικ . πῶς ἂν ἐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητ. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμ al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδράσεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄεὐτα II. Gall. 18. 729.
ἄθωρ . ἄθωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
αἰὶ Fenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀιροκόρακες al. ἀιροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀίρ] an ἀσίρ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
Ἀτὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγ II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδὼς III. Calumn. 14. 144.
ἀθιράπευτ I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖ I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλι al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόᾳ I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὰν ᾖ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰάς II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖ . Αἰγείᾳ Edd. ἀρχείᾳ II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῇς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδ . ἄϊδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. F. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τ Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὁμάματι I. Cont. 24. 523.
αἱμύττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρέω . ἡρέθη al. ἡρέθη al. ἀρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272. εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσσω . ἧξαν Edd. ἦξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἰτροπ I. Catapl. 4. 614.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 145. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπιπόθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὴς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in ſuo codice ἀκμῆ I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραι II. Aſin. 33. 603.
ἀκίσρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκισρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήνυκτ I. Piſc. 36. 605.
ἀκηρωτ II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαιακῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ . . ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθίαι al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλ I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούοι al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητι. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσι al. ἀκυσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὴς I. Nigr. 1. 39.
ἄκρισι ex emend. Soulii. ἰκτῖσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ὦ ἀκροβολισμαῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρόδρυα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροποδιτί πω] ἄκρον ποδίτε *f.* I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἁλαπαδνὸς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλιπτρυών III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀλεκτρυόνα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀλιξανδρῷ ᾧ ἐπεθύμησεν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσιξεκαιον III. Calumn. 17. 148. ἠγιῶσθαι τῷ Ἀλεξάνδρῳ II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακος II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλ' αὐτὸς I. Necyom. 20. 483.
ἅλισαι I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἁλισκόμενα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιβιάδην βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Hale. 2. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' infertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἤ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἄλλα τοῦτό γε al. ἀλλὰ ἐ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖθεν I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' ἵν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκις I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι . ἀλλόσε Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλῃ . τρόπῳ al. ἄλλοι τρόπου I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλῃ deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλων. alii male ἄλλῳ I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλως μὲ διηθεῖτε III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλως ex emend. *Geſn.* ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἅλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλουργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλουργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἁλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἁλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἆσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία . ἀμαθίας al. ἀμαθιάς I. Cont. 21. 518.
ἀμάρτημα . ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυόττω . ἀμβλυώττουσις I. Tim. 27. 140.
ἄμαξα . ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμαυσίας I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμαυλίκτῳ I. Piſcat. 4. 574.
ἀμαυσίας . . ἀμαυσίᾳ I. Tim. 30. 144.
ἀμάλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμαλεῖ al. ἅλις I. Necyom. 15. 477.
ἀμαλεῖν I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμάλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμαλισασθαι τῷ ὅλεθρῳ I. Herm. 79. 823. ἀμαλούμενῷ δὴ . . ἰὼν I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμαλίστητῳ . . ἀμαλίστητον al. ἀμαλῆ I. Cont. 7. 498.
ἀμαλὴς ἴσι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμασῳ II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμαυγέτη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Alin. 9. 577.
ἀμορφυς reſtitut. ἀμορφοτέρους Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμυγδαλῷ I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμυῶμαι II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφηχὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ . τοῦ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀμφιδολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτῳ I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν infertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ὂν I. Hermot. 19. 757. ἂν infertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μὴτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑστερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνιβλεψις vulgo ἀνάβλεψις III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγιγράφθαι al. ἀναγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῖαι . ἀνίδεν] ἐπιφύεν I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῦω . ἀνεδύθι al. ἄνθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῷ ἀναθήματος II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδῶν al. ἀνιδῶν II. Amor. 28. 429.
ἀναιρέω . ἀνελώμεθα al. ἀλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶν . ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τ' Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακιδάξιος I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀναφανῶν I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω . ἀνακωκύσει al. addunt κὴ ἰκετεύσει I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότῳ Edd. ἀνηλωκότῳ II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρέω I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεόω II. Amor. 8. 405.
ἀναπήδω I. Somn. 13. 18.
ἀνακ. τῶν Ἀνάκειον id eſt τ' Διοσκούρων III. Conv. 9. 423.
ἀνάξιῳ al. male ἄξιῳ I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀναξιῷ Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπείσομεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναῤῥιπίζω . ἀναῤῥιπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόλμους Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασεσθαι . ἀνασεσθαμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασῤῥῳδῆς. Edd. ἀνασῳδῆς I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω . ἀνατεμόλμοι, lege ἀνατεμνόλμοι I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι . ἀνατίθεμαι τὰ καθηγορούμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιθραμμένους ex O. ἀνατεθραμμένους Edd. III. Conv. v. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τῆ ἀπιλίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφέρουσις Solan. vult ἀναπφοῖς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ ὡς Ἀνδρώνι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμεσήτως nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόων. ἀνεμωμένων I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
τῇ Ἀνδρίσκου ἀδελφιδῇ καλλιλίστῃ II. Addic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνήχομαι al. καὶ ἀνίχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῦλλά τα II. Tyran. arg. 141. ἀνυλλεῦν Edd. ἀνωλλεῦν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνίφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνίχω. ἀνίξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνοικτος I. Piſc. 4. 574.
ἀνυθόσμιος III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωτος . γίνος ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσια αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σεῦσον τ' ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῇς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεσαι I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιόσας al. ἀνοῦσας I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῦσαι C. ἀνιόσαι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτος ὃ μὴ ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδυν O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀπολολίζων] ἄλλως γράφεται ἀπαλοζῶν I. Somn. 4. 6.
Ἄνυσις al. Ἀνυσοῦς I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἄνυσος I. Catap. 10. 631.
Ἀντιάς Edd. Ἀτίας ſ. III. Macrob. 10. 214.
ἀντιρεῖδον I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομάω II. Aſtr. 12. 366.
ἀντίθυρον nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔπεσον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπεριστέλλομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος. ἀνύδρων al. ἀνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξένους ex emend. Sal. ξένους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i.e. ἀνύσας II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξίου . ἀξίῳ al. ἀξίων I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίοσι I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀθέμιτον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγίλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ἀς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὸν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδωτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῦτε ς Fl. ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντάσεται F. ἀπάντων I. Necyom. 7. 405.
ἀπαντάντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . ἀπὸ τῶ οὐ πᾶς ἐδὼς εὐθυμίων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαντα ὧν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαντα al. ἅπαντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι S. & A. ὃ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἀπαίτων male, ſ. recte ἀπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇμι omnes Edd. prave ἀπίοι I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν ὡς πολλῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρου Edd. ἀπείρου II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεμέσετο ex Fl. ἀπεμέσετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψεν al. ἀπέπλευσεν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπέτω . ἀπιπαθὼς O. ἀπιπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεφθέμην II. Lex. 4. 327. ἀπεφθέσθαι al. ἀπεμφέσθαι I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεχέσεξε Edd. forſan ἀπεχέσεξε III. Column. 14. 144.
ἀπήχημεν al. ἀπέχομεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἀπιφθὼν I. Catap. 9. 630.
ἀπλοῦς Edd. ἁπλοῦς vult Solan. III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἀπλυχὶς I. Vit. Auct. 10. 559.
Ἄπις. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις ὁ μόγις I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιστος II. Aſin. 31. 609.
ἁπλῶς. in ora Ἁπλῶ ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τῶν II. Alt. 7. 363.
ἀφ' ὃ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 615.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνεχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδηλήσεως .. ἐξ ἀποδηλήσεως] ἀποδηλήσεως ἢ καὶ ἀντὶ αὐτῶ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ I. Tim. 19. 128. ἀποδηλήσεως al. ἀποδρήσεως ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπετήσω I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμενος II. Gall. 19. 730. ἀποδυσόμενον Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τῆ ἀποθλίψεως ἐπήχει] ἐφ' ἑαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τῆ ἀποκρίψεως ἐπήχει] τοῖς ἑαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθύσω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 232.
ἀποκαρύσσω. ὧν' ὃν ἔνεκά μοι ἀποκαρύσσω βούλεσθαι II. Abd. 8. 165. ἀποκαρύσσει] Jenſius vult ἀπειλῆ, ἀποκαρύσσει] II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μου al. ἀποκεκλεισμένον τὸ θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλεισμένη al. ἀποκεκλεισμένοι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐκκ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπόκρισις I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπλαίτω . ἀπολαφθῶτω al. ἀπολαφθῆτω I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπίλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπαλλαμέναν restitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίσομαι I. Pisc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγιε .. ἐν τῷ τέλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diff. cum Hef. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hift. 7. 8.
ἀπίνοις] ὕδρις II. Afin. 45. 612.
ἀπίνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum Fl. expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπίξυρ☞. Edd. ἀπέξηρ☞ II. 2. Ver. Hift. 30. 126.
ἀποξυω . φασὶ γυάφαλλα τὰ ἀπεξυσμένα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπίγω. ἀποπεπυγμών☞ reftit. ἀποπυγόμη☞ vulgo III. Diff. cum Hef. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀπορρήτοις II. Q. Hift. 44. 57.
ἀπορρίπτω. ἀπερρίφθαν al. ἀπορρίφθαν male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀπορρίψαιλα al. ἀπερρίψαιλας I. Herm. 23. 761.
ἀποσεῖον. ἀποσισυράμου al. ἀποσισαμίους al. ἀποσισάμιον☞ I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλεῖ I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκευάζω. ἀποσκευάζ τὸ ἀχολὲς ὡβρότιον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμυχω . ἀποσμυγίσεις al. καθαγιλαστότις I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαιλις al. ἀποσάντις I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῶσαν al. τὴν ὀφσαν. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσάσιος II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσεισάζω. ἀποσείσαξε Edd. forf. ἐσεισεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποσρίφω . ἀπεσραφὴν al. ἀποσραφὴν I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποσροφὴ receptum. ἀποσροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω . ἀπετάκησαν, al. ἀποτάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὰς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαι☞ II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίω . ἀποφαίη, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφίρω . ἀπέσυγκαι al. ἀπέσυγκι I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀσαφηνεῖ Edd. ἀσαφήμαζ malit Geſn. III. Pug. 1. 365. ἀπαίσωθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
παρὰ τ' Ἀσαφαῖ☞ III. Pfeudol. 1. 161.
ἀσεφράτιν . ἀσαφραπλομένους al. ἀσεσφραπλομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀσεψύχω. ἀσεψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄσματος al. ἄσπακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
ἐσὺ Ἀσροκλέους al. ἐχ ὃ πρὸς τ' Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀσροκλόπατ☞ .. ἐὸ ἀσροκλόπῆσι πάλ☞ I. Somn. 9. 14.
ἄσπω I. Sacr. 1. 526.
ἀσπαδὲ II. Icar. 17. 772.
ἀσπιδίω . ἀσπισάμη☞ κύδιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀσπασῶμι II. Afin. 4. 571.
ἄρμ Edd. ἄρσι III. Tragop. 652.
Ἀρχεῖ☞ al. Ἀρχ☞ I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀρχόθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἀργ☞. πίμπλω γὰρ Ἀργ☞ II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ὁ ῥαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Pisc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλ☞ γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρήγετ☞ III. Philopat. 2. 587.
ἀρισεῖ☞ I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀρισίας. Ἀρισίᾳ al. Ἀρισεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίσιππ☞ I. Necyom. 13. 474. I. Pisc. 1. 571.
Ἀρισοτίλης I. Tim. 30. 144. Ἀρισοτίλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀρισοφανεῖ☞ I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀρισοφάνης ὁ ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pfeudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ἢ τὸ Ἀρκάδων ὁπλῖτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἅρπυια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἅρπυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρσ☞. ἐπ' ἀρίσᾳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι Jenſius, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hift. 25. 122.
ἢ Ἅρπυι☞ γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτ☞ σωτῆρ τῆς I. Pisc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῃ φύσει II. 2. Ver. Hift. 13. 112.
ἀρόω . ἀρώσομαι al. ἀρύσομαι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνήκοον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρῴαν ἀρχὴν πυραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τ' ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἄρων . ἄραρεν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἀρωμα . ἀρωμάτων al. ἀνθεμμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφῆς al. ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβῶν I. Pisc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσκριμ☞ II. Amor. 35. 435.
ἄσκοπ☞ I. Pisc. 36. 605.
Ἀσάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀσπασίας☞ Edd. priores ἀπαφησίας☞ II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀσπί☞ . ἢ γὰρ ἀσπὶς γε τὸ θῆμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀσράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀσρολογίης Edd. ἀσρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλ☞ II. Q. Hift. 11. 15.
ἀσφάλ☞ I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτ☞ εἰ Vorſt. ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτ☞ II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτ☞ II. Icar. 4. 756.
ἄτεκ☞ . τ' ἄτεκνον τ' πλοῦτον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπ☞ . ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτ☞ I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρω

ἄτρεπτ- al. ἄτρες- I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diss. cum Hes. 5. 244.
Ατλικὸς . ᾧ ἐ Ἀτλικόν μι ἐκαινὸν εἶπας τ Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς restitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετ- I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας- II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις insertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ- Edd. omnes αὐτος II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτεισι al. εὐθέως μεθιλεύσε- I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μεθκοσθαι II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπ- . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἔτ- I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deest in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τ ὀργῆς al. αὖ τὸ τ ὀργῆς κιφάλαιοι ἡλικοι ἐσιν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταυτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αυτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cap. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτᾶ Edd. omnes J. F. R mavult αὐτῆ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deest in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deest in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὕτα al. ὕτα τ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτην III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὰς II. 2. Ver. Hist. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς restit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτη II. Q. Hist. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτους Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοστελης I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὐτως III. Pseudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρεω . ἀφαιρεύμροι I. Tim. 18. 129. ἀφαιροῦμεν, al. ἀφαιρᾶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειμένῳ τ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
ὀὐκ ἀφανὰς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Pisc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζεσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθον- I. Piscat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκιτο Ionice dialecto II. Astr. 2. 360. ἀπίκιτο Ionice, Edd. autem ἀφίκιτο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφίξαι J. ἀφῖξε I. Necyom. 1. 456.
Ἀφοδων Edd. ἀμφοδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης κ τῦ Ἄρε- II. Astr. 22. 369.
ἄφυκτ- I. Cont. 8. 500. ἀφυκλα Edd. male ἄφικλα I. Herm. 79. 823. ἀφυκλον Edd. ἄφυκλον II. Q. Hist. 62. 68.
ἤτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψικορ- III. Calumn. 21. 151.
ἀψυχαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρ- I. Catap. 5. 626.

B.

Βάδιν I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζης al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν λίμναν II. Q. Hist. 29. 40.
βάθ- Guj. πάθ- III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεια al. βαθυκύτεια I. Tim. 26. 139.
βάκηλ- II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαπτισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρ- ὧν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. Grou. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρυς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Pisc. 16. 587.
βασιλεὺς . κ τ βασιλέα ὑῶν I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν βασιλέως I. pro Lapsi. 13. 736.
ὢν κ τῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipsi. 2. 235.
βατραχ- I. Pisc. 9. 577.
βατίαρ.ζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδέλλω III. Diss. cum Hes. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βιβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόνη . ὠὰ βιλόνης emend. Hemsterh. pro ὠὰ βλίτης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω . βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τ ἐκείνε βίον ἐπὶ τ σκηνὴς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hist. 36. 99.
βλακεύσας III. Epist. Sat. 26. 408.
βλὰξ piscis omnino inutilis, hic pro stupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλίπω . βλίπουζ al. κλάπτουζ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθὸν . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὠὰ ταῖς νίκαις I. Somn. 9. 13.
ἡ Βοιωτίας III. Demosth. Enc. 33. 515.
βόρβορ- al. βάρβαρ- male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βυῶν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσ- I. Pisc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβυλεύσατο al. ἐβυλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενος, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta J. βούλεσθαι I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένους Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιρις Edd. male *Βούσυρις* II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
Βρετοῖς Edd. pl. *Βρετῶν* III. Trag. p. 644.
Βρόχ&. *πρίασ βρόχον* I. Tim. 20. 131.
Βρύτι& al. *Βρυττίας*, al. *Βηρυττίας* II. Alex. 21. 228.
Βρυχάσομαι. βρυχωμένῳ al. male *βρυχομένῳ* I. D. Mar. I. 4. 290.
Βρῶμα λύσιον I. Tim. 54. 171.
Βυρσοδέψιν corrigend. *Βυρσοδέψην* I. Tim. 30. 144.
Βυσ. βισσυσμένοι I. Catap. 5. 626.
Βωμὸς. ἢ Ἑλίᾳ βωμὸς I. Tim. 42. 154. *Βωμὸς Ἑλίᾳ* II. Dem. 57. 393. *εἰ γὰ εἰσὶ βωμοὶ* II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ἀρίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ reſtitutum pro *κ᾽* II. Salt. 73. 307. *γὰρ Salan. γε* II. Dem. 3. 376. *γᾶ* Edd. *δὲ* II. Alm. 51. 619. *γὰρ* abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. *γὰρ* abſens inſertum II. Salt. 75. 308. *τὸ γᾶ τοιοῦτον* II. Q. Hiſt. 17. 26. *γᾶ κ᾽* al. *δὲ* I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστήρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. *γᾶ* I. D. Mort. X. 9. 373. *γε* Edd. *τε* III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένους Fr. γεγενημέν& al. III. Conv. 20. 434.
γεγενηκέν᾽, male Edd. pleraeque *γεγενηκέν᾽* III. Char. 19. 630.
γενεσία II. Icar. 8. 758.
γελάσω. ἐγέλασεν Edd. *ἐγέλασεν* III. Tragop. p. 650.
γέλοι& ἐ γελοι& ἀφαίρεσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. *ἀναγκαιότερα* II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίας al. *γελοῖ&* I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτ& III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in *ἡμῶν πάντων* III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γεννάδας. ὦ γεννάδα I. Cont. 21. 518.
γενναῖ& II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. *γένεσιν* II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέρρα αἰσυῖνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τὴν Ἡλιακὴν γῆν I. Sacr. 11. 535. *τὸ μέσον τῆς γῆς* II. Salt. 38. 291. *γῆς* ex L. *τῆς* Edd. III. Dea Syr. 30. 476. *ἐν γῇ* al. *ὑπὸ γῆς* I. D. Mort. X. 7. 367. *γῆν πρὸ γῆς* II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. *γενέσ&* al. *γενήσ&* I. D. Mort. XIII. 3. 392. *γένοιτο*, al. *γένοιτο* I. Herm. 35. 777. *ἐγεγένητο* I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀτλικὰς ἀντὶ τῦ γλύφιν I. Somn. 1. 1.

γράφασθαι. φασὶ γράφασθαι τὰ ἀπεξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γριφῶν I. Vit. Auct. 23. 564.
γυάμης Pell. γυέμαις II. Par. 27. 857.
γυάμων I. Harm. 3. 855.
γυμνασι& deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γυμνικὰ προγεγῦται I. Tim. 55. 172.
γυμνὸν. γυμνεσομένων Edd. priores *γυμνευομένους* II. Salt. 63. 301.
γυργὸς II. Aſin. 8. 576.
γύργ&. *γυργὸς* marg. *Al.* III. D. Meret. 15. 323.
γράμματα. τὰ τ᾽ τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195. *γραμμάτων* al. *χρημάτων* I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. *γραμματία* Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματίσης. γραμματισῶν al. *γραμματικῶν* I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. ſola. Cett. male *γράφειν* II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. *γράψῃ* I. Nec. 2. 458.
γρίφ& I. Vit. Auct. 14. 554.
γρύθ& I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρυτίειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γυμνοπαλὴς II. Lexiph. 3. 323.
γύαρ& II. Tox. 17. 526.
γύθων III. D. Meret. XIV. 322.
Γυλιππ& II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὰς al. *γυμνὴ* I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοσοφιζόμενοι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. *γυμνοπεδίαι* II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικεί& I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. *ὡς ἐκ γυναικός τις* III. Philopſ. 2. 31. *τῇ γυναικὶ ἐλαύθειν* II. Gall. 29. 748. *τὴν γυναῖκα* I. D. Deor. XIII. 2. 237. *αἱ γυναῖκες* III. Conv. 8. 423. *γυναιξὶν τ᾽ ἐμαῖς* I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. *ἔχων* I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. *δακρύσεις Pell. δακρύεις* Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. *δαμάσι&* II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε κ᾽ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανάης I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανιστὴς. Βλεψίας ὁ δανιστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. *δὴ* I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. *δ᾽ ἂν* al. *δὲ ἂν* I. Jud. Voc. 4. 86. *δὲ* al. *δαὶ* I. Prom. 1. 24. *δὲ* al. *δὴ* I. Nigr. 16. 55. *δὲ* abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. *δὲ* ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. *δὲ τε μὲν* omiſſ. *τε* in Edd. ib. 9. 595. *δ᾽ ἐκ* Edd. *δὲ* ſine praep. II. Par. 10. 847. *δὲ* Edd. *δὴ* vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. *δὲ* additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δὴ al. *δὲ* I. Nigr. 19. 57. *εἰδὼν γᾶ δήπου μὲν ταῦτα ἴσχυλα* III. Navig. 44. 276.
δήθω. δήθιτε al. *δήθετε* I. D. Deor. V. 216. *ἰδιδιήκεσαν* not. III. Conv. 12. 426. *διδότας* Edd. *διδότες* II. Par. 55. 878.

διάκυμμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἴδηκτον *Pell.* an ἴδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδήχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. διεξορμῶν, *Fenſ.* διεξορμῶσι cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικέλεια II. Amor. 24. 424.

δεῖμα. δίμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 512.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δίνα δὲ ὅπως ἰδὼν I. Vit. Auct. 19. 558. τ̓ δίνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μόνον II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς τ̓ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δέομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δέομαθι II. Tox. 63. 567.

δέλτῳ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ὁκ τὸ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ὁ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ἢ Δελφοὺς ἔτω II. Alex. 8. 216.

δημοσιοὺς II. Bis Acc. 8. 800.

δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδεῖ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

δθθν Edd. δθθν II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δεῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δῆλα πλόων II. Salt. 38. 291.

δημήγορ- I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι- II. Salt. 63. 301.

δῆμ- I. Herm. 82. 827.

Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.

δημοσοίητ- I. Scyth. 8. 868.

δημοτικὼς ἐσαλμόν- I. Scyth. 5. 865.

δημοτοιείας II. Phal. Pr. 3. 190.

δηόω. δεδημωμέν- I. D. Mort. X. 11. 374.

Διαβάλλω II. Alex. 35. 242. Διαβάλλομαι emendatum διαλάβομαι Edd. III. Nav. 32. 269.

Διαγγέλλω I. Piſc. 14. 586.

διαίτω. ἐδίην' al. male ἐδίηιν I. Merc. Cond. 20. 675.

Διαίρω. δῖρκε I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.

Διακρίνω. Διακρίσις al. διακρίσιας I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

Διαλάτω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Διαλάτοιτε al. εἰ μὴ Διαλάτητε al. εἰ μὴν Διαλάτοιτε I. Prom. 1. 25.

Διάλογ- I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

Διαμένων rectè ex P. διαπεμφθ- Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Διάμιτρ-. ὁκ Διάμιτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Διανέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.

διανεγόρθ- II. Tox. 61. 565.

Διανίω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαιλας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Διαπείρω. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαίου I. Tim. 7. 113.

Διασκευάζω. διεσκεύασε al. ἐσκεύασε I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Διασπείρω I. Tim. 21. 131.

Διαστάω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξιν al. διασπαράξιν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένως II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριῶν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ἀράτων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μετάμελον δίφυγον I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν *S.* διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διαφθαρμέν- τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Διάφορον I. Herm. 81. 825.

διαφόρω Edd. Διάφορον II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττον al. διαφυλάττειν I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. διζας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ-. εἰς διδάσκαλον πέμπτον I. Somn. 1. 2.

διδόξ al. διδοξ I. Merc. Cond. 8. 664.

διείρω II. Alex. 26. 234.

διείημι reſtit. ex W. διεξήμι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξέρχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχον-) II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθότες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφέροντο II. Eun. 2. 351.

διευκρινίαν I. Herm. 7. 747.

διεχθάνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηκικης. διηκικῆ κεκτῆσθ τ̓ φόβον I. Jud. Voc. 2. 84.

διΐστημι. διαστήσας al. διαστήσας I. D. Mort. XIV. 3. 395. διΐστημι. διαστήσας ib. ἀς διεστῶν III. Conv. 33. 441.

δίκραιον] δίκραια πτύα τινὰ ἡ ευνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσιτε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας Ϲ ἀμερεῖς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταῖ-. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

διομολογέω. ἀπ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ-. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύττω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διαμήξας al. διαῤῥήξας I. Tim. 53. 169.

διπλαθρ- II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψης al. ἰλύ- I. Nigr. 16. 55.

δίψαω. δίψῶντα κικραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκέω I. Piſc. 15. 586. ἐδόξαν Edd. & M. ἔδοξε I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόξωται al. δόξοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δικάω. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαιοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαιοῦ, al. κατὰ τὸ αὐτοδικοῦν I. Tim. 25. 138.
δικεῖ ex W. δικάειν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δικοῦντε Edd. male δικῶντι III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχ℗] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δοξῆς καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δρυφορίων. δορυφορήσαντες al. δρυφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δρυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δρυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δυχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματ℗ Edd. πράγματ℗ III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum δρεψαμένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δριμύ τι ℭ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμας W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρώμενον forſan ὁρώμενον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμενα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνήσῃ) vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυνησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυσὶν. ἰδίοιν Edd. ἰδίοιαιν male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
ἢ δύο τινὶς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσιλεγκτ℗ I. Piſc. 17. 588.
δυσίμους. οἱ δυσίμεροι I. Cat. 14. 637.
δυσπάθικτος al. δυσπάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσπλειδίνις℗ II. Amor. 39. 140.
ἐν Δαιδάλῳ ναὸν II. Icar. 24. 780.
Δαιτιάδα ex emend. *Solan.* pro δυσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὶ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἐβδόμῳ ℭ πεμπτῷ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἠγγίλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἔγγυος. ἐγγυτάτῳ an ἐγγύτατοι I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλύγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντ℗ Edd. ἐκχυθέντ℗ II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυνόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἐμοῦν al. ἐμοῖς I. Tim. 9. 117. ἐμοῦν al. ἐμοῦ I. D. Deor. IV. 2. 209. ἐμοῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μοὶ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἐμοῦ al. ὑμοῦ I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἐμοῖς al. ὑμοῖς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοὶ γε Edd. ἔχομαι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μοι ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἐμοίων II. Jup. Trag. 34. 683. ἐμοῦ Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδιστα W. αἴδιστα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδ℗ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἑθελοκακέω. ἑθελοκακεῖ] ἑθελοκολακεῖ *F.* adſcriptum ἑθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτου ἐθέλουσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἴσ γε Edd. ἐθελήσαί γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθ℗. λόγ τῷ οἷ ἐθεῖ λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἐθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἴωθ Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ κῆ in *G.* deeſt κῆ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ κῆ II. Gall. 28. 745.
εἰ οἷόν Edd. εἴτις ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πόσοις leg. ὁπόσοις vel εἰ πολλοῖς dicit *F. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγὲ al. ἤγε al. ἴτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδεῖν ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδῆτε. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. ἐ ἢ εἰ ὅπως III. Calumn. 21. 151. εἰδὲ *F.* εἰδῶσι I. Cont. 10. 503. ἃς ἂν εἰδῆς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμεν. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδὼν. εἰδότες al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. εἰδὲ γοῦν τινας ib. 26. 139. ἰδὼς al. εἰδὼς I. Somn. 15. 20. ἰδεῖν al. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἰδὼς al. εἰδὼς ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ἴσ ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. εἰδὲ *B* εἰδὼν I. Catap. 27. 649. ἰδὼν οὐχὶ λίαν τοῦτος I. Herm. 54. 795. εἰδὲ Edd. εἰδὶ quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκὼν. τὴν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἰκοσι Edd. ἑπτὰ ℭ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὼς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἰκὼ ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴματα reſtit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐνσεισικὼς ἦ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deeſt in *F.* I. Nigr. 14. 53. οἱ *Jenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων *F.* τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. οἶμαι al. ἐκείνῳ al. κῆ I. Herm. 73. 815. εἶναι I. Catap. 1. 620. ἔσι ἃ ἦ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἔσα Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἰὼν III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ἐς ἱδ' εἰτεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρκτὴ II. Aſin. 41. 609.
εἰρω. ἐρεῖν al. ἐφαρκτέον I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνείᾳ I. Piſc. 22. 592.
εἷς. μείων I. D. Mort. I. 1. 328. ἑνὸς ἦ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

ἀσδέχομαι. ἐσεδέξατο F. ἐδέξατο I. Necyom. 10. 471.
ἀσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
ἀσαυδὶς al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀσκομιζομένων al. ἐκκομιζομένων II. Gall. 12. 720.
ἀσέρχομαι. ἀσήρχοντο ἀπαγριάμβοι leg. εἴρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀπ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἀπ τ habent pro τ ἀπ I. Herod. 2. 833. ἀπ πρώτης διακὸς μονάδ᾽ II. Alex. 11. 219.
Ἀπάδη I. Sacr. 2. 528.
ἀπάση al. male ἀπάσῳ I. Herm. 52. 793.
ἄπας᾽ *Fenſ.* ἀπάσης I. Herm. 26. 765.
ἀπάσοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἀπάτη I. Cat. 7. 628. Ἀπάτης δῶπον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἄπ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἀπεῖ᾽ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἀπεῖνο al. ἀπεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἀπείνης ex Mſ. Gr. ἀπείνε Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἀπείνῳ τῳ al. ἀπείνης τ I. Merc. Cond. 42. 704. ἀπείνε W. & L. ἀπείνος Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἀπείνῳ recept. ex *F.* ἀπεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἀπεῖνοι ſic Edd. ἀπείνω vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
ἀπεθηλύνω. ἀπτεθηλυμβόῃ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἀπθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἀπκεκώφωται Edd. ἀπεκέκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἀπκινόω. ἐξεκεκίνητο L. & *P.* ἐξεκίνητο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἀπκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἀπλελίθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπλ.. οχότας receptum pro λιοῖας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἀπρέω I. Piſc. 10. 579.
ἀπτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἀπτριψαίης Edd. ἐντρίψαίης III. Mort. Per. 25. 349.
ἀπτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἀπφορεω. ἐξιφόρει] ἀπήντλει, ἐξέφιρε I. Tim. 12. 120.
ἀπφυω. ἐκτιφυκότα al. ἐμπιφ. I. Tim. 29. 142.
ἀπχύν. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμβα I. Cat. 17. 640.
ἀπων. ἀπόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἀλαιόηλις al. ἀλιόηλις II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἀλαγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τῆ Ἀλέᾳ βωμὸν II. Bis Acc. 21. 818.
τᾶ Ἀλεφαντέων II. Gall. 6. 712.
ἀλίφας. ὅτι τ ἐξ Ἰνδῶν ἀλίφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἀμείτω. ἀμιψόμειν O. ἀμείψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἄμμω. τὴν Ἄμμων σωιᾶσω II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἄμμων deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Elliptis adverbii ἕνεκα, in τύ᾽ ἀγαθοῦ ἀπ ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἀμπτς II. Salt. 81. 312.
ἀμφόδων. ἢ ἀμφόδων ἐμῶ γένη III. Deor. Conc. 7. 531.
ἀμπίδας Edd. ἀλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἀμπίζῃ Edd. ἀλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἀμαυτ.ς. ἀμαυτὸν al. ἀμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἀμβάται. ἀπὸ τ ἀμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἀμβαίνω. ἀμβαίνοις al. ἀμβαίης al. ἀμβαίνης I. D. Mort. X. 8. 370.
ἀμβοησομεν ex O. ἐκβοήσομεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἄμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἄμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ οἱ III. Nav. 3. 249.
ἀμπαρώνησεν ex emend. *Solan.* ἀπαρώνησεν Edd. III. Conv. 2. 419.
ἀμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἀπίμπρημι. ἐπεπιμπράμην al. ἐπιπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἀμπίπτω. ἀμπεσὼν Edd. ἀμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἀμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἀμπαία. ἀμπορίαι *F.* ἀμπορεῖαι I. Cont. 11. 504.
ἀμπρὼν. ἐνέπρις al. σωνέπρις I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐνὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex *P.* ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἢν ex M. εἰ Edd. III. Dea Syr. 35. 480.
ἤν τι ἐκάση II. Imag. 16. 475.
ἀ ἐναγχ᾽ ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλι᾽. ἐνάλιοι Ἀλιάλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα *Fenſ.* ἐναντιῶτ᾽ I. Herm. 21. 765.
ἐναντί᾽ I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθήσκων. εἶτα οἱ μ᾽ ὑμῶν ἐναποθήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλ᾽. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμβ᾽ al. ἐγκαυσάμβ᾽ I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένε C. male ἐκκαυσαμένε I. Prom. 18. 201.
ἐνδίκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδίκῆς al. ἐνδίκῃς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξ᾽ I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδ.σατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆ᾽ al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μὲν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐν τ ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνιάκρουν᾽ I. Tim. 56. 173.
ἐνῆπται *G.* ἐνῶπται III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλ᾽. ὁ ἔνοπλ᾽ I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνόχλει ἐν O. addit τ μηδ᾽ ὀτιοῦν κεκτημένῳ μάτλω I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντίμνω I. Scyth. 1. 859.
ἔν τε *Alliv.* τὰ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἔντοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντεχν᾽. ἐντεχνοι *V.* ἄτεκνοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχοιμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρίματα τ φαίνοντ᾽ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντυπωμένα φέρει I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ἑ δίκα I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρωτ᾽ al. ἐξαίρετ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγών᾽ II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ ειρημένων ὥστε ταχέως ἐξαμβλωθῆναι I. Somn. 8. 12.
ἐξανθῶ I. D. Mort. XX. 416.
ἐξαπατᾶν I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἔξαρτ᾽. σὺν ἔξαρτ᾽ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἔξαρτοι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cit. 8. 630. ἐξεῖναι al. ἐξιέναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἰφίτῃ II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστ. ἐξεῖναι al. ἐξὸν I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασάμεθα al. ἐξεργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελθὼν v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἕξιτας I. Prom. 12. 195. ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταύτῃ ἐξιῦμεν I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάρμοι al. ἐξαυλισάρμοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἐξορκίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βίλας III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωθεῖς al. ἐξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδια ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἑός. ἑυτέρας ἑάων al. ἑᾶων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐὸ I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινέσεις Edd. ἐπαινέσεις II. Amor. 37. 439. ὅτι μοι πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινῶ variat καπαινῶ, ἐπαινῶν, & αἰπεινὸν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρκεν al. ὑπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἔπαιτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνων alii addunt αὐτῷ δύνασται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείναζ al. ἐπανατέτηκε I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπανασὰς Edd. ἀπανασὰς II. Amor. 5. 403. ἔπαυλις II. Asin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶπε ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Pisc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰ ἐπόθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἐπεισκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 535.
ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπειρεδομένῳ II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπεσὼν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίσω. ἐπεισύπαισαν ex emend. *Kuſteri*, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hist. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβὰς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστριψα Edd. ὑπέστριψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδῃ al. ἐπ' Εὐφρατίδῃ I. Pisc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπηγόμεθα II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοα *Solan.* vult ὑπήκοα III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπῆκεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δίῳ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. *Geſn.* ἐπισης ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κεφαλὴν al. male Ἐπικεφάλην II. Q. Hist. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. ἐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβήσεσθαι. *Pell.* ἐπιβήσῃ III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβάσεσθαι II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβάσεις al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατᾶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπεβούλευσαν al. ἐπεβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατος al. ἐπιβουλευτότατος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολὴ. ἐπιβολαῖς al. ἐπηβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπιγίγνετο Edd. ἐνεγίγνετο II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
ἐπιγνώμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδικνυμι. ἐπιδείξαι al. ἐπιδιδείξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδικνύμενος I. Harm. 3. 855. ἐπιδικεόμενος al. ἐπιδικάζομενος II. Asin. 52. 620. ἐπίδικος III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπιδόξῳ Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπεδήμησεν *T. H.* mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνῶ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπικαιρὸς τινες λόγοι II. Gall. 23. 737. ἐπικαιρὸν τε καὶ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπικαιρος II. Astr. 15. 367. ἐπικαίρως I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμώσομαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπικαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπικίρω I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλωθῆναι Edd. pr. ἐπικλωσθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρῳ. Ἐπικούριοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικυρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἐπικυρῶν pro ἐπιτυγχάνων II. Astr. 2. 361.
ἐπίκωπ. ἐπικόπτω al. ἐπικόπτω I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπιλάπτο al. ἀπείλαπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμην al. συνεπιλαβόμην I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλαυθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμερίσω. ἐπιμεριῶσαν III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινοέω. ἐπινοήθησαι Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσασις] ἐπινοῦ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hist. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & *Fl.* ἐπιμανῶς ali II. 2. Ver. Hist. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίσηρ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίσκιον ὄντων al. ἐπισκαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπισκάριμι. ἐπισκαρόντ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἐπίσκια ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκλήσω. ἐπισκλῆξαι al. ἐπικλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπίσκλινον. ἐπισκλιγμένον al. ἐπ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίσκοπος. ἐπισκοίας al. ἐπωαίας I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπισκολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπισκολὸ I. Pisc. 2. 572.
ἐπισκρίσω. ἐπισκρίσῃ al. ἐπισκρίσει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπισκρίσω. ἐπίσκρισι al. ἐπίσκρισι I. D. Mort. IX. 2. 360. τὸ ἐπισκρίσον I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημον I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκέπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπῶ. ἐπισκέψαι al. ἐσκόπει I. Somn. 15.20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπῆς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41.784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16.415.
ἐπίσκοπος ἔστα I. Piſc. 21.591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3.863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. ἀσπασάμενος I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσεισε al. ἀπέσεισε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθυ al. ἐπίθεις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέθραμμαι III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχία] ὥρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον αὐτὶ τοῦ ἐτυχεῖν, ἢ δοτικὴ σωτάσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφέρω. ἐπιτέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τάπιχειρα] μισθους, τὰ ἀφ' ὧν χειρῶν πέφθη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπιχείρησε al. ἐπιχάρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρις al. ἐπίχρυσ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψηκάζω. ἐπιψηκάσασαν al. ἐπισκευάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμην Edd. male ἐπωμοσάμην I. Tim. 47. 160.
ἔπ. ἐπῶν al. ἐπαίων I. Harm. 4. 857.
ἐποχέω. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ἀπ' ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσε) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργασαῖς ex emend. *Jenſii*, εἰργάσαις Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεις *Fl.* ἐργάσαις al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρισχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐπὶ Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἔρμαιον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. καινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τὸ Ἑρμοῦ ἔνιοι II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμαίδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἦν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμμοι *Gron.* ἐρόμμοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσειμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἔσθης. ἐσθῆτι μελαίνη III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρι al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ' Ἑστίας I. Herm. 35. 776.
ἑσίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταῖρος I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίρους al. ἑταίρους I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτάρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑταρεῖ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ I. Tim. 43. 155. θάτερον τ' αὖ III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐαισθία II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὐγνεμος I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμιδῶν ex emend. Gr. εὐδαιμιδῶν Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαίμονος I. Prom. 12. 195.
εὐδίαν Edd. εὐδίᾳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδόκιμος alii εὐδοκίμους legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτῃ δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζωνος I. Catap. 15. 637.
εὐκρης I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδου I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τ' πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμιλὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρῶς II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμήχανος I. Prom. 1. 24.
εὐμορφος. εὐμορφότατε priores Edd. male εὐμαφότατε I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολος Edd. ἔνολος III. Tragop. p. 650.
εὐπάτορος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοΐαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
εὐπορος II. Lexiph. 2. 320.
εὐτομία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυδάκωτα Edd. ἐμπυδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὕρεμα P. εὑρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὑρημα. καινὸν τὸ εὑρημα I. Somn. 9. 14.
εὐρίθη marg. *Alii.* εὐρίθης II. Amor. 1. 397.
εὐσάβιος I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχήμως. Edd. male εὐχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτιλὴς II. Lex. 3. 323. εὐτιλὲς al. εὐτιλῶς I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπὴς. εὐτρεπῆ *l.* εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρος *f.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὔφορος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνῳ II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἀμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστίαν I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχῶν. εὐωχεῖσθε al. εὐωχᾶτε I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφηλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφίστρια, nihil variant Edd. Ἡφαίστου *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεστριάδων I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφ-

ἐφετρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφετρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιῶσι Edd. ἀφιῶσι II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596.
ἐφιστῶσης O. ἐπιοῦσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίσω Edd. ἐπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορ℗ I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχ·℗. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχει ἔχει al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμεθα] ἀντὶ τοῦ ἴσχ℗ ἂν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρίφει II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλεις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχουσιν ex *Fl.* & *Graev.* ἐχοῦσις Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχειν vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζοις ἔχων, ἴφη II. Icar, 24. 780.
ἐψέω. ἥψων Edd. G. L. ἥψησα II. Gall. 14. 723. ἡψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πρὸς τὴν ἐψολογρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλ℗ I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Z. γὰρ καὶ ſ'. ſάεδια I. Cont. 8. 500.
ζέων. ζῶν ἴτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορ℗ II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. εἰς Διὸς ἔλθητε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 126. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σώσατε γὰρ ἃ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχ℗ II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητεῖν. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρ℗. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ἢ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἡδίως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. ἢ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἡδέως I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἐδηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σαμόλα ℰ ἐπίτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ἢ ἐφ' ὅσαν τις τὴν λύπ τούτης καρπὸν φέρεται, ἢ ὅτι μέχρι τοῦ φάρυγγ℗, ἢ τούτου μηδ' ἐπὶ τεσσάρων δακτύλων μᾶλ℗ διατεινούσης I. Nigr. 33. 75.
ἡδὺν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδεσθ I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθ℗ I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθ℗. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἦκεν vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. ἢ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165. αἱ γὰρ Ἡλιάδες II. Amor. 2. 399.
ἡλιάς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατ℗ I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλιθι℗ II. Phal. Pr. 5. 192.
ἥλ℗ I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλαι ἥλῳ ἐκκρούειν ἢ ἧλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίρα. μιᾶν ἡμίραν I. Piſc. 14. 586. ἀπὸρρας ἡ ἡμίρα I. Tim. 43. 155. ἡμίρα ἄδικ℗ II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτέλης I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλειαι τῶ καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἢν ἰδὼ al. ἡνίδ' al. εἶτ', ἰδὼ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπάτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἦπου al. μήπου I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρη I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικ℗ Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. θάμβει ἅμα χειδεῖσα al. θάλπει ἅμα συχειδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατ℗ *Geſn.* θάνατος Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμασι℗ I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάσομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τῷ θεάτρῳ καλαλαμβάνοντων I. Tim. 49. 162.
θεῖον pl. male θύον III. Meret. IV. 288.
θελχῖνος I. Scyth. 5. 865.
θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς σὺ μηχανῆς ἐπιφανὴς I. Herm. 86. 831. Θεὸς ἀναίτ℗ I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἁ βροτός τις εἶναι φαίνῃ I. Vit. Auct. 6. 546. σὺ τὸ Θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. Θεὸν *Hom.* Θεῶν II. Amor. 23. 424. ἢ Θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. αἱ Θεοὶ *J. C.* monet legendum ed. Θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας℗ I. Tim. 30. 142.
Θερμεργὸς] Θερμεργὸς ὁ παρακεκινημέν℗ ℰ πάντολμ℗ I. Tim. 2. 103.
Θεσμὸς. Θεσμῶν Edd. Θεσμοὶ II. Amor. 21. 421.
Θεσπίσ℗ I. Necyom. 6. 464.
Θεσμοφορ℗. Θεσμοφόρῳ] τῇ ἑτέρᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
Θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
Θέτι. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὸν al. Θετταλικὸν ib.

Θεω-

Θαρσηλικὸν I. Tim. 49. 162.
Θάττ. καθάπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τιθάπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θαυμάνης II. Amor. 50. 453.
Θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
Θῆρ. Θηρὸς Ποντίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. ὦ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
Θητικός. ὡς τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
Θιασώτης Solan. Ἀφσώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
Θλῖψ. Θλίψει τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, Ἀφ' τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν συνοχωρῶν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
Θνήσκω. τίθνηκεν ἀνὴρ τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἰέναι ib. XXVII. 9. 444.
Θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θολιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
Θολερὸς al. Θολιρῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
Θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
Θριαμβεῦσι II. Q. Hiſt. 31. 40.
ὁ Θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
Θύλακος I. pro merc. Cond. 39. 700.
Θυμέλη II. Salt. 76. 309.
Θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
Θυνοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
Θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
Θυμαρίῳ. Θυμωρεῖν al. Θυμωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
Θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
Θεῶ. Θύ χάρισι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἴαχχε W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰακτὺξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῶος I. Herm. 1. 740.
ἴγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τὸ Ἴδης σὺν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶ. ἰδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἰδρῶν. ἰδρῶσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἱκανὲς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἰκαρομενίππου II. Icar. 1. 751.
Ἰκαρίου I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ ᾧ ὁ Ἰκαρος II. Icar. 3. 754. τὴν δὲ Ἰκαρίᾳ τὸ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ὥραισιν ἄρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ἵκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκταρ ἐμιμήκας II. Lex. 21. 346.
ἴλιγξ. ἴλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἰλυσία II. Jup. Conf. 8. 632. ἴνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλέφαρον Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιον Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱπποποιὸς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονεῖν III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸ ἵππου I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἵσασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἵστη δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδιαίτης Edd. ἰσοδιαιτητὴς Solan. ἰσοδιάτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτητὰς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μητόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσοῖς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὸς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἴσος τῶν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσίου II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἴσχυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸ Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθενδησάσης vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθηστο Edd. καθῆχ II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίστο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσθαι II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίσημι. καθασησάμεθα Edd. κ—άμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καιτὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn. conjiciunt κἂν II. Par. 49. 874. καὶ al. ᾗ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδοκίδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ἅπας I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Alin. 29. 598.
καίτι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. οἷς ὁ καιρὸν τινα III. Diff. cum Heſ. 20. 241.
καισ. καορμὴν al. καιομένην I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καεῖν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλιν Edd. pr. κακὴν III. Ocyp. p. 673. κακιγορία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὅτομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμων al. καλάνη I. Nigr. 2. 41.
Καλαῖσιανὸς emendatum pro Καλλισιανὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαυροψ. καλαύροπα al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλεῖσ. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

καλ-

Καλλίας ὁ Μειδίου II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιόπης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 568. καλοὺς L. καλοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male κάλλιον & ἱματιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστα ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλοσύλη II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τὸ ἀνεθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καριῶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρυοκάρυα. καρυοκαρίῳ Edd. καρυοκαρίῳ II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἶκόν τε τὸ Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπὸν. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφῳ II. Astr. 29. 373.
κάχαρ II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσιέπεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μυίσκου al. τῇ Μύσκου I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὸν II. Icar 14. 769.
καθαβαρὰν. καθαβαρίσειν al. καθαπτοσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγιλάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελᾶν τὰ Edd. καθαγιλᾶσιτα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιωσύνη II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγωσύνης Solan. καθαγιγνωσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατέαγε τῷ κρανίῳ I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθὲς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδύσῃ al. καθαλύσῃ I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ] καθαπλέοντ, καθερχομένη I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμπάσαιμι. καθαλαμβάνομαι al. καταλαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέλεξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμενον al. καθαλειπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλίλιπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλιπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλεύω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάβλεξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτ I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑ φίλων II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀμφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρενοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένοι III. Conv. 47. 450.
κατήχουμαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατόσκασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχον ἀρχαῖοι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαι I. Pisc. 22. 591. κατηγοφίαις Edd. κατηγοφοῦσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατόπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τὴν Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμηλιον al. κειμήλιν I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖ I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὥστε οὐ χρῆ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσ. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφ. κελύφη al. καλύφια II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικὸς II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραινὸς. κεραινὸν οὐ τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κέρκυον II. Jup. Trag. 21. 666.
Κερκωψ. ὥστε τοὺς Κερκώπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τι περ τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιώσας ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάς τ ἔτι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίσηρις. κισήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κῆρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τὸ τῶν κηρύκων ἀγῶν III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἔν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῇ Νῷ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἴκλαυσε ex emend. Solan. ἴκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόβιον Edd. Χρίμητα Palm. Κριμάτοβιν Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλειτοῦ I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρώνη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρου ex emend. *Solan.* κλεῖστρου Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῦ Κλεινίου I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλειτὸς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ☉. ἡ γὰρ Κλεῖτος I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλειτικὸς al. κλειτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλειόκριτ☉ B. Θεόκριτ☉ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κληίζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληροῦ. τῷ — κεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισσῷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισσᾶσι I. Prom. 19. 202.
Κόρ☉ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινοὶ ὕμνοι I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευλικὸς. κολακευλικώτεροι *Fl.* κολακικώτεροι I. Pisc. 34. 603.
κολακείων ☞ ἐπὶ τῦ μιτρίου I. Necyom. 13. 474.
κόλακ☉. κολάκους al. καλάμους al. καλαύους al. καλάυας I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλοψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολεκύνθη. τὴ κολεκύνθης al. κῆ τὴ κολεκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ.☉ II. Icar. 12. 765.
Κολοφῶνι☉ Edd. Κολωφῶνι☉ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ☉. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. κομᾷν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ abest ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψὰς male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλ☉ I. Prom. 10. 193. κόιον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. κοπτοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωραμένη Ϲ μωξῶσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόροιβ☉. ταῦτα Κορόιβε τινὲς III. Philopf. 3. 32.
κόρ☉. ὑδὲ ἐς κόρον τῦ Φαέθοντος ἀνεχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλος Κορυβαντίης I. Tim. 41. 152.
κορυβαντοειδὴς. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορυθῶν ἐδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κοτυ☉ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότιλ☉ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κηράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυριῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κῳακὸν II. Q. Hist. 3. 5. σωτηρίοντες τὸ κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτων I. Piſcat. 19. 589.
κρέας. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ὄρνεια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεπίρι☉ II. Q. Hist. 15. 21.
κρητὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετ☉ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 251.
ὡς Κροκόδιλ☉ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν☉ I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βωλὴς ἄν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσκ☉ I. Piſcat. 10. 579.
κρότ☉ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον *Geſn.* κρυπτόμ☉ III. Meret. V. 291.
κτάομαι. διανοᾶ κεκτῆσθ᾽ τὸ φῶς I. Jud. Voc. 2. 84. ☞ ἐπὶ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ☉. ὡς ἐδὺ ἴσον κυάμοις I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυδίστης Edd. κυδίστ. II. Salt. 13. 275.
κυκεῶν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλῳ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμαντηγὴ. κυμαίνηγὴν Edd. male κυματοειδὴ I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ☉ II. Demon. 53. 392.
κῦτ☉ ſic *Fl.* κῦτ☉ cetera II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυνυρία. κυνυρίαν Edd. Κυνοσουρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόδους☉ II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam αὐὸν &c. I. Piſcat. 48. 615. ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυθησόρθμιος Edd. plurimae κωλαθυρόρθμιος II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸν. τὸ κωμικὸν] Σωκράτου τὸ τῦ Σοφρονίσκου I. Εἰκόνι λιθ☉ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶν I. Piſcat. 14. 589.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύριθ☉. ὁ λαβύριθ☉ ἰπίαλος III. Conv. 6. 421.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχεν quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς διελὼν ὤγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ διελίας αἰκίστε] ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθραῖα III. Calum. 21. 191.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίου τινὸς II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ☉. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμπτα I. Tim. 20. 130.
λαοθόης. λάσιον. *Gron.* λαῖζον I. Piſc. 48. 616. λελαθὼς al. male λελαθέως I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λελαθὲς O. λελαθὼς I. D. Mort. X. 8. 370. λελάθοντα II. Gall. 3. 707.
λαὸς πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λαπίδας III. Conv. 1. 418.
λάρ☉ I. Tim. 12. 121. λάρ☉ al. λάβρακ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Afin. 27. 596. λαφύσσω. τῇ λαφυσσούσῃ☉] ἀν-

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξανοιλεῖν ἀλλ' ἐγχαυρούμενον I. Tim. 17. 128.
λαδάδια I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγειν al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων ℌ. male λέγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλειγον III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγων cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 819. λέγοι Edd. λέγει III: Pseudol. 7. 169. λέγονται I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτυργίαι II. Salt. 79. 310.
λείψασα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδου ἐταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώνακτ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ἀλλὰ σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσετε. λεύσουσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσουσιν I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἶρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρον. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ἴσθι, εἰ μὴ μόνον ψεῦδος ποιητικὸν ἀναμάττει I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἴδη ἢ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ἢ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιβοδολεῖν I. Piſc. 10. 578.
λιμώσαν. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὴς. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὲς Edd. pl. ἀλιπαρεῖς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεύσα I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγον I. Tim. 43. 155. ὁ λόγον Gl. ℌ. *Wetſtem.* conjicit ὁ λόγιον III. Herc. 5. 84. λόγον al. τρόπον I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγου II. Alex. p. 217. σὺ λόγους al. συλλόγους I. Piſc. 4. 574. ℣ λόγων al. τῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγους Edd. λυσσᾷς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ἃ τοὺς λόγους P. ὅτους ψόγους I. Piſc. 32. 600.
λοξὸς ἀν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56. 65.
λόχμιαι Edd. δόχμιαι III. Philopat. 10. 595.
λυκοσυρὶς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λύκειον. λυκεῖα δένδρα ἰσοτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκον. χαυὸν II. Gall. 11. 718.
λύξε Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 801.
λυτέα I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχον I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσασθαι II. Tox. 15. 523.
λύχνον. τῦ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τερμοσυρίχας I. Piſc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανικὰ I. D. Deor. 206.
μάγιστρος συλλογάκας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μίμημα al. ἢ μίμημα ἢ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρίαι κατὰ I. Herm. 71. 814. κατὰ μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρὸς. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὸν al. μακρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μαλάκαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδρόβολος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθανω. εἰ μάθετε al. ἢν μάθητε &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτυρομαι. μαρτυρόμενος II. Tyran. 22. 158.
μαρτυς. εἰκότως ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχαίρη. ἕτερος μαχαίρῃ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μείζας. οἷς μείζιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μέγ' I. Nigr. 1. 39.
μειζόνι γε ἢ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μείζιστον ἐ πλέον ποιεῖ I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ' ψυχῆς μειζόνως al. ἐν τύχῃ μειζόνως I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδίαν II. Aſtr. 13. 366.
μειδιᾷσα I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἐν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίσσῃ III. Conv. 31. 439. ejus ἀφήλυσις I. Sacr. 1. 526.
μείλια. ἐδὲν μέλια Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μειλιττᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μίλητος emend. pro Μίλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μειλίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μειλιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μείλια. ἐμειλλα Edd. ἐμειλλον III. Conv. 47. 450. ἐμείλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμείλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ ἢ O. μὲ ἢν ἢ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μήστωρ I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μέσα. μέσους al. μὲ ὄσους. μείους δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μεριμερίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος σωθὲν πραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀπὸ τί τῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσεμπάτα III. Cronoſ. 18. 400.
Μεσογὶ emend. pro Μεσωὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσους. μέσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνουσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω, μετιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω. μεταμαθόντι Edd. male μεταθόντι I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μετεμι. al. μέγιστον ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευσέον III. Fug. 22. 376.
μετιωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετιωρίζομαι I. Tim. 54. 170.
μετιωρολάχης. μετιωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετιωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσαμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ μὴ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μεν Edd. vulgo μοι II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσῃς v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pſeudol. 16. 174. μὴ & μὲ confuſa I. pro Lapſ. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ οὐχὶ πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat ſexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἕν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Piſc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hiſt. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128.
μηλόβοτος κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μήν pro μιν. III. Dea Syr. 17. 464. ἐ μὲν Edd. ἢ μὲν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήριγξ. ὑπὸ τὴν μήριγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρίας] inſertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς καταοστέω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήσαρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανὴ. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopſ. 29. 55.
μικρὸς. μικρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ἐν Μίθρᾳ II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. εἰ δὲ μικρὸν ἀποστήσεις I. Merc. Cond. 4. 712. μικρῷ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μυκήνας, ἐ Μυκήνας μόνον II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρίου I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μυᾶ. μυᾶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐξ μυᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μυημόνι) ἀντὶ τοῦ κατὰ μνημόνι III. Dea Syr. 6. 454.
μυημονεύω. μνημονεύειε al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνησαίχος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα ἔξω τῆ νόμιμ τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μοῦν I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρυτονῶ I. Cont. 11. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ἂν μόνον I. Halc. 1. 176.
μουσεῖα II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνος al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆ μουσικῆ τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαγωγίη I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μυχθαρὸς I. pro Lapſ. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθῳ II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμὸς. μυκτηρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρόλωτος I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Piſc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστικὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίουσι al. νέουσι I. pro Lapſ. 6. 733.
ναυάδης II. Q. Hiſt. 23. 32.
νάπυ II. Aſin. 47. 615.
ναύσαβμος I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἑαυτῶν al. ἑαυτῶν I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pſeud. 19. 176.
νεόρρις & νευρὶς confuſa III. Meret. X. 308.
νήλεως I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νηφαλιὸς. νηφαλιοὶ ἀξιόλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νηχρὸς εἰ I. D. Mort. III. 2. 340.
νηχρόν τι ἄχθος παιδίον III. Nav. 19, 261. ἢ νηχρῶν ἀμφίων I. D. Mort. X. 1. 303.
Νικυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέᾳ ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τῶν νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία. II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέων reſtitutum ex W. Fl. τῶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεφρὸς I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωσα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro ἢ θεῶν Edd. II. Amor. 42. 444. ἐ τὸν πάσσημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρεῶν al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νόσος additum II. Salt. 38. 291. νόσου καθαρὸν II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
νόφῳ. νόφῳ ἐ μόνον ἀπιστῶ I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νύκτες deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικῶν. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νικησείας al. male νικινίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. καταφόρου &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῇ νικῇ ὁμοῖα II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hiſt. 9, 12.
Νίσος. καὶ τὸ νίσου ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενίμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζον Edd. ἐνόμιζεν II. Aſtr. 25, 371.

νόῳ. τῷ νῷ al. νίῳ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοντο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νυμῶς. νυμᾶς al. νομῶς II. 2. Ver. Hist. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγω I. Pisc. 23. 593.
νυξ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἐδὴ νυξ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξιναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξύσιον. ξυσίοις restit. pro ξυνίοις II. Alex. 31. 239.
ξυνεστοίαν I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξυνολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Pisc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μιγνυσα al. ξυναμαμίγνυσα I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Pisc. 48, 615.
ξυράω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγυημμένων I. Sacr. 14. 537.

Ο.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens insertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ἦ αὐτὸς al. ὃ ἦ αὐτοὶ al. ὃ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forf. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτω I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hist. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reft. pro ἢ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. ᾧ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* frustra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτὸ al. τῷ al. πᾶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. ἢ πάντων Edd. ᾗ πάντων III. Cyn. 13. 546. ᾗ reft. pro ᾗ III. Pfeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. αἱ δὲ ἐ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. τὰυτὰ reft. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. ᾗ decerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὄβολὸς. ἵνα ὀβολὸν ἴχοιλας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν *Phrynis* II. de Luct. 10. 926.
ὀδοιπόρῳ. ἃς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατεδίουσι I. Somn. 9. 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμὸν al. ὁδυρμόν I. Sacr. 15. 539.
ὀθνείῳ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνῃ II. Asin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιστὴς I. Sacr. 10. 534.
οἰκίτης. οἰκίτλα. O. οἰκίου. recte *Solan.* οἴκοθι I. Piscat. 26. 596.
οἰκίων. οἰκηθεὶη al. οἰκιοθεὶη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομίαν. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι πᾶς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσαις Edd. οἰκοδομήσαις II. Q. Hist. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὲς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἶσται σφίσιν *Coll.* οἶσται φασὶν II. Q. Hist. 5. 6. ὄμων al. ὤμων τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἶται al. οἶσται I. Tim. 25. 138. οἰνθῆς Edd. male οἰνθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τι εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷόν τε I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσύϊνος II. Q. Hist. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλάᾳ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγάρας II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμεῖος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως. *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapf. 5. 730.
Ὄμανα. Ὀμανῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῆς Ὁμήρου ῥήτρας III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Astr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλῶ II. Asin. 37. 605.
ὁμογύρων al. male ὁμωγύρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὁμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς ἐχ ὅμοιος II. Q. Hist. 18. 27.
ὅμοιον, sed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίας al. ὁμοίαν I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμός σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοῦμαι an ὀνάμενοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀνείμην al. ὀνείμαν al. ἰονείμαν al. ὀνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζειν al. ὀνομάσειν II. Q. Hist. 41. 54.
ὄν. ἑκατέρων οἱ ὄνες II. 1. Ver. Hist. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τῶν ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκου II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὅστις II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτε al. ἐπεὶ τότε I. Pisc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθογραφῶ I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. ἢ ὅτι ὀπισθόδομον ὁρᾷς I. Tim. 53. 169.
ὁποῖος. ὁποίων κὲ ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάκις. ὁποσάκις τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπότε II. Q. Hist. 53. 61.
ὁπότε Edd. ὅ ποτε *Toll* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. II. 194.

ὅπτε al. ὅστε I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπταμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπύιες al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὄπυιον reſtit. ex Fl. ὄπυον al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ἔχ ἑάρων forſ. ἐχ εὑρὼν III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὁρᾷ δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρᾶν ἠδὴ II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. ὁρᾶις II. Gall. 19. 731. ὁρᾶμεν ſic Fl. ἑορᾶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρᾶν ταῦτα II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὅρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ὀργάζεται I. Prom. 9. 193.
ᾗ ὀργίλων ἐπιδους III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθιᾷ. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὀρίζω. ὁρίσται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁλμὸν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισαῖος emend. pro ὁρμηστὰς III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρὶ ων al. ὀριθοθηραν I. Halc. 8. 184. ὄρνεον al. ὀνείραν I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομανήσοιτε reſtit. pro ὀρχησομανήσοιτε II. Salt. 85. 315.
ὀρχησυς. ὀρχησύ τε Edd. ὀρχησύ τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ᾗς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. ἕ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾗ I. Prom. 16. 200. ᾧς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημύραι. ὅσαι ἡμέραι ſ. I. Nigr. 20. 58.
ὅσ© I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ᾗ μικροῦ al. ὅσων ᾗ μικρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσῳ Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἠδὴ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὁσπερ, ὅπερ & ἅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὡσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρακίζομαι. ὀσφρακίζεται I. Tim. 30. 142.
ὄσφρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deeſt I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἠδὴ III. Par. Enc. 1. 229.
ὅτ©. ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὀττικιν Solan. ὀ, τε καν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὀττοβ© ἂν ἐ κόναβ© II. Q. Hiſt. 22. 30.
ᾧ al. ἠδὴ I. D. Deor. IV. 1. 208. ᾧ al. ἠδὴ I. Jud. Voc. 11. 96. ᾧ γὰρ forſ. ᾗ II. Aſin. 30. 599. ᾧ μὲ ᾗ] V. μὲ (μὰτοι). I. Tim. 6. 112.
ᾠδείῳ I. Vit. Auct. 18. 557.
ᾠδὴ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ᾠδὴ Edd. ᾠδὸν II. Jup. Trag. 19. 664. ᾠδὴ ὅ τι & ᾠδὴ ὃ I. Vit. Auct. 6. 545. ᾠδὸν Edd. ᾠδὴ II. Amor. 37. 439. ᾠδ' ὅτι emend. pro ᾠδή τι III. Calumn. 25. 156.
ᾠδῆς I. Cont. 6. 497. ᾠδὴν γὰρ ὅτου II. Jup. Conf. 2. 627. ᾠδὴν πρὸς τ' Ὄμηρον II. Alex. 54. 258. ᾠδὴν D'Orv. veriſſime μηδὲν III. Epigr. 20. 680.
ᾠδίτερ© III. Adv. Ind. 20. 115.
ᾠδὸς. ἴξω τῇ ᾠδῇ ἔστι Edd. ἴξω τ' ᾠδῇ ἐστὶν I. Herm. 77. 820.
ᾠθεῖς III. Meret. XIII. 315.
ᾠκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ᾤλμυν al. ὠμονοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ὧν al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ὧν ex L. ὃ τῶν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ὧν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ὠρ.ῳ recept. ex O. ὠρίῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
ὡς. ὥστε κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὥτ© I. Tim. 55. 172. ὥτ© Edd. ὅτω I. Harm. 3. 855.
ὅτ© al. ὅτως I. Tim. 48. 161. ὅτ© δὲ Geſn. emendat ὅτος δὲ II. Par. 49. 874. αὐτὸ Edd. αὐτὸν ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ θεατροὺ ſic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τοῦτον III. Mort. Per. 41. 361. τοῦτον Edd. τουοῦτον II. Gall. 17. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλῆ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτου δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρῶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ τοῦτα ἂν ᾗ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ἠδὴ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. εἴτους male II. Amor. 21. 421. ὅτου Edd. omnes. ὅτ© melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτους ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτους ex emend. Solan. Edd. ὅτ© II. Alex. 11. 219.
ὄχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὀφλ© II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῇ ὀφθαλμοῦ al. τ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὸν ὀφρὺν καταλομιῶ© II. Icar. 15. 770.
ὄχανα I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκρατίου II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ© Edd. πένθ© II. Amor. 15. 413. αἰνάλιος πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθος Edd. male παρὰς II. Abdic. 16. 173.
παιδία al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδιὰν Edd. plerique παιδὰν II. Salt. 23. 281.
παιδὰ Edd. παιδία Marcil. recte III. Dem. Enc. 31. 514.
παιδικὰς II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τ' παιδὰ I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 134.
παίζω. εἶον τοῦτο πίπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλαίθη I. Piſc. 41. 609.

πα-

παλάθας ᾧ καριῶν I. Vit. Auct. 19. 559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17. 19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34. 434.
πάλιν pro πάνυ II. Aſin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36. 778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
καὶ τὴν Πανδίονος εἶπης II. Imag. 13. 472.
τὸ πανυδαίμονα ἔπειρον II. Gall. 5. 710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντας al. πάντων vide notas I. Piſc. 13. 583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντυ II. Alex. 20. 218. πάνυ μὲν δή II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ inſertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὦ Δί al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confuſa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hiſt. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὦ Δί & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῷ II. Tox. 32. 541. ἢ παρ' αὐτοῦ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνου I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὦ Δί τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ὀλίγον I. pro Lapſ. 2. 726.
ὦ Δαιμόνιε I. Piſc. 30. 599.
παράδους ὦ σὺ ὦ Δαῖε σὺ I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παρίγγαλλον II. Jup. Trag. 21. 665.
ὦ Δαῖε II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
ὦ Δαβιρίου I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παρὰ reſtit. pro ὦ Δί III. Pſeudol. 27. 184.
παραπίστως δὲ ὀμόσαι al. ὦ Δμόσαι διὰ ὅτι II. Q. Hiſt. 5. 6.
ὦ Δαίρει. παρήρησαι III. Saturn. 9. 392.
παραιτέω I. Piſc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
ὦ Δαπαθίζω. παρακαθιεμένη al. ὦ Δαπαθιζομένη I. Piſc. 12. 580.
παρεπαλεύω. παρεκελεύσατο F. παρεκωμώσατο I. Nec. 8. 466.
παρανέω I. Tim. 2. 103. ὦ Δαπωπὸς τὸν γνώμονα III. Navig. 45. 278.
ὦ Δαιρεῖν I. Piſc. 9. 577. ἢ ὀθόνη ὦ Δαιρέσεως I. Cat. 1. 620. ὦ Δαιροῦμαι I. Tim. 57. 175.
ὦ Δαλαμῶνα I. Piſc. 6. 575.
παράλλ Ι. Piſc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογ νόσ II. Abd. 6. 164.
ὦ Δαμεινώδας III. Epiſt. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Δαγομεν. ἢ τόγε τοιοῦτον παραιγομέσωμεν I. Tim. 45. 158.
ὦ Δαιεῖν I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμι. παραπολούμην al. παραπολόμην I. Herm. 21. 760. παραπόλιται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
ὦ Δαγάγῃ II. Icar. 1. 751. ὦ Δαγάγοιμι II. Q. Hiſt. 24. 32.
ὦ Δαῖον. ὦ Δάϊον v. notas III. Nav. 5. 852.
ὦ Δαγίζω I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187.
παρίημι, ἡ παρὴν II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123. παρὼν ἐμοὶ ὧν III. Dem. Enc. 43. 522. ἡ παροῦσα ὑποθέσεως H. Q. Hiſt. 6. 8. παριστέον al. προσῆκον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρίλκω. ὡς τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρίξίημι. παρίεσιξη Palm. παριξέσιν II. Imag. 14. 473.
παρίχομαι. παρελθὼν I. Tim. 39. 142.
παρισοκιμεῖον I. Herm. 51. 792. I. Piſc. 19. 589.
παρίχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Piſc. 10. 578.
παρίχοι forſan παρίχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμην an παριχόμην II. Tyran. 18. 155.
παρόντων. ἐπαρθενίων εἰς χαλκοῦν τινα Σάλαμιν I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρεῶν II. Bis Acc. 9. 801.
παρίσημι. ὦ Δεσησάμην II. Icar. 17. 772.
Παρμενίσκα, vulgo Παρμένισκα III. Meret. IX. 302.
παροιμία ὡς τοὺς δειλούς I. Somn. 9. 13.
παροχόμενα. παροχωρεῖν al. παροχουμένῳ τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχωρεῖν II. Tox. 24. 533.
πάροχ I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιῶσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδῶ. εὖγε παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρῴνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male πᾷς III. Nav. 26. 265. πάντες al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῶ πάντος τιθεμένας III. Char. 25. 634. πάντι β. πάνυ male, al. melius Παὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντι, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα οὐδὲς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντας I. Piſc. 35. 604. πάντες Edd. πάντες Gron. III. Croneſ. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forſan πᾶσι II. Aſtr. 1. 360.
πάσσω, πάσσῃ in al. deeſt II. Q. Hiſt. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχω. πάθῃ al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάσχεις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ὃς ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλόν τε II. Gymn. 2. 885.
παῦε. ἔπαυεν al. ἢ ἐπαῦεν I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Piſc. 26. 596. ſed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipſ. 4. 236.
πεδοῖ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδότριβες v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζὸς. ἐπὶ πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπεῖσθαι al. πεπεῖσθε I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐπεισθήμεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἐ πειθόμενα al. σὺ ἐπειθόμενα I. Herm. 24. 762. πεισθέντες Edd. προδόντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειρικὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐκ Πειραιῶς I. Piſc. 47. 614.
πειρῶν, πειρωμένους & πειρωμένους I. Herm. 75. 818. μὴ πειρῶ ἄλλα ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πα-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πιλτάριον. πιλτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πιλτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πίμπλα I. Vit. Auct. 12. 552.
πίμπω. ἔπιμπεν al. ἔπιμψεν I. Tim. 25. 138.
πινθίων I. Vit. Auct. 13. 553.
πινίκα. πᾶς γὰρ ἀὴρ πινίκ᾽ ὁδοιπορῶν I. Merc. Cond. 5. 659.
πιντώγραμμον I. pro Lapf. 5. 730.
πιπλακοσιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πίπτε aberat I. Herm. 43. 789. πίπτε μόνας al. πίπτε τὴν δίκα I. Catap. 9. 631.
Πεντιλήθου II. Jup. Trag. 10. 652.
πιτηκοστρόν I. D. Mort. X. 8. 370.
πίρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
πιραίνω II. Demon. 15. 382.
πίρας. περὶ τῦ πίρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reftit. pro ὦβρί I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Pisc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πίρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πίρι omiff. III. Dea Syr. 55. 488.
πιδοκλοῆς al. πιλακόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
πιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
πιεικλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
πιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
πιεργίας reſtitut. pro πιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
πιεχω. πιέχονται al. ἀντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
πιεχώθη al. πιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
πιηγίομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
πιΐημι. πίεις ᾗ al. πεπίσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
πικαθέζομαι. πικαθεδοῦτες al. πε— al. παρακαθέζομενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
πικειμήν al. ἐπικειμήν I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαο an Πέριλαο II. Phal. Pr. 11. 198.
πιλιχμάομαι. πιλιλιχμήσατο al. male πιλικμήσατο I. Prom. 10. 193.
πιμένω al. πιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
παρίμενον al. παράμενον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
πιρίοια III. Hipp. 4. 69.
πιπίτομαι. πιπιτομένας al. πιπετομένας al. πιπετομένας I. Cont. 22. 519.
πιρράντριον I. Sacr. 12. 535.
πισκοπέω. πισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
πιστειραβίτων Edd. πιπειραβύτων II. Q. Hiſt. 29. 39.
πιτινὸν Edd. περί τινων III. Dem. Enc. 9. 497.
πιτρίψας. Geſn. παρατρίψας III. Dem. Enc. 27. 510.
πιχόω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσιφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὴ Πέρσῃ δὴ II. Gall. 25. 741.
πίτσθαι Edd. πίνασθαι III. Soloec. 7. 573. πίτσζ τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πίτρα. τῶ πετρῶν Hemſt. τοῖς πίτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὼν II. Phal. Pr. 10. 197.
πίγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔστ᾽ ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχ᾽. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκ᾽. Ἡρακλῆς φησι ὁ πίθηκ᾽ I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πίναρος] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πιόντ I. Merc. Cond. 26. 685. πιεῖν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιτοὶ ἐπ᾽ ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπλήσει II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπτοκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλαταιεῖ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτιδζ Geſn. voluit πράτιδζ II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδότης Edd. Πλησθότης III. Tragop. p. 659.
πλειοκτόν. μᾶλλον πλειοκτούσης τ᾽ ἀφοδίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλειοξίαν. πλειοξίας al. πλειοτῆς τι I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ ἀφ᾽ ἑστιοῦν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλῆθ᾽ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλήθω. πλήσειν Edd. πλησθῆσειν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμον I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εαν v. in ηδειν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιον. πλησίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτόδλω II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτον. πλούτε al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῶ Πλούτωνι C. male πρὸς τῇ Δηοῖ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύμασι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνὺξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδὼν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθον. πόθον al. Πυθῶν I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιὲν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φαῖῃ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. τὸ ἐποίησαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιῆσαι al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. ποιουμένων al. ποιομένων II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαλτο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενον an πριάμενον III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς *Auctor*, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραίων II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλον. ποικίλλων Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτῳ reſtit. pro ποικιλοτάτῳ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλλῃ al. ποικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλῳ II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμαν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμον. ὁ πόλεμος κατὰ τὸ πάτριον II. Eun. 3. 354 πόλεμον ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμου ἀν II. Gall. 17. 728.

πο.

πολιὰς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀπεκάρυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
αἱ πολάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτ⊙ III. Philopſ. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ κρατοῦσιν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Columm. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύσει al. πομπευτικῶς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπουδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ἐν ὕδατι I. Cont. 19. 515.
πονεῖν. πονῶν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατ⊙ al. παραπονηρότατ⊙ I. Piſc. 27. 597.
πονήρως ἔχειν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόσιον I. Catap. 2. 622.
ποσιὰς II. Aſin. 49. 617.
ποσμίου al. ποσμιῶν I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὰς ποσμίας al. πρὸς τ᾽ ποσμία ib. 2. 425.
πόσον Edd. πόσων II. Alex. 56. 260.
πόρ⊙ an πόθ⊙; II. Salt. 41. 292.
ποσφυρᾶν. τοῖς ποσφυρῶσι II. Tox. 18. 526.
πόλεμός. ἐκ τῶν πολεμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότηρ⊙ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροκλύστης II. Lex. 7. 333.
ποττιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποττιώμν⊙ III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πελυσθενὶς Edd. πολυσθενὶς III. Tragop. p. 656.
ποῦς. ὑπὸ τῷ ποδὶ I. Cat. 13. 635. ὀλίγου τῷ ποδὶ I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τ᾽ ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέξεις II. Gall. 1. 703.
πράγματικὰ. πραγματικὰς ὑπομνήσεις al. πρ. ὑπ᾽ ἀμυθήτους ὑπομνήσεις I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πρατίζομεν III. Charid. 23. 632.
πρόσθεις forſ. προσθάσις III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρηγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπ⊙ I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὀδοῦ ἴσης &c. II. Gall. 1. 704.
προάπτειμι. προαπίτασιν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφῳ al. προγράφῳ I. Tim. 51. 164.
προδιαπαύω. προδιαπαυμένη Edd. προσδιαπ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδυκότες anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεικὼν, Solan. προσεικὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.

προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξιτάζω. προεξιτάσας al. προεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλίω I. Vit. Auct. 7. 547. προσκαλέσῃ με al. προκαλησομαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἔχων τὸν ἄρτον I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενῶ I. Scyth. 7. 866. πρόξεν⊙ ὦ vide Schol. II. Phal. alt. 1. 205.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σε III. Conv. 16. 430.
προπολῶν. προπιπολικὸς Edd. πρωτοπολ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπυς. πρόποσι al. πρωΐ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. ἢ μικρὸν ἐπὶ πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτίαν III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλειν II. Salt. 76. 309.
προσδιδάζω. προσδιδάξῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσίκνω I. Piſc. 38. 607.
πρόσιμος I. Piſc. 13. 582. προσίναι al. προσίεσθαι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex *Pell.* προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. ἢ ἐκ πρόσεως III. Soloec. 3. 558.
προσκαρτερία I. Merc. Cond. 29. 688.
προσκαιρίζω. προσκαιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσήνης I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσίεσθαι al. προσόψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλέω I. Catap. 26. 648.
προσκεκύφει. προσκεκύφησα al. προσπέπτωκα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπ⊙ al. πρόκοπ⊙ I. Cat. 19. 641. πρόσκωπ⊙ I. Cont. 1. 490. F. πρόκωπ⊙ ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπατταλεύω I. Cat. 13. 635.
προσσείλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμν⊙ cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθῶ, al. προστιθῶ I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφερὴς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσοίσειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Πρωταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. πρόθεσθαι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότον⊙ II. Jup. Trag. 47. 695.
πρῦργον I. Herm. 79. 823. πρῦργα III. Dem. Enc. 22. 507.
πρῴαν III. Adv. Ind. 14. 111. πρῴθεν al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωτεὺς I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτείων. πρωτείων al. πρωτείων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14. 111. τῶ κακοδαίμονι Πρωτέως III. Mort. Per. 42. 362.
πρῶτον lege πρὸ τῶ III. Nav. 15. 258.
πρῶτ. ὁ τομοθέτης ὁ πρῶτ. III. Mort. Per. 13. 337. πρώτως forſan πρῶτ. II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ ὧν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀστεϊλαμβ. II. Gall. 23. 737.
πτίσλα. πτίσλοι Edd. πλῆσλοι I. Herm. 79. 823.
Πτολεμαῖον σωώντα II. Icar. 15. 769.
Πυθαγόρας ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς ἀπ Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2. 541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35. 517.
πυλὼν. πυλόνων al. πρυθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἀπὸ τῦ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀναπαίοντες II. 2. Ver. Hiſt. 2. 106.
πυρῶν. τὰ πυρῶν σιωπρίψαλις II. 1. Ver. Hiſt. 32. 95.
πυρὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῦ τίως Πυρρίας I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Piſc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Piſc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πᾶς δεῖ ἱσορίαν intellecto συγγραφεὺ I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖν. ἀπήμασε τ ῥαψῳδῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Piſc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Piſc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδι. ὅσον τῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 18. 84.
ῥόῳ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Piſc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ὁ ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ abſque. ὁ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσέως II. Q. Hiſt. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γύρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σατρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβ I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ἡ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμι. ἀντὶ Σαμίτ Ταπαγραί II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hiſt. 24. 33.
Σαπφὼς II. Gall. 22. 736. & III. Epiſt. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλ I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελᾶτας II. Aſin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σαφῆς I. pro Lapſ. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαςὸς. κατὰ τ Σεβαςὸν I. Piſc. 26. 596.
σεβίζω II. Aſtr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 78. Σειληὸν Edd. Σιληὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρην. ἐν τοῖς Σειρηνῶν μύθοις III. Calumn. 30. 159.
Σειρί. οἱ τ Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεῦω. ἐσεύρμ. I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἰδίοις σημείοις I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σὴς. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλ. II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lyſimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνι. τὸ Σικυώνιον ᾠδεῖον II. Icar. 18. 773.
σιλληφορία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. ἀφ. σιλλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαιρων II. Jup. Trag. 21. 606.
Σκαίρωνες ἢ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὲς I. Necyom. 15. 477.
σκευασὸς II. Alex. 21. 228.
σκήνη. τ ἐκ τ σκηνῆς ἑκάστε βίου II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίωνι, al. Σκιπίωνι I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Aſin. 4. 571.
σκία. σκιᾶς al. σοῦς I. Nec. 13. 474.
σκιοθήλαμος III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapſ. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
σκοπὲω. σκόπει γὸ ὦ Ζεῦ] σκόπει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. ἀπὸ τ σκοπᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. 1. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπίαζω lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemſt.* σύμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφ. II. Q. Hiſt. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀπὸ Σκύφου τ βάρ. III. Nav. 21. 162.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Piſc. 19. 589.
σοφιςὴς ἄνθρωπ. ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τ σοφῶν ἐκείνη III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόνδ. ἐσπείσμην II. Phal. Pr. 3. 189.

σπο

σπάλιγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδή. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
σάδιον. φάρει λεπτῷ μίσυ I. Cont. 8. 500. & masc. σαδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σαθμὸς II. Icar. 1. 751.
σίγα. σίγιον ὑ δωαμένυ I. D. Mort. XI. 4. 379.
σίλλα. ἴσιλλα v. not. III. Ocyp. p. 667. σίλλιαζ Edd. σύαζ II. Alex. 11. 219.
στίφανον. τῷ σιφάνῳ al. σιφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
σιγματίας I. Catap. 24. 645.
σλιγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν σοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
σαῖας II. Asin. 22. 589.
σόμα. ἀπὸ σόματον I. D. Mort. XII. 3. 384.
σρατιάς Edd. σρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
σρατιᾷ Solan. pro σρατίᾳ II. Alex. 27. 236.
σρατιωλικὸν. σραλιωτικῷ al. σράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στραλονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
σρόλη I. Nec. 14. 475.
σρολάω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐστι μόνων al. Στωϊκὸν ἐστι μόνον ib. 36. 770.
σωμυλῶν I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγιγραφότων Edd. male συγγιγραφκότων II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιλα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκακαπλυμένοι Solan. συγκακομυμένοι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκίμθον al. συγκινούμθον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. σωικρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκρημα I. Tim. 41. 152.
συγκίρημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαιμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλμιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλμιον I. Catap. 4. 625.
σύμβουλον. τὴ συμβούλες τοὺς σίας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνφίχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναγτίον Edd. σωταγτίον II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopf. 12. 40.
συναναστάω. συνανάστασιν al. συνέστασιν I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συνίη I. D. Deor. XXII. 2. 270. καλαγιλῶν al. σωὼν καταγιλῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβόμενος al. συνεπιλαβόμενος I. Prom. 13. 195.
συνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
σωνιχὴς I. Pisc. 22. 592.
συνηγορία. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Calumn. 23. 153.
συνηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες al. συνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνιέναι restit. pro συνεῖναι II. Salt. 64. 303.
συνπνευκας Edd. σωπίνωκας III. Philopat. 1. 584.
σωνεκεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωνοικία I. Cat. 15. 637.
σωνσίας II. Bis Acc. 11. 804.
σωντάσσω I. Pisc. 23. 593.
σωντέμνω I. Pisc. 10. 579.
σωντίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
σωντυχία III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τὰ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύριος volunt al. λίβυος alii. III. Macrob. 22. 224. κακόσιως τῷ Σύρῳ II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειρᾶν III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapf. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερον. σφετέρᾳ sc. ὁδῷ II. Aftr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφρυγ. II. Amor. 12. 409.
χαλάζιον III. Philopf. 4. 167.
χῆμα. χήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σωπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονίω II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸν al. σωφρονίσκον I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταχυρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλον I. Catap. 29. 650.
ταπεινᾶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλίου I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσιον. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 214.
Ταΰγετος. τῷ Ταϋγέτῳ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρον I. Prom. 17. 200. σταύρων ἰνία I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφον. τάφου τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχ⊙. τὸ τεῖχ⊙ suspecta II. 1. Vet. Hist. 21. 86.
τειμαίρω I. Herm. 1. 739.
τίκτον. τίκτα τὸ Ἡρακλῆς I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τικταίνω. ἐτικταίνετο II. Icar. 8. 759.
τιλιυτὸν adverb. I. Herm. 67. 809.
τιλίω. τιλεῖν al. ἰλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν ὡς ἐστήκασι ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τιλώνης I. Necyom. 11. 471.
τιμπτιόφορος I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τιμπτυργία II. Icar. 6. 757.
τιμιτίζω. τιμιτίζωτ⊙ al. τιμοτίζωτ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόφη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731.
τέτλαμι improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὰ τέχνα al. τὰ τέκνα I. Pisc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίβι⊙ restit. pro Τίβις III. Meret. IX. 304. Τίβι⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopsi. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντις restit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὲ τις κἂν πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τῆ Gnj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι, ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίπτ' γε Edd. al τίπτε γε. Gr. τί σοφίας; I. Herm. 80. 824.
Τίτιας III. Pseudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωφησιοῖς al. τιτροθήσεις an τι τρωθήσεις; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πῖθον al. aliter III. de Dipsi. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτον al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχε ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμαν ἀνεκαλεῖτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόπον, Solan. τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορυνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. τὸ τοσοῦτο II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confusa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε restitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemst. πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς. ὁδὸν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μοιρῶν III. Pseudol. 29. 186.
τράπω. τραπόμβρου al. τροπόμβρου I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τρεβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλώχιν III. Pseudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανο⊙ III. Pseudol. 29. 185.
τριπλό⊙. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τριῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τριτης al. τρίτη II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρό⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετροπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν λατρήτ⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὶς al. τροφὶς III. Pseudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Pisc. 54. 171.
τρυγὼν I. Catap. 5. 627.
τρυφερὲς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳὰς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρωτ⊙ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τυχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχεῖ I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβωρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίσμια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνου I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπημένο⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραν⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων καθηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς τῶ Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννης σοφοὺς πολλοὺς γενέσθ II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hist. 20. 118.
τύφ⊙. λαθὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφω al. πλοῦτου I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφερία. ἐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτρακτὸν I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μυλαλοῦν I. Pisc. 10. 579. κατὰ ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωΐους υἱέας duo I. Cont. 3. 494. Ἀλκμάνη τῆ Σεμέλης υἱεῖ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Πεδλιφα υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ἡμετέρα al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graeu ἐναλλάττειν Edd. III. Solocc. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βί⊙ τὸ ἀρκέων ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπῆσαν I. Sacr. 11. 535.
ὑπείσειμι. ὑπεισιὼν al. ἐπεισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. ὦδε II. Amor. 38. 439. περὶ I. Pisc. 5. 575. ὑπὲρ τὸ πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἀπαντα I. Pisc. 24. 594.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπερβολ⊙. Ὑπερβόλῳ τάχα ἡ Κλέωνι I. Tim. 30. 142.
ὑπερδιατείνω II. Eun. 2. 351.
ὑπερδιατίθεμαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερ-

ὑπερκεῖσθαι. ὑπερκεῖσθαι τ̃ πυρῶν folvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερμερ⊙ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφαν⊙ quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπαίνω I. Catap. 27. 649.
μυκθ' ὑπερτίθεις al. μήν' ὑπερθ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπημι⊙ I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπισχνούμ⊙ al. ὑπιχνούμην I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. λὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὕτο Jenf. ὑπεπιτρόμος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῇ al. ἐν αὐλῇ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμ⊙ al. ἐπιβαλλόμ⊙ I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμ⊙ αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχω. ὑποβεβρεγμ⊙ II. Gall. 8. 714.
ὑποδείκνυμι. ὑποδῖξαι al. ὑποδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑποδοχὴ al. ὑποδασκιὴν. II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποδραματουργίαν II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Pisc. 26. 596.
ὑποειλέω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρινόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάσσοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπ⊙ al. ἐπίλοιπ⊙ I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμων⊙ II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς νόμον II. Astr. 29. 368.
ὑποπεπταμαι. ὑποπεπλαμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτιρ⊙. ὑποπτῆρον al. ὑπόπτηνα I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥεούσης Solan al. ἐπιῤῥεούσης III. Ep. Sat. 24. 408.
ὑποστοιβαζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφωτιν. P. ὑποφωτ. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἀπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕστλαγξ I. Catap. 4. 625. ἔστιν ἡ ὕστλαγξ I. Tim. 20. 130. τ̃ ὕστλαγγ⊙ III. Calum. 12, 141.
ὕφαλον τὸ μίγα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφῃρ⊙ antea male ὑφῃροῦ I. Prom. 9. 192.
ὑφίλεω. ὑφίλεων al. ὑφιλὲν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνίοχει al. ἡνίοχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψηφιμίτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. τοῦτοι φαίθοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Pisc. 8. 577. φαίνομαι. φανεῖν al. φανεὶν male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
φιλληκὸν Schol. scribit ὁ τ̃ φαλληκοῦ I. Halc. 8. 184.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
φανὸς. φανώτατα Edd. φανότατα II. Q. Hist. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάρ⊙ Βαιν. Χάρ⊙ III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φειδωδὲς emendatum pro φειδαλὲς II. Gymn. 35. 915.
φιλὸς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
φίλω. φίλει ἀλλ' ἐτ̃ ταδὶ μᾶτερ I. Cont. 8. 500. ἢ μὴ τὸ φίλτρον δῷ II. Icar. 20. 775. φίλεις al. σύρεις I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φιλιππάρου I. Tim. 43. 155.
φιλύγω. ἴφυγε reft. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἴφυγον ἐκκλίναντες al. ἔκευσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. φυγεῖν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φυγὼν ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Afin. 51. 619.
φημὶ. φῇς L. Φασὶ I. Cont. 18. 515. φῇς al. ἴφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. πᾶσι I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασι Solan. pro φησι III. Calumn. 14. 144. ἴφη Edd. ἴφη II. Amor. 29. 429. ἴφην al. ἴφης I. D. Mar. IX. 1. 311. ἐπεί μοι, ἴφη, ὦ Τιμοθεὺς I. Harm. 1. 850. φῆσι ex J. φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάσοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάσοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάσοντι II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθάσοις III. Conv. 2. 419. ἴφθω & ἴφλω I. Pisc. 29. 598.
φθειρίζειν v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνε Edd. Forſ. φθόνε III. Most. Per. 37. 398.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλήταιρ⊙ II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτερ⊙ confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλία confuſ. cum φιδία III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλεπίδης al. Φιδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόπεπον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινέω II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτε al. Φιλοκτήμον⊙ I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλ⊙. τοὺς φίλας al. τ̃ φίλαν I. Tim. 8. 114. τίς γ̃ ἦσθα φίλ⊙; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαιτο & φιλοποιήσαιτο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφίαν. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μισοσοφρίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφ⊙ I. Tim. 55. 172. φιλοσόφε al. φιλοσόφων al. φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄριστον τ̃ φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίᾳ III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορ⊙ I. Pisc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφινέα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικ⊙ ἴτε βιῇ I. Herm. 53. 793.
φοιτᾶσι. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τ̃ φοιτᾷ I. Somn. 1. 5.
φόλ⊙. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονεῦ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φότε II. Gymn. 19. 899. φότον Pell. φθότον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ℗ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρίαι I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίῳ al. προοιμίῳ II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρυξ. φρύγας I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φυκ℗ I. Phc. 12. 580.
φυλάκι℗ al. φυλάκιος al. φυλακήσιος I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipf. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιριφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίω. ᾧ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ᾧ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιτύπιον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. ᾧ χάριεν al. χάριέ τι al. ᾧ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμ℗ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver: Hist. 43. 136.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τείχων I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνισκ℗ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῆ III. Pseudol. 1. 162.
χρᾶν. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητ℗ al. Χρέμοιδ℗ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρὴ. τὸν ἐχρῆν I. Pisc. 20. 590. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν al. τί δ' ἂν χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρήμασι. ῥητῶν ἑκάστου χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. κακὶ αφροσύνῃ χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 378.
χρήσιμ℗. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρ℗. ἐν χρῇ I. Pisc. 46. 613.
χρυσέῃσι pro χρυσέοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapf. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ℗ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτραι. χύτραι ποτηραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμαι I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψελὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψηφ℗. τὰ δῶρα τῆ ψήφῳ al. τῆ ἥκῃς I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ℗ I. Jud. Voc. 1. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψευδολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπται I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνι ἁρ℗ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ℗ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦνι℗ I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥραιον ἐκοίμιζε II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν Graeu. ὀαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὡράνη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλο Edd. ὥρλω II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυεμένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὡρᾶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 197. ὅς al. ὥς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. κἀν I. Tim. 55. 171.
ὡς ἕκαστοι al. ὡς ἑκάστοις ἐδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τῆ ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ἐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὡς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφίλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελέω. ὠφεληθῆναι al. ὀφεληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX GRAECUS NOTARUM AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθιν. - - Ἐφίσω I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
Ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ᾧ ἀγαθῷ I. Somn. 17. 22. ἦν τῇ κωλῇ, ἢ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τῷ ἀρίστων ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονι I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦτο ὡς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδίαν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τῶν γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γναρίζω, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸ ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναικτία I. Tim. 9. 115. ἀγαναικτεῖ ἢν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἀγαναίκτῳ πιζοὶς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ὧν ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρίσιον καὶ χρήματ' ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη συρίπτειν III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ὑδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ διαλέκτῳ συγκαλασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοεῖν. ἃ γὰρ σφίσιν ἀγνοίαις ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγναμος II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. σὺ ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνία. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τῶν γιγνομένων, καὶ καταμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲν ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἤδιστα ἄγεις I. Tim. 3. 104. ἦξεν Edd. ἦξεν II. Dem. 4. 376. ὤγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀντιφίλου II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲν ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατὰ τὸν τῶν κυρίκων ἀγῶνα III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγεσθ πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδω Προμηθέα, ἄδω Πηλεῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ἄδω vel ἀδῶ. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶν ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδω II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβεβηκὸς I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικέω. ὑδὲν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνῄδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἁπλότης III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐρᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδων ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεί γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀειπλανῶς. ἀειπλανῶ ἐπὶ μιᾶς I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφορῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη σὺν τῷ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸ ἀετῶν πτῆσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ λίαν τῆς δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὧδ' εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζετο I. Prom. 3. 27. τῆς Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ στρατείᾳ III. Meret. IX. 301.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἅρκτε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγειρ- III. Electr. 2. 88.
αἰγιαλός. καλαθεμβρ- ἡμᾶς εἰ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι-. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐτίχυρον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτ- I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπίη. ἐπ' Αἰθιοπίῃσι vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς & καύσεις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μὲν γὴν ἐκδέχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ- μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπία. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hist. 15. 22. ᾧ εἰκαίᾳ καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἶθε I. Tim. 41. 153.
αἰλι- I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 545. & 546. ἐκ αἵματος III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ- II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
μίμαχσαι. αἱμάξαι τὰ δακτύλια II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ-. αἴολα τὰ Ἕλλη- θυγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ᾑρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶφκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπ- II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούσαν δὲ αὐθις τ' συσσιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτίαμγενεσ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτιᾶσ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσασθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἴτι-. τί ἂν ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ὀπ τ' Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικὸς. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλεσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ἐν ἀκαρεῖ χρόνου I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τ' ποτὲ ὄσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖ- II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατ- II. 1. Ver. Hist. 5. 73.
Ἀκιρσεκόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκίνητα. τὴ ἀκίνητον ὑπὸ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκκεδιάζω. ἀκκεδιάζοντες I. Somn. 9. 13.
ἀκμὴν. ἀκμὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκμάζ- I. Somn. 10. 15. ἀκμάσι- ib.
ἀκμητα melius ἀκμήτα II. Icar. 3. 754. ἀκμήτ- σώμ- I. Somn. 10. 15.
ἀκμήτ- II. Icar. 3. 754.
ἀκινδυν-. ἀκινδυνότατον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθια III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
Ἄκλαυσ- I. Catap. 5. 626.
ἄκλη-. ἀκλήροις τὴ ἀθλίοις I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἄκμη I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. ὀπ ἀκμὴς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φίλην ἀκύειν II. Asin. 4. 571. τὸν κόλακες τὴ θεοῖς ἐχθροὶ ἀκούσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hist. 10. 14. ἄκυσον σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκυσον αὐτοῦ τοῖσι παῤῥησιαζομένοις II. Jov. Trag. 41. 688. τὴ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούων II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν κακίσεσθαι dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας χάριτα III. Calumn. 24. 156. ἀκούσῃ III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκράτε III. Macrob. 25. 217.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρῖσι III. de Dipf. 3. 236. & 237.
ἄκριτ-. ἀκρίτῳ τινὶ III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθ ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί τε I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτὶς III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεθηγμένην III. de Dipf. 2. 235.
ἀκτίνεσσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλειπλυνὲν ἰῶς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλειπλυνὲν κάμοι II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωνικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρε τὸ Λεοντοπολίτου II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopf. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὲς εἰρῆσθ I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἴστωσ I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χρηματὴ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἀλιῤῥόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλωκότας III. Philopf. 2. 30. ὅτι ἑάλωκεν ἁλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἄλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμοιχεῖσ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

πρὸς Ἀλκιβιάδην III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἀνδρὰς II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ γὰρ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ γὰρ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλοκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. reſcribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hiſt. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλα τε II. Jup. Trag. 2. 644. μιτύχειο τ' ἄλλων τ' βελόμβων II. 1. Ver. Hiſt. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἐοῦσαν II. Aſin. 16. 584. ἄλλῃ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τὶς ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τόμια I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ὑπόμοιον nullo conſilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Piſc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τι ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hiſt. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἄλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὴς ἢ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Feſtum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεὺς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λόγων II. Gall. 10. 717.
ἁμαθία μὲ θράσος, & ἁμαθίας ἠγνόμης τὸ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἁμαυρὸς. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἕνεκα I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατασκιδάσει I. Nigr. 3. 41.
ἀμελὴς I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελία I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελείᾳ I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμιλλητὸς I. Nigr. 27. 67.
ἀμιτασρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμὶς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐπορῶντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμινα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Aſtr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hiſt. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἀμορφὸς I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νήσῳ τὴν Ἀμφιρύτην I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέρας I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίσσα I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ μὲν αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hiſt. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγνωσμάτιον I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκη — προσβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη — ἀνάμικτα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἔχοιμι I. Nigr. 22. 61. τὸ ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. εὐεργέτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. λαὶ τ' ὦτον ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ἐκ τῆς λίχνης ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθορω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲ τ' πέτρας ἀνέθορεν ib. καπτὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀναλῶ αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δ' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ἥδε III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αὐτῶν I. Prom. 4. 188.
ἀνακείρομαι. ἀνακεῖσθαι ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακις. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προβέβλημαι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην ἑαυτόν I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καλλασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρίων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρούσασθαι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενος & ἀνακρούσας πρύμναν ib. 46.
Ἀνάκτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὄν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνατείνων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ τέρημνα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀτέλυτος III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναπεύω I. Somn. 13. 19.
ἀναπηγάνις ☞ I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπηρος I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ διεπόζων I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀνάξι ☞ I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξι ☞, v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀνάπαυσιν ὑπὸ τῆ χορῷ λεγόμενα I. Prom. 6. 32. ἀνάπαυσα συνηρετῶν ib. ἀνάπαυσα ὑπηρετα ἐπιλήψεως ib.
ἀναπαύω. ὕτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπεπταμένη ψυχῆ I. Nigr. 4. 42. ἀναπέτασεν αὐτοῦ τὸν ψυχὸν εἰς μέγα πέλαγος ☞ ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἄπαξ ἀναπεπταμμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσας ☞ v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλάω. ἀναπλάσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπτύω. ὑπολύζειν ἀναπτύοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδιστος ☞ I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 822.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναπράζω. ἀπράπασας, τῆ θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν ☞ μυστικὸν ἀνῤῥίπτων I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναῤῥίπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναῤῥίπτω. παραβόλως ἀναῤῥίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος ☞ II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνασκολοπίζῃ III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖστον ἀνίστων τ' ὑδατος I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ☞ βέλτιον ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασυρέω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατίλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνει σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφόρα. ἀναφορὰς II. Alex. 25. 232.
ἀναφλᾶν τὸ αἷμα III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος ☞ I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδισὶς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρίας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριάς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδριὰς προσκυνήσεται I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδριᾶσιν λιθοκαλαθῆτε ib.
ἀνδρόγυνος ☞ I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογία II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ ἣ ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγερθῆναι ☞ I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνείλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνείλκουσι τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνιμος ☞. τοὺς ἀνίμους ἐπιτεμπτέον I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτος ☞ II. Jov. Trag. 37. 685.
ἀνεπιδής I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύω. ἀνευρύονται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὸν διατρόφον I. Herm. 56. 796. ἀνεξόμαι al. ἀνεθέξομαι II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεος ☞ I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκω ☞ I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνὴρ ἔσθ' &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Solecc. 12. 583. κυρίειον ἀνδρὸς I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωϊχοῖτε ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μακρὸν III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπαρτα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθήρικ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθέω. ἀνθεῖ παιδιᾶς τι ☾ ἀγρίους ἐπιθυμίας multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοσαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀπίφρας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπιον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος ☞ οὐδείμων I. D. Mort. XX. 5. 418. Θήρες δὲ τ' καλαμβρὸν ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνέκλασε τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 295. ἀνθρώπους μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶσθ' ἐπὶ τοῖ multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς οὐ ποσὶν ἀνιᾶσθ' ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἧ τάχ' ἀνίοντες εἰς τὰς ἁμάξας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς πύκας I. Tim. 4. 107.
ἀνίσχαλαι τύφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀνασχήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίκειρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας ☾ ἀνοίας ☞ λογισμοῦ I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων σωμάτων I. Prom. 5. 30.
Ἄνυβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἀνταυδᾶ ☞ I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεπεζήλθε ☞ II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἄντι γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιβάλλω. ἀντίβαλε τῷ κυρίκῃ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 25. 770. Ἀντίγονος ☾ μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδυξ ☞. οἱ μὲ δὴ ἀντίδυξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἔνθα ☾ ἀντίθυρ ☞ v. notas III. de Domo 26. 104. & 205.
Ἀντίμαχος ☞ II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπᾶν. ἐπ' ἀντιμολπᾶσιν ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κόπον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος ☞ II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιέω. ἃ μὲν ἄλλα τὸ σπέρμα .. ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόνος ☞ qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δῶ τῷ ἀντιποιήσεται σοῦ πρίσματος I. Prom. 3. 29. Φιλοσόφοισιν ἀνάρμοσις ἀντιποιεῖται ib.
ἄντυξ. εἰχεῖο τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυποδήτος ☞ & ἀνυποδήτους II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀν-

ἀνυπόστατος I. Hale. 4. 180.
ἀνυσιμώταλοι ἦ ὄν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω & κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διὶ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. p. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξίνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἄξιμι. ἔστ' ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σπάνις ἀξίας ἀνοήτους II. Q. Hist. 28. 37. ἄξια ταῦτα ὠνῆσαι vili ista emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ἔσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέλφον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος κ' θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορτος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορτος al. ἄορτις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγωγίων I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἄπαγε. ὅτι φίλων, ἢ οἰκείων ἔρως ὕβριν ἀπαγορεύει I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ὕβρεως I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω, τ' ἰφικλέους ἀπαθανατίζουσης ἀρετάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπάντης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπελλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαυτικὴν II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ εἰλεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρέσκειας III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέω τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας, ἅπασα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασα ἐκεῖνα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἅπαντων ἤδη κεχυμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπειπάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπείπαζον I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείπασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἐπαινεῖ μοι αὐτὸν ἀπειπάζων I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπειλεῖς vulgo ἠπείλεις male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπιεσαν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπιλθοῦ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ἐπὶ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἴθυε, ἀπειλαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2, 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Pisc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως an ἐναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπενωτίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπέρασος ὢν I. Tim. 2. 102. ἀπέρασος ἐν τῇ ἱστορίᾳ III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικόμαι, ἀφικέσθαι εἰς Ῥώμ III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 938. Ἄπιδος III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστάσας μοι ἐχθρὸν III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοϊκὸς I. Tim. 56. 173.
ἁπλοῦς εἶναι II. Astr. 7. 363. ἁπλοῦ & διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἁπλῆ γραμματικῶν III. Epigr. 33. 685. ἁπλοῦ pro ἁπλῆ III. de Domo 13. 197. ἁπλ' II. Astr. 21. 368. ἁπλ' ἐκείνως II. pro Imag. 14. 492. ἁπλῶς τυπτεῖ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἁφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἁφ' ἑπτὰν πυλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀπιλάμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθιζόμενον I. Cat. 5. 623.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀσίαν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμέ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ἔστω ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μᾶλλ' ἀποδακεῖν III. Merct. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς σὰ παιδὸς ἀποδεῖξαι ὑφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδεῖξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιξάμενος III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδυμοι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapsi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδὺς II. Asin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν παρφορίδα I. Catap. 28. 649. μοι πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθήκαι I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πᾶς ἀπίθανον III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢ δὴ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθρώσκω. ἀποθρώσκων II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπόκειμαι. ἀπεκείατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύττω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλεῖσαι ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικά μοι . . ἀπέκλεισε οἱ κ' τὴν θάλασσαν. & ἀποκλεῖσαι τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεὸν ὕπνον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τ' σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῇ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τ' ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν συνεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τ' μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπαλιφθεῖσα al. ἀπαλειφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπαλυμπάνω. ἀπιλίμπανεν III. Diff. cum Hef. 9. 246.
ἀπαλιφαίω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιφαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάμιστα ἀνίεμεν ἀπαλούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμεθα II. Afin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλωνι II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενα I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀποχήσω III. Diff. cum Hef. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀπεφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀπόξυω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόσυζας III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλεύσεις καλαγελάσασις II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐκ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀπορρίπτω I. Herm. 23. 761. ἀπορρίψας II. Gall. 9. 717. ἀπορρίψαντες II. 1. Ver. Hist. 30. 94. ἀπορρίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερρίφθαι al. ἀπορρίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσείεσθαι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apotiopesin post ὡς ἀπολῶ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκυνάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλῶ extabesco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. τὸν δ' ἀποσκοπεῖ I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardesco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀτέμωρον I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας παμπόλυ τῶν ἱερῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπωμένου I. Pisc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείραν τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσείλλω. ἀπέσειλε al. ἐπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apostrophus negligitur in ὕτε ἰρίων & saepius. III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένης al. ἀποφραττομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτείλω I. pro Lapf. 5. 731. ἀποτείλῃ τὴν ἀνάρμοστον ἐκείνην ἐχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτίμων. κεφαλὴν γε ἀποτιμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *sacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτίκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτος τὰ ὑγρὰ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρίπω. ἀποτρίπτε ὦ θεοί, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τῇ ἁρμογλυφῷ καὶ ἐμβλήμασι τειχιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄποτον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνεται al. ἀποφαῖ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀποφθέγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pfeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀποχὴ I. Prom. 6. 190.
ἀπραγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραξίη, κοίλη Ἀραξίη I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργεϊφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργῆτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν ἐν Ἄργει ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύριος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Pisc. 15. 587.
ἀρίστου. ὑδὲ ἰθέλεις αὖτεῖν ἑπεῖν ἄν μοι ἀρίστιον I. Herm. 21. 760.
ἀρίσκομαι. ἀρισκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Pisc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴ ἰδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. ἐν τριόδῳ τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapf. 5. 731.
Ἀρίσανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσαρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀρισάρχου φαλῆρος ib. 1. 82.
Ἀρισταῖος II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὲ Ἀριστέου I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Pisc. 25. 595. Ἀριστοφάνει II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸν Ἀρίστωνα ἀντισωματοσιτίζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Astr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκέλεσιν I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναρρίψασα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμοζω. τὰ τ' γε λίθος φέρμαχ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τῷ πατρὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοστὴς ἐπὶ τ' ἁρμοστὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὴν II. Tox. 17. 525.
ἅρπαγος ἐκ' ἁρπάγῳ παιδὸν γνησίου & fimilia. I. Tim. 17. 127.
ἅρπαγον. I. Tim. 17. 127.

ἁρ-

ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἁβραδῶν. τ' ἁβραδῶντα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὴ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτιμίδωρ⊙ III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτ⊙ ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτον II. Asin. 21. 588.
ἀρχεῖ⊙ II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδίξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Ἀσκοῦχον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖ⊙ pro fulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιστέρ⊙ τῆ Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμωρ⊙ II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπε δυτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηθὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τ' γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τ' ἀρχετύπων καλῶς πεπραγμένα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. εἰκὸν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργε μέγιστον ib. τῶν ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorsus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hist. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hist. 4. 73. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φησι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίῃ II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάν⊙ II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hist. 12. 17.
ἄρχομαι. σὺν τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενος I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένης ἔργε III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπ' ἄρχοντ⊙ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ὅτου κ' δ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄσῃ III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι οἱ ἀσθενεῖς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τ' ὑπ' Ἀσίᾳ πόλιν III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιτ⊙. ἄνθρωπος ἀσιτὶ λίθε III. Tragop. p. 654.
ἄσιτος III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτ⊙, μὴ μύοντας τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἄσκεω. ἤσκηται elaborata est, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευον II. Dem. 36. 388. ἠσκημένος instructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 700.
Ἀσκληπιὸς υἱ⊙ II. Alex. 43. 248. διακτέρων τὸν τῦ Ἀσκληπιῦ ξενῶνα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δορεῖν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖν πλήθη αἵματ⊙ I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθ' φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασαμέν⊙ τ' Ναύπλιον ἀτέρμονα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Φυλῆς⊙ II. Asin. 22. 369.
ἄσπορ⊙ III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα κ' ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀστύριος. τὸ Ἀστύριον ἐκεῖνο πινδος μυριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀστυρίων μυρίακιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀστυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τ' μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀσὴρ I. Hale. 1. 178. ἀσέρας σὺ I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν τ' ἀσέρων ib. XX. 5. 256.
ἀσικός. τ' μὲ ἀσικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀσοχία. τὴν πρὶν ἀσοχίαν ἐπειράπευν II. Amor. 16. 415.
Ἀσράδη II. Lex. 2. 329.
ἀστραγαλ⊙. σὺν τ' ἀστραγάλων μάσιγι II. Asin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστρ⊙ I. Tim. 8. 115. ἄστ⊙ II. Amor. 6. 404. ὅσις ὁ ἄστρ⊙ σιδηροφορεῖν II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυάναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυλογίας οὐκ ἄπορον III. Diff. cum Hes. 5. 242.
ἀσύμβολ⊙ III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλ⊙ III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hist. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαθικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. εἰς τὸ ἀσφαλὲς I. Pisc. 12. 580. πωῖν ἀσφαλέστατα II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀπορρίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτ⊙ I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἄτερ⊙ τ' ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorsus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἄτθις II. Q. Hist. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἴ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄτ' II. Amor. 17. 418. ἄτλα II. Lex. 21. 346. ἄτλα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. σὺν τῇ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ὑδιερῶς Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τ' σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omissum vid. in εὐδοκιμῶν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐδικασος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλὲν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τίνος αὐλοῦμαι II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἐν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὁμιλος II. Asin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὐλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὐλιον ἀποκλείσιν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hist. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς κὴ αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philops. 18. 47.
αὐτοδοσίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπτης I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. κὴ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius ᾧ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὴ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὴ σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾧ αὐτὴ ἔσκε ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ *Solan.* vult αὐτοῦ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἐνεργάσαι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνῳ II. Q. Hist. 15. 23. αὐτὸν περὶ ἐρασθῆ II. Astr. 1. 360. ὧν τῷ αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῇ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ὁ αὐτῇ] ὁ αὐτῷ ὁ ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν *Solan.* vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾧ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὃ τι κ' ᾧ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς διίξῃς II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν ἀνασπάσῃ II. Astr. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θερμῷ ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τοῖχος II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν *Solan.* vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτων II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam *Gesn.* III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγγοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὰς I. Pisc. 32. 601. αὐτὴ δὲ ἔτας ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτουργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ἠύχευ II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελλόχρυσ II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμῶν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεἰνῳ pro ἐκείνῃ vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιφίω. ἀφείλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιφιεῖ I. Tim. 22. 132. μαχόμεθα τὸ μύοις ἀφαιρούμεθα αὐτοῦ, ᾧ μάλιστα παρακλῆται I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτ- I. Somn. 10. 15.

ἄφθορ- I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ εἰδὼς ἀφῆσω αὐτὸν ἐδὲ ἄπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφεῖθη II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Asin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδ-. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἰταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυὴς. ἀφυέστατος I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτ- II. Q. Hist. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. τὸ ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφων- I. Halc. 1. 176. ἀφωνότεροι τῶν σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστ-. οὐκ ἄχρηστόν σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἄχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορ- III. Calumn. 21. 151.

ἀωρί II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρ-. ἄωρα ἦν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾧ κοιμᾶσθε ὁμοίως ἐ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμ- I. Tim. 54. 170.

βάθ-. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθ- III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθ-- τετραγμένα I. Zeux. 8. 846.

βαθυς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Asin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ἄλκης βαθυ II. Salt. 81. 313. βαθείας καθαφέων I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὔρυθμα βαῖδι I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σωτηρίων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἥξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖων I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. ᾧ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσ-. πᾶς τεχνίτης ᾧ πυρὸς ἐργαζόμεν- I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτὸς. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα πάφεσσιν ἔπτυ I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρ- I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 590. Βάρβαρ- ἦν κ' ἄλλος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βαρβάρους ὧν ib. XII. 3. 385. Βαρβαρὸς τὴν πατρίδα μὴν leg. Βορεόρος τις I. Prom. 1. 23. τ' μεθὴ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν οὐ τοῖς βαρυτάτοις διάγγειλον I. Somn. 2. 3.

βάσαν-. Pythagoras βασάνῳ τὸ πειθανώτατον ἐ κολάσεως, ᾧ ἀτεκμάρτοις πυρὶ κ' σιδήρῳ συναλειφόμεν- διαπυρωθεῖσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ὁ τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ- III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τῳ III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τῆς ἀθήνης II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλιαινα, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ἔσται τυγχάνω II. Asin. 21. 579.

Βάσσ- III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipf. 2. 234.

βάτταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χέρσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινον ἢ ἰσίαν δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυχ. ὑπὸ τῶ βέβρυχος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βίλ⊙. ἴξιν βιλῶν, & ὰπ βιλέων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βιλὸς, ἀπὸ τῦ θυστικῦ βιλοῦ I. Cont. 1. 488. θυστικὸς βιλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βίᾳ ὑπαρχόντων & ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ παρὰ φύσιν I. Somn. 6. 9.
βιβλίου. ἀπὸ παπύρου βιβλίου I. Herm. 82. 827.
βίβλ⊙. τῶν βίβλων III. Mort. Per. 11. 333. βίβλους τὰς Ὁμήρ. II. Gall. 18. 728.
βίθ⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκαληνὸς βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῦ βίυ I. Pisc. 29. 598. τῦ μέσυ βίυ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ⊙ τῦ βίυ I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάβε βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον αἱρεῖσθαι I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαμαδρικῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ἀποστῆναι τῶν ξυνικῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. τὸ ὅσοις ἰδιότευσα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιοτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημίαν I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὕλας ἀμάξας II. Eun. 2. 350.
βλίτου. ἐς τὸ χρυσίον ἴδλειπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλησίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρον ἀρυξάμενοι I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ὁ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολὴ. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ βόρβορος βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατος I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρον — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένος βοστρύχοις I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυβλίνας. τὸ Βυβλίνων πωμήσασθαι πόλιν I. Somn. 17. 21.
βυβλιὰν. λευκὴν ἐσθῆτα λευκῶν ἱματίων I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβουλεύσατο al. ἐβουλύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βυλεύσεις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὴ τοῦτο & ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὴ ἂν ἦσθαι ὁ νόμ⊙ εἶναι τὸ ὄντ⊙ εὕρεσις ib. ἃ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλόμενος ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτὸς. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 624.
βοῦς ἀροτὴρ I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βριαρεὼς III. Mort. Per. 25. 348.
βραχὺς. τὸ βραχὺ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενθύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίφ⊙. ἐλιλίζων ὥσπερ βρέφ⊙ I. Somn. 4. 6. πυρῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμι⊙. εὐροχόρῳ πατ' ἀγυιὰς Ἰσάσιμι ἁρπαῖον Βρομίῳ χόρον ἄμωμον πᾶσιν I. Nigr. 16. 54.
βροτὸ. βαρύβρομ⊙, & Διὸς βαρύβρομοι βροταὶ I. Tim. 1. 99. βροτῆς γνωμύσης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ & ἐκφρονεῖς ἐπαίσας καὶ βροτοὺς I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρὸς τῷ βρόχον I. Tim. 20. 130.
βραμολόχος III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ὁ βυθὸς δῆξιν ποικίλον τὴν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἐλεὺ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδος ὁ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλαι ἀρνῶν I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμβρὸς. φυγάδων γαμβρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμεῖσθαι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμημα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμῳ τοιούτῳ I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτου γάμου II. Alin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Διὸς III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. τῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τὸ Ἴδης τὸ τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετρεῖσθαι τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τὴν γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Jens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ὰπ γυλεῶς τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. τὸν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελᾶν. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾶν τὰ τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοῖος I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ἢ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀπάλλειν I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide inter varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τῦ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενεάδης I. Catap. 1. 622.
γενεὰν. τὸν & γενεὰρθμον & γενεᾶντα μεγαλοπρεπῆ I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ καὶ μεγαλοψυχῆ ἠθη καὶ πάθη I. Somn. 7. 9.
γενικὸν ἄθλημα ib. γενικὸν μάρτυρα ib.

γεν-

γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γένος. ἀξίως τοῦ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιστὶς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθαι II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γεροῦλας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος I. Herm. 60. 800.
γεωμέτρικη II. Salt. 35. 289. γεωμέτρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος καὶ δύσβατος, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τὸ κυματοῦδες γῆς I. Tim. 56. 174. ὦ γῆς antea ὦ τὸ III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τὸ ἔρατον ἀναμεμίχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὸς γῆν ἄλλας ὀπαδὰς ἀπέργασον I. Prom. 11. 194. ἕλισσον γαῖαν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ὦ τούτῳ ἀπόφερον I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίων ὧδε πολὺ γίγνοιτο ἄν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γιγνόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέσθαι Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγνωσκω. γεγωνός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ὃ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 311.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαυξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλυφεῖν ἀσπίδας δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλῶσσης ἀληθῶς τόσημα, & ἀκόλαστον ἔχει γλῶσσαν, αἰσχίστη τόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλωττῆς II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτεμοῦσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφαλλον. ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὸν γναφαλλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τὸ γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένος τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφος. γνόφος καλιδάντος III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 301.
γοητ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόμος III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τὸ μέγαν γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμματεύετο Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαῦτα τὸν Δάφιδα γράφουσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ὧν χωρὶς ἐδὲν παθόλα τι γραφέται I. Jud. Voc. 3. 85. γραίψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορεῖν. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρίφος. γρίφους σωτηρίους I. Vit. Auct. 14. 554.
γρῦψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγου χρυσοῦν II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' οὗ γυμνασίου αὐτὸν III. Mort. Per. 3, 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίου τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὸς. γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰς πομπὰς I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖος I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικείας τὰ πίττη III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorst. γυναικιῶται II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ὦ Γόλγος τις ὑφ' ἧς βασιλεὺς γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόρμας τὸ πατρὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκες I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναικῇ τ' ἰμαῖς I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ,

Δαδουχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαίμονι. τὴν σοφίαν III. Philopf. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κωτίῳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρύω I. Cat. 12. 634. ἰδίαισι μάλα γελοίαις I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλι. I. Cont. 14. 509. III. Philopf. 38. 62. & 63. τὸ δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίῳ αὐτῶν μεδίμνοις I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βαφεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτέων I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτεινομένους I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλὸν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμιος II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξένου I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσας I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τὴν τῶν Δαναϊδῶν pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναϊδῶν I. Herm. 61. 803.
Δᾶος. Δάου πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρεῖον II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς. δῆθ' II. Alex. 47. 252. δῆθεν ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.

Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.

δάφνη. φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃ αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.

Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.

δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντιδοσιν δὲ τοις πειουμένοις II. Jup. Conf. 7. 630. κ' πεδίον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.

δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν εὐγνωμονεστάτῃ ἰδυθη II. Salt. 63. 301.

δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσομαι — ἐπήρκων τοῖς δεομένοις τ' φίλων I. Tim. 5. 109. ὃ γὰ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ὑδὲν δεήσει μὲ ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.

δεῖγμα I. Prom. 2. 25.

δεῖδω. δείδιας μὴ ἐνδεὲς τὸ ποτοῦ ἀποθάνῃς ; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιας γὰ τρίμυν I. Somn. 9. 13. δείδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.

δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτ' ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προτοιούτας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δείξατε II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δείξατο κατὰ τὴν παγκάλλω I. Somn. 8. 11. δεικομένῳ II. Alex. 13. 220. & 221.

δειλινὸς. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.

δειλὸς. λαγωῶν δειλότερ' I. Somn. 9. 13.

δεῖπα. ὁ τῦ δεῖπ' I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖπα I. Vit. Auct. 19. 558.

δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰκῆ I. Somn. 2. 3. ὑδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.

Δείνων III. Macrob. 15. 218.

δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.

δεῖπνον φορτικὸν - - δορυφορεῖν σε τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζ' II. Dem. 24. 385. τὸ ἐπιτήδειος δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἅπτι συμποσίζετο II. Gall. 12. 710. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.

δεκάπηχυς κρανιὸς I. Tim. 4. 107.

δικάς. τῇ Ἀτ|ικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

δέκτρι' III. Epigr. 22. 681.

δηλαδὴ I. Pisc. 47. 614.

Δῆλαρ I. Tim. 22. 136.

Δῆλ'. ἐς Δῆλον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.

Δελφοὶ. κ' τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.

Δῆμος Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.

Δινδρεῖ. ἐπὶ τὴν κόμην τ' Δινδρεῖ II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. Δίνδρια πτηνὰς III. Tragop. p. 647.

δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασ' I. Tim. 43. 156.

δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.

δεξιῶς ἐνέγκαντ' III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξέσιζεν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.

δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ἃ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσεως δεῖται ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1.

2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. ὑδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. κράτιστον τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενοῖς ib. ξυνιδὼν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν ἀφανεῖ ὂν δυνάτ' ib. τὸ δέον παρανύσιμος ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξαι ib. πλεῖστον ἀφεστῶτα τῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.

δεῦ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.

δέρας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.

δέρεω. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67.

δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τ' δεσμῶν II. Tox. 29. 538.

δεσπότης ὀλιγοχρόν' I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. ὑπὸ δεσπότῃ III. Bacch. 2. 77.

Δευκαλίων. Φαίθοντές ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.

δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἅδη I. Pisc. 42. 611. δέξαισθ' ἄν III. Mort. Per. 24. 346.

δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. ποιοῦ γε ἐ δέω III. Pseudol. 2. 162. κ' ἐδεῖτο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι. non δεδεῖσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένου τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθὲν II. Amor. 32. 432.

δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δὴ, ἴθι δὴ, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἅπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.

δῆγμα. δήγμασι II. Gall. 25. 740.

Δῆλ'. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.

δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.

Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.

Δημήτρ' II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.

δημιεργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τ' Κάδμου κ' Παλαμήδους τέχνης δημιεργοί I. Jud. Voc. 5. 88.

δημοκρατία I. Tim. 57. 175.

Δημοσθένης ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένους ib. 2. 492.

δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.

Δημοσθ'. περὶ δὲ Δημοσθ' II. Dem. 2. 375.

Δι' τ' παλιρδ' III. Patr. Enc. 6. 230. Δι' τὴν ῥητορικὴν κ' παιδιάν I. Somn. 12. 17.

Διαβοᾶν. ἐπὶ συοῖσι διαβεβοημένοις I. Nec. 6. 43.

διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.

Διαβοκολέω I. D. Mort. V. 2. 344.

διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.

Διάδημα I. D. Mort X. 4. 365.

διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.

διαζώγνυμι. ἀλλ' ὑδὲ πῶλ' ἥτις ἂν διαζωγῇ τ' στωτραφείσης, ῥαδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.

διαθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.

Διαθήκη. διὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.

Διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.

διαιρέω. διηρημέν' II. Bis Acc. 2. 794.

Διαίρω. διηρημέν' παιδὸς II. Tox. 55. 560. διηρημένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.

δίαιτα I. Herm. 86. 830. μετέρχεις δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. κ' δίαιταν τὴν Μιδίκην μετεδιήτησεν ἑαυτὸν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ' διαίτης I. Nigr. 12. 51.

Διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψης II. Gymn. 19. 898.
Διακορίω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακρινῶν II. Amor. 3. 400. διακρινῶν ἐγὼ νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hist. 32. 44.
Διαλλάττω. ἀλλὰ καὶ εἰς σὲ σμικρῷ διαλλάττεσι I. Prom. 1. 25. τὸ ἐνὶ δὲ τούτῳ διήλλαττον ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάτοιτο ib.
Διαλλάτω. διαλλάττοιλας II. Abd. 10. 168. διαλλάττοιζ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογος I. Prom. 5. 30. Λυκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
Διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα λύεται ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. διαλύσαμεν II. Bis Acc. 14. 808.
Διαμένω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρίψατό μοι μὴ διαμένειν I. Nigr. 10. 49.
Διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
Διαπείρω. διαπείρας τῷ ὄϊς ᾧ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
Διαπέπυρμαι. διαπεξελθὼν I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσας I. Somn. 8. 12.
Διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεισαμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Διάσια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
Διασιλαίνω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
Διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικούς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
Διατάττω. διατάττοιζ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τὸνομα διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
Διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά μοι διατίθης III. Pseudol. 25. 181. διατιθεῖσιν II. Gymn. 38. 919. & 920.
Διατρίχω. διαθραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
Διατριβὴ. τὸ μοναγρίᾳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
διατρίβω. ὕδλσα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
Διαυγὴς I. D. Mar. III. 2. 297.
Διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολίτικα I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἦθη καὶ πολιτείας διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
Διαφεύγω. εὐδιείας μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα σώματα I. Nigr. 15. 52.
Διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
Διαψύχω I. Cont. 23. 520. & seq.
διδασκαλῶν. ὡς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλος ὢν III. Con. 6. 422. εἰς διδασκάλου usitatius esse quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
δίδωμι. ἐγὼ - - ἐδώκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς κὴ τὴν ἑτέραν χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δόκη τις ἀνθρώπῳ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ἣν τινα αὐτῷ τέχνην δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διειργομένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πειρῶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένων III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. κὴ ὡς ἐπιτρεπτὸς τὸ κάλλιον ἐπιλέξατο διέξιον I. Merc. Cond. 37. 696. διέξιστε III. Philopt. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται ἕ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξέλθοι II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευπρίνω. διευπρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἂ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθύραμβος. κοσδιδάκτων διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
δίσημι. δίσηται αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲ, κὴ δικανικὰ, ἀλαθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. ἐς τὸ δικαστήριον συνιστῶλθε II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκειδα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέδῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Pisc. 40. 608. δίκη φονικῶν I. Jud. Voc. 1. 82. ὦ θεὸς τ δίκης III. Philopat. 16. 602. μόνη δίκη δικάσης III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκη νίκην II. Asin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
δημοσίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Pisc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσῳ I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεῖ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσος III. Mort. Per. 4. 328. ὑδὲν γὰ πρὸς τ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτεύω II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Διὸς II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δίς. δὶς διὰ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
διστοφόρος. τὴν διστοφόρον III Philopt. 18. 45.
διστολογίαις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαν. τὸ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἀναψαιμῷ διφθέρων ac simil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέος. διψαλέον θρυαλλίδιον I. Tim. 14. 124.
διψῶ. διψῇ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῇ πιεῖν II. de Luctu 16. 929.
διώκων II. Gymn. 19. 898. διώκοιμι II. Amor. 21. 422. διώκοιμι ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐπὶτοῦ Δίωνος &c. I. Nec. 13. 474.
δίωξις. κατὰ τ δίωξιν III. de Domo 27. 206.

δοκίω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῶ μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς τραῦμα &c. III. Cyn. 13. 546. δοκίει II. Astr. 9. 364. καὶ μοι δοκεῖ vide not. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 754. II. Par. 1. 837. δοκεῖν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν εἰωθεὶς δεῖν III. Philopf. 39. 64. δόξασά σου ἢ Παῦλε ἐργάς ἢ τὸν Θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαι cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. κ᾽ δόξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἅπασι δόξαι III. Char. 22. 632. διδόχθω I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δολιχός II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορκὰς Λιβυκὴ II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορία I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτὴρ. δοτῆρας ἐσθῶν I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δοῦπος II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἵφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμυθον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὸ βιβλίον v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καὶ τοι τῶ δραμάτων ὧν ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης στιγματίας. ὡς γὰρ τὰ δραπέτου τὰ στίγματα, ἵνα τὴν μοιχαλίδα διέκνυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 428.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἀπὸ διακοσίας δραχμὰς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῶ δρεπομένῳ III. de Domo 9. 195.

δρομὺς τὴν. ἐς τὴν Ἀτλικὴν δρομύτητα τῶν σκαμμάτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. κ᾽ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμῳ II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ὑπ᾽ ἀθανάτων δυνάμεις μειζόνας ὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατὸς. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. κ᾽ ἅπαξ δύο I. Prom. 2. 187. δύ᾽ ὄντες I. Cont. 4. 195. δύ᾽ ὁδοῖν II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐκ δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διαιρεῖν II. Tox. 54. 559.

δυσάντητον. δυσάντητον ἐ ἀπιτράπειον I. Tim. 5. 110.

δυσέλιγκτος I. Piſc. 17. 588.

δυσέρως. σοῦ δυσέρωτος I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλήξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνος. τίπτ᾽ αὖτ᾽ ὦ δύστηνε - ἴλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὲς. ὁπόσα ἂν ἡ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρα. ἄδωρα δ᾽ ἐστι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 695.

E.

Ἔαρ. ἔαρος νέον ἰσαμβρίου I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, κ᾽ τὸ ἔαρ τῶ πτηνῶν ib. 13. 52.

ἑαυτῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἑαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐόντα ὄντα II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἑαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐᾷ λέγειν, ὁπόσακις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὸν ἑβδόμου II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμου III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἔβρος μὲν ὅτος III. Fug. 25. 377.

ἐγλασρίσθος II. Lex. 20. 345.

ἐγράφω. ἐγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγίνητης I. Catap. 10. 631.

ἐγγὺς. ὁ ἐγγὺς ἰφιβόητος I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ἔστα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἅλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένου I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλαμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαλλαμίξῃ Φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκιράνυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκίπτω. μετ᾽ ὀδυρμοῦ - - τὴν φωνὴν ἐνέκυψε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασα III. Hipp. 6. 72.

ἐγρικύδειμος III. Tragop. p. 650.

ἐγχεῖον. ἐγχειῶν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελις I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχειρίζω. τὰ ἐγχειρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Graev.* II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐν ἐγὼ μικρὸν ἐμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ ὑπ᾽ αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες μοι II. Aſin. 16. 583. ἐμοῦ F. G. ἐμοῦν I. Prom. 19. 202. καθ᾽ ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ᾽ ἡμῶν I. Vit. Auct. 21. 560. ἐμοῦ σὺ πιστεῖ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἔζω. ἐκτὸς Διὸς δίξεις ὕσας I. Somn. 2. 4.

ἑθίλων. ἕτας ἑθίλοντα &c. I. Scyth. 10. 870.

ἑθελοκακῶν. ἑθελοκακεῖ al. ἑθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

ἔθος. ἔθους τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. ἔθη ἄλλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. ὡς ἔθους III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μιμήσεται I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὕρομεν γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὸ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδέτω I. Herm. 35. 776. εἰσιόντε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. χρὴ μὲν οὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἅπαντες αὐτὸν ἠδέσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28. 438. εἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ μοι εἰδέναι II. Alex. 55. 259. σὺν εἰδὼς ὅτι I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πω κἀγὼ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἐγὼ δὲ κἀγὼ ὅτι ἃ πάνυ εὑρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἰδῶ γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἰδὼς I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὲ ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ ἆρ' ἦν εἰδώς II. Salt. 5. 269. πανθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδὼ ὅσα τε ἔσται ὀπίσω I. Somn. 10. 15. σὺν ἂν εἰδεὶς αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδὼν al. εἰδὼς I. Somn. 15. 20. εἶγε κἀγὼ ἰδοῦ I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος σκέψας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἰδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsi. 24. 52.

εἰκαίης. τὸ μελλόντων — ἄρις δ' εἰκαίης I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι & ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῷ καλαράτῃ τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ σφεῖτά μοι λέγειν ἐοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἐξηγητὴς τῆς εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην διῆραν II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἴμεις I. Herm. 68. 810.

εἰμί I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapf. 11 735. εἰ μηκιστ' ἐστὶν II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐστι II. Amor. 42. 444. ὀπαδία ἐστὶν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ἃ γὰρ ἦν καλαβας II. Afin. 30. 598. & 599. πρόσθου ἴσχ ποιηκὰς II. Gall. 1. 704. ἔσαι πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἶη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδικυνδ I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapf. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι εἶμαι O. εἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὃ δὴ σαφὲς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ἃ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Afin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. malult ἔσι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. εἴα τυγχάνεις ὄφις τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. εἰ μὴ ὄντων III. Philopar. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἶπα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἶπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε θεσπεσίως II. Afin. 47. 615.

Εἰραμάγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσίᾳ τῇ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη ἡ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερός ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἴητε εἴρωνες σὺν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες σὺν τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ὢν τῷ πολλοῦ ὄχλου I. Somn. 9. 13. μία στέγη I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. cum male III. Dea Syr. 35. 480. ἑνός τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος σὺν μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἐφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναρίθμητον τὸν κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐν θαλάσσῃ II. Q. Hist. 2. 3. ἓν ὄνος III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro σὺ II. Afin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδών II. Icar. 23. 778. καλοῦμεν εἰς II. Afin. 17. 585. ὑπερίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μουσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτον III. Epigr. Omiff. p. 692. εἰς διδασκάλου ufitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅτις τι ἐᾷ I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν μοι III. Herc. 8. 86.

εἰσείμι. εἰσίεναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσέλθε δὲ μοι φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθοῦσας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φέρουσες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τῆς φωνῆς I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι ἧς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ, ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλοῖν II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφ' ἑστῶς I. Herm. 28. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατὶ I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμπεδη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας πομπεύειν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. ἅμα παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδήμει. ἐκδημῶ τινος Ἑρμοῦ I. Somn. 12. 18. ἐκδήσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτον II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστι I. Herm. 41. 784. ἐκεῖνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνοις δὲ ἀσφαλέσθαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι σεμνότερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Afin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δ' οἶσθα μὲ II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης f. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκλήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκθορίαν. ὑπὸ μητρῶων λύθρων τοιοῦτον ἐξέβαρεν I. Prom. 4. 29. ὑπὸ τῆ ἰσύνῃ ἄζωστον ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71.813.
ἐκκαθαίρω τὸν βιόν I.D.Deor.XIII.1.236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶ ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκαφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελῦσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν πειθὼ ἐκμεμάχθαι ὑπὸ τοῦς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρον. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδεξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζίω. ὡς παῖδα λις ἐκμύζει ἴριφον — ἡ φάσις ἔλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προστιφυκὸς ἐκμυζᾷ & κενοῖ I. Tim. 8. 114.
ἐκνίω. ἐξέκνυσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπτες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι γὰρ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπνους al. ἐκπίους III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδὸν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλον — ἄνολος κακὼς πράσσοντον ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπρόθεσμον τῶ ἀγῶνον II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἐκσείω. ἐκσείων τὸ ἄλκιμον I. Tim. 43. 156.
ἐκσάλον III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπον. ἔκτοπον al. ἐκπτῶτον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνας I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένης I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Geſn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσόω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἔλαια. ἔλαιαν ὑπὸ μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νιοζωγὶς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸν ἐφηδύντ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχον. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pseudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. - - ὁ Σωκράτης αἰδεῖται ὡς ἐληλεγμένον I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀγνοούμενον II. Imag. 11. 469.
ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.
ἐλεύθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλιφάντινον ὦμον Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μὴ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλιφάντων θῆραι συσκευασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.
ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 139.
τὸ Ἑλλάδος ἄρρεσμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἑλλέβορον I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλην. κατὰ τὸ Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικός. τῶ Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἕλλησι III. Herc. 2. 83.
Ellipſin verbi ἄγε vel ſimilis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepoſitionis ἀπὸ vel ἐκ ante τὸ τέχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη poſt εὔρωτος in nota III. Cyn. 4. 541. τῦ κῆ ante εἰδέναι v. III. Epiſt. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ἄρκυν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῦ λέγε poſt μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῦ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμεν II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταῦτα. τῦ ὁρᾶτε v. in nota ad κῆ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepoſitionis πρὸς ante γάμον εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. poſt τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τῦ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. κῆ ἢ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἑμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθησομαι II. Alin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι δὲ I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητον I. D. Deor. XIII. 1. 235. κῆ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἐμέτον I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμεσμηκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρίως. ἐμμεμετρημένον II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος - - τὸ μέντοι ἐμοὶ - τόγε ἐπ' ἐμοὶ - τὸ δὲ ἐμὸν — τιμὴν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινέω. μέμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῦς. & τοῖς ὑπὲρ κόσιν ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία κῆ λογισμὸν φέρεσθαι θρασύνεσθαι ἤκιστα εἰώθει I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίᾳ I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίμπλημι. εἰς ὑσπίραν ἐμπιπλάμενοι & μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλεσμένους II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.
ἔμπορον. ἐμπόρῳ τῦ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. κῆ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρίθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐπέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐπέπρια al. σεπέπρια I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἔμφρακτον. εἰ μὴ ἐμφράξαι I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχ⟩ I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemst.* I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύμπῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥαδδῷ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν διοπτ. II. Alex. 57. 262. ἐν γαστέρι II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν ὡς εἶπε III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ ϵ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχ⟩ II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγωνί⟩ πως II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνάντιος, ὑγιὴς πτερὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμοὶ II. Par. 2. 839. in Προξενίδης vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντί⟩. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πολλοῖς ἐναντί⟩ τοῖ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ἣ ἔξω III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὴς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλ⟩, ὁ ἐντὸς τοῦ αὐλοῦ. οὗτω ὁ λόγ⟩ ἔναυλ⟩ ὁ ἐντὸς ὢν τοῦ ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδικος. κατ' ἄμφω ἔστι ἔνδικος I. Somn. 4. 7.
ἐνδίκως. πῶς γὰρ ἐδίκει ἐνδίκως I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδίκως III. Cyn. 3. 540.
ἐνδιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδίνω. ἐνδῖν Fl. ἐνδῦς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδιδυμᾶν. ἐνδύεται μηδὲ μαλακωθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδυσο II. Salt. 10. 273. ἐνδύσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδύτ⟩ II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδιδύντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδιθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδύσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἀθῶτα ἐκείνῳ ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνεῖδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τ' ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενα πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη ϵ ναι I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθιν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ κ' &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιέπρησ⟩ I. Tim. 56. 173.
ἐννοῆσ. σὺν ἐνοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι καὶ ἃς σὺν οἷδ' φόσις τελεσφορεῖ I. Prom. 5. 30.
ἔνομ⟩ II. Salt. 2. 267.
ἔνορκ⟩. ἔνορκον ποιησάμενοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἐνοχ⟩ III. Calumn. 24. 156. ἔνοχ⟩ τ' ἀκού-σεως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπείρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνέσπειρεν τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντιλᾶς I. Sacr. 12. 536. ἐντιλᾶσθαι II. Amor. 33. 433.
ἐντιλίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντίμως. ἐντίμως αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντιχ⟩ I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ' ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο sc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖ⟩ I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλι⟩ ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικαικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῶ ἐνυπνίω ib. 1. 1. τ' ἄρτα τῶ ἐνυπνίω θεῖον τινα φῶς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχίαι al. ἐνωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἓξ ἡ δίκη I. Prom. 20. 202. ἓξ ὥραι III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός μοι I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχοῦ⟩ II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, *Jem* ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μείλιφθοῦ⟩ ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντοῦσιν II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσι⟩. ὑπὸ τ' ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατᾶν I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μ' ᾧ ἐμὲ ἐξήπατησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῶθαι male pro ἐξαπατῶσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάστυ. ἐξημμένους II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἀκοῦν ἐξέχει σοι ὁ χρό⟩ I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξεμυείσθης ἐξελκομένῳ I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξειργάσατο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεστι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξετασμῶ⟩ ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξίστατος III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδ⟩. ἐξόδους ποιεῖς τιθυμένου III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῶ πατάγω pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῶ ἀδιβαίου I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκώω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Nec. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρ⟩ I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τ' ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγειν σῖτον ὑ Λιγυστρ-κοῖς ὑ Κελτοῖς I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὸν σφυγὸν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγαμᾶν I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῇ πυρᾷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων ἀξιούμενον III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινῶ I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινῶν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. ὅτε ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲ τέχνην ἀπαύστως ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρόμενον I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ὧν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρίσομαι. ἐπανηρημένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. εἶος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανέρθωμαι I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδὴ. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπὶ male pro ἐπὶ I. Puc. 42. 609. ἐπὶ τοῖς κατηφυρμένοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ὧδ' ἐπῇσι αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῇσι δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῇσι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλῶ. ἐπεισκληθῆναι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισέπεσε III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαύνω. ἐπιλαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπιλπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπιλπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπιμαίνω I. Tim. 56. 174.
Epenthelis. per Epenthelin συγκῦψαι pro συγκῦψαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπίμας I. Prom. 5. 31. ἐπίμασαν Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπίρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπίρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίαι δὲ αἱ τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τὰς μὲ τιμὰς τὰς δὲ μή. ib. διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπιφρατίδης I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπιωνίζω. νόμος ἐστὶν ἐπιωνίζειν τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιευμένων πολὺ πάντα ἐπιωνίσεται — ἐπιωνισμένων τῶν πραγμάτων, & ſimilia multa vid. ad ἐπιωνιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχθρᾶς al. ὑπ' ἐχθρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ πληρούμενα I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ὑπὸ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ σῇ' ἂν οἷς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πᾶσι II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τετταράκοντα καὶ ἑξακοσίοις τεταγμένοις I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν Θεῶν ἀμφιγυήεις II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζειν II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ποιμάνῃ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦκε II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων V. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτῳ II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπ' τῶν μειρακίων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβαλλεῖ τὸ ὀφθαλμῷ II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένην III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπιβλέψει II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσῃ μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπιγίνεται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὰ ἐπιγράμματα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προσάτην ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξεται τὴν διξύλην I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Sait. 34. 287. ἐπίδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπῶ I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζημιοῦν τοῖς χρημάτοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθορυμαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμῶ. τὸ οὐ Πίσῃ θαυμάζω Δία γυμὸς Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. φάσθαι θεραπεῦσαι ταύτῃ τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάτω III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικειρτομῶ I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλειοθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλώθω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπικοπτῶ. ἐπικόπτῃ τῇ ἀνακύφῃ χρησάμενον pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρεις II. Alex. 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ἤν ποτε καῦφος πνεύσας ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλύγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄμπελον ἐπιλύγδην γράψειν δὲ οἱ ὄψιον ἄχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμαίνῃ σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανὴς. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἐχύου ib. 7. 36. ὑπεκλαύσθη ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς, ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸ Ἐπιμενίδου & τετυφωμένου σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὸς Κρῆτα κεκομῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρῶ I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὺς ἀμφοτέρω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις σόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμηκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. ἡ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τῦ ἐπιξῆσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλης τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδᾶν J. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τὰ λιβύες I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφία ἡ λόγων ἴριδος ἐπιπόλασιν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος ἰὼν II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥέοντος I. Herm. 61. 803. χεῖθεν ἀναχυθησομένου τῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπιῤῥίνος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἄσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμβρος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκευόμβρος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπέω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσημι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπίστασθε II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπιστολή. ἐπιστολαὶ πρισβυτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπιστολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπιστολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μᾶλλον ἐπισωρεύειν ταῖς τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὧδε δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναίοις Δεκελειαν - - τυραννίδα ἐπιτείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν - - ὁ τὴν Εὐβοιαν &c. καλὰς κεκυάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν - φρούριον ἓ ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλαικωχὴν τ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτηδές ἡμέρα opponitur diei parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω. ἐπιτηροῦσιν εἰ πε III. Calumn. 10, 139.
ἐπιτίθημι ἐπὶ γ ἐπίθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτίμως II. Tox. 26. 535.
ἐπιτρατίζω I. Herm. 68. 811.
ἐπιτρέπτος. ἐπιτραπόμενα I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράξεις ἐκεῖθεν ἐπιφημίζας I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπεχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχείρω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπιχειρῶ. — τἀπίχειρα — τα τ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα ἡ ἀκαίρως παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ὀκνεῖ ἀναλῶσαι τἀπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρισις I. Tim. 38. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψεκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψηφίσει τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἔπομαι. εἵπετο μοιδ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπεσθαι μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖζ τοῖς λοιπομένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἐπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἐπτάπους I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὴ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα ἡ τοῖς πολέμοις κατὰ τ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἤ εἶπε τις I. Herm. 31. 772. ὅτωσὶ μὲ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ ὡς τὴν βουλὴν, οὐκ εἰς τ δῆμον εἶπεν I. Prom. 6. 33.
ἐραστὴ. τὴν ἐραστὴν ἐκείνῃ ἀποστοργοῦσαν I. Nec. 7. 466.
ἐρανυμία. ἐρανυμίαν συνελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐρανυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐρανύμῳ συλλόγῳ I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐρανυμον τ πόλιν III. Nav. 5. 251.
ἔραμαι I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συμβιλυσάμην III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρᾶν I. Nigr. 38. 81. ἐρᾶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδύνατον I. Herm. 51. 792. ἐρᾶντι ἀνάγκη I. Tim. 27. 141. τ ἐρασμίων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ ἐράσμιον πίτυλον II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. ἐργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμβρος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἦχον μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὴ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμβολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμβρον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργου διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρῆμην indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἴριδος I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμαράγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τῦ κρείττονος ἕρμαιον ὢν I. Somn. 9. 13. καιρὸς ἕρμαιον ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμῆς κοινὸς III. Nav. 12. 256.
Ἑρμίας II. Eun. 9. 357.
ἑρμογενὴς. ἡ ἑρμογένους II. Jup. Trag. 30. 677.

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμοῦ ἀγορᾶς II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἕρομαι. ἤν ἔρηται II. Asin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχομαι II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. κὴ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ Δημοστράτου I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτᾶν. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὰ τοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς ἐλθεῖν II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπειν II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὑπαῖθα pro εὐ τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Asin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λεπτολογόμενος II. Gymn. 36. 917.
ἕσμενος. ἑσμένων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἑσθῆτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. κὴ λευκὴν ἑσθῆτα λαβὼν ἐδυθύτει I. Nigr. 14. 53.
ἑσθίων. ἑσθίων τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέριος. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
κὴ μέσῳ ἑσπέρᾳ &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἐσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτῃ τὴν ἐσχατιὴν τραπόμενος ib. 6. 110.
ἔσχατος. εὐ ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίρας σιῶν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθηνῆσι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σκεψάμενος τὴν ὑσίαν ὡς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους κὴ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖαι γὰρ αἱ κόλακες, ἢ τί πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ὄσαι I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ὁρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέρᾳ I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰκὸς ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. ἀλλὰ πάντα ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχειν I. Somn. 7. 4. confer ἦκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Ἀκαιανὸς Νιγρῖνος εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philops. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Laps. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγενεία II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενεῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Asin. 20. 586.

εὐγλάγιστος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμεῖν I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρων κὴ μάλιστα εὐδοκιμοῦντον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδοκιμῶ. εὐδοκιμῶ εὐ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγραφὴν I. Cont. 24. 524. ἀνακάρπτειν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριον II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ τὰ πόλιος I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τῆ βίᾳ II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίῳ εὐκλείστερον I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτης τῆ πάνυ III. Philops. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Laps. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερον εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὐνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνους. νὴ Δία, εὔνουγε I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔνων ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ἐκ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐνοῦα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν ςιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὃ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Asin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ὁμοίως ὄσαι ἀρχαίαι εὕρισκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρύδικος II. Alex. 4. 210.
εὔρυθμος μὲ τὰ πραγματεῖα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸν τῆ Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρώπη. εὐ Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. κὴ εὐσεβέστατος III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια κὴ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχεῖν. εὐτύχησαι III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχοῦς — ὁρᾶς II. Amor. 7. 404.
εὐφημεῖν. εὐφημεῖ I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὐφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφραίνω II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτεῖν. εὐχαριτήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τ εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξαῖτ' ἄν II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμθ γενέσ I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ κ τοῖς εὐχομθοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔων. νόμισμα τίμιον ἡ εὔωνον — ἔτως εὔωνα πωλαχῆ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥᾴστετε τ λόγον — ἔτως εὔωνον ὄντως κ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσ — ὁπ ἀφειδείας πονηρά τε κ εὔωνοι — εὐωνότερος τ ἀπεκπυγμύων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἐφεδρ II. Gall. 9. 715.
ἐφελκομένη III. Epigr. 16. 679.
ἐφέστρια III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τ ἐφηδόντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σε τὰ τοιαῦτα ὁ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφιστάω. ἐπεστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἑμαυτὸν — ἐπιστὰς ἀπελείφθην — ἐπιστῶτες σιωπῇ — τὴν παρεῖναι ἐπιστήσας — ἐπιστῆσαι τ σόλον, τὴν φυγὴν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμθον αὐτὸς αὐτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστήσαντας — ἰδοὺς ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάντες διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲ γ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὴν ἀληθειαν — ἐπιστήσας τοῖς πράγμασι τ νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμθ ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀβροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίθης δηχθεὶς III. Philopf. 11. 39.
Ἐχιναδεῖς II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τι νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως & σπουδῆς κ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — κ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — οἰηθὴν χρῆναι τὴν ἑμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — ἐχ ὅτω τρόπω μόνον ἔχεις — ὅτω δ' ἔχοιμι γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὅ μὲν σοί ποτε ἴσως ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. ὅ γ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Asin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε νηθυμ ὑπν II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχίτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἄλις vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοὶ γε ἄλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. ᾧ τοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν τραπηγικὴν II. Q. Hist. 37. 49. ἀφ' τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. καλιπτῶς ἐχούσα I. Nec. 14. 476. ἐχούσα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκλιν ἔχουσης I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπεύειν ἐχούσῃ ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένης αὐτῶν ἰόμαν I. Nec. 5. 462. ἔχετο *Jens.* vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐῶ. ἤων II. Gall. 14. 722.
ἔῳα I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἑωλ γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἑωλ μνήμη I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τ παλαιῶν γραμματικῶν κ τὸ ζμύρνα & ἡ ζμικρὸς ἀφ' τοῦ ζ κατηχηστο καθαργέντος παρὰ τ ὕστερον τῇ αντθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶ εἰμὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶ ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἐν al. ζῶά γ' ἐν I. Prom. 1. 25.
Ζευγῖται. οἱ τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζευγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἱστορίας ἔχει — Κοίλῃ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενεήτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμθ II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίᾳ Διός III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὲ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τοῖς Διὸς γονῆς ἀρχούμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τ Ἕκτορα (ἱστόρηται) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. φειδίας ἔδειξε τ Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τ Δία μισγόμθον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτράπιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιράννε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ἡμίτιμε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέσταται III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἰτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιοῦν I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίριξ. τ Ζίριν ἐόδκα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφ. ζωγράφε III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρέω I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. εἰς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τῆ Πελασγικῆ γένης — ζωπυρα ἄττα ἀπολειπόμθα τῆ παλαιᾷ γένει I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν εἰκεῖν II. Q. Hist. 17. 26.
ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδέως οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδέως οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἥδ' ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται γὰρ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονὴ. ἡδονὴν τ τρυφῆς, μίγνυσι τ φρυγγ ὑμέναιος μόνον I. Nigr. 33. 76. αἰσχύν τι & πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 21. 61.

ἔκαν νεκρῶν κινθμῶνα &c. I. Nec. 1. 456. ἔκε γὰρ ἄν σε I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ἡ Διονυσία III. Adv. Ind. 15. 113. ἑκὼν v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τ βίον II. Gall. 16. 726. ἐῶ ἡκούσας II. Imag. 11. 469.
ἥλεκτρον. περὶ τῦ ἠλέκτρε III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρε II. Amor. 26. 426.
Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.
ἡλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικία ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσωθ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τῦ παρόντος ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλι. Διὸς καὶ Ἡλίε I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τ ἡλίου ἀστράζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίε III. Philopat. 4. 590.
ἥλ I. pro Lapſ. 7. 733. ἥλῳ τ ἥλου ἐκπρόθου I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτηδεία opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρας ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερ &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομέω I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερ I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρα al. ὑμετέρα I. Prom. 19. 202.
ἡμίθεε II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός ib. ἡμισέα μὲ γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίτομε I. Piſc. 49. 617.
ἡμίφωνε I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν πρὶν II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἠνίοχε I. Nigr. 29. 68.
ἀπίαλε II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. ἐκ Ἡρακλῆς ἔτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ἃ κατὰ τ Ἡρακλέες μῦθον I. Som. 17. 21. ἃ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτως III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέες ἐν ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. πρόπινον Ἡρακλέες III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέες γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τ Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καίοντα I. Herm. 7. 746. οἷον τ Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἱλαρὸν καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἡριδανὸς ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἠρίον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικε II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτε τῦ Λυξε v. notam III. de Domo 20. 201. τ Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.
ἠοῦς. ἥρως ἐπὶ τ ἠοῦε II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδε I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδε μὲ ἥμισυ τῦ παντὸς φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδε ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τ Ἡσιόδε Θεογονίας ἦσαν II. Icar. 27. 785.
ἧσαν. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιε λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαις λαμπάδιον III. de Domo 29. 206. Ἡφαιείων II. pro Imag. 27. 505.
ἔχε. ἢ τ φωνῆς ὁ ἦχε I. Nigr. 7. 46.
ἔχὼν I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλῆς I. Tim. 56. 173. ἢ καὶ γῆν ἐ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσι III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
Θαλλὸς. Θαλοῦ στέφανα I. Piſc. 46. 613.
Θάμβε. τῷ θαμβεῖ ἅμα ἡδέως I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τῦ σφόδρα θάμβες II. Amor. 14. 412.
Θανάτε κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν θανάτε ib. 23. 346. θάνατε. τῦ βελτίστε θανάτε I. Cont. 17. 512. συμπλάμβανειν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τ θανάσιμον ἐγχούμενε II. Alin. 19. 586.
Θανατέσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.
Θάσι οἶν II. Amor. 27. 427.
Θάτερ. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τ χαλκῶν θαυμάζυσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχυς ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὸ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥτε μοι θαυμάζειν ἔπεισε I. Prom. 2. 26. ἐλεγέ τε θαυμάζειν τ καθασκινακζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ ἰουδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμασμένη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξι ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνε λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
Θαυμάσι. ὁ θαυμάσι δὲ Ἀλκιβιάδης III. Conviv. 35. 442.
Θεά. τί ἂν αἱ θεαὶ, ὦ Παυόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῖν θεαῖν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
Θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα ταρτὰ διηγούμενα I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα ἐ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
Θεάομαι I. Cont. 22. 518.
Θεατής. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
Θεῖε I. Somn. 10. 15.
Θέλω. εἰ δὲ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ ταῖς θέλυσι II. Amor. 13. 412.
Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
Θεοποιέω. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπε II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.
Θεοτρόπε II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὸς I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀκαίτι I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐν μηχανῇ I. Herm. 86. 830. ἴσα Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. εἰ Θεοί γε σῖτον ἤδεσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τ τελείων Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τὸ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεοὶ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν Θεοῖς ἔπεμπε II. pro Imag. 19. 498. οὐχ ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δυοῖν Θεοῖν πρεσβεύοντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θερατεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θερατεύειν τὸ σκληρὸν τῦ λόγυ I. Prom. 3. 27. βούλονται τ̃ μακαρίων τινες Θερατεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντες λόχυ ib. 25. 566.

Θερμαϋσερίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμὸν ταξιν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθεώρησα εἰς Ὄλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωρῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεσθαι I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θήσω. τεθηπὼς I. Tim. 28. 142.

Θηριώδης. ἄρκυς Θηριώδης III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀναστάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίον δυσκληδονίας II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς ὁ Δελφοῖσι ἀνακείμενος I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσας κάτω γενεικὸς I. Somn. 13. 19.

Θίβη. ὁ Θίβαις al. ὁ Θήβαις alii malunt Θήβαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ὑδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἄλλὰ Θάρσος III. Muſic. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θρίαμβος. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ Θρίαμβος, ὃν προέλεγον ἡ καινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκρόφυτα Θριδακίνοις φύλλοις προστοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίτυ &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τι μίσπιον ἔπληξε, ἢ τ̃ τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον διψαλέον I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατήρ. Αἴολυ τῦ Ἕλληνος Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀττικὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21.

Θύμον I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρείσσων I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυποκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος ἐκ μυχοῦ τ̃ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύρα Θύραν & ἀθίζειν περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας σὺ ἐπίβαθι βίβλου I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τ̃ πολυ Θυραμόνων ἐπίτνει Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρεὸν. τεθυρεμβόν ἐξόδους πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖν τοῖς Θυρωροῖς σωθῆναι ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θυω. ὅτι Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I

Ἰάμχυς σπερμογμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαμβος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον, καθαῖρας λύρᾳ τ̃ ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κελευόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τ̃ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὴ τ̃ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τ̃ ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τῆς πόλιος φειτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰατροὺς νομίζεσθαι I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πάντως ὦ Θεοὶ Ἄμασιν αἴτιε ἰατρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὶ ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατρούς. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὸν II. Tox. 60. 564.

Ἴδας. τ̃ Ἴδης σὺν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τ̃ Ἰδαίων Δακτύλων ὕπο &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδία. ποίας ἰδίαν φύσιν I. Halc. 4. 180. τ̃ ἰδίας κτησαμηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιάζειν II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδίᾳ. ἰδίον τι κύτρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίαν ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τινὸς βίου ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἰδρῶσι. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τιλείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τιλείων ἐτιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια [. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Διομιεφόρῳ — καθάπερ ἐχ ἑτοῖρα, τ̃ δὲ Διομεφόρε ἱερειὰ τις ὖσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερῆος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία. II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. εἰκ, ἀλλ' ἱεροί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματέων III. Philopſ. 34. 61. τὸ τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήματι II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἱε-

ἐκκλῆς ἴσῃ I. Prom. 7. 36. ἰκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἰκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Περιπλέκης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἰκαρίῳ λέγω Περιπλόκῳ ib. XXII. 1. 268.

ἱκασία I. Pisc. 3. 572.

ἑκαίτης. ἱκέτῃ II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ὄφελεν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν μεσογείῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλίας, βίβλος τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἱλαγμός I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλισσὸς I. Piſc. 38. 607.

ἱλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος καὶ Ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ῶν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μενοῦν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

ἰξάλης I. Tim. 29. 142.

Ἰόλαος. Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰωνικός. ἢ τὸ Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰὸς I. Nigr. 37. 78. οὐ δή ἐστι I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος III. Macrob. 24. 226.

Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίᾳ III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνους πλάσει τινὰ καὶ ἀτοπίας τερατολόγους φύσεις vocat ib. ἱπποκύταυρος μικτὴ ῥᾳψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μύθων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσιν δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καλλίου I. Tim. 24. 137.

Ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς παιδιὰν τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱρεσιδὴς II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

Ἴσος. οὐ ἴσον κεῖται τῷ φόβῳ — οὐ ἴσον μαχεῖται — λαμβάνεται δὲ οὐ τῷ ἴσῳ ἥδη — ὅ τι γὰρ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας οὐ ἴσον — οὐ τῷ ἴσῳ φανεῖται — εἰ ἴσον φανῆναι — ἢ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διανοίαν ἔχω — τὴν δύναμιν τῶν λόγων ἐξ ἴσου. μοὶ καθίστανται — οὐ ἴσον τοῖς γνησίοις ἄγκυρα — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς οὐ ἴσον δίκαιον ἄφωνον ἔστησεν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἐδὲν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.

ἰσόπεδον. τῷ ἰσόπεδῳ παράσιτον πυραυγές v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορία. ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὀπίσω ἱστορίαν ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱστορημάτων III. Macrob. 18. 221.

ἱστορία II. Q. Hiſt. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῆς ἱστορίας I. Herod. 2. 833.

ἰχαιμός I. Tim. 46. 160.

ἰχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰχῶρες I. Nigr. 36. 78. ἐδὲν ἰχῶρος II. Jup. Trag. 50. 698.

ἰχὼ II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφιεύς. Ἰφίᾳ pro quo Φιτίᾳ reſtit. II. pro Imag. 20. 500.

ἰχθὺς ἐκ ταγήνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱερὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἴχνευε. ἰχνευμόνι, *Schmidius* bene vult ἰζευμόνι III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμόνες ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνος ἐδὲν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

κάδος I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philopſ. 31. 58.

κάθιδρα. ἢ τὸ καθίδρας III. Fug. 7. 369.

καθίζω. καθίζας II. Jup. Cont. 12. 636.

καθιζάνω. Φρύγες δὲ τὸν διὸς διόμβους χειμῶνος καθιζάνειν, item ὡς εἷς μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθιζάνουσιν I. Tim. 6. 111. καθιζάνοντες ἐνεχούμβοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθιζησαντίς III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθηκούσης ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89.

καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655, καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίστο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον οὐ τῇ ῥᾳδίᾳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίημι. καλας άντις I. D. Deor. XX. 5. 237.

κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἰσῆσθι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσειτε τὸν ἀγῶνα — ἐκόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπερημῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφήμεθά τι τῶν πραγμάτων — ἐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῶν καθυφηκάμεν — δώρων ἢ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

κἀσεῖσθε. καὶ κἀσεισάσθη III. Macrob. 7. 212.

ἀξ. εἰγε ἐ ἰδιῶ I. Cont. 5. 496. ἀξ δὴ I. Halc. 3. 180. ἀξ ὅσα ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. ἀξ μὴν ἀξ II. Q. Hist. 60. 67. II. Dem. 56. 393. ἀξ ἢ οὐ II. pro Imag. 7. 487. καί τι ἀξ, leg. καί τοι ἀξ I. Somn. 16. 21. καίτοι ὅ ἢ &c. II. Q. Hist. 36. 48. ἀξ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐποίει ταῦτα I. Somn. 7. 9. ἀξ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. ἀξ πρὸς abundat ἀξ II. Eun. 7. 357. ἀξ λέγε superfluum hic est ἀξ II. Par. 44. 869. ἀξ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. ἀξ τὸ σῶμα δὴ II. Dem. 4. 377. ἀξ τ̃ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Asin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5, 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Asin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ̃ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἵ αἵ τάλαινα θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μείζον I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ̃ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργ I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμ. ὦ τ̃ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλέω. ἐκάλει σ' ἕν μι II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὴ τ̃ κεκλημένων τις ἐκλέσθαι τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφίαι I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχ II. Q. Hist. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ὦ τῷ πειρᾷ αὖθις βέλτιον παῖε I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατ III. Dem. Enc. 12. 500.

κάλλ. ἐς τὸ κάλλ ἴχαιρι I. Pisc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρ II. Alex. 57. 261. ἀξ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὦ καλ τῇ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. ὧν ὀλιγαρεῖς τ̃ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ̃ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλλίω δὴ ἐ ἱρασμιωτέρων II. Imag. 22. 480. καλλίσῃ ib. 2. 461. τ̃ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τ̃ κιφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὁσᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλ βαπτιστὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Asin. 4. 570. κἂν τινες ἑτέρως I. Nigr. 38. 80.

Καισαύλης. ὥσπερ Καισαύλῃ II. Asin. 28. 597.

κάνθαρ. κανθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ὁ μᾶλλον ὢ κάνθαρ III. Pseudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλ I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλισσομένη περὶ καπῷ I. Prom. 19. 202. κἀπὸς ποιητικὸς ἀτυχῶς ἔχει τῇ στάσει τ̃ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνῷ ἐ κύματ II. Q. Hist. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. λὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμυνηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλοις III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μ̃ τ̃ καρίδ I. Merc. Cond. 3. 655.

κᾶρ ὁ ἀφ' Ἡρακλείης II. 2. Ver. Hist. 22. 119.

καρπὸς. καρπους non *fructus*, sed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερίαι. καρτερᾶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 368.

Κασανδεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάσπι. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσίτεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βί II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hist. 43. 136. κατὰ τ̃ κωμικὴν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ̃ Σίσυφ II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὑτὰ II. Asin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχη κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω solvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πότε ἐβολὰς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας I. Salt. 29. 285.

καταγελάω. ἢ προσέτι γε ἐ κατηγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accus. III. Mort. Per. 40. 361. sed consule Addenda. καταγελῶντας μ̃ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hist. 20. 117.

κατάγνυμι. κατέαγα τὸ κρανίον I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφ I. Cat. 28. 649.

κατάγω. καταξεσι F. G. καθαράξεσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι σοί II. Asin. 4. 571.

καταγωγὴν τινα σκεψάμενοι II. Tox. 57. 562.

καταδαρθάν. περὶ μ̃ πρῶτον ὕπνου κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.

καταδίκη II. Gall. 16. 726.

κατάδυμι I. Nec. 20. 483.

καταθνήσκω. κάτθανε ὁμῶς I. Cont. 22. 520.

καταθύω I. Herm. 57. 797.

κατάιρω II. Tox. 2. 510. καταίροντος ὕθα μὰ δῖ—καταίρεσθαί τι ἐ ἀφιεῖσαι ὁλκάδες —ἐκεῖθεν δὲ καταίρασις εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μέλλεσθαι ἐπὶ θῦμα καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καθαπλεῖν. καθαπλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τ̃ Δία τὸ πᾶν τ̃ ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. καθαπλεύσας παρ' Ἑτνεύοι I. Tim. 17. 127. καθαπλεύσεις σὺ II. de Luctu 18. 931.

καθαπλίνουσι II. Gall. 11. 719.

καθαπλῶθες v. notam III. Philopat. 14. 690.

καθαλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχέρεια καταλήφ τ̃ σῶν βίου &c. I. Somn. 12. 16. εἰ καθαλαμβάνοιμι ἀσχέ-

χρυσὶς διαιτήσει I. Somn. 12. 16. καλαλαλοῦσα ἐ τὴν ἐκείνη ἐδητα ib. 16. 21. καλαλαλοῦσα ἢ τ πατέρα ib. ἀλλὰ ἢ καταλαλῶ I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυν- καλαλαμοῦσιν τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμ- ὑμᾶς καταλαλῇ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμοῦσιν II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμοῦσιντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα ἢ αὐτη I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ὁ καλαλήψιων συγγιγυμνασμάτων II. Paras. 4. 841.

κατάλογ- I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ τυραννίδ- II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπιτάσομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

καταπίνω. αὐτῶ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίνοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καὶ πῶ καταπεσῶν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλως I. Cat. 1. 620.

καταπρηθέντας II. Par. 57. 880.

καταρτίω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μὲ, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάσρωμα. ἐπὶ τῶ καταστρώματ- I. Cont. 1. 490.

κατατείνω. κατατείνας ψύττειν II. Lex. 3. 325.

κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλίομαι. κάθησαι καταυλούμεν- II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. ἢ σίρια ἐ κιφαλὴν κατεφίλουν—τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ ζωπυῆσαι δ' ἐπαύσε I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ὦ θέμις ἐσί σοι καταφρονῶ ἐπιθυμοῦντ- I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειράμην II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατεχρήσατό μου II. Asin. 52. 620. κατεχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.

κατελέω I. Prom. 2. 187.

κατεπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατερύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἢν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅτις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορ-. εἰ τῶ μὲ κατηγόρει III. Calumn. 8. 136.

κατιχύω. ὑδ' ἂν κατίχυτο III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμεν- πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυρέω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα ἀπλᾶ II. Gall. 28. 745. & 746.

κατοχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασ- I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυτήριον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μίσεσοισι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνεπισπασάμεν- κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖ- I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρας τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῇ κεκαρμένης III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλε- I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεῖν τ πατρὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τ κερκίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύειν I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσειν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, οἷα III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τᾶς δεινότατος I. Tim. 2. 100. δεκάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδ-. ἐπὶ τὸ κέρδ- I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶ- I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖ- ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκυψ. κέρκωπα αὖτ' ἐλευθέρα γένεσ- I. Prom. 1. 25.

κεφαλὴ. τ κεφαλαίων III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσ- ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. ἢ ὥ φησι κεφάλαιον τ πόνων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἑκάστῳ ἔτι- III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀστρας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀπτυμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλῆν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κηληθμὸς. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρὸς. κηρὸν, ὡς ἐπικλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀπὸ κηροῦ δ- δύναμθος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. ἢ τῶ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττειθαι δήσει καθάπερ ἀπεδράντας I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλ- I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιβωτῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. καὶμὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κινάβρα. κινάβρας ἀτοζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίνασ- III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν©. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδῦναι II. Imag. 7. 465.
κοίλη. κινεῖται ὑπὸ τῆ τειχίτη δακτύλων I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινεομβίοισι II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ©. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ τῷ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλεῖν. ὅπως κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ© δὲ μυθεῦ I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ' κλεπτικῆς ἅπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε τόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦδός τις γὰρ ἂν ἔκλεπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλύμ. Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλύμ — πρῶτον χαίρειν πρῶθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ©. τ' κλῆρον ἐν σφίσι διχημένοι βόσκον) I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμακ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίν. κλίνας ἀργυρήσεδας I. Cat. 16. 638.
κλισίασι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοτὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθὼ. ἴυγε δ' Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσας τὸ ὗς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμην γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾷν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόβορ© II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμβος πρὸς τὸ ὗς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς Ἰουδ. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. λὸ τῆ κοινοῦ βουβήσοιλις III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ' κοινὸν ἅπαντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγεῖσθαι III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύτις ἢ κόλακες — κόλακες ἢ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ὕστι κίλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κολάζω©. κολάζους ἐμπέδας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. I. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 790.
κόλπ©. ὁπ μύσων τ' κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττιὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ ἐ ἐπὶ τῆ τρυφῆ λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ἐ μίγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμων III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δ' ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασσόβεμόνη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ' παλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἰματίματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ' δεσπότης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ©. κονδύλως ἐντρίψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῶν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνη© barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπτοφόρ© III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόρακες ἐ λύκοις ὠδικώτερες ἐ πλάκας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ὑποπλ© I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιος III. Philops. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιᾶν I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ πολύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ' κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. scribit χαλκίδας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνὶς. σὺν ἐν Κορωνίδες II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμβος II. Alex. 9. 217.
κοσμίων. ἀλλὰ κοσμιῶ ἐ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνθρα ἢ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνη) τοὺς κοτύφους λευκοὺς γίγνεσθ — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγων, πίψυχος· ὅπερ ἐστὶ κόσυφος — πόψυχος, ἐπὶ ὀρίων. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυρὰ ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυράλιον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυρεῖον. ἐπὶ κυρείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυρῆτες. καθάπερ τὰ Κυρήτων βέλη χρίεται — ἄλλα δὲ Κούρητές γε περὶ πρόλιν ἀρχήσαντο τυχὸν πεπλεγμένοι — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ὀνόμαζον Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ' ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμβοι μῦθον τ' περὶ τ' τῆ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κυχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπερογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανεῖον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. σε πατάξας ἀφελοῦσα τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ' κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρά-

πράτης. τοιούτου πράτους III. Philopat. 29. 618.
πρίας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰς πρίας I. Herm. 11. 750.
πρεπίρι☞ II. Q. Hiſt. 15. 21.
πρίν. περὶ πρίνιλο ἰσοιδὰς II. Salt. 24. 282.
πρηπίς. ἡ πρηπὶς τὸ ὑπόβαθρον II. Q. Hiſt. 27. 35. & 36.
Κρὴς. ὑπὸ τῶ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτλω ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτλω καλέουσι III. Philopat. 9. 594.
πρικατὸς I. Nigr. 2. 40.
προπρόσωπ☞ I. Sacr. 14. 536.
πρίσις. ἡ πρίσις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν πρίσιν III. Char. 10. 624.
πριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσ☞ III. Philopat. 5. 591. ἢ Κροίσῳ υἱὸν ἐξηκοάσειεν II. pro Imag. 20. 500.
προκόδιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
πρόκος al. πρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
προκατὸς II. Q. Hiſt. 10. 15.
Κρονίδης. βυθῷ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hiſt. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνι σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδιΐξαι I. Nigr. 3. 41.
πρότιον. ἢ μὲ πινόντων ἰνίων δὲ πρότοιόντων I. Nigr. 31. 72. πρότοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
πρότος al. πρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. πρότων. ἢ ἀμφὶ πρότωνα I. Vit. Auct. 6. 546.
προῦμαι. ὑπὸ προύμασι II. Salt. 2. 267.
προύω I. Jud. Voc. 10. 95. προύιαξ τὸ πτηρὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν προυσάμβοι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.
πρύπτω. πέπρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
πτάομαι. ὅτοι τὰ χρήματ' ἰδία πέπτηται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν πεπτημένλω II. Aſin. 11. 580. καί μοι τοῖς πεπτημένοις &c. ib. 27. 596.
πτίσσω I. Piſc. 3. 573. πτίσσομεν II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
πτᾶμά τι — ἢ ἀγωνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
Κτησίβι☞ III. Macrob. 22. 224.
πτυπίω. ἡσυχίαν ὦ☞ ἐγγυᾶλας τοῖς πτυπεῦσι II. Salt. 63. 302.
πύαμ☞ I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ ἢ πυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἰπποῦαξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὦ☞ τὸ σὸ Κυβέλα πόλει Φρυγίας τιμᾶλχ — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἐπαταῖος Ἀσίας Ἡρακλεώτης δὲ Κυβέλλω φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελ☞ I. Jud. Voc. 7. 90.
κύδ☞. ἀναῤῥίψομαι ἢ κύδος I. Harm. 3. 855.
κυδιμιὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλ☞ III. Macrob. 1. 208.
κύκλι☞ II. Salt. 26. 284.
Κύκλαψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον ἢ κύκνον I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλλω τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήν☞ III. Epigr. 26. 683.
κυματαγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronoſ. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγιτίω. κυνηγιτήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρι☞ τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρισὺν I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον αὐτοῦ κτηνικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοὶ κυριώταῖον ſc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώταῖον & ἡγεμονικώταῖον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρ☞. ἐδόκει θεῖον εἶναι, καὶ σωφῶς ὑποχωρῆσαι ἢ στεφανὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτ☞ I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτ☞ II. 1. Ver. Hiſt. 31. 95. τῶ κύτους μὴ φύγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελόδυσος II. Lex. 1. 318.
κύω. oſculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Piſc. 48. 615. κύων ὁ φύτης I. Tim. 14. 123. ὑδὲ γὰρ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἕλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἁπαξῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάπταρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μίγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμασὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δρυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεαζ III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σιωπήσεται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγὼς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ἐρωδιοῦ, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Piſc. 5. 575.
λακιστὸς I. Piſc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς ἢ ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλίαι. λαλίοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τράπις II. Salt. 52. 298. λαλίστραι III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδύματα λαμβάνει ἢ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεται μου II. Aſin. 23. 591. τῇ βίᾳ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεαζ — οἱ ὑπὸ ἢ δαιμονίων λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ὁ μὲν λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὴ ἤρατο Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὡς ἐλελήθειτι δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἔφυν I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Piſc. 48. 616. λελαθότος furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ζῆζῃν I. Somn. 9. 13. εἰλῆφθαι (κίγφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ ἢ ἀλογίστων ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

ἀνήθεις φαμὶν ὕστω δὴ ϵ κέφους — λάφου βίον ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάφοι I. D. Mar. III. 1. 295.

λάσι⊙. ὁ λάσιος ὀκ τοῖν σκελοῖν II. Bis Acc. 9. 800.

λατρεύω I. Nigr. 15. 54.

λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγως II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοῆας ἀτρικῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.

λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδικνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τῷ ἑτέρῳ ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τῶ λειμῶνος εἰς τὴν ἁρμιλλαν I. Nigr. 13. 52.

λειπόντως qui navem deſerit I. Cont. 1. 487.

λειρίοις III. Herc. 4. 84.

λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.

λέξις πολιτικὴ II. Q. Hiſt. 43. 57. λέξιν lege λεκτέαν dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.

Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.

λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopſ. 5. 34.

λέπιδ⊙. οἱ περὶ λεπίδον II. Alex. 25. 233.

λεσβιάζω III. Pſeudol. 28. 184.

Λεσβώνακξ II. Salt. 69. 305.

λευκὸς. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Σάττον ἓν λευκους κόμακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.

λέων κροκὴν δίθεις I. Merc. Cond. 30. 658. & 689. λέων τριεσπερ⊙ vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.

Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.

λημάω I. Tim. 2. 104.

λημνία. τὴν λημνίαν II. Imag. 4. 462.

λῆμν⊙. ϗ τῇ λήμνῳ σύνεσιν I. D. Deor. XV. 3. 242.

ληρέω I. Herm. 81. 826.

λῆξις II. Amor. 22. 422.

λῆρ⊙. ϗ λῆρον ὃν ὀλίγον, ϗ ὕθλως &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.

λῆσις I. D. Mort. XII. 4. 386.

Λητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.

Λιβανίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.

Λιβυς I. D. Mort. XIV. 5. 398.

λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.

λιθοκόπ⊙. I. Somn. 12. 18.

λιθοξό⊙. ἀγαθὰ πορίῃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.

λίθ⊙. ἀλληλεμφθέντες II. Alex. 30. 238. λίθῳ τῷ Δελφικοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθῳ ἐοικυῖα II. Imag. 3. 461. λίθου ὑποδεδρομώτη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.

λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.

λιθουργικὴ. ἄρις⊙ τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.

λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.

λίμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.

λῖνον I. Tim. 28. 132.

λιπαρὴς II. Q. Hiſt. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.

λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.

λίτ⊙. ὀκ λίπας αἰγείῳ II. Alex. 22. 230.

λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.

λιχανὸς I. Tim. 54. 170.

λιχνεία. ὅ, τι πὰρ λιχνείας ϵ ἀκλησίας ἀφαλῶ⊙ I. Tim. 55. 171.

λογίζομαι I. Cont. 18. 515. ἐμ πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὕπνον τι ϵ λελογισμένον ὀν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.

λόγι⊙ I. pro merc. Cond. 2. 709.

λογισμὸς. ἐμπειρία λογισμῶν φέρουσα, θαπτόμεθα ἔπειτα ἐκθεῖν I. Nigr. 1. 38. τῶ λογισμῶν μηδένα &c. II. Amor. 23. 423.

λόγ⊙. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγ⊙ ἀπολύεται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπους μεμύθευται λόγ⊙ I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγῳ ἰφγιαζ, ἐκκλίτας, ἐ τυχῷ ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. ὀν ἄκρῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ἑδνοῖ λόγῳ τιθέμεν II. Jup. Trag. 20. 665. διῖξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τὸν λόγον III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Aſin. 10. 578. κατὰ τὸν χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγως πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.

λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῶσι τοῖς II. Icar. 30. 787.

λοιπός. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθέσαιον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.

Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πρόπολε I. Nigr. 1. 37.

Λούκ⊙ II. Aſin. 1. 566.

λούω. λουομένοις τισὶ παρισᾶναι I. Nigr. 22. 61. λούμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσάμενον II. Gall. 7. 713.

λύγδια κλαίειν I. Somn. 4. 7.

λυγίζω III. Tragop. p. 651.

Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὸν Λυγκέα I. Herm. 20. 759.

Λυδία. ἐν Λυδίᾳ πον I. D. Mort. XVII. 1. 406.

Λύδ⊙. ὑπέκρικόν τι τῶν Λυδῶν III. Meret. XV. 322.

Λυδὸς. ἐτίμα Λυδοὺς I. Cont. 12. 506.

λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μιλαξύ. I. Somn. 4. 7.

Λυκῶ⊙ I. Herm. 48. 789. Λυκῶ⊙ ϵ Θεόμνις⊙ II. Amor. 1. 396.

λύκ⊙. τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.

Λύκουργ⊙ II. Aſtr. 25. 371.

Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.

Λυκωρεὺς I. Tim. 3. 106.

Λυπάη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.

λυπᾶν. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυπεῖται γὰρ ὁ μικρῶν στρεύμβροι I. D. Mort. II. 1. 336.

λυπρὸς. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.

Λύσανδρ⊙ I. D. Mort. XIV. 4. 397.

Λυσίμαχ⊙ I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.

Λυσιων II. Tox. 12. 518. & 519.

λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσιως II. Amor. 34. 435.

λυττᾷν III. Philopſ. 40. 64.

λύχνος. τὸν λύχνον ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.

λύω. λύσιτο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.

λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἡδὶ τὴ Ἄνουιν II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείραν II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Aſin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὁ πρὸ ὁδοῦ σε γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματίζειν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὴς γελάσεος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριος I. Nec. 16. 478.
μαιστίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνεσθαι. εἰ μὴ μίμησα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονίης ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιώσεται. μαιωσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ὡσεί τις μακέλλῃ τετυλάμβος ἴσθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτης II. Alex. 6. 214.
μακαρὰ εἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακαρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. ſed & μακραν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακραν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. σὺν εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac ſaepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλαξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὴ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hiſt. 25. 91.
μᾶλλον δὲ ἢ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα σὺν ἂν δύναιτό τις σωθῆναι, τί ποτε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θερσανδίδης λαμβάνει — σανδὺς μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὁμοίως τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τὴ ἄνδρα σὺν τοῖς μάλιστα ib. σίδων ὁμοίως τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδρακόβολος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' ἐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσι, — οἷον σὺ μανδραγόρᾳ κεκοιμένους — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω τῶν ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις? I. Herm. 61. 802. ἴστω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἰγε ἐλπὶς II. Q. Hiſt. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸς. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανταρίου III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε λὸπ τὴ ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. περὶ ὧν δὴ ὦδε μαντεῖον ἀκούσας II. Aſtr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλίσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Maſculinam termin. feminino generi junctam in παλαιὸς ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέτας III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασσιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὶ II. pro Imag. 24. 504.
μάσιξ. ἀφ' πληγῶν καὶ μασίγων πειρᾶσθαι I. Nigr. 27. 67.
μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μασὸς. οἱ μασοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τὴ μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢ &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήρ γε ἐσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μίγαβος III. Dea Syr. 28. 473.
Μιγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μιγαλαυχίαν I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μιγαλαργίαν III. Calumn. 17. 148.
ὁ μιγαλεφωνότατος τὴ ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μιγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μιγαπίθης I. Catap. 8. 629.
Μιγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μίγαρος. ἐν Μιγάροις III. Conv. 41. 447.
μίγας. μίγα τι λέγειν — τόδ' ἦν μίγα λέγω — ἐγὼ μὲ τὴ θάνατον αὐτῷ μίγαν τε καὶ καλὸν γεγονέναι — μίγα τι ἡμῖν ἐγένετο ὅτος & ſimilia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μίγα & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μίγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μίγεθος. καὶ τὰ μεγέθης τὴ λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μίγεθος κολοσσαῖα II. Imag. 17. 477. μίγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μιθήμενος I. Tim. 57. 175.
μιθίσημαι. μισθασήσομαι III. de Domo 14. 198.
μισθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μισθὸν. μισθὸν ὑπὸ τὴ λόγον — ἕρωτι μισθυσκόμενος — μισθὸν ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μισθὸν ὠφελεῖς I. Herm. 60. 801.
μισηθεὶς. μισηθείη πρὸς τὸ χρεὼν I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μισθάκιοι I. Prom. 7. 190. μισθάκιοι Ἀσσύριοι I. D. Deor. XI. 1. 231. μισθάκια ἀραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγχολος. τὴν Αἰγυπτίαν μελάγχολον ἔσαν I. Somn. 2. 3.
Μελάγρος II. Salt. 50. 296.
μέλει. κύδιος αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hiſt. 29. 40.
μέλον al. μέλων I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖε μέλιτος I. Halc. 7. 182. καὶ τὸ γλυκὺν μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μειλίκραλον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιτλα. μελιτλαν σεφὴν I. Halc. 7. 282.
μελιτίοτροφος I. Jud. Voc. 8. 93.
μύκα. ὅτω ἐμιεκες I. Harm. 3. 854. ἐμιέκησας al. male ἐμίλησας al. ἐμέλισας. I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλῳ. τῷ μελῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλη ὅτω κατισκευασμένα III. Ner. 6. 640. τῷ σὺ αὐταῖς μελῶν II. Dem. 12. 380.
μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopf. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philopf. 34. 61.
μεμφόμαι ὁπόσοι σοφοὶ II. Attr. 1. 361. μέμφετο τῶ τεύξε τ δημιοργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν δὴ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ. III. Rhet. Pr. 15. 15. ἐγὼ μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. ὁ ἐκείνῃ γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένεσαν al. μένεσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πένθος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τὸμὸν βεβοήθηκα — ὅτε τὸ ἑμαυτοῦ μέρος ἀδεξοτέραν τὴν πόλιν παρασκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολίτου II. Alex. 4. 211. ὁ μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τέτμισμαι II. Abd. 29. 184.
μεσῆες I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἐς τὰ εὐρύχωρα τ πόλεων τ καθίκασα ἐξηγημένων I. Nigr. 16. 54.
μετά. μὴ τ θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔπετο III. Nav. 1. 247.
μεταβελεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ὅτω λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μεταλικτέον ὅλον τ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμαθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ τροιὸν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετατίμπτω II. Dem. 31. 386.
μεταφρενίον. ἅπας μεταφρενιοῦχ ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταπείθεις &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετίημι. μετιεῖσι καὶ τιμωρήσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετιτνδὸν I. Nec. 16. 478.
μετοίχομαι. μεταλείσομαι III. Nav. 38. 273.
μετίχω. ἐν τῷ μεθυσκῶν videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχομεν Geſn. vult μετίσχων II. Par. 3. 840.
μετεωροπολίσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετίημι ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετίεμαι πάσης II. Jup. Trag. 4. 646.
μεθεμεροφύλαξ I. Prom. 6. 32.
μεθοικίω I. D. Mort. II. 1. 336.
μεθοικίζω. τ Κρόνῳ καὶ Ῥέᾳ εἰς τὴν γῆν ὑπὸ Φωβίδι μεθοικισμένων I. Somn. 8. 11.
μεθορμαίζω. μεθορμαϊστὶς I. Tim. 22. 135.
μιστρίων. τῇ γαστρὶ μιστρεύοντες τὴν εὐθυμονίαν — τὸ εὔθυμον γαστρὶ μιστρεῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μιστρεῦ I. Nigr. 15. 54.
μίτρια ὀπίσω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μίτρα εὐθυμονίας τὰς τ γαστρὸς ἡδυὰς τιθέμενοι — πάσαν μίτρα ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πίρα τῇ μίτρᾳ II. pro Imag. 17. 49. παραμιτρὶς τῇ οἰκείᾳ μίτρᾳ ib. 21. 502. μίτρα ἀναλωκὼς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτε ἐπὶ τ μίτρου βίβακα II. Bis Acc. 33. 833.
μίτωπον. ὥσπερ τὸ μιτωπὸν ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 393.
μίχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ πραξείας III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῆς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατίσθη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάσατε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδίας I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἢ μηδεὶς &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὢν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὃν τὸ τῆ ἐρχηστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδὲν in L. ἴσας μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τ ἱερὰν τῷ Διοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδιδημένα II. Tox. 13. 520.
ἁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων ἢ αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάντ' ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μητρός. ἐν τῷ μητρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μητρὶ εἶχε II. Aſin. 24. 593. μητρῶν τε τ πάντων II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μηθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τ μητρὸς ἐστι αὐτοῦ. ſubaud. ἰμάντια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀπειρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἐδεμνὰ τῷ Δημοφυγεῖ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μετεβάλλετο II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαιρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύντας τῇ θαλάσσῃ καὶ ἀνθρώποις ὄλεθρον I. Prom. 1. 25.

μυ-

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρύπτων II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μιτύας. ὁ Μιτύου μόνιος II. Alex. 2. 209.
μίξις ἁρμονίου I. Prom. 5. 30. τὸ ἀσελγεστάτης ὕπνου μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀποφέρων τὰ σωθέντα τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισοδοφαὶ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρας τὸν κόμιλον ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μοῖα. ὃ δὲ μοῖαν, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μοιέομαι. μίμησαι] ὡς σύνταξιν τοῦ μίμησαι I. Nigr. 9. 48.
μοιμφοντεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μοῦγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὶ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοῖρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδαινα II. Alex. 25. 233.
μολύβδινα II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγριον. σὺ μοναγρίου πεισῇς τὰς ἀλητρίδας I. Nigr. 18. 57.
μονονυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monosyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς εὖ ἠκούσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἵππων I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφανὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μουσομάντις I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. ἀπεξύσας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυείσῃς σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιοὺς ἀνθρώποις μεμυθευτικὸς λόγους I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιβυὸς II. Salt. 21. 278. τὸν Ὕδρας μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἀντὶ μύθου ἄμειψαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὁμοίοις II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μᾶλλον μύκωνος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλὼν. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριὰς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύρια I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F.G. conjicit μυρίνη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μυρτίον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὸν I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυσιλάκωμαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μύω. ἡμύηθη μόνον I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοιτε βαδίζοιτε III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶες pro ναῦς, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάεσι, & νᾶσος ἱμὴ Θρέττειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῶν Διοσκούρων ἐγίνετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἴτε αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νεῶν πανυπείλη φόλος hic praeſtat νίων II. Salt. 52. 298.
ναυσολία II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸ λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγέτου I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἔκτου ἤδη μῆνα ἀπιστελλούσης II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς στιλάμενοι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. ποῦ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνίχνευον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῷ νέκταρος τετάξῃ ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντεῖα I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλυτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. νέφους νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νίων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεόστμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τιτμγότες αἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέσσος δ' ὃν ἔλαθεν ἰὼν III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γναθμοὺς αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῆς νεφέλης παιδὸν &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκέω. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον Δηλίων ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώτερος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Gujet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς δὲ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

νὴ Δία II. Gall. 11. 718. νὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

νήδυμος. Δία δ' οὐκ ἴχει νήδυμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.

νηπενθὴς II. Salt. 79. 310.

νήπιος. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, ᾧ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.

Νηρεὺς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

νησιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.

νῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλατωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.

νήφω. νῦν νήφω ἐς σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.

νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.

Νῦν. ἡ Νῦν μὲ ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.

νομάδι λίθῳ Λιβικοκλημένος III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νόμιμον δὲ ἡ προφανὲς ὁδὸν I. D. Mort. XII. 6. 387. Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ σὺν αὐτόσμοι vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείνειος vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρος λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τὸ νομισμάτων II. Par. 4. 842.

νόμος I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπεποίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νόος. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 174. τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸν νοῦν ἐπέχων II. Alex. 4. 212.

νοσέω. ἐδὴ νοσεῖν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.

νόσος. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.

νυμφία. λάτο τὸ μεγάλης νυμφίας τρίτη III. Pseud. 7. 168.

νοῦσος I. Somn. 4. 7.

νύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε νῷ σὺ ἥδη ἐλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἴχον I. Cat. 13. 634.

νυξ. νυκτὸς μὲ ἐξεπισάμβοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προσφέρει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖ I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νώνυμος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε ᾧ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.

ξενίας καλεῖν II. Salt. 40. 291.

ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξένιον. ξενίους ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξέσον. μὴ τῇ ξέσει I. Prom. 3. 28.

ξέσις. μὴ ξέσιν προσιέμενος I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20, 222.

Ξενόφιλος πέντε ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξέω. ξέειν λίθους I. Somn. 12, 18.

ξίφος. ἐπεὶ καὶ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλεφαντόκαπτα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσι ἐτίμησαν τοὺς πάλους II. Asin. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοὺς μάλιστα ὁμοίους ἔτι ἀρχαίοις I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καλλικαλλισμάτα II. Tox. 29. 538.

ξυλοχίσης I. Somn. 12. 18.

ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαραδύω I. Pisc. 12. 580.

ξύμπας. ταῦτα μὲ οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.

ξύμπλους ᾧ συμδιάτορος ὢν I. Cont. 1. 488.

ξυνάγω. δεῖ σε ποιῶν αὐτὰ ξυναγωγεῖ I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνίζομαι ἡμῶν II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφότερος I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοσίης. λίθων ἐργάτης ᾧ ξυναρμοσίης I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυν. ἀμα. μηδὲ ξυνὰς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὕστα ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένον τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύσις exponitur ἐνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὁ, τι II. Abd. 20. 176. ἦ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὸς — ὦ θεός τε ἦ ὦ ἐκλιπόντες ; — Ἀρκεῖ ἐς σὲ πάντ' τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖ βούλει, τῷ εἶναι, σεαυτὸν φαίνε, ᾧ ἐᾶς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ ᾧ χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθος I. Herm. 26. 765. τὸ τῆ ἄρα Τηλίφε — τῆ τ. Περσέως — τῆ τι ἄλλο γαμετὸν τῆ Νείλε — τῆ τινος οἰκετέων εἶναι — τῆ τινι γυμένων — τῆ τίνι πλευσέων — τῆ εἰς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ σοφὸς &c. II. Asin. 6. 573. τῷ μὲ — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖον τῷ θεῷ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τάφῳ II. Tox. 15. 522. τὸ δὲ τ' I. Somn. 14. 19. τῳ ἄκρῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούω τ' λόγου al. τ' male III. Pseudol. 4. 166. τ' τούτου II. de Luct. 2. 922. τὴν τοῦ ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τούτων πνεῦμα &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τ' δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τ' εἶχον ἡμείων v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Peritus vult τουτοὺς II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τοῦδε II. Phal. Pr. 11. 199. ᾧ τοῦδε φασὶ ᾧ τοῦδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολὸς. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τ' ὀβολὸν τ' ῥῖπον II. Icar. 30. 787. τ' ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 691. δι' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πότε ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμος III. Herc. 1. 82.

ὁδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.

ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάμπαν I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὸν ὕπνου τὴν ὁδὸν

ὀδὼν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. ὡς τὸν ὀδὼν τῦ ἀκεστίυ ὑπελθων I. Nigr. 36. 78.

ὀδὼς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, ἀλφιτίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξας II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι κ᾽ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσεὺς λὰξ τ᾽ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσπαλιώνῳ ταῖς ἐθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἶδαλῳ. τ᾽ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δισπότεω (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τ᾽ οἰκετῶν λοπαλειόμους ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῶ μᾶ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιςον δύκνυσι II. Aſin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίωνῳ II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ σὴ᾽ οἰκία θυμῶν σὸν εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι ὡσπαλλεῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκῳ. κἂν σὺ οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἴκοθεν πλινθας I. Herod. 1. 832. πίλον μοι ἀφελεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἶκοι τὰ πολλὰ καλαμοῦσι I. Nigr. 18. 57. οἶκοι δικοῦται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. κ᾽ οἶκοι ἀτάσθαλοι III. Calumn. 1. 126. μισῶ ἐσίαν τ᾽ οἶκον II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρὸν I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γᾶ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ κ᾽ τ᾽ &c. I. Nec. 16. 479. ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἴει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. σὺ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιότατον II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τ᾽ οἶνον αἱ ἓξ ἀλέσεις χρωτίζουσι & κιναμώμους & κρόκους ἰφθόνους — λαμπτῆρων δεῖ τόσων, ὦ βδελυρὲ πνεῦ, οἴνου πολλοῦ μόνου, κρόκου I. Nigr. 31. 73. τ᾽ οἶνον σὺ τοῖς συμποσίοις μᾶ κρόκων τε κ᾽ ἀρωμάτων ἐγχύσεις ib. 72.

οἰόμοροι ἀκούειν III. Bacch. 5. 78.

οἰονεῖ II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἰὴ III. Conv. 41. 446. οἷος γᾶ ἂν γῆς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τ᾽ ὁρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. ὁρᾷς οἷός σὺν I. Tim. 40. 150.

οἰσυΐνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. σὺ τ᾽ Οἴτης ἀναυκάμψῳ — κατίσχυψι τ᾽ βίον ἀλλ᾽ σ᾽ σὺ Οἴτη πυρᾶς κεκηδυμένῳ I. Tim. 6. 112. σὺ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λὰξ τ᾽ ὄπιθεν ἀσκωλιαίρμος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκελλῷ I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκνέω. ὄκνει II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβῳ. ὄλβε τ᾽ ὄλβε I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρῳ ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθρος II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὲς τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγε δεῖντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιτάλαντον III. Nav. 17. 260. ὀλίγε ἀμφορεῖ II. Amor. 8. 405. & 406. ἐκ᾽ ὀλίγε II. Tox. 13. 520. πλουσίῳ ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη & ζηλωτὴ δικαῖα ἐν ὀλίγοις ib. πομπὴν ὁπλίτας ἐν ὀλίγοις γυμνῆτι ib.

ὀλιγοχρόνιος δισπότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρίαν II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλισθος. τ᾽ ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὁλκὰς I. Herm. 79. 822.

ὄλλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρον II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.

ὅλος. ἔτως ὅλῳ I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε & τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τ᾽ ὅλων μεμνῆσθ I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια σιφλῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλυμπίᾳ τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρημένῳ πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνίσασθ Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας ᾠδὸν I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλῳ III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμαιτα III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ᾽ ὄμματα II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεσπεσίης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρε Ὠδυσσεῦς II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρε ἀδὲς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τὸ Ὁμήρε Διὶ ἐοικέτω II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλεῖν. ὅσοις ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. Φιλοσοφίᾳ ὁμιλήκασι II. Salt. 2. 266.

ὁμογενὲς I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὸν ἴσε δὲ ὃς εὔξαιτ᾽ ἂν ὁμοίος σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. κ᾽ τοῦθ᾽ ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ κ᾽ τέμνον ὅμοιον ἢ τᾷ Ἀντιόχᾳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τ᾽ Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιςα τῷ βαρβαρικῷ I. Somn. 2. 4. τὰ μᾶ γᾶ ἄλλα σὺν τῷ ὁμοίῳ ἔπρατον I. Prom. 1. 25. ὁμοίοις λόγοις — ὁμοίως πόλεμος — ὁμοίων γῆρας — ὁμοίως θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὁμοίαν I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίαν τοῖσι πλησιεστάτοισι I. Somn. 2. 4. ὁμοίας τὰς ὁμμαλίας κατὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γενεῖ δὲ κ᾽ χρήμασι τῷ πρόσθ᾽ Περσέων I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογίω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τῶ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.

ὁμοσκιῶ II. Tox. 51. 556. & 557.

ὁμότεχνῶ I. Prom. 7. 35.

ὁμοτραπέζοι II. Gall. 11. 719.

ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.

ὁμοχρονίω II. Q. Hist. 50. 60.

Ὀμφάλη. παιώμμος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.

ὀμώμυμῶ I. Harm. 1. 850. & 851.

ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλατῶν II. Gall. 1. 704. ὁδὸ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.

ὀνειροπολῶν. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγόρευν I. Som. 4. 7.

ὄνειρῶ. τριέσπιρον ἂν ἰδεῖν ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hist. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.

ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτως ὀναίμην τούτων III. Philopf. 27. 54.

Ὀνησίκριτῶ II. Q. Hist. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.

ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀσελγὲς I. Cont. 11. 504. λὰξ τὸ πτῆσις τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σεμνόταλον ἐ παίδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῶ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶτλων ἐπ' ὀνόματι τῶ θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα H. Astr. 4. 362.

ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασθὲ II. de Luctu 5. 924.

ὀνομακλητὴς I. Merc. Cond. 10. 665.

ὀὶῶ ἐν Κύμη I. Pisc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου ἀπειρίας II. Asin. 56. 625. λύρᾳ ἐ ὄνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Asin. 15. 583.

ὄνυξ. τῶ ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.

ὀξυδρακίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.

Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.

ὀξυριγμία I. Merc. Cond. 19. 674.

ὀξὺς. ἦν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδρακὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίξομαι I. Nigr. 8. 47.

ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.

ὅπερ ἐ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.

ὀπισθόγραφῶ I. Vit. Auct. 9. 549.

ὀπισθόδομῶ I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.

ὁπλίτης. ὁπλίτας πιεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.

ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.

ὁπλοφορεῖν III. Epigr. Omiss. 691.

ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.

ὀπόσιρῶ I. Prom. 11. 194.

ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.

ὀπτάω I. Nec. 14. 475.

ὀπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριέντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ ἀμφοῖν ὀφθῆναι ἀμείνων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.

ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.

ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.

ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἴ δύναιτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως sc. ἔφα I. Prom. 5. 189. οὐχ ὅπως ib. 8. 192.

ὀπωσοῦν II. Q. Hist. 7. 8.

ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τὸ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸ Δημοσθένης ὅμα μοὶ βίον I. Somn. 12. 16. ὁράων II. 2. Ver. Hist. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Pisc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τὸ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθηκούσης ὁρᾶθαι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τι δυνὰ II. Bis Acc. 1. 793.

ὄργανον. μᾶλλον τὸ ὀργάνου II. Par. 28. 859.

ὀργὴ. εἰδὼς πηλίκαι τοῖς παλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δοξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μαλῶ I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.

ὀργίζομαι al. ἰργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.

ὀργίλος. ὅτω μὴ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Pisc. 14. 586.

ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.

ὀρειὸς I. Tim. 31. 145.

Ὀρέσης. εἰς τοὺς Ὀρέσας τε III. Ner. 10. 642.

ὀρεωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.

ὀρθῶ. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 11. 804.

ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.

ὁρίζω. ἡμῖρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.

ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.

ὅρκος μιγιστος III. Calumn. 17. 148.

ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶ τῆ ἑρμῆ II. Q. Hist. 2. 4.

ὁρμῶ II. Salt. 12. 274.

ὄρνεον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια ἐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.

ὄρνις. τῶ ὀρνίων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.

Ὀρσίτης I. Cont. 14. 510. Ὀρσίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.

ὄρος. ὕτως ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁτίους ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τὸ ὄρον II. Bis Acc. 28. 826. & 827.

ὄρῶ. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.

ὀροφὸς. ἀνεφλίγη ὁ ὀροφὸς I. Somn. 9. 14.

ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.

ὀρφανὸς. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλαλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.

Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Astr. 10. 365.

ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.

ὀρχηστὴς. τὸ ὀρχηστὴν δὴ παλαχθὲν ἀπαιρεῖσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.

ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.

ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.

ὄρω. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώπους I. Nigr. 9. 49.

ὃς Solan. vult ὡς III. Dipf. 6. 237. ὅς τις ἢ γένος — ἴσχει II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γιλοῖον I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρητας I. Herm. 67. 809. ἃ γὰρ ἐδ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὔκ ἐστιν ὅ, τινα σὺν οἰκεῖῳ ὀνόματι I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὃς μᾶ τῶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίας ἃς ἃ ib. 410.

ὅσιος. μετ' ὅσιον εἶμαι I. Herm. 8. 747.

ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapf. 12. 735. ὅσον ὕδατος II. Icar. 22. 777. ὅσον ἐ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῃ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476. ὅσῃ.

ὅσος. ὅσῳ omisso μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον ἠδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύτρηλον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσῳ II. Gymn. 17. 897. ὁσαγὶς I. Tim. 52. 168. ὅσας ἰχθῦς III. Ep. Sat. 20. 403.

ὀστᾶρ. ὄστρ f. ὄστρ I. Pisc. 47. 614.

Ὄστρης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀσφῦν. ὀσφῦ παρωθεῖς I. Prom. 7. 34. ὀσφῦ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄφις II. Imag. 3. 461.

ὀφθαλμὸν I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀφθαλμόομαι. ὀφθαλμόμοι τῷ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπου μὲ παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲν ἦν scr. ὅ,τι μὲν ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἀφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὁ γὰ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὁ γὰ ἦν καλαῦας II. Asin. 30. 598. & 599. ὁ γὰ ἀλλ' II. Par. 49. 873. ὁ γὰ ἂν I. Tim. 7. 113.

ὁ μάλιστα II. Lex. 24. 348. & 349. ὁ μᾶ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὁ μὴν II. Amor. 37. 438. ὁ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὁ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in σὺν.

ὁδάμαῦ II. Astr. 6. 362.

ὁδὶ γὰ ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἴν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὁ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ γὰ II. Amor. 36. 436. ὁδὶ γὰ ὁδὶ — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὶν ἴθηκεν ὀρθῶς ἴχον — ὁδὶ γὰ ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἵττι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γὰ ὁδὶ ἐπεδήχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σκυδαῖον μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὶν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδέποτ' III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδοιπόποτε II. Dem. 7. 378.

ὁδὸς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν δίον frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Pisc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδῶν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὁ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὸν ὄφελ☉ III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἦ ἔτ' αὐτοῖ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τῆ ὁδοῦ ἐσι I. Herm. 78. 820.

σὺν ἐσι I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε σὺν ἤδεισαν III. Pseudol. 22. 179. σὺν ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. σὺν ἀχρεῖα &c. II. Gymn. 24. 905. σὺν ἂν δόκοι εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. σὺν ἴσιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. ἰχ ὡς v. notas III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὁ.

ὑκοῦν ἦδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

ὑλαμπφόρ☉ ψυχὴ I. Somn. 17. 21.

ὑλὴ I. Somn. 3. 6.

ὑλοχύτης I. Somn. 3. 6.

ὕμινυν I. D. Mar. XIII. 2. 320.

ὑμὼς II. Asin. 39. 608.

ὕνομα. τὸ ὕνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὑνόμαλα ib. 2. 453.

Οὐολόγεσ☉ II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. ὑράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

ὑρανὸς. τὸ μέλι ὑπὸ τῆ ὑρανοῦ III. Fug. 17. 374.

ὕρι☉ II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

ὗς. ὕτα ῥυγάλα III. Bacch. 2. 76. λαπφράτειν τὰ ὕτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὕτα κηρῷ φραξάμθ☉ I. Nigr. 19. 57.

ὕτι τι I. Merc. Cond. 5. 658. ὕτι χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

ἐΰτις I. Cat. 14. 636. ὕτις II. Salt. 85. 315.

ὕτ☉ I. Pisc. 32. 600. ὕτ☉ ἰκαῖος I. Somn. 11. 16. ὅτι ὕτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ ὕτός ἐσιν II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐσιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἴχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῳ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ ὕτ☉ II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

ὑτοσὶ II. Eun. 10. 358. ὑτοσὶ μὲ, ὅτι Κάρδιός ἐσιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

ὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. ὕτω γὰ κὴ I. Prom. 13. 196. ὕτω — ὑμιλλες I. Harm. 3. 854. ὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. ὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

ὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. ὕτως ὅλ☉ ib. 2. 740. ὕτως f. Br. vult ὕτ☉ I. Tim. 33. 146.

ὑχ ὅπως II. Abd. 18. 175. ὑχ ὡς. vid. ad III. Diss. cum Hes. 2. 241. Plura in ὁ, & σὺν.

ὄφιλ☉. μίγα ὄφιλ☉ I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθ☉ τὸ σὺν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τ' ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμέν☉ II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλίως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑπαδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τ' ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὥτα ὀφθαλμῶν ἀπισόστρα II. Q. Hist. 29. 38. ὁ γὰ ἀσέλγεια κὴ δι' ὥτων κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παλαχόθεν εἰσδύεται — ὁ τ' ἀσήμων διαμάτων καπία, ὁ ἀφ' τ' αἰσθητηρίων τ' ὀφθαλμῶν ☾ τ' ἀκοῆς, ὥσπερ ἀφ' τινων θυρίδων τ' λησὴν ἐπεισάγυσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. σὺν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τ' ἐλπίδ☉ ὀχούμθοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματ☉ I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημθμοι ὡδ☉ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τ' ὄγκου, κὴ τὸ μέτρου, ἵνα τὸ πεζὸν ἀφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματ☉ τ' φήμης πορευόμθ☉ δίῃσι τὰ ὦτα I. Somn. 15. 20. κατίδῃ ἀπὸ τ' μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλ☉ ἀκολουθῶν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπαναστὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. σὺν ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθ☉. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδιαὶ. παιδιᾶς περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδίαν II. Salt. 23. 281.
παιδραγωγῶν δὲ ἐφιέσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδιὰν. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. σὺν παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιῶν I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδίᾳ τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκάμμα III. Philopf. 5. 33.
παιδισκάριον. ὡσὸ δὲ τῇ τυχοῦσῃ παιδισκαρίᾳ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι ἢ κύημονα δαιμόνιον ὃ κῆ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ἐ παιδιὰν ποιοῦνται I. Nigr. 20. 58. παίζειν ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ ἢ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιὼν I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hist. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφὶον παίδιος I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. σὺν παιδὶ II. Tox. 27. 536. σὺν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἐπφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη ἢ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰχάδων I. Pisc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. ἢ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιστικός. παλαιστικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρίχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κῆ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ἐ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμυγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. παντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναΐα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάρισε III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῶν Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλωσὶ II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. σὺν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προτεκμαίροντο — σωωδεδεμένων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι στοιχηδὸν ὡσὸ μιᾶς ἐψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ὁ πάνυ μορφὴς εὐφυῶς ἔχοιτες I. Somn. 2. 4. ὁδὶ πάνυ καρτερῶς II. Q. Hist. 4. 5. σὺν τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαὶ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παππᾶς I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παππᾶ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Pisc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hist. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παππᾶ τοσοῦτον ἦλθον ἀλγδρᾶσαι II. 2. Ver. Hist. 26. 123. παρὰ τὸν βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 64. 461. ἡμῖν τὸ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hist. 33. 129. παππᾶ & περὶ saepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἴγω παραβλέπω Μυίππους ὅλης vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύσσω. σὺν παραβύσσῃ πυ I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμβῳ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hist. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεσθαι gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Pisc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ σὺν τῷ Ἡσιόδῳ I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προβάλλον. II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προσηκαν I. Somn. 18. 23.
παραδοκὴν ἱερέων II. Amor. 15. 414.
παραθεωρεῖν I. Herod. 8. 838. & 839.
παράλυρος I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hist. 62. 68.
παρακαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακεῖται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούειν I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μὴ τι παρίλιπεν II. Q. Hist. 38. 51.
παραμυθοῦμαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομία I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθία I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγία. παραπαιδαγωγῶν ἐ συχνματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κῆ τὸ χῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὸ εὐεξελεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρισβύτα ξυνδιατρίβοντα τῇ ληρεῖν ἐ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπόντων III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παραπτόμαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραρρύω. παραρρυὲν λαθη III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρασκαίομαι. τεθηγμένος παρεσκασμένος τοὺς λόγους. II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμαρρὰ παρασυρῶσι. — ὑπὸ ῥεύματος παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παμ-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θελητοῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρον. Διῒ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187. παρεδρεύειν Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
παρειμι. τὸ παρὸν εὐθύμως I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἃ πάντα τάλλα παρέντας III. Char. 6. 620.
παρισπίττω. παρισπισὸν Mſ. παρεὶς πισὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρισπισοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρισωδύω. παρισώδυσε III. Philopat. 12. 598.
πάριργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάριργον — τὰ θεῖα οὐ παρίργως τίθεται I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρήρχετο εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δή τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίνητος ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθακλείσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυαῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριών I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμβον I. Cont. 13. 507. ὥδασε σάκμας τὸ ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
παρῳδὸν II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρῳδῇ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν σωιχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρῳδούς I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολιθίᾳ II. Gall. 26. 742.
παροπτᾷν. ἃ γὰρ παροπτᾷ III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενον πέραν τῆς μητρὸς — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρα (T. H. vult legi πέρα) τῶν δοντων παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳδία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς οὗτος πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τῶν παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ὦ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Παῖ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πάντως III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. ἐξ ἁπάσων I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἴκλαε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεπονημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθόσι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγον. ἔξω τοῦ παταγοῦ τὸ ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖα II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶκων τοῦ τοῦ πάτρος ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πάτραν ἐπιθυμοῦσι I. Prom. 16. 199.
πάτριος δὲ ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πάτριδας φέυγουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷον I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλον. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλον. ὁ δὲ Παῦλος, ἅσπερ ὑπόπτιος γεωργὸς, πᾶσαν χεῖρα ἐπέβαλε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ἄ, παῦσι, παῦσι, παραπαλοῦ τοῦ κωπέως I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὲ παυσομένης μου, an ἐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχυδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πείζω III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέης II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπίκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν Solan. vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῆς ξένης αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πειρὰν. πειρὴν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειρᾶν. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτην ἢ γέρρον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη σωιχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθίων. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθκαιδέκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἓξ ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῶν πεντήκοντα νέων γόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſoliciteur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸν Περιγρίνου τελευτὴν III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτυχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τοῦ βίου I. Piſc. 25. 595. περὶ τοῦδε I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιάνδρου. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιεργολόγον II. Bis Acc. 11. 804.
περιθάλλω I. Herm. 6. 745. περιθάλλει — τὴ ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιθαλλοῦσιν II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περίδλεπτ☞ I. Nigr. 21. 59.
περιομβοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιοχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιῳδία II. Lex. 23. 348.
περίχω. περιαχημένον I. Tim. 31. 145.
περιγίνομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίημι. ἐς γελοῖον περίεσι τὰς γνώμας II. Q. Hist. 1. 2.
περιήσας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθέζομαι. περικαθιζόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περικίρω. τοὺς πλακάμους περικιρόμβ☞ I. Tim. 4. 107.
Περικλέης Ὀλύμπι☞ Ἥραπτ', ἐρόντα, σωσικόμε τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☞ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμώομαι I. Prom. 10. 193.
περιοδ☞. ἰατροῖς παρίχωσω ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☞. εὐ Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπίρω I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπίτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hist. 29. 39. περισπειρᾶσθαι III. de Dipl. 6. 238.
περισπούδας☞ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περτέμνω. οἵας περταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περττός. οἱ περττά μι λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περχρίει ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφονείας ἑπα.τὴ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμ☞ — Πέρσαι τοὺς βασιλῆς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲ ἴσοι ἀλλήλοις καλαφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῆ παρειᾶ τῆ μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ϵ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ☞ III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμνηφόρεις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☞ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☞ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τῆ πηδαλίῳ II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☞. πηλίκον ποτὲ ϛεάξειν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῆ χυτρίων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κεροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῆ πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἀδῖνα Προμηθέ☞, ἀδῖνα πηλοῦ ib. 2. 26. εὐ πηλῷ ὅτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πήνιη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν☞ I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρὸν I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανὸς. ἐξεπιτηχύσαι πιθανὸν ὅτϖ τὴν πρᾶξιν ὑπὸ δίκης — πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὃς ϵ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλ☞ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῆ ἀπὸ γεωμετρίας ϛημάτων I. Nigr. 2. 40.
πινακὸς. τῆ ἐσθῆτ☞ τὸ πινακὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☞. τῆ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔνθεν ἔπιεν III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίνοντα τ' ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πίομ☞ τῆ ἐλαθόμῃ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσε πιπρᾶσ☞ I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῆ μύτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☞ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑποπηλ☞ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττοῦν II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσ☞ III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπ☞ης. Πιτυοκάμπαις τῆ τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταῦρον τι τῆ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. εὐ μέσῳ ἀλαζονείας ϵ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανᾶσθαι ἄλλως πλανασθμὸν I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσθ☞ πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνις☞ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμαστὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μιμηνται I. pro Lapf. 6. 733.
πλέθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῆ λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae ϗ III. Nav. 1. 246. verbi φὴμι III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῆ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκαδε ἐκ τ' Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγὴ. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☞ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ἐδὲν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἀλλὰ μετριότερ☞ II. Q. Hist. 16. 24.

πλη-

πλημμελήσαι II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσας προσδυκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀπολυκόσμιλες II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους ἐξεκειρόμους I. Tim. 4. 1075
Pluralem pro Duali in ἑκατὸν ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλουτίζω καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τ πλησίον ἐφοίτα Θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδιδάκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. Δεῖ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξὸν πλουτεῖν, ἀπολέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. Θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλοῦτον III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλούτου II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτωνα ἐθρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῷ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. ἐστι ἔστι ποθεινὸς ὁμοιάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦν — τί δ', ἤρεσκέ μοι ῥύσασα; ποθεν; — ποθὲν, λάθ' τινος μέρος ἢ μεθ' ὑποκρίσεως αὐτὸ τὸ ὅτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσαμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17, 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὁμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς ἥδιν αἴσθησιν ποιήσας I. Somn. 8. 12. ἐπεποίητο ἄν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὥσπερ τοιούτῳ ῥήτορι ἡμεῖς ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κἀμὲ πεποιημένη II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιήσασθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικιλὸς ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐρινύας I. Nec. 9. 469. Ὀπίσω ἐκπυλοῦσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμεῖν I. Prom. 16. 199.
πολεμικὸς. πολεμικοῖς II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 2. 4.
πολιὰς II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλεσι III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχλον II. Par. 43. 866. & 867. ἡ πόλις v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τ πόλεων I. Cont. 22. 518. οὗ χρῆται τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hist. 42. 56. πόλιος II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίου ἐδέησεν II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλοὶ III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδεύκης I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου ἡ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18, 46. ὁ τῆ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθίας II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ἁμοῦ I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852. Δεῖ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὑ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορίας, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καθαρῶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλεῖν II. Asin. 10. 577.
Πολύφραττος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῇ πομπεύειν ἰσχυρὰς ἐλικίας I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποτέω. τῷ σώματι ποτῶν I. Somn. 9. 12. ποτεῖσθαι τ πότῳ I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονήρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόντος. τῷ πόντῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόντου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκήτεα πόντου I. Tim. 26. 138. ἐς τ μίλανα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον ὥσθέμενοι naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμεία H. de Luct. 10. 926.
πορτάω. καὶ τήνδε (ἀλύειν) τῶν πόρτασιν ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ὑ πόρρω τ πόλιος I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεα κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 43. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ὑτοσί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προσδρυνε III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλεμος ἐν ὀλίγοισι μέγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ πολέμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνευ τοῦ πολέμου I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνευ πολέμων I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότος vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότος συνεκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα πύθυς ἐπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ἐν ποδοῖν ἢ χεροῖν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς την πρῶραν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐν ποσὶν II. pro Imag. 29. 507. ἐὼς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνας ἀστραγάλας ἐν ποσὶ, contrar. ἐν ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἢ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῷ πράγματος ἀφεσκεῖν v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐν τῷ πράγματος I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχερείας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὸ βάδισμα ἐ σεμνός, I. Somn. 8. 11. Ἀντιγονόν φασι δημοτικὸν ἢ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἵς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφικνεῖται; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ἢ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφιτελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα ἀοὶ III. Charid. 23. 633. πρατθομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσθυς. πρίσθεις Gesn. πρισθείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισθύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ παίδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμος ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπος II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἢ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕρανὸν &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκος II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τοῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθάνομαι III. Calumn. 23. 153.
προαπράζω. προαπράσασι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαπράσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγονος. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα κατα βλίτουσιν II. Q. Hist. 42. 56.
προδατεύω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προείλεσις. ἡ πομπὴ ἢ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προαλούσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προείλεσιν ib. 32. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προείλεσιν ἡ καὶ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προειλεσιας ταυτῆ τοῦ βασιλέως ib.
προεξέρχομαι. ἢ δῆ τινα προεξελθόντα ἀφυλιχθῆναι τοῦ ἥμερ τι μὴ μικρὸν ὑψίτατα I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ὅτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην τινὰ τὴν ἐκ ἔθους ἀφορὰν σφίσιν ἐπὶ τὸν θέατρον προελθεῖν ib. ἐς ἐκκλησίαν καλούμενον παρηγγείλατο προελθεῖν ib. τὸ ἐκκρίτως προερχόμενον ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀπᾶσι ἐπὶ τὸ βῆμα ἢ προελθεῖν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ Κατωνος προελθόντος ib.
προέχω II. Q. Hist. 55. 64. προὔχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένους γὰρ πολιτικῶν λόγων ποιεῖται II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἓν ἀεὶ προθέσεις ἀπὸ προθέσιων ποιεῖς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ προθεσμίας ὑπερούσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προιημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προιστάτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθέσεσθαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω prior e loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκεισται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ἐν μέσῳ ἐ πινάκιόν τι τ ἀπὸ γεωμετρίας χρώμασι κατεγγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ εἴ τι προκεκόπτουτο I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμοὶ δῆ προκεκρῖσθ I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπος III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ μαντεῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πρώγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἑδαμοῦς ib. 14. 196. ἄδων Προμηθέος, ἄσθμ Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμήτωρια ἐ συμφωνοῦσα I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόπος III. Dea Syr. 30. 476.
προνοίαι. τῷ μὲ λίθῳ προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapf. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόσος. ἐξιμένειν δεῖ κατακεκμηκότος ἐ πρόσου τὸ σθένος I. Prom. 6. 33. τὸν πρόσον alii τὸν πρόσω I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὸν πρόσον I. Prom. 6. 33. ὑ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὸν πρόσον ib. σωνήθως δὲ τὰς πρόσους ποιεῖσθαι ib.
προοιμιάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσ-

προαίμιον. τὸ προαίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἤδη συντάκται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω ἐ μεσόγαια τ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προαιρέω. τό, τι ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προαιρεῖται μᾶλλον I. Somn. 10. 15. προαιρῶμαι δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματι III. Mort. Per. 28. 351.

προπέμπω. ἢ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

προρρήσεις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. ἢ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕτερον ib. 19. 227. ᾠδὴν πρὸς ἕτερον I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὂς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπίοντα τ ἡλίου III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ᾠδὴ πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῦ πεσόντος III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ ἀντιπάλων ἀγχόμαι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἡδονὴν προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ὁμοῦ τάχα μοῦτος ἐ αὐτὸ τοῦτο προσάγοιεν αὐτούς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιτο τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ὧν I. Zeux. 1. 839. τ προσιόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσέρχομαι. προσέρχεται τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τ νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβον τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ἔτι πρόσηβος ib. 2. πρόσηβος κοῦρος ib. 1. πρόσηβον — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὰ παιδίσκη πρόσηβος ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an προηγορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημαίνει dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ τῆ γεννηθησομένῃ ῥάμψης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετος II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίσωσι II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλισάμενος τ Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνῆσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδος. πρόσοδον ποιεῖται I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἐπιγράψασθαι ib. τ μὲν βουλὴ τ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ προσεδρεύουσαν ποιουμένη πρὸς τ δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐδήθη προσόδων ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύσας I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προστύχοι I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ ἑαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopf. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτιμᾶται II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερος. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερος II. Amor. 9. 407. ὁ πρότερον ἴφη ἰεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. πρότερα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότονος II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτην I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τῆ Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμναι. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμεναι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρῶρις ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιεῖς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖα I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτος II. Amor. 20. 420. I. pro Lapf. 3. 727. ὦ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μὲ πρῶτος I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ἐ ἀξίῳ ἐντυχὼν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. ὑχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτῳ II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταίσματα. ὑπὸ τῶ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῶ τοῦ Πτολεμαίων νεῶ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὅππτ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐκαιόμβοιο πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τὸ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρα II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρα II. Gal. 4. 709.
πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τῶ πυθμένος στέγειν ὁ δυναμένῳ I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθοῖ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ὁδὸν καλεῖν ἡχῶ I. Nigr. 16. 54. πύλλω Solan. dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρίαν I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυνθάνεσθ' II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶ χειρῶν ἀπορριπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεκλαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρετεύω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσων σφοδρότερ III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἰχόμενοι ib. 20. 48.
πυρίττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὴ ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυρρίᾳ I. Tim. 22. 130.
πυρρίχιζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. ὐχ ἱώρακί πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τὸ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθειμένῳ III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζοντες συγγενεῖς — πῶς γὰ ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ἔτ ζῶν μὲ ἠδὲ ἐόλον ἔδωκε τῶ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἠδὲ αὐτὸς ἥπτητο τῶ χρημάτων ib. 102. πῶς ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν; II. Tyr. 131. 151.

P.

Ῥάδ I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τὸ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾴς. οἱ ἐκ τῶ ῥᾴστ I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδίαν I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥᾴδ ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδίαι μικτὴ ἐξ ἁπάντων τὸ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέαν. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ὁ δῆ, πῶ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεύμασι ἰδῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν λοιδορίαν I. Prom. 6. 190. οὐσπέρ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ ἀφηγήσῃ I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μι λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν λοιδορήσῃς σὺ τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προικῶν II. Alex. 19. 227.
ῥητῆρ. ῥητῆρες μυθεῦντε, καὶ εὐ ἀγορῆσιν ἄριστε Νέστορ τ' ἰθύνειν καὶ τεκμήρασθαι ἀρίγνωτ I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἄκμὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μὰ τῶ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρ I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμ I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τὸ ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς σέφεσθαι I. Nigr. 32. 75. καρύζης τὸ ῥῖνα μισεῖς I. D. Mort. VI. 2. 347. πήχεις ἑπτὰ τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνίλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιπτασία II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτη. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥίπος I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀντὶ μώνου ῥόδου I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥυτιδίαι II. Alex. 39. 245. Ῥυτιδιεῖς II. Alex. 30. 237. καὶ τὸ Ῥυτιδιεῖσιν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός. εὐ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτίς. ἐκτασύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖ. οἱ πλείες τὸ Ῥωμαίων συμπροῶτας ἴχνει τοὺς πλείσες I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακλάχ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαίρακες v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μιμεῖς ἴρριψι Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖν ὄλεθρ II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τοῦ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρ I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρ ὁ Θ. I. Nec. 16. 479.
σαφῆς. παντὶ πᾳ σαφὲς I. Somn. 8. 11.

εὖ.

σίδηρος II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σιδασός. κατὰ τ Σιδασὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σιδηριανὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σιδηριανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τῆ Διὸς II. Astr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σίλγος. ἐπὶ τὰ σίλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. ἡ σελήνη ἐκλείψεις II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ἐφ' οὗ τ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη ἀλφθείρεται ὑπὸ τῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. πυρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημείων. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ἡ μάγιστρός ἐστι σημείων III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀφορῇ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σῆς. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σίβυλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγᾶν. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μᾶ III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδὼν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
Σικελία I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼν II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σισαρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀπεκτάνας τὸ Σίνιν σὺν πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισυφὸς II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τ τ ἀρχαικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτει ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τῶν σκελῶν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴ μοι ἦν πολυτελὴς II. Alin. 48. 616. σκιὴ — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιᾷ & κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον σὺν ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὴς τ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γινομένης I. Somn. 17. 22.
σκήπτρου I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιῆς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκινδαλαμῶ III. Diss. cum Hes. 5. 243.
Σκιρωνίδης. ἀπὸ τ Σκιρωνίδου I. D. Mar. VIII. 1. 307.

σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπῶν. ὥρα τούτου μοι σκοπῶ I. Prom. 5. 30. σκοπῶν πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. ἀπὸ τ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. ἀπὸ τ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλω. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεσσήιος I. Herm. 12. 751.
σκώμμα. δημόσιος Ἀττικὴ τ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμηναγὸς. τ σμήναγόν III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὰς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίαις ... εὖ τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλέθρους I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀποπολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστῶν III. Philopsf. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανοτέρους II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἱρατικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. εἰ τὸ σοφὸ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τ πλουσίων θύραις ἀλητρίουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπᾶνιος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτῶν ἀνάδοσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτούς τινας ἀναδοθλασηκέναι III. Philopsf. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρόμενα II. Tox. 19. 528.
σπειρᾶν. ἐσπειραμένης III. Philopsf. 22. 50.
σπεύδω. σπευδόντα τὸ αὐτὸν ὠθήσαι — τί μοι σπεύδοντα τὸ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπῖλος II. Amor. 15. 413.
σπινθὴρ. σπινθῆρα ὀργῆς — ἐκ τ ὕδατα φολιστούσης σπινθῆρα τίφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζοῦσας (ῥιζοῦσαν) τ ἐνοῦσαν αὐτοῖς σπινθῆρα τ κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σποδὴ. σποδὰς πέμποιεν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζουσι ὑπὸ τ γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδὴ II. Icar. 4. 755.
σπουδὴ μοι ἐπιλήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιον. στάδιος II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας τὸ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὁ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τ σταυρῶν III. Philopsf. 17. 45.

στίχω II. Jup. Trag. 33. 682.
στέλω. ἰσταλμένοι I. Scyth. 3. 863. στάλοις II. Alex. 11. 218.
στίμματα II. Alex. 58. 263.
στενός. βιῶ κομιδῇ στενῶς, I. Somn. 1. 2.
στενοχωρίαν. ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
στέφανῶ I. Tim. 43. 157. στιφάνῳ τ' τέρπον (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀνθέων ἑκείνων στιφάνους δ' οἵους (Casaub. legit ὅπως) πυκάζω τὰ μίτρα μου 'πικαίσι. — τὴν κεφαλὴν τοῖς στιφάνοις διαθ.σμῶ I. Nigr. 32. 74. & 75. στιφανῶν ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐστιφανικότων III. Dem. Enc. 45. 523. στιφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῆθῶ. τὸ σῆθῶ ἢ τὴν δεξιὰν καθαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σήλη. σήλῃ παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορῶ II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σίγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφόνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιβάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χέρνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὀπεσάπην τὸ σοιχεῖον εἶη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἐξάπαν III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλῶ. ἐπιμήκεις σόλας III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαλισμὸς τῦ σόματῶ I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχασικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
στρατιώτης. ἢ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραλονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δεῖ στρατοπέδῳ I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λυεῖν ἀξιῶ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μέν σε ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν Jens. corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐσ' σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τι κῆ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμᾶς. μόναι ἰδίου γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῶν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. οὐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προσάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαλασπάω. συγκαλασπᾶν ἑαυτοῖς ἄλλας — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύραν ἐπιμάτειαν συγκαλασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφίεγω I. Nigr. 30. 72.
συγκείμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ὦ πολεμικωτάτων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομίσῃς I. Nigr. 10. 49.
συγκροτῶν. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκατηριθμοῦσι II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπιχείρατο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
συκινῶ II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὑπομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὑπομόσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾶν τὰ ἤδη ἀκτηθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλέγω I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνειν. συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. & 3. 384. συλληφθέντα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συλληχθέντα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συλλεχθέντα II. de Luct. 20. 932. συλλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συλληχθέντα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβολαίων II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συμβουλευόμην τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συμβουλεύσατε ἄν ib. 193.
συμμαχῶ. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαριδρύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότου II. Asin. 7. 575.
συμποτικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφέρω. ἡ μίξις συνέφερε I. Prom. 5. 31. συμφέρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφεῖν I. Herm. 11. 750.
συμφορὰ. τὴν συμφορὴν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἡ συμπεφυκυῖα III. Musc. Enc. 3. 92.
σωαγωνίσαι III. Epigr. 20. 680.
σωαναστάσεως I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ σωαρμοσῇ II. Tox. 32. 540.
σωδιατεῖν I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμον I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιαίρῶ I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωεκπίπτω. συνεκπίπτει δράμα I. Nigr. 8. 48.
σωεπιλαμβάνω. σωεπιλαβέσθαι al. σωεπισυλήσθαι I. Prom. 13. 195.
συνειδῶ. μηδὲν κεῖσθαι ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέχομαι. συνέχεσθε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνθεσις. ποικίλῃ τῇ συνθέσει χρώμενον II. Alex. 22. 219.
σωστὸς. τὰ πολεμικὰ συστὸς οὐ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωστάτῶ III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνηθείαν ἡμῖν I. Jud. Voc. 7. 91.
συνθετὸν. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούσιν δεικ. I. Prom. 5. 31.

σύθημα. ὡς ἐδιξάμην τὸ σύθημα I. Nigr. 22. 61.
σωνίημι. συνῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιεναι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συνίης δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συνίσει leg. συνίης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συνοήμι. συνιεῖτα ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδοπορέω I. Herm. 13. 753.
συνοικεῖν. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίσει II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἕτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρέφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίβω. μὴ ἐ συντρίψω με πεισὼν τ ὦμα, ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφίᾳ ἐ πενίᾳ σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲ αἰεὶ σύντροφός ἐστι I. Nigr. 12. 51.
συ ωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50. 164.
σύρβη. τὴν σύρβιν τύρβιν λέγουσι I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν ϗ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. ὁ Σύρος τ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.
συφειὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἐρᾷς τοὺς δακτύλους κατεσπληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. πρωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμα σφίγγει II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χειδία. ἐπὶ τ χειδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα διλοτροπὶς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τῦ χήματος — κόσμιος ἀπὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσχήμων I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ φαίνεται οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ διανοίαις I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψυ III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμαίνετο λιθοξόου τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτους εἰρωνεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτους ἐρασταὶ I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φρονιστὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῦ μὲ σώματος τὸ ὑτιλὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ δὲ τούτε σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένον τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκον ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώστρατος I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρονῶ ϗ δικαίως ϗ ὁσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἐκεινη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέτακγὰς I. Cont. 1. 488.
τακερᾶς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαιφον. ἀπὸ ταλάντων πώτε, ὧν ἔχω II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8. 391.
Τάλως. ἔνιοι δὲ τ Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ τρατεῦσαι, ἀλλὰ τ Ταλαοῦ, ὃν φησὶν Ἀλκμὰν τῦ κ Καλυδῶνι προσαγορεύουσι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 47.
ταμιεύω I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὠ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως ϗ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιτὴν ἦν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξισι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττουσί τε II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖνος ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε ϗ αἰγῶν I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ ἐκεῖ τῆς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἐμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταφὴς. ταφεῖς ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31. 677.
τάφος I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
τάχιστα I. Piſc. 29. 598. ἐπειδὴν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε ςικτὸς, οἷον ταὼς. I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ὑρανοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήρασθαι I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τ καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελέσιλλα II. Amor. 30. 430.
τέλεσμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίσρια. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορίαν I. Prom. 5. 30.

τελωτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελωτῶν II. Par. 46. 871.
τελωτὴ Νικίᾳ II. Q. Hist. 38. 51. ἔνθα τελωτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὦ θεοὶ τὸν τελωτὴν I. Niger. 30. 72.
τελῶν II. Q. Hist. 35. 48. τελῶν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μὴ τιμπάνῳ τελῶν I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀλλὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ἡδὺ τερπνὸν εἰ αὐτῇ II. Q. Hist. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμεθα ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ σ' εἰς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τετράκις III. Mort. Per. 35. 356.
τετράκτυς I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραπεδίτης I. D. Mar. VII. 2. 307.
τετράρις. ἃ σὺ δοκεῖς τετράρα I. Vit. Auct. 4. 542. τετράρα I. Herm. 36. 778.
τετραρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τετῦλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι ἢ ὁ πολίοισιν ἀγῆτας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴτερ τέχνη τῆ δύνατα III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τὴν τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸν τέχνα I. Pisc. 20. 590. τὰς δὲ ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐνταῦσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diss. cum Hes. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικαύτης I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλύγες II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀπελαύοντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χορὸν ὦ πόλλων &c. τιμῶσι I. Somn. 2. 4. ἢ τιμῶντας II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῶ τοῦ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἦν; ἰχθῦς I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἰχθῦς vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὑγιές τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ἂν ἴτε II. Jup. Trag. 33. 683. τι κύτρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τινι II. Par. 56. 878. & 879. μὴν σύ τοι ἔστιν ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἦσι; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίνι γε I. Herm. 80. 824. τινες ἦδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αὐτῶν I. Merc. Cond. 16. 672.
τῆ Τυχίῃ τὸν τύχην εἶδα III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσαιμι — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔστω — τὸ τῦ λόγου, ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τὸ τρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαθον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. ἢ ὅμως τοιοῦτο ὅτε αὐτὸ ἐδεδάκεσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τόγε τοιοῦτο I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχῳ ἄρχω τῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχίον II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κιφαλὴν τοκογλύφος I. Nec. 11. 478.
τόκος. ἀποδίδωσι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῦ τόνυ ὑφαιροῦ III. Philopf. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρι. καίμοι ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξῳ II. Alex. 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. εἰ τοσοῦτο — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐώλυνέ με, ὁ Παυόπη. ἐμιμήσατο εἰ τοσοῦτον φολάδιον τὸ πίλιον — ἡ ἵρις δὲ εἰ τοσοῦτη — εἰ τοσοῦτο δ' ἡμαμάξιον I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτος ὡ τοιοῦτος II. Q. Hist. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτο ἐπέπεσε III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους ὡς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. πρῶ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεικάσειν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδία ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδὸν ἀστικῆς III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς. τραγῳδὸς καινὸς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπέζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοπὶ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς τῦ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἔχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι F. F. R. mavult τραχῶσι II. 2. Vet. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τέτραμμαι τῶν χρεῶν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενναίως I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Asin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πάγανα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀμφίων θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. δραμὼν πρὸς τ' ἄρχοντα II. Asin. 54. 622.
τριακὰς. πατεῖς τῇ τριακάδι I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τριακάδα I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ὑτιλὸς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τριπλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέστιρ I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καὶ αφλιξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τριόδ I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διερχθέντες σέλη Μάλωσ' ἐς ἄδυ τοῖς δὲ ζῶ μύοις ἐκεῖ Ζῆν ἔφι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. καὶ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτοπατρίδης II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῶν Καμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τοιοῦτος τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπαιοῦχος I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τῦρυπηθεῖσαν II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφᾶτε μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφὴ. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρὼς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. ταῖς μηδὲ τούτε τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐτύχημα τι ἐ μεγαμονικῆς ἐ φιλοπόνου τυχὸν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τι ἐξῆς τῦχικῆς ib.
τύλος. τύλων ἀναπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥσπὶ τισμπαλὰς τῦλωμένος ἑνθεν χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. *Solan.* pro ἐκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ὁπ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαλαγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννίαν. τυρανούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρση I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὶς. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ὁπ Γυβίς III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ οἶνον κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὃ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ἐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλὸν. οὐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφὼς. τῦφωμένου, ὁ ὑπερηφάνου καὶ ἀλαζών, ἴξιν φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἡ δαίμονα — τῇ τύχῃ λογιεῖα — τῆ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμυρις I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἐκεῖνη ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλος. ὑάλῳ ἀβελτερίᾳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρις. τούτων ἁπάντων ἦν ὕβρις ὁτιοῦν μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβρισθείλου *J. Br.* placet ὑβρισικόπου ib.
ὑγιὰς I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆ ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρὸς. ὑγραῖς ὐ ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος ἐ μυείμματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιξθρμένου I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χριόμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετὸς. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίνος υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ὐ ἡλικίας II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πεπθοῦτι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ ἐμὰ ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμηττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὁ κακὸς ὅλεθε v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχει I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων ἐ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆ πλυσίης I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τ ἐρασιῆς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρωπον I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τ ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τὴν τ θεραπείας ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 452. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προσώπους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρη I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερανθλέω. ὑπερανθλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπεραίρω. ἄνωθεν ὑπερχυθέντος τ θαλάττης ἡ ταῖς γωνιαίαις — μὴ τὸ σκάφος ὑπερπλῆσαι γένηται — ὀλκάδος ὑπεραίρεσθαι γινομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπεραίρει ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γινόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπεραπλῶς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπερβολῇ. ὑπερβολὴ τάχα ἡ Κλίμαι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπεριδεῖν. ὑπεριδὲς τὸ πίστευ τῇ μητρὶ I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπερισθύσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετεῖν. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερχω. πρὸς τὸ ὑπερέχων II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερηφανῶ. κ᾽ ὡροσαγορίυσης ὑπερηφάνυ] κ᾽ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζᾶν III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψίαι I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονεῖν I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Anin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυνος II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπημι I. Sacr. 6. 531.
ὑπνώτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπωρεῖν Pell. conjicit ὑπείρειν II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμην III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν δή᾽ ὕπνυ λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνυ II. Asin. 7. 574. ὁ Θεὸς ὥσπερ ὁ Ὅμηρός τῷ καμαρδῷ Ζεὺς ἐπὶ τῷ μακροῦ ὑπνι διυπτίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνυς ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Anin. 42. 610. ὑπὸ τῶ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῶ παιδὸς ἀπίθανι II. Gall. 25. 741. ὑφ᾽ ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ᾽ ἧς δὴ (al. δὴ) φεύσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ᾽ Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ᾽ αὐλῷ II. Salt. 16. 277. ὑπὸ τὸ ψιῦδ᾽ τέλαγμῶν III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κάλπου III. Diss. cum Hes. 2. 241. χαλκυργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλυσίου σκευδάζειν III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ᾽ ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ᾽ αὑτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίης ὑπ᾽ ὠλένας III. Ocyp. p. 673. λίθοι ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχιον. ὑποσυβρεγμένον III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστριον σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὰ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἀπὸ Σικυῶνος III. D. Meret. XIV. 319.
ὑπεδίφθερος I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδὺς δύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστω ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pseudol. 4. 166.
ὑποθόρνυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπεθυμιῶ ἐ ὑποθυμιάδες σιφανοι παρ᾽ Αἰολεῦσι ἐ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλως ᾠειτίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω πω πιστὸν τ᾽ ἤρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάου κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψε ib. 11. 50. ὑποκρινουμένου προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοιῶ I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς ἀφτιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτήν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπεκρόον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπεκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἔτικα τούτων ὑπομένοιμι I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμνήσκοιμι αὐτὸν τ᾽ ὸν Ῥώμης τροφὸν I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρῶ. ὑπέξυρημένος I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863.
ὑπέξυρημένον τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερος I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δί᾽ II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὴ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑποχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τι τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλλων II. Icar. 12. 765.
ὑποχύσις. ὑποχίσισιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ γὰ ὑποχίσις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποταυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρῶ. I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπίσσας II. Tox. 36. 544.
ὑπωπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρος I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοσαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. τὸ ὕσπληγγος III. Calumn. 12. 142.
ὑστερος. ὡς δὲ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὑστερον Ἀττικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὕφαλος II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορῶμαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψος. ὕψεσι πάνυ ἀποτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαεθωῦσα. ἀπὸ Φαεθωύσης II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαέθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
Φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Pisc. 8. 576. ὦα μαθ᾽ ἃν ἐπ᾽ ἀνθρώπε πραχθέντα ποινὰ φανεῖη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἐμοὶ ὁ Ζεὺς δὲ ὁμμάτων ἐθέλει φανῆναι I. Somn. 8. 11. χὴ ταῦτα φαίνειν I. Prom. 1. 24. ἔλιγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακὴ. τὸ τάριχος ἐς τὴν φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hist. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hist. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάος ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

Φάρμακον — τῖλαμιτῦδος III. Dem. Enc. 49. 526. *Φάρμακα* II. Alex. 5. 213. *Φάρμακα δυσοσμία* II. Imag. 16. 475.
Φάσκω I. Pisc. 37. 606. & 607.
Φάσκα I. Jud. Voc. 8. 93.
Φαῦλος. ἡ φαῦλον σωσίτεως ὄψωνίσμα II. Imag. 17. 476.
Φαῦλ I. D. Mort. IX. 2. 361. *τ' Φάυλα* III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. *Φειδίας ἔδειξε τ' Δία* I. Somn. 8. 11. *εἰ δὲ κ' Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο* ib. 7. 10. *πρὸς Φειδίου* III. de Dipf. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. Φείδε μη I. Cont. 5. 497.
Φειδός. ἐπὶ Φειδῶν καθήμενοι II. 2. Ver. Hift. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruftra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φέρω. τόνδε φέρω Διΐ &c. I. Tim. 35. 147. *φέρεσι Solan.* vult *φορίεσι* III. Dea Syr. 10. 457. *Φέρε δὴ ἴδω* I. Somn. 14. 19. *οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις* I. Pisc. 32. 599. *ἤνεικε* III. Dea Syr. 16. 462. *Φέρειν σ' ἀνάγκη* II. Phal. Pr. 8. 195. *Φέρων* I. Merc. Cond. 24. 680. *Φέρων ἐπίδαλον* II. Icar. 13. 766. *Φέρουσι ἐπιτρέπουσι* I. Merc. Cond. 9. 664. *ἁπάντων τε φερομένων αὐτοὺς* I. D. Mort. VI. 3. 349. *Φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν* I. Nigr. 34. 76. *Φέρεις* III. Rhet. Pr. 26. 28. *σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο* I. Somn. 10, 15.
Φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος Φεύγων I. Somn. 12. 17. *Φεύγων Ἀντίγονον τ' μονόφθαλμον* III. Macrob. 13. 217.
Φευκτος I. Tim. 28. 141.
Φημὶ. ὡς Φῆς I. Cont. 18. 514. *Φησὶ* Edd. *Φήσει* vult *Solan.* III. Pseudol. 13. 172. *Φησὶ* II. Jup. Conf. 6. 630. *ἧς Φασιν ἐκεῖνος* III. Calumn. 27. 158. *ὅτι οἶμαι κ' Φασὶ* I. D. Mort. XXVI. 2. 436. *ἔφην* II. Q. Hift. 55. 64. *πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφης*; I. Prom. 15. 198. *τοῦτ' ἔφης* ib. 2. 187. *ἦ σ' ὃς* II. Lex. 2. 319. *αὐτὸς ἔφα* I. Nigr. 8. 47. *ὡς ὁ αὐτὸς ἂν Φαίης.* II. Q. Hift. 15. 23.
Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. *φθάνοις* III. Conv. 2. 419. *οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μιᾶπτων λέγων* III. Diff. cum Hef. 8. 245. *ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος* I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. *εἶγε μὴ ἔφθης* I. Nigr. 6. 44.
Φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθείρω. φθείρη ἀπ' ἐμοῦ II. Afin. 56. 624.
Φθόγγος. τόνοι τ' φθόγγων III. Ner. 6. 640.
Φθονέω I. Nec. 2. 458. *ἐφθόνει τῷ Ἄρει* I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
Φθόνος. ὑδὶς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. *ἔξω φθόνου* I. Prom. 18. 201. *τ' φθόνον* III. Calumn. 5. 132.
Φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. *Φιαίτερος* III. Macrob. 12. 216.
Φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
Φιλάνθρωπον. οὐκ τῦ μύθου &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
Φιλασθμων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
Φιλέω. λάθ τῦ Φιλῶ I. Pisc. 20. 590. *Φιλήσας — δείξειν* I. Sacr. 12. 536.
Φιλήσω I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapf. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμιποδορμήσας I. pro Lapf. 3. 727.
Φιλίππου Μίθης III. Dem. Enc. 5. 494.
Φιλισορίη I. Prom. 4. 29.
Φίλου I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πόδες III. Epigr. 24. 682.
Φιλομυσίας. ἐπαινῶ τ' Φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
Φιλονικέω. Φιλονικῆτε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
Φιλόνικος al. *Φιλόκαισαρ* quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. *τ' Φιλόξενον* III. Adv. Ind. 15. 112.
Φιλόπονος. βίος Φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
Φίλος ὢν ἅπασι I. Somn. 9. 14. *πάλαι φίλος* III. Calumn. 24. 155. *Φίλων* I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hift. 1. 1. *τ' φίλων* II. Tox. 16. 523. *πρὸς φίλους* III. Philopf. 24. 52. *ὦ φίλτατε Κίλιξ* II. Alex. 1. 206.
Φιλοσοφέω. Φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Pisc. 37. 606. *τ' Φιλοσοφεῖν προσποιουμένων* I. Nigr. 24. 63.
Φιλοσοφία. Φιλοσοφίας ἐκ παρουσης I. Nigr. 7. 45. *Φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλυς* ib. 33. 76. *Φιλοσοφίαι — ὁμιλητικὸς* II. Salt. 2. 266. *Φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ γὰρ βέβαιον κ' πιστὸν, κ' ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν Φιλοσοφίαν* I. Nigr. 4. 42. *πρὸς Φιλοσοφίαν ὁρῶντες* II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
Φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. *Φιλόσοφος βίος — ἦθος, χῆμα* I. Prom. 7. 35. *Φιλόσοφος ἐδὲν* I. Vit. Auct. 27. 568. *Φιλόσοφος σεμνότης* I. Prom. 7. 35. *Φιλοσόφου τὸ χρῶμα* II. Jup. Trag. 1. 642. *ἄκρος Φιλόσοφος μάλα πολλοὶ* I. D. Mort. XX. 5. 418. *Φιλοσόφων, περὶ* II. Par. 52. 877. *ὅτου μὲ Φιλοσόφων* III. Macrob. 22. 223. *ἄριστον τ' Φιλοσόφων* II. pro Imag. 28. 506. *ὅταν ἴδῃ τις τ' Φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἢ πρόθυρα σπένοντα κ' ταπεινὸν* I. Nigr. 24. 63. *Φιλοσόφους παρασιτίας σπουδάσαντας ἴδιξα* II. Par. 37. 863.
Φλήναφος. λῆρος κ' φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
Φλυκταίνη pustula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ μοι εἴον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
Φόβος. ὦ ἴσον κεῖος τῦ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. *οἱ ὦ συτεχεῖ φόβῳ καθιζάμενοι, κ' ἀκηλάζοντες* I. Somn. 9. 13. *κ' πάντα φόβον λαβεῖν* III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruftra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φοινικίζω III. Pseudol. 28. 184.
Φοῖνιξ. καθάπερ οἱ Φοίνικες II. Icar. 1. 752.
Φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. *εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν* ib. 1. *εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν* ib. *παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα* ib.
Φοιτητὴς de discipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
Φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
Φοινικός. τὸ γένος τὸ τ' Θρακῶν Φοινικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
Φόνος. ἐμὸς ὁ Φόνος II. Tyr. 11. 148. *Φόνους ἐργάζονται* II. Astr. 23. 370.
Φορά. Φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
Φορτικός. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μέν, κ' δικαιικὰ, ἀληθῆ δέ I. Somn. 17. 21.
Φορτίον μισῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoristo imperativi in *ἐπανύσω* v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Atticè in *ἀπολωσοῦμαι* vide II. Nav. 15. 258.

Φρα-

Φρατρία I. Herm. 24. 762.
Φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
Φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
Φρονημ. ὅ, τι φρονεῖον II. Amor. 50. 453.
Φρόνησις I. Halc. 6. 182.
Φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
Φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
Φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίε I. Harm. 1. 850. Φρυγίε κατ' ἄρα Τμώλε III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
Φυγή. ἐν φυγῇ ὤν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπιφαίνετο δέ τι τῇ ψιμυθίῳ καὶ φύκει I. Piſc. 12. 580.
Φυλακὴ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
Φυλάττω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξαιλις δὲ ἐπὶ ἡμερίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. Φυλάττε μοι II. Aſin. 4. 572.
Φυλέτης. Φυλέται δὲ τῇ φρατρίᾳ I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
Φυλὴ I. Tim. 49. 162.
Φύλλον I. Cont. 19. 516. τὸ πρασταγμάτιον ἐν φύλλοις ἐπιγεγραμμένον τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μεμελάγχρως φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
Φῦλον I. Nigr. 16. 55.
Φυσᾶσθαι. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
Φύσις ἀλλὰ I. Somn. 2. 5. μὰ Φύσιν v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ὑδατώδης ἰσμὴν κύριος I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῷα ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
Φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
Φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
Φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγουσας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
Φὼς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτώνιος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
Χαίρω. ὡς ὅτι χαιρήσουσις III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ἔμμεν &c. I. pro Lapſ. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆ Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παιδὸς I. D. Mort. XI. 1. 376.
Χαλινὸς I. Prom. 9. 192. ὐδὲ χαλινῶν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλινώταις δίκαιον I. Somn. 2. 3.
Χαλινῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
Χάλκεον ὐδὸν vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
Χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
Χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
Χαλκηδὼν II. Alex. 9. 216.
Χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
Χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
Χαμαιδιδάσκαλος. εἰς χαμαιδιδασκάλου φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
Χαραδριὸς. χαραδριοῦ τοῦ βίου ἁψάμενος I. Somn. 9. 13.
Χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
Χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honeſtos, II. Jup. Trag. 48. 696.
Χαριζόμαι. χαρισαμένῳ al. χαρισαμένος I. D. Mar. IX. 1. 312.
Χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἄρνακον ἐν Χάρισιν φορηθὲς I. Somn. 15. 20. ὁπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι δύο II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάσκω & Χάσκος aliaque fimilia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
Χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τῷ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
Χείλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσιν τῶν πιθῶν II. Demon. 10. 379. πειθὼ τις ἐπικάθηται ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
Χειμαρρὸς ὄναρ I. Somn. 17. 21.
Χειμὼν. μέσῳ χειμῶνι I. Nigr. 31. 73. καὶ χειμῶνα μέσον ἀφορίσας ταῖς ὠδῖσι I. Halc. 2. 179.
Χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὴν χεῖρα ἐπεσείσαι χεὶ I. Scyth. 11. 872. τῶν χερῶν II. pro Imag. 9. 488. χερῶν ἄκαιρ. vid. χειράναξ. ἐν ταῖς χερσὶ τύλας ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — χάρτην ἀφ' ἑκατέρας χειρὸς ἔχοντα — ἔχει βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπάρχει αὐτῷ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν ſed tentari, imminentia mala avertere, quod multis probatur contra Capertum & Gronov. ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶ II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ἐκτείνοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
Χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
Χειρομακέλλου I. Merc. Cond. 15. 671.
Χειροτονία II. Salt. 78. 309.
Χειράναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄκαιρ μάταιος ταῖς χερσὶ διεσπόζων ib.
Χειλιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
Χελώνη. ἡ χελώνη II. Jup. Trag. 30. 677. χιλώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χιλώνης II. Aſin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
Χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
Χῆρα. χήρας τινὸς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
Χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
Χιτώνιον πιναρὸν ἐν χήμῃ θαλαττικῇ I. Somn. 8. 11.
Χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
Χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἔχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμυδὶ II. Amor. 49. 452.
Χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
Χοιρίτη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
Χορδὴ. ἐπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χάρ⊙ pro χῶρ⊙ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐσθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῶτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσατο I. Nec. 16. 479. πατρῴᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι I. Prom. 2. 26. συμβιωτικῇ χράσ⊙ I. Nigr. 18. 57. χραμένη sed requiritur accuſat. II. Tyr. 11. 148. χρωμένους II. Aſtr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δίξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθέντα III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανειστῆς ἀποδόσει ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένε I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὕπνου χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἐ χρηματίζοντ τ ἐπιμίδιον τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν γὰρ κ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρησιμ⊙ I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὂ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὂ μὰ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ἂν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρυσῷ ἀνδριάντι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χρυσαῖος II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροᾶ. τέθραμμένος τὴν χροᾶν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρύσ⊙ I. D. Deor. I. 1. 204. χρύσου II. Jup. Conf. 8. 633. χρύσου ὕσεμον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρύσ⊙ I. Nigr. 18. 57. τ ἀεὶ χρύσου I. pro merc. Cond. 12. 721. χρύσαν, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ἐν χρῷ κυρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ἔδεσμον I. Somn. 15. 20.
χρύσι⊙. χρυσοῦν ἀπέδιξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21. 119. χρυσοῦς ἀναστήσοντ ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀνασῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσᾶν κρηπῖδ III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀκροκώμβωμον I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππ⊙ I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη δ' ἴμοι γε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ κ ἐλέφαντ⊙ ξυνεφγασμέν⊙ II. Gall. 24. 738. & 739. γυνὰξ χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὶ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαής⊙ III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χροτὶ τῇ μύρῃ II. Aſin. 51. 619. Conſ. χροῦς.
χύτραι. χύτραις λαμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἴσχε II. Gall. 11. 718.
χωρίον. ὅπως μὲ ταῦτα χωρίσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ὑπάρχ χωρίου &c. II. Aſin. 31. 600.
χωρίον ἀνδρώνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρ⊙ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκίνητος ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίστης III. Pſeudol. 1. 161.
ψευδόμενοι. μανδαμοῦ τ πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδ⊙. κ ψεῦδ⊙ I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίστης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφιλίππ⊙ III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἔστ σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφορῶντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc. 12. 580.
ψιττάκους II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀσκρὸν' ἅττι Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καλαμοκόμβους I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλου III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγέω I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἐ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς καθαρσίων ταμιεύσας I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἴχνη III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. καλλίστου δὲ πάντων πτῆμα ἐς ψυχὰς συγκεκίμωσε I. Nigr. 10. 49.
ψυχολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχολογίᾳ ἔοικ⊙ I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδὴ πολυόνυμ⊙ ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδὴ τις ᾠδὴ πρίσεως III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίνω δὲ κ ὅταν πρός τινας ἐξιπτῶ I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκείαις χάρισι III. Epigr. 7. 676.
ὠλένας. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμος v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καθηγόρουν πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὢν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῆ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνι⊙ ἀφιστῆ I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἔκ τε ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν ὀκ παθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὦρα. ὥρα δὲ σοι recte mutatum in ὥρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι κ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευον II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραιον ὥρα ἐπείρᾳν II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραιον ἔποιτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραί⊙ I. Nigr. 16. 54.

Ὡρίων φέρει ϝ Κηδικίωτα III. de Domo 28. 206.
Ὧρ☉ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμοὶ — ὡς ἀδίκ᾽ ἄρα ἦτε ὡς πρὸς ϝ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — κ᾽ τοῦτο ὀλίγου ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παίδας τῷ ἴδῃ οἵησιν ἄπαιδας ὡς πρός σε, & similium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δὴ τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. κ᾽ ἐξύστατ☉ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐκινδύ-ξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hist. 51. 62.
ὥστε μοι II. Asin. 42. 610. ὥστε ϝ μᾶλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ᾽ ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὠφελον III. Fug. 11. 371.
ὤχρ☉ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς κ᾽ ἄμορφ☉ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus versuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In nostra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῖον pro δῆον. Sed suos ei naevos studio reliquit *Hemsterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod semel monuisse sufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Aristoph. Plaut.* cum voluerit sine dubio Aristophanis Plutum significare.

Ibid. p. 35. b. Vers. ult. ☉δέ τι edendum contendit Cl. *Jens.* idque sequutus est Cl. *Hemsterh.* contra Edd. vett. quibus adsentiri codicem O. scribendo [illegible]ρα τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; sed Co[illegible] ☉δέ τι habere. Verum etsi res parvi est, mallem vulgatum retinuisse. nam articulus τι pro τινὸς positus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando est interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte disputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Dissertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. mast. 815. Τῦ ποτ᾽ ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ᾽ ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεῖθῆσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τι & τῳ sint enclitica, multa quoque praemisit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ — ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemsterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum persuadet, propter junctum ῥύπης vocabulum, quod αὐχμῶν comitem habere solet, & quia verba ῥύπῳ & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν lae„ tissimae significationis contra Graeci sermonis usum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus usum non videtur admissurus; ignoscat, si secus sensero. Fateor quidem, exempla ab doctiss. *Jensio* ib. prolata ad *abundantiae* significatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad stabiliendum Luciani vulgatum non sufficere; sed alia sunt, unde satis patet, minime de rebus laetis id verbi semper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα esse pustulas in cute erumpentes, plus satis notum. Exemplorum copia est apud *Foësium* in Oecon. Hippocr. Ipsumque verbum ἀνθεῖν ad morbi summum gradum significandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, est usitatissimum, ut: σκεπτέον εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☉) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & saepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυσήματα. *morbi qui in cutis superficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de asperitate (ne dicas semper etiam ad ruborem pustularum sanguineum in hisce respici) τραχύτης ἐπάνθει ὠχρόλευκ☉, *asperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθηκει de mari tempestatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum est, quin idem L. III. p. 442. de pustulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπισύρη τὸ δέρμα, κ᾽ φλυκταίνας ἐπινωτίους ἐξήνθησε. *Aeschyl.* S. C. Theb. vs. 958. πολλοῖς ἐπανθήσασ᾽ὸ; δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiss. *Abresch*, in animadv. ad Aeschyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non semel utitur πάθ☉ & νόσ☉ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☉ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Thes. p. 3. E. αὖθις ἐξηνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant scelera*, quibus similia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inusitatam, demonstrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμῶν nondum probatum video sic junctum abiat. vel dativo, possem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, si exposueris, sterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager sterilis horret spinis; & cum herbae malae aeque suos habeant & copiosos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicasse satis habens non deesse exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentissime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda usurpari novimus, ut δυσ☉ de

de omni magno ac laudando, generaliter; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ὑράνιος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξανθῶ, non vero in ſimplici ἀνθῶ ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθροπινῶν, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. λέγθωσι] δακῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργά τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ᾠδῇ & περὶ, quia eſt notatu digna, etſi vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Περὶ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἔπισκ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐ καλαδίκης δίψῶσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντι. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: δίψῶσι τῷ ὕδατι, & ſic τὰ ὕδωρ οὐχ ὑπομένων ait fore δικελικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi *φεύγων ὕδωρ.*

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὴ l. εἰπεῖ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἰ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αἰτεῖ ΤΩΝ ΔΕ λωτροκτὴν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοιεν ΟΤΟΥ ὀνήσοιτο. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ἂ τυχεῖν ΩΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν καὶ ἡμίφωνον ὑπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἡμίφωνον, tentabam ἠδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἡμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ὑπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῇ ἕξει cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ἃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καλαμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνῳ pro ſanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Quae de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλιγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλιγκτος idque Εὐριπίδιόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλκυτρ. c. 22. κατηχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ὅτι.

P. 576. 24. ἀχαρισίᾳ l. ἀχαριστίᾳ.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμαιόμενον. leg. ἀπομώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμᾶν, ſequiturque etiam κἀ γελοιότερον ποιεῖ τὸ ἄνδρα, Quare jam & illic ἀπομώμενον reſtitutum vellem pro ἀποπώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπολήσειν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησειν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπιμπωλήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, ωμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχειρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὐων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Porſonii*.

P. 620. 1. de verbo ὦν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγέσθω, εἶεν ἰφῶ, ἢ καλαύσομαι ἢ ἀναύσομαι. Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, τὰ δὴ τούτων ἐπιτήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio n°. 42. Γαλέπαιν. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὸν ἔδω. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἴγγε— l. ἴγε—

P. 633. 48. εἰ ἄλον τι ἄνω. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὸ χειρὶ παρὶς κέρδος — τὸ προσδεκώμενον ἐλαίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορηκὸν, l. ὑποκορε — Et in nota ad id, pro Ὑποκορίζεσι, l. ὑποκορε.

P. 639. 77. Tolle comma poſt θηλάσῃ & punctum minus poſt βασιλικῶ adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt καπάξηλι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philoſſ.* c. ult. οὐδὲν ἢ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπέτρεπτο. l. ὑπ' αὐτῷ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des ei veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παρεγενόμαχ pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipſe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ἤδομαχ. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαιρίφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγε, l. λόχε.

P. 668. 56. ἐπιμῶψατο, l. ἐμόμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *bi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῆ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάστιον apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Στυδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλαν, pro Μανδροβούλαν; poſtea vero frequenter etiam Μανδρῶ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλαν *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laert. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδρῶ. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλαν. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλαν, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, L. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πανήγυς, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πανηγὺς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπαρῆς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπαρεῖς corrigendum erat, quia eſt *eorum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὦ δεσπόμενε legendum ut in textu, non παρεψόμενε. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παρεψόμενε. certe legendum λιμοῦ ὦ δεσπόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὦ δεσπόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὲ tolle, & poſt ἐκπαρόντε pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπιλλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare *his*, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταῦτα.

Ibid. 2. verſu notae *Jenſ.* ult. περιφυγμῶν, emenda περιφυγμῶν.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ἐ φωτὶς Ἰπποκλείδη operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 29. & ψῆφον πλῆρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἰσχὶ τί ἰσι.

P. 740. a N°. 21. Dubitavi num ἐγγυγέως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ἐπιτιλας, l. ἐπιτιλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατῶ, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετῶ mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὦ δεσπόλειν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* l. c. 71. f. μεγίστης πλούτῳ ἴσχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt πολλῶν.

P. 782. b. In not. *Bourd.* αὐτὸν, l. αὐτὸν.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post ἀδι.

P. 793. 93. post ὡσπω potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua irrì perfuſum.* J.M.G.

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum κανοκηλικὸς & καπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* J.M.G.

P. 803. 13. in verſione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἴῳθ' ὃν ὁ δράσας;] Doct. *Abreſch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσον ὃν, ὁ οἶδα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὃ δράσομαι. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, ſi poſt αὐτῷδε incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. J.M.G.

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐκπεσοῦσα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, inſere κῆ.

P. 814. 78. comma illud ante φατὸν delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τισὶ γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. J.M.G.

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχαὶ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἥρισε; nam ille non de ἥρισε, ſed de ἤρησε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὃ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ὃ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ μέτρον ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρον habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μέτρον. J.M.G.

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περιέπλα — κῆ ἀράμενος] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, κῆ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene καὶ' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντας.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi κῆ adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia κῆ hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐκαίνισε σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐκῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillerus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. J.M.G.

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. J.M.G.

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πίμπλειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πίμπλειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορῶν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τὸ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τὸ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἔπαγε.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξύν.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενον, l. ἀναδῦσα.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ἐκοσσοῦν ex P. relictum. l. ἐκωσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. σόμα.

P. 15. 51. ἐκκινασμῶν, l. ἐκκινασμῶν.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδει μὴ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιφαδότων probat etiam *Weſſeling*. ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιφάδωσε τὸ δέρμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ἰρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J.M.G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τιθηγμένος, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J.M.G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τιθυγμένος, l. τεθυγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατατεύγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἀκμὴν refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J.M.G.*

P. 64. 15. γένηται. Frater C. *C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. Τῇ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγγράφοντες pro συγγρ.

P. 75. 13. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῃ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μὴ τῳ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χεῖρε, l. τὼ χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξυνὸς ἐκάλει] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξύλα, ſcil. δᾷδα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποταμίων, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μίγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J.M.G.*

Ibid. b. notae ad κῆτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῆτος τ' γαστὸς, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πυρίτια, l. πυρῆτα.

P. 97. 15. ἄντικρυροι, l. αὐτόκυροι.

P. 100. 88. τοὺς φυλεοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντίκρυ τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντίκρυ τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακάσαι, l. ἐλελ—.

P. 112. init. *evectae*, l. *erectae*.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum*.

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελόντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J.M.G.*

Ibid. 54. προσαιπαιτεῖς, l. προσαπ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J.M.G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἔτος μὴ, l. μὲ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῦ.

P. 172. 64. συγκώμιλω l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολόγει l. ὁμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nuganiem* poſitum pro *vaganiem*. *J.M.G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γενομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἰσχεῖν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κίνδυνον, εὐθύνας ἰσχεῖν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J.M.G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαιμι.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſummi viri*. *J.M.G.*

Ibid. Nondum poenitet τῦ γύου in verſione ſervati.

vati. Sermo eſt de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδιξομένων, l. ὑποδεξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὀλέθρου adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμίφας eſſe genitiv. pro *interdiu:* ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur εἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἴχρα Edd. ἴχρη, non ἔρχη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verſione, *patratum eſt*, l. *p— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὴ, l. Μὴ.

P. 256. 19. adde comma poſt *φωνῇ.*

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μετωνομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοπαιδίᾳ γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. Θρητίσμασι, l. τρητίσμασι.

P. 278. 91. διξελήλυθα μέ, l. junctim διξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Granov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Funtanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀτλικῆς, l. Ἀττικῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἰαχεῖν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἐξιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λιθοβόλοις, l. λιθοβόκοις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: ſed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προαισθόμῳ ψύλλας παρά τινι φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθυς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & hic male perrexere, ad 345, ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Philothris, & ἀνακάταξις, itemque ἀτακάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλης θυγάτηρ libri, quo minus illius poeniter. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμοῖ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem ταχύρρυτηρια feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀνάματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρου τῆς ποιητικῆς] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τὸν ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἄγω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαντας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκισ. l. *an* Ἀρκισ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vſ. 1. δραπετεύσαι l. δραπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσκάπτει ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium ἀποσκάπτειν τινὰ pro εἰς τινὰ, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποσκάπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυάμενον, l. ὀφρυωμένον, vel ὀφρυαμένον.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀχαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίντα. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογεγραφίντα. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀποκρίπτομαι, l. ὑποκρίπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαρχαῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἐκρατηρίαζε reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆ γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Weſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνι legend. Κρόνι — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νίῳ Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robustas radices nescio an aliquis asservandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui discrimine distant. *J.M.G.*

P. 436. 47. *ταμίζομαι*. Frater junior *Carolus* malit *ταμίζεμαι*. cui adsentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro est illud *μὴ*, recipiendum omnino censeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum respexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque servandum, Θιωτὴς & Θεὸς, cui omittendo Θιωτὴς occasionem dedisse potest. *J.M.G.*

P. 444. 2. *δυσίφωτα κῶμος* omnium minime de Paride cum Scholiaste vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum *κῶμος* f. comissatio magis placebit, ut in rebus incertis, si quis conferre volet scenam enarratam a Luciano *ψευδομ.* c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mss. est *διηγώμενα*, illud adoptaverim prae conjectura mea *διηγοῦμαι*, quae eandem sententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter *οὗτος* & *οὐτὸς* negavi; sed aliquanto melius de eodem scripsi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, si licebit, praemittam Indici Graeco seorsum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro *κώφων* facit, quod sit epitheton solitum. pro *καφὼν* vero, quod mortui dicuntur turba silentum, quodque adeo mortuum non possumus rogare quis sit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi potest. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εἵνεκα] Adde nostrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum subscript. sub *ἐναργῆ*.

P. 459. 23. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adspicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obstupescas, ut non vulnereris: sed tamen, uti pacem animi serves, ut certe vulnus non sit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שָׁלוֹם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum consensum in *ὅστις*, illudque pro *ὅτις* poni non observaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, sed ad *Σμυρναῖον*, hoc sensu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e superioribus satis apparet. Smyrnensem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani nostri, erudite disputabat *M.V. de la Croze* in Miscell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Cassii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obscura esse non posset. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. *παιδίων*, l. *παιδίον*.

P. 476. 92. *μιμηλότατοι*, etsi sic etiam in aliis. l. tamen *μιμητικώτατοι*.

P. 514. in *Schol.* ad *φιλίτιρ*, pro quò *φιλίταιρ* malebam, notat frater. Quidni a *φίλος* & *ἕτερος* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρος*.

P. 526. a. notae *Gesneri* adde idem pluribus confirmantem *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. *ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐπέλεγον*, ubi licet magistratus Graecus intelligatur, tamen hac occasione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. *τοὺς δὲ πολίτας βοηθεῖν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν.*

P. 550. a. in not. vs. 1. *ἀκαμάτους*, l. *ἀκαμάτους*.

P. 555. 84. *Τράχων*, dederam *τράχων*, ut patet ex notis; sed non obsecundarunt operae.

P. 556. 18. *ἁρμαροστῶμεν*, l. *ἁρμόσωμεν*.

P. 560. a. n°. 55. adde: sed distinguendum fuerat; nam *διημῶ* est a *δίχα* *divido*. *δημῶ* a *δίφω* *tollo*. vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph. Aj.* flag. 80. *ὡς δόμους μόνου.*

P. 578. 41. *videns*, l. *videns.*

P. 580. 77. *Ἐπὶ τούτοις in his* cum verti, respici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quasi dicat, tanto suavius acquievi, cum illud mihi promissum esset. *J.M.G.*

P. 586. 52. in versione quatuor verba neglecta, nescio cujus culpa. Insere igitur: *Tumque inde sic proficiscimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius est*, l. inverse *Est satius.*

P. 588. 81. *πῦρ*, l. *πῦρ.*

P. 591. 74. *οἴσομαι*, l. *οἴσομαι.*

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici *λαμπάδας λύκνα ἕτων*, jam vero video sic loqui *Eustath.* de Ismen. am. I. p. 26. *τὴν λαμπάδα μου ἕτους ποδῶν.*

P. 596. 21. *Καυδαύλη*. Forsan & hic *Ταυτάλῃ* legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiss.*

P. 599. b. vs. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. sic habeant, praestat tamen comma post *ἴδῃ* addere, & post *ἱστίας* delere.

P. 601. b. in nota *Gesn. hoc*, l. *hunc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in versione, supple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. *ἰχθάμβω ἐπὶ τῷ διηγήσει.* Doct. *J. Gavel* in fin. Obs. ad Ocyp. in Miscell. Obs. T. X. haud inepte emendat *ἐκ τῆς δ.*

P. 622. 40. *γιγωνίς*. Frater monet emendandum *γιγωνίς*. etli prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: sed recte jam credo *Hermann* Obs. Crit. p. 42. exponere: *πᾶς ἄνθρωπος ἐν συμφορῇ.* omnis, i. e. totus homo (ipsa) calamitas est, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per τοιαῦτα*, l. *pro ἀναῦτα.*

P. 638. 92. *ἀπικτικούς*, l. *ἀπεκτονούς.*

P. 641. 56. *ἐπίτομον*. Cl. *Wessel.* conjicit *ἐπίτομον* probe.

P. 655. b. not. 39. vs. 2. *καθιζάνουσαι*, l. *καθιζάνουσαι.*

P. 659. 18. *ἄστε*, l. *ἄσπερ.*

Ibid. 24. *σιροτιῶντας. Gesn.* in sua correxerat *σιροτιῶντος*, & *mucidi* verterat; bene; ut seq. *δεδρόχότας* respondeat. Quare & hoc malim, aut potius *παραχόντας* cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. *σιροτιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παραχόντος* ad *λίμνοντῦ* relatum videbatur stare posse.

P. 660. a. in not. vs. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. *Ὦ Θεία Σαλαμὶς*, l. *Θεὰ*, quia est Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. *Εὐμενθὶς*, l. *Εὐμενθὶς.*

P. 675. 32. Mihi satis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum ἀνοιξιεῖσθε *recipietis*, *aequi bonique consuletis*. Ἀνίξισθε tamen nec ipsum damnare ausim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνίξισθε] vs. 8. ὄρνεα, l. ὄρνιν.

P. 683. 52. ἀπόκρισις ex *P.* male expressum, l. ἀπόκρισιν.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum subscript.

P. 688. 82. ἐμοὶ ἀδάς. Sic *P.* sed ἐμοὶ ἄδαις *J.Bl. H.S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & εἰ ἐμοὶ ἄδαις male operae pro εἰ. Sed rectius haec distincta & expressa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Gesn.* adscripsit *Wessel.* V. *Hesych.* φάλαρις, & *Dion. Chrysost.* p. 412. D.

P. 694. vs. 95. & 96. in versione omissa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque servavit.*

P. 695. b. a fin. vs. 5. εὐφρητικῶς, lege ἐπιφρ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὑτοῦς. *J.M.G.*

P. 703. a vs. penult. Schol. ἐφῶτα, conjiciebam ἐφοίτα, Cl. *Wessel.* melius ἐφ' ὧ τι.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ κεφδῶς, l. Ἑρμῆ κερδῶι.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Wesseling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori subjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνους δὲ παντάχοῦ προσκυνεῖν. Conf. not. *Holsii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro stilo sui temporis hoc verbo usus videri possit, non respiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄνων] l. Ὤνιον.

P. 733. not. 69. & seq. Ter Διοσκόρω cum puncto subscr. id punctum auser.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. ἐ τε γῆς ἔτεμον ἐ πολλὴν, ἐ σῖτον ἀνεκόμισαν.

P. 740. 34. verba ἐ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in versione: insere ergo, & *cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀμαδίᾳ, emenda Ἀμαθίᾳ.

P. 743. 84. ἐμοὶ ἄδαν. Anne & hic ἐμοὶ ἄδαις leg. quia de tragicis sermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in versione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετώπῳ ὑμῶν— & ὁπόταν ἐ τὸν ὦτον ἀποτμηθῇσιν. Adde *Const. Porphyr.* de Leone Armenio l. 1. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι ἐπῆτο ἀληθῶς ἓ ὅλως ἤρητο, ἐ ἐκρέματο ἐξ ὦτων, ὥσπερ τι κεραμεῶν ἀγγείων τοῖς λόγοις τῷ μοιχεῖ. Ita scripsisse existimo *Libanium* Epist. 559. ubi de Rufino: ὅτ᾽ ὦν ἐκκρέμαται τῶν ἀγγείων (l. ὦτων) ἐ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲ γιλῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνάμην τρεπόμενον. *J.J.Weist.*

P. 761. a. Schol. 16. vs. 3. κάκιστον ἄθεον σόμα. *J.J. Wetstein* recte conjicit emendandum κακίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me nescire, cur *Sel.* τὸν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbasse propter sequens ἀλλ᾽ ἀγγεῖόν τι: sed tum temporis credebam Cod. qui τὸν exhibet, etiam ἀλλ᾽ ἀγγεῖόν τι certe habere.

P. 768, 58. Video mihi excidisse ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *solus* dico, & *verus*, *germanusque*. Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* posuissem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Thessalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jasonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. –8. πρῶτον τυραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλυμ. Alexander vero Polysperch. non in Thessalia, sed Peloponneso regnavit. *J.J.Weist.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτῃ κομιδῇ τὸν ἄνδρα ἐ Δημήτριον ἐπαθεν· ὁ πατὴρ, ὃν ἔφην μόνῳ καθ᾽ ὥραν, ἀλλὰ φιλοτέκνῳ λαβὼν ἀπροθύμως δ᾽ ἴσχοντι &c. quod Luciano suspicionem praebere potuit. Non obstat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuisse, cum ille junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epist. I. 1, 50. *Quis magus coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35, *Gujetus* sit ἐ Λυδὸν *Midam* esse; sed *Croesus est.*

P. 797. 27. ἀπαλπρῶν, l. ἀπαλπρῶν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Gesn.* l. *quam Gesn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, sed Polemonem. Causam interserit, judices allocuta, ὅπως καλαμώδητε, ὡ τρόπον λέγωσιν πρὸς ἡμᾶς, quae verba, ex deque perpensa, jam sic de *Erasmi* sententia, interpretanda arbitror, *uti discutis, quamodo a me* (i.e. mea opera jam) *affectus sit*, quivis jam homo sit, postquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξεταζεται, l. ἐξεταζετε.

P. 817. b. vs. 6. a fine positum video *i.e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, scribe τριώβολον, quod melius; erat utrovis more scriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομμωδικὰ ἱματίωνα] Adde, quod me humanissime monuit Cl. *J.J. Wetstenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *est*, & *quasi per sententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem semper admoneo Lectorem, ut non superstitiosis adquiescat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio. Sed consideret priora, media & sequentia, & nectat sibi universa quae scripta sunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienses respicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque suam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid si πολλὰ refertur ad πόνον, & οὐτὸ ad totam phrasin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. post νῦν ponendum fuisse comma, ex nota subjecta adparet.

P. 855. 83. βασιλεύειν, l. βασιλεύσειν.

P. 880. 82. διημάλληται, l. διημείλληται.

P. 885. 39. adſcripſit frater κατακόπτῳ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura κεκλαχότι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 910. 73. ὡς πρότερον. Frater optimus C. C. conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *fatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμενον bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολον tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολον. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ πλ' ἴσι μάχεσθαι, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιοῦμαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὑ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τ' ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἐψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἑρμῆς referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν ἀνωφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco onerata vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 65. ὑπερέτου, l. ὑπηρέτου.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa ἢ σφισὶν τῇ ἄλλῃ εὐσταλείᾳ κεκοσμημένον. *& praeterea cetero adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἴχνεσι τοῦτον ὑπαγαγὼν, ἢ &c.

P. 102. 76. *neſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ἐκπορίσεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάσσαν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάσσας ὁ Χῖος, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰκαλίμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μιαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι: ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injurſa. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. ἢ αὖτι γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem ampliius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθώς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐκαθάρατο τ' ὀρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὦ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὦ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι, l. ἀντίθυρον.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὄναρ adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὀνείρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τὶ τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωραγμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαράγμιον prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συναρθολᾶς, anne Σωαθρούχης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξουσίαν, & ἀφεχόμεθον.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς ἐκ ὑποχομβίων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, eum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παφασίω ſ. παφασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de C. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. ἱστίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράστιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παφασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράστιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit στιπάριον, aut στυπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱστῷ legitur pro ἱστίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoenſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγνων, l. ἰχιγγν.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἰλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὠθεῖ τὸ φανιῶς τὸν γνάμωνα. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανιῶσθαι τὸν γνάμωνα, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκτάδιον. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona L Y C.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσωνίῳ.

P. 361. 40. καλαγυλᾶν τὰ τῶ ἀνοήτων. Igitur καλαγυλᾶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα τὸ πειρᾶν. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλιγγος comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱστίοδρ. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δισ. ὁ ναῦ, legit librarius, Δισσ. νοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. τοιχεῖον, l. τοιχῶν.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πυ, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκιι, l. ἐπιπόκιι.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾶδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιῶδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσίῳ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίτται, ἀπαιρίται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio', tolle punct. ſub πάλη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμύντου ex *P.* remanſit, l. ἀμύητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμύητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσεσι ex *P.* deſcriptum. Volui πρόσεσιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδιξατο, l. ἐπιδ—.

P. 637. 15. βυλομένοις, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόμμι. Pollux vero aliique κομμὶ, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alceranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἰϛὶ, l. ἰϛιν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γωνὰς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γωνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.